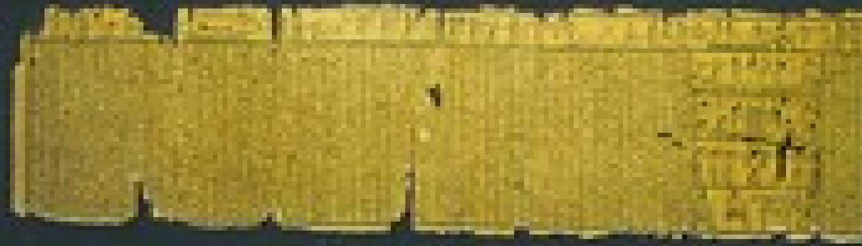
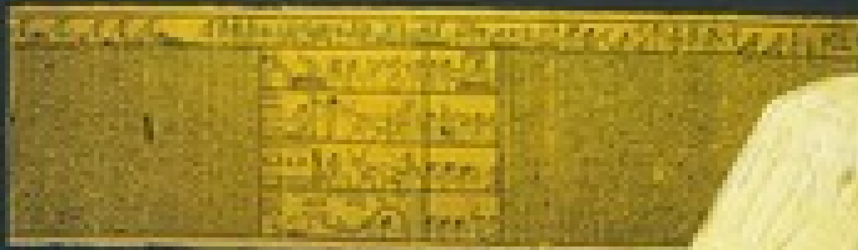
ANTİK MISIR SIRLARI

ERGUN CANDAN

SINIR ÖTESİ yayınları

Sevgili Okuyucular,

Türkiye'de 1998 yılından beri başlatmış olduğumuz SINIR ÖTESİ yayınlarının çalışmaları, bundan onbinlerce yıl öncesine ait Ezoterik Kültür'e bağlıdır. Bu kültür tarihin her döneminde kuşaktan kuşağa sözel ve yazılı kaynaklarca aktarılarak günümüze kadar gelebilmiştir. Dünyanın her tarafında bu kültürü yaşatanlar, tarih içinde çıkmıştır. Bunları bazen Mısır'da olduğu gibi Osiris Rahibi olarak, bazen Yunan'da olduğu gibi Eflatun ve Fisagor'un öğretilerinde, bazen Orta Asya'da olduğu gibi Eski Türk Gelenekleri'nin Gök-Tanrı Kültlerinde, bazen Amerika Kıtasının eski sahipleri olan Mayaların kültürlerinde, bazen de Anadolu'daki Batıni Sufi Öğretileri'nde görebilmekteyiz.

Bizden önce de Türkiye'de bu kültürü yaşatanlar olmuş ve bundan sonra da olacaktır. Ta ki, üstü açılmadık gizli saklı bir şey kalmayıncaya kadar, bu kültür işlevini görecektir. Bu gerçekleştikten sonra ise, Ezoterizme ihtiyaç kalmayacak çünkü her şey apaçık ortaya çıkmış olacaktır.

Bu kültürün izleri 20. Yüzyıl'da ruhsal irtibat celse-leriyle başlayan Metapsişik çalışmalarda ve etkisi tüm dünyada son 25 yıldır hayli artan New Age Felsefesi'nde de kendisini göstermiştir.

İnsanı, dünyayı, evreni kısacası tüm varoluşu algılama ve yorumlamada kendisine özgü bir yaklaşımı olan Ezoterik Kültür'le ilgili yayınlarımıza yeni bir kitapla devam ediyoruz. Ezoterizm'de çok önemli bir yeri olan Antik Mısır Sırlan bu alanda önemli bir basamak taşıdır.

Işık ve Sevgiyle

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

ANTİK MISIR SIRLARI

ERGUN CANDAN

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

ANTİK MISIR SIRLARI

ERGUN CANDAN

SINIR ÖTESİ YAYINLARI

REKLAM VE PRODÜKSİYON HİZ,

SAN.TİC.LTD.Tİ

Alemdar Mah. Çatalçeşme Sk. No: 23/1 D: 4

Cağaloğlu/İSTANBUL

Tel: O (212) 513 68 13-511 81 80 Faks: 0(212)513 68 13

Yazışma Adresi; P.K. 41 80691 Beşiktaş – İSTANBUL

http: www.sinirotesi.com

e-mail: info@sinirotesi.com

ISBN: 975-8312-24-3

· Dizgi : SINIR ÖTESİ YAYINLARI

» Redaksiyon : Yasemin CANDAN

· Kapak Tasarım : Erkan ERASLAN

* Renk Ayrımı : EKSEN GRAFİK O (212) 217 08 40

* Baskı : KİTAP MATBAACILIK O (212) 567 48 84

İlk Baskı 9.000 Adet Basılmıştır

Bu kitap,

Mısır'daki İskenderiye Kütüphanesi'ni

"putperest inancıdır" diyerek,

yakıp yokedenlere

ithaf edilmiştir...

İÇİNDEKİLER

Sunuş

Ezoterik Zincirin Önemli Bir Halkası

Antik Bilgelik

Sırlar Dünyası'na Yolculuk

1. BÖLÜM

MISIR'IN BİLİNMEYEN GEÇMİŞİ

Tufan Öncesine Dayanan Bir Uygarlık

Günümüzden 10.000'lerce Yıl Önce

Tufan'da Neler Olmuştu?

Dünya'nın Klasik Kronolojik Tarihi

Tufan Sonrası Yaşanan Gerileme

Gözden Kaçan Önemli Bir Unsur: Ezoterik Gelenek

TUFAN'A DOĞRU VE SONRASINDA MISIR'DA YAŞANANLAR

Güneş İki Defa Battığı Yerden Doğdu

Atlantis'teki Osiris Öğretisi

Mu'dan Yukarı Mısır'a

OSİRİS ÖĞRETİSİ'NİN MISIR'A GELİŞİ

Aşağı ve Yukarı Mısır Birleşiyor

DİNİ EĞİTİM SİSTEMİ'NE GEÇİŞ

Tufan Öncesi'ne Ait Kültürün izleri Yokediliyor
İslâm Orduları Mısır'da
Günümüzdeki Mısır
YIKIMDAN KURTARILABİLEN BELGELER
Tufan Öncesi'ne Ait İzler
Manyetik Koruma Kalkanı
Gizlenen Sırlar Bir Gün Açılacaktır
2000'li Yılların İlk Çeyreği
2. BOLUM
ANTİK MISIR MİMARİSİ
BÜYÜK PİRAMİT (KEOPS)
Keops'un Yapılış Tarihi
Piramidin İçini Keşfetmek İçin Yapılan İlk Araştırmalar
İlk Bilimadamı 1638'de Piramide Adım Attı
Piramidin Sırrı Çözülemiyor
Kral Odası'nın Ayrıntıları Ortaya Çıkıyor
Uzaylılar Değil ama Bizim Uygarlığımız da Değil
PİRAMİTLERİ YAPAN TEKNOLOJİ
MUCİZEVİ TAŞLAR VE ASALAR
Musa Peygamber'in Sihirli Asası
Unutulan Gizli Bilgiler
"Yada Taşı"nın Sihirli Gücü
Ezoterizm'de Dünden Bugüne Taş Kültü

TılsımlıTaşlar'dan Sihirli Asalar'a
Sihirli Asalar Günümüze Kadar Gelememiştir
KEOPS'UN DÜNYA ÜZERİNDEKİ YERİ
Büyük Piramid'in Mimarisinde Gizlenen Mesajlar
Gize'deki Keops Şifreli Geometri'nin Merkezi mi?
PİRAMİT ŞEKLİNİN EZOTERİK ANLAMI
Kozmik Mabet - Kutsal Mimari
Yeryüzü ve Gökyüzü'nün Evliliği
İSMİNİN İÇİNDEKİ GİZLİ ANLAM
Firavun Keops'un İsmi Büyük Piramid'e Atfedildi
PİRAMİTLERİN ENERJİSİ
GİZLİ YERALTI LABİRENTLERİ
Herodot'un Tarihi Kayıtları da Aynı Şeyi Söylüyor
Yılanoğulları Üçgen Biçimli Faşların Altında
SFENKS'İN SIRRI
Tufan Öncesi'nin Şahidi
Astrolojik Bir İşaret Olarak Aslan
Aslanlı Yol
3. BÖLÜM
M.Ö. 12.000 - 10.000
TUFAN SONRASI VE DEMİR ÇAĞI'NA GİRİŞ
TUFAN YAKLAŞIYOR
Dünya'nın Dengeleri Bozuluyor

Farklı İki Uygarlık Ortaya Çıkıyor; Mayalar ve Aztekler
Belial'in Oğulları Şambalayı kuruyor
Demir Çağı İçin Şambala'ya İhliyaç Vardı
Şambala ile Agarta'nın Ortak Yönü
Şambala ve Şeytan Plânı
4. BÖLÜM
MİSİR İNİSİYASYONU
SIRLAR ÖĞRETİSİ'NE GİRİŞ
Son Akşam
Mabede İlk Adım
Bir Haftalık Bekleme Süresi
Kapı Kapanıyor
Mabetteki İlk Sınav Sona Eriyor
Sırlarla İlk Karşılaşma
Sayılar Bilimi
Ateş ve Su Sınavları'ndan Geçiş
Zorlukların Bittiği Zannedildiği Anda
İSİS MABEDİ'NDE İNİSİYASYON'A BAŞLANGIÇ
İnisiyasyonda Çıraklık Dönemi Başlıyor
Ruhsal Arınmadan Önce Zihinsel ve Fiziksel Arınma
Fazlalıkların Terki
İç Aydınlanma Anları
22 Sırrın Gizemi

Mabedin Aurası Tüm Benliğini Kaplıyor

Osiris Rahipliğine Doğru

Ölüm Deneyimi ve Ruhsal İrtibat

THOT'UN KİTABI'NDAKİ SIRLAR BİLGİSİ

Thot'un Kitabı'na Göre İlâhi Oluşum

Ruh Göğün Evladıdır

Cehennem Sembolü ve Aslral Tortular'ın Yakılması

Madde Girdabından Kurtuluş

OSİRİS MABEDİ'NDE SAKLANAN THOT'UN SIRLARI

SIRLAR MABEDİ'NDEN AYRILIŞ

Mutlak Sessizlik Yemini

5. BÖLÜM

MISIR KOZMOGONİSİ

NETER- KHERT

Tanrısal Evren

NETER - KHERT'İN KATLARI

MİTOLOJİK TANRILAR

Tanrılar (İlahi Varlıklar) Birliği

Ezoterik Sırlar Sembollerde Gizli

İNSANIN FİZİKSEL VE RUHSAL UNSURLARI

İçsel Kıyamet - İçsel Uyanış

6. BÖLÜM

MISIRIN ÖLÜLER KİTABI

GÜNÜMÜZDEKİ ÖLÜLER KİTABI

Metinler Sembolik Bir Usluba Sahiptir

Mısır Ezoterik Kültürü, Mısırlı Gibi Düşünmeden Çözülemez

Sırların Birgün Açılacağı Biliniyordu

REU PERT EM HRU

Ölüler Kıtabı'ndaki Ölüler

Ölüm ve Maati Salonu

Kalbin Tartılması

Ölüye Rehberlik Edilmesi

Öte Alem'in Merhalelerinden Geçiş

Ölünün Ağzı'nın Açılması ve Adının Hatırlatılması

Ölünün Yıldızlar Arası Yolculuk Yapması

Tçatça Reisleri

Ruh Beden İlişkisi ve İnsanın Tanımı

Khu'yu Mükemmelleştirmenin Kitabı

Gökyüzü'ndeki Kutsallığın Merkezi

MISIR'IN MAJİK UYGULAMALARI

Yüksek Büyüye Giriş

Muskalar

Majik Yöntemleri Uygulama Yasaları

İsmin Majik Gücü

Sözün Gücü, Sihirli Sözler - Dualar

MISIR MUMYALARI

Firavunların Laneti Değil, Manyetik Etkiler

SİMYA

ATLANTİS

7. BÖLÜM

MISIR İNİSİYELERİ

FİSAGOR ÖNCESİ YUNANİSTAN - ORFE DÖNEMİ

Kendini Bil

Delf Mabedi'nde İnisiyasyon

Tanrısal Düzeni Görmek

Diyonizos Bayramı

Tampe Vadisi'nde Yaşananlar

Şifrelendirilen "Gizli Kod"

İnisiyatik Sırların Açıklanması

Mabedin Gizli Yeraltı Odaları

Orfe'nin Ölümü ve Sırlar Öğretisi'ne Büyük Darbe

FİSAGOR DÖNEMİ

Fisagor'un Doğumuyla İlgili Bir Kehanet

Mısır'dan Babil'e Zorunlu Seyahat

Fisagor'un İnisiyatik Öğretisi

Yeni Bir Okul ve Yeni Bir Yönetim Modeli

Fisagoryen Etki

EFLATUN DÖNEMİ

Narsis Mitosu

Eflatun'un Felsefesi

Elözis Mabedi

Eflatun'un Gizli İnisiyasyonu: Elözis Sırları

8. BOLÜM

SON SÖZ

AYDINLIK VE KARANLIK GÜÇLER

VARILACAK SON NOKTA: KIYAM ETMEKTİR

Uyanış Ama Ne Zaman?

DİPNOT AÇIKLAMALARI

SUNUŞ

Yeni bir kitabımla daha, sizlerle bir kez daha buluşma imkâmnı elde etmiş bulunuyorum.

Bu kitabı uzunca bir süredir bekleyen okuyucularımın olduğunu biliyorum... Umarım beklediğinize değmiştir... Elimden geldiğince bunun için uğraştım... 25 yıla yakın bir süredir bir araya getirdiğim notlarımı, en son veriler ışığında derleyip bir kitap hâline getirmek bile iki yıldan fazla bir süremi aldı. Tabii bu arada, yayınevimizden çıkan diğer kitapların derlemesiyle de ilgilenmek zorundaydım. Neyse... Sonunda, *"Antik Mısır Sırlan"rı* sizlere ulaştırmanın mutluluğu, tüm zorluklan ve yorucu geçen günleri unutturmuş bulunuyor...

Ezoterik Zincirin Önemli Bir Halkası...

Sizlere Mu Uygarlığı'ndan günümüze kadar gelen *"Ezoterik Kültürü"*, belirli bir sıra ile birbirini takip eden kitaplarla aktarmaya çalışıyorum. Bu konudaki ilk kitabım *"GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ ydi* Ezoterik Kültür ile ilgili tüm genel kavramları bu kitabımda ele almıştım. Sonra sırasıyla *"SON ÜÇ PEYGAMBER"*, *"KIYAMET ALAMETLERİ"* ve *"TÜRKLER'İN KÜLTÜR KÖKENLERİ"* isimli kitaplarım, Sınır Ötesi Yayınları tarafından sizlere ulaştırıldı. Tüm bu kitaplar, Ezoterizm ile ilgili büyük bir yelpazenin parçalarını oluşturmaktaydı. En son olarak yayınladığımız *"ANTİK MISIR SIRLARI"* da bu yelpaze içinde önemli bir bölümü oluşturmaktadır.

Konuların birbirleriyle devamlılığı vardır.

"Ezoterili Kültür" ile ilgili tam bir araştırma yapmak isteyen yeni okurlarımıza, yukarıda sözünü ettiğimiz kitaplarımızı ve özellikle de, bu konuların temeli sayılan kavramları ele aldığımız *"GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ"*isimli kitabımızı mutlaka okumalarını öneririm.

Bundan önceki kitabım olan *"TÜRKLER'İN KÜLTÜR KÖKENLERİ"nde*, Orta Asya'nın enginliklerine doğru bir yolculuğa çıkmıştık... Şimdi benzer bir yolculuğa daha çıkacağız.

Bu seferki rotamız: **Osiris Rahipleri'nin gizemli ülkesi Antik Mısır...**

Antik Bilgelik

Hakikat tüm eski toplumların mitolojilerinde ve dinlerinin temelinde yer almaktadır. Ancak onu bulup oıtaya çıkartmak hem çok zor, hem de çok kolaydır. Bu zorluk ya da kolaylığı belirleyen ise "Ezoterik Bilgiler"dir. Bu geçmişte de böyleydi, günümüzde de böyle... Bu püf noktasından haberdar olamayanlar ise, büyük bir panikle nehrin kıyısında, bir aşağı bir yukarı koşuşup durmakta ancak bir türlü nehrin karşı kıyısına geçmeyi başaramamanın sıkıntısı içinde bocalamaktadır. Mayalar'ın günümüzden binlerce yıl önce verdikleri kritik tarihe doğru hızla yaklaşılmakta ve hem fiziksel, hem de ruhsal değişimin sancıları artmaktadır. Önümüzde hayli önemli günler bulunmaktadır... Ezoterik Alfabe'nin getirdiği kolaylıktan yararlanarak, gelecek günlere kendimizi daha kolay hazırlayabiliriz. Sadece gelecek günlere değil, içinde yaşadığımız günlere de ışık tutabilecek bu "Ezoterik Lisan"ı bir an önce kavramakta büyük yarar vardır. Çünkü zorluk, "Ezoterik Alfabe"yi bilmeyenler için hâlâ dimdik karşılarında durmaktadır Ve şunu özellikle altını çizerek belirtmek istiyorum ki, Ezoterik Alfabe'yle konuşmayı ve anlaşmayı başaramadığımız müddetçe, ne antik devirlere ait dinlerin, ne de Semavi Dinler olarak isimlendirilen Ortadoğu'ya inen dinlerin gerçeği anlaşılamaz. Günümüz dini inançlarının temel prensipleri ve dinlerin gerçeği ancak ve ancak Ezoterik Alfabe ile bir anlam kazanabilir. Bu böyle olmasaydı, sorarım sizlere; o zaman Tasavvufi Çalışmalar ortaya çıkar mıydı? Neden Tasavvuf vardı? Eğer her şey göründüğü gibi idiyse, görünen neden insanlara yetmedi de, görünenin ardındaki görünmeyen Ezoterik Prensiplere ulaşılmaya çalışıldı. Tabii şunu da söylemek gerekir ki, bu ihtiyaç o devirde de bu devirde de, herkese ait bir ihtiyaç değildi. Çünkü görünenle yetinenler, her şeyi görünenden ibaret zannettiği için onlara her şey o kadar basitti ki!...

Evet... Onlar için her şey görünenden ibaretti. Ama her şeyin bu kadar basit olmadığını farkedenler, tarihin her döneminde çıkmış ve o büyük "Ezoterik Bilgelik Zincirleri"nin halkalarına katılmaya gayret etmişlerdir. Bu zincire katılma gayretleri de tüm inisiyatik çalışmaların temellerini oluşturmuştur.

Cevap Geçmişte mi Gizli?...

Ezoterik Alfabe'nin izleri tarihin çok eski dönemlerine kadar uzanmaktadır, işte bu nedenle eskinin anısını günümüz anlayışıyla ele almaya çalışıyoruz. Ancak günümüzün değişen fiziksel, ruhsal ve kozmik şartları gereği artık eski dönemlerde olduğu gibi özel olarak oluşturulan çalışma merkezleri ile gerçekleştirilen eğitim sistemi, yerini bireysel tnisiyasyona devretmiş bulunmaktadır. Bu nedenle de artık bu tür merkezler bulunmamaktadır. Merkez artık her bir bireyin gönlünde oluşmaya başlamış ve bu merkezlerin sayısı da her geçen gün katlanarak artmaktadır. Bizim burada sizlere eskiyi hatırlatmaktan maksadımız, geleceği daha kapsamlı olarak yorumlayabilmek içindir. Geçmiş dönemlerdeki inisiyatik çalışmalarda insanlara aktarılan sırları gün ışığına çıkartmak, gelecekte bizlere çok büyük kolaylıklar sağlayacaktır.

Şunu asla unutmayın ki, bu sırlara gelecekte de çok ihtiyacımız olacak. Değişen sadece bu sırların aktarılış şeklidir. Sırlar geçmişte neyse bugün de aynıdır. Gelecekte ortaya çıkacak sırların kökenleri de yine o eski hatıraların arasında saklıdır. Yani aynen bir zamanlar İsa Peygamber'in dediği şu sözlerde olduğu gibi:

Şakirtleri isa'ya dediler;
Sonumuz nasıl olacak söyle bize?
Isa dedi:
Sonu aradığınıza göre
başlangıcın perdesini mi açtınız?
Çünkü başlangıç nerede ise,
son orada olacak.

Mesut o kimsedir ki başlangıçta duracak
ve sonu bilecek
ve ölümü tatmayacak.

Kuşkusuz ki bu sözlerin altında yalan sırrı ortaya koyabilmek için birçok bilgiyi bir araya getirmek gerekir. Biz şu anda bu gizli sözlerin ayrıntılı yorumuna girmeyelim ama şunu da unutmayalım ki, geçmişin ezoterik bilgileri olmaksızın geleceğin ezoterik bilgilerini anlayabilmek oldukça zor olacaktır.

"Eskilerin bizim şu an bilmediğimiz bazı sırlara vakıf olduklarını kabul etmek zorundayız." diyen Einstein'ı da burada bir kez daha anarak, "Antik Mısır Sırları"nın derinliklerine doğru ellerimizi uzatmaya başlayalım...

Sırlar Dünyası'na Yolculuk...

Bir zamanlar Ezoterik Kültür'ün en önde gelen kalelerinden biri oan Antik Mısır, Dünya Coğrafyası'nın en gizemli köşelerinden biridir. Dünya Tarihi'nin en gizli kalmış sırları da buradadır. Burada yaşananlar, sadece Dünya Tarihi'nin değil, Dinler Tarihi'nin de en büyük sırlarını oluşturur... Bir zamanlar "Sırlar Dünyası"na bu kapıdan girilirdi. Az sonra biz de öyle yapacağız ve Mısır Mabetleri'nin içine girerek, sırlar dünyasının kapısını hep birlikte aralamaya çalışacağız... Ancak bundan önce, Mısır'ın Bilinmeyen Tarihi'ni kısaca ele alacağız...

1. BÖLÜM

MISIR'IN BİLİNMEYEN GEÇMİŞİ

Günümüzden 3750 yıl önce de
Mısır'la ilgili bilgilere ulaşılmakta büyük zorluklar çekiliyordu...
Çünkü Mısır'ın geçmişi çok daha ötelere uzanıyordu...

Mısır'ın geçmişi deyince birçoklarımızın aklına hemen Firavunlar devri gelir... Firavunlar arasında en fazla duyulanı ise kuşkusuz ki, Ramses'tir... Özellikle de Klâsik Tarihçiler'in en fazla üzerinde durdukları Mısır'ın geçmiş tarihi, işte bu dönemlerdir... Ancak bu tarihler, Mısır'ın çok yakın dönemleridir. Mısır'ın geçmi.şini sorgulamak istiyorsak, bu tarihlerin çok daha ötelerine uzanmamız gerekir...

Örneğin M.Ö. 1750'lerde yaşayan Kral Nefer-hetop'un dönemi bizim için oldukça eski bir tarihi ifade eder. Ve Klâsik Tarihçiler ancak bu tarihlere kadar geriye giderek, "Mısır Kültürü" ile ilgili bir takım çıkarımlarda bulunmaya çalışmışlardır. Ancak bu tarih Mısır'ın geçmişini kapsamaz. Mısır'ın geçmişi, bu tarihlerden çok daha eskilere dayanır. Bunu şöyle bir örnekle daha açık anlatmaya çalışalım:

M.Ö. 1750'lerde yaşayan Kral Nefer-hetop Osiris'e tıpa tıp benzeyen bir heykel yaptırmaya karar verdiğinde, katiplerini araştırma yapmaları için Heliopolis Kütüphanesi'nin eski arşivlerine yollamıştı. Çünkü orijinalliğinden emin olacakları bir Osiris resmi arıyorlardı!... Yani günümüzden yaklaşık 3750 yıl önce...Yine günümüzden yaklaşık 3150 yıl önce yaşamış IV. Ramses'in de Mısır'ın kökenleriyle ilgili benzer antik araştırmalar yaptırdığı bilinmektedir. Evet... O dönemlerde de Mısır'ın

geçmişi ve kökeni araştırılıyordu!... Şunu söylemek istiyorum ki, bizim için hayli eski bir dönemi ifade eden bu tarihler bile, Mısır'ın geçmişi ile karşılaştırıldığında hiç bir şey ifade etmemektedir. Antik Mısır Uygarlığı dendiğinde karşımıza çıkan tarih; bizleri istesek de, istemesek de çok daha gerilere götürür. Hem de binlerce değil en az 10-12 bin yıl öncelerine... Bu nedenle Kral Nefer-hetop kendi döneminde Mısır'ın geçmişi ile ilgili bir bilgiyi araştırırken, yaklaşık 7000 - 9000 yıl öncesiyle ilgili tarihi bilgilere ulaşmaya çalışmaktaydı. Gizemi binlerce yıl öncesine ait Osiris'e ait bir resim bulmaya çalışan Kral Nefer-hetop'dan bugüne gelinceye kadar geçen süre, Mısır'ın geçmişini daha da unutturmuş ve bizi 10.000 yılı aşkın bir zaman süreciyle karşı karşıya bırakmıştır. İşte bizim araştırdığımız "Antik Mısır Sırları"nın dayandığı geçmiş böylesine devasa bir süreçle ilgilidir.

Tufan Öncesine Dayanan Bir Uygarlık

Bilgilerinin belirli bir kısmını Mısırlı rahiplerden almış olan Herodot'a göre, yazılı tarih onun döneminden 11.340 yıl öncesine dayanır. Bu yaklaşık olarak Atlantis'in batışına denk gelen bir tarihtir. Yani Hcrodot'un vermiş olduğu bu tarih. Tufan sonrası bizim uygarlığımızın başlangıç tarihidir... Bu tarih, Mısır için de çok önemli bir dönüm noktasıdır.

Günümüzden 10.000'lerce yıl önce...

Geçmişte meydana gelen ve hemen hemen tüm kutsal kitaplarda dile getirilen Tufan'ın etkileri, bazı bilimadamlarının iddia ettikleri gibi sadece Mezopotamya ve Ortadoğu ile sınırlı kalmamıştır. Aksine, tüm dünya insanlığının hafızasında silinemeyecek izler bırakmış olan bu büyük felâkeder dizisinden, Dünya üzerinde en az etkilenen bölgelerin başında Ortadoğu gelmiştir.

Bir zamanlar yaşanan ve Dünya'nın birçok bölgesini etkileyen iki büyük doğal afetten söz etmeyen ulus ya da kavim yok gibidir. Dünya üzerinde birbirlerinden çok farklı bölgelerde yaşamış olan tüm eski ulusların mitolojilerinde ve dinlerinde bu trajedik anıya yer verilmiştir.

Yaşanan bu felâketler, dinlerde (özellikle de son üç dinde) "Tufan" olarak isimlendirilmiştir. Bu büyük felâkeder zincirinin ilkinde Mu Kıtası diğerinde ise Atlantis Kıtası arkalarında küçük adacıklar bırakmak suretiyle tamamen batmışlardır.

Bu yaşananlarla ilgili olarak Kur'an-ı Kerim'de pekçok ayet vardır:

"Ad, Semud milletleri ile Ress'lileri ve bunların arasında birçok nesilleri de yerle bir ettik. Her birine misaller vermiştik ama dinlemedikleri için hepsini kırdık geçirdik." (Furkan Suresi: 25/38-39)

"Gerçekleşecek olan! Nedir o gerçekleşecek olan gün? Gerçekleşecek olanın ne olduğunu sana ne bildirir? Semud ve Ad milletleri tepelerine inecek bu gerçeği yalanladılar. Bu yüzden Semud milleti zorlu bir sarsıntı ile yok edildi. Ad milleti de bu yüzden önünde durulmaz dondurucu bir rüzgarla yok edildi... Ey insanlar! Su taştığı vakit, siz bir ibret olmak üzere, anlayışlı kulaklar anlasın diye süzülen gemide, sizi Biz taşımışızdır." (Hakka Suresi: 69/1-7,11-12)0)

"Nuh Tufanı" olarak Kur'an-ı Kerim'de Muhammed Peygamber'e tebliğ edilen(vahyedilen) bu meselenin, bilinmeyen olaylardan olduğu, ayetlerde şu şekilde anlatılmıştır:

"Gemi, dağlar gibi dalgalar içinde onları götürürken..." "Yere, 'Suyunu çek! Göğe 'Ey gök sen de tut' denildi. Su çekildi, iş de bitti. Gemi Cudi'ye oturdu."

" 'Ey Nuh, sana ve seninle beraber olan topluluklara bizden bir selamet ve bereketle gemiden in. Ama birçok toplulukları da geçindireceğiz, sonra onlara can yakıcı bir azap vereceğiz' denildi. Ey Muhammed, bunlar sana vahyettiğimiz bilinmeyen olaylardır." (Hud Suresi: 11/42,44,48-49)

Belli ki, Muhammed Peygamber'in döneminde de Tufan'ın izleri hafızalardan çoktan silinip gitmişti.

Tufan'da Neler Olmuştu?

Tufan'da neler olmuştu? Tek bir cümleyle özetlemek gerekirse...

Anlatılanlar iki büyük etkenden bahsetmektedir: Su ve ateş... Tabii bu arada meydana gelen büyük depremleri de ilave etmek gerek... Yaşanan böylesi büyük felâketlere sebebiyet veren etkenler nelerdi?

Dünya eksenindeki kayma ve kutupların yer değiştirmesiyle birlikte gelen büyük sel baskınları ve ani iklim değişiklikleri Okyanus dibindeki gazlar ve bunun sonucu oluşan büyük depremler. Atlantis 'in son dönemlerindeçıkan savaşta majik tekniklerele birlikle doğa güçlerinin negatif alanlarda kullanımı. İşte bütün bunlar ve bunlara eklenen bazı diğer kozmik etkenler; dinsel kayıtlarda adına "Tufan" denilen büyük bir trajedinin dünya üzerinde yaşanmasına neden olmuştu.

Dünya'nın Klasik Kronolojik Tarihi

Bu konuda akılları karıştıran bir çelişkiden söz etmek istiyorum. Bu anlatılanlar günümüz bilimsel buluşları ve eskinin dinsel kayıtlarıyla örtüşse de, Klasik Tarih Bilimi'yle örtüşmeyen noktaları olduğunu hepimiz biliyoruz. Çünkü Klasik Tarih Bilimi'ne göre bilinen insanlık tarihimiz şöyle bir kronolojik sıra takip etmektedir:

Taş Çağı'ndan Demir Çağına

Tam olarak ne zaman başladığı konusunda farklı tarihler vardlır. Ancak Taş Çağının bitişiyle ilgili Tarihçilerin üzerinde birleştikşerri süre günümüzden 9.000 yıl öncesine aittir. Demir Çağı'nı Bakır Çağ, ve Bronz Çağ izlemiş ve insanlık Demir Çağa ulaşmıştır. Demir Çağ'ın Mezopotamya'da M.O. 12. Yüzyıl'da, Avrupa'da ise M.O. 8. Yüzyıl'da başladığı ileri sürülür. Ve en önemlisi de, bu zaman dilinderinin öncesinde, son derece ilkel bir insanlık tarihinden bahsedilir. Maymunla insan karışımı bir insanlık tarif edilir. Klasik Tarih Bilimcileri'nin kronolojisi içinde, günümüz uygarlığıyla karşılaştırıldığında son derece ileri bir düzeye erişmiş olan Mu ve Atlantis Uygarlıkları yer almaz! ...

İşte en büyük sorunda budur. Birçok tarihçi Atlantis ve onun da öncesindeki Mu Uygarlığı nı efsanevi kıtalar olarak nitelendirmişlerdir. Böyle olunca da insanlık tarihimizin şu an en ileri nokta bulunduğu ile ilgili genel klasik bir kabul bulunmaktadır. Ancak yukarıdaki Klasik Tarih Bilimi'nin verilerinden de anlaşılabileceği gibi, Taş Devri'nin Bitişi günümüzden 9.000 yıl öncesine denk gelmektedir. Klasik Tarih Bilimi'nin bu verilerini bir an için doğru kabul edecek olursak, bizim bugünkü teknolojik seviyemize gelebilmek için Taş Devri'nin bitişinden bugüne kadar yaklaşık 9.000 yıl geçmiş olduğu görülmektedir. 9.000 yıllık bu süre içinde, atomik güçleri kullanabilecek ve uzaya açılabilecek aşamayla geldiğimiz düşünülecek olursa; günümüzden en az 70 bin yıl önce yaşamış olan bir uygarlığın bilim ve teknoloji alanlarında hangi boyutlara ulaşmış olabileceklerini tasavvur bile edemeyeceğimiz ortada değil midir?!...

Dolayısıyla Tufan öncesi Mu ve Atlantis Uygarlıklan'nın bizlerden çok daha ileri düzeyde bir uygarlık olduklarını, bu basit mantık yürütmesinden bile çıkartabilmek mümkündür. Ama kuşkusuz ki, bunun için önce Atlantis ve Mu Uygarlıkları hakkında bilgi sahibi olmak gerekir.

Tufan sonrası yaşanan gerilme...

Az önce Mezopotamya ve Orta Doğu'nun yaşanan büyük doğal afetlerden daha az etkilendiğinden bahsetmiştik. Bu arada Akdeniz ve Karadeniz'i de daha az etkilenen bölgeler arasında sayabiliriz. Her ne kadar Tevrat ve Kur'an'da anlatılan "Tufan" bu bölgelerdeki yaşananları anlatsa da, yine de bir Atlantik Okyanusu ve Pasifik Okyanusu'nda meydana gelenlerle kıyaslanamayacak kadar daha küçük boyutta olmuştur. Akdeniz, Karadeniz ve Kızıldeniz gibi nispeten kapalı bir havza içinde yer alan denizlere kıyısı olan yerler. Kutuplar'daki açısal değişimin sonucu ortaya çıkan büyük su baskınlarından daha az etkilenmiştir. Nitekim Tevrat ve Kur'an'da bahsedilen Nuh Tufanı'nda, kimi insanlar basit tahtadan teknelere binerek dahi, bu büyük felâketi atlatabilmişlerdir. Bu büyük doğal afetlerde bilindiği gibi önce Pasifik Okyanusu'ndaki Mu Kıtası daha sonra da Atlantik Okyanusu'ndaki Adantis Kıtası parçalanarak hemen hemen

tamamen sulara gömülmüşler, diğer kıtalarda ise kısmi parçalanmalar ve büyük su baskınları meydana gelmiştir. Marmara Denizi ile Karadenizi birleştiren İstanbul Boğazı bu dönemde açılmış ve iki denizi büyük bir selle birlikte birleştirmiştir. (Bu konuyla ilgili yapılan bir bilimsel araştırmanın sonuçlan geçtiğimiz yıl Discovery kanalında yayınlanmıştır.) Meydana gelen tüm bu büyük doğal afetlerin sonucunda Dünya üzerinde yokolmaktan kurtulabilen tüm uygarlıklarda büyük bir gerileme kaçınılmaz olmuştur. Dünya'nın büyük bir bölümünde kelimenin tam anlamıyla, korkunç bir gerileme yaşanmıştır. Kurtulabilenler boş alanlara yerleşmişler ve her türlü teknolojik imkândan bir anda yoksun kalıvermişlerdir. İşte günümüz Klasik Tarih Bilimi'nin bundan 9.000 yıl önce yaşadığını iddia ettiği Taş Devri'nin altında yatan gerçek bu gerilemedir. Yukarıdaki kronolojik tarihlendirmedeki bir başka ayrıntıya daha dikkatlerinizi çekmek istiyorum:

Klasik Tarih Bilimi'nce; Demir Çağ, Mezopotamya'da M.Ö. 12. Yüzyıl'da, Avrupa'da ise M.Ö. 8. Yüzyıl'da başladığının söylenmesi de, Mezopotamya ve Ortadoğu'nun yaşanan felâketlerden daha az etkilenilmiş olduğu gerçeğini gözler önüne serer. Çünkü Mezopotamya'da Demir Çağ Avrupa'ya oranla daha çabuk başlamıştır. Klasik Tarihi Kronoloji'ye göre Mezopotamya Uygarlıkları o dönemde Avrupa'daki Uygarlıklar'dan 400 yıl önde bulunmaktaydı...

Uygarlıklar'ın Tufan sonrasında yaşadığı gerileme teknoloji ve bilim alanında görüldüğü gibi aynı zamanda ruhsal alanda da kendisini göstermiş ve aynen Güneş'ten uzakta kalan gezegenlerin soğuması gibi, bir zamanlar Mu ve Atlantis'de yaşayan kozmik kökenli inisiyatik bilgiler de, benzer bir gerilemenin içine girmiş ve giderek ilk günkü değerlerinden uzaklaşmışlardır. Bu yozlaşmayı nispeten yavaşlatabilen Orta Asya, Mısır ve Mezopotamya yörelerindeki bazı merkezler ise, bugünkü uygarlıkların beşiği olmuştur. Bu merkezlerde yeralan özellikle üç toplum bunun başını çekmiştir:

1- Orta Asya'da Şamanlar ve Tibetliler.

2- Mezopotamya'da Sümerliler.

3- Kuzey-Doğu Afrika'da: Mısırlılar...

Gerçekten de Kültür ve Uygarlık Tarihi içinde bu üç büyük merkezin fonksiyonu ve katkısı son derece önemlidir. Burada Mayalar'ı neden saymadığımı merak eden okurlarımızı duyar gibi oluyorum... Kuşkusuz ki, Orta Amerika Kıtası'ndaki Mayalar da çok önemli bir merkezdi ancak bu toplumla bizim uygarlığımızın çok fazla bir irtibatı olamamıştır. Günümüz ABD halklarının atalarını oluşturan İngiliz ve İspanyol koloniciler Mayalar'ın torunları Kızılderililer'le bir irtibat sağlamışlardı ama bu irtibat o kültürü tanımaya çalışmaktan ziyade, korkunç bir katliama yönelik bir uygulamaya dönüştüğü için ne yazık ki, o kültürden hiç bir şey elde edememişlerdir. Etselerdi şu anda dünyadaki fonksiyonları herhalde çok daha farklı olurdu...

Neyse, birgün gelir her şey yerli yerine oturur elbet!...

Konumuzdan uzaklaşmamak için bu konuda başka şeyler yazmaktan kendimi uzak tutmaya çalışıyorum... Konumuza geri dönelim.

Gözden kaçan önemli bir unsur:Ezoterik Gelenek

Ezoterik Gelenek Mısır Uygarlıgrnı araştırma konusu yapan başlı başına bir bilim dalı vardır ve bu bilimle uğraşanlara "Egyptolog" denir. Ancak ne var ki, Egyptologlar'ın bizlere aktardıkları Mısırla ilgili bulgular son derece sıradan bilgilerden ibarettir. Onlar bizlere Firavunlar döneminin tarihini ve Mısır yapılarının belirli özelliklerini anlatmaktan öte pek fazla bilgi vermezler Onlar için piramitlerin nasıl yapıldıkları bile bir muammadır-. Peki ama bu muammaları kim çözecek? Bunlara cevap ne zaman verilecek?

Bu çelişkiyi ilk kez kamuoyuna duyuran araştırmacı, James Churchward olmuştur. James Churchward yaymladığı ilk kitabında bu konuyla ilgili şu satırları kaleme almıştır:

Egyptologiar Mısır'la ilgili birçok konuda oluşturdukları teoriyle gerçekten önemli ölçüde sapmışlardır. Bunun nedeniyse ne eskilerin sembolizmini ne de bu sembolik yazıtların ezoterik anlamlarını anlayamamış olmalandır. Bunun için onları suçlayamayız. Çünkü bu konuda bir ipucu bulunmadığı gibi, bunların öğrenilebileceği bir okul da yoktur. Bu sırtar en azından yüzlerce yıldır sadece bir avuç yaşlı Doğulu Bilge tarafından bilinmektedir. Tüm bu yaşlı bilgeler yaşamlarını kendi mabetlerinde geçirmişler ve dış dünya ile nadiren irtibatları olmuştur. Bu çok ender de olsa gerçekleştiğinde ise, onların aktardığı bilgiler, eldeki mevcut teorilerle o kadar uyuşmamıştır ki, bu anlatılanlar anlamsız şeyler olarak değerlendirilmiştir. James Churchward bu satırları kaleme aklığında 1900'lü yılların henüz daha ilk çeyreğindeydik. O günlerden bu günlere gelinceye kadar aradan bir hayli zaman geçmiş olmasına rağmen, Klasik Tarih Bilimi'nin etkisi altındaki Egyptologlar için değişen çok fazla bir şey olmamıştır-. Onların büyük bir bölümü hâlâ okullarda kendilerine anlatılan klasik bilgileri tekrar edip durmaktadır. Mısır bilmecesinin çözümü için James Churchward'ın vaktiyle söylemiş okhıgu gibi sadece tek bir yol vardır:

"Ezoterik Bilgilerle meseleyi ele almak..."

Ezoterik Bilgiler ışığında meseleye yaklaşmanın haricinde Mısır Kültürü'nün derinliklerine inebilmenin başka hiç bir yolu yoktur. Bu önemli unsur hesaba katılmadan yapılacak hangi araştırına olursa olsun, bizi sonuca ulaştırmayacak ve Mısır'da bir zamanlar neler yaşandığını bizlere gösteremeyecektir. Artık hadi gelin, binlerce yıl öncesine doğru yeniden yola çıkalım ve o günlerin anısını "Dünya'nın Ezoterik Tarihi"ni göz önünde bulundurarak yeniden canlandıralım... Bakalım geçmişimizi ve geleceğimizi ilgilendiren nelerle karşılaşacagız?

TUFAN'A DOĞRU VE SONRASINDA MISIR'DA YAŞANANLAR

Tufan'dan sonra çok büyük bir gerileme yaşayan insanoğlu, her şeye yeniden başlamak zorunda kaldığı için, ilkel kabileler dönemine geri döndü. Bu tam anlamıyla bir geri dönüştü... İnsanlığın aşağıya iniş sürecindeki çok önemli bir geri adım böylelikle atılmış oluyordu...

İnsanlık hem fiziksel hem de ruhsal anlamda büyük bir gerilemenin içine girmişti. Ancak bir zamanlar yaşanan bu trajedi ile ilgili anılar eski lolumiarın geleneklerinde günümüze kadar gelebildi. Bunlar arasında Mısır Geleneğini en önde gelenler arasında sayabiliriz.

Güneş iki defa battığı yerden doğdu...

Tarihin babası olarak anılan ünlü tarihçi Heredot, Mısır'a yaptığı bir gezi sırasında bir rahipten duyduklarını kitabında şöyle anlatır:

Bir Mısırlı Rahip bana: "Bilmiş ol ki , atalarımız zamaınnda Güneş iki defa battığı yerden doğdu, sonra aynı olay tekrar tersine meydana geldi" dedi. Kur'an-ı Kerim'deki bir ayet ise, sanki Mısırlı rahiplerle söz birliği etmişçesine şöyle der:

O, iki Doğu'nun Rabbi'dir , iki Batı'nın Rabbi'dir. " (Rahma n Suresi : 55/17)

Günümüzde yapılan jeolojik ve kilimatolojik araştırmalar, Herodot'un aktardığı Mısırlı rahibin sözlerini doğrulamışın Çünkü eldeki bilimsel veriler kutupların birden fazla yer değiştirmiş olduğunu kesin olarak göstermektedir. En son kutupsal değişimin Atlantis'in batışına denk gelen tarihlerde meydana geldiği tahmin edilmektedir.

Atlantis'teki Osiris Öğretisi

Bu büyük felâketler zinciri henüz daha başlamadan önce Mu ve Atlantisli rahipler yaşanacaklardan haberdardılar ve bu konuda halklarını çok önceden uyarmışlardı. Beklenen Tufan'dan en az etkilenecek olan bölgeler tespit edildikten sonra buralara yoğun göçler düzenlemeye başlamışlardı. İşte bu bölgelerden biri de Mısır topraklarıydı.

Mısır önce Mu'dan sonra da Atlantis'ten yoğun göçler almıştı. Tarihçilerin bir zamanlar bir türlü içinden çıkamadıkları; "Bir anda böylesine ileri düzeyli bir uygarlık Afrika'nın Kuzeyi'nde nasıl oluşmuştur" sorusunun cevabı işte bu göçlerde yatmaktaydı.

Tarihin çok eski dönemlerinden başlayan, Atlantis'le Mu arasında sürekli bir irtibatın olduğu bilinmektedir. Bu irtibat Mu Bilgeliği'nin Atlantis'e taşınmasında çok önemli bir rol görmüştür. Orta Asya'nın muhtelif yörelerinde buluanan çok eski bir kültüre ait bilgiler veren taştabletlerden elde edilen ezoterık bilgilere göre, Mu'ya indirilen kozmik öğretinin kaynağı "Sirius Kültürü" idi. Bu tabletlerin içerikleriylc ilgili ilk bilgiler ünlü araştırmacı James Churchward tarafından dünyaya duyurulmuştur, James Churchward kendi anlayışı ile bu bilgileri yorumlamış ve bu öğreti sistemine dünyanın ilk Tek Tanrılı dini adını vermişti. Onun Tek Tanrılı din olarak yorumladığı sistem aslında bir din değil, tam anlamıyla kozmik kökenli bir öğretiydi. Bu öğreti ilk kez Mu'da yaşam bulmuş ve oradan da Atlantis'e taşınmıştır. Ancak zamanla Atlantis'te bu öğreti dejenere olmuştu. İşte bundan sonrasını tabletler şöyle anlatır.

Özetle aktarıyorum:

Tabletler konumuzla çok yakından ilgili olan bir isimden bahsetmektedirler. Bu isim Osiris'tir... Günümüzden 18-20 bin yıl önce yaşamış olan bu kişiden Atlanlisli bir bilge olarak söz edilmekledir. O dönemlerde Atlantis'te başlayan dejenerasyon hat safhaya ulaşmıştı, Osiris bilgisini derinleştirmek üzere doğduğu ülke Atlantis'i terkedip Mu Kıtası'na gitti. Oradaki Naakal Okullan'nda "MU Kozmik Öğretisi" ile ilgili inisiyatik dersler aldı. Daha sonra Atlantis'e geri döndü. Tüm yaşamını Atlantis halkını aydınlatmaya ve Mu Kültürü'nü anlatmaya adıyan Osiris, birtakım çıkarları uğruna Kozmik Öğretiyi yozlaştırmış Atlantis rahip sınıfının etkisi altında oluşan yanlış anlayışları ve uydurma kavramları düzeltmeye çalıştı. Halktan çok büyük destek gördü. Halk kısa süre içinde ona büyük bir sevgi ve saygıyla bağlandı. Sonunda Atlantis'in ruhani lideri oldu. Kendisini

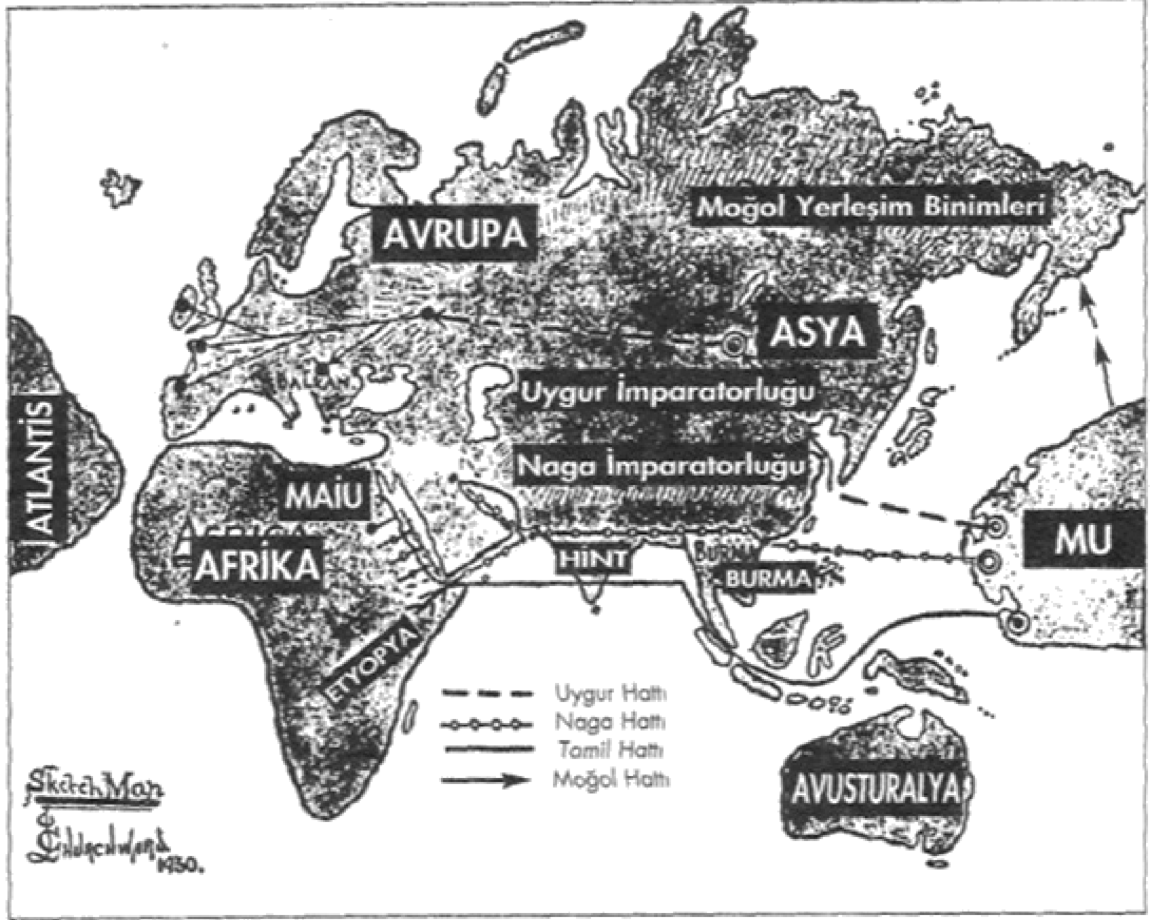
Atlantis Kralı Uranos'un yerine getirmek istediler. Fakat o bunu kabul etmedi. Ölümünden sonra kendisine bağlı inisiyelerce adının yaşatılması için, Atlantis'te yaymaya çalıştığı Mu kökenli Kozmik Öğreti'ye "Osiris Dini" adı verildi. Ve binlerce yıl bu öğreti Atlantis'e hakim oldu.

Mu'dan Yukarı Mısır'a

Atlantis'te bunlar yaşanırken, Mu Kıtası'ndan çevre kıtalara göçler de başlamıştı. Mu'nun önde gelen ırklarından biri olan Nagalar önce Burma'ya oradan da Hindistan'a, sonrasında ise iki kola ayrılarak bir kol Babile diğer bir kol ise Kızıldeniz üzerinden "Yukarı Mısır" tabir edilen Afrika'nın Kuzey Doğu'sundaki Kızıldeniz kıyılarına yerleştiler. Eski tarihi kayıtlarda bu bölge "Maiu" olarak isimlendirilmişti. Yukarı Mısır'daki Nübye'de yer alan Maiu, bu günkü Suakin kentinin yakınlarında, Kızıldeniz kıyısındadır. Bu bölgelerde yerleşim birimlerinin kurulduğunu, hem Mısır kaynakları hem de Hint kaynaklan teyid etmektedir. Bazı Yunan tarihçilerinin ve filozoflarının "Mısırlılar, Hindistan'dan gelmiş kolonicilerdir" demelerinin altında yalan gerçek işte budur. Kitaplarını Hindistan'daki çeşitli gizli mabetlerdeki kayıtlardan yararlanarak kaleme aldığı bilinen dünyaca ünlü Hint tarihçisi Valmiki de, bu konuda son derece açık anlatımlarla bulunmuştur. Örneğin Rişi Mabedi'nin gizli kayıtlanrıdan aldığı bir alıntıda şöyle der:

"Hindistan'dan gelen Mayalar, Mısır'da bir koloni kurdular ve buraya Maiu adını verdiler." Ramayana isimli ünlü eserinde ise daha ayrıntılı bir bilgi verir:

"Naakaller önce Hindistan'ın Dekkan bölgesinde yerleştiler. Sonra da dinlerini ve bilgilerini Babil ve Mısır kolonilerine aktardılar."

Tibet civarındaki bir mabette bulunan eski bir haritadan uyarlanarak hazırlanmıştır.Bu harita ilk kez James Churchward tarohndan dünya kamuoyuna duyurulmuştur.

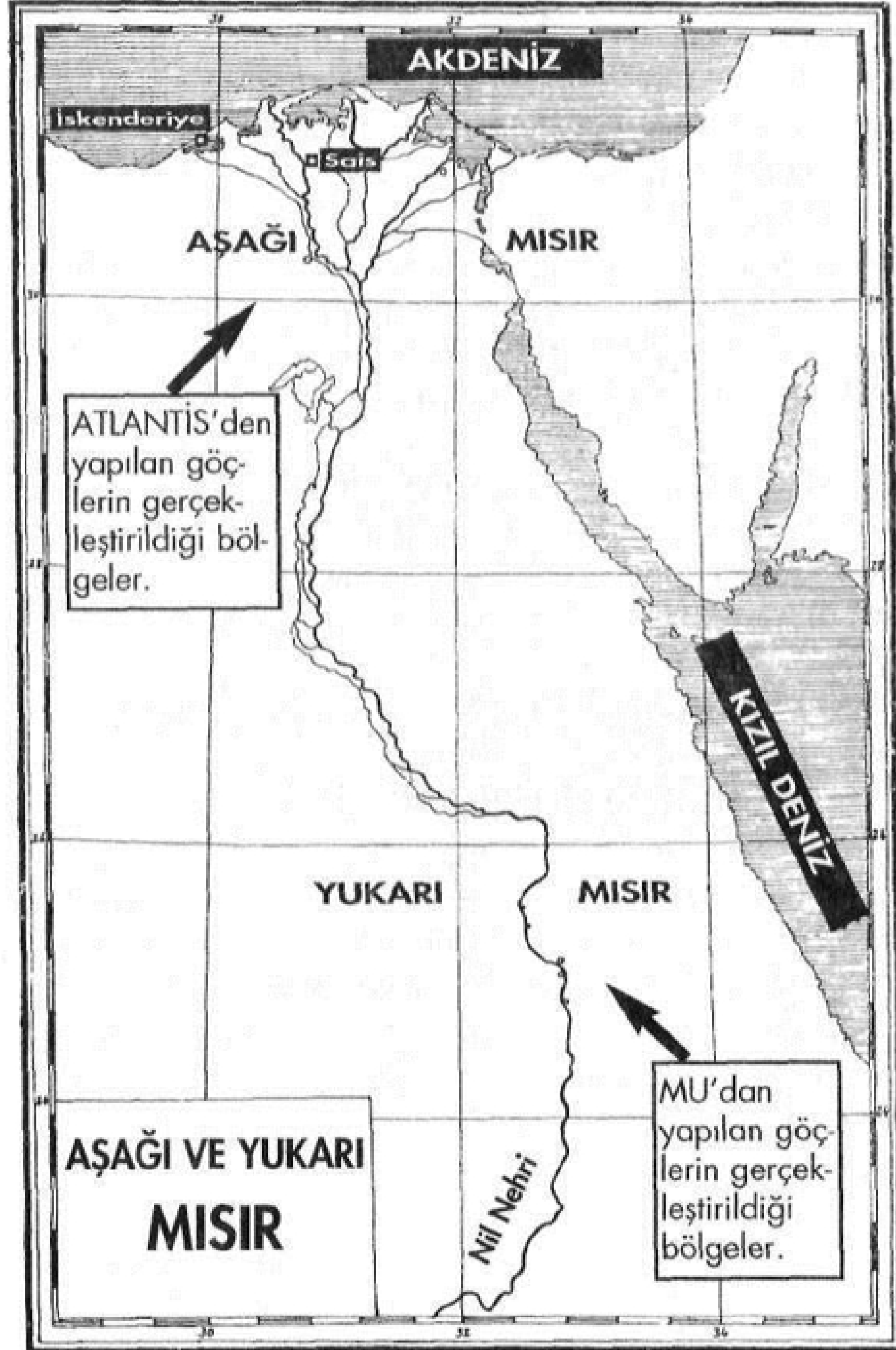
Kısaca özetlemek gerekirse:

Mısır topraklarına ilk ayak basanlar Mu kolonilerinin Naga koluydu. Nagalar Mu'da Naakaller olarak isimlendirilmekteydi. Bu nedenle eski tarihi kayıtlarda bazen Nagalar bazen ise Naakeller olarak bu toplum isimlendirilmiştir. Mu Kıtası batmadan önce gerçekleştirilen bu göç Mısırlılar'ın atalarını oluşturdu. Ancak Mısır, hem bu dönemde hem de Atlantis'in batışına yakın dönemlerde yoğun olarak Atlantis'ten de göç almıştır. Bu nedenle Mısır halkının ataları dediğimiz zaman hem Mulular'ı hem de Atlantisliler'i bir arada ele almak gerekir. Mısır toplumu o topraklarda sıfırdan başlayarak gelişim gösteren bir uygarlık değil, yapılan göçlerle gelişmiş bir kültürün buraya taşınmasıyla ortaya çıkmış bir ülkedir

Hatta bir değil birbirine son derece benzeyen iki kültürün: Mu ve Atlantis Kültürü'nün...

Evet... Gelelim Atlantis'ten Mısır'a yapılan göçlere..

OSİRİS ÖĞRETİSİ'NİN MISIR'A GELİŞİ

Atlantis'ten yapılan göçler, bölgenin "Aşağı Mısır" olarak tabir edilen kesimine gerçekleştirildi. İlk büyük yerleşim birimi ve ilk büyük mabet Nil Deltası'ndaki Sais'te kuruldu. Daha önce Osiris Öğretisi'nin Atlantis'te nasıl bir gelişim gösterdiğini görmüştük. Atlantis'ten Mısır'a gerçekleştirilen göçlerle, sözünü etmiş olduğumuz Osiris Öğretisi de Mısır'a taşındı. Osiris Öğretisi'nin Mısır'a getirilişi, Atlantisli bir bilge olan Thot tarafından M.Ö. 14 bin yıllarında gerçekleştirilmiştir Yani Atlantis'in batışından yaklaşık 4.000 yıl önce...

Thot zamanından Menes zamanına kadar yani MÖ. 14.000'den M.Ö. 5000'e kadar geçen tam 9000 yıl boyunca hu öğretinin gizli mabetlerde korunması Horus unvanı ile anılan rahiplerce sağlandı. Bu konuda en açık yazılı kaynaklardan biri Herodot'a aittir. Herodot şöyle der:

"Horus, Kral Menes tahta geçmeden evvel Mısır'ın Hiyararşik yöneticisiydi."

Benzer bir başka anlatım da Mısırlı rahip ve tarihçi Manetho taralından kaleme alınmıştır:

"Mısır'daki bilgeler yönetimi 10.000 yıl devam eder. Bilgeler, Hiyeratik hükümdardırlar."

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda ise Horusla ilgili şöyle bir tanımlama yer alır:

"Horus, ilâhi babasının özünden geldi. Mısır'ın Yöneticisi oldu."

Gelenler kültürleriyle birlikte gelmişler ve bir anda Mısır'da büyük bir inisiyatik merkez kurmuşlardı. Ancak mabetlerin derinliklerinde saklanan bu "inisiyatik sırlar" dışarıya hiç bir zaman tam olarak açıklanmadı. Halka "Osiris Yolu" adı altında son derece kapalı bir şekilde mitolojik hikâyeler tarzında, bilgiler üstü örtülü bir şekilde verilmekteydi. Buna karşın özel eğitime tabi tutulan son derece kısıtlı sayıdaki kişiye ise,Horus'un Rahipler'i ellerindeki sırları açıklamaktaydılar. Bundan dolayı Mısır'da "Osiris'in Yolu" ve "Horus'un Yolu" olarak bilinen, biri egzoterik diğeri ise ezoterik içerikli iki ayrı öğreti ortaya çıkmıştı. Daha sonraları Horus Rahipleri de

Osiris Rahipleri olarak anılmaya başlandı. Ancak sırların gizli tutulması konusunda hiç bir şey değişmedi. Ve sırlar asla dışarıya sızdırılmadı. Günümüze kadar gelebilen taş tabletlerdeki ve diğer yazılı kaynaklardaki anlatılanlar, bu aktardıklarımızı birebir doğrulamaktadır. Dahası bu anlatılanlar, günümüzden birkaç bin yıl önce Mısır'a giden gezgincilerin ve tarihçilerin Mısırlı rahiplerden aldıkları bilgilerle de örtüşmektedir. İşte birkaç örnek:

Girit'te Schliemann tarafından bulunan bir tablet:

"Mısırlılar, Misar'ın soyundan gelmektedir. Misar Tarih Tanrısı Thot'un çocuğuydu. Thot ise Atlantisli bir rahibin göçmen oğluydu, ilk mabedini Sais'te kurdu ve orada ana vatının bilgeliğini öğretmeye başladı."

İkinci Hanedan, Firavun Sent Dönemi'ne ait bir başka papirüs:

"Firavun Sent, Atlantis'in izlerini araştırmak için, Batı'ya bir araştırma ekibini gönderdi. Mısırlılar 3350 yıl evvel beraberlerinde Anavatanları'nın tüm bilgeliği olduğu halde oradan gelmişlerdi."

Gerçekten de birçok eski kayıtta rahatlıkla görülebileceği gibi. Mısırlılar kendi kökenleri ile ilgili yaptıkları açıklamalarda, ısrarla atalarının çok eski zamanlarda Nil kıyılarına yerleşmiş yabancılar olduklarını ileri sürmekteydiler. Bir toplumun kendi ataları için kullandığı "yabancı" tanımlaması son derece düşündürücüdiir. Bu tanımlama tüm açıklığıyla, atalarının bu topraklara sonradan gelmiş kişiler oldukları anlamına gelir. Buna benzer bir başka yazılı kayıt da Herodot'a aittir:

"Mısırlılar, Batı ülkelerindeki atalarının, yeryüzündeki en eski insanlar olduklarını söyleyerek övündüler."

Mısır'la yakın irtibat içinde olan ve bir kısmı Mısırlı rahiplerce eğitilen bazı Yunan Filozofları da, bu konuda benzer açıklamalarda bulunmuşlardır. Ayrıntıya girmeden sadece iki örnekle yetinmek istiyorum.

Plutark "Solon'un Hayatı" isimli eserinde şunları söyler:

"Solon Mısır'a gittiğinde Sais, Psenofis ve Heliopolis rahiplerinden olan Suçis kendisine 9000 yıldır Mısırlılarla Batı ülkelerinin arasındaki ilişkilerin kesik olduğunu anlattı. Çünkü Atlantis'in depremler, ötedeki bir ülkenin de tufanlar sonucu yıkılması sonrasında çamular, denizi geçit vermez bir hâle sokmuştu."

Orfe ise tek bir cümleyle Mısır'ın kökenini özetleyivermiştir:

"Mısır, Poseidon'un kızıdır."

Aşağı ve Yukarı Mısır Birleşiyor...

Evet, Mısır'ın geçmişi dendiği zaman, böylelikle karşımıza iki farklı kültürün çıkmış olduğunu görüyoruz. Belli bir süre sonra bu iki temel kültür Mısır topraklarında birbirleriyle kaynaşıp, Mısır'a özgü tek bir kültürü ortaya çıkartmışlardır. Kaldı ki zaten Mısır'a gelen bu iki kültür de birbirlerinden kopuk değil, aksine birbirleriyle örtüşen özellikler sergilemekteydi. Bu nedenle iki kültürün Mısır topraklarında kaynaşması hiç de zor olmamıştır. 10.000 yılı aşkın bir süre inisiye rahiplerce son derece adil bir şekilde yönetilen Mısır, daha sonraları Firavunlar tarafından yönetilmeye başlandı. Aradan geçen yüzyıllar eskinin bilgeliğinden çok şey alıp götürmüştü. Bu süre içinde inisiye rahipler tam anlamıyla mabetlerine çekildiler. Firavunlar döneminin başlangıcında, firavunların uzun yıllar süren inisiyatik bir eğitime tutulmaları söz konusuydu. Ancak zamanla bu da bozuldu ve üstün körü ve son derece kısıtlı bir eğitimle yetinmeye başladılar. Bunun sonucu olarak firavunlar inisiyatik gelenekten gittikçe uzaklaştılar. İlgilendikleri alan daha çok majik çalışmalarla kısıtlı kaldı. Kur'an-ı Kerim'de de sözü edilen Musa Peygamber'in firavunlarla olan çatışması işte bu dönemleri anlatır.

DİNİ EĞİTİM SİSTEMİNE GEÇİŞ

Musa Dönemi hem Mısır için, hem de insanlık tarihi için hayli önemli bir dönüm noktasıydı. İnsanlığın fiziksel ve ruhsal olarak aşamalı aşağıya

iniş sürecinde önemli bir noktaya gelinmişti. Artık mitolojik eğitimden, dini eğitim sistemine geçilecekti. Bu, sırların iyice üstünün örtüleceği anlamnıa gelıyordu. Bunun ilk adımı, Mısır'ın gizli sırlarına inisiye olmuş Musa tarafından atıldı. Bunun kararı kuşkusuz ki, sadece Musa tarafından alınmış değildi. Bu, muhtemelen birçok Mısırlı rahipçe alınan ortak karardı. Ve bu, harfiyen uygulandı. Musa'nın bir Osiris rahibi olduğundan asla söz edilmeden, Musa ilk "Tek Tanrılı Din"in kurucu peygamberi olarak İsrailoğulları arasında vazifesine başladı. Museviliğin temelini teşkil edecek olan "On Emir" bile bizzat Osiris Öğretisinin 42 kuralından alınarak derlenmişti. Musa Peygamber'in bir Osiris rahibi olduğunun saklı tutulmasında o kadar başarılı olunmuştu ki, bu büyük sır halk tarafından yüzyıllarca anlaşılamadı. Bugün bile bu sırdan haberdar olmayan Museviler vardır. Musa Peygamber'e ve öğretisine ait daha pekçok sırrın gizli kaldığmdan Kur'an-ı Kerim'de de açıkça sözedilmiştır:

"...De ki: 'Musa'nın insanlara nur ve yol gösterici olarak getirdiği Kitab'ı kim indirdi? Ki siz onu kâğıtlara yazıp bir kısmını gösterip çoğunu gizlersiniz, atalarınızın ve sizin bilmediğiniz size onunla öğretilmiştir.'... (En'âm Suresi: 6/91)

İsrailoğulları'nın anlayamadığı çok şey vardı. İsrailloğulları bırakın Musa'nın gizli şahsiyetini, onun ortaya koyduğu opırliyi bile anlayamadılar. Ve sonunda dünya tarihinde ilk kez bir peygamber kendi ulusuna lanet ederek bu dünyadan ayrıldı. Şimdi kısa bir süreliğine, işte o günlere ve özelikle de Musa Peygamber'in bu dünyadan ayrılmadan önceki son saatlerine geri dönmek istiyorum:

... Ve bir gün yanına üç müridini alaralk Nebo Tepesi'ne doğru yola çıktı... Yaşamının en önemli bölümleri yollarda geçmişti... Şimdi ise o, son yolculuğuna hazırlanıyordu... Dağlarda başladığı vazifesi yine dağlardaki bir mağrada noktalanacaktı... Vazifesinin her anında yanından ayrılmayan Yeşu, O'nu son yolculuğunda da yalnız bırakmamıştı... Nebo Tepesi'ni ağır ağır çıkarak bir mağaraya vardılar. Ömrünü vererek gerçekleştirdiği eseri acaba kendisinden sonra yaşayabilecek miydi? Bu soruların zihninden gelip

geçmesine engel olamıyordu... içini rahatsız eden bir şeyler vardı... Musa yavaşça oturdu... Üç müridi de hiç ses çıkartmadan çevresinde bir halka oluşturdular, Musa tam ortalarında öylece hareketsiz duruyordu. Bedenini terk etmek üzere olduğu bir anda, durugörü yeteneği ona bundan sonra neler olacağını göstermeye başladı... Kendisinden sonra yaşanacak olaylar birer birer gözlerinin önünden geçiyordu... Geleceğin korkunç realitesi tüm açıklığıyla gözlerinin önüne serilivermişti: israil'in ihanetlerini, başkaldıran anarşiyi, Tann'nm mabedini kirleten kralların cinayetlerini, kitabının aslından saptırılışını, cahil ve iki yüzlü rahiplerin elinde fikirlerinin nasıl yozlaştırılarak çarpıtıldığını, kralların dinden çıkışını, arı ve saf bilgilerin - kutsal doktrinin nasıl örtbas edeldiğini ve sırlar bilgisine sahip rahiplerin çölde nasıl zulme uğratıldıklarını açık seçik bir şekilde teker teker görüyordu. Tufan'dan sonra insanlığın içine girmiş olduğu "Demir Çağı"nın tüm özellikleri gözlerinin önüne serilivermişti. Bundan sonra insanlığı hiç de güzel şeyler beklemiyordu!... Onun gibi "Kutsal Bilim" in sırlarına inisiye olmuş biri için bu gördükleri hiç de iç açıcı şeyler değildi. "Kutsal Bilim "in nasıl yokolup gitmekte olduğunu görmek; her ne kadar böyle olması gerektiğini bilse de, yine de onu bir hayli etkilemişti. Son nefesini vermek üzereydi, iyice ağırlaşan kolunu büyük bir güçlükle kaldırdı... Gözlerini hafifçe aralayarak, uzaklardaki sabit bir noktaya dikti ve büyük bir hiddetle ağzından şu sözler döküldü:

-"İsrail Tannsi'na ihanet etti... Onun için göğün dört bir bucağına çil yavrusu gibi dağılsın!..."

Bir peygamber için ne kadar zor bir an... Uğruna bu kadar uğrastığı halkına beddua ederek bu dünyadan ayrılıyordu... Halkı için son sözü bir beddua olmuştu...

Busözlerden sonra yanındakilere, kendisinden sonra zamanı geldiğinde, Tanrı'nın, kelâmını ağzına koyacağı yeni bir peygamber yollayacağını söyleyerek, bu dünyadan ayrılmıştır. Musa Peygamber'in bu son sözlerine sıkışan kehanet gerçekleşmiş ve geleceğini önceden söylemiş olduğu Peygamber dünya sahnesindeki yerini almış ve herkes onu Nasıralı İsa

olarak tanımıştır. Ancak ne var ki, Musa Peygamber'in gördüğü vizyonda olduğu gibi İsa Peygamber'in de başına gelmeyenler kalmamış ve sonunda onu çarmıha germekten bile çekinmemişlerdir. İsa Peygamber'in bilinen en son sözü ise

"Baba onları' affet.. Ne yaptıklarını bilmiyorlar!..." olmuştur.

Evet... Bilgiden uzaklaşan insanlık artık ne yaptığını bilmez, bir hâle gelmişti. İsa Peygamber'den sonra "Dini Öğreti Sistemi en son halkasını tamamlamak ve dinler devrini kapatmak için gelen Muhammed Peygamberde getirdiği dini, savaşlarla kabul ettirtmek zorunda kalmış ve temsil ettiği asıl değerler ve vahiy yoluyla getirdiği "İslâmiyet'in Ezoterik Yönü", çok az sayıda kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Ölümünden çok kısa bir süre sonra ise "Kuran'danki İslâm" çeşitli mezheplere ayrılmıştır. Adeta tek bir dinden birden farklı dinler türetilmiştir. Demir Çağı'nda insanlıktan da zaten bundan farklı davranması beklenemezdi. Kaldı ki, Musa ve İsa Peygamberler gibi Muhammed Peygamberde, bu olumsuz gidişata önceden dikkatleri çekmiş ve bunun böyle olacağını, bir hadisinde şöyle bildirmiştir:

'-"Ümmetim 73 fırkaya ayrılacaktır... Bunlardan 72'si cehenneme, birisi cennete gidecektir.."

Muhammed Peygamber'in kehanet niteliği taşıyan bu sözleri, günümüzde 100'ü aşan mezheple fazlasıyla gerçekleşmiş durumdadır.

Neyse...

Biz tekrar o dönemde Mısır'da neler olup billiğine bakmak için, Ortadoğu ve Arabistan'dan tekrar Mısır'a geri dönelim...

Tufan Oncesi'ne ait kültürün izleri yokediliyor!...

İslâmiyet'in Arap Yarımadası'nın dışına taşarak tüm Ortadoğu'ya yayılmaya başladığı sırada, Mısır'da halkın belli bir bölümü İncil'in, daha küçük bir bölümü ise Tevrat'ın etkisi altındaydı. Ancak yine de büyük bir çoğunluk, eski "Osiris Öğretisi"ne "Osiris Dini" adı altında bağlıydılar.

Osiris Dini eski hâlinden çok şey kaybetmiş olsa da, halk arasında eski gelenekler çoğunlukla şekilsel olarak da olsa, yaşatılmaya devam ediyordu. Gerçi "Büyük Osiris Mabedi" yıkılmış ve Sırlar Öğretisinin rahipleri büyük bir çoğunlukla Kudüs'e gitmişlerdi ama Ezoterik Öğreti zor şartlar altında da olsa, kuşaktan kuşağa aktarılarak gizli yeraltı mabetlerinde ve İskenderiye'de ki Yeni Eflatuncu "İskenderiye Okulu"nda varlığını koruyabiliyordu. Tufan Öncesi'ne ait "Kutsal Bilim'in Sırları'nın Mısır'a gelisinin üzerinden bir hayli zaman geçmiş ve değişen dünya şartlarında bu bilgileri yaşatmak ve muhalaza etmek, iyice güç koşullar altında gerçekleşmeye başlamıştı. İnsanlığın içinde bulunduğu İniş ve Çıkış Ycısası"nı gayet iyi bilen rahipler, artık inişin gittikçe yoğunlaştığını ve sonlarına doğru yaklaşıldığının farkındaydılar Bu kaçınılmaz bir sondu ve zaten bu da kendilerine çok (inceleri açıklanan sırlardan biriydi. İnsanlık her geçen gün biraz daha bilgelikten uzaklaşacaktı... İşte şimdi gerçekleşen de buydu zaten... Bunun bilinci içinde İskenderiye'de geçmişin anıları yaşatılıyordu. Bir süre sonra Mısır savaşlarla da yıpranmaya başladı... Tufan Öncesi'ne ait tüm izler tarihin karanlıkları arasına adeta gömülülüyordu...

İslâm Orduları Mısır'da

Mısır'ın geçmiş kültür izleri ilk kez Hristiyanlar tarafından tahrip edilmeye başlandı. Hristiyanlaştırma faaliyetleri adı altında çok sayıda mabet kapattırıldı ve içlerindeki eserler yakılıp yokedildi...

Kaçınılmaz son, Araplar'in Mısır'ı işgal etmesiyle geliyorum dedi... Uzun bir süredir çevre kıtalardan gelen kişileri inisiye etmekle uğraşan Mısır, askeri güçten oldukça yoksun kalmıştı. Büyük bir askeri güçle üzerine gelen İslâm Orduları karşısında fazla direnemedi... Teslim oldu...

Halka iki seçenek tanındı: Ya Müslümanlığa geçecekler, ya da kılıçtan geçirileceklerdi. Mısırlılar Müslümanların gözünde Allah yoluna döndürülmeleri gereken putperest kafirlerdi... ve Sonunda Müslümanlar'ın istediği oldu. Çareleri yoklu... Müslüman oldular...

Halife Ömer döneminde işgal edilen Mısır'da Arapkir'in ilk işi, "İskenderiye Okulu"nu dağıtmak oldu. Bu öylesine bir dağıtmaydı ki, bu olay daha sonraları tarih kitaplarına İskenderiye Kitaplığı'nın yakılışı olarak geçecekti. Böylelikle İskenderiye Kitaplıgı'nda saklanan Tufan Öncesi'ne ait Kutsal Bilimle ilgili çok sayıdaki Ezoterik kitap yakılarak yok edildi. İnsanlığın aşağıya iniş sürecinin hız almasında büyük bir yarar sağlayan bu yıkım sayesinde, Tufan Öncesi'ne ait birçok yazılı bilgiler günümüze kadar gelemedi. Ancak yine de çok az sayıda da olsa bazı gizli kitaplar bu yıkımdan kaçırılabildi. İşte günümüze kadar gelebilenler de rahiplerin saklayabildikleri bu belgeler oldu. Daha sonralan bu kitaplar güvenilir kişiler vasıtasıyla elden ele ulaştırılarak varlıklarını sürdürebildiler. Yıkım gerçekten de kelimenin tek anlamıyla müthişti!...

Onbinlerce yıl öncesine ait büyük bir tarih resmen yokediliyordu... Rahiplerin bu yıkımı durdurabilmeleri noktasında yapabilecekleri hiç bir şey yoktu. Dahası artık inisiyatik çalışmalarını sürdürebilecekleri bir mabetleri bile kalmamıştı. Yazılı belgelerinin de hemen hemen tamamı yakılıp yokedilmişti. Eskinin anısına ve "Kutsal Bilim'in Sırları"na bağlı rahipler birerli ikişerli gruplar oluşturarak, gizlice toplanmaya başladılar. Her ne olursa olsun Ezolerik Gelenek, üstü örtülü bir şekilde de olsa gelecek kuşaklara aktarılmalıydı. On bin yıl önce Tufan'dan kurtarılarak kendi atalarına emanet edilen "Kutsal Bilim 'in Sırları "nın Araplar tarafından tamamen yok olmasına izin veremezlerdi.

Ancak aşağıya iniş hızla devam ediyordu...

Oluşan bu yeni durum karşısında ne yapacaklarını uzun bir süre tartıştılar... İlk önce, Muhammed Peygamber tarafından vahiy kanalıyla alınan Kur'an-ı Kerim in içerdiği sırların, ülkelerini işgal eden Araplarca anlaşılamadığını farkettiler. Kendi ezoterik bilgileri ile Kur'an-ı Kerim'i karşılaştırdıklarında hiç de Araplar'ın anlattıklarına benzemediğini gördüler. Bu şartlar altında, rahiplerin yapabilecekleri tek bir şey vardı. Araplara ve diğer Müslüman uluslara İslâmiyet'i Ezoterik bakımdan anlatabilirlerdi. Aldıkları bu karar, Araplar'ın Mısır'a gelirken asla akıllarına bile

getirmedikleri çok farklı bir şeyin başlangıcını oluşturacaktı. Mısırlı rahiplerin bu çalışmaları, daha sonraları şekillenecek olan '"İslâm Tasavvufu"nun ve "Batıni İslâm Ezoterizmi'nin ortaya çıkışında büyük bir fonksiyon gördü. Onlar için tüm dinler bir ve aynı kaynağa bağlıydılar. O halde Kur'an-ı Kerim'in içindeki gizli sembolik bilgileri kendi Ezoterik Öğretileri'nin ışığı altında rahatlıkla gün ışığına çıkartabilirlerdi. Rahiplerin eğitimi zaten bu yöndeydi. Osiris Rahipleri bunu kolaylıkla yaptılar. Kısa bir süre sonra kökeni tebligat (vahiy) sistemine dayanan ve Muhammed Peygamber tarafından nakledilen Kur'an-ı Kerim'in içindeki sembolik bilgilerin derin anlamları, Osiris rahiplerinin bilgileri ışığında ele alınmaya başlandı. Sünni Müslümanlar buna şiddetle karşı çıktılar. Çünkü kendi anladıkları İslâmiyet ile rahiplerin halka anlatmaya başladıkları arasında ciddi farklılıklar vardı.

Bunun derhal durdurulması gerekiyordu!...

Ama bu kez onların yapabilecekleri fazla bir şey yoktu. Çünkü İskenderiye Okulu'nun rahipleri, o zamanlar oldukça etkin bir konumda olan Muhammed Peygamber'in damadı Ali'nin yanıda yer alarak, kendilerine gelecek baskılardan uzak kalmayı başardılar. Böylelikle Müslüman görünümleri altında, Alevilik mezhebinin içinde kendi Ezoterik Öğretileri'ni yaşatabildiler. Allah'a tapınma olgusu, yerini, daha sonra Tasavvufi düşüncenin temelini oluşturacak olan, '"Tanrı - Evren - İnsan Üçlemi"nden oluşan "Varlığın Birliği İlkesi"ne bıraktı. Sünni Müslümanlar bunu bir sapkınlık olarak nitelediler. Fakat Batıni çalışmalar bir kez başlamıştı... Ve hızla dünyanın çeşitli yörelerine yayılıyordu...

Bu batini felsefe özellikle Arapkir'in zorla Müslüman yaptıkları toplumlar arasında büyük bir taraftar buluyordu. Bu yeni sistemle Zerdüşt İranlılar ve Şamanist Türkler İslâm'a çok daha kolay ayak uydurabildiler. Çünkü bu yeni sistemin içinde kendi eski geleneksel inançlarından da bir şeyler bulabiliyorlardı. İslâmiyeti kabul eder görünen İskenderiye Okulu mensupları daha önce Mısır'da eğitilen Fisagor ve Ellatun'un eserlerini yaymaya başladılar. Büyük Eizoterik birikim artık filozofların felsefi

çalışmalarında hayat buluyordu... Ezoterik birikim sembollere büründürülerek filozofların felsefi yazılarında yaşamaya başlamıştı. Eski İskenderiye Okulu'nun rahipleri tarafından başlatılan ve daha sonraları Yeni Eflatuncu Filozoflar ismini alan bu grubun etkisi kuşaktan kuşağa sürmüştür. Onların görüşlerinden etkilenen birçok kişi ve gruplar olmuştur. Bazı filozoflar bu akıma "Tasavvuf" ve kendilerine de "Sufi" adını verdiler. Yunanca "Sofos" sözcüğü: "Akıl, hikmet ve bilgelik" anlamına gelir. Aynı kökten gelen "Sufi" kelimesi de İskenderiye Okulu yandaşlarınca, bu anlamı nedeniyle seçilmiştir. Böylelikle "Sufîzm" ortaya çıkmış bulunuyordu. Temelinde Ezoterik Öğreti bulunan Sufizm, İslâmiyet içindeki dinsel motifler altında gittikçe güçlenen bir ekol oldu. Basra'da, Bağdat'ta, Kudüs'te ve Anadolu'nun pekçok yöresinde hızla yayıldı. Türkler'in Müslümanlığa geçişinde de bu batini çalışmalann çok büyük bir etkisi olmuştur.

Günümüz'deki Mısır

Günümüzde İslâmiyet Mısır'ın resmi devlet dinidir. Halife Ömer döneminde başlayan İslâmlaştırma hareketiyle bugün Mısır Müslümanlaştırılmış durumdadır. Eski mabetler zaten daha o dönemlerde kapanmıştı. Daha sonraları İskenderiye Okulu mensuplarınca başlatılan çalışmalardan da bugün geriye hiç bir şey kalmamıştır. Onlar da Demir Çağ'ın öğütücü dişlileri ansanda tarih sahnesinden çoktan silinip gitmişlerdir. Mısır'dan geriye, rüzgarda savrulan kuru dallardan ve taş yapılardan başka bir şey kalmamıştır. Aynen Tevrat'ın Zekerya Bölümü Bab 10/11 'de önceden söylenmiş olduğu gibi, Mısır asasını artık kaybetmiştir:

Ve sıkıntı denizden geçecek ve denizde dalgaları vuracak ve Nil'in bütün derin yerleri kuruyacak ve Aşur'un kibri kırılacak ve Mısır'ın asası elinden gidecek.

Asa: Tüm Ezoterik Geleneklerde güç ve kudret sembolü olarak kullanılmıştır. Ancak asa, sadece bir sembol değil, aynı zamanda enerji çeken ve dağıtan bir obje olarak da kullanılmıştır. Mısır'ın asasını

kaybetmesi ise. bir zamanlar sahip olduğu bilgeliği ve majik çalışmalarını yitirmesi anlamına gelmektedir.

Fakat her şeye rağmen hâlâ Mısır'ın eski dönemlerine ait gizlerin farkında olan ve bunları büyük bir sadakatle saklayan rahipler vardır. Bunlar günümüzde gözler önünde değildir. Bilinen bir mabetleri de yoktur. Onları bulmak gerçekten son derece güçtür. Eğer bulabilirseniz size hâlâ eskinin hatıralarıyla ilgili kısıtlı da olsa bir şeyler anlatabilirler. Bakın bugün Mısır'da yaşayan ve eski inisiyatik bilgi geleneğini hâlâ içinde yaşatan bir rahip, Antik Mısır Tanrıları için neler söylüyor:

- *Ezoterik olarak, Neterler: Evren'in dışından bizim halklarımız olan Amonitlere ve kuzenlerimiz olan Tutsi halklarına geldikleri kaynağı ifade eder. Amonitler, dağlık kayalara ateşten parmaklarıyla yazılar işlemişler, kanatları olmadan gökte yol almışlar, düşünceleriyle nehirlerin yollarını değiştirmişler ve bizlere ve kardeşlerimize köken ve büyük maji bilgisini aktarmışlardır. Ana vatanlarımızda atalarımız "Işıltılı Olanlar"la evlenip orada yaşamışlardır. Gittiklerinde halklarımızın ataları büyük üzüntü duymuş. Onlar vahşilerin geleceğini önceden bildirmişlerdi, Vahşilerin liderlerinin kötü adının kutsal diyarlarda Tanrı'nın adı gibi duyulacağını önceden biliyorduk. Ancak günü gelince onlar da, Işıltılı Olanlara boyun eğecekler. Onlar şimdilik saklı olmakla birlikte, bir kez daha halkımızla buluşacak ve yeni bir çağ başlayacaktır. Beyanın sonudur.*

Bu metinde sözü geçen "Işıklı Varlıklar" kimlerdir? Buna, ilerleyen bölümleri içinde birlikte bir cevap bulmaya çalışacağız. Şimdilik sadece şunu vurgulamak istiyorum ki, bir zamanlar bu yörelerde yaşanmış olanlar. Klasik Tarih bilgilerimizle hiç uymayan bir özellik gösterir. Aynen bir zamanlar Orta Asya'da yaşananlar gibi...

Ancak bir zamanlar burada yaşananları ve burada yaşayanların kültürünü günümüze kadar taşıyabilecek yazılı kayıtların maalesef büyük bir bölümü yukarıda sözünü etmiş olduğumuz gibi yakılıp yokedilmiştir. Bu nedenle bazı sulara belki de hiç bir zaman ulaşamayacağız!...

YIKIMDAN KURTARILABİLEN BELGELER

Bu meseleyle ilgili bir diğer sıkıntı da, bu yıkımdan kurtulabilen ezoterik metinlerin günümüze kadar gelebilmesinde yaşanmıştır. Çünkü geçmişte yaşanan bu büyük yıkımdan kurtulabilen az sayıdaki yazılı belgelerden de büyük bir bölümü günümüze kadar gelememiştir. Aradan geçen zaman içinde kaybolup gitmişler ya da birileri tarafından bir yerlerde saklanmışlardır. Geçmişten kalan ve artık kayıp olan yazılı belgeler arasında "Thot'un Kitabı" (Siryadik Kolonlar Metinleri) çok önemli bir yere sahiptir. Bu metinleri incelemiş olan kimseler arasında Sanchuniathon, Moschus, Manetho, Berrosus, Philo Byblos ve Damascius'un bulunduğu bilinmektedir. Bu kişilerden Manetho (M.Ö. 500) Mısır'daki bir Thot Mabedi'nde kütüphaneci olarak çalışıyordu. M.S. 500 yılından bu yana ise, bu dokümanların hiçbir izine rastlanamamıştır. Mısırlı Manetho M.Ö. S.Yüzyıl'da kaleme aldığı tarih, felsefe ve mistisizm konularındaki kitapları, Mısır'la ilgili birçok bilgilerle doluydu. Kendisi güvenilir bir tarihçi olduğu kadar, üst düzey Mısır rahiplerinden de biriydi. Manetho'nun eserleri Mısır'la ilgili temel kaynakları oluşturmuş durumdadır. Plutark ve diğer yazarların da bu kitaplardan yararlandıkları tahmin edilmektedir. Bu yazarlardan biri de Mead'dır. 20. Yüzyıl'ın başlarında yaşayan Dinler Tarihi araştırmacısı G.R.S. Mead'ın "Üç Kere Büyük Hennes" isimli eserinde de Manetho'dan yaptığı alıntıların bulunduğunu görüyoruz. Ancak ne yazık ki, Manetho'nun kendi kitapları; bugün ancak kısa parçalar, karışık özetler ve bazı yazarların alıntılan şeklindedir. Bu parçalar bile Mısır'ın bilinmeyen birçok sırrına ışık tutacak niteliktedir. Örneğin, Manetho'nun "Solhis" adlı kayıp bir eserinden Mead tarafından yapılmış kısa alıntılar bile, Mısır'ın kökeni ile ilgili önemli bir açılım getirmektedir:

Şimdi Manetho'nun kitaplarından Mısır Hanedanları'yla ilgili birkaç alıntı yapıyorum. Bu kişi, (Manetho) Mısır Mabetleri yüksek rahibiydi. Verdiği bilgileri "Seriada Ülkesi"ndeki Kral Ptoleme yazıtlarına dayandırıyor. Bu yazıtlar anlattığına göre, Toht'un kutsal yazısı karakteriyle

ve kutsal dilde kaleme alınmış; Tufan sonrasında ise kutsal dilden sıradan dile tercüme edilmişler.

Sıradan dil olarak ifade edilen Mısır'ın hiyeroglif dilidir. Kutsal dil ise Mısır'a dışarıdan gelenlerin yani Thot'un ülkesinde konuşulan Atlantis dilidir. Manetho'ya ait Mead'ın aktardığı bir başka alıntıyla devam edelim:

Sothis Kitabı'nda Manetho, Kral Filadelfius'a şahsen hitap eder. Kelimesi kelimesine vermek gerekirse, şu şekilde:

Sebenit Manetho'nun Filadelfius'a mektubudur. Kral Filadelfius'a, Ey Saygır Kral. Ben, Manetho. Mısır'ın kutsal kayıtlar katibi ve rahibiyim. Sebenit asıllı olup Heliopolis eşrafındanım. Filadelfius Hazretlerine selam ederim. Dünyaya ne olacağı konusundaki sorularınıza cevap verebilmek için, üzerinde durduğunuz bütün konularla ilgili hesaplamalar ; yapmak gerekiyor. Emrettiğiniz gibi atamız Thot'un (Hermes'in) yazdığı kitapları inceliyorum ve size göstereceğim. Kralım Efendime saygılar.

M.Ö. 60-57 Yılları arasında Mısır'da kalan Yunan Tarihçi Diodorus Siculus ise, Mısır'ın kökeni ile ilgili şu satırlara yer vermiştir:

Mısırlılar, çok eski dönemlerde Nil kıyılarına yerleşmiş yabancılardır. Anavatanlarının uygarlığını, yazı sanatını ve incelikli bir dili beraberlerinde getirdiler. Güneş'in battığı yönden geldiler ve insanların en eskilerindendiler. Herodot da bu anlatılanlarla paralel bilgiler vermiştir. Mısır'daki seyahati sırasında Teb Rahipleri ona 341 dev heykel göstermişler ve bunların 11.340 yıllık Mısır Tarihi içinde dikildiklerini söylemişlerdi. Herodot'un zamanından günümüze gelinceye kadar geçen süreyi de bu tarihe eklediğimizde verilen tarihin, Atlantis'in batışından sonrasına denk gelen bir sürece işaret ettiği görülmektedir. Elimizdeki bilgileri sıralamaya devam edelim...

Kitaplarında eski ezoterik kayıtlardan alıntılar yapan ünlü yazar I. Donnelly ise, -başka kayıtlarda da karşımıza çıkan- Siriyadik ismi verilen bir ülkeden bahsetmekledir:

İlk ata Set, bilgelik ve astronomik bilgi kaybolmasın diye, daha önceden haber verilen ateş ve suyun meydana getireceği çifte felâkete hazırlık olsun diye, biri tuğladan diğeri taştan iki sütun dikti. Bunlar üzerine bilgi kaydedilmişti ve bu sütunlar Siriadik ülkedeydi. "Siriadik Ülke" ile ya Atlantis ya da Mu kastedilmektedir. Nitekim az sonra da göreceğiniz gibi bazı tarihi kayıtlarda Mısır'ın ilk yöneticisinin ismi "Surid" olarak geçmektedir. Bu ismin de "Siriyadik" isimiyle bağlantılı olduğu çok açıktır. Bu isimsel benzerlikle ilgili bir başka örnek Kur'an-ı Kerim'de de karşımıza çıkmaktadır. Kur'an-ı Kerim'de Tufan'dan önceki uygarlıklar arasında sayılan ülkelerden birinin de adı "Semud Kavmi" olarak geçmektedir:

"Sizden önce geçen Nuh, Ad, Semud milletlerinin ve onlardan sonra gelenlerin haberleri size ulaşmadı mı?" (ibrahim Suresi: 14/9)

Ad, Semud milletleri ile Ress'lileri ve bunların arasında birçok nesilleri de yerle bir ettik." (Furkan Suresi: 25/38)

Örnekleri çoğaltmak mümkün.

Tufan Oncesi'ne ait izler...

Bazı piramitlerin iç kısımlarında inşa edilmiş olan belirli yeraltı galerilerinin duvarlarına, eski bilgeliği ve Tufan Öncesi Uygarlığın kültür kökenlerini. Tufan sırasında kaybolmadan korunabilmesi amacıyla işledikleri birçok tarihçi tarafından belirtilmiştir. Romalı tarihçi Ammianus Marcellinus 4. Yüzyıl'da şunları yazmıştır:

Atalarımızın belirttiğine göre bazı piramitlerin iç kısımlarında inşa edilmiş olan belirli yeraltı galerilerinin duvarlarına, kadim bilgeliğin Tufan sırasında kaybolmadan korunabilmesi amacıyla kayıtlar işlenmişti. Arap kaynaklarında da benzer kayıtlara rastlanmaktadır. Arap Tarihçileri'nden Abdül Latif, Kahire'deki inşaatlarda kullanılmak üzere Büyük Piramit'in dışını kaplayan cilalı kireçtaşı levhalarının sökülmesiyle birlikte, bir daha bulunması mümkün olmayan binlerce hiyeroglifin de yok olup gittiğinden bahsetmiştir. 8. Yüzyıl'ın Astronom ve Astrologları'ndan Balky de "Büyük

Piramitin dış yüzünde fiziğin her büyüleyici unsuru ile harikasının yazılı olduğunu" ileri sürmüştü.

Bir başka Arap Tarihçisi Masudi, Gize'deki iki Piramit'in altındaki tüneller ve yeraltı galerilerinden bahseder. Bunların giriş kapıları henüz bulunamamıştır. Eğer birgün bunlara ulaşılabilirse, buralarda saklanan Tufan Öncesi Uygarlıklar'a ait bazı gizli kalmış metinlerin de ortaya çıkartılması mümkün olabilecektir. Bu yeraltı galeriler şebekesine giriş noktalarından en altından birinin, Büyük Piramit'in altındaki alt geçidin Vise ve Perring'in 1850 yılında yığdıkları döküntülerle kapanmış olan uç kısmında bulunduğu tahmin edilmektedir. Masudi'nin kayıtlarında ilginç başka açıklamalarla daha karşılaşılmaktadır:

Büyük Tufan'dan önceki ilk Mısır Kralları'ndan biri olan Surid, en büyük iki piramidi inşa ettirmişti. Hikmetlerinin ve bilim ile sanata ilişkin bilgilerinin özetini içeren yazıtları, şifalı bitkilerin isimleri ile özelliklerini, matematik ve geometriye ilişkin her şeyi orada saklamalarını rahiplerine emretti. Kral, en sonunda da Piramit'in içine yıldızların konumları ile siklusların belirleyici unsurları, geçmiş tarihe ait kayıtlarla, geleceğe ilişkin kehanetler yerleştirdi. Mesudi ayrıca, Mikerinos Piramidi'ne paslanmayan demir ve bükülebilen cam gibi, o dönemde ne olduğu anlaşılamayan garip objelerin de konulduğundan söz etmektedir. Masudi'nin yaşadığı 10. Yüzyıl'ın teknolojik imkânları gözönüne alındığında, paslanmaz çelik ve plastik benzeri maddelere olağanüstü sıfatını takmış olması son derece doğal karşılanmalıdır. Ancak doğal olmayan, bu maddelerden yapılmış objelerin o devirde Mısır'da bulunmasıdır. Ki bu da gelişmiş bir uygarlığın oradaki varlığının bir diğer kanıtıdır. Masudi, "mekanik heykeller" ismini verdiği bir başka garip tanımlamada daha bulunur. Masudi, Gize Piramitleri'yle bağlantılı olan yeraltı galerilerinin, olağandışı yetenekleri olan bu "mekanik heykeller" tarafından korunduğunu ifade etmiştir. Kendilerine yaklaşanların niyetini anlayabilecek tarzda programlanmış olduğunu söylediği bu "mekanik heykeller" hâl ve tavırlarından ötürü içeriye kabul edilmeye layık olanlar dışında hiç kimseyi, yeraltı galerilerine

sokmuyordu. Çünkü buna teşebbüs edenler ya felç geçiriyorlar ya da ölüyorlardı!...

Manyetik Koruma Kalkanı

Mekanik heykeller... Felç geçirmek ya da ölmek... Bunların ne anlama geldiğini ortaya çıkartabilmek için, Himalayalar'ın altında olduğu ileri sürülen Gizli Agarta Yeraltı Uygarlığı'nın giriş delhizieriyle ilgili anlatılanları hatırlamakta fayda olduğunu düşünüyorum...

Agarta ile ilgili ezoterik araştırmalarıyla tanınan araştırmacı yazar Andrew Tomas, Himalayalar'ın altındaki yeıaltı galerilerileriyle ilgili görüştüğü Tibetli bir rahiple olan konuşmasını şöyle anlatır:

A.T. - Dağiar'ın altındaki yeraltı galerilerini ziyaret etmiş olan herhangi bir kimse tanıdınız mı?

Rahip - Yüzyıllar boyunca lamalar, gurular ve hatta dışarıdan gelen bazı kişiler buralara girmişlerdir. Fakat birçok şeye tanık olmalarına rağmen, bunlardan pek az bahsetmişlerdir.

A.T. - Oralara nasıl girmişlerdir? Yolu nasıl bulmuş olabilirler?

Rahip - Bir rehber olmaksızın hiç kimse buralara giremez.

A.T. - Çok ender kullanılan bir taş kapıyı açmak çok zor olsa gerek?

Rahip - Tuhafınıza gidecek belki ama, hiç de öyle değildir. Yaşlı bir Lama'dan öğrendiğime göre kapılar sanki yağlanmış makaralar üzerinde hareket ediyormuşcasına kolayca yana doğru kayarmış. Ne var ki, girişin ötesindeki geçit, soğuk mavimsi alevlerden oluşan bir perde tarafından kapatılmıştır. Buraya ulaşan kişilerin oradan geçmesi gerekmektedir. Uygun bir eğitimden geçmiş olanlar bunu başarır, yeterli olmayanlar ise ölürler... Ateş üzerinde yürüyen ve demir çubukları eriten sıcaklığın etkilemediği kimselerden haberiniz var sanırım.

A.T. - Evet, biliyorum. Bu anlattıklarınız çok ilginç. Çünkü, yıllar önce Gize'ye gitmiş olan bir arkadaşım gizli bir tarikatın üyesi olan bir Arap

tarafından Sfenks'in altındaki bir yeraltı galerisine götürülmüş ve orada sizin anlattığınıza benzer türden bir alev engeli görmüştü. Böyle bir engelle yeraltı galerilerinin korunmuş olduğunu gösteren çok sayıda kaynak vardır.

Rahip - Gizemli harikalar sayısızdır ama onları anlayabilenler pek az sayıdadır. Ne ilginçtir ki, Musa Peygamber'in "Ahit Sandığı"nı da böyle bir manyetik enerji alanı korumaktaydı...

Bu konuya daha sonra döneceğiz...

Gizlenen "Sırlar" bir gün açılacaktır...

Bir zamanlar Mısır'da yaşananlar eğer tüm açıklığıyla günümüze kadar gelebilmiş olsaydı, Dünya Tarihi şu anda olduğundan çok daha farklı yazılacak ve Dinler Tarihi de çok farklı bir anlayışla ele alınabilecekti. Ancak bu olamamıştır. Mısır'ın geçmişi ile ilgili bilgilerin büyük bir bölümü tarihin karanlıkları arasında kaybolup gitmiştir. Günümüze kadar gelebilenler ise ezotenk bilgiler ışığında değerlendirilemediği için ""Antik Mısır Sırları" gün ışınına çıkamamıştır.Fakat şunu çok net bir şekilde biliyoruz ki. Antik Mısır Sırlan'nın büyük bir bölümü bizzat Mısırlı Rahiplerce gizlenmiştir. Kendilerinden sonra dünyada hakim olacak "Demir Çağı"nın yozlaştırıcı etkisinin başlayacağını kendileri gayet iyi biliyorlardı: "İnsanlık, gökyüzü ile irtibatını kesecek, yeryüzüne yüzünü dönecekti..."

Bir başka deyişle: "İnsanlığın aşağıya iniş sürecine girebilmesi için eskinin bilgelik meşalesinin sönmesi gerekiyordu..."

Ancak bir şekilde eskinin bilgeliği bir yerlerde saklanmak zorundaydı. Eski anıların bir gün yeniden ortaya çıkabilmesi için bir şeyler yapılması gerekiyordu. Sonunda buna şöyle bir formül bulundu:

Mısırlı rahipler gelecek kuşakların birgün gelip de çözebileceği şifreli masajlar tanzim ettiler. Başlan sona Antik Mısır Sırları'yla dolu olan Mısır'ın Ölüler Kitabı ve diğer Piramit metinleri -ki Mısır Milolojisi'nin temelini bunlar oluşturur- bunlardan en önemlileriydi. Gün gelip de bunları çözdüğümüzde yaşayacağımız tedirginlikleri ve korkuları da gayet iyi

biliyorlardı. Ve bu nedenle başlangıçtaki şiddetli sarsıntılar sonrasında gelecek kaçınılmaz mutlu sondan emin olmamızı istediler. Şifreli metinlerinde bu temayı işleyerek, kendilerinden sonra gelecek kuşaklar için güzel günler vadettiler. Bunu yaparken, vadedilen günlere ulaşmanın hiç de kolay olmayacağını vurgulamaktan da kaçınmadılar. Şifreli sembolik bilgiler içeren metinler bu şekilde günümüze kadar gelebildi. Biz şu anda bu metinleri mitolojik hikâyeler olarak okuyoruz. Zaten zamanı gelmeden anlaşılmaması için onlar da, bu metinleri bu şekilde yazmışlardı. Ancak artık bu metinlerin içindeki gizli bilgilerin, hiç değilse bir kısmını ortaya koymanın zamanı gelmiş gibi görünüyor.

2000'li yılların ilk çeyreği

Ezoterik, metapsişik, mitolojik ve dinsel öğretilerin hemen hemen tamamının üzerinde birleştikleri kısmen açık, ancak çoğunlukla gizli bilgilere göre: 2000'li yılların ilk çeyreği insanlığın ruhsal gelişimi bakımından hayli önemli değişimlerin yaşanacağı bir dönem olacaktır. İşte bizi bir zamanlar gizlenmiş bu bilgilerin hiç değilse bir kısmını çözmeye iten düşünce buna dayanmaktadır. Bize göre bunun zamanı artık gelmiştir. Bunun görünen ve görünmeyen pekçok kıyas unsurları ve alametleri bulunmaktadır. Bu duygu ve düşünceyle şu ana kadar çözebildiğimiz Mısır Mitolojisi'ne ait şifreli-sembolik metinlerin bir kısmını az sonra ele almaya başlayacağız.

Evet... Bu metinlere az sonra değineceğiz. Ancak bundan önce, bir zamanlar bu metinlerin korunduğu Mısır yapılarıyla ilgili birkaç önemli noktaya değinmek istiyorum.

2. BÖLÜM

ANTİK MISIR MİMARİSİ

Bir zamanlar Mısır'da yaşananlarla ilgili bir diğer sırlar yumağı da, mimari yapılarında kendisini gizlemektedir. Amerika Kıtası'ndan Asya Kıtası'na kadar Dünya'nın birçok bölgesinde rastlanan piramitlerin içinde en fazla ilgi uyandıranları Mısır'daki piramitler olmuştur. Bu nedenle de, Mısır deyince kuşkusuz ki, ilk akla gelen konuların başında, o devasa piramitler gelir...

Bu gizemli yapıları gerçekten de alnından ter damlayan ve kırbaç altında zorla çalıştırılan binlerce köle mi inşa etmiştir? Tek parça tonlarca ağırlığındaki dev taş blokları sadece kas kuvvetiyle mi üst üste yerleştirildiler?!...

Bu nasıl bir kas kuvvetıydi?!...

İşte akılları karıştırmaya başlayan ilk sorular bunlardı... Ancak konu üzerinde araştınnalar sürdürüldükçe kafaları karıştıracak daha pekçok sorunun daha ortaya çıkmakta gecikmediği görüldü...

Öncelikle, bilinen insanlık tarihinin bize sunduğu verilerle, Mısırlılar'ın bu devasa yapıları hangi teknolojiyle yaptıkları sorusuna mantıklı bir cevap verilemeyeceği kesin olarak anlaşılmıştı...

Cevap: "İnsanlığın Ezoterik Tarihi"nde gizliydi...

Keops, Kefren ve Mikerinos...

Gerçekte bu üç büyük piramit Tufan Öncesi teknolojisi kullanılarak Osiris Rahipleri'nin gözetiminde inşa edilmiştir. Bir zamanlar Büyük Piramid de dahil olmak üzere, Mısır'daki tüm piramitlerin anıt mezar olarak ya|Jildığı görüşü günümüzde geçerliliğini yitirmiş durumdadır. Tufan

Oncesi'nde yapılmış olan ilk üçüne (Keops, Kelven ve Mikerinos) kıyasla çok daha küçük ve basit, adeta birer taklit niteliğinde olan ve Tufan'dan çok daha sonraki dönemlere ait diğer piramitlerin yegane işlevi firavun mezarı olmalarıdır. Anak diğerleri için durum çok farklıydı...

Konuyu açalım...

BÜYÜK PİRAMİT (KEOPS)

İlk önce, bu ünlü piramidin boyutlarıyla ilgili verileri hatırlayalım... Keops'la ilgili bulgular, bu piramidin çok özel bir yapı olduğunu ve bulunduğu noktaya özellikle yerleştirilmiş olduğunu gösteriyor. Temelinin her bir köşesi 51 derece, 51 dakika, 14 saniyedir.

Pi Sayısı: Temel çevresinin yüksekliğine oranı Pi sayısının iki katma eşittir: 2 X 3.1415. ,

Piramit Kübiti: Bu eserin yapımmda kullanılan temel ölçüm birimi 636.66 ram'ye denk gelen "Piramit Kübiti"dir.

Dünyanın merkezinden Kutba uzatılan yarı çap: Dünyanın merkezinden Kutba uzatılan yarıçap 6357 km'dİr Bu da "Piramit Kübiti"nin 10 milyon katına eşittir.

Dünya ile Güneş arasındaki mesafe: Dünya ile Güneş arasındaki mesafe ortalama 149.5 milyon kilometredir. Piramidin yüksekliğinin ise tahmini olarak 147- 149 metredir. Tahmin ediliyor dememizin sebebi (epe noktasının zaman içinde erozyano uğramış olmasından dolayı bu gün için kırık olmasıdır. Bu oranlara baktığımızda, piramidin yüksekliğinin 1 milyarla çarpımının dünyamızın Güneşe olan uzaklığını vermekte olduğu görülmektedir.

Güneş Yılı'nın Günleri: Piramidin temel kenarının uzunluğu 365.25 "Piramit Kiihiti"dir. Bu da, Dünya'nın Güneş Yılı'nın gün sayışma eşittir. Az sonra Mısır Takvimi'yle ilgili konuyu işlerken göreceğiniz gibi, bu aynı

zamanda bir kehanet niteliği de taşır. Biz elimizdeki verileri hatırlamaya devam edelim...

Dunya Gezegeni'nin Simgesi: Peter Lemesurier "The Great Pyramid Decoded" (Büyük Pramit'in Şifresi Çözüldü) İsimli kitabmda şöyle diyordu: "Dünya gezegenini simgeleyecek bir mimari bir yapı aranacak olsa, Gize Büyük Piramiti'nden daha iyisi bulunamaz."

Depremlere dayanıklılığı

Büyük Piramit çok sağlam bir kaya yatağının üzerine inşa edilmiştir. Hem bu nedenle, hem de geometrik şeklinden dolayı, çok şiddetli depremlerden bile etkilenmesi mümkün değildir. Binlerce yıldır ayakta kalması da zaten bunun en büyük kanıtıdır, Tonlarca ağırlığındaki Piramit ve Kireç Taşı blokları Yapımında yaklaşık 2.600.000 blok granit ve kireçtaşı kullanılmıştır. Bu taş bloklarının her birinin ağırlığı 2 tondan 70 lona kadar değişmektedir. Milimetrelik bir orandaki titizlikle özel boyutlarda kesilen tüm bu bloklar, birbirleri ile o denli hassa bir şekilde birleştirilmişlerdir ki, bloklar arasından saç teli bile geçemeyecek derecede, hiçbir boşluk bırakılmamıştır. Bu birleştirilme işleminde harç kullanılmamıştır. Yüzeylerindeki çıkıntıları basamak gibi kullanarak yaklaşık yarım saatte piramidin tepesine tırmanmak mümkün olabilmektedir İlk yapıldığında üzeri cilalanmış kireçtaşı levhaları ile kaplıydı. Dolayısıyla yüzeyi bugünkü gibi basamaklı değil, dümdüzdü. Hem depremler, hem de insanoğlunun tahripkâr davranışları nedeniyle, bu tabaka artık tümüyle yok olmuştur. Tabii yaşanılan büyük Tufan'ın etkilerini de buna ilâve etmek gerekir. Kireçtaşı levhalarının ne yazık ki çoğu, daha sonraları Kahire'deki inşaatlarda kullanılmıştır!...

Keops'un Yapılış Tarihi

Keops'un Yapılış tarihi için "Tarihi Kayıtlar" ne diyor? Günümüze kadar gelebilen Tarihi Kayıtlar'da piramitlerle ilgili çok önemli bilgiler bulunmaktadır. Bu bilgiler aynı zamanda "Mısır'ın Bilinmeyen Geçmişi" ile ilgili önemli ipuçlarını da içlerinde barındırır...

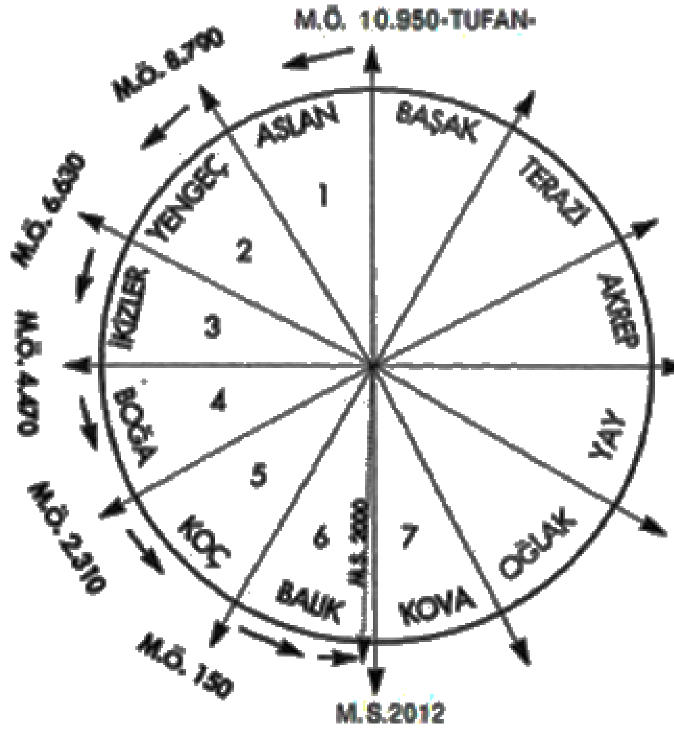
Bunlardan bir kısmını alt alta sıralayalım:

Arap Tarihçisi Abu Zeyd el Balkhy

Abu Zeyd el Balkhy, eski bir yazılı kaynağa dayanarak, "Büyük Piramid'in Çalgı Takımyıldızı Yengeç Burcu'ndayken yani Hicret'ten 2 kere 36.000 yıl önce inşa edildiğini" yazar. Muhyiddin-i Arabi Mısır Ülkesi'ndeki piramitlerden sözederken, "Bu piramitler Nesr, Esed Burcu'ndayken bina edilmiştir. Nesr, şu anda Cedi Burcu'ndadır." demektedir. Nesr Çalgı Takımyıldızı'nın en parlak yıldızı Vega'dır. Esed Burcu günümüzde Aslan Burcu; Cedi Burcu ise, Oğlak Burcu olarak isimlendirilmektedir. Dünyamızın astrolojik çağlan ile ilgili arka sayfadaki tabloyla bu verileri karşılaştırdığımızda, Aslan Burcu'nun bizim devremizin başlangıcını ve aynı zamanda da yaşanılan son "Tufan"ı gösterdiği çok açık olarak ortaya çıkmaktadır.

Bir başka Arap Tarihçi İbn-i Abd-Hükm

Arap Tarihçisi İbn-i Abd-Hükm de Piramitler'in yapılış tarihi olarak "Tufan Öncesi"ni gösterir. Arap tarihçiye göre piramitlerin yapılış tarihi: "Tufan'dan 300 yıl öncesine dayanmaktadır.

Ezoterizm'e göre Astrolojik Çağlar Çizelgesi

"İbn-i Abd-Hükm piramitlerin yapılış nedenlerini ise özetle şöyle anlatır:

Mısır Kralı Surid İbn-i Salhuk rüyasında dünyanın ekseninden oynadığını, yıldızların o yana bu yana kaçıştığını ve insanların tüm bu olgulara eşlik eden korkunç sesin etkisiyle korku içinde olduklarını görür. Uyanınca bütün rahiplerini toplar. Onlara gördüğü korkunç rüyayı anlatır. Rahipler astrolojik ve astronomik hesapları da inceleyerek yaklaşmakta olan Tufan'ı haber verirler ve krallığı yok edecek iklim değişikliklerini anlatırlar. Önlerinde birkaç yıllık vakit vardır. Bu süre zarfında kral, danışmanları yardımıyla içlerinde kubbeler bulunan piramitler yaptırır. Piramitlere muskalar, esrarlı hazineler, paralar, kıymetli taşlardan yapılmış muhafaza kutuları, çeşitli aletler, çatlamayan tekneler ve bükülebilen ama kırılmayan cam eşya yerleştirilir. İbn-i Abd-Hükm'ün piramitlerin yapılış nedenleri ile ilgili bu aktardıkları birçok bakımdan önemli bilgiler içermektedir. Bunları maddeler halinde sıralayacak olursak şöyle özetleyebiliriz:

1- Tufan'ın dünya eksenindeki kayma ile bağlantılı olması.

2- Bu yaklaşan büyük doğal afetin hem rüya kanalıyla hem de rahiplerin astrolojik ve astronomik hesaplamalanyla önceden anlaşıhnası. Hatta zamanının belirlenmiş olması.

3- Piramidin yapılış nedenlerinin başında Tufan'ın yaklaşmakla olması.

Görüldüğü gibi bu tarihi kayıtta da piramitlerin yapılış tarihi olarak Tufan öncesi gösterilmektedir Bu anlatılanlara baktığımızda piramitlerin yapılış nedeni olarak, Tufan'dan korunma amacı da güdüldüğü anlaşılmaktadır. Çünkü pekçok değerli eşya bu yapıların içlerine muhafaza edilmişti. Piramitlerin Tufan'dan korunmak için yapıldığı ile ilgili başka tarihi kayıtlar da vardır:

İbn-i Batuta

14. Yüzyıl'ın ünlü Arap alimi İbn-i Batuta: "Piramitlerin Tufan boyunca sanat ve bilimi ve diğer bilginleri korumak için inşa edildiğini" yazar. Aynı anlatıma yine 14. Yüzyıl'a ait Firazabadi Lügati'nda da rastlanır.

Ünlü Tarihçi Heredot

Yunanlı Tarihçi Heredot da ilk üç piramidin ve Sfenks'in Tufan Oncesi'nde yapıldığını doğrulamaktadır. Mısırlı rahipler Heredot'a, bu piramitlerin Tufan'dan önce Mısır'ı yöneten firavun Surid döneminde, Hermes (Thot) rahiplerinin "Kutsal Sırlar"nı daha sonraki nesillere ulaştırmak amacıyla inşa ettiklerini ve aradan 341 nesil geçtiğini söylemişlerdir.

Mısır Kıpti Tarihçisi Mesudi

Orta Çağ'da yaşamış Mısır Kıpti tarihçisi Mesudi de, Arap Tarihçisi İbn-i Abd-Hükm'ün aktardıklarını doğrularcasına Büyük Piramid'in Surid isimli bir kral tarafından yaptırıldığını aktarmıştır. Bu kayıtlara göre Surid, Tufan'dan 300 yıl önce yaşamıştır. Nasıl olduğu bilinmeyen bir biçimde kral, Aslan Takım-yıldızı'yla ilgili bir felâket hakkında önceden uyarılır. Piramidi yaptırma nedeni de buna dayanın Yaklaşan büyük felâketten

eskinin anısını koruyabilecek bir anıt yapmak... İşte bu düşünceyle Büyük Piramidi inşa ettirir. Piramidin dış cephesi, duvar ve tavanları astronomi, matematik ve tıp alanında bilgilerle donatılır. Bu bilgilerin arasında gizemli varlıklarla ilgili bilgilerin de kaydedildiği ifade edilmektedir. Eskinin anısı ile ilgili tarihi bilgiler de, bu piramidin gizli bölümlerine yerleştirilir. (Edgar Cayce'nin Atiantisle ilgili gelecekte bulunacağını iddia ettiği önemli bilgiler işte bunlardır.) Ancak ne yazık ki. Piramidin dış cephesi ve duvarlarındaki bu yazıtların büyük bir bölümü günümüze kadar gelememiş ve gizli tarihe ilişkin bilgiler de şu ana kadar bulunamamıştır.

Bu kayıtları doğrulayan başka tarihi belgeler de vardır.

Örneğin Herodot kendi devrinde piramitlerin üzerinde bazı yazmalara rastladığını kaydetmiştir. 12. Yüzyıl tarihçilerinden Abd-Ül-Latif, piramitlerin dışındaki yazıtların 10.000 sayfa dolduracak kadar çok olduğundan söz eder. Bunun haricinde o dönemden kalan bir papirüste yazılanlar da, tüm bu tarihi kayıtları destekler niteliktedir. Abu Hormenies mabedinde bulunan Kıpti Papirüsü'nde şöyle bir pasaj vardır:

"Piramitler işte böyle yapıldı. Duvarlara astronomi, fizik ve diğer yararlı bilgilerin sırları yazıldı. Dilimizi okuyabilen herkes bunları anlayabilsin diye."

Doğu Ezoterizmi'nde de Mısır Piramitleriyle ilgili benzer bilgilerle karşılaşmaktayız.

1900'lü yılların ilk çeyreğinde Tibet'e giderek, Himalayaların gizli mabetlerinde inisiye edilen İngiliz Teozofist A.P. Sinnett, daha sonra burada edindiği sırların bir kısmını Batı dünyasına duyurmuştur. Himalayalı bir Üstad'ın müridi olduğu bilinen İngiliz Teozofist A.P. Sinnett, 1920 yılında Londra'da yayınladığı "Okült Öğretinin Derlenmiş Meyvaları" isimli kitabında Büyük Piramit hakkında yukarıda aktardığımız belgelere benzer bilgilere yer vermiştir:

Keşfedilen üç oda haricinde kesinlikle başka odaları da bulunan Büyük Piramit , başlangıçtan beri muhakkak ki, bir inisiyasyon mabedi ya da

mekânı olarak tasarlanmış ve kullanılmış olmasına rağmen, Okült Gizemlerle ilgili olan ve büyük bir önem taşıyan bazı fiziki objelerin korunnasına yönelik bir amaca da hizmet ediyordu. Denildiğine göre bu objeler kayalık zeminin içine gömülmüş ve Piramit de bunların üzerine inşa edilmiştir. Piramit'in formu ve büyüklüğü, onu deprem felaketlerinden ve hatta yeryüzünde periyodik olarak meydana gelen büyük hareketler sırasında sular altına kalmaktan koruyacak şekilde; düşünülmüşlür.

Piramidin içini keyfetmek için yapılan ilk araştırmalar

Büyük Piramit yüzyıllarca kapalı bir kulu olarak kalmış ve bu devasa yapının içine açılan giriş kapılarına bir türlü ulaşılamamıştı... Bu nedenle piramidi sadece dışarıdan seyretmekle yetinilebilmişti. Tarihi kayıtlara göre Piramide girmeye çalışan ilk kişiye M.S 820 yılında rastlıyoruz. Harun-u Reşid'in oğlu olan Halife Abdullah Al-Mamun, piramidin içinde muazzam hazinelerin saklı olduğunu duyduğunda, bu gizemli yapıya girmeyi kafasma koymuştu. Yanına aldığı dönemin mühendis, mimar ve inşaatçılarıyla birlikte, günlerce bir giriş aradı durdu... Bulamayınca da, doğrudan yapının taş kütlesi üzerinde bir delik açmaya karar verdi. Ne var ki, çekiç ve balyozlarla bu işin yapılamayacağını kısa bir süre içinde anladı. Ellerindeki malzemeler piramidin dış yüzeyinde bir delik açmaya müsait değildi...

Mücadeleyi bırakmamaya kararlı olan halife, adamlarına taşları kızgınlaşana kadar ısıtmaları ve sonra da üzerlerine soğuk sirke dökerek çatlatmaları için emir verdi. Çok uzun ve yorucu çalışmalar sonucunda, bu yöntemle ancak 30 metrelik ufak bir tünel açabilmişlerdi. Ancak piramidin duvarları bitecek gibi görünmüyordu!...

Bu yorucu ve verimsiz çabadan tam vazgeçiyordu ki, adamlarından biri, kayalardan birinden kopan küçük bir taş parçanın aşağıya düşüp çıkarttığı sesi işitti. Demek ki taşın düştüğü yerde bir boşluk vardı, lekrar gayretlendiler, sonunda 1 metre yüksekliğinde 90 cm genişliğinde olan bir geçide vardılar. Burası 26 derecelik bir eğimle önce Piramid'in taş yapısı içinden, sonra da altındaki kaya zeminin içinden aşağıya doğru inen bir

geçitti. Araplar aşağıya doğru eğimli olan bu geçidin ters istikametinde yukarıya doğru zorlukla ilerleyerek, sonunda "Gizli Girişi" keşfettiler. Daha sonra da aynı tünelden aşağıya doğru inip, piramidin en dibindeki "Yeraltı Odası"na ulaştılar. Bu odada hiçbir şeye rastlamadılar. Oda boştu!...

Odanın en dibinde daracık bir tünel bulunuyordu. Tünele girdiler ama burası 15 metre ileride kör bir duvarla bitiyordu. "Yeraltı 0Odası"nın zemininde bir de dimdik aşağıya inen bir kuyu bulunmaktaydı. Ancak kuyu 9 metre derinliğe kadar inip burada bitiyordu...

Al-Mamun'un adamları daha sonra geriye döndüler ve "Geçit"e düşen taşı buldular. Bu taşın, kırmızı granitten olan bir başka taşın önünü örttüğünü farkettiier. Bu iri granit yukarıya doğru çıkan ikinci bir geçidin önünde tıkaç vazifesi görüyordu. Uzun çabalardan sonra bu tünele girmeyi başardılar Tünelin içinde ilerlemeye başladılar Bir süre sonra yolları yine granitten yapılmış iki tıkaçla kesildi. Granitten yapılma bu tıkaçları aşmak oldukça zor oluyordu...

Günler süren yoğun uğraştan sonra granit tıkaçlardan birini bulunduğu yerden sökmeyi başardılar Karşılarına çıkan tünelden ilerleyip basık tavanlı ve yine 26 derecelik bir eğim yapan bir başka "Çıkış Geçidi"ne vardılar. Dizleri üzerinde süranerek 45 metrelik bir mesafe boyunca kaygan taşların üzerinde ilerleyip yatay bir tünele girdiler. Bu tünelin sonunda ise yine bomboş bir odada kendilerini buldular. Burası her bir kenarı 5.5 metre olan kare biçiminde bir odaydı. Araplar kadınları eğik tavanlı mezarlara gömdükleri için, buraya "Kraliçe Odası" adını verdiler. Kraliçe Odası ismini verdikleri bu mekân piramidin tepe noktasının tam altında yer almaktaydı. Düzgün döşeme taşlarından yoksun kaba bir zemine sahipti.

Arapların yine elleri boş kalmıştı!...

Aradıkları hazine ortalarda görünmüyordu!...

Geriye dönmek için meşalelerini yola doğru uzattıklarında başlarının üzerinde bir boşluğun yer aklığını farkettiler. Birbirlerine omuz vererek buraya tırmandılar. Dar ama yüksek tavanlı olan bir odaya çıkmışlardı.

Odanın hemen yanında aynen "Çıkış Geçidi"ne benzer bir eğimde yukarıya doğru devam eden bir tünel bulunuyordu. Tünelin tavanı oldukça yüksekti. Diğer tünellerden farklı olan bu geçidin uzunluğu 47 metre, yüksekliği ise 8.5 metreydi. Galerinin sonunda yüksek bir basamaktan geçilerek alçak tavanlı bir "Ön Odaya" oradan da duvarları, tavanı ve tabanı cilalanmış kırmızı granitten yapılmış büyük bir odaya girdiler. Bir önceki odaya "Kraliçe Odası" adını verdikleri için buraya da "Kral Odası" adını verdiler. Odanın uzunluğu 10 metre, genişliği 5 metre ve yüksekliği de 5.5 metreydi. Al-Mamun'un ve adamlarının aradıkları paha biçilmez hazinelerdi ama bula bula bu odada hazine yerine iyi cilalanmış, koyu kahverenginde granitten yapılma boş bir "Lahit" buldular!... Daha doğrusu bunu lahit zannettikleri için böyle isimlendirmişlerdi...

Görünüşü gerçekten de bir lahiti andırıyordu ama bu lahit, ölen birisi için değil, inisiyelerin ölüm ötesi deneyimlerini gerçekleştirirken kullanmaları için yapılmıştı. Al-Mamun, rüyalarını süsleyen hazinesine kavuşamamıştı ama kararlılığı ve becerikliliği sayesinde Piramide girilmiş ve geçitleriyle bazı odalarına ulaşılabilmişti. Görüldüğü gibi piramidin içindeki odalara verilen isimler Araplar'a aittir ve bugün de bu isimler kullanılmaktadır. Kullanılan isimlerin bu odaların işlevleriyle ilgili hiç bir dayanağı yoktur. Araplar'in o anki kendi anlayışları çerçevesinde verdikleri isimlerden ibarettir.

450 yıl sonra...

1270 yılı civarında Büyük Piramit büyük depremlere maruz kaldı. Tutulan tarihi kayıtlardan öğrendiğimiz kadarıyla, Al-Mamun'dan sonra yüzyıllarca Piramide girme teşebbüsünde bulunan herhangi bir kimse çıkmamıştır... Bunun en önemli nedeni. Büyük Piramid'in pek tekin bir yer olmadığına dair bir inancın yayılmış olmasıydı. Bu yıllarda Abdul Latif isimli Bağdatlı bir bilim adamı Piramide girmeye karar vermiş ancak tam buna teşebbüs edeceği sırada bayılıp kalmıştı. Bu bayılma olayı Büyük Piramit'in üzerindeki tekinsizlik inancının daha da artmasına neden olmuştu. Sonuç olarak 1638 yılına kadar Piramit'in bilinen başka bir ziyaretçisinin olmadığı görülmektedir.

İlk Bilim Âdâmı, 1638'de Piramide Adım Attı...

Bu tarihte İngiliz Astronom ve Metamatikçisi John Greaves, Büyük Piramit'e ilk adım atan bilimadamı oldu. Amacı, Piramidin içinde olabileceğini düşündüğü bir takım astronomik kayıtlara ulaşmaktı. "Kral Odası"na vardığında o da bir zamanlar Al-Mamun'un adamlarının olduğu gibi, sadece boş bir lahitle karşılaştı. Böylesine devasa bir yapı sadece bu lahidi örtmek üzere inşa edilmiş olamazdı... Ama görünüşte bundan başka bir açıklama da getirilemiyordu...

Bu çelişki onu bir hayli düşündürmüştü... Aradığını o da bulamamıştı ama araştırması sırasında Piramit'in içinde Al-Mamun'un adamlarının bulamadığı yeni bir bölüm keşfetti. "Büyük Galeri"nin rampası üzerinde rastladığı bir taş bloğu kaldırınca, doğrudan Piramit'in derinliklerine inen kuyuya benzeyen dik bir tünel buldu. 90 cm genişliğindeki bu tünelin duvarlarına, basamak gibi kullanılabilecek küçük çıkıntılar yapılmıştı. Bunlara basa basa 18 metre derinliğe kadar indi. Burada tünel küçük bir oda şeklinde genişliyordu. Bugün buraya "Mağara" denilmektedir. John Greaves Piramit'in boyutlarını da tespit etmeye çalıştı ve bunun bir matematik mucizesi olduğunu ilk o farketti. Elde ettiği ölçümlerle o devrin ünlü bilim adamı Sir Isaac Newton da yakından ilgilendi ve bu konuda Newton, bu yapının sıradan bir yapı olmadığıyla ilgili bir de tez hazırladı. Sonraki yıllarda bilim adamlarının Büyük Piramit'e daha fazla ilgi göstermeye başladığını görüyoruz. Her yapılan araştırma yeni bulguları beraberinde getiriyordu. Böylelikle Piramitle ilgili mevcut bilgilere sürekli yenileri eklenmeye başlanmıştı. Ama bütün bu araştırmalar samanlıkta iğne aramaktan öteye geçemiyordu. Çünkü Piramit sırrını kolay kolay ele verecek gibi görünmüyordu!...

Piramidin Sırrı Çözülemiyor!...

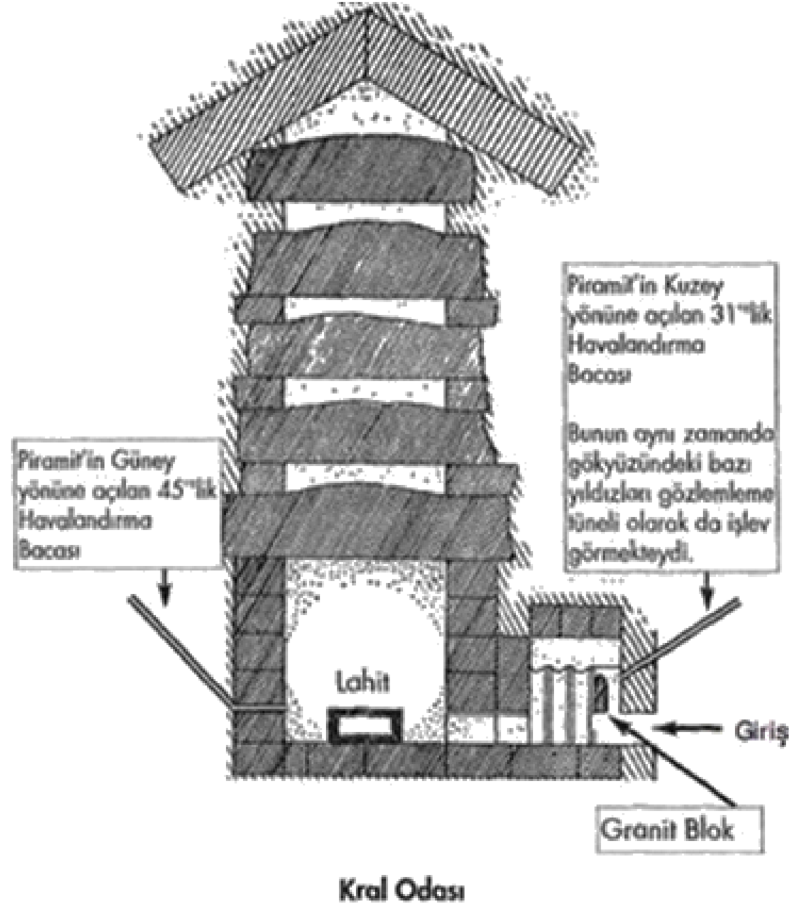
İngiliz Naıhaniel Davison, "Kral Odası"mn tam üzerinde, odanın büyüklüğünde ancak ayakta durulamayacak kadar basık tavanlı bir mekân keşfetti. Burası "'Kral Odası "nın tavanını oluşturan yekpare bir granit

bloğun üst kısmında kalan bir boşluktan ibaretti. Bu yerin tavanınım da gene granit bir blok kaplıyordu. Bu mekâna "Davison'un Odası" denildi. Napolyon'un Mısır Seferi sırasında aralarında matematikçilerin de bulunduğu bir grup Fransız bilim adamı, Piramit'in o zamana kadar yapılmış olan en hassas ölçümlerini tespit ettiler. Piramit'in üzerinde durduğu platformu ve köşe taşlarının yerleştirilmesi için zemindeki kayaya oyulmuş yuvaları buldular.

Kral Odası'nın ayrıntıları ortaya çıkıyor...

19. Yüzyı'lın başında Kaptan Caviglia, Piramit'in içine yerleşip orada yıllar süren uzun araştırmalar yaptı. Kaptan Caviglia daha önce John Greaves'in bulduğu "Kuyu"nun 18 metreden de daha aşağılara doğru devam edip "İniş Geçidi"yle birleştiğini tespit etti. 1836 yılında kendisine katılan Albay Howard-Vyse ile birlikte "Davimon'ın Odası"nın üzerinde üç benzer mekân daha buldu. Bunlar, "Kral 0dası"nın üzerine kat kat yerleştirilmiş olan granit boşlukların aralarında kalan mekânlardı. En üstteki boşluğun tavanı iri kireç taşı bloğuyla eğimli bir şekilde kapatılmıştı.

Albay Howard-Vyse, bu üst üste bindirilmiş granitlerle elde edilen boşlukların, "Kral 0dası" üzerinde duran 60 metrelik taş yığınının basıncından korumak amacıyla inşa edilmiş olabileceğini ileri sürdü. Albay Howard-Vyse ayrıca Piramit'i belirli bir eğimle dıştan içe kat ederek "Kral Odası"nın açılan iki adet "Hava Kanalı"nı ortaya çıkarttı. Bu kanalları temizleyince, oda sürekli olarak temiz hava almaya başladı ve 20"'lik sabit bir ısıda kaldığmı gördü. Bu kanallardan Piramit'in Kuzey yüzüne açılanı 31"'lik. Güney'deki ise 45"'lik bir eğimle uzanıyordu. "Kraliçe Odası"ndan da havalandırma kanalları uzanmaktadır. Bunların tıkalı olan bölümlerini 1872 yılında Mühendis Waynman Dixon açmıştır.

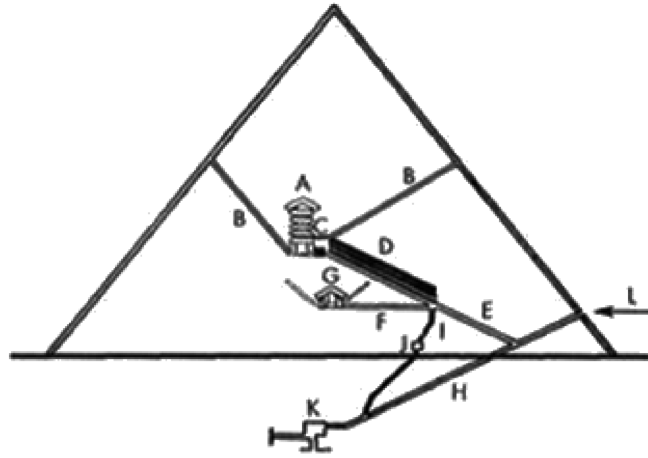

Kral Odası

Uzaylılar değil ama bizim uygarlığımız da değil...

20. Yüzyıl'da en sansasyonel bulguları, dünyaca ünlü araştırmacı yazar Eric Von Daniken yayınladığı "Tanrılar'ın Arabaları" isimli kitabıyla duyurmuş ve Büyük Piramit'in normal yollarla inşa edilebilecek bir yapı olamayacağını olsa olsa bunun uzaylılarca yapılmış olabileceğini ileri sürmüştü. Günümüzde Keops'un uzaylılar değil ama bizim devremize ait uygarlıkların teknolojisiyle de yapılmadığı artık kesin olarak biliniyor. Ancak bu gizemli piramitle ilgili her sorunun cevaplanabildiği sanılmasın. Ortada hâlâ cevap bekleyen pekçok soru varlığını korumaktadır. Özellikle de konuya hâlâ klâsik yöntemlerle yaklaşan arkeolog ve tarihçilerin zihinleri cevaplayamadıkları sorularla doludur. Ayrıca şunu da unutmamak gerekir ki, günümüzde Büyük Piramit'in girilemeyen daha pekçok bölümü vardır.

Modern bilgisayarlar ve robotlarla sürdürülen bu çalışmalar halen devam etmektetir. Ve aradan geçen bunca zamana kadar şunu kesin olarak söyleyebiliriz ki, piramit sırrını henüz tam anlamıyla bizlere sunmamıştır. Klasik Tarih Bilimcileri'nin zihninde bu yapıyı inşa eden teknoloji hâlâ büyük bir muammadır.

A-- Kral Odası
B-- Hava Kanalları
C - On Oda
D - Büyük Galeri
E-- Çıkış Geçidi
F--Yatay Tünel
G-- Kraliçe Odası
H-- İniş Geçidi
I- Kuyu
J--Mağara
K - Yeraltı Odası
L-- Piramide Giriş

Büyük Piramid'in Tespit Edilebilen İç Kesiti

PİRAMİTLERİ YAPAN TEKNOLOJİ

Gelelim piramitlerin yapım tekniklerine... Tonlarca ağırlığındaki taş blokların o devirde hangi teknik kullanılarak metrelerce yukarıya taşındığı ve böylesine üst üste yığılabildiği günümüzde hâlen tartışmalı olan konular arasındadır. Buna mantıklı bir açıklama henüz getirilebilmiş değildir. Çünkü o devirde yaşayan insanların her türlü teknolojik imkândan yoksun ilkel

kabileler oldukları varsayımı ve ön kabulü, bu konunun mantıklı açıklamalarla aydınlatabilme imkânını ortadan kaldırmaktadır. Ancak konuya Klasik Tarih Bilimcileri'nin dışında yaklaşan araştırmacıların sayısı hiç de az değildir.

Teozofist A.P. Sinnett'in açıklamalarıyla başlayalım:

Büyük Piramit'in yapımında kullanılan devasa taş blokların kullanımı ancak ve ancak, daha sonraları insanlığın yitirdiği belirli Doğa Bilgisi'nin bu işte kullanılmış olmasıyla açıklanabilir. Doğa'nın gizemiyle ilgili bu bilgilerin sahipleri, ağır cisimlerin mevcut ağırlıklarını istedikleri gibi değiştirebilecek şekilde maddenin çekimini kontrol edebilmekteydiler. Dev yapılar mimarisinin harikaları ancak işte böyle açıklanabilir... Piramitlerin yapımını yönetenler kullanılan taşları kısmen levite etmek suretiyle bu işlemi kolaylaştırmışlardır. Bunun için majik asalarını kullanmış olabilirler. Bilgelere eski çağlarda doğanın kudretini açığa çıkartan anahtarlar teslim edilirdi. Gizli sihiri sözcükler ve sihirli asalar...

Manyetik alan yayan bir çeşit motor... Dalga boyları ve dev granit blokların levitasyonu... Bu teori bilimkurgu sayfalarından çıkmış fikirler gibi gelmektedir. Peki ama bu teoride bir gerçeklik olamaz mı?

Eldeki bazı eski tarihi kayıtlar da, yukarıda dile getirilen sıra dışı iddialara benzer bilgiler vermektedir. Örneğin iinlii Tarihçi Herodot'un o dönemle ilgili anlattıkları, Teozofist A.P. Sinnctt'in ileri sürdüğü teorinin, yabana atılamayacağını göstermektedir. Herodot da, Mısır'da ağır bir kayanın, üzerine konulan bir papirüs sayesinde levite edilerek taşındığına kendisinin bizzat şahit olduğunu tuttuğu tarihi kayıtlarına geçirmiştir.

Arap Tarihçilerinden Abu Zeyd el Balkhy'nin anlattıkları da Herodot'un kayıtlarıyla büyük bir paralellik gösterir; Büyük taş blokları yerlerinden kaldırmak ve taşımak için, bunların üstüne üzerinde bazı formüller yazılı olan papirüsler konurdu. Sonra bir avuç büyüklüğünde ve iç içe giren halklardan oluşan bir alet taşın üzerine tutulur, halkalar çevrilirdi. Bunun üzerine, taş blok ağır ağır yerinden kalkar ve istenen yere götürülebilirdi.

Ünlü Araştırmacı Murry Hope da Arap Kaynakları'ndaki bu konuyla ilgili ilginç ifadelere dikkat çekmiştir:

Dev taş bloklar bir çeşit papirüse sarmalanıp bir rahip tarafından bir asayla dokunulduktan sonra ağırlığını tamamen yitirmekte ve kolayca hareket ettirilerek tam istenilen noktaya yerleştirilmekteydi. Ezoterizmle ilgili konularda dünyanın önde gelen araştırmacılarından olan Bn. Annie Besant da, piramitlerin yapımında kullanılan taşların levite edilerek taşındığını söylemektedir. Mısır'daki taşlar, ne sırf kas gücüyle ne de modern teknolojiyi aşan hünerli cihazlar kullanılmak suretiyle dikilmiştir. Bu taşlar, dünyasal mıknatisiyetin güçlerini kontrol edebilen kişilerce dikilmiştir. Neticede taşlar ağırlığını kaybediyor ve tek bir parmağın temasıyla yönetilmek suretiyle havada süzülerek, belirlenen yerlerine oturtuluyorlardı. Gerek bazı araştırmacıların dilegetirdikleri, gerekse de bazı tarihi kayıtlarda aktarılan bu sıradışı anlatımlara, eski çağlara ait efsanelerde de rastlanmaktadır. Bu efsanelerde büyülü asalardan sözedilmekte ve bu asalar vasıtasıyla bazı bilgelerin olağanüstü mucizeler gerçekleştirebildiği anlatılmaktadır.

MUCİZEVİ TAŞLAR VE ASALAR

Musa Peygamber'in Sihirli Asası

Bu ifadelere sadece efsanelerde değil, kutsal kitaplarda da rastlamaktayız. Buna en güzel örneklerden biri Musa Peygamber'in asasıyla gerçekleştirdiği mucizevi olaylardır. Bu olaylar Kur'an-ı Kerim'in çeşitli Süreleri'ndeki ayetlerde ayrıntılarıyla dile getirilmiştir. Mısır'da bir Osiris Rahibi olarak eğitilen Musa Peygamber'in bu asayı da, yine Mısır'daki mabetlerden edindiği tahmin edilmektedir. Kur'an-ı Kerim'de konunun başlangıcı, Firavun'un Musa Peygamber'e söylediği şu sözlerle başlar:

Firavun Musa'ya: "Biz seni çocukken yanımıza alıp büyütmedik mi? Sonunda yapacağını da yaptın. Sen nankör birisin" dedi.

Firavun: "Alemler'in Rabbin de nedir?" dedi.

Musa: Kesin olarak inanacaksınız, bilin ki O göklerin, yerin ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir" dedi. Yanında bulunanlara: "İşitmiyor musunuz?" dedi. O sizin de Rabbiniz, önce geçmiş atalarınızın da Rabbidir" dedi,

Firavun çevresindekilere: "Size gönderilen peygamberiniz şüphesiz delidir" dedi.

Musa: "Eğer akledebilen kimselerseniz bilin ki O, Doğu'nun, Batı'nın ve ikisinin arasında bulunanların Rabbidir" dedi. Firavun: "Benden başkasını Tanrı edinirsen, and olsun ki seni zindanlık ederim" dedi.

Musa: "Sana apaçık bir şey getirmiş isem de mi?" dedi.

Firavun: "Doğru sözlülerden isen haydi getir" dedi. Bunun üzerine Musa değneğini attı, besbelli bir yılan oluverdi. (Şuarâ Suresi: 26/18,19,23-32)

Surenin devam eden ayetlerinde Firavun'un bu olaydan etkilendiği anlaşılıyor Bunun üzerine Firavun çevresindeki ileri gelenlere, ülkedeki tüm sihirle uğraşan bilgilenlerin en önde gelenlerinin toplanıp getirilmesi için emir verir. Bundan sonrasını yine Sure'nin devam eden ayetlerinden takip edelim:

Sihirbazlar belirli bir günün bildirilen vaktinde toplandılar. "Sihirbazlar üstün gelirlerse biz de onlara uyarız" dediler. Sihirbazlar geldiklerinde, Firavun'a "Biz üstün gelirsek, şüphesiz bize bir ücret vardır değil mi?" dediler. Firavun: "Evet, o takdirde siz gözde kimselerden olacaksınız" dedi.

Musa onlara: "Ne alacaksanız atın" dedi. Onlar da iplerini ve değneklerini attılar ve: "Firavun hakkı için, şüphesiz, biz üstün geleceğiz" dediler. Bunun üzerine Musa değneğini attı; onların uydurduklarını yutmaya başlayıverdi. (Şuarâ Suresi: 26/38-45)

Mısır'da o dönemler majik uygulamaların son derece yaygın olduğunu hatırlatmakta yarar görüyorum... Ayetlerde sihirle uğraşan alimlerden

kastedilen Mısırlı majisyenlerdir... Surenin devamında Musa'nın majik güçleriyle başedemeyen majisyenlerin (sihirbazlann) yenilgiyi kabul ettiklerini ancak Firavun'un buna çok kızdığını görüyoruz. Firavun'un yanından ayrılan Musa Peygamber çevresindekilerle birlikte Mısır'dan ayrılarak Kızıldeniz'e doğru yola çıkar. Firavun da adamlarını yanına alarak onları yakalamak için peşlerine düşer:

Firavun ve adamları güneş üzerlerine doğarken onların ardına düştüler, iki topluluk birbirini gördüğünde, Musa'nın adamları:

"işte yakalandık" dediler. Musa: "Hayır, Rabbim benimle beraberdir, bana elbette yol gösterecektir" dedi. Bunun üzerine Biz Musa'ya "Değneğinle denize vur" diye vahyettik. Hemen deniz deniz ikiye ayrildi, her parçasi yüce bir dağ gibiydi. İşte oraya geridekileri de yaklaştırdık. Musa ve beraberinde bulunanların hepsini kurtardık. Öbürlerini suda boğduk. Bunda şüphesiz ders vardır ama çoğu inanmamıştır. (Şuarâ Suresi: 26/60-67)

Şuara Suresi'nden aktardığımız bu ayetlerin hemen hemen aynıları Araf Suresi'nin 103-139 Ayetleri'nde de bulunmaktadır. Aynı konunun hemen hemen aynı cümlelerle uzun uzun ayetlerle iki defa tekrar edilmiş olması da, üstünde ayrıca düşünülmesi gereken bir durumdur. Musa Peygamber'in asasıyla gerçekleştirdiği bir diğer mucizevi olay da, yine Kur'an-ı Kerim'in Bakara Suresi'nin 60. Ayeti'nin başlangıcında şöyle ifade edilmiştir:

"Musa milleti için su aramıştı, "Asanla taşa vur" dedik; ondan oniki pınar fışkırdı herkes içeceği yeri bildi."

Bu anlatılanlardan yola çıkan bazı araştırmacılar, bu asaların belirli bir dalgaboyu üreten araçlar olabileceğini ileri sürmüşlerdir. Bu iddia ilk kez 1947 yılında Walter Owen tarafından dile getirilmişti. Owen'a göre bu sihirli çubuklarla belirli bir dalgaboyunda önceden belirlenmiş bir vibrasyonel ses tonu oluşturulabiliyordu. Sesin ezoterik kullanımı hakkında ise şunları söylüyordu:

Ses, herkesin düşünemeyeceği türden imkânlar taşıyan bir güçtür. Ve bu gücün kullanımı, eski dönem ermişlerinin bildikleri, fakat günümüzün emekleyen biliminin yitirdiği veya karşısına geçip dudak büktüğü çok eskiye ait bir bilimdir. Evrenin çerçevesi ve dokusu ses gücü sayesinden ayakla durmakladır . Ve yine ses gücü sayesinde çözülerek yok olabilir...

Mısırlı rahipler bu bilime sahiptiler. Maht-Heru denilen Güç Sözcükleri (büyük enerjileri bünyelerinde barındıran özel sözcük ya da sözcük kalıpları) Insiyelere ölüler aleminin kapısını açıyordu. "Kral Odası"na açılan "On Odada yer alan ve temelin oturması sonucunda günümüzde sıkışıp kalmış ve artık hareket edemez bir hale gelen Granit Blok vardır. Bir zamanlar bu granit blok Başrahibin söylediği sözler sayesinde kaldırılıyor veya indiriliyordu... Bloğun adayı un ufak etmemesini sadece anahtar sözcüklerin gücü önlüyordu...

Eski Babil dönemine ait kayıtlarda sesin taş blokları kaldırmak için kullanıldığnıa ilişkin ifadelere rastlanır. Prof. Francois, "Kaide Büyücülüğü" isimli eserinde bu konuya değinerek; "Şurası muhakkak ki, eski çağlarda rahipler majik asalar vasıtasıyla fırtınalar çıkartıyor ve bin kişinin kaldıramayacağı taşları mabet inşa etmek amacıyla havalandırabiliyorlardı" demektedir..

Sonik tekniklerin kullanılmış olabileceği bugün bilim adamları arasında ciddi bir şekilde tartışılmaktadır. Piramidolog William Kingsland Mısır mabetlerinin yapımı hakkında daha ilginç açıklamalarda bulunmuştur:

Piramitler inşa edilirken, dev taş blokların taş ocaklarından getirilişi sırasında uzun mesafeler aşılılıyordu. Taşlar uygun sembollerin yazılı olduğu papirüslerin üzerine: yerleştirilir, arkasından taşlara bir asa ile vurulurdu. Bunun üzerintî taş bloklar bir ok atımlık mesafe boyunca havada hareket etmeye; başlarlardı . Bu şekilde taşınan taşlar, en sonunda piramile;rin inşa edildiği yere kadar götürülürlerdi . Ünlü fizikçi Albert Einstein da bu konuya ilişkin bir gözlemini şöyle açıklamıştır:

Bizim bilemediğimiz bazı sırlara eskilerin sahip olduklarını kabul etmek zorundayız. 600 Tonluk bazı taş blokların üst yüzeylerinin dışa doğru

kubbeleşmiş olması dikkati çekiyor. Bu ancak muazzam bir çekim veya emme kuvveti ile meydana çıkabilecek bir fenomendir. Buraya kadar aktardığmız çeşitli kaynaklardan da rahatlıkla anlaşılabileceği gibi, piramitlerin yapılışında bilinen metotların dışında farklı bir yöntem izlenmiştir. Bu kayıtlardan anladığımız bir diğer gerçek de, bu yöntemin Tufan Öncesi Kültüre ait olduğudur.

Unutulan Gizli Bilgiler...

Konuyu anlaşılır hâle getirebilmek için tarihin çok daha eski dönemlerine doğru uzanmamız gerekmektedir. Konuyu açalım:

Atlantis'teki bazı merkezlerde bulunan kristaller, kozmik enerjileri toplama ve dağıtım işlemlerinde etkin bir şekilde kullanılıyordu. Dev bir yansıtıcı gibi işlev gören bu merkezlerde büyük enerjiler odaklandırılıyor ve yansıtılıyordu. Dev yansıtıcılarda kullanılan bu kristallere, Edgar Cayce, medyonısal yollarla aldığı bilgilerde "Ateş Taşı" ismini vermiştir. Atlantis'teki bu enerji merkezleri, ilk başta "göksel -ruhsal irtibat" için kullanılmaktaydı. Bu "Enerji. Merkezleri" nde aynı zamanda psişik olarak insanlar yenilenmekte ve fiziksel olarak da bedenlerini rejenere edebilmekteydiler. Böylelikle yaşlanmanın da etkisini en aza indirebilmekteydiler. "Kristal Enerji Merkezleri" olarak isimlendirilen ancak niteliği tam olarak bilinmeyen bu ünitelerden, Atlantisliler daha sonraları enerji yayan bir kaynak yaptılar ve bunu geliştirerek ulaşım, iletişim ve yaşamın çeşitli alanlarında bu üniteleri kullandılar. Hatta doğa olaylarına bile, bu enerjilerle müdahalede bulunabilmekteydiler. Atlantis'te bu kristallere "Tuaoi Taşı?" ismi verilmekteydi.

Ezoterik kaynaklarda "Kristal Enerji Merkezleri" ve "Ateş Taşı" olarak geçen bu yerlerde kullanılan maddenin tam olarak özelliği bilinmiyor. Gerçekten bir kristal midir yoksa günümüzde bilinmeyen başka bir maddesel yapı mıdır?... Buna net bir cevap halen getirilememiştir. Edgar Cayce'nin medyomsal irtibat teknikleriyle elde ettiği dokümanlar arasında

bu konuyla ilgili oldukça ayrıntılı bilgiler vardır. Bir fikir vermesi için hiç değilse birkaç tanesini sıralayalım:

Doğa güçlerinin, böyle ışınları ve etkinlikleri bir merkezde toplayan kristaller içinde biriktirilmesiyle, gemileri yalnız deniz üslünde değil, havada da sevk ve idare etmeye başladılar. Ayrıca insan sesinin ve vücüdunun bir yerden bir yere naklini sağladılar. Ateş Taşı" bugünkü deyişye (1943) amyantı andıran bir maddeyle yalıtılmış olan bir binanın merkezindeydi. Binanın taşın yukarısında kalan kısmı oval biçimindeydi. Belli açılarda kendi ekseni üzerinde hareket edebilen bu kubbe hem doğa enerjisini hem de kozmik enerjileri "Ateş Taşı"na aktarmaktaydı . Sonsuz enerjinin konsantrasyonu için hareket edebilen bir kubbeydi . Bu kubbe uzayda sevk edilen gemilere direkt enerji uygulamasında araya hiçbir engel girmemesi yani gemilerin hep görüş alanı içinde kalması için. raylar üzerinde yer değiştirebilecek tarzda inşa edilmiş bir kubbeydi . Taşıtların sevki, bugün radyo titreşimleri sayesinde uygulanan uzaktan kumanda yöntemini andıran indükleme yöntemiyle yapılıyordu. Yani taşıtlar, enerji istasyonunun merkezine yerleştirilmiş bir taşın ışınlarının geniye konsantre edilmesi yoluyla sevk edilmekteydi1er. Taşın hazırlanması devrin inisiyelerine düşerdi. "

Taş ışınlarının uygulanmasıyla yanan bir tür ateş sayesinde insanların vücutları şifa buluyor, hatta mucizevi bir gençleşme meydana geliyordu. Boylece beden sık sık gençleşiyordu. Psişik güçler üzerinde de bu enerjilerin büyük bir etkisi vardı . Doğa enerjilerine de etki edebilmektetdiler demiştik. Edgar Cayce'nin aktardıklarından arada bazı hataların da yapılmış olduğunu anlıyoruz. Bunlar kazara, yani yanlışlıkla çok yüksek frekanslara ayarlanınca, ikinci deprem döneminin başlamasına yol açtı.

Atlantis'in son döneminde ellerindeki bu imkanları negatif alanda kullananların çıktığı ve böylelikle doğanın dengesinin bozulduğu birçok ezoterik kaynak tarafından dile getirilmiştir. Bu imkanları negatif alanda kullananları ezoterik kaynaklar "Belial'in Oğullan" olarak nitelerler. Edgar

Cayce ise bunlara "Şeytan " anlamına gelen "Satan Oğulları " ismini vermiştir:

Bu meırkezleıin "Satan Oğullan" tarafından kullanılması volkanik püskürme ve depremlere yol açtı . 'Satan Oğulları' sözkonuısu enerjileri yıkıcı güçlere dönüştürmüşlerdi. Böylece yeraltında, yerin derinliklerinde büyük patlamalara yol açtılar . Doğanın güçlü enerji deposundan gelen büyük volkanik patlamalar ve depremler sonucu kıta önce beş adaya bölündü. Edgar Cayce bir zamanlar AtJantis'te kullanılan bu enerji merkezleriyle ilgili bilgilerin halihazırda üç yerde bulunduğunu ve gelecekte bunların ortaya çıkacağını ileri sürmektedir. Ateş Taşı'nın yapımına ilişkin dokümanlar hali hazırda üç yerde mevcuttur

1- Atlantis'in Poseidia bölgesinin günümüzde su üstünde kalmış bulunan Bimini Adası yakınında.

2- Mısır'da

3- Meksika'da

Antik Mısır Uygarhğı'nda karşımıza çıkan bu konunun bir benzeri de, hatırlayacağı gibi, Orta Asya Eski Türk Yaşamı'nın içinde de yer almaktaydı...

Türkler'deki "Yada Taşı"nın Sihirli Gücü

Çok eski devirlerden kalan yaygın bir inanca göre:

"Türkler 'in atalarına göklerden gelen sihirli bir taş armağan edilmiştir. Bu taş her devirde Türk Samanları 'nın ve büyük Türk komutanlarının ellerinde bulunmuştur." Ve yine bu inanca göre günümüzde hâlâ bu taşın önde gelen Şamanlar'ın ellerinde bulundukları iddia edilmektedir. Bu anlatılanların sadece bir inançtan ya da söylentiden ibaret olmadığını binlerce yıl öncesine ait eski Çin Tarihi Kayıdan da teyid etmektedir. Eski Türkler'in de elinde bu tür bir taşın (Yada Taşı) bulunduğuna dair çok sayıda tarihi kayıt vardır. Çin Kaynakları tarafından tutulan bu kayıtlarda, Türkler'in bu taş vasıtasıyla istedikleri zaman yağmur veya kar

yagdırabildikleri uzun uzun anlatılmaktadır. Atalarımızın istedikleri zaman yağmur, kar, dolu yağmur yağdırabildikleri, rüzgar estirip hatta fırtına çıkaıtabildiklerine dair ilk tarihi belgede şunlar kayıtlıdır:

Türkler'in büyük ataları Hunlar'ın Kuzey'inde bulunan So sülalosinden idi. Oymağın Başbuğu Ananbu idi. Bunlar yetmiş kardeş idi. Birincisi dişi kurttan türemiş olup adı Içjini-nişibu idi. Içjini-nişibu tabiatüstü özelliklere sahipti. Yağmur yağdırıp fırtına çıkartabilirdi. Yine aynı Çin Kaynaklan'nda 449 yılında meydana gelen bir savaş anlatılırken konuyla ilgili satırlara rastlıyoruz:

Evvelce Kuzey Hunlar'uı idaresinde bulunan Yüce han ahalisinde öyle kâhinler vardır ki, Cücenler'in saldırışlarına karşı durduklarında çok şiddetli yağmur yağdırdılar, fırtına çıkarttılar. Cücenler'in onda üçü sellerde boğuldu, soğuktan kırıldı. İslâm Kaynakları'nda Türkler'in bir zamanlar ellerinde bulundurdukları taş; yağmur taşı anlamına gelen "Haccr-ül Matar" ya da "Seng-ı Cede" olarak isimlendirilmiştir. İslam Kaynakları'nda anlatılanlara baktığımızda, Türkler'in bu sihirli taşıyla Müslümanlar'in da yakından ilgilendiklerini görüyoruz. İslâm tarihçilerinden İbn-ül Fakih'in kayıtlarında. Halife Ma'mun'un bu gizemli taş hakkında araştırma yapması için Nuh b. Esed'i vazifelendirdiği anlatılmaktadır. Nuh b. Esed Türkler arasında yaptığı incelemeler sonununda Halifeye, söz konusu haberlerin doğru olduğunu fakat olayın nasıl meydana geldiğini anlayamadığını bildirmiştir. İbn-ül Fakih tarihi kayıdarında, Horasan Emiri İsmail b. Ahmet'in Ebul Abbas'a anlattıklarına da yer vermiştir:

Yirmi bin kişi ile Türklere karşı savaşa çıktım. Karşımızda baştan ayağa kadar silahlı altmış bin Türk vardı. Bunlardan bir kısmı bizim tarafa geçti. Bunlar bize Türklein iri dolu yağdıracaklarnı söylediler. Biz de onlara: "Sizin kalbinizden küfür hâlâ çıkıp gitmemiştir, böyle işleri hiç bir insan yapamaz" dedik. Onlar: "Biz haber veriyoruz, sizi ikaz ediyoruz, onların tayin ettikleri vakit yarın sabahtır ama siz daha iyi bilirsiniz" dediler. Sabah oldu. Korkunç bulutlar bizim üzerimizi kapladı . Herkes korktu. Müthiş dolu yağdı. İbn-ül Fakih, bu olayla ilgili olarak İsmail b. Ahmet'in iki rekât namaz kılarak, bu dolu fırtınasını daha sonra Türkler'in üzerine

yönlendirdiğini yazmaktadır. O devirde Arap İslâm Orduları aynı zamanda Allah'ın askerleri olarak nitelendirildiği için, onlar adına böylesine gurur kırıcı bir olayla karşılaşmak kabul edilebilir bir şey değildi. Bu nedenle söz konusu dolu fırtınasını kıldığı namaz sayesinde Türkler'in üzerine yönlendirildiğini yazarak konuyu noktalamasına şaşmamak gerekir.

Biz tekrar sihirli taşımıza geri dönelim...

Eski Türk Mitolojisi'ni oluşturan çeşitli efsanelerde de bu taştan bahsedilir. Hatta bu taşın nasıl kullanıldığı da kısmen açıklanır...

Bir örnek olması bakımından Er Gökçe Destanından konumuzla ilgili bir bölüm aktaralım:

...Yanımdaki adamlar susadı. Er Kosay'a susuzluktan şikayet ettiler. Er Kosay, uzun kulaklı sarı atının altından "Cay Taşını çekip çıkartı . Salladı, salladı yere koydu. Havadan yağmur yağdı. Yağmur suyunu içtiler.Abdülkadir İnan "Eski Türk Dini Tarihi" adlı kitabında "El-Lügat'ün Neviyye" isimli eski bir lügatta "Yada Taşı" hakkında şöyle bir açıklamanın yapılmış olduğunu yazar:

Yağmur boncuğu derler bir nesnedir ki , ona kurban kanı sürülmekle yağmur yağar. Bu gizemli taşla ilgili elimizdeki tüm bilgileri yan yana getirdiğimizde, onun kullanım metotları olarak; taşın su içine konulduğu, suyun üzerine asıldığı, birbirine sürtüldüğü veya taşın sağa sola hareket ettirilerek sallandığını görüyoruz.

Bu konuda günümüze kadar gelen Farsça bir şiir "Yada Taşının kullanılmasıyla ilgili önemli çağrışımları beraberinde getirmektedir. Aktarıyorum:

Şekilli bir taştır ki, her ne zaman ona dua edilse göğü yarar ve çokça bulut ve yağmur getirir, bu iş Türkler arasında yaygındır.

Bu anlatımlardan taşın çalışma prensibiyle, düşünce enerjisinin onu yönlendirmesi arasında çok sıkı bir bağ olduğu anlaşılıyor. Demek ki, düşüncelerle yönlendirilebilen bir maddesel özelliği olan bir taşla karşı karşıya bulunmaktayız. Bu taşın en son hangi tarihe kadar kullanıldığı tam

olarak bilinmiyor ama bu taştan Osmanlılar'in da haberdar olduklarını yine tarihi belgelerden anlıyoruz. Şaban Şifaî'nin IV. Mehmet'e yazdığı "Risâle-i şifâiyye fi beycini enva-i ahcar" isimli eserinin 14 sayfası bu taşla ilgili önemli anlatımlar içerir.Özetle aktarıyorum:

Hiç bulut olmadığı halde Yada Taşı ile yapılan işlemden iki saat sonra bulutlar gökyüzünde görülmeye başlar ve ardından bereketli yağmurlar yağar. Ne kadar gerekiyorsa ihtiyaç olunan kadarıyla yağmuru yağdırmak Yadacı'nın hünerine bağlıdır. Taşlar farklı renklere sahip olabilmektedir. Genellikle siyaha çalan toprak renginde olup üzerinde kırmızı noktalar vardır. Beyaz olup üzerlerinde kırmızı noktalar olanlara da rastlanmıştır. Büyüklükleri bir kuş yumurtası kadardır . Kaşgarlı Mahmut'un verdiği bilgilerle, bu anlatımlar büyük bir paralellik gösterir. Kaşgarlı Mahmut söz konusu taşın iki türlü olduğunu ve bazı yörelerde birine "Örünk Kaş diğerine ise "Kara Kaş" denildiğinden bahseder. Örünk sözcüğünün Doğu Türk Lehçesi'nde ak yani beyaz anlanına geldiğini de hatırlattıktan sonra özetimize devam edelim...

Dolu afetinde tarlaları korumak için taş yüksekçe bir yere asılır ve ona dokunulmaz. Onu ancak bu işin sırrını bilen Yadacılar kullanabilir. Taşların birbirlerine sürtülmesi ve bir tas suyun içine taşın atılması ile bu işlemler uygulanır. Ancak bu işlemleri sırrı bilen kimselerin (Yadacılar'ın) yapması gerekir. Aksi takdirde arzu edilen sonuca ulaşılmaz. Taşı suya atmak yeterli değildir. Bu anlatımlar da taşın kullanınn ile ilgili yukarıdaki tespitlerimizi doğrular niteliktedir. Ayrıca bu taşın sadece kullanım metodunu bilenlerin elinde işe yaradığını anlatması da önemlidir. Şimdi bu taşın gerekli metotlara uyulmadan kullanıldığında ne tür sonuçlan beraberinde getireceğini gösteren; 13. Yüzyıl'da yaşanan ve tarihi kayıtlara geçen bir olayı sizlerle paylaşmak istiyorum:

Velaşgerd önüne gelinc e yöredeki halk bize şiddetli sıcak, kuraldık ve hayvanları rahatsız eden sineklerden çok şikayet ettiklerini bildirdiler. Bunun üzerine taşlarla yağmur yağdırdmaya karar verildi. Merasimi bizzat Sultan idare ediyordu."İlk başta ben buna inanmıyordum. Fakat sonradan

bunun birçok tecrübelerle gerçek olduğuna gözlerimle şahit oldum." diyen S.A. Nesevi olayın gelişimini şöyle anlatmaya devam ediyor:

Bu kez de geceli gündüzlü, ardı arkası kesilmeden yağan yağmurdan halk şikayert etmeye başladı. Yağmur sihri yapıldığına halk pişman oldu. O kadar çok yağmur yağdı ki,her taraf çamur ve bataklığa döndü. Sultan'ın çadırına bile girilmez oldu. Yağmur dinmek bilmiyordu. SEL ne var yoksa her şeyi mahvetti. Bir ara sütninesinin Sultan'a şunları söylediğini işittim:

"Sen bir hüdâvent alemsin.... Fakat yağmur yağdırmakta değil... Çünkü böyle bir tufan çıkartmakla hata. ettin... Senin yerinde başka birisi olsaydı bunu yapmazdı, sadece elverecek kadar yağdırırdı"

Bu tür taşların yanlış kullanımının ne tür sonuçlar doğuracağını göstermesi bakımından yukarıdaki tarihi kayıtlar son derece önemlidir. Kaldı ki, bu taşların Atlantis'te kullanılanların küçük birer örnekleri olduğu düşünülecek olursa, Atlantis'teki bu tür taşlardan oluşan devasa enerji merkezlerinin negatif alandaki kullanımının, nasıl büyük bir doğal afetler zincirine neden olduğu sanırım daha iyi anlaşılacaktır.

Ezoterizm'de Dünden Bugüne Taş Kültü

Çevrelerine belirli tesirler yaydıklarına ve canlı organizmalar üzerinde hem psişik hem de fiziksel etkilerde bulunduklarına inanılan taşlara eski uygarlıkların kültürlerinde ve ezoterik çalışmalarda "Tılsımlı Taşlar" ismi verilmiştir. Ezoterik prensiplere göre bazı taşlar evrendeki ve yerküredeki birtakım güçleri çekme, biriktirme, dönüştürme ve yayma özelliklerine sahiptir. İnisiyatik çalışmalarda bu tür taşların enerjetik özelliklerinden yararlanmak, başlı başına bir araştırma konusuydu. Ve elimizdeki bu konuyla ilgili kayıtlar eskilerin bu konuda hayli ileri düzeyde bilgi sahibi olduklarını göstermektedir. Ezoterizm'de taşlar dört ana grupta sınıflandırılmıştır:

1- Atlantisliler'in özel işlemlerden geçirdikten ve biçimlendirdikten sonra enerji santrallerinde kullandıkları nadir kristaller ve çok farklı bir

maddesel yapıya sahip olan özel taşlar.

2- Tufan'dan sonra bizim devremize ait uygarlıkların inisiyatik merkezlerindeki mabetlerde yer alan psişik çalışmalarda kullanılan, kökenleri bilinmeyen ve günümüzde kayıp durumdaki taşlar. Bu taşlardan bazılarının kozmik kökenli, bazılarının ise Atlantis kökenli olduklarını ve bizim devremizin ortalarına doğru bazılarının yeryüzünün belirli yerlerine gizlenmiş oldukları söylenir. Kabe'deki Siyah Taş ve İstanbul'a yerleştirildiği söylenilen ancak nerede olduğu bugün için bilinmeyen gizemli taş bu grupta değerlendirilmektedir.

3- Günümüzde mevcut olan değerli taşlar ve kristaller. Bunlar da doğru kullanıldığı takdirde canlılar üzerinde önemli etkilerde bulunduğu yapılan deneysel çalışmalarla ispatlaıımış durumdadır Günümüzdeki New Age yaşam kültüründe bu çalışmaların önemli bir yeri vardır.

4- Değersiz taşlar Kendiliklerinden özel bir enerjetik yayınları olmayan, ancak ley hatları üzerine dikildiklerinde belirli bir büyüklükte olmak koşuluyla yerkürenin telürik enerjisiyle ilgili bir etkinlik meydana getirebilen taşlardır.

Puta tapmanın perde arkası:

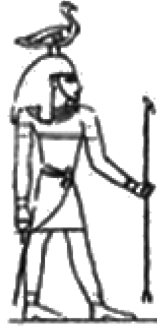
Daha önce de söylemiş olduğum gibi, taştan yapılmış putlara tapma meselesinin ardında yatan gizli gerçek, yukarıda farklı yönleriyle ele aldığımız "Tılsımlı Taşlar" in çevrelerine yaydıkları etkiyle bağlantılıdır.

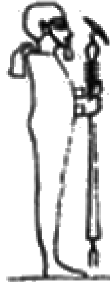
Eski devre ait insanlar taşlara tapmıyorlardı. Taşların sihirli gücünden yararlanmaya çalışıyorlardı. Bu onları gözleyenlerce yanlış yorumlandığı için onların taşlara taptıkları sonucuna ulaşılmıştır.

Neyse... Konumuzu fazla dağıtmamak için bu meseleye girmek istemiyorum... Gelelim sihirli asalara...

Tılsımlı Taşlar'dan Sihirli Asalar'a...

Asaların da, yukarıda sözünü ettiğimiz enerji toplama ve dağıtma özelliğine sahip bu özel maddelerden yapılan küçük modeller olduğu tahmin edilmektedir. Eski uygarlıklara ait kabartma ve resimlerde sıklıkla karşımıza çıkan asa, ezoterizmde her şeye uzanan tesir gücünü sembolize etmektedir. Ancak şunu hemen belirtmek gerekir ki, asa sadece bir sembol değil, aynı zamanda kullanılan bir objedir. Kullanıldığı alan ise, manyetik ve psişik enerjilerin bu obje vasıtasıyla bir yerden bir yere yönlendirilmesidir. Önce Atlantis'te, Tufan Sonrası'nda ise bizim devremize ait uygarlıkların inisiyatik merkezlerinde bu objeler- sıklıklakullanılmıştır. Gizli mabetlerde sürdürülen inisiyasyonlarda, inisiyatörlerin psişik etkinliklerinde kullandıkları, özel işlemlerden geçirilmiş taş ve madenlerden yapılma ve günümüzde "tılsımlı" olarak adlandırılan özel değneklerin varlığı bilinmekle birlikte, bu özel değneklerin niteliği hakkında çok az bilgiye sahip bulunulmaktadır.

Mısır'da tüm ilâhlar ellerinde asalarıyla resmedilmiştir
Ellerinde asası olmadan resmedilen bir tek ilah bile yoktur.

Konumuzu kısaca toparlarsak şunları söyleyebiliriz:

Eldeki tüm verilerden anlaşıldığı kadarıyla, bu asalar sıradan değnekler olmayıp, birtakım enerjileri çeken, toplayan, dönüştüren ve psişik yeteneklerle ilgili uygulamalarda gücün etkisini misliyle büyüten bir nevi amplifikatör gibi kullanılabilen özel aletlerdi. Önce Atlantis'te sonra da Mısır'daki inisiyelerin ellerinde gördüğümüz bu sihirli asalar, tarihin sonraki dönemlerinde de eksik olmamış ve bu asaları kullanan pekçok kişi tarih sahnesinde görülmüştür. Hatta bazı Peyggamber'lerin ellerinde de karşımıza çıkmıştır. Ki bunlardan en sonuncusu Musa Peygamber'dir. Eldeki kayıtlara göre, Thot'un asası, tellerin spiral biçimde bir bobine sarılmasını andıran iki yılanın sarılı olduğu bir değnekti . Mısır'da inisiye edilen Orfe'nin de bir asaya sahip olduğu ve bu asanın ise kozalak başlı olduğu ifade edilmektedir. Musa Peygamber'in asasının şekliyle ilgili ayrıntılı bilgi bulunmamaktadır. Ancak bu konuyla ilgili eski bir Yahudi inanışına göre, yeryüzüne melekler tarafından indirilmiş bu objeyi Musa Peygamber'e kimliği meçhul ihtiyar bir bilge hediye etmiştir.

Türkler'in elinde bulunan Yada Taşı'nın da göklerden geldiğine dair Atalanmız'ın çok eski bir inanca sahip olduklarından söz etmiştik. Bu inançla, Yahudi Gelenekleri'ndeki inanç arasında büyük bir paralellik olması meselenin nerelere bağlı olabileceğini göstermesi bakımından son derece düşündürücüdür. Bu arada Kabe'deki siyah Hacer'ül Esved Taşı'nın da cennetten geldiğine dair inancı burada bir kez daha hatırlatalım...

Sihirli Asalar günümüze kadar gelememiştir...

Zamanla bu özel yapım asalar ortadan kaybolmuşsa da, asa, kudret ve otorite sembolü olarak eskinin anılarında yaşamaya devam etmiştir... Böylelikle asa kullanılan bir objeden bir sembole dönüşmüştür. Bu şekliyle sadece ezoterik çalışmalarda yerini korumakla kalmamış aynı zamanda krallar, rahipler hatta askeri ve adli otoritelerce de kullanılmaya başlanmıştır. Örneğin eski Yunanistan'da yargıçlar, generaller ve yüksek

öğretim görevlileri farklı türdeki asalarıyla dolaşmaktaydılar. Bu dönemlerde bazı inisiyatörlerin ellerinde görülen asalar değerli taş ve madenlerden oluşmuş olmakla birlikte, öncekilerin sahip oldukları özel niteliklerden oldukça uzaktı. Ve bu nedenle de psişik etkinliklere çok büyük bir katkıları yoktu. Bu sürecin sonunda inisiyatörlerin ellerindeki asalar, zamanla enerjetik bir işlev görmekten çok, eski asaların anısını yaşatan bir sembole dönüştüler. Böylelikle inisiyötörlerin asaları inisiyatörlügün sembolü hâline geldiler. Geçmişe ait bu anı, eski uygarlıkların mitolojilerinde ve dinsel öğretilerinde sembolik bir şekilde yaşatılarak, günümüze kadar gelebilmiştir.

Bunlardan birkaçını sıralayalım:

-Hititler'de ucu spiral biçimli şekilli asa.

-Hint'te İki sipralli asa.

-Yunan'da iki yılanlı asa.

-Orfe'nin kozalak başlı asası.

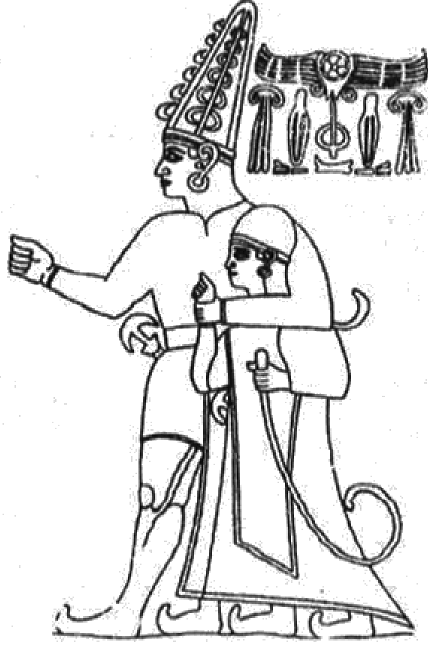
-Yunan Mitolojisinde ise Zeus'un Kartal başlı asası.

-Mezopotamya'da yıldırımı andıran asa. Mezopotamya Mitolojisi'nde bu asa Sirius'la özdeş kılınan İlâh Nin-urta'nın elinde bulunmaktadır.

-Taoizm ve Hinduizm'de yedi düğümlü asa.

-Mısır'da ise Köpek başlı, çakal başlı, üç başlı, kamçılı ve kanca uçlu asalar.

Asalarla ilgili kayıtlar en son olarak hem Musevilik'te hem de İslâmiyet'te de yerini alamış ve böylelikle bu hatıra günümüze kadar gelebilmiştir. Evet... Konu, Musa Peygamber'in asasından açılmış ve daha sonra da Mısır'la ilgili eski kayıtlarda geçen ağır taş blokların nasıl sıradışı bir şekilde levite edildiğini birlikte incelemiştik... Sanırım bu açıklamalarımızla, meselenin tamamı olmasa da, hiç değilse belli bir bölümü gün ışığına çıkmaya başlamış bulunuyor.

Bir Hitit Tanrısı'nın himayesindeki Hitit Kralı ve elinde tuttuğu spiral uçlu asa.

Biz tekrar Antik Mısır'a geri dönelim...

KEOPS'UN DÜNYA ÜZERİNDEKİ YERİ

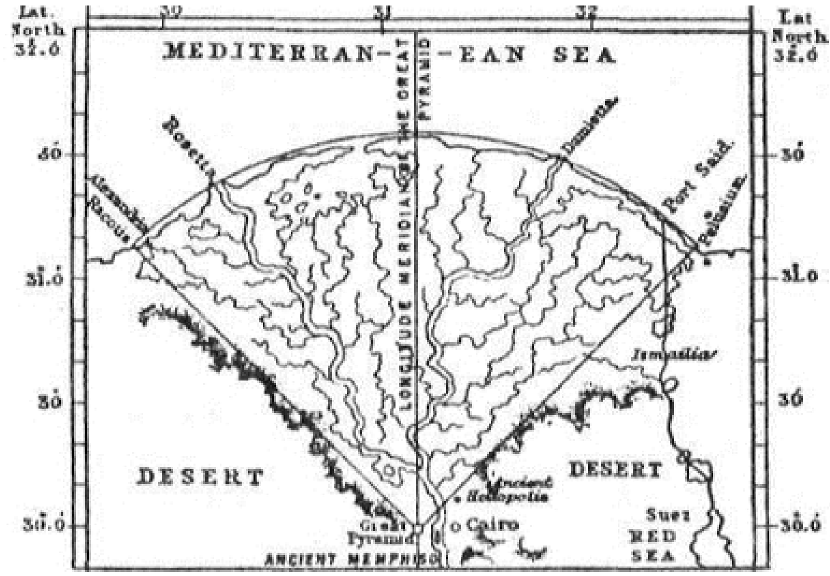
Mısır'daki üç büyük piramit ve özelhkle de "Büyük Piramit" olarak anılan Keops, ilk başta devasa boyutlarıyla insanlar üzerinde büyük bir hayranlık uyandırmıştır. Bugün de buraları gezen turistler, bu yapılar karşısında aynı hayranlığı duymaktadır. Ancak bu devasa yapıların insanı hayrete düşüren tarafı sadece boyutları değildir... Keops, Dünya üzerindeki bulunduğu yer itibariyle de garipliklerle doludur... Örneğin Piramidin tara uç noktasından geçen meridyen, kara ve denizleri iki eşit parçaya böler. Konuyu açalım..

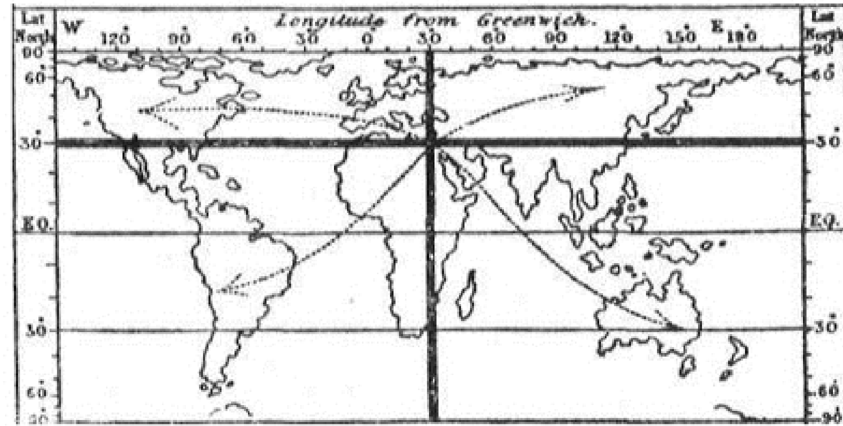
Büyük Piramit'tin mimarisinde gizlenen mesajlar

17. Yüzyıl Matematikçisi Graves'in Büyük Piramidi ziyaret edip onun boyutlarını ölçtüğü günden bu yana, Büyük Piramidi inceleyen hiç kimse, Piramit'in gelecekteki bir dönemde ortaya çıkacak şifreli mesajlar taşıyan bir yapı olduğuna kuşku duymamıştır. Kadim dünyanın kültür ve felsefe anlayışı rakamlara dayanırdı. Geleceğe ait bir mesajın iletilmesinde rakamların kullanımının önemli bir yeri vardı. Rakamlarla şifrelendirilen pekçok mesaj bu şekilde gelecek nesillere iletilirdi. Tasarımı abideler içinde en dikkatli şekilde gerçekleştirilmiş çağların en büyük abidesinin inşaatçılarının da, bu yöntemi piramitte kullanmamış olmaları imkansızdı. Nitekim daha önce aktarmış olduğumuz gibi Keops'un, boyutlarında matematiksel bir mesajın gizli olduğunu görmüştük. Ancak daha sonra yapılan araştırmalar Keops'un matematiksel şifresinin bunlarla kısıtlı olmadığını göstermiştir. Keops'un sahip olduğu bu sayısal ve matematiksel şifrelerinden biri de, Dünya Coğrafyası'nda yeraldığı nokta ile ilgilidir:

Günümüzde kullanılan tek boyutlu açılmış dünya haritası gözönüne alındığında, Büyük Piramit'in dünyanın tam ortasına yerleştirilmiş olduğu görülmektedir!...

Bunu ilk farkeden kişi, 19. Yüzyıl'da Büyük Piramit'te incelemeler yapan İngiliz Astronom Prof. Piazzi Smyth olmuştur.

KEOPS'UN DÜNYA ÜZERİNDEKİ KONUMU

Prof. Smyth'in 19. Yüzyıl'da dünya kamuoyuna duyurduğu orjinal çiziminden alınmıştır.

Prof. Smyth, Büyük Piramit'in tam olarak Ekvator'dan Kutba kadar olan mesafenin üçte birini belirleyen 30" Kuzey Enlemi üzerinde yeraldığını tespit etmiştir. Piramit Aşağı Mısır'daki tüm ovayı çevreleyen dağ sıralarının Güney ucuna yerleştirilmiştir. Prof. Smyth'in çizmiş olduğu birinci haritadan da görülebileceği gibi, Kuzey kıyı hattı oldukça düzgün ve simetrik bir yay oluşturur. Bu yayın ait olduğu dairenin merkezi tam olarak Piramidin

bulunduğu yere rastlar. Burası aynı zamanda Mısır'ın da tam merkezi'dir. Piramid'in tabanını iki eşit parçaya bölen Kuzey-Güney yönünde uzanan Boylam hattı, diğer bütün Kuzey-Güney Boylamları'na nazaran en fazla kara parçası ve en az deniz üzerinden geçen hattır. Yine benzer bir şekilde Piramid'in tabanından geçen 30' " Kuzey Enlemi de, en fazla kara parçasını kaleden enlemdir. Bu ilginç rastlantıyı Prof. Smyth şöyle açıklamıştır:

"Dünya'nın her yanında insanların yaşayabileceği tüm kara parçalarım dikkatle topladığınız takdirde, hepsinin merkezi, Aşaği Mısır'da Büyük Piramitin bulunduğu yöreye rastlamaktadır. "

Bu aynı zamanda bir kehanet niteliği de taşır!...

Büyük Piramit'in Tufan'dan önce yani Atlantis'in batışından önce yapıldığı dikkate alınırsa, o dönemlerdeki kara ve denizlerin dağılımının bugünkü gibi olmadığı ortadadır. Eğer Atlantik Okyanusu'nda halen Atlantis Kıtası varolmuş olsaydı Enlem ve Boylamlar'ın çizdiği oranlar hakkında aynı şeyleri söyleyebilmemiz mümkün olamayacaktı. Eğer Piramid'in şifreli matematiğinde böyle bir oran gözetilmişse, o halde ortaya şöyle bir sonuç çıkmaktadır: Atlantisliler kıtalarının batışından sonra Dünya üzerinde nasıl bir coğrafi konumlanmanın oluşacağını önceden biliyorlardı!...

Bu da, yaşanacak büyük Tufandan sonra Dünya üzerinde nasıl bir kıtasal oluşumun ortaya çıkacağını, Mısır'da inşa etlikleri Keops Piramidi'ne şifreli bir şekilde sakladıkları anlamına gelmektedir, İşte konunun belki de üzerinde durulması gereken en önemli noktalarından biri budur Keops bulunduğu coğrafik konumu itibariyle geçmişin büyük bir kehanetini taşımıştır

Gize'deki Keops Şifreli Geometri'nin merkezi mi?

30. Enlem'le 30. Boylam üzerinde bulunan Keops, bulunduğu nokta itibariyle aynı zamanda, Dünya'mn diğer gizemli noktaları ile de büyük bir uyum içindedir.

Bermuda Üçgeni, Ejder Üçgeni ve Lhasa

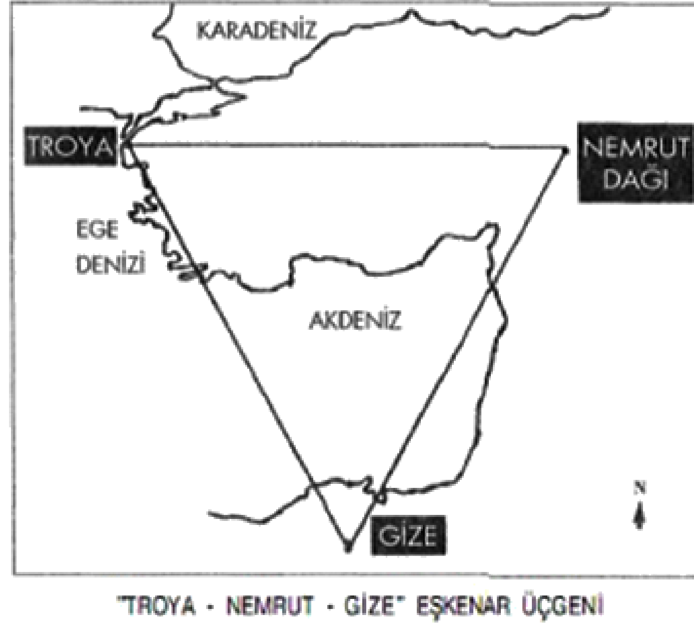
Keops'un tam olarak tabanından geçen 30. Kuzey Enlemi de Dünya üzerindeki bazı gizemli noktalarla irtibatlıdır Gize'den ayın uzaklıkta olmak üzere Batı'da Bermuda Üçgeni, Doğu'da ise Japonya açıklarındaki Ejder Üçgeni bu enlemin üzerinde yer alır Merkezi Gize olan bu her iki simetri içinde bulunan bölgelerin geçmişi bugün bile açıklanamayan yaşanılmış bir dizi esrarengiz olaylarla doludur Üstelik aynı enlem Tibet'in gizemli başkenti Lhasa üzerinden de geçmektedir.

Piri Reis Haritası'nın Odak Noktası

Gize'yi coğrafi özelliği bakımından dikkat çekici hale getiren bir diğer belge de kuşkusuz ki, bir zamanlar tüm dünya kamuoyunu meşgul eden ve çeşitli iddiaların ortaya atılmasına neden olan ünlü Piri Reis Haritası'dır. Elimizdeki mevcut parçalardan anlaşıldığı kadarıyla bu haritanın projeksiyon sistemi Gize üzerinde odaklanmıştır.

Gize'den Anadolu'ya uzanan Şifreli Geometri

Şifreli geometriyle ilgili Gize'nin bir başka bağlantısı da Anadolu topraklarında kendisini gösterir. Şimdi size ilk bakışta belki de tesadüfmüş gibi görünebilecek aşağıdaki şekilden bahsetmek istiyorum. Görmüş olduğunuz gibi, Gize'deki Büyük Piramid'in bulunduğu bölge ile Anadolumuzun iki tarihi merkezini birleştirdiğimizde bunlar arasında mükemmel bir "eşkenar üçgen" meydana gelmektedir. Haritamızda görmüş olduğunuz her üç merkez de bir zamanlar önemli inisiyatik merkezlerdi. Bu merkezlerin böylesine bir geometrik bir düzen içinde yer alması sadece basit bir tesadüf müdür? Belki de evet...

"TROYA - NEMRUT - GİZE" EŞKENAR ÜÇGENİ

Ancak tesadüfler bununla sınırlı değildir!...

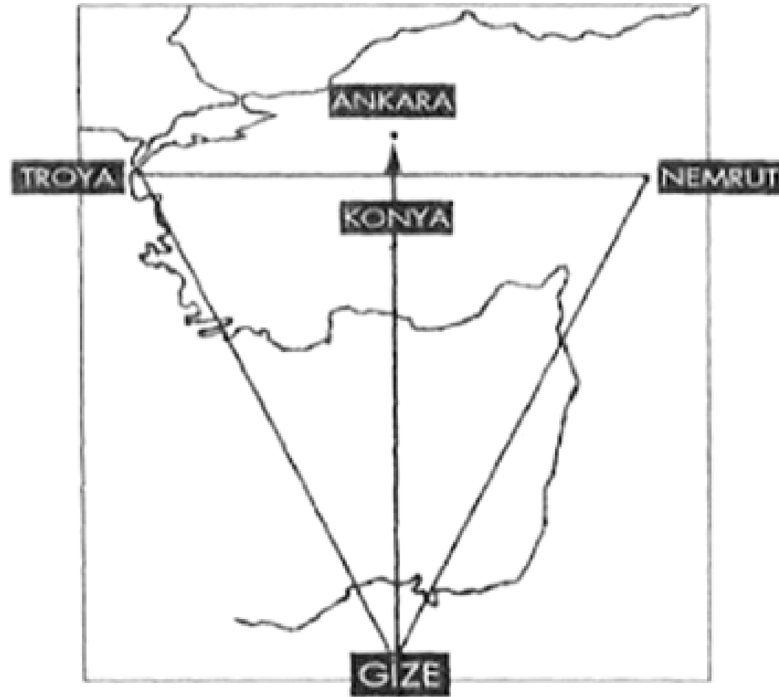
Bir zamanlar önemli bir fonksiyon gören bu inisiyatik merkezler aynı zamanda önemli kehanet merkezleri olarak da işlev görüyordu... Yani kehanetlerin yapılabilmesine son derece elverişli olan "Spiritüel Coğrafya" üzerinde yer almaktaydılar. Robert Temple "The Sirius Mystery" adlı eserinde konuyla ilgili şu satırlara yer vererek, karşı karşıya kaldığımız bilmeceye işaret eder:

Eski kehanet merkezleri ilk bakışta rastgele oraya buraya serpiştirilmiş gibidir. Oysa dağılımlarında belirgin bir model vardır. Bu model ayrıca antik çağda hayli ileri bir coğrafya ve ilişkili disiplinler bilgisine işaret eder. Bu kehanet merkezleri eski dünyada dinin uygulamaya geçirildiği ana merkezlerdi. Varlıkları asla bir tesadüfe bağlı olamazdı. Tesadüfler bunlarla sınırlı değildir demiştik... Üçgenimize bir kaç unsur daha ilave ettiğimizde, ne denli ilginç bir durumla karşı karşıya olduğumuz daha iyi ortaya çıkmaktadır. Üçgenimizin Gize'deki ucundan alacağımız açı ortay Anadolumuz üzerinde uzanan üçgenimizin tabanını tam ortadan ikiye bölerken Konya'nın üzerinden geçer ve biraz daha uzatıldığında yan sayfada görmüş olduğunuz gibi Ankara'yı işaret eder.

Anadolu'ya Horosan'dan gelmiş olan Mevlana'nın Mevlevilik İnisiyasyonu'nu oluşturacağı yer olarak Konya'yı seçmiş olması, tüm ezoterizmle ilgili araştırma yapanlarca bilindiği gibi, belirli bir spiritüel coğrafya bilgisine dayanmaktaydı.

Gelelim Ankara'ya...

Ankara sözcüğü "Çapa" anlamına gelen "Anchor" (ya da "Ancor") isminden gelmektedir. Bu isim Frigyalılar'a ait bir sözcüktür. Anadoluda yaşayan eski bir efsaneye göre Kral Midas bulduğu deniz çapasından dolayı bu bölgeye "Anchor" ismini vermişti. Bu efsanenin mecazi bir anlam taşıyabileceği hep düşünülmüştü. Çünkü denize kıyısı olmayan bir bölgede, deniz çapasın ne işi olabilirdi ki?!...

"TROYA - NEMRUT - GİZE" ÜÇGENİYLE
KONYA VE ANKARA BAĞLANTISI

Yakın zamana kadar bunun nasıl bir mecazi anlama sahip olabileceğiyle ilgili hiç bir mantıksal açıklama yapılamamıştı. Ancak daha sonraları ortaya

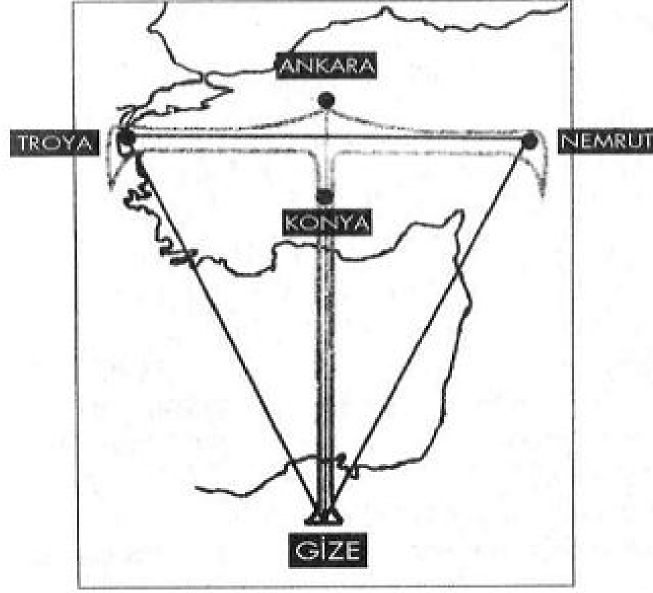
çıkan ve sizlerle paylaştığımız geometrik şekil, bu anlamsızlığı bir anda ortadan kaldırmıştır. Yan sayfadaki şekilden de rahatlıkla anlaşılabileceği üzere çapanın sağ ve sol uçları Nemrut ve Troya Çapanın uç tepe noktası Ankara'yı gösterirken, çapanın alt sapının bitiş noktası ise Gize'ye denk gelmektedir Troya - Nemrut - Gize eşkenar üçgeninin ortaya koydukları bununla da kısıtlı değildir...

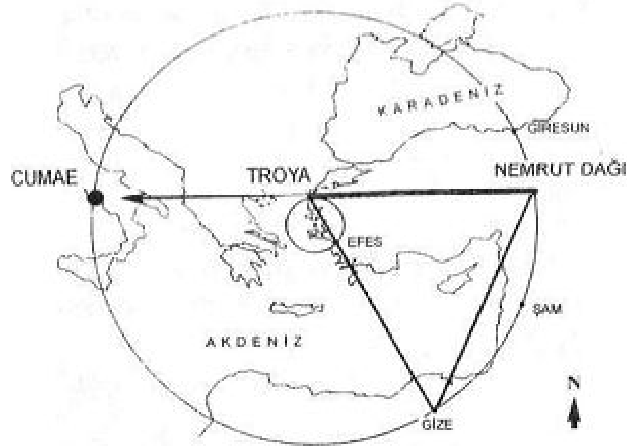
Troya Nemrut hattını Batı yönüne doğru uzattığımızda yine tarihi geçmişi büyük gizemlerle dolu olan ve Troya ile önemli bir bağlantısı bulunan Cumae'ye denk geldiğini görmekteyiz.

Yan sayfada oluşan geometrik şeklin ne denli muntazam hatlara ve odaklara sahip olduğuna dikkatlerinizi çekmek isterim. Şekilli geometriye verilebilicek en güzel örneklerden biridir. Gize'nin haricinde Mısır'la bağlantılı başka şifreli geometrik örnekler daha vardın Yeri geldiğinde bunlarla ilgili de birkaç örnek vereceğim...

PİRAMİT ŞEKLİNİN EZOTERİK ANLAMI

Piramitler şekilsel özellikleriyle enerjileri konsantre etme özelliğine sahip oldukları gibi aynı zamanda şekilsel özellikleriyle ezoterik anlamlara da sahiptir. Koni şeklinin tabanının daire yerine köşeli kare bir biçime dönüştürülmesiyle elde edilen piramit şekli esas olarak ezoterik sembolizmde koni sembolünün içerdiği anlama sahiptir.

Piramidin şekilsel olarak neyi sembolize ettiğini anlamak için önce bu geometrik şekli parçalarına ayırmak gerekir Piramidi oluşturan geometrik şekiller iki kısımdan oluşur. Temeli kare, yan kenarları ise tepede birleşen dört adet üçgen...

"Ezoterik Semboller Lisanı"na göre "Daire" ile "Kare" sembollerinin birbirlerini tamamlayan anlamları vardın Ezoterik alfabede daire birincil semboldün Kare daireden türetilmiş ikincil bir semboldün Ancak karenin ikincil bir sembol olması onun daha az değerli olduğu anlamına gelmez.

Kare maddesel alemin varoluşunu temsil eder.

Daire ise, en genel anlamıyla evrensel varoluşu ve birliği temsil eder.

Bu tanımlamadan da anlaşılacağı üzere, Daire'nin spiritüel alanda, Kare'nin ise maddesel alanda kullanılan sembolik anlamları vardır. İşte bu anlamları itibariyle Ezoterizm'de kare haline getirilmiş daire sembolünden sözedilin Bu dönüşüm aynı zamanda birbirleriyle ölçülemez iki unsurun yani tanımlanabilir ve tanımlanamayan unsurların algılanmasını sağlan Kare ile daire daha kolay algılanır. ("Aşağısı yukarıya yukarısı aşağıya benzer" ezoterik tanımlaması ile bu anlatmaya çalıştıklarımız bağlanlılı meselelerdir)

Kozmik Mabet - Kutsal Mimari

Temeli daire olan asıl form kare ile kendisini somutlaştırır. Bu da kutsal mabetlerin temel fonnunu oluşturun Yani temeli kare olan yapıyı. Temeli kare olan yapı "Kutsal Mimari"de üçgenle yükselmek zorundadır Çünkü üçgen kozmik hiyerarşinin sembolüdür. Aynı konik yükseliş gibi...

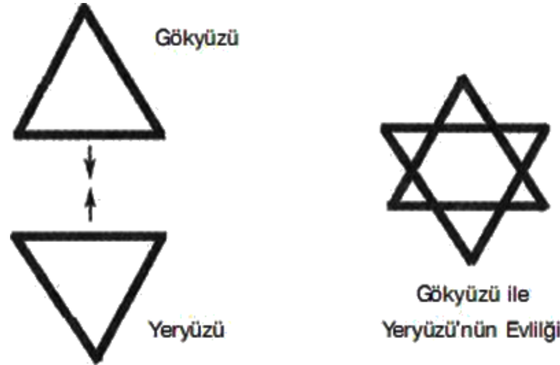
Maddesel alanda bu yükselişinin sonu kendisini piramit şekliyle ifade eder. O halde piramit şekline genel olarak baktığımızda, spiritüel alanın piramit şekliyle maddesel alanda tezahür etmiş ya da yansımış hali olduğunu söyleyebiliriz. îşte "Kutsal Mimari"nin özünü ve temelini oluşturan ezoterik alfabenin kısa açıklaması budur. Ezoterizm'de piramitsel mimarinin Kozmik Mabed'in bir yansıması olduğunun söylenmesinin nedeni sanırım şimdi daha iyi anlaşılacaktır. Evet... Piramit şekilsel özelliğiyle "Kozmik Mabedi" yani spiritüel ve maddesel alanlarıyala birlikte, kozmik hiyerarşik varoluşu sembolize etmektedir. Konuyla ilgili ünlü araştırmacı John Michell şunları söyler:

Piramid'in orjinal işlevi "Dünyasal Güçler " ile "Kozmik Güçler"i bir araya getirmek ve bu sayede yeryüzünün bu güçlerin verimli iş birliğirıi sağlamaklır. Bu olgu piramidin geotmetrik sembolizmi içinde açıkça ortaya konulmuştur. Çünkü piramit dairenin kare haline; getirilme sanatının yüce

bir abidesidir. Bu abide üçgenlerle yükselir ve konik tarzdan piramidal tarza dönüşür. Bu dönüşüm, konik tarzdan piramidal tarza olduğu gibi tersine de olabilir. Böylelikle piramitten koniye geçilir ki, bu ruhsal yükselişe karşılık gelir. Zaten piramidin içinde gerçekleştirilen inisiyatik çalışmalarla hedeflenen de buydu. Piramit üst tepe noktasından aşağıya doğru Kozmik veya Spiritüel bir kaynaktan tesirin aşağıya inişini ve kozmik hiyerarşiyi sembolize eder. Tepe noktası İlâhi Kelâm'ı. kozmik veya spiritüei kaynağın merkezini; tabanı ise esirin hedefi olan mekânı temsil eder.Piramidin tabandan (epeye doğru olan çıkışı ise, varlığın kozmos içindeki yükselişini, evrimini ve ruhsallığa doğru olan ilerleyişini, geldiği kaynağa geri dönüşünü ifade eder.

Yeryüzü ve Gökyüzü'nün Evliliği

Musa Peygamber Mısır'dan ayrıldıktan sonra bu ezoterik sembolizmi iki üçgenin iç içe geçmesi ile dile getirmiştir. Bu sembol daha sonraları İsrailoğulları'nın dinsel ve ulusal simgesi haline gelmiştir. Şu anda Sionizmin sembolüne dönüşmüş olsa da temeli yukarıda dile getirmiş olduğumuz gibi çok eskilere dayanmaktadır.

Gökyüzü ile yeryüzünün evliliğini ifade eden bu sembolün içerdiği ezoterik anlam, günümüzde bu sembolü bayrak yapanlarca unutulmuş durumdadır. Tepe noktası yukarıya bakan üçgen göğü, aşağıya bakan üçgen

ise yerin sembolü konumundadır. Bunların iç içe geçmesi tasavvufta "Vuslat" olarak ifade edilen göğün ve yerin evliliğinin yani göksel bilgilerin yeryüzünde ortaya çıkmasını ifade eder ki, bu durum varlığın şuurlanmasıyla ortaya çıkacak bir sürece karşılık gelir. Bir başka deyişle göksel bilgilerin insanda tezahür etmesi anlamına gelir. Bu aynı zamanda inisiyasyonun sonunu gösterir. Amaçlanan hedefe artık ulaşılmış ve inisiye adayı büyük zincirin bir halkası haline gelmiş demektir.

İSMİNİN İÇİNDEKİ GİZLİ ANLAM

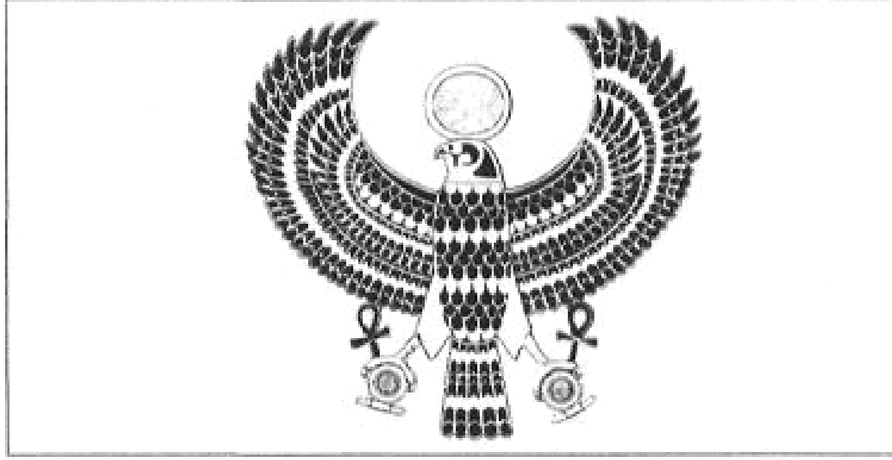
Piramidin sözlük anlamı da başlı başına büyük bir sırrı içinde barındırır. Günümüzde kullanılmakta olan Piramit sözcüğünün kökeni Mısır Lisanı'na değil, Yunanca'ya dayanır. Piramit sözcüğü Yuananca'da "Pyros" sözcüğünden türetilmiştir. "Pyros" Yunanca'da "Ateş" anlamına gelmekteydi. Bu sözcüğün "Muhteşem Işık" anlamında mecazi kullanımı da bulunmaktadır. İlk başta bu mimari yapıya "ateş" ya da "muhteşem ışık" anamına gelen bir sözcüğün verilmiş olması biraz garipsenebilir. Ancak bu yapının gizli kalmış bazı özellikleri dikkate alındığında, Antik Yunan'da bu yapıya neden böyle bir sözcüğün seçilmiş olduğu kolaylıkla anlaşılabilir...

Bu sözcüğün söz konusu yapı için kullanılmasının iki ayrı anlamı vardı: **Birincisi *"Ateş Taşı"*, ikincisi ise*"Sirius Takım Yıldızı"*** ile ilgilidir. Orjinalleri Atlantis'te bulunan ve az önce üzerinde durmuş olduğumuz enerji çeken ve depolayan özel taşlar, bir zamanlar piramidin tepe noktasına yerleştirilmişti. O dönemlerde piramidi görenlerin onun ışıl ışıl parladığından söz etmelerinin nedeni de buydu. İşte Yunanlılar'ın bu yapıya "Ateş ismini takmalarının birinci nedeni budur. Keops Piramidi'nin ezoterik yönü ile ilgilenen tüm araştırmacıları meşgul eden bir sorun da, bir zamanlar piramidin üst tepe noktasında bulunduğu bilinen bu taşlarla ilgilidir. 2000 yıl önce bölgeye gelen bazı gezginler, zirvenin altındaki bir kaç taş sırasının yerinde olmadığından bahsetmişlerdir. Kayıp olan bu taşlara piramidin tepesinde oldukları için "Kapak Taşı" adı verildi. Bu taşların mahiyeti hiç bir zaman anlaşılamadı, fakat bilinen bir gerçek varsa o da şudur: Bir

zamanlar Piramdin cephesini kaplayan levhaların sökülerek Kahire'deki inşaatlarda kullanılmaya başlanmasından çok önceleri bu taşlar yerinden kaldırılmıştı.

Gelelim ikinci nedene...

Keops Piramidi'nin Kral Odası bilindiği gibi Piramit içindeki enerjilerin odaklandığı bir bölümde yer alır. Ancak Kral Odası'nın bir başka özelliği daha vardır. Piramidin içindeki bu oda "Sirius Takım Yıldızı"nı rahatlıkla gözlemleyebilecek bir açıda dizayn edilmiştir. Piramidin iç kısımlarında bulunan bu odaya Sirius'u gözlemlemeye olanak sağlayan bir tünel açılmaktadır. Bu tünel vasıtasıyla Piramidin derinliklerinde Sirius Takım Yıldızı'nın saçtığı ışık rahatlıkla gözlemlenebilinekteydi. Antik Mısır Gelenekleri'nde Sirius'un kutsal sayılan bir yıldız olduğu ve Sirius'a diğer yıldızlara oranla çok ayrıcalıklı bir yer verildiği hesaba katılırsa, bu yıldızın ışıklarının muhteşem olarak adlandırılmasının son derece doğal karşılaması gerektiği ortaya çıkmaktadır. İşte bu nedenle, Kral Odası'nın Sirius Takım Yıldızı'nı gözlemleyebilecek bir açıda dizayn edilmiş olması buna en güzel kanıttır. Mısır Ezoterik Sırları ile yakından temasa geçmiş olan Antik Yunan Kültüründe de bu durum gayet iyi bilindiği için, göklerin muhteşem ışığının gözlendiği bu mabede muhteşem ışık anlamına gelen bir isim vermiş olmalarının nedenini anlamak hiç de zor değildir. Antik Mısır rahipleri Atlantisliler'den aldıkları bilgiler doğrultusunda Sirius'un dünya için ne denli önemli bir yıldız olduğunu öğrenmişler ve bu sırrı mabetlerinin derinliklerinde saklarlarken, aynı zamanda da mabetlerinin derinliklerinden bu yıldızın ışıklarını gözlemlemekte belki de bu yıldızın tesirlerine muhatap olmanın yollarını denemekteydiler.

Mısır'da Sirius'un Sembollü

Kadim toplumların tümünde olduğu gibi Kartal, Sirius'u ifade eden sembollerden birisidir. Sirius'u sembolize eden başka semboller de vardır. Mısır'daki Kartal Kanatları bilinen en eski Sirius sembollerinden biridir.

İşte bu nedenle Yunanlılar'ın bu yapılara son derece güzel ve uygun bir isim bulmuş oldukannı rahatlıkla söyleyebiliriz. Günümüzde gözler önünden uzak kalmış, toplum hafızasından silinmiş sırların başında, Sirius Takım Yıldızı'nın dünyamızla olan bağlantısı gelmektedir Bu sırrın üzeri, Tufan sonrası bizim kültürümüzde başlayan .sembolik eğitim sistemine geçişle birlikte örtülmüştür. Bu üstü örtülü sırrın anlaşılabilmesi için dinsel sembolizmin dilini çözmek gerekir Aksi takdirde bu sırra ulaşmak mümkün değildin Bu sır kökeni Tufan Öncesi kültüre dayanan bizim devremizin eski uygarlıklarına ait mitolojik metinlerde de kendisini gizlemektedir. Ezoterik bilgilerini Tufan Öncesi Atlantisliler'den alınış olan eski Mısır rahipleri bu sırrı biliyorlar ve bunu en gizli ve en güçlü ayinlerinde dışa vuruyorlardı. Kuşkusuz ki, bu sırda hiçbir zaman mabetlerin tlıivarlanndan dışarıya sızdırılmamış, inisiyelerce saklı tutulmuştur. O halde bütün buraya kadar üzerinde durduğumuz konulara dayanak, "Büyük Piramidin çok sayıda işlevi mi bulunmuştur" diye sorulacak olursa, buna kesin olarak "evet" cevabı vermemiz gerekmektedir. İsmiyle bile bazı sırları kendisinde barındırmış ve halen de barındırmaya devam etmektedir.

Firavun Keops'un ismi Büyük Piramit'e atfedildi.

İsimle ilgili bu bölümümüzün sonunda Büyük Piramit'in bir diğer ismi olan "Keops" üzerinde de kısaca durmak istiyorum. Büyük Piramide Keops isminin verilmesi. Klasik Tarih Bilimi'nin verilerini doğru kabul eden bazı arkeologlarca bu yapının M.Ö. 3.500 yılında yapılmış olduğu ön kabulüne dayanır. Bu tarihte Mısır'ın firavunu Keops'tu. O halde Büyük Piramit bu tarihte yapıldıysa, bunu yaptıran da o dönemin firavunu olmalıydı. İşte bu düşünceden hareketle, Büyük Piramit'e firavunun adı atfedilmişdi. Kurulan mantık doğru ama bilgi yanlıştı. Çünkü Büyük Piramit'in yapılış tarihi M.Ö. 3.500 değildi... Bu yapının bu tarihten çok daha öncelerine ait olduğu bugün birçok arkeolog tarafından da kabul edilmiştir Bu nedenle Keops ismi, aslında Büyük Piramit için sadece bir zamanların ön kabulüyle ilgili bir anı olarak kalmış durumdadır.

PİRAMİTLERİN ENERJİSİ

Konunun bu yönü başka kitaplarda oldukça ayrıntılı olarak ele alınmış olduğu için, ben bunları tekrar etmek istemiyorum. Ama bu konuya hiç değinmeden de geçemezdim... Bu nedenle bu bölümü çok kısa tutmaya çalışacağım. 1900'lü yıllarda birçok kişinin, Büyük Piramit'in kimler tarafından ve ne zaman inşa edildiği konularını irdelediği sırada, Andre Bovis isimli bir Fransız araştırmacı çok ilginç bir şey keşifetti. Piramit'in içindeki odalardan birinde bulunan ölü hayvan ve artıklarının normalden çok farklı bir görüntüye sahip olduklarını farketti... Piramit'in içindeki bir şey sanki bu hayvanların çürümesini geciktirmiş gibi görünüyordu.Fransa'ya döner dönmez Büyük Piramit'in boyutları ile orantılı küçük bir kopyasını inşa ettirdi ve ne olacağını görmek için içine bir et parçası koydu. Aradan günler geçmesine rağmen piramidin dışında tuttuğu et çürüyüp kokuşmasına karşın piramidin içindeki etin suyunun çekildiğini ve sanki mumyalanmışcasına çürüme eğilimi göstermediğini ve hiç bir kokuşmanın ette olmadığını gördü. Böylelikle Piramidal yapının içinde bir enerjinin ortaya çıktığını ilk keşfeden kişi olarak Andre Bovis tarihe geçmiş oldu.

1930 lu yıllarda bu keşfini açıkladığında kendisinin metafizik araştırmalara ilgisinden dolayı zamanın bilimsel çevreleri bunu pek ciddiye almamışlardı. 1940'lı yılllarda Çekoslovakya'da Kari Drbal isimli bir başka araştırmacı piramidin traş bıçağını bileylediğini keşfetti. Ancak bunu bilimsel çevrelere onaylatması tam on yılını aldı. Ne var ki, piramitlerin bu özelliği ile Batı dünyası pek fazla ilgilenmedi. Batı dünyasının ve özellikle de ABD'nin bu konuya olan ilgisi, SSCB'de yapılan Parapsikolojik araştırmalarla ilgili geniş bilgilere yer veren Shelia Ostrander ve Lynn Schroeder'in yayınladığı "Sovyet Rusya'da Fantastik Parapsişik Araştırmalar" isimli kitaptan sonra başlamıştır.Batı dünyası Doğu Bloğu'nun Parapsikoloji ile bu denli yakından ve yoğun olarak ilgilendiğini ilk kez öğrenmiş oluyordu. Shelia Ostrander ve Lynn Schroeder'in yayınladığı kitapta Çekoslovakya'da Piramitler'in enerji odaklama özellikleriyle ilgili yapılan çok sayıda pratik çalışma da tüm ayrıntılarıyla dile getirilmişti. Bu yazarlar ABD'de piramitlerle ilgili yoğun bir merak uyandırdılar.

O günden bu güne kadar ABD'de pekçok araştırmalar yapıldı. Ancak bunların çok az kısmı yayınlandı. Bu konuyla ilgili yapılan yayınların tamamına yakını Avrupa ülkelerine aittir. Piramitlerin odakladığı enerjilerle ilgili günümüze kadar yapılan araştırmalarda elde edilen sonuçları maddeler halinde sıralayacak olursak şunları söyleyebiliriz:

-Bıçak ve Jiletleri biler.

-Etin çürümesini engeller.

-Musluk suyuna kaynak suyu tadı verir.

-Tütün,çay ve kahveyi tatlılaştırır.

-Bitkilerin büyümesini ve tohumların filizlenmesini hızlandırır.

-Besinleri korur , bakterilerin üremesini engeller.

-Su yosunlarının büyümesini geciktirir.

-Pilleri şarj eder.

-TV ve radyo yayınlarının daha iyi alınmasını sağlar.

-Şuuru dinçleştirir ve meditasyon çalışmalarında gevşeme haline geçişi kolaylaştırır.

-İyilisme sürecini kısaltır. Acıyı hafifletir.

-Cinsel gücü arttırır . (lsteği değil.)

-Yorgunluk ve bitkinlik hissini çok kısa bir sürede ortadan kaldırır, canlılık verir.

-Uyku üzerinde de çok pozitif etkileri vardır. Daha az bir süre uyuyarak daha fazla enerji elde etmemizi sağlar.

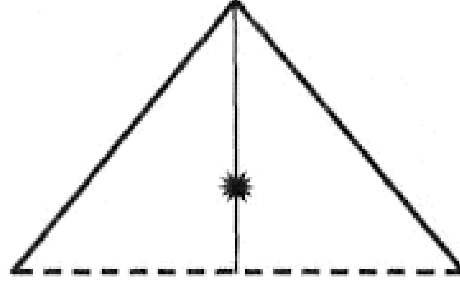
-Parapsişik yeteneklerin gelişmesine ve su üstüne; çıkmasına yardımcı olur.

Söz konusu etkilerin en yoğun hissedildiği bölge, piramidin üst tepe noktasından tabanma doğru uzatılan doğrunun 1/3'lük birimindedir. Bu da yaklaşık olarak Kral Odası'nın bulunduğu yere denk gelmektedir. Evinde piramitlerin bu etkileriyle ilgili deney yapmak isteyen okurlarımıza son bir hatırlatmada bulunmak istiyorum. Kendiniz tahtadan, taştan hatta kartondan bile piramit yapabilirsiniz. Oransal boyutlarının Büyük Piramit'le tıpa tıp aynı olmasına gerek yoktur. Dikkat etmeniz gereken tek şey: Piramidinizin dış yüzeylerinden birinin mutlaka Manyetik Kuzey yönüne çevrilmiş olmasıdır. Manyetik Kuzey'le Coğrafik Kuzey'in kısmen farklılık gösterdiğini unutmayınız. Manyetik Kuzeyi bir pusula yardımıyla belirleyebilirsiniz.

GİZLİ YERALTI LABİRENTLERİ

Piramitler'den sonra Antik Mısır Mimarisi'nin en gizemli yapılarından bir diğeri de yeraltı tüneller ve galeriler sistemleridir. Fakat bu konu diğerine nazaran çok daha az bilinir. Çünkü Piramider devasa boyutlarıyla gökyüzüne yükselirken labirentler yer altında kendilerini gizlemiş durumdadırlar. Atlantisliler'ce Tufan'dan önce başlatılan çalışmalar sonucunda. Mısır çok önemli inisiyatik bir merkez haline getirilmişti. Bu

merkezi, yeraltı tüneller ve galeriler sistemleriyle Dünya'nın çeşitli noktalarındaki merkezlere de bağladılar. Ancak yaklaşmakta olan Tufan'dan haberdardılar ve bunun için çeşitli önlemler almaları gerekmekteydi. Bu önlemlerden biri de, bu yeraltı tüneller sistemlerinin sularla kaplanmasına engel olmaktı. Orta Yucatan ve Mısır düz bir araziye sahip olduğu için, buralarda söz konusu amaca yönelik olarak tünellerin içine su dolmasına engel olacak bariyerlere ihtiyaç vardı. İşte bu bariyerlik görevini görmek de piramitlere düşmüştü.Piramitlerin yapılmasının bir diğer nedeni de buydu... Gizli yeraltı merkezlerini su baskınlarından kurtarabilmek...Böylelikle piramitler, bu gizli yeraltı tünellerinin giriş noktalarına yerleştirildi.

Piramit'in içindeki enerjinin odaklandığı bölge siyah nokta ile gösterilmiştir.

Herodot'un Tarihi Kayıtlan da aynı şeyi söylüyor...

Ezoterik kaynaklarda dile getirilen bu bilgilere benzer sözlere, Herodot'un kayıtlarında da rastlamak mümkündür. Herodot Mısır'la ilgili tuttuğu tarihi kayıtlarında, yeraltında inşa edilmiş olan ve onu bir dünya harikası olarak tanımladığı bir labirentten sözeder. Herodot labirenti bulduğunda, bu muazzam yapının toprak üstünde kalan bölümleri yıkılmış durumdaydı. Labirent'in piramitlerden çok daha görkemli olduğunu belirtmiş ve görebildiği kısmını ayrıntılı bir şekilde tarif etmiştir. Herodot, Labirent'te yarısı yeraltında, öteki yarısı ise yer üstünde bulunan 3000 odaya rastladığından bahseder:

Üst odaları bizzat gezdim ve ayrıntılı olarak inceledim. Binanın bekçileri yeraltı odalarına girmeme izin vermediler. Labirente üzerinde büyük şekiller işlenmiş olan 40 kulaç yüksekliğindeki bir piramidin altındaki muazzam bir yeraltı galerisinden girilerek geçilebiliyordu. Herodot'un "Labirent" dediği bu yeraltı yapısının iyice yıpranmış haldeki kalıntılarının küçük bir kısmı, Gize'nin Güney-Batısı'nda yer alan Fayum yöresinin Güney-Doğu ucunda bulunan Hauwaret el Maqta yakınlarında Arkeologlarca ortaya çıkartılmıştır. Arkeologlar elde ettikleri bulguların, Herodot'un anlattıklarına uyduğunu da açıklamışlardır.

Yılanoğulları Üçgen biçimli taşların altında...

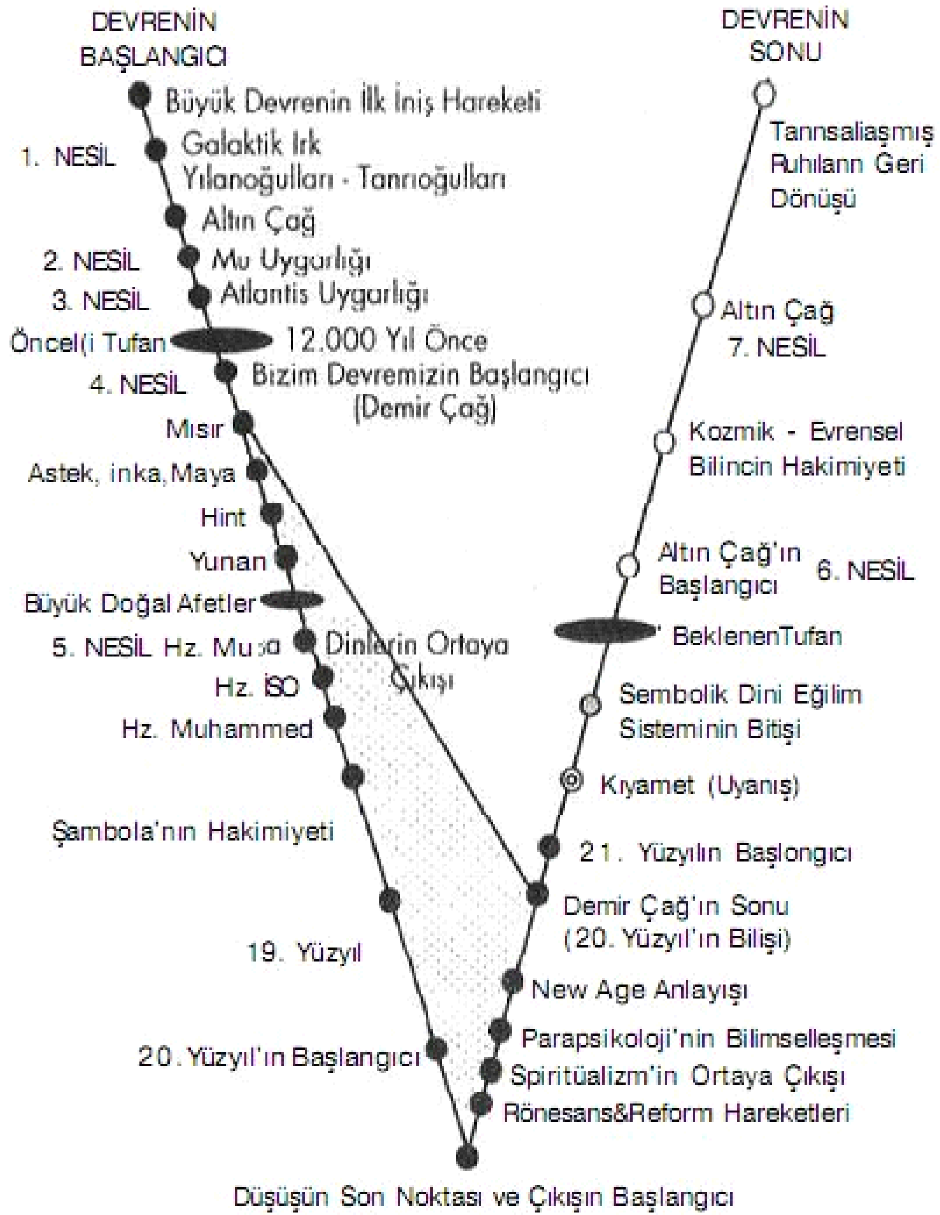
Çok geniş bir alanı kaplayan yeraltı tüneller sistemlerinin ve bunların ana giriş noktalarında inşa edilmiş olan piramitlerin Tufan Öncesi Kültür tarafından gerçekleştirilmiş olduğundan, Ezoterizm'in tanınmış yazarlarından Mme. Blavatsky de bahsetmiştir.

Mme. Blavatsky "Dzyan Kitabı"na ait olduğunu ileri sürdüğü gizli bir kayıttan bahseder. Bu kayıtta şunlar yazılıdır:

"Bilgelik yılanların inleri şimdi üçgen biçimli taşların altındadır. "

Ezoterizm'de Bilgelik Yılanları ya da Yılanoğulları tanımlamaları Galaktik Irka ait gelişmiş kozmik varlıkları ifade eder. Bu varlıkların bir zamanlar yeryüzüyle irtibata girdikleri tüm eski geleneklerde çok açık bir şekilde ifade edilmiştir. Mu ve Atlantis Uygarlıkları da bu ırkın torunlarıdır. Yukarıda sözü edilen üçgen taşlar ise piramitler için kullanılmış bir tanımlamadır. Mme. Blavatsky de bu konu hakkında yaptığı açıklamada bu görüşü desteklemiştir. Dzyan Kitabı'ndan aktardığı kayıt hakkında şunları söyler:

Yukaridaki cümle, bize açıkça anlatmaktadır ki, üç ırkın yani 3. 4. ve 5. Irklar'ın üstatları yani bilgeleri piramitlerin altındaki yeraltı mekânlarında yaşamışlardır.

İNSANLIĞIN İNİŞ VE ÇIKIŞ SURECI'NDE GEÇİRDİĞİ DEVRELER

Ezoterizm'de sözü edilen 3. 4. ve 5. Irklar Atlantis ve bizim devremize ait uygarlıklara karşılık kullanılmıştır. Şekilden de anlaşıldığı gibi 2. Irk Mu Uygarlığı'na, 1. Irk ise Yılanoğulları ya da Tanrıoğulları olarak ifade edilen

Goiaktik Uygarlığa aittir. 6. ve 7. Irk olarak sembolleştirilen süreç ise, çıkışla birlikte yaşanacak döneme ait insanlığı ifade etmektedir.

SFENKS'İN SIRRI

Gize Piramitleri'nin (Keops, Kefren, Mikerinos) binlerce yıllık bir de bekçisi vardır... Bu bekçiliği yapan aslan bedenli insan başlı Sfenks'tir. Tarih boyunca birçok kez kumlar altında kalan Sfenks, en az piramitler kadar sırrını muhafaza eden Mısır'ın bir diğer bilmecesidir. Sfenks sadece Gize'nin kumları üzerinde yükselen dev piramitlerin değil, bunların yanı sıra kumların altında uzanan yeraltı galerileri ve tüneller sistemlerinin de bekçiliğini yapmış ve yapmaya bugün de devam etmektedir. Bir zamanlar iki ayağının altındaki bir noktadan bu yeraltı galerilerine geçilebiiiyordu. Bugün için bu giriş kapalı bulunmaktadır.

Tufan Oncesi'nin Şahidi

Sfenks ilk kez Batı Dünypası tarafından farkedildiğinde büyük bir bölümü çölün kumlarıyla kaplanmış durumdaydı. Napolyon ve askerleri Sfenks'i ilk kez 18. YY'in başında gördüklerinde, anıtın sadece başı ve omuzları çöl kumlarının üstündeydi. Uzun yıllar boyunca Sfenks bu şekilde kaldı. 1816 - 1818 yılları arasında yapılan titiz kazı çalışmalarıyla bedeninin büyük bir bölümü kum altından çıkartıldı. Ancak pençeleri ile pençelerinin önündeki mabetlerin kum altından çıkartılması farklı zamanlarda gerçekleştirilen sistematik çalışmalarla gerçekleştirildi. Böylelikle 7.3 metre uzunluğunda ve 19.8 metre yüksekliğindeki boyutlarıyla Sfenks yeniden çöl kumlarının üzerinde yükelebildi. Ve o gün bugündür, tüm dünyanın ilgisini üzerinde toplamayı başardı. ***Sfenks kendi sakladığı sırlar kadar, başka bilinmezliklere de ışık tutmaktadır. Bunlardan biri de dünya tarihini değiştirecek kanıtlara sahip olmasıdır.*** Bu kanıtlardan biri, aşınmasının nedenlerinde gizlidir. Günümüzde yapılan birçok araştırma Sfenks'teki aşınmanın rüzgar ya da kumdan çok, su nedeniyle olduğunu göstermektedir. Buna ilk dikkatleri çeken araştırmacılardan biri Schvvaller de Lubicz

olmuştur. Bir diğer ünlü araştırmacı J.A. West "Serpent in the Sky" isimli kitabında şu görüşlere yer vermiştir:

Prensip olarak Sfenk'in su erozyonuna maruz kaldığına itiraz etmek mümkün değildir. Eski Mısırın köklü iklim değişikliklerine ve dönemsel su ile ilgili felâketlere maruz kaldığı ispatlanmıştır. Bugünkü kronolojik hesaplamalara göre Mısır'da meydana gelen en son su baskım MÖ. 10.000lerde gerçekleşmiştir. Bu son derece önemli bir tespittir. Peki bu bize neyi gösterir? J.A. West, bunu tek bir cümleyle şöyle özetlemiştir:

Sonuçla şunu düşünebiliriz Eğer su tarafından tahrip edilmişse, bu erozyona sebebiyet veren Tufan ya da Tufanlar öncesinde Sfenks'in yapılmış olması gerekir. Evet, J.A. West'in de söylediği gibi Sfenks'in su nedeniyle zarar görmüş olması öncelikle bu yapının Tufan öncesinde yapılmış olduğunu göstennektedir. Çünkü ortaya çıkan tarih, Tufan'ın meydana geldiği tarihe denk gelmektedir. Bu aynı zamanda, Atlantis'in de tarih sahnesinden silindiği tarihtir. Böylelikle ortaya çıkan bu tarihsel veri, Mısır Tarihin'nin de yeni baştan ele alınması gerektiğini bir kez daha göstermektedir. Hatta sadece Mısır Tarihi'ni değil, tüm Dünya Tarihi'ni de...

Bu tarihsel sürece ve Klasik Tarihçiler'in Mısır Uygarlığı'na biçtikleri tarihi geçmişle ilgili çelişkilere tekrar geri döneceğiz; şimdi bu konuyu burada bırakarak, Sfenks'in kendisinde barındırdığı diğer bilinmezliklere kısaca göz atalım...

Şekilsel Sırları

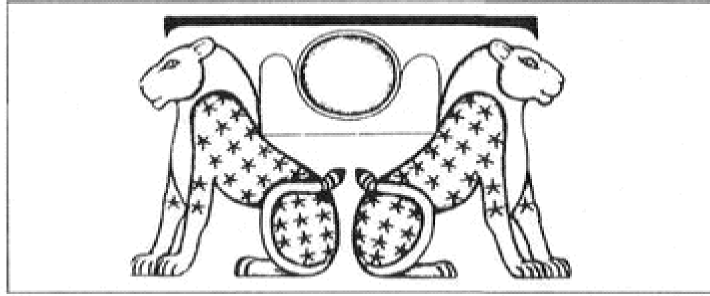
Nasıl ki piramitler şekilsel olarak belirli bir anlam taşımaktaysalar, aslan gövdeli insan başlı görünümünde olan Sfenks de, şekliyle ezoterik anlamları kendisinde barındırır. Önce Aslan Sembolü'nü açalım, sonra da niçin insan başlıdır bunu görelim...

EZOTERİZME GÖRE ASLAN NEYİN SEMBOLÜDÜR?

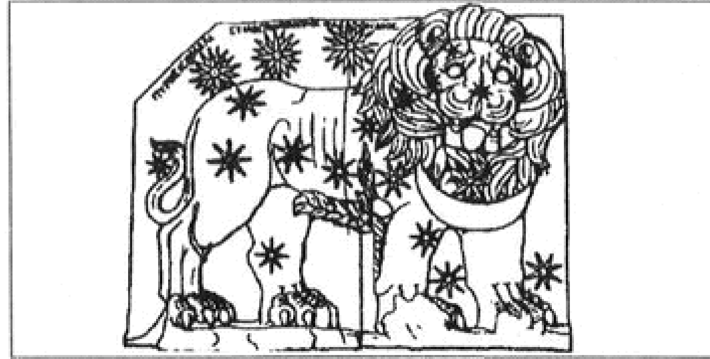
Eski uygarlıkların mitolojilerinde ve geleneklerinde sıklıkla kullanılmış olan "Aslan Sembolü" öncelikle güç ve cesaretin sembolü olarak karşımıza çıkar. Bu anlamı bugün için de kullanılmaktadır. Ancak ezoterizmdeki

anlamı çok farklıdır. Ezoterik olarak birbiri içine gizlenmiş birden fazla anlama sahiptir. En gene! manasıyla, "İlâhi İrade "yi sembolize eder. Ancak hepsi bununla kısıtlı değildir. Biraz daha ayrıntıya girelim...

"Aslan Sembolü" hemen hemen her yerde "Güneş Sembolü" ile birlikte kullanılmıştır. Bunu Aslan heykellerinin ya da resimlerinin üzerlerine işlenmiş yıldızlardan anlamak mümkündür. Birbirlerinden hayli uzak bölgelerde varlığını sürdüren farklı inisiyatik kültürlere ait aslan sembollerinin yıldızlarla süslenmiş olduğu görülmektedir. Örneğin Mısır ve Mitra Kültleri'nde önemli bir yer tutan aslan sembollerinde de durum aynıdır. (Bkz: Şekil A ve Şekil B)

Şekil A

Şekil B

Şekil A'daki Mısır Kültürü'ne ait îkiz Aslanlar'ın üstleri yıldızlarla süslenmiş durumdadır. İki aslanın tam ortasında bulunan güneş kursu soldan ve sağdan iki yarım yay çizerek aslanların sırtlarına yaslanmıştır.

Şekil B'deki Mitra înisiyasyonu'na ait Nemrut Dağı heykellerinden olan aslan sembolü de aynı temaları içerir.

Her iki aslan sembolünde de ortak tema yıldızlardır. Yani Güneşler...

Mitra İnisiyasyonu'na ait aslan sembolünün en üst kısmında bulunan üç yıldızın diğerlerinden daha ayrıcalıklı olarak çizilmiş olduğuna dikkatlerinizi çekmek istiyorum. Bu üç yıldızın hem diğerlerinden daha büyük olarak çizilmiş olduğunu hem de diğerlerine oranla daha fazla ışın saçmakta olduğu görülmektedir. Bu yıldızlar üçlü bir yıldız olan Sirius A, Sirius B ve Sirius C'nin sembolleridir. Ayrıca kabartmada tüm bu konuları birbirleriyle baglantılandıran bir başka sembol daha vardır. Bu da aslanın göğsüne yerleştirilmiş olan yay sembolüdür.Yay'ın, Ezoterizm'de göklerin hakimiyetinin sembolü olduğu hatırlanacak olursa sembollerin ne kadar birbirleriyle uyum içinde kullanılmış olduğu sanırım çok daha iyi anlaşılacaktır.

Astrolojik bir işaret olarak Aslan

Bilindiği üzere "Ezoterik Dünya Tarihi" Tufan'dan sonraki bizim devremizin başlangıcı olarak M.Ö. 10.950 tarihini göstermektedir. Atlantis'in tarih sahnesinden silindiği bu tarih, "Astrolojik Çağlar"da "Aslan Burcu'na denk gelmektedir. İşte Sfenks'in aslan vücudu aynı zamanda bu anıyı da günümüze taşımaktadır. Yani hem Atlantis'in batışını hem de bizim devremizin başlangıcını bu şekilde üstü kapalı bir şekilde dile getirmektedir.Peki ama vücudu aslan olan bu mimari yapının başı neden aslan değil de bir insan başı şeklindedir?

Günümüze bir kehanet...

Sfenks'in başının insan, vücudunun ise aslan olması öncelikle bir dönüşümün sembolüdür. Vücudu farklı, başı farklı canlılar mitolojik bir anlatım üslubu olarak çeşitli ulusların efsanelerinde yer almıştır. Deniz kızı bunlardan biridir. Dönüşümden kasıt burada insanla aslan arasındadır. Bu dönüşümü Ezoterizm "insanlaşan aslanlar" olarak tanımlar. Yani bilgelikten uzaklaşan bizim devremizin insanları burada anlatılmak istenmektedir. Daha önceki yayınlarımızda ayrıntılarıyla üzerinde durduğumuz, insanlığın aşağıya inişi bu sembolün içinde gizlenmiş durumdadır. Sfens bu haliyle

bizim devremizin hemen başında henüz bu dönüşümün ilk başlangıcını ifade eder. Yani henüz sırların tamamen unutulmadığı dönemi. Ancak sembolün içindeki gizli mesaj bununla kısıtlı değildir. Başının insan fakat vücudunun aslan olması iki ayrı anlama sahiptir. Burada hem geçmişe hem de geleceğe ait bir mesaj gizlidir. Bir zamanlar aslanla sembolize edilen bilgeliğin bir gün yeniden dünya üzerinde yaşanacağı yani "insanların aslanlaşacağı" da burada anlatılmak istenmektedir. Bu özelliğiyle geleceğe ait bir kehaneti de gündeme getirmektedir. Sfenks binlerce yıl öncesinin hem bir anısını, hem de binlerce yıl öncesinin bir kehanetini günümüze kadar sessiz bir şekilde taşımıştır. Sfenks bu kehanetinde şu sözleri fısıldamaktadır:

"Bir zamanlar kaybolan bilgelik bir gün yeniden ortaya çıkacak ve insanlar aslalaşacaktır. "

İnsanlığın fiziksel ve ruhsal açıdan aşamalı olarak aşağıya iniş sürecinin belli bir noktada dip yaptıktan sonra yeniden bir tırmanışa geçeceğini ve bunun da Kova Çağı'nda meydana geleceğini söyleyen ezoterik kayıtlarla, tüm bu anlattıklarımız birebir örtüşmektedir. Astrolojik Çağlar'ı gösteren çizelgemize bakarsanız, Aslan Çağı'nm tam karşıtı olan çağın Kova Çağı olduğunu derhal farkedersiniz. Eski gelenekler bu geçişin tam tarihi olarak 2012 yılını vermektedir. Aynı tarihe bu çizelgede de ulaşılmaktadır. Bu tarihle ilgili birçok kehanet vardır. Bu kehanetlerden bazılarına göre, söz konusu tarih, aynı zamanda Atlantis'e ait çok önemli belgelerin, gün ışığına çıkacağının da tarihidir.

Mısır'da "Aslan İnsanlar" ve "Aslanlaşan insanlar" bu şekilde sembolleştirilmişti. Sembolün başı üzerine resmedilen yılan, 'Aslan İnsan"ın kökenini ve bilgeliğini göstermektedir. Aslan ve yılan birbirlerini tamamlayıcı semboller olarak kullanılmıştır. Böylelikle "Aslan İnsan Sembolü"nün aynı zamanda Galaktik Irk'ın da sembolü olduğu anlatılmış olmaktadır. Piramitlerin binlerce yıllık bekçisi belli ki sadece piramitleri beklememiş, büyük bir sırrın da bekçiliğini yaparak bu sırrın günümüze kadar gelebilmesini sağlamıştır. Bunu bugün daha iyi anlıyoruz. Yakın gelecekte ise zaten herkes anlayacak!...

Aslanlı Yol

Anıtkabire giden ve "Aslanlı Yol" olarak isimlendirilmiş olan yolun her iki kenannı süsleyen Aslan heykelleri, bu anlamlarından hangisi için seçilmiştir bunu bilemiyorum. Ama hangi anlamı için kullanılmış olursa olsun, hepsi bu yolun sonunda yatan yüce vazifelinin misyonuna uymaktadır.

3. BÖLÜM

M.Ö. 12.000 - 10.000

TUFAN SONRASI VE DEMİR ÇAĞI'NA GİRİŞ

Tufan Öncesi'ne ait sırların üstü örtülüyor..
Kutsal Bilim'in Sırları Mabetler'e çekiliyor..
Karanlığın Oğullan Şambala'yı Kuruyor..

Mu Kıtası'nın sulara gömülmesinden bu yana binlerce yıl geçmişti... Mu'nun batışından sonra Mu Kültürü uzun bir süre Atlantis'te yaşatılmaya devam etti. Bu süre içinde dünyanın kalbi Atlantis'ti...

Mu'nun sırları, Atlantis'ten çevre kıtalara yapılan göçlerle taşındı... Bizim kıtalarımızdaki çeşitli yörelerde merkezler oluşturuldu. Bu merkezlerden en önemlilerinden biri Mısır'dı. Mısır tam anlamıyla Atlantisliler'ce kuşatıldı. Bölgeye çok önce gelen Mulular zaten burada uygun bir zeminin oluşmasını sağlamışlardı. Bu da Atlantisiler'in işini hayli kolaylaştırdı. Yıllar süren göçler Mısır'ı adeta küçük bir Atlantis'e çevirdi. Orjinali Atlantis'te olan ve sırların merkezi konumundaki "Yüce Piramit"in bir benzeri Mısır'da da inşa edilmiş." Ancak ortada çok önemli bir sorun vardı... Dünya'nın kapısını yeni bir doğal afetler zinciri daha çalmak üzereydi...

Elde edilen tüm bulgular bu seferki yıkımdan en çok zarar görecek bölgelerin başında Atlantis Kıtası'nın geleceğini gösteriyordu...

Fakat ortada bir başka sorun daha vardı...

Mu Kıtası'nın batışından sonra geçen süre içinde Atlantis'te "Osiris Öğretisi" adı altında yaşatılmaya devam eden Mu'dan gelen kozmik kökenli bu öğreti, ikiye ayrılmış durumdaydı. "Bir'in Oğullan" ve "Belial'in Oğullan" adı altında ikiye ayrılan Atlantisliler, kendi aralarında önce zıtlaşmayla başlayan ve sonrasında çatışmaya hatta kıta içinde büyük bir savaşa dönüşen bir kutuplaşmanın içinde bulunuyorlardı.

TUFAN YAKLAŞIYOR

İnsan bedeninde nasıl ki enerji giriş ve çıkış noktalan varsa, Dünya'nın da buna benzer şakraları vardır. Atlantisliler Dünya'ya ait güç akımları başta olmak üzere, belirli kozmik güçlerin mahiyetini ve nasıl işlediğini biliyor ve bunları dikkatli bir şekilde yaşamlarının çeşitli alanlarında kullanabiliyorlardı.Çeşitli doğa olaylarına da bu güçler sayesinde müdahale edebiliyorlardı. Jeofizik afetlere karşı da bu güçlerden yararlanıyorlardı. Belirli yerlere diktikleri piramitler bu alanda da önemli bir fonksiyon görmekteydi. Ancak şimdi durum çok değişmişti. Her iki grubun da ellerinde bulunan kozmik kökenli bilgiler ve sırlar farklı amaçlarda kullanılmaya başlanmıştı. "Bir'in Oğulları" adı verilen grup Osiris Öğretisi'ne ilk günkü safiyetiyle bağlı kalmış, buna karşın "Belial'in Oğullan" ise bu bilgileri ve bu bilgilerden elde ettikleri psişik - majik güçlerini negatif alanlarda kullanmaya başlamışlardı. Böylelikle Dünya üzerinde ilk kez kara maji uygulamaları ortaya çıkmış oluyordu. Kozmik kökenli bilgilerden elde edilen psişik güçler ve buna bağlı olan majik uygulamaların negatif alanda kullanımı öncelikle dünyanın aurası üzerinde çok ağırlaştırıcı bir etkiye neden olmuştu. Kara maji uygulamalarından ortaya çıkan negatif yüklü enerjiler, Dünya'yı adeta "kara bir bulut" gibi her geçen gün biraz daha kaplıyordu. Bu, daha sonraki yüzyıllarda etkilerini bizim devremiz insanlığına da taşıyacak olan, çok önemli bir yol ayrımının başlangıcıydı. Psişik güçlerin negatif alanda kullanımı o denli ileri bir boyuta ulaşmıştı ki, bu tekniklerden yararlanılarak, yerkürenin tektonik güçleri bile faaliyete geçirilebilmekteydi. Ancak bütün bu yapılanların Yerküre'nin dengesini nedenli bozduğu hiç hesap edilmiyordu. Belirli

periyotlarla Dünya üzerinde yaşanan kozmik kökenli bazı doğal afetlere, bir de bu etkenler ilave olmuştu. Kaçınılmaz son tüm gücüyle geliyorum diyordu...

Dünya'nın dengeleri bozuluyor...

Atlantis'deki Osiris Rahipleri yaklaşmakta olan felâkete karşı halkı uyarmak için her yolu deniyorlardı. Eski Mu Külütürü'ne sadık kalan Osiris Rahipleri kendi aralarında yaptıkları son toplantıda yaklaşmakta olan büyük yıkımı tüm ayrıntılarıyla ele almışlar ve yapılması gerekenleri birkaç ana başlıkta toplamışlardı:

1- Halihazırda "Osiris Öğretisi" adı altında varlığını sürdüren Mu Kültürü'nün gelecek kuşaklara her ne şekilde olursa olsun aktarılmasına olanak sağlanmalı ve dünya üzerinden tamamen kaybolmasına izin verilmemeli.

2- Daha önce Mu'nun Naakal rahiplerince oluşturulan gizli yeraltı merkezleriyle irtibata girilmeli ve bu merkezlerin yeni kurulacak merkezlerle irtibatlandırılması sağlanmalı.

3- Yaşanacak afetlerden kısmen daha az etkilenmesi beklenen çevre kıtalardan Amerika ve Afrika'nın Kuzey bölgelerindeki tespit edilen yörelere sürdürülmekte olan göçler yoğunlaşırılmalı ve mümkün olduğunca halkın büyük bir bölümünün buralara göç etmesi için her türlü imkân seferber edilmeli.

Ve bütün bunlar olabildiğince çabuk gerçekleştirilmeliydi. Çünkü yaklaşmakta olan felâketler zincirine fazla bir zaman kalmamıştı. Ancak kıtalarının batmayacağına inanan "Belial'in Oğulları" buna gerek olmadığını ileri sürüyorlardı. Beklenen doğal afetlerin kıtalarını kesinlikle batırmayacağından emindiler. Örnek olarak da daha önce Mu Kıtası'nın batışına neden olan doğal afetlerde Atlantis'in batmamasını gösteriyorlardı, Evet... Atlantis'in belli bir bölümü parçalanarak sulara gömüldüyse de tamamen ortadan kalkmamıştı. Ancak bu sefer tehlikenin merkezinde

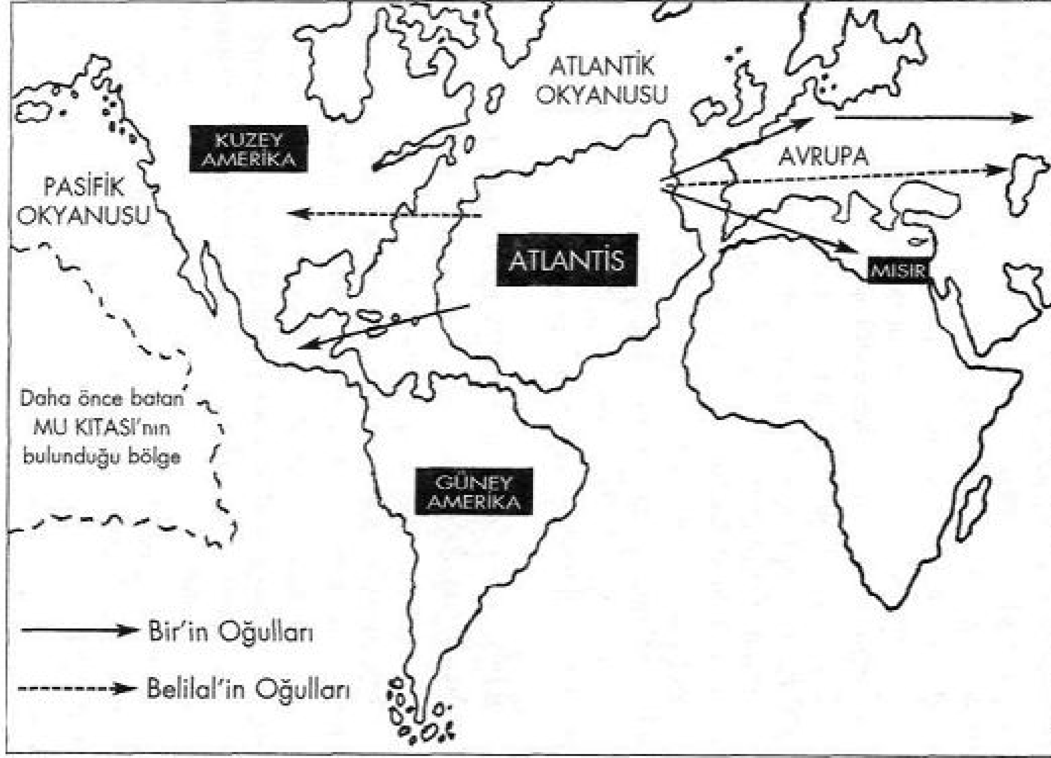
Atlantis vardı. Çünkü tektonik aktivite hissedilir bir şekilde durumdaydı. Ama dengesizleşmiş Belialin Oğulları için korkulacak bir şey yoktu!...

Başını rahiplerin çektiği bu iki grubun çevresinde halk tam anlamıyla ikiye bölünmüş durumdaydı. Fakat bu bölünüş yan yarıya değildi. İbre "Belial'in Oğulları"nda yana daha ağır basıyordu. Halkın yarıdan çok daha fazlası "Belial'in Oğulları"nın yanında yer almıştı... Vatanlarından ayrılıp herşeye yeniden başlamanın zorluğu da buna eklenince, halkın büyük bir bölümü ilk başta göç etmek istemedi. Ta ki, felâketler bir biri arkasına gelmeye başlayıncaya kadar...

Atlantis büyük sarsıntılarla parçalanmaya başlamıştı... Sonunda "Beliarin Oğullan" da göç etmekten başka bir şanslarının kalmadığını farkettiler...

Benzer fakat farklı iki uygarlık ortaya çıkıyor: Mayalar ve Aztekler

Atlantisliler kıtalarının tamamen sulara gömülmesinden önce her iki grubun temsilcileri çevre kıtalara göç ettiler. Avrupa üzenden Orta Asya'ya kadar göçler düzenlendi. Ancak en fazla göç alan topraklar Amerika Kıtası oldu. Amerika Kıtası'na her iki grubun temsilcileri de gelerek yerleşim birimleri oluşturdular. "Belial'in Oğullan" ve yandaşları yoğun olarak Kuzey Amerika topraklarına yerleştiler. Daha sonraları tarih kitaplarımızda karşımıza çıkacak olan Aztekler'in atalarını oluşturdular ve burada da Kara Maji uygulamalarına devam ettiler. Buna karşılık "Bir'in Oğulları" Orta Amerika'yı tercih ettiler. Çünkü bu bölgeye ve bu bölgenin daha Güney uçlarına daha önceleri Mulular tarafından göçler düzenlenmiş ve Mayalar adı altında bir yerleşim birimi oluşturulmuştu. "Bir'in Oğulları" bu bölgede kendilerine kolaylıkla bir yer edinebildiler.

"Belial'in Oğulları"na bağlı grupların Mayalar'ın bulunduğu bölgenin Kuzey kısımlarına yerleşmeleri, Orta Amerika'da bulunan Mayalar'dan çok farklı bir toplumun. Kuzey Amerika'da ortaya çıkmasına neden olmuştu... Günümüzde Amerika Kıtası'nın yerlileri olarak nitelendirdiğimiz Aztekler ve Mayalar'ın temelde birbirlerine benzeseler de birçok noktada ayrı özellikler göstermelerinin nedeni işte buna dayanıyordu... Örneğin, Mayalar'da insan kurbanlarının görülmemesine karşın Aztekler'de inanılmaz boyutlara ulaşan insan kurban edilişinin nedeni de, bu göçierdeki farklılıklara bağlıdır.

"Belialin'in Oğullan" ŞAMBALA'yı kuruyor...

Belial'in Oğullan'nın başını çeken rahiplerin önde gelenleri, sahip oldukları gücü daha da artırmak ve etkilerini daha geniş alanlara yayabilmek için, Avrupa'dan Orta Asya'nın içlerine ve Tibet'in dağlık kesimlerine kadar gelip buralarda gizli yeraltı tüneller sistemleri ile

bağlantılı gizli tarikatlar oluşturdular. Bu oluşturulan gizli yeraltı tarikatı, örneğini daha önce Mulular tarafından oluşturulan gizli yeraltı ezoterik merkezi Agarta'dan almıştı. Böylelikle daha önce Mu'dan gelen Naakal rahiplerince kurulan merkeze alternatif olarak, bir başka merkez daha kurulmuş oldu. Bu merkez daha sonraları Ezoterizm'de Şambala olarak anılmaya başlandı. Zaman zaman günümüzde yayınlan bazı kitaplarda Agarta ile Şambala'mn sanki iki ayrı merkez değil de, tek bir merkezin iki ayrı ismiymiş gibi kullanılması, bu her iki grubun da köken itibariyle aynı sırlara sahip olmasından kaynaklanmıştır. Ancak arada önemli bir farkın olduğu, bazen bilerek bazen de bilmeden göz ardı edilmiştir. Bu iki grubun en büyük ortak noktası her ikisinin de Atlantis'ten gelmiş olmalarıydı. İşte bu nedenle bazı yazarlarca, bu grupların birbirlerinden bir farkının olmadığı düşünülmüş olabilir. Ancak bu merkezlerden biri pozitif alanda diğeri ise negatif alanda faaliyet göstermekteydi... Ve bu, günümüze kadar böyle devam etmiştir!...Bu merkezler bizim devremizde çok önemli fonksiyon görmüşlerdir. Özellikle de Şambala...

Demir Çağı için ŞAMBALA'ya ihtiyaç vardı!...

Bu ara başlığımızın ifade ettiği anlam ilk başta biraz tuhaf gelebilir. Evet, Demir Çağı için Şambala'ya ihtiyaç vardı. Şimdi hem anlatılması, hem de anlaşılması oldukça zor olan bu konuyu çeşitli açılardan ele alarak, elimizden geldiğince anlaşılır bir şekilde açmaya çalışalım: ***"Şambala"*** ve ***"Agarta"*** ile ilgili yayınlanmış ve kaynak gösterilebilecek oldukça az sayıda kitap vardır. Bu konuyla ilgili elimizdeki bilgi ve belgelerin büyük bir bölümü Ezoterik Öğretiler'den elde ettiğimiz bilgilere dayanmaktadır. Ancak az sayıda da olsa bazı yazarlar Şambala konusuna değinmekten çekinmemişlerdir. Çekinmemişlerdir diyorum çünkü çekinmelerini gerektirecek bir meseleyle karşı karşıya olduklarını biraz sonra siz de yakından farkedeceksiniz...

Bu konuda bazı açıkalamalar yapabilen ender yazarlardan biri Jacques Bergier'dir. "Les Livres Maudits" isimli kitabında bu konuyla ilgili olarak Jacques Bergier, Şambala'nın uzantılarına "Kara Tarikat Üyeleri"

tanımlamasını getirmiş ve bu tarikatın amacını şöyle açıklamıştır: insanları bilgelikten uzak tutmak, cahil bırakmak ve bir takım sırlarla insanların karşılaşmalarını önlemek amacıyla büyük bir organizasyon kurulmuştur . Bu organizasyonun üyeleri tüm dünyaya yayılmış durumdadır . Bu tarikat ezoterik bilgileri ve belgeleri yöntemlice yok etme konusunda büyük bir başarıya ulaşmışlardır. Bu kara cüppelilerin uygarlık kadar eski oldıuklarıyla ilgili elimizde ciddi deliller bulunmaktadır . Evet, gerçekten de, "Kara Tarikat Üyeleri"nin uygarlık tarihi kadar eski olduklarıyla ilgili elde ciddi deliller bulunmaktadır. Elimizdeki bulgular, "Kara Tarikat Üyeleri"nin bizim devremize ait uygarlık tarihi içindeki her dönemde etkin bir rol oynadıklarını göstermektedir. Bunları maddeler halinde aktarmak bile birkaç kitap konusu olacak kadar çoktur. Şambala'nın tarih içinde; geçmişten günümüze kadar yaptığı inanılmaz komploları ve dünyadaki hangi grup, kurum ve kuruluşlarla hatta devlet yöneticileriyle irtibata girdiklerini belgeleriyle ortaya koymak mümkündür. Bunların birçoğu bilinmektedir. Ancak bunların çok küçük bir kısmı kamuoyuna duyurulmuş durumdadır.

Bu konuda "Gizli Sırlar Öğretisi" kitabımda "Nazi Karargahında Tibetli Rahiplerin İşi Neydi?" başlığı altında Naziler'in irtibata girdikleri "Gizli Tule Tarikatı" ile ilgili bazı bilgilere yer vermiştim. Şimdi de güncel bir konuya dikkatlerinizi çekerek, bu konuyu şimdilik kapatmak istiyorum:

ABD'deki Şahinler Grubu nasıl bir gruptur?

Belli bir süredir dünyayı tek başına yöneten ABD'nin özellikle şu anda yönetimini elinde tutan ve adına"Şahinler Grubu" denilen oluşumun da titizlikle tahlilinin yapılması gerekmektedir. Başkan Bush'un üyesi bulunduğu bu grubun da. bir zamanlar Hitler'in irtibata girdiği "Tule Tarikatı "a çok benzer özellikler göstennektedir. Bir zamanlar Hitler'in bağlantılı olduğu Tule Tarikatı ile ilgili bir kitap yazan ve daha sonra Almanya'da kitabı yasaklanan .Jan van Helsing, ABD ile ilgili olarak "Aldeheran Girişimi" isimli kitabının sunuşunda şu anda üzerinde durduğumuz konumuzla dolaylı olarak ilişkili bulunan son derece

düşündürücü sözlere yer vermiştir. Hiç bir yorum yapmadan Jan van Helsing'in bu sözlerini şimdi sizlere akarıyorum. Sanırım bazı çağrışımlar yapacaktır. Yorum size ait...

Seksenli yılların ortalarına doğru Ufo konuları birden bire değişti. Bazı negatif Grili varlıkların, Amerikanın gizli ve karanlık yöneticileri (İlluminati) ile anlaşmalar yaptığı yönde haberler ortayaya yayıldı. Bu anlaşmaya gönre bu Grili varlıkları insanlar üzerindie çeşitli incelemeler ve deneyler yapmalarına izin viriliyordu. Birden daha önceleri çok görülen insanımsı-uzaylılar temasların, azaldığı görülüyor. Hollywood'da da Grililer ile ilgili filmlerin ardı arkası kesilmiyor. ('lndependence Day' gibi) Peki birden bire bu insanımsı-varlıklar nereye kayboldular? Neden hu kadar yakınlık gösteren ve bizlere yardım eden bu varlıklar hakkında, yakın bir zamanda hirşeyler duymuyor veya okuyanuyoruz?

Nedeni bizim yöneticilerimizin ve onun suç ortaklarının gözüne battığı için mi? Cevabı evet ise, hangi sebeple? Çeşitli medya kuruluşlarının yaptıkları karalama kampanyalarının bu konular ile ilişkisi var mı? Bunun ve bu gibi konuların arkasında neler var?...

Neden hep negatif bilgilerin kaynağı Amerika?!...

Neden diğer ufologların iddia ettikleri gibi insanımsı-uzaylılar Almanya ve Isviçre ile ve "negatif" varlıklar Amerika ile anlaşmışlardı? Neden tam tersi değil Bunun gibi birçok soru geliyor insanın aklına. Ama şurası bir gerçek ki, birçok bilgi eksik ve puzzle tam olarak çözülemiyor.

Evet, neden hep negatif bilgilerin kaynağı Amerika?...

Jan van Helsing'in sorduğu bu sorunun açıklığa kavuşabilmesi için, ABD yöneticilerinin irtibatlı olduğu gizli güçlerle olan durumlarını gün ışığına çıkartmak gerekir. Neyse... Zamanı gelince bütün bunlar da gün ışığına nasıl olsa çıkacaktır... Ayrıntılarına girmeden sadece şunu söyleyebilirim ki, Şambala ile en fazla irtibat kuran ülkenin ABD olmasına şaşırmamak gerekir. Çünkü şu anda üzerinde yaşadıkları topraklara bundan yaklaşık 12.000 yıl önce en fazla göç, Şambala rahiplerince

gerçekleştirilmiştir. Görüldüğü gibi bazı meselelerin cevaplan çoğunlukla geçmişin bilinmezliklerinde gizli bulunmaktadır. Bu nedenle en iyisi biz yeniden tarihin derinliklerine geri dönelim...

Şambalaya niçin ihtiyaç vardı?... Bu soruyu irdelemeye devam ediyoruz...

Şambala ile Agarta'nın Ortak Yönü

Her iki gruba da bakıldığında, hem Şambala'nın hem de Agarta'nın ezoterik bilgileri gizledikleri görülmektedir. Bu bakımdan konu ele alındığında her iki grup arasında uygulamada bir ortaklıktan sözedilebilir. İşte konunun aydınlatılması gereken bir diğer noktası da burada düğümlenmektedir. Mu kökenli kozmik öğreti hiçbir zaman bizim devremizde açık olarak insanlara anlatılmamıştır. Bu sırlara sahip rahiplerce bunlar gizli tutulmuş, çok az sayıdaki kişiye bu bilgiler açıklanmıştır. Bu açıdan bakıldığında sanki bu rahiplerin de negatif kutba hizmet ettiği düşünülebilir. Ancak bu bakış açısı, gerçeği yansıtmamaktadır. Çünkü bu grubun rahipleri ve bu gruba bağlı sonra gelen rahipler, bu bilgileri hiçbir zaman negatif alanda kullanmamışlardır. Bu bilgileri saklamışlar ancak lıiçbir zaman yok etmemişlerdir. Çünkü onların gayet iyi bildikleri bir gerçek vardı: ***Dünyanın fiziksel ve ruhsal olarak aşağıya iniş sürecine girebilmesi için bu bilgilerin üstünün örtülmesi gerekmekteydi.***

İnsanlığın aşağıya inebilmesi için gerekli olan bir diğer şart da, negatif enerjilerin pozitif enerjilere nazaran daha çok kullanılmasınm gerekliliğiydi. Bu açıdan bakıldığında Şambala'nın insanlığın aşağıya iniş sürecinde ileıieyebilmesinde çok önemli bir fonksiyon gördüklerini rahatlıkla söyleyebiliriz. ***Evet, bu açıdan bakıldığında Şambala çok önemli bir vazifeyi üstüne almış olduğu görülmektedir.*** *Çünkü Demir Çağ olarak nitelendirilen bizim devremize ait insanlık ailesinin pozitif enerjiden daha çok, negatif enerji kullanma tatbikatı yapmaları hedeflenmişti. Peki ama neden? Bunun tek bir cevabı vardı. İnsanlığın ruhsal ve fiziksel gelişimleri için böyle bir inişin tatbikatı gerekliydi. Ruhun kendi içindeki ışığı en zor*

şartlarda bile yaşatabilme hünerini gösterme becerisini nasıl göstereceğinin bir sınavı içine girilmişti. Bu süreç, bizim devremizin başlangıcından günümüze kadar sümıüştür. Bu süreç içinde yani 10.000 yılı aşkın bir süredir, dünya üzerinde eşi benzeri görülmemiş negatif alanda gerçekleştirilen tatbikatlarla son derece zorlu bir dönem yaşanmıştır. Bu süreç içinde dünya üzerinde bitip tükenmeyen savaşlar bunun en canlı örneğiydi. Savaşlar ne yazık ki, günümüzde de hâlâ devam etmekte ve bu negatif sürece hizmet edenler hâlâ bulunmaktadır.

Şambala ve "Şeytan Plânı"

Dini Literatür'de Seylan'la anlatılmak istenen meselenin özüyle, bu ezoterik geçmiş arasında önemli paralellikler vardır. Kur'an-ı Kerim terminolojisinde de Şeytan, aslında bir melek olarak anılır ama isyan ettiği için diğerlerinden ayrılır. Yani aynen, aynı bilgilere ve kökene sahipken Agarta ile Şambala'nın birbirlerinden ayrılması gibi...

Dini terminolojide Şeytan olarak sembolleştirilen bu kavramla anlatılmak istenen, negatif enerjilerin yoğunlaştığı merkezdir. Dinlerde ve mitolojilerde geçen şeytan sembolü öncelikle negatif fiil ve enerjilerin sembolüdür. Daha açık olarak söylemek gerekirse: Negatif enerjileri yaymakla görevli bir ruhsal planın dini terminolojideki ismidir. Dünya üzerinde nasıl Agarta ve Şambala olarak biri pozitif diğeri ise negatif kutbun temsilcileri ortaya çıkmışsa, bu oluşumun desteklenmesi ve yaygınlaştırılabilmesi için ruhsal alanda da bunların desteklenmesi gerekmekteydi. Hatta önce ruhsal planda bu oluşumun gerçekleştirilmiş olduğunu söyleyebiliriz. Önce ruhsal planda gerçekleşen bu kutuplaşma daha sonra fizik dünyaya yansımış ve Agarta ve Şambala olarak iki ayrı kutup ortaya çıkmıştır. Kur'an-ı Kerim'de sözü ediler Şeytan planıyla irtibatlı olan rahiplerin de Şambala'nın rahipleri olduğunu söylemeye gerek yok sanırım. Nitekim Orta Çağ'da yapılan ve Şeytan'ı tasvir eden tablolardan birinin de adının Belial olması son derece düşündürücüdür...

Artık, konumuzu toparlayalım...

Yine dini literatürde Şeytanla ilgili bir başka tema daha dikkatlerimizi çeker: Şeytan belli bir süre serbest bırakılmıştır ama zamanı gelince bu gücü elinden alınacaktır. Peki ne zaman? Dini metinler buna da bir süre göstermişlerdir: Kıyamette...

Kıyamet'in insanlığın uyanışı anlamına geldiği dikkate alındığında mesele bir anda gözlerimizin önünde daha netleşmeye başlayacaktır. Şeytan'ın görevi tamamlandığında insanlık kıyama varacaktır. Ayağa kalkacak ve ölü anlayışlardan uyanacak yani şuurlanacak ve bilgilenecektir. Sözünü ettiğimiz dini terminoloji ile ezoterik terminolojiyi birleştirirsek, ortaya çıkan sonuç şudur:

Şambala'nın hakimiyeti bittiğinde ya da bir başka deyişle Agarta hakimiyeti ele aldığında, insanlık yeniden çıkışa geçecektir. Bu tüm dinlerde vaadedilmiş bir sondur ve bu sona doğru insanlık hızla yol almaktadır. Böylelikle insanlığın önündeki bu iniş ve sonrasında yeniden çıkış sürecinin yaşanması gerçekleşecektir. Şambala'nın da katkılarıyla insanlığın aşağıya inişi gerçekleştirilmiş durumdadır. Ancak unutulmaması gereken ve bizi bugün için asıl ilgilendiren mesele, artık bu gidişatın değişme vaktinin gelmeye başlamış olmasıdır.

Bunu neye dayanarak söylüyoruz?

Bunu binlerce yıl öncesine ait ezoterik bilgilerde yer alan "insanlığın aşamalı olarak aşağıya iniş ve çıkış grafiği"ne bakarak söylüyoruz. Bu grafikte yer alan değişimler ve bu değişimlere denk gelen tarihler kesin veriler olmayıp, genel bir sürece ait gidişatı gösteren bir özellik gösterir. Yani saati saatine bir tarihlendirme söz konusu değildir ama bu gidişatın nasıl bir sürece yayıldığı ile ilgili genel bir fikre sahip olmak mümkündür. Burada önemli olan bir diğer nokta da, bu değişim sürecinin fiziksel ve ruhsal olarak birbirleriyle bağlantılı olmasıdır. Yani dünya üzerinde sadece ruhsal değişim değil, jeofiziksel, iklimsel ve benzeri fiziksel değişimlerin de daha önce yaşandığı gibi bundan sonra da yaşanacak olmasıdır.

4. BÖLÜM

MISIR INISIYASYONU

Mısır, kadim çağlarda "Kutsal Bilim"in en önemli merkezlerinden biri ve insanlığı aydmlatan büyük inisiyeleri yetiştiren bir okuldu... Bu merkezde yetişenler arasında bazı filozoflar da bulunmaktadır Ancak şurası bir gerçek ki, bu merkezlerde yetişenlerin sadece çok küçük bir kısmı hakkında bir bilgiye sahip bulunmaktayız. Bir zamanlar Mısır'da yaşananlar dünya tarihinin en gizli kalmış konularından biridir Ve bir zamanlar burada yaşananların büyük bir bölümü günümüzde hâlâ gizliliğini korumaya devam etmektedir O dönemlerde mabetlerden dışarıya sızdırılmamaya özen gösterilen sırlar o denli iyi muhafaza edilmiştir ki, bazı filozof ve peygamberlerin bu merkezlerde yetiştirildikleri bile açıkça insanlık tarihinde yer bulamamıştır. Înisiyeler için bir zamanlar yeryüzünü aydınlatmış olan "Osirisin Işığı" bugün terkedilmiş mabetlerde artık sönmüş durumdadır Thot'un binlerce yıl öncesinden söylemiş olduğu kehanet niteliğindeki şu sözleri, bugün tam anlamıyla gerçekleşmiş bulunmaktadır: ***Ey Mısır! Gelecek kuşaklara senden hatıra olarak sadece inanılmaz masallar kalacaktır ve seninle ilgili olarak geriye, taşlara oyulmuş kelimelerden başka bir şey kalmayacaktır…***

Evet... Taşlara oyulmuş bir tarih... Bu taş sayfaların üzerine işlenmiş hiyeroglifler arkeologlar ve tarihçilerce bugün çözümlenebilmiştir. Ama bütün bunlara rağmen ortada yine de önemli bir sorun kalmıştır:

Bu gizemli tarihin ve kültürün sırlarına nüfuz etmek...

Bu sır, rahiplerin ezoterik öğretilerine ilişkin bir sırdır ve bu sırları gün ışığına çıkartabilmek için Mısır İnisiyasyonu'nun gizli yolunu aydınlığa çıkartmak gerekir. İşte bunu yapabilmek için şimdi tarihin geçmiş

dönemlerine geri dönüyor ve bir zamanlar Mısır'daki mabetlerin içinde yaşananları gözümüzün önünde canlandırmaya başlıyoruz:

SIRLAR ÖĞRETİSİ'NE GİRİŞ

Tarih: M.Ö. 1300'ler... Ramses dönemi... Musa Peygamber'in de Mısır'da yaşadığı dönem, işte bu dönemdi...

Yunan kentlerinden, Trakya'dan, Anadolu'dan ve Mezopotamya'dan kopup gelen çok sayıda insan, mabetlerinin ününü duyduğu Mısır'a gelmekten kendilerini alamıyordu...

Menfis'e vardıklarında gördükleri karşısında büyülü bir dünyanın içinde kendilerini buluyorlardı. O kendine has kıyafetli insanlar, haşmetli yapılar ve halk şenlikleri onlara Mısır'ın zenginliğini ve bolluğunu göstermeye yetiyordu. Mabedin en iç bölümünde büyük bir gizlilik içinde yapılan kutsama ayininden çıkıp, on iki Mısırlı'nın taşıdığı tahtırevanına binen Firavun'u ilgiyle seyrediyorlardı... Tahtın önünde yüıüyen bir grup rahip, altın nakışlı bir yastığın üzerine konmuş kraliyet nişanı "Koç Başlı Asa "yi taşıyorlardı. Tahtın arkasında ise, genç rahip adayları geliyordu... Önde giden rahiplerin başlarındaki beyaz taç ve göğüslerinden sarkan mükemmel bir işçilik ürünü olan koç ve aslan nişanları, onları seyredenleri adeta büyülüyordu. Gece olunca bayraklarla donanmış sandallarda Nil'in kıyılarında yanan meşalelerin altında konser veren çalgıcı grupların eşliğinde dansözler raks etmekteydiler. Olup bitenleri hayranlıkla izleyenler bu dansın ve müziğin gizemli dünyasında farklı bir şeyler olduğunu hemen sezinliyorlardı. Dansta kesinlikle cinsellik teması değil, insanın ruhuna hitabeden öğeler olduğu derhal farkediliyordu. Mabede girmeye hak kazananlar müziğin ve dansın nasıl insanın arınmasında bir yöntem olarak kullanıldığını daha sonra anlayacaklardı. Şu anda sadece bu gizemli müziği ve gizemli dansı uzaktan seyretmekle yetinen adaylar, serin çöl akşamının sihirli dünyasına kendilerini bırakıyorlardı. Görünüm ve atmosfer muhteşemdi... Gelenler sihirli ve büyülü bir dünyanın kendilerini içinde buluveriyorlardı. Burası gerçekten de masallar dünyasındaki büyülü bir

yaşamın hüküm sürdüğü bir ülke izlenimi uyandırıyordu. Ama bütün bunlar, Mısır'ı görmeye gelmiş olan kişinin aradığı şeyler değildi... Onlar görünen büyülü atmosferin değil, mabetlerin derinliklerinde yaşanan görünmeyen büyülü dünyanın peşindeydiler. Onca yolu aşıp buralara gelmelerinin asıl nedeni, mabetlerin derinliklerinde saklanan sırlara sahip olmaktı. Bunun hiç de kolay bir iş olmadığını ve belki de bu sırlara hiçbir zaman dokunamadan buradan gitmek zorunda kalacaklarını da biliyorlardı. Çünkü bu sırlara sahip olabilmek için çok çetin sınavlardan geçirilecekleri, kendilerine önceden söylenmişti. Niceleri gelmiş ve elleri boş dönmüştü... Mabedin kapısmdan bile içeri girememişlerdi...

- "Acaba ben mabedin kapısından içeri girebilecek miyim.'

- "Peki ya mabede girdikten sonra nelerle karşı laşacağım.'

- "Ya vaz geçer de çıkmak istersem?"

İşte Nil kıyısında meşalelerin altında, müziğin eşliğinde dans edenleri seyrederken tüm bu sorular, buraya ilk kez gelenlerin zihninden garip bir kuşkuyla peş peşe akıp gidiyordu!...

Nice aday "Yoksa buraya hiç gelmemeli miydim?" diye kendi kendisine sormaktan kendisini alamıyordu... Yoksa vakit henüz erkenken buralardan çekip gitmeli miydi? Bu kadar endişeye ve kendilerini bekleyen bilinmezliğin stresine katlanmaya değer miydi? Yıllarını acaba ne uğruna harcayacaktı?...

Yıllarca kalacakları ve asla bu süre içinde mabetten dışarı çıkamayacakları, bilinmeyen bir serüvene doğru yaklaştıklarını artık daha kuvvetli hissetmeye başlamışlardı. Artık Mısır'daydılar ve sabah olunca bu yolda ilk adımı atacaklardı!...

Yaşamlarının büyük bir dönüm noktasıydı bu. Ve birçokları için artık geri dönüş yoktu...

Mısır mabetlerinde özel çalgılar ve özel melodilerle astral arınma çok önemli bir yer tutuyordu. Ayrıca mistik müzik eşliğinde gerçekleştirilen arındırıcı özellikte olan danslar vardı. Rahipler bu danslar eşliğinde kendilerinden geçerlerdi. Serin çöl akşamlarında ya da günlük ritüeller sırasında mabetlerin duvarlarını aşardı müziğin sesi. En çok kullanılan enstrümanlar sistrum ve el zilleriydi. Bunlardan sonra harp ve aynı anda çalman bir çift flütten oluşan "oloi" gelirdi.

Son Akşâm

İnisiyasyona kabul her yılın belirli dönemlerinde toplu olarak törenler eşliğinde yapıldığından, gelen adaylar önce belli bir yerde misafir ediliyor ve burada bekletiliyordu. Bu süre içinde kenti dolaşabiliyorlar ve akşam olunca da misafir edildikleri yere geri dönüyorlardı. Böylelikle Mısır'ın atmosferine yavaş yavaş ısınmaya başlıyorlardı.

İşte yine o günlerden birinin akşamıydı...

Yarın sabah inisiyasyona kabul işlemleri başlayacaktı. Bu düşünceler içinde yattıklarında "Sırlar Dünyası"na atacakları ilk adımın heyecanı herkesi kaplamıştı...

Biraz da korkmadıklarını söylemek mümkün değildi...

Çünkü buraya gelmeden önce sırlarla karşılaşmaya hazır olmayanların mabetlerin derinliklerinde akıllarını yitirdikleri, delirdikleri ile ilgili o kadar çok şey anlatılmıştı ki!...

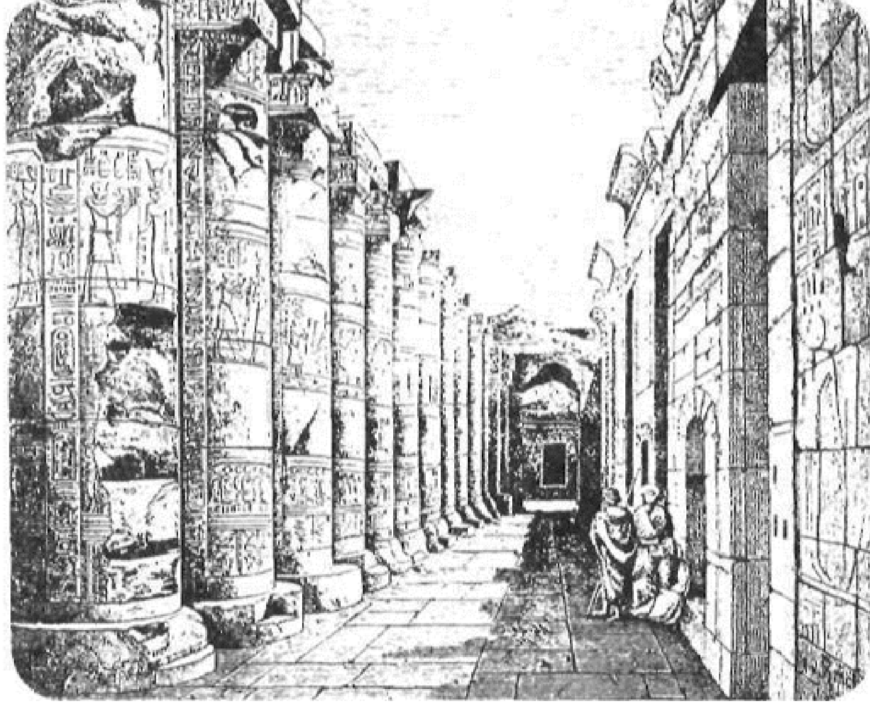
Peki ya kendisi sırlarla karşılaşmaya hazır mıydı?...

Umut, merak, endişe ve korku ile karışık duygular içinde yataklarına yattılar. Gözlerini kapattıklarında Mısır'ın o sihirli dünyası belirdi...

Değişik kıyafetli insanları ve hiçbir yerde görmedikleri yapılarıyla; çok farklı bir yerde olduklarını artık gayet iyi biliyorlardı...

İşte bu düşüncelerle herkes o geceyi yarı uyuyarak, yarı uyanık geçirmişti...

Mabede İlk Adım

Gelenleri karşılayan mabedin rahipleri, adayları teker teker alarak Başrahibin yanına götürmekteydiler.

"Sırlar Öğretisi"ne inisiye olmak için gelen adaylar mabedin kapısını çaldığında, her biri ayrı ayrı mülakata alınmak için, hizmetkârların eşliğinde iç avlunun dev sütunlu giriş bölümüne götürülmekteydi. Burada gelenleri karşılayan mabedin rahipleri adayları teker teker alarak Başrahibin yanına götürmekteydiler. Her gelen adayla Başrahip bizzat ilgilenmekteydi. Adaylar teker teker ön görüşmeye alındığında, Başrahip tarafından kendisine görünüşte sıradan sayılabilecek bir takım sorular yöneltilmekteydi. Osiris rahibi ona doğum yeri, ailesi ve daha önce eğitim gördüğü mabetlerle ilgili çeşitli sorular yöneltmekteydi...

Evet...

Görünüşte son derece sıradan gelebilecek bu ön mülakat, aslında adayın geçtiği ilk sınavdı... Çünkü Başrahip bu görüşme sırasında adayın astral yapısına varıncaya kadar onu kısa ancak net bir psişik sentezden geçirmekteydi. Bu kısa sınav sonucunda baş rahip mabedin kapısını çalmış olan adayın "Sırlar Öğretisi"ne katılmasına uygun olmadığı sonucuna vardıysa, sessiz fakat kararlı bir hareketle adaya hiçbir şey söylemeden,

kibarca kapıyı işaret etmekteydi. Bu aday için her şeyin sonu demekti. Derhal diğer rahipler tarafından mabetten dışarı çıkartılır ve "Sırlar Öğretisi"nt inisiye olma şansı ebediyen sona ererdi. Adaylarda aranan niteliklerin en Önemlisi, sırlarla karşılaşabilecek kapasiteye sahip olup olmadıklarıydı. Adayın iyi niyetli ve "Sırlar Öğretisi" ile karşılaşmaya çok hevesli olması yeterli değildi. Aranan en önemli özellik, astral yapısının bu çalışmaya uygun olup olmamasıydı. Kötü niyetli ya da elde edeceği sırları negatif alanlarda kullanabilecek eğilimdeki adayların ise zaten hiç bir şansları yoktu. Bu durumları Başrahip tarafından anında algılandığı için, bu tür kişiler de mabetten derhal uzaklaştınhrdı. Bu ön elemeden geçebilenler, kısa bir aranın ardından rahipler tarafından yine teker teker çağrılmakta ve adaydan Başrahibi izlemesi istenmekteydi. Her ikisi birlikte ilerleyerek, sütunlu giriş bölümlerinden ve iç avlulardan geçip, her iki yanı dikili taşlar ve sfenkslerle donatılmış bulunan üstü açık bir yolu izleyerek küçük başka bir mabede varmaktaydılar. Bu, yeraltı dehlizlerine giriş kapısı olma özelliğine sahip bir mabetti. Mabedin kapısının hemen yanında normal bir insan boyutunda olan bir Isis heykeli gelenleri karşılıyordu. Kucağında kapalı bir kitap tutan İsis heykeli yere oturmuş meditasyonyapar durumdaydı. Yüzünü ise bir peçe örtüyordu. Heykelin alt bölümünde ise şu satırlar yazılıydı:

"Benim peçemi hiçbir ölümlü kaldıramamıştır."

Adayla birlikte kapının önüne kadar gelen Başrahip, adaya dönerek onun korkusuzluğunu ve kararlılığını sınamak için insanın tüylerini ürperten bir konuşma yapardı:

Gizli Mabedin kapısı işte burasıdır... Şu iki sütuna iyi bak. Kırmızı olan Osiris'in ışığına doğru tırmanışı, siyahı ise maddenin içine hapsoluşu ifade eder. Bu düşüş mahvoluşa kadar varabilir. Bizim sırlarımıza ulaşmayı başarmış kişi yaşamını ortaya koymuş olur. Zaaf sahibinin veya artniyetle sırlarımıza ulaşmaya çalışanların elde edeceği sadece tek bir şey vardır:

Çıldırmak veya ölüm!...

Güçlüleri ve iyiniyetlileri bekleyen nimet ise ölümsüzlüktür. Bu kapıdan nice ihtiyatsız kişi içeriye girmiştir ama dışarıya hiçbiri canlı çıkamamıştır.
Bu kapı bir eşiktir. Gizli yeraltı tünellerine ve "Sırlar Öğretimiz"in gizli mabetlerine açılır. Orası gözüpekleri ortaya çıkartır. Bu yol sabır ve cesaret gerektirir.
Şimdi seni ciddi bir şekilde uyarıyorum:
- "İyice düşün taşın ve karşılaşacağın tehlikeleri gözünün önüne getir. Cesaret edemiyorsan denemekten vazgeç. Çünkü bu kapı üzerine bir kez kapandı mı, bir daha açılmaz. Geri dönüş yoktur. İstersen şimdi burayı terkedebilir ve eski yaşamına geri dönebilirsin. İyi düşün ve son kararını ver."

Bir haftalık bekleme süresi

Bu sözleri heyecanla dinleyen aday, gerçekten de ciddi bir durumla karşı karşıya bulunduğunu artık çok daha derinden hissetmeye başlardı. Aday tüm bu uyarılara rağmen kararlılığını sürdürür ve mabede girmek istediğini söylerse, Başrahip bir hafta sonra yeniden bu kapının önüne getirileceğini ve ancak o zaman bu kapıdan içeri girmesine izin verileceğini söyleyerek, onu dış avluya geri götürüp, oradaki hizmetkârlara teslim

ederdi. Bu noktada vaz geçenler ise, hiçbir zorlukla karşılaşmadan derhal mabedin dışına çıkartılırdı. Bu noktada mabetten çıkmaya karar verenlerin sayısı bir hayli fazla olmuştur. Mabette kalmaya karar verenler bir hafta boyunca hemen hemen hiçbir şey yapmadan, sadece mümkün olduğunca zihnini temizlemeye ve negatif duygu ve düşüncelere kesinlikle zihninde yer vermemeye özen göstererek hizmetkârların gözetiminde bulunurlardı. Bu süre içinde adaylar belirli zamanlarda bir araya getirilirlerdi. Ancak onlardan istenen tek şey, kesinlikle hiç konuşmamak ve mutlak bir sessizlik içinde bulunmaktı. Her bir adayın kendisine ait bir odası bulunur ve zamanlarının çoğunu ya bu odada, ya da mabedin avlusunda diğer adaylarla birlikte geçirirlerdi. Bir haftalık bekleme süresi ilk başta hiç bir şey yapılmadan geçen bir süre gibi görünse de bu süre içinde hiç konuşmadan sadece kendi iç dünyasıyla adayın baş başa kalması sağlanmış olunuyordu. Böylelikle bu süre içinde aday kendi içindeki her türlü endişeyi yeterince tahlil etme imkânına ulaşabiliyordu. Aceleye getirilmiş ve bir anlık kararla adayın mabede girmesinin önü alınmaya çalışılıyordu. Bu bir haftalık bekleme süresinin bir başka yararı daha vardı. Bu süre içinde aday, mabedin sahip olduğu enerji alanının içinde yaşama imkanına ulaşabiliyordu. Böylelikle mabedin aurasıyla ilk teması gerçekleştirilmiş olmaktaydı. Bu, aday için mabedin enerjileri altında yıkanma anlamına geliyordu. Hiç konuşmadan geçen bir haftanın sonunda, asıl sınava tutulacakları gün gelip çatmaktaydı. Sınav akşamı adaylar her zaman olduğu gibi yine teker teker ahnarak gizli mabedin kapısının önüne getirilirlerdi. Ancak bu kez Başrahip değil, henüz eğitimleri devam eden **"Neokor"**ismi verilen genç rahip adayları kendilerine eşlik ederdi. Kendisine eşlik eden iki rahiple birlikte daha önce Baş-rahiple kapısında konuştuğu küçük mabede geldiklerinde, mabedin kapısını diğer rahipler açarak, adayı içeriye alırlardı. Mabedin kapısı çok karanlık bir hole açılmaktaydı... Duvarlarda aralıklı olarak yanmakta olan meşalelerin zayıf ışığı, holün her iki yanındaki heykelleri zar zor görülebilecek kadar aydınlatabiliyordu... Son derece kasvetli ve iç karartıcı bu holün duvarlarının dibine sıralanmış insan vücutlu aslan, boğa, kartal, yılan başlı heykeller ortamı daha da esrarengiz bir hâle sokuyordu. Aday çevresini saran bu büyülü atmosfer karşısında içinin ürpermesine

engel olmakta zorluk çekse de, çok özel bir yerde olduğunu artık tüm benliğinin derinliklerinde hissetmeye başlıyordu. Hiçbir şey konuşmadan yürümeye başladıklarında sanki holün sonu hiç gelmeyecekmiş gibi görünüyordu... Uzun bir yürüyüşün sonunda; yüzleri birbirine dönük ayakta duran bir mumyayla, bir iskeletin bulunduğu bir alan yer almaktaydı. Burası holün sonuydu... Ancak ilk bakışta her tarafı duvarlarla kapalı çıkmaz bir sokağa gelindiği düşünülebilirdi. Tam bu sırada o ana kadar hiç konuşmayan rahipler yine hiç konuşmadan sadece elleriyle; karşıdaki duvarda dikkatlice bakılırsa meşalelerin ışığında zar zor görülebilen bir deliği işaret etmekteydiler. Duvardaki bu delik ancak sürünülerek derlenebilecek kadar alçak ve küçüktü. Adaya buradan içeri girmesi işaret edilmekteydi. Bu sırada rahiplerden birinin sesi duyulmaktaydı:

Hala daha geri dönebilirsin... Mabedin kapısı henüz kapanmış değil. Ama sen hala devam etmekte kararlıysan, bu delikten geçip geri dönmemecesine yola devam etmek zorundasın...

Seni daha öncede uyarmıştık. Bu son uyarımız. Şu anda geri dönmek istersen seni geri götürebiliriz...

Kapı kapanıyor...

Aday tüm cesaretini toplayıp: "Devam ediyorum" derse, bunun üzerine rahipler ona yanmakta olan bir kandil verip geldikleri holden geri dönerek, mabedin kapısın büyük bir gürültüyle kapatarak, adayı orada yalnız başına bnakıyorlardı. O kasvetli holün sonundaki duvarın dibindeki nereye açıldığı belli olmayan deliğin önünde aday bir anda tek başına kahveriyordu... Yapabileceği tek bir şey vardı. Elindeki kandilin yağı bitmeden bir an önce o delikten içeri girip yeraltındaki delhizlerde ilerlemek... Artık tereddüte yer yoktu. Elindeki kandille birlikte zorlukla sürünerek dehlizde ilerlemeye başlıyordu. Zorlukla ilerlemeye çalışırken dehlizin derinliklerinden gelen bir sesle bir an duraksıyordu.

"Sırlar Bilimine ve kudrete göz diken akılsızlar burada telef olup giderler"

Gerçekten de moral bozucu ve tedirgin edici bir sözdü bu... Üstelik belirli aralıklarla tam yedi kez mükemmel bir akustik etki ile tekrarlanmaktaydı. Ancak yapılabilecek bir şey yoktu. Mabedin kapısı bir kez kapanmıştı artık. İlerlemekten başka çaresinin olmadığı ortadaydı. Bu tehdide rağmen ilerlemek gerekiyordu. Sürünerek ilerlediği dehliz gittikçe genişlemekte ve daha kolay ilerlemesine olanak sağlıyordu. Ama bu sefer de gittikçe aşağıya doğru dikleşerek inen bir eğim hâlini almaktaydı. Gözüpek yolcu sonunda kendisini dibinde kuyu olan bir çukurun içinde buluyordu. Çukurun içindeki bu kuyudan aşağıya doğru demir bir merdiven sarkıtılmıştı. Merdivenin sonu da, kuyunun dibi de görünmüyordu!... Elindeki ışık ancak birkaç basamak aşağısını aydınlatabiliyordu. Dikkatle merdivenden aşağıya doğru inen aday, bir süre sonra basamakların bittiğini ancak kuyunun derinliklere doğru devam ettiğini görmekteydi. Titreyen eliyle sımsıkı tutmaya çalıştığı kandilinin ölgün ışığı sonsuz karanlığın içinde aciz kalmaktaydı!...

Merdivenin basamakları bitmiş ancak kuyunun sonuna varamamıştı. Yukarıya tırmanıp geldiği yerden geri dönebilirdi. Ama kendisine kapının bir daha asla açılmayacağı söylenmişti!... Daha fazla da aşağıya inemiyordu. Öylece orada onu altında bekleyen korkunç karanlıkla baş başa kalıvermişti...

Böyle bir çaresizlik içinde kalacağını hiç aklına getirmemişti. Her şeyin bittiğini zannettiği bir anda, tam karşısında zayıf ışıkta zorlukla farkedilebilen bir oyuğun ve bu oyuğun içinde de basamaklar olduğunu farketmekteydi. Bir merdiven!... Buradan kurtuluş yolu!... Derin bir nefes alıp, derhal o tarafa doğru yönelmekte, böylece uçurumdan kurtulmaktaydı. Tüm bu yaşadıklarının girmiş olduğu mabette yıllar sürecek inisiyasyonunun saflıalarını sembolize ettiğini henüz anlayacak durumda değildi. Çoğu zaman gerçekler hep insanın gözü önündedir ama insanlar bunu göremedikleri için anlayamamaktadır. Aynen demin yolunu son anda farketmesi gibi... Ancak bütün bunları şu anda düşünecek durumda olmayan aday, tedirginlik içinde yoluna devam etmek zorundaydı.

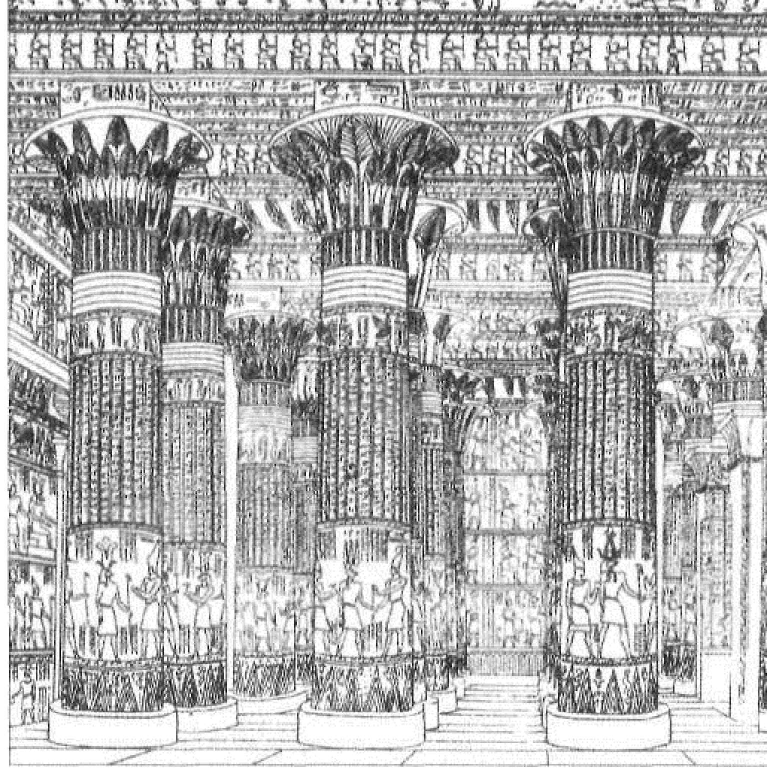
Mabetteki İlk sınav sona eriyor...

Şu anda içinde bulunduğu basamaklar rahatça ayakta durup tırmanmaya müsait bir yapıdaydı. Spiral çizerek yukarılara doğru tırmanan bir dehlizde ilerleyen adayın önü, bronz parmaklıklarla kesilirdi. Parmaklıkların hemen ardında ise meşalelerle gayet iyi aydınlatılmış, üstü Mısır İnisiyasyonu'na ait sembollerle süslenmiş oldukça yüksek ve heybetli sütunlarla desteklenmiş geniş bir alan bulunmaktaydı. Parmaklıklara kadar gelen adayı orada **"Pastafor"** ismi verilen ve Mısır İnisiyasyonu'nda **"Kutsal Sembol Muhafızı"** olarak tanımlanmakta olan bir rahip karşılamakta; sevecen ve insana güven veren bir yüz ifadesiyle parmaklıkları açıp onu içeriye alırdı. Mabetteki ilk sınavını başarıyla bitirip, buraya kadar gelme cesareti gösterdiği için onu kutlayıp, galerideki kutsal resimlerin anlamlarını anlatmaktaydı. Böylelikle aday, ilk inisiyatik bilgilerini almaya başlamış oluyordu... Bu, adayın mabette aldığı ilk dersti. Mabedin " Kutsal Sembol Muhafızı" tarafından adaya aktarılan ilk bilgilerin çok az bir kısmı açık, büyük bir bölümü ise kapalı bir şekilde adaya açıklanırdı. İlk başta oldukça karmaşık bir görünüme sahip olan bu bilgileri, adayın o an anlayabilmesi kesinlikle mümkün değildi. Anlatılanları sadece dinliyor ve ne anlama geldiğini zihninde bir yerlere oturtmaya çalışıyordu ama bu anlatılanlar öylesine sembolik bir dile sahipti ki, bu sembolleri içselleştirebilmek için adayın yıllar sürecek bir eğitimden geçmesi gerekiyordu. Zaten o an için adaydan da bu anlatılanları tam olarak idrak etmesi beklenmiyordu. Tüm sembolik bilglerde olduğu gibi bu bilgiler de, kat kat bohçalanmış bir özelliğe sahipti. Her bir adayın bu bohçalardan kaç katını açabileceği tamamen kendi kapasitesine bağlıydı .

Sırlarla İlk Karşılaşma

Meşalelerin aydınlattığı holün çevresinde sıralanan devasa taş sütunların üzerine işlenmiş tam yirmi iki kabartma heykel bulunmaktaydı. Hepsinin de altında bir harf ve bir sayı bulunmaktaydı. Mevcut yirmi iki heykel yirmi iki (emel sun sembolize etmekte ve "Ezoterik Bilimin

Alfahesi'ni" oluşturmaktaydı. Bunlar evrensel prensiplerin anlaşılmasında anahtar olabilecek sırlara karşılık geliyordu. Bu lisanda her hart ve her sayı, ilâhi alemde, ruhsal alemde ve fizik alemde yansıınaları olan üç ögeli bir yasayı ifade etmekteydi.

ilk sınavın ardından, meşalelede gayet iyi aydınlatılmış, üstü Mısır inisiyasyonu'na ait sembollerle süslenmiş oldukça yüksek ve heybetli sütunlarla desteklenmiş geniş salonda aday kendisine yapılan ilk açıklamalarla karşılaşmaktaydı. "Ezoterik Bilim'in Alfabesi"ni oluşturan mevcut yirmi iki heykel yirmi iki temel sırrı sembolize etmekteydi.

"Kutsal Sembol Muhafızı" bunu adaya şu şekilde anlatmaktaydı:

Lir'in bir teline dokunan parmak, gamdaki bir notayı nasıl çınlatıyor ve ayrıca da diğer notalarda nasıl titreşimlere yol açıyorsa, aynı şekilde, bir sayının içerdiği tüm gizli güçleri hayranlıkla seyreden zihin ile, bir harfi belli bir bilinçle telaffuz eden bir ses de, her üç alemde de yankılanan bir güce hayat vermektedir.

"Kutsal Sembol Muhafızı"nın bu sözleri aslında tüm evrende varolan ve yeryüzünde de geçerli olan çok önemli majik bir yasayı anlatmaktaydı.

Bu yasa "aşağısı yukarıya, yukarısı aşağıya benzer" sözleriyle Ezoterizm'de ifade edilen kozmik bir prensiptir. Bu aynı zamanda evrenin her köşesinde hep aynı tarzda işleyen yasaların varlığına işaret eder. Bu sırrı bilen bir Osiris rahibi, yeryüzünde belli bir konsantrasyonla ve belli bir bilinç düzeyi içinde kutsal alfabeye uygun belli bir sözcüğü telaffuz ettiğinde; kozmik bir etkiyi, ya da ruhsal bir gücü harekete geçirebilmekteydi. Bu yolla mucizevi diye nitelendirilen pek çok fenomen gerçekleştirilebilmekteydi.

Bu tam anlamıyla majik bir uygulamaydı.

İşte "Kutsal Sembol Muhafızı"nın adaya anlatmaya çalıştığı sır buydu...

Günümüzde sihirli olduğu dilden dile dolaşarak gelen "Abrakadabra", "Okus Pokus" gibi bazı sözcükleri hepimiz duymuşuzdur. Aslında bu inanışın altında yatan gerçek yukarıda aktarmaya çalıştığımız ve majinin önenılı bir bölümünü oluşturan bu evrensel prensibe dayanmaktadır. Kuşkusuz ki, halk arasında dilden dile dolaşarak gelen bu kalıplaşmış sözcüklerin bugün için hiçbir majik etkisi yoktur Ancak bir zamanlar bu tür kelimelerin mabetlerde kullanıldığını biliyoruz. Günümüze kadar gelen bu inanışın kökeni işte bu eski kültürlerin ezoterik bilgilerine dayanır, Ezoterizm'de bu konu "Ses'in Gücü" ya da "Ses Majisi" başlıkları altında ele alınmıştır. Dini Öğretiler'de karşımıza çıkan "Dua mekanizması "nın kökeni de, yine bu prensiple bağlantılıdır Bu prensip tüm dinlerin ezoterik içeriklerinde gizlenmiş ancak halka bu prensip hiç bir zaman açık olarak

anlatılmamıştır. Sadece ibadetlerin bir parçası olarak bu teknik halka aktarılmıştır..

Her dinsel öğretide kullanılan duaların sahip oldukları bir enerji kapasiteleri vardır. Ancak bu enerjileri onların orjinal dillerinde okunduklarında ortaya çıktığı unutulmamalıdır. Majik yönü bir hayli gelişmiş olan Mısır İnisiyasyonu'nun önemli yazılı belgelerinden biri olan Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda da bu tür dua ve ilâhiler vardır. Ancak bunların tercümeleri, yukarıda açıkladığımız nedenden dolayı aynı etkiye sahip değillerdir. Bu konuya tekrar döneceğiz...

Sayılar Bilimi

"Kutsal Sembol Muhafızı" adaya "Gizli Sayılar Bilimi" ile ilgili bilgileri aktarmaya başlamadan önce şunları söylemekteydi:

Kutsal yolun yolcusu şunu hiç bir zaman unutmaz **İnsanlar ölümlü Tanrılar, Tanrılar ise ölümsüz İlahlardır.** Bu sözlerin ardından, "Kutsal Alfabe" ve "Sayılar Bilimi" ile ilgili ilk bilgileri adaya aktarmaya başlardı:

"1" sayısına karşılık gelen "A" harfidir.
Bu sayı ve harf:
İlâhi Âlem'de kendisinden, tüm varlıkların tezahür ettiği Mutlak Varlığı,
Ruhsal Âlem'de sayıların birliğini, başlangıcını ve kaynağını,
Fizik Âlem'de ise insanı sembolize etmektedir.

Gizli mahzendeki 1 No'lu sır buydu işte...

1 No'lu sırrın üzerinde yazıldığı heykel ise, elinde asa ve başında altın taç bulunan beyaz giysili bir Maj ile temsil edilmekteydi. Böylelikle adaya ilk sır aktarılmış olmaktaydı: "İnsan Tanrısı'na benzemektedir. Bir başka deyişle insanda Tanrısal bir güç gizlidir."

Bu sırrın daha sonra gelen çeşitli toplumların dinsel öğretilerinde de farklı sembollerle dile getirilmiş olduğunu görmekteyiz.

Örneğin:

Eski Yunan'da: Tanrı insanın içinde uyumaktadır... Ve inisiyasyonla bu gizli güç uyandınlabilir.

Müslümanlık'ta: Hiçbir yere sığmayan Tanrı, mümin kulunun kalbine sığmaktadır. "Biz size şah damarınızdan da yakınız" sözüyle bu durum Kur'an-ı Kerim'de de dile getirilmiştir.

Örnekleri çoğaltmak mümkün ama konumuzu fazla uzatmak istemiyorum... Biz Mısır'daki mabedimize tekrar geri dönelim...

Ateş ve Su Sınavları'ndan Geçiş

Teker teker tüm sütunları ve bunlara karşılık gelen "Kutsal Alfabe" ile "Sayılar Bilimi"nin sırlarını adaya aktaran "Kutsal Sembol Muhafızı" sözlerini bitirdikten sonra, holde bulunan bir kapıyı açarak adayı oraya davet ederdi. Ancak adayı davet ettiği yer, dibinde harlı bir ateşin alev alev yandığı; merdivenlerle inilen genişçene bir çukurluğa açılan bir odaydı. Oraya indiğinde ne olacağı belliydi... Ve bu ölüm demekti!...

Mabede girdiği andan itibaren, kayıtsız şartsız her istenileni yapması gerektiğinin bilincindeydi. Göstereceği en ufak bir tereddütün, inisiyasyonunun da sonunu getireceğinin farkındaydı. Bu kuralı gayet iyi biliyordu ama bu sefer işin ucunda ölüm vardı... Aday ne yapacağını şaşırmış bir vaziyette hocasına bakarken, "Kutsal Sembol Muhafızı" devreye girmekte ve şunları söylemekteydi:

- Oğlum, ölüm ancak gelişmemiş varlıkları dehşete düşürür. Bir zamanlar ben de bu ateşin üzerinden geçtim. Hem de gül bahçesinden geçer gibi.

Bu sözün hemen ardından "Kutsal Sembol Muhafızı" "Sırlar Galerisi"nin bronz parmaklıgınuı arkasına geçip ağır ağır kapıyı kapatarak oradan uzaklaşırdı. Artık aday "Sırlar Galerisi"nde yine tek basınadır. Bronz parmaklıklı kapının kapanmasıyla adayın geri dönüş şansı da engellenmekteydi. Artık önünde sadece tek bir çıkış yolu kalmıştı. O da dibinde alevlerin bulunduğu ateş çukuruydu!...

İster istemez o anda tüm adayların aklına, az önce mabedin derinliklerinden yansıyan şu söz geliyordu: "Sırlar Bilimi'ne ve kudrete göz. diken akılsızlar burada telef olup giderler!..."

- "Yoksa sırlarla karşılaşmaya layik olmadığımı anladılar ve beni bu yüzden ateşe atmak mı istiyorlar!..."

Zihninden böyle düşünceler geçen birçokları paniğe kapılmakta, korku içinde bağırıp çağırmaya ve kendisini buradan çıkartmaları için yalvarmaya başlamaktaydı. Böylelikle işte tam bu noktada, sınavı kaybetmekte ve derhal mabedin hizmetkârlarınca bulunduğu yerden çıkartılmaktaydı. Eğer cesaretini toplayıp ateş odasına doğru yürüyebilirse, aslında bütün bu olup bitenlerin bir illüzyondan ibaret olduğunu anlamakta gecikmemekteydi. Çünkü uzaktan gördüğü alevlerin büyük bir bölümünün ışık gölge oyunlarıyla yapılmış görüntüler olduğunu farketmekteydi. Orada bulunan gerçek alevlerin ise, rahatlıkla arasından geçebileceği kadar bir mesafede olduğunu anlamaktaydı. Adayı böylesine zor bir durumla karşı karşıya bırakmalarının iki amacı vardı:

Birincisi, yaşamın birçok alanının aynen burada olduğu gibi büyük bir illüzyondan ibaret okluğunu, bu sembolik oyunla adaya aktarmaktı. Evet buradan adayın çıkartması gereken birinci ders yaşamın sadece görünenden ve zannedilenden ibaret olmadığıydı...

Bu sınavdan beklenen ikinci amaç ise; sonu ölüm bile olsa, "Sırlar Bilgisi"ne doğru yürüyüşüne devam etme kararlılığını gösterip gösteremeyeceğinin anlaşılmasıydı. Bu aynı zamanda eğitmenlerine kayıtsız şartsız kendisini teslim edip etmediğinin de bir göstergesini oluşturmaktaydı. Eğitmenlerine duyduğu güven bu şekilde test

edilmekteydi. İşte bu kararlılıkla ateş odasına doğru yürüyebilen aday, sonunda alevlerin arasından rahatlıkla geçip, kendisini bir başka galeride buluyordu. Bu galeride ise kendisini simsiyah bir su beklemekteydi. Ne kadar derin olduğu ve içinde ne olduğu dışarıdan anlaşılamayan bu sudan da geçip yoluna devam etmesi gerekmekteydi. İçinde ne olduğu belli bile olmayan kapkaranlık bu sudan geçme cesareti gösterebilen adaylar için önemli bir merhale atlatılmış olmaktaydı. Ama bu henüz mabede kabul edildikleri anlamına gelmiyordu. Daha önlerinde geçmeleri gereken başka engeller kendilerini beklemekteydi. Ne var ki, onlar henüz bunu bilmiyorlardı...

Özellikle de tüm bu zorlukların bittiği zannedildiği bir anda kendilerini bekleyen bir başka zorulu sınav belki de her şeyin sonunu getirecekti...

Zorlukların bittiği zannedildiği anda...

Önce ateş sonra da su sınavından başarıyla geçebilen adaylar, iki rahip tarafından karşılanmaktaydı. Rahipler adayı alıp, kubbeli geniş bir odaya götürmekteydi. Burada hizmetkârlarca banyo yapmasına olanak sağlanır, üstü başı iyice temizlendikten sonra, güzel kokular sürülen adaya, Mısır'a özgü bir modelde hazırlanmış ince keten bir cüppe giydirilmekteydi. Odada bulunan son derece rahat bir yatakta uzanıp dinlenebileceğini, daha sonra Başrahip'in gelip kendisiyle görüşeceğini söyledikten sonra hizmetkârlar odayı terkederlerdi.

Artık derin bir nefes alma zamanıdır...

Yorgunluk ve stresten o ana kadar bitkin düşen aday bu sükûnet ortamında rahat bir nefes alıp, yatağına serilmekteydi. Geçtiği dehlizlerde gördükleri ve yaşadıkları teker teker gözlerinin önünden geçmekte ve acaba bundan sonra ne olacak diye düşünmekten de kendisini alamamaktaydı...

Bu düşünceler içinde tam içi geçip uykuya dalmak üzereyken, mabedin derinliklerinden gelen, insanda cinsellik temasını uyandıran müzik nameleriyle tekrar kendisine gelmekte ve neler olup bittiğini anlamaya

çalışmaktaydı. Tam bu sırada yavaş yavaş odanın karanlık bir bölümünden kendisine doğru yaklaşmakta olan bir bayanın silueti, tüm zihnini allak bullak ediyordu!?... Pembe bir tüle bürünmüş, boynunda muskası olan Sudanlı bir kadındı bu... Sol elinde bir kupa tutmakta ve adaya şehvetli gözlerle bakmaktaydı. Çıkık elmacık kemekleri, kırmızı etli dudakları, loş ışıkta parlayan gözleri adayın aklını başından almak üzereydi ki, aday ne yapacağını şaşmnış bir vaziyette yerinden kalkıp ellerini yüzüne kapatıp, öylece donup kalmaktaydı. Bir mabette, hele ki bir Mısır mabedinde bir kadına yaklaşmak... Olacak şey değildi... Bütün bunlar yetmiyormuş gibi kadın, adayın işini iyice zorlaştırmaya çaba sarfedermişcesine yanına iyice yaklaşarak, "Yabancı benden korkuyor musun? Sana galiplerin ödülünii, mutluluk kupasını getirdim. Yorgunluğunu giderir." diyerek elindeki içki ile dolu kupayı uzatmaktaydı. Aday kupayı alıp almamakta tereddüt ederken, kadın yavaşça yatağa oturup adayı süzmeye devanı ediyordu. O etli dudakların üzerine eğilenin, o bronzlaşmış omuzlardan etrafa yayılan mis gibi kokulara kendisini kaptıranın vay haline! Elini kadının eline sürdüğü ve dudaklarını o kupada ıslattığı anda, iş çığırından çıkıvermekle ve aday kendisini sarmaş dolaş halde yatakta bulmaktaydı. Ama olan olup, arzusunu tatmin ettikten sonra, daha önce kupadan içtiği sıvı, adayı derin bir uykuya sevketmekte, uyanmca da darmadağınık yatağının içinde, yanlış bir şeyler yapmış olmanın huzursuzluğu içinde kendisini yapayalnız bulmaktaydı.

Tam o sırada, kapı açılmakta, odaya ağır adımlarla Başrahip girmekte ve adaya hitaben şunları söylemekteydi:

İlk sınavları başarıyla atlattın. Ölüme, ateşe ve suya karşı galip geldin. Ama kendine galip geleyi başaramadın!...
Sırlar ehli olmak için can atan sen, duygulara ilişkin ilk sınavda bile başarısızlığa uğradın ve madde uçurumuna yuvarlandın.
Duygularının esiri olan kişi karanlıklarda yaşar. Sen karanlıkları ışığa tercih ettin. Öyleyse karanlıklarda kal da gör hâlini.

Karşı karşıya bulunduğun tehlikelerden daha önce sana söz etmiş ve seni birkaç kez uyarmıştım. Sen hayatını kurtardın ama özgürlüğünü yitirdin. Mabedin tutsağı olarak ölünceye kadar burada kalacaksın!...

Bu her şeyin sonu demekti... Ne mabetten dışarı çıkıp geldiği ülkesine geri dönebilmekte, ne de inisiyasyona devam edebilmekteydi. Bu artık mabedin bir hizmetkârı olarak ölünceye kadar burada kalması anlamına geliyordu. Kendisine o ana kadar sıradan bir insanın bilmemesi gereken bazı sırlar aktarılmış olduğu ve mabedin sınavlarına şahit olduğu için dışarıya çıkmasına kesinlikle müsade edilemezdi. Çünkü bunları dışarıda başkalarına anlatma ihtimali vardı. Ketumiyet yasası gereği artık o ömrünün sonuna kadar burada tutulacaktı. Böyle bir sonuçla karşılaşabileceği kendisine daha önce defaatlarca hatırlatılmış ve o da bunu kabul etmişti. Yapılacak bir şey yoktu!... Ve ne yazık ki, affedilme ihtimali de... Çünkü Mısır mabetlerinde işler affedilme, affedilmeme, ceza ya da mükâfat sistemlerine göre yürümüyordu. Burada her şeyin bir karşılığı vardı ve bu harfiyen uygulanıyordu. Kayırma diye bir şey zaten söz konusu bile olamazdı...

Kurallar vardı ve bu kurallara herkes uymak zorundaydı. Eğer aday, tüm bunların bir sınavın parçası olduğunu unutmayıp, duygularına bir an için yenilmeyerek kupayı eliyle itip, kadını reddetseydi, o anda ellerinde meşalelerle 12 rahip gelip onu alacaklar ve yarım daire oluşturacak şekilde dizilmiş ve beyaz giyisiler giyinmiş olan Majlar'ın tam mevcutla bekledikleri İsis Mabedi'ne görkemli bir şekilde götüreceklerdi. Fakat bu sınavı atlatamayanlar, ömürlerinin sonuna kadar mabedin hizmetkârlığını yapmak kaderiyle baş başa kalmaktaydılar. Tüm bu yaşananlar aslında adayın mabede kabul töreninden başka bir şey değildi. Bu törenin en önemli özelliği, adayın burada yaşadığı her sınav ve her aşama, bundan sonra geçeceği inisiyasyonun safhalarını sembolize etmesiydi. Yani kısaca özetlemek gerekirse, mabette kalacağı uzun yıllar boyunca yaşayacaklarının tamamı, kısa bir özet tarzında adaya önceden sembolik bir şekilde gösterilmiş olmaktaydı. Ve bütün bu tören boyunca inisiyasyonunda

karşılaşacağı tüm zorluklar adaya bir sınav tarzında gösterilmekte ve ne kadar zor bir işe giriştiği kendisine aktarılmaktaydı. İşte tüm bu zorlukları yenmeye göğüs germe cesaretini gösterenlerin dahil edildiği "Sırlar Öğretisi"ne, aday bu şekilde kabul edilmiş oluyordu.

Bu nedenle de, tüm bu yaşananlara Ezoterizm'de **"İnisiyasyona Kabul Ritüeli"** adı verilmektedir.

İSİS MABEDİ'NDE İNİSİYASYONA BAŞLANGIÇ

Mükemmel bir şekilde aydınlatılmış olan İsis Mabedi'nin tam merkezinde göğsünde altın bir gül ile, başında yedi ışınlı bir taç bulunan dev bir İsis Heykeli bulunmaktaydı. "Sırlar Öğretisi "ne kabul sınavlarından başarıyla geçenler işte bu heykelin önünde kendisini bekleyen Başrahip tarafından karşılanmaktaydı. Başrahip, yeni rahip adayını göstermiş olduğu kararlı tutumundan dolayı kutladıktan sonra, çevresinde Majlar'ın sıralandığı bir başka İsis Heykeli'nin önüne getirmekte ve burada sır saklayacağına ve mabedin kurallarına iteatkâr davranacağına dair yemin ettirilmekteydi. İşaret parmağıyla dudaklarını kapatmış "sus" işareti yapan İsis Heykeli'nin önünde gerçekleştirilen bu yemin töreninden sonra Başrahip, tüm mabet üyeleri adına inisiye adayını selamlar ve "Sırlar Öğretisi"ne kabul edildiğini açıklardı. Adayın İsis İnisiyasyonu ve sonrasında Osiris înisiyasyonu'yla devam edeceği eğitimin ilk adımı böylelikle atılmış oluyordu... Aday inisiyasyonun ancak eşiğine basmış olmaktaydı. Çünkü önünde uzun yıllar sürecek olan bir öğrenim ve çıraklık dönemi vardı...

İnisiyasyonda çıraklık dönemi başlıyor...

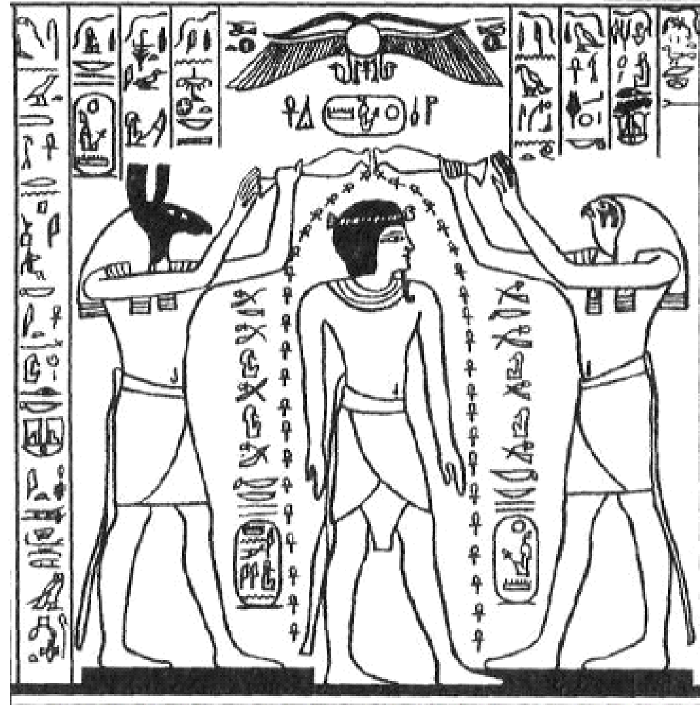
O günden sonra İsis Mabedi'nde kendisine ait bir oda tahsis edilmekte ve zamanının büyük bir bölümünü burada kendisine öğretilen kurallara göre meditasyon yaparak geçirmekteydi. Bunun haricinde mabedin dershanesinde Hiyeroglif Alfabeyi öğrenmekte ve kendisiyle ilgilenen rahiplerden çeşitli konularda dersler almaktaydı. Bu ilk dersleri "Sırlar

Öğretisi" ile yakından ilgili olmayan çeşitli konuları kapsıyordu. Mineral ve bitki bilimi, dünya tarihi, tıp, mimari ve kutsal müzik; ders aldığı konuların başında geliyordu. Çıraklık dönemi olarak isimlendirilen bu dönem, yıllar süren oldukça uzun bir süreyi kapsamaktaydı. Bu süre içinde kendi iç gelişmesiyle ilgili yaptırılan çalışmaların temelini, meditasyon ve konsantrasyon egzersizlerinin de yardımıyla; kendini tanımak ve kendi duygu ve düşüncelerine hakim olma çalışmaları oluşturmaktaydı.

Ruhsal Arınma'dan önce Zihinsel ve Fiziksel Arınma

Ruhsal arınma, inisiyatik çalışmaların en önde gelen hedefiydi. Ancak bu nihayi hedefe ulaşabilmek için öncelikle negatif duygu ve düşüncelerden arınmak gerekmekteydi. Bunun için de uyguladıkları çeşitli arınma ritüelleri vardı. Arınma ritüellerinde hedeflenen amaç, fiziksel ve zihinsel arınmanın gerçekleştirililebilmesiydi. Zihinsel ve fiziksel arınma için tüm dünyada olduğu gibi, Mısır mabetlerinde de su kullanılırdı. Su ile temizlenmek kirlerden arınmak için kullanıldığı gibi aynı zamanda fizyolojik ve psikolojik arınma için de kullanılan bir yöntemdi. Zihinsel temizlik için bu yöntem Mısır'da bilinçli olarak uygulanmaktaydı. Mabetlerde bu işlem için büyük özel havuzlar yapılmıştı. Suyla temizlenmenin negatif tesirlerden arındırma etkisi vardır. Bu fizyolojimiz üzerinde bize son derece olumlu etkilere yol açar. Gün içindeki olumlu olumsuz deneyimlerimiz, çeşitli maddelerin cildimize yapışıp kalmasına sebep olur. Sinir ve stresten de kaynaklanan bu kimyasal izler silinmedigi takdirde, vücut bu negatif tesirlerin etkisinden kuıtulamamaktadır. Bu da ruhsal huzur ve dengeye kavuşmak için önemli bir engel teşkil etmektedir. İşte Mısır mabetlerinde suyla arınmadan kastedilen bu kimyasal partiküllerden kurtulmaktı. Mısır'daki mabetlerde suyun bu anndırıcı etkisini çoğaltmak için küçük kapların içindeki suya, rahiplerce yoğun manyetik enerjiler de yüklenirdi. Böylelikle suyun zihinsel arındırıcı etkisinin çoğaltılması sağlanmış olurdu. Bu suyla adaylara auralarını güçlendirici ve koruyucu manyetik enerjiler aktarılmaktaydı..

Vücut ve ağız bölgesine Tabi Sodyum Karbonat, alın bölgesine ise muhtelif yağların sürülmesi gibi zihinsel ve fizyolojik arınma için Mısır mabetlerinde kullanılan başka yöntemler de vardı. Zihinsel ve fiziksel negatif paıtiküllerden arınmanın bir diğer yöntemi de çimen ya da kumlar üzerinde güneş veya ay ışığında yürümekti. Bu şekilde yürümek ya da uzanmak da negatif etkileri yok etmekte, arındırmakta ve adayı enerjiyle doldurmaktaydı.

Suyla vaftiz etmenin kökeni suyla manyetik enerjilerin aktarılma prensibine dayanmaktadır.

Şu onda Hristiyanlık tarafından kullanılmaktaysa da, bu teknik isa Peygamber'den çok daha önceleri kullanılmaktaydı. Mabetlerde kullanılan bu teknik daha sonraları mabet dışında da kullanılmıştır. Buna örnek olarak Vaftizci Yahya'yı gösterebiliriz.

Yukarıdaki şekilde dikkat ederseniz, kaplardan akan su kulplu haç şeklinde resmedilmiştir. Bu da suyun farklı bir özelliğe sahip olduğunu göstermektedir.

Anadolu Halk Gelenekleri'nde de suya okuyup, çocuklara nazardan korunmaları için içirilme adetleri de yine bu konuyla bağlantılıdır.

Fazlalıkların terki

Fazlalıkların terk edilmesi de bir diğer çalışma egzersizlerini oluşturmaktaydı. Bu kapsamda dünyasal arzu ve isteklerden terk çalışmaları, mabetteki yaşamının önemli bir parçası olmaya başlıyordu. Terk yoluyla kazanılacak gücün, iç potansiyelinde birikmesi hedeflenmekteydi. Biriken bu enerji, psişik etkinliğini gözle görülür bir şekilde artırmaya başlıyordu. Bu gelişme, sadece onu gözleyen rahiplerce değil, kendisi tarafından da rahatlıkla hissedilebiliyordu. O ilk geldiği günden bu yana pekçok şey değişmişti. Sezgileri her geçen gün biraz daha artmış, daha önce kullanmadığı bazı algılama yetenekleri ortaya çıkmaya başlamıştı... Çevresindeki insanların bedenlerini kaplayan ışıltılı haleler gün geçtikçe daha da belirginleşiyordu. Hatta rüyaları bile farklılaşmıştı. Adeta görünmeyen bir gücün etkisi altına girmiş ve bu güç hem dıştan hem de içten kendisini sarıp sarmalıyordu. Bu süreç içinde öğrenci sürekli olarak gözetim altında tutulmakta ve geçirdiği içsel gelişim izlenmekte, ona uygun yeni aşamalara geçilmekteydi. Sert kurallara uymaya mecbur edilen öğrenci, kendi egosunu bizzat kendisi kırarak, mürşitlerine kendisini teslim etmekteydi. Ondan mutlak itaat istenmekteydi. Mabedin eğitimcileri tarafından ne istenirse tartışmasız bir şekilde aday bunu yerine getiriyor, hiç değilse yerine getirmek için elinden gelen tüm çabayı gösteriyordu...

Kurallara uymak temel kuraldı.

Bu disipline uyan adaylara, bu süreç içinde "Sırlar Öğretisi" ile ilgili mürşitlerince pek sınırlı ifşaatlarda bulunulmaktaydı. Bu, eğitimin genel prensibini oluşturan bir diğer faktördü. Kendisine aktarılan bir sırrı öğrenci iyice içine sindirmeden, bir diğer sır kesinlikle kendisine açıklanmamaktaydı. Yeni bilgilere uyum göstermesi için öğrenciye ihtiyacı olan süre fazlasıyla tanınırdı. Açıklanan her bir sına uyum gösterme süreci adaydan adaya farklılık gösterdiği için her aday ayrı ayrı gözlemlenmekte ve içinde bulunduğu durum tahlil edilmekteydi. Bu eğitim biçimi, mabede toplu olarak kabul edilen adaylar arasında belli bir ayrımın ortaya çıkmasına neden olmaktaydı.Yani bir aday henüz inisiyasyonun birinci aşamasını daha tamamlayamadan, bir diğer aday inisiyasyonun üçüncü ve son aşamasına kadar yükselebiliyordu. Bu farklılık göz önüne alınarak, adaylar kendilerine

uygun gruplara dahil ediliyordu. Bu, o denli dikkatle uygulanırdı ki, bazen uzun bir süre geçmesine rağmen öğrenci kendisine yeni bilgiler verilmemesine şaşırır ve "acaba bende iyi gitmeyen bir şeyler mi var" diye düşünmekten kendisini alamazdı. Hatta mürşitlerin kayıtsız davrandıklarını bile zannedebilirdi. Endişelerinin ve sorularının cevabı olarak hep şu cümleyle karşılaşırdı:

- "Bekle ve çalışmana devam et... "

Bu sözü her duyuşunda, içinde aniden başkaldırma arzusu, üzüntü ve şüphe uyanıveriyordu.

"Büyük ümitlerle geldiği bu mabette yoksa kara maji ehlinin kulu kölesi mi olmuştu?!..."

"İradesine hükmederek meçhul bir felâkete doğru mu sürükleniyordu?"

"Yoksa... Bütün bunlar sadece birer saçmalıktan mı ibaretti?..."

Zihninden geçmesine engel olamadığı bu sorular her geçen gün gittikçe içini daha da Fazla kemirmeye başlıyordu...

Ancak onun fark etmediği ve bilmediği bir şey vardı. Kendisine kayıtsız kaldığını zannettiği mürşitleri sürekli olarak onu telepatik olarak izlemekte ve geçirdiği ruh hâllerini takip etmekteydiler. îşte böyle anlarda onu izleyen mürşitleri ona iç enerjisini ve ilhamını kuvvetlendirici manyetik enerjiler yollayarak, içine düştüğü kabuslardan kurtulmasına yardımcı olmaktaydılar. Bu yardımlar sayesinde, olup bitenleri daha iyi anlamaya başlıyordu. Kendisine kendisinin haberi bile olmadan yollanan bu manyetik enerjiler sayesinde, en zor anlarında birden bire kendisine gelerek, iç sıkıntılarından bir anda arınıveriyordu.

İç Aydınlanma Anları

Bu psişik yardımlar aynı zamanda sezgilerinin de daha güçlenmesine zemin hazırhyordu. Ve bu sayede bir zamanlar kendisini eğiten rahiplere sorduğu pekçok sorunun cevabına, kendi içinden gelen seslerle

ulaşabiliyordu. Böylelikle daha önce sorduğu tüm sorulara niçin rahiplerce "bekle ve çalışmana devam et" dendiğini daha iyi anlamaya başlıyordu. Çünkü aradığı cevapların dışardan değil, kendi içinden çıkıp geldiğini görüyor ve bu da kendisine olan güveninin artmasına neden oluyordu. Mabede girebilmek için maruz bırakıldığı çetin sınavların sembolik anlamlarını da işle bu "iç aydınlanma anları"nda çok daha iyi anlayabiliyordu. Mabede giriş sınavında yaşadıkları mabette daha sonra yaşayacaklarının tam bir özetiydi...

Sınav sırasında içine düşmekten kıl payı kurtulduğu kapkaranlık uçurumun daha sonra içine düşeceği çelişkilerin sembolü olduğunu şimdi çok iyi anlıyordu. Şurası bir gerçek ki, sınavda karşılaştığı o karanlık dipsiz kuyu bile, şimdi zaman zaman yaşadığı o şüphe ve korkuların yanında daha aydınlık kalmaktaydı...

İçinden geçtiği ateş de onu şimdi yakan ihtiraslarından daha az korkunç görünmekte ve içine atlamak zorunda kaldığı o soğuk ve karanlık su bile, ona içini doldurup kendisini sıkboğaz eden şu şüpheden daha az soğuk gelmekteydi.

22 Sırrın Gizemi

Sınav gecesi kendisine yeraltı mahzenlerinde anlamlarının açıklandığı o gizemli yirmi iki sırrı sembolize eden heykellerin aynıları, bu kez mabedin bir salonunda iki sıra halinde tekrar karşısına çıkmıştı. "Sırlar Öğretisi"nin henüz daha eşiğindeyken kendisine son derece üstü kapalı bir şekilde anlatılan bu sırlarla ilgili daha sonra tek bir söz bile edilmemişti. Bunlarla ilgili ne zaman bir soru soracak olsa neredeyse azarlanırcasına itilip kakılmış ve tek bir açıklama bile alamamıştı.

"Bekle ve gör" denmişti her seferinde... Evet... "Bekle ve gör..." Bunun artık bir sabır işi olduğunu gayet iyi anlamaya başlamıştı. Sabretmeden, fazlalıklarını terk etmeden ve arınmadan sırlarla karşılaşamayacaktı... Bunu açıkça kendisine söylememişlerdi ama o içe doğuş anlarında edindiği en önemli bilgilerden biri bu olmuştu. Zamanı gelmeden sırlarla temas etmesi

mümkün değildi. Peki ne kadar bir zamana ihtiyacı vardı? En çok merak ettiği şeylerin başında bu geliyordu. Buna ne kendi içinden, ne de mürşitlerinden bir cevap alamıyordu. Demek ki bunun için de beklemesi gerekmekteydi. Aklı sürekli olarak o yirmi iki sırra ve temsil ettiği heykellere takılıp kalıyordu. Eğer bunlarla ilgili bilgiler üstü örtülü de olsa geçtiği sınavın sonunda kendisine açıklandıysa ve bu sınav aynı zamanda geçeceği inisiyasyonun saflıalannı anlatan sembolik bir bilgiye de sahipse, o halde ortaya şöyle bir sonuç çıkmaktaydı:

Belki de edineceği sırların temelini oluşturan bu yirmi iki sırrın gerçeğine inisiyasyonun ancak sonunda ulaşabilecekti. Bunu anlaması oldukça uzun bir süreye malolmuştu ama artık çok iyi biliyordu ki, bunlar Mısır İnisiyasyonu'nun temellerini oluşturmaktaydı. Ve bu sırların neler olduğunu anlayabilmesi için inisiyasyonun tamamını kat etmek gerekiyordu. Burada da sabır, karşısına dikilmişti... Sabretmeli ve beklemeliydi. Ve bu arada sabretmeyle ilgili de bir şeyler keşfetmeye başlamıştı. Sabretmenin basit anlamda köşesine çekilip bekleme olmadığmı, tam tersine kendisinin göstereceği çaba ve çalışmayla geçen bir süreci kapsaması gerektiğini fark etmişti... Şimdi mürşitlerinin kendisini neden terketmiş gibi göründüklerini daha iyi anlıyordu. Rahipler de sabrederek kendisinin belli bir yol kat etmesini bekliyorlardı... O içe doğan aydınlanma anlarının birinde fark ettiği gerçeklerden biri de buydu işte...

Yirmi iki sırrı sembolize eden heykellerle ilgili, o günden beri mürşitlerinin hiç biri ona tek bir kelime bile söylememişti ama bu heykellerin bulunduğu salonda gezinip, bu resimler üzerinde konsantre olup, derin derin düşünmesine izin verilmisti. Orada bazen saatlerce tek başına kalmaktaydı... Heykellerdeki ciddiyet ve kararlılık, Mısır'ın o kendisine özgü sanatıyla adeta hayat bulmuştu. Bu, heykellerin görünen kısmıydı. Bu kadarı bile insanda hayranlık uyandırmaya yetiyordu... Büyüleyici sanatsal güzelliklerinin ötesinde temsil ettikleri sırlar ve o sırların enerjisi onlarla bütünleşmiş durumdaydı... Onlara bakanlar o enerjiyi ruhlarının derinliklerinde hissetmekte, o enerjiler onu seyredenin gönlüne dolmaktaydı...

Her biri evrenin ve yaşamın bir alanını yönetip yönlendiren kozmik prensipleri ifade eden bu "Mısır'ın Kutsal Sembolleri" rahipler için evrenin anahtarı konumundaydılar. Sırların saklandığı yer işte buradaydı. Bunun farkında olan aday onlara başka bir gözle bakmakta ve onları sırların muhafızları gibi görmekteydi. Ancak bu sırlara erişebilmesi henüz mümkün görünmüyordu. Peki bir gün bu sırlarla karşı karşıya gelip bunların ne anlama geldiklerini tam olarak anlayabilecek miydi?...

- "İsisin gülünü koklamama ve Osiris'in ışığını seyretmeme bir gün izin verilecek mi acaba?..." Aklında sürekli dönmekte olan bu soruyu bir gün Osiris Rahipleri'nden birine sorduğunda şöyle bir cevap almıştı:

Bu bize bağlı bir şey değil. Hakikat kendisini teslim etmez. İnsan onu ya kendinde bulur ya da hiç bulamaz. Biz seni Adept (37) yapamayız. Onu kendi kendine elde etmek zorundasın. Lotüs suyun dibinde yeşerir ama suyun yüzeyine ulaşması çok uzun bir zamanı gerektirir. İlâhi Çiçeği açtıracağım diye acele etme. Olacağı varsa, bir gün elbette olacaktır. Çalış ve dua et.

Mabedin aurası tüm benliğini kuşâtıyor

Bu cevap, adayda buruk bir sevinçle karşılanmış ve tekrar derslerine geri dönmüştü. Rüyaları da değişmekteydi demiştik... Evet... Artık rüyaları bile Mısır İnisiyasyonunu oluşturan sembollerle dolmuştu. "İsis'in Gülü"m bir gün koklayabilecek miyim diye düşündüğü o günün gecesinde garip bir rüya görmüştü. Bir ağacın içinden çıkan İSİS, sağ elinde tuttuğu kupadaki suyu kendisine uzatıyor ve bu sudan kana kana içiriyordu. Hemen aşağıda ise kendisini görüyordu. Başı kendisinin başıydı ama vücudu büyük bir kuşu andı rıyordu. Isis'in sol elinden akan suyu da, bu kuş içiyordu. Demek ki, kendisi farketmese de İsis sürekli yanındaydı. Ve enerjileriyle kendisini besliyordu. İsis'in elinden rüyasında su içmek bu anlama geliyordu.

Kendisine ruhsal konularda bilgi veren rahipler, kuşun astral bedeni sembolize ettiğini daha önce söylemişlerdi. O halde hem fiziksel hem de astral bir arınmayla karşı karşıyaydı. Bunu artık o kadar iyi içinde farkediyordu ki, ruhsal bir yıkanmadan çıkmış gibi kendisini hissediyor ve İsis'in kendisini dört bir yandan kuşattığını nerdeyse görür gibi oluyordu. Mabedin aurası tüm benliğini kuşatmıştı... Görmüş olduğu rüya bunu anlatıyordu. İşte bu düşüncelerle uyandığında uzun bir süre derin bir sessizliğe gömülmüş ve tek bir söz bile söyleyememişti.

("Ağaç Sembolü" Ezoterizm'de yer ile gök arasında kurulan irtibatın sembolüdür. Bu açıdan bakıldığında adayın rüyasında Isis'in ağacın içinden çıktığını görmesi, İsis'i temsil eden ruhsal planla irtibata girmeyi başardığını göstermektedir. Bu, Isis İnisiyasyonu'nun başarıyla tamamlanacağını ya da tamamlanmak üzere olduğunu gösterir. Su, burada hem bilginin hem de ruhsal - manyetik tesirlerin sembolüdür. Isis'in suyuyla beslenmek onun tesiriyle muhatap olmak demektir. Bu hem fiziksel hem de ruhsal arınmayı da ifade eden bir semboldür.)

Bu sessizliğin yüce cazibesi ile mabette günler ayları, izlemekteydi....

Mabede geldiği günden bu yana yıllar geçmişti...

Rahip adayı, mabede geldiği ilk günle kendisini karşılaştırdığında gözle görülür bir başkalaşım içine girdiğini çok iyi anlayabiliyordu. Bir zamanlar başına üşüşmüş olan ihtirasları, ondan bir buhar gibi uzaklaşmış; onu şimdi sarıp sarmalamakta olan düşünceler ise, ona yepyeni bir dünyanm kapısını aralamaya başlamıştı... Dünyasal benliğinin silikleşmeye başladığını, onun yerine daha saf bir benliğin doğmakta olduğunu, kuvvetle hissetmekteydi. İçinde bulunduğu mabedin aurasını artık daha iyi hissediyordu. Burada bulunmak bile sanki iç dünyasında büyük değişikliklerin oluşmasına yetiyordu. Her geçen gün farklı bir kisveye bürünmekteydi. Son günlerde rahiplerin de kendisine karşı tutumlarında değişiklikler olduğunu görüyordu. Gittikçe kendisiyle daha fazla ilgilenmeye ve ona yeri geldikçe bazı bilgileri artık daha açık anlatmaya başlamışlardı. Örneğin bu mabedin kimler taralından ve ne zaman kurulduğunu, ne amaçla bu yola girildiği gibi çok özel bilgilerini, rahipler kendisiyle paylaşmaktan artık çekinmiyorlardı. Kendisini rahiplerin sırdaşı gibi görmeye başlamıştı. Bu da içinde büyük bir öz güvenin doğmasına neden olmaktaydı.

Kuşku dolu günler artık geride kalmıştı..

Bu duyguların etkisiyle, içinden gidip kapalı sunağın basamaklarında el pençe divan durmak, secdeye varmak geliyordu. Onda artık başkaldırma duygusunun yerini, mabedin temsil ettiği değerlerle bütünleşme almıştı. Bunun ne olduğunu tam olarak bilemese de, sadece içten içe ama son derece derinden hissediyordu. Sihirli bir dünyadaydı ve bu sihirli dünyanın gizemleri onu sarıp sarmalamıştı. Kendisini bu sihirli dünyaya teslim etmekte artık hiç bir tereddüt göstermiyordu. Çünkü o da artık bu sihirli dünyanın bir üyesiydi...

Yaptığı meditasyonlarda sık sık Başrahibin vizyonuyla karşılaşmakta ve her seferinde Başrahip'ten telepatik yolla yeni bir şeyler öğrenmekteydi. Her anının Başrahip ve diğer Majlarca gözetildiğini artık kendisi de çok iyi biliyordu... Bir zamanlar yalnızlık içinde geçen günlerin yerini şimdi her anı

dolu dolu geçen günler almıştı. İşte yine derin vecd haline girdiği bir medetasyon çalışması sırasında Başrahip telepatik irtibat kurarak, kendisine şunları söylüyordu:

Oğlum!... Hakikatin sana açıklanacağı zaman yakındır!... Sen onu kendi benliğinin derinliklerine indiğin ve orada ilâhi yaşamı tanıdığın zaman zaten perde arkasından hissetmiştin. İnisiyelere ait Yüce Meclise artık katılabileceksin. Kalbinin temizliği, hakikate karşı olan aşkın ve terk yolundaki başarın sayesinde bunu hak etmiş durumdasın. Ama ölmeden ve ardından da tekrar doğmadan Osiris'in eşiğinden içeri kimse girememiştir. Mahzende sana yardım edeceğiz. Sakın korkma, zira sen artık bizim kardeşimizsin.

Bu sözler, rahiplerin desteğiyle inisiye adayının çok farklı bir aşamaya geçirileceğinin işaretiydi. Vecd halindeyken bu mesajı alması, adayın artık ruhsal bir kanala bağlandığının da bir göstergesiydi. Bu mesajı alabildiğine göre, ruhsal kanaldan gelecek diğer mesajları da alabilecek demektir. Bu da, yıllar süren İsis İnisiyasyonu'ndan artık inisiyasyonun ikinci safhası olan Osiris İnisiyasyonu'na geçebileceği anlamına geliyordu.

Osiris Rahipliği'ne Doğru...

İsis İnisiyasyonu'ndan Osiris İnisiyasyomı'na dahil etmek için ertesi gün alacakaranlıkla, Osiris Rahipleri ellerinde meşalelerle yeni Adepti jsis Mabedi'nden alıp, Büyük Piramid'in içinde bulunan sfenkslerin üzerine oturtulmuş dört direkle desteklenmiş alçak tavanlı bir mahzene götürmekleydiler. Mahzenin tam ortasında mermerden yapılmış açık ve oymalı bir mezar bulunmaktaydı. Yeni rahip adayına hitaben Başrahip şu sözlerle konuşmasma başlardı. Bu aynı zamanda ayinin de başlangıcım oluştururdu:

Hiç kimse ölümden kaçamaz. Her canlı ölecek ve tekrar doğacaktır. Bu yaşamında "Osiris'in Işığı"na katılabilmek için, Adept'in canlı canlı mezara girmesi gerekir. Haydi bakalım... Gir şu mezara, ışığı bekle... Bu gece "Büyük Korku"nun kapısından geçecek ve "Tasarruf Sahibi"nin eşiğine ulaşacaksın.

Adept boş mezara uzanmakla, Başrahip de elini onun üzerinde gezdirip onu manyetik enerjilerle donatmaktaydı. Önce Başrahip sonra da Osiris Rahipleri'nden oluşan kortej sessizce oradan ayrılmaktaydı. Odayı zar zor aydınlatan lamba bir süre sonra iyice zayıflamaya başlamakta ve tam bu sırada mahzenin derinliklerinden gelen koro halindeki bir ilâhi odayı sarmaktaydı. Lambanın sönmesiyle birlikte koro da yavaşça susmakta, Adept karanlıklar içinde odada tek başına kalmaktaydı. Az sonra yaşanacaklar tam anlamıyla ölüm anında meydana gelen gelişmeler ve "Ölüm Ötesi Yaşam"la ilgili fenomenlerden oluşmaktaydı. Adept ölüm anını yaşayarak bedeninden ayrılacak ve Öte Alem'e gidip rehber bedensiz varlıklarla görüşecek, bu süreç içinde de "Ölüm Ötesi Mekân"ın özelliklerini henüz daha ölmeden önce görme imkânına ulaşacaktır. Başrahibin "canlı canlı mezara girmen gerekir" sözü işte bunu anlatmaktaydı. Yoksa canlı canlı mezara gömülmek diye bir şey söz konusu değildi...

Odada bulunan lahitin sembolik bir anlamı vardı.

Adept ölüm ötesi deneyimi bu lahite yatarak yaşamaktaydı. İşte Büyük Piramit'le de dahil bazı Mısır mabetlerinde bulunan lahitlerin işlevi buydu. Yoksa bazı arkeologların zannettiği gibi bu lahitler mezarlık olarak kullanılmış değildir. Bu yaşanacak fenomende baştan sona Osiris Rahipleri ve Başrahip astral olarak, Adepti görüp gözetecek ve bu olayın her anında kendisine yardımcı olacaklardır. Gerçekleştirilecek olan bu ayinin temeli astral seyahata dayanmaktaydı.

Ölüm deneyimi ve ruhsal irtibat

Derin bir vecd haline (letarji) giren rahip adayı, fizik ve astral bedenlerini gevşettikçe, o ana kadar yaşadığı tüm olaylar bir film şeridi gibi gözünün önünden geçmeye başlamakta, dünyasal şuuru da gitgide silikleşmekteydi. Dünyasal bağlantılarının eriyip dağıldığını hissettikçe, varlığının astral bölümü de serbeslleşmekte ve bir vecd halinin oluşması mümkün olmaktaydı. Artık o andan itibaren durugörü yeteneği devreye girmekte ve çeşitli imajları rahatlıkla algılayabilinekteydi. Dipsiz ve sonsuz karanlıklar içinde ilk fark ettiği, uzaklarda parlak küçük bir ışık noktası olmuştu... Nokta hızla kendisine yaklaşmakta ve yaklaştıkça da büyümekteydi... Sonunda her biri gökkuşağmdaki tüm renklere sahip beş ışınlı bir yıldız görünümü almıştı. Yıldızın tam merkezi ise sanki bembeyaz bir akkor halindeydi. Çevresine büyük bir manyetik etki saçmakta olan yıldıza hayranlıkla bakakalmıştı!...

Adept bu gördüğünün ne olduğunu anlamaya çalışmaktaydı. Bu vizyonla mürşitleri ona bir şeyler mi anlatmaya çalışmakta yoksa görünmeyen alemin rehberlerinden kendisine bir mesaj mı gelmekteydi?... Her ikisi de olabilirdi ancak bunun şimdi hiç önemi yoktu. Bu yıldızın ne olduğunu daha sonra anlayacaktı...

Biz bundan sonra olacakları izlemeye devam edelim...

Bu vizyon az sonra yavaşça kaybolmakta ve aynı yerde bu kez bir çiçek tomurcuğu belirmekteydi. Karanlığın içinden açan bu çiçek, farklı bir duyarlılığa sahip gibi görünüyordu,.. Bunu çok kuvvetli olarak hissediyordu...

Çiçek gözlerinin önünde beyaz bir gül halini alırken, taç yaprakları titreşmekte ve alev alev yanan orta kısmı kızıllaşmaktaydı...

Adept, bu gülü görür görmez bunun "Isis Giilli" olduğunu anlamaktaydı. Bu uzun bir süredir koklamak istediği yani sırrına vakıf olmak istediği "Mistik Bilgelik Gülü"ydü... O halde istediğine kavuşmak üzereydi... Rahip adayının zihninden bunlar geçerken, gül bir anda buharlaşmaya başlayıp, kendisinin üzerine doğru yayılmakta ve o ana kadar duymadığı hoşluktaki kokusu tüm benliğine işlemekteydi. Vecd halindeki

Adept, işte o anda kendisini sıcak ve okşayıcı bir nefesin içine gömülmüş olduğunu hissetmekteydi. Buharlaşan gül, bulut haline gelmiş ve çeşitli şekillere bürünüp durmaktaydı. Kokusu hâlâ çevreye yayılmaktaydı... Sonunda bulut gittikçe daha fazla yoğunlaşmaya başlamakta ve bir insan yüzü görünümüne bürünmekteydi. Sonunda bir kadın yüzü oluşmuştu... Bu yüz daha önce mabette heykelini gördüğü İsis'in yüzüydü... Ama şimdi daha genç, daha sıcak ve içten bakışlıydı. Spiral beyaz bir tülle örtülü bedeni, tülün içinden yanmakta olan bir maytap gibi çevresine kıvılcımlı ışıklar saçmaktaydı. Elinde tuttuğu bir papirüs rülosuyla rahip adayına yaklaşan İsis "Ben senin görünmez kız kardeşinim" dedikten sonra, elinde tuttuğu papirüs rulosunu göstererek, sözlerine şöyle devam etmekteydi:

Bu görmüş olduğun senin yaşamlarının kitabıdır. Kitaptaki dolu sayfalar geçmiş yaşamlarını içermektedir. Boş sayfalar da gelecekteki yaşamların içindir. Bir gün bu sayfaların tümünü gözlerinin önüne sereceğim. Şimdi artık beni tanıyorsun. Ne zaman çağırırsan yanına geleceğim.

Bu sözler, İsis'in temsil ettiği ruhsal planla direkt irtibata girebildiği anlamına gelmekteydi. Artık bu planın bir zinciri haline gelmiş demekti. Bu da kendisinin bir "Adept" olduğu anlamına geliyordu. İsis'in gözlerinden çıkan manyetik bir alanın tüm benliğini doldurduğunu ve bunun etkisiyle sanki bir tüy kadar hafiflediğini, ruhunun tüm evrene yayılmaya başladığını hissetmekteydi ki, inanılmaz bir ıstırap ve korkunç bir ağırlığın tüm benliğini sıkıştınnaya başlamasıyla, neredeyse nefesinin kesildiğini gördü. O inanılmaz huzur ortamından bir anda kendisini son derece kaba bir atmosferin içine hapsedilmiş olarak buldu. Gözlerini açtığında bedeninin verdiği ağırlıktan gözkapaklarını bile açmakta zorlanıyordu. Elleri ve ayaklan sanki demir halkalara bağlıydı. Beyninin üzerinde onlarca kiloluk sanki taş bir blok oturtulmuş gibi hissediyordu. Yaşadığı fiziksel ıstırap tarif edilecek gibi değildi. Bir tüy gibi gökyüzünde gezinirken, bir anda kendisini

demirden bir kalıbın sanki içine sıkıştırılarak konulmuş gibi hissetmeye başlamıştı!...

Bu yaşadıkları bedenine geri dönmesinin belirtileriydi... Nitekim gözlerini zorlukla açtığında, çevresinde Başrahibin ve mabedin en üst düzey majlannın bulunduğunu gördü. Değil ayağa kalkmak, gözlerini bile açık tutmakta zoriuk çekmekteydi. Kendisine sunulan teskin edici bir sıvıyı içtikten sonra ayağa kalkabildiginde, Majlardan biri ona doğru yaklaşıp şunları söylüyordu:

> İşte tekrar yaşama döndün... Şimdi gel inisiy
> ler şölenine katıl da bize İsis'in ışığında yap
> ğın seyahati anlat. Artık inisiye adayı değil, s
> de bir inisiyesin. Sen de bizlerden birisin.

Bu yaşananlar, İsis İnisiyasyonu'nun sonu, Osiris İnisiyasyonu'nun ise başlangıcı anlamına geliyordu. Ezoterizm'de Küçük Sırlar'dan Büyük Sırlariar Aşaması'na geçişe karşılık gelen bir safhaydı bu... Ve bundan sonraki eğitimi Büyük Piramid'in içindeki merkezlerde geçecektir... Bu merkezlerden biri de piramidin rasathanesiydi. Astrolojik çalışmaların yapıldığı bu merkezde gökcisimleri izlenmekteydi. Özellikle de bu izlemede "Büyük Köpek Takım Yıldızı" ayrıcalıklı bir yere sahipti. Büyük Piramit'teki eğitimin önemli bir bölümünü Thot'un Kitabı'nda ve Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda dile getirilen ezoterik bilgilerin inisiye adayına aktarılması oluşturulmaktaydı. Thot'un Kitabı'ndan inisiye adayına aktarılan ilk bölümler, az sonra sizin de farkedeceginiz gibi Tevrat'ta dile getirilen temayla büyük bir paralellik gösterir. Musa'nın da bir 0siris rahibi olduğunu düşündüğümüzde, buna kuşkusuz ki, şaşmamak gerekir. Bu konuya tekrar döneceğiz. Biz Büyük Piramit'teki inisiyasyonun ikinci aşamasmda dile getirilen Thot'un Kitabı'ndaki ezoterik bilgilerle yolumuza devam edelim... Böylelikle inisiye adayma Osiris İnisiyasyonu'nda ne tür bilgiler aktarıldığıyla ilgili hiç değilse genel bir fikir edinmeye çalışalım.

THOT'UN KİTABI'NDAKİ SIRLAR BİLGİSİ

Thot bir gün varoluşun kökenini derin derin düşündükten sonra uyuya kalmıştı... Fiedenini ağır bir uyuşukluk içinde hissediyordu. Bedenindeki bu uyuşukluğa paralel olarak ruhu da uzaya doğru gitgide yükselmeye başlamıştı. Tam o sırada tarif edilebilecek bir şekle sahip olmayan ilâhi bir varlığın kendisini ismiyle çağırdığını farketti. Korkuya kapılan Thot: "Sen kimsin?" diye sormuştu.

— Ben Osirisim...En yüce Zekayım...,Her sırın örtüsünü kaldırabilirim... Sen ne istiyorsun?

— "Ey İlâhi Osiris! Varlıkların ve varoluşun kaynağını seyretmek ve Tanrı'yı tanımak istiyorum..."

Osiris kesin bir dille cevap verir:

— Arzun yerine gelecek

Bu kısa konuşmanın ardından, benliğini kaplayan ağırlık yerini büyük bir hafifliğe bırakmıştı...

Thot, kendisini büyük bir huzur ve iç aydınlanma sağlayan bir ışığın içine gömülmüş olduğunu hissetmeye başlamıştı. Bu saydam ışın demetlerinin içinden, hayranlık uyandırıcı güzellikte şekiller geçmekteydi. Ancak birden bire her şey değişivermiş ve üzerine aniden, içinde canavarımsı şekillerin bulunduğu korkunç karanlıklar çökmeye başlamıştı. Koyu gri sisler içinde, iç karartıcı böğürmelerin duyulduğu rutubetli soğuk bir girdabın içine yuvarlanıvermişti. Girdabın içinde döne döne düşerken, ne dediği anlaşılamayan bir ses yükselmişti. Bu ses, ışığın sesiydi... Ne dediğini anlamasa da, bu sesi duyar duymaz rutubetli ve soğuk karanlık girdabın derinliklerinden insanı yakmayan büyük bir alev yükselmiş ve Thot'u üzerine alarak, onu bu karanlıklar girdabından yukarılara doğru hızla çıkartmaya başlamıştı. Bu alevle birlikte yükselen Thot, kendisini pırıldayan yıldızların süslediği, uzayın ferahlatıcı atmosferinin içinde bulmuştu. Alevin çevreye saçtığı pırıltılar çok tatlı bir sesle uzayın derinliklerinde kaybolup gitmişti...

Tüm uzayı ışığın sesi doldurmuştu... Aşağıda yeryüzü, yukarıda gökyüzü... İkisinin tam ortasında ise Osiris, boşlukta asılı duruyordu... Her şey bir anda olup bitmiş ve Thot şaşkınlık içinde Osiris'e bakıyordu.

Osiris Thot'a: "Gördüklerinin anlamını kavradın mı?" diye sormuş, "Hayır!" cevabı alınca da sözlerine şöyle devam etmişti:

– Peki!... Öyleyse olanı biteni az sonra öğreneceksin. İlk gördüğün ışık Tanrılar'ın dünyası, daha sonra içine daldığın karanlık ise, içinde insanların yaşam sürdüğü maddi alemdir.

Derinliklerden fışkıran ateşe gelince, o İlâhi Kelâm'dır.

Tanrı Baba'dır. Kelâm da Oğul. Her ikisinin oluşturduğu bütünlük ise Yaşam'dır.

Bu açıklamanın üzerine, Thot zihnine takılan kendisiyle ilgili bir soru sorar:

- "Bende nasıl bir içsel güç gelişim gösterdi ki, beden gözleriyle değil de, gönül gözleriyle görmeye başladım?"

– Toprağın çocuğu! Kelâm sendedir de ondan. Sende bulunup da hareket eden, gören ve işiten şey Kelâm'ın ta kendisidir. Kutsal Ateş senin içinde gizlidir.

- "Bu herkes için geçerli midir? Yoksa sadece bana mı özgüdür? " diye soran Toht'a Osiris'in cevabı son derece kısa oldu.

– Kutsal Ateş herkesin kalbinde gizlidir. Ancak onu sadece inisiyeler uyandırabilir.

Thot'un sembolik olarak Osiris'le olan konuşmasının temeli ruhsal irtibata dayanır. Dinsel terminolojide bu irtibat tekniğine "Vahiy Sistemi" denmiştir. Yani yukarıdaki satırlar Thot'un aldığı vahiydir. Thot'un

Kitabı'nda yer alan bu satırlar arasında kullanılan sembollerin İsa Peygamber'in kullandığı semboller arasmda büyük bir paralellik olduğunu sanırım farketmişsinizdir.

Bu semboller: *"Tanrılar'ın Dünyası", "İlâhi Kelâm", "Baha", "Oğul" ve "Kutsal Ateştir.*

Bunların hepsi Ezoterik Öğreti'nin temelini oluşturan Mu Sembolleri'dir. Bu sembolizmi aynı şekliyle İsa Peygamber de kullanmıştır. Thot'un kitabında "Kutsal Ateş senin içinde gizlidir" sözleriyle dile getirilen ezoterik sırrı, İsa Peygamber şu şekilde ifade etmiştir:

"Tanrı'nın Krallığı sizin içinizde ve çevrenizdedir."

Thot'un kitabına geri dönelim...

Thot'un Kitabı'na Göre İlâhi Oluşum

Thot Osiris'e hitaben şöyle bir dilekte bulunur:

- "O halde bana bu İlâhi oluşumun işleyişini ve insanların bu dünyaya geliş ve gidiş serüvenlerini gösterir misin"

Bunun üzerine Osiris Thot'a gözlerini kapatıp arkasına yaslanmasını söylemişti. Bundan sonrasını birlikte takip etmeye devam edelim:

Thot kendisini bir anda uzayın derinliklerinde buldu... Bir göktaşı gibi uzayda süzülüyordu... Sonra taş gibi ağırlaşmaya başladığını hissetti... Hızla karanlık bir tünelin içinden geçip dağlık bir arazide yere indi. Kendisini bir dağın zirvesinde bulmuştu... Vakit geceydi. Yerküre karanlık ve çıplaktı... Vücudunun tüm uzuvları gülle gibi ağırlaşmış, hareket etmekte bile güçlük çekiyordu... Derken gökyüzünden yeryüzünü kaplayan Osiris'in sesini işitti:

- Gözlerini yukarıya kaldır da bak!...

Birbiri üzerine binmiş eş merkezli ışıklar saçan yedi kubbe yeryüzünü Doğu'dan Batı'ya kadar kaplamıştı. En sonuncusunun üzerini ise bir kemer gibi Samanyolu sarmaktaydı. Her biri şeffaf camdan yapılmış gibi duran ve

içleri pırıl pırıl ışıklarla donatılmış yedi katlı gök tüm heybetiyle yukarıda duruyordu. Her kürede gezegene benzeyen farklı renkteki bir ışık topu dolanıp durmaktaydı. Bu ışık toplarına da yine farklı görünümdeki melekler eşlik etmekteydiler. Melekler ışık toplarının sürekli yanında bulunmakta adeta onları görüp gözetmekteydiler. Bu olup bitenleri hayranlıkla seyre dalan Thot, Osiris'in şu sözleriyle irkildi:

— Bak... Dinle., Ve anla..

Thot olup bitenlere pek bir anlam veremiyordu. Bunu farkeden Osiris tekrar sözü ele aldı ve olup bitenleri açıklamaya başladı:

– Her türlü yaşama imkân veren şu yedi kubbeye bak. Bunlar hiyerarşik bir düzende sıralanmış olan göğün yedi katlarıdır. Ruhların aşağılara inip sonra tekrar yukarıya tırmanışları bu kubbelerde cereyan eder. Her birinin içindeki Yedi Melek, İlâhi Kelâm'ın yedi ışınıdır. Her biri ruhların varoluşunun bir yönüne kumanda etmektedir.

1. Kat (Ay Meleği)
Endişeli endişeli tebessüm ederken gördüğün başında gümüş orak şekilli taç giymiş olanı, doğum ve ölüm süreçlerini kontrol etmektedir.

2. Kat (Merkür Meleği)
Onun üstünde yer alanın görevi bilim yüklü sihirli asasıyla aşağılara inen veya yukarılara çıkan ruhlara yol göstermektir.

3. Kat (Venüs Meleği)
Onun hemen üstündeki meleğin elindeki aynaya bakanlar kendilerini tanımaktadırlar.

4. Kat (Güneş Meleği)
Onun da üstündeki elinde meşale tutan melek, ahengi, güzelliği ve saflığı kollar ve geliştirir.

5. Kat (Mars Meleği)
Daha da yukarılardaki elinde kılıç tutan melek evrensel adaleti yerine getirir. Varlıkların ne ekerse onları biçmesi, bu meleğin yönettiği yasalarla gerçekleşir.

6. Kat (Jüpiter Meleği)
Gök mavisi kürede tahtın içinde oturan melek ise, İlâhi Zeka'nın sembolü olan Yüce Kudret Asası'nı taşımaktadır.

7. Kat (Satürn Meleği)
Göğün en üst noktasında ise, Bilgelik Küresi'ni taşıyan melek bulunmaktadır.

Burada sembolik bir şekilde dünyamızın görüp gözeticilik sistemi dile getirilmektedir. Evrensel İdare Mekanizması'nın dünyamızla ilgili bölümünün anlatılması söz konusudur. Yedi katlı göklerin her biri farklı ruhsal idareci planların sembolüdür. Meleklerle anlatılmak istenen budur. Bunların her birinin ne anlama geldiğinin üzerinde ayrı ayrı durmak gerekir. Çünkü özetini yaptığımız bu satırlar son derece sembolik ve üstü örtülü bir durumda dile getirilmiş durumdadır. Bunu yapabilmek için Thot'un Kitabı'nın sayfaları arasında biraz daha gezinelim...

Ruh Göğün Evladıdır...

Osiris'in az önceki açıklamalarına karşılık olarak Thot şunları söyler:

- "Evet!... Görünen ve görünmeyen alemleri içeren yedi bölgeyi görüyorum. Bu yedi bölgenin hepsine nüfuz eden ve hepsini yöneten Işık Kelâm'in yani biricik Tanrı'nın Yedi Işını 'm görebiliyorum. Ama ey benim yüce mürşidim, insanların bu alemlerdeki seyahatleri nasıl gerçekleşmektedir? "

Osiris tekrar açıklamalarına başlar:

– Samanyolu bölgesinden yedinci küreye düşen şu ışıklı tohumu görüyor musun? Bunlar ruh tohumlarıdır. Bunlar, Satürn bölgesine geldiklerinde kaygıdan ve tasadan uzak mutluluk içinde fakat mutluluklarının farkında olmadan yaşayan hafif buhar gibi şeylerdir. Ama Satürn bölgesinden daha aşağı bölgelere düşerken gitgide ağırlaşan bedenlere bürünürler. Her bedenle-

nişte içine girdikleri ortama uyum sağlarlar ve pırıltılarını gittikçe kaybederler. Bu, içine girdikleri ortamların bir zaruretidir. Kendi ışıklarını azaltmadan, daha aşağı ortamlara uyum sağlayamazlar.

Yaşamsal enerjileri artmaktadır ama daha kaba bedenlere girdikçe o semavi kökenlerinin anısını gitgide unutmaktadırlar. İşte ruhların aşağılara inişleri böyle gerçekleşmektedir.

Dünyaya geldiklerinde maddeye daha da bağlanmaya, bir beden içinde yaşam özlemiyle daha da sarhoş olan ruhlar, kendilerini maddi zevkler peşinde koşarken bulurlar ve eski anılarını tamamen unuturlar. Onlar için şehvet ve maddi zevkler yaşamlarının ana gayesi haline gelir.

Beden içinde yaşarken İlâhi Yaşamı boş bir düş gibi hayal etmekten başka bir şey yapamayan insanların dünyası işte böyle bir dünyadır... Ancak inisiyeler bilir ki, ruh göğün evladıdır. Aranızda böyle inisiyeler vardır ve sen de onlardan biri olacaksın.

Yukarıda anlatılanların, Thot'un Atlantis'teki eğitimi sırasında bizzat Thot'un başından geçenleri dile getirdiğini tahmin etmekteyiz. Belli ki daha sonraları Thot, bunları kaleme almış ve "Thot'un Kitabı" olarak bilinen inisiyatik bilgileri oluşturmuştur. Ve yukarıdaki son satırda dile getirilen kehanet gerçekleşmiş, Thot gerçekten de inisiye olmuş hatta bununla da kalmayarak bu sırları "Osiris Öğretisi" adı altında Mısır'a getirerek. Tufan sonrasında bu bilgilerin yaşamasına olanak sağlamıştır. Anlatım son derece sade ve açıktır. Anlatımda sembolik unsurlar bulunsa da, anlatılmak istenen meselenin özü rahatlıkla anlaşılabilecek durumdadır. Ruhsal varlığın en incesinden en kabasına doğru farklı boyutlardaki maddi alemlere nasıl süzüldüğünü yani nasıl enkarne olduğunu anlatmaktadır. Öz olarak İlâhi bir hüvviyete sahip olan ruhsal enerjinin maddi alemlerde bu enerjisini kabalaştırma mecburiyeti olduğu da tüm açıklığıyla dile getirilmiştir.

"Beden içinde yaşarken İlâhi Yaşamı boş bir düş gibi hayâl etmekten başka bir şey yapamayan insanların dünyası işte böyle bir dünyadır" sözüyle bu dünyaya enkarne olan varlıkların unutma sürecine girdikleri anlatılmaktadır. Gerçekten de böyle olmuş ve insanlık özellikle "Demir Çağ"da İlâhi yaşamla olan irtilbatını büyük bir oranda unutmuştur. Dolayısıyla kökenini de...

Satürn Bölgesi

Metinde geçen "Satürn Bölgesi" az önce de görmüş olduğumuz gibi yedi katlı göğün (ruhsal idareci planların) en üst kısmında yer alan bir planın sembolik ismidir. Bu ezoterik sembol başka toplumların ezoterik çalışmalarında da karşımıza çıkmaktadır. Bu sembolü kullananlardan biri de "Batıni Ekol'ün Anadolu'daki en önde gelen uygulayıcılarından Mevlânâ'dır. Mevlânâ'nın hemen hemen tamamen açık bir şekidle dile getirdiği konulardan biri de, Evrensel İdare Mekanizması ve bu mekanizmanın dünyamızla olan bağlantılarıdır. Bu konuya kitaplarında hayli yer vermiştir. Biz bunlardan konumuzla direkt ilgili olan bir bölümü aktarmak istiyoruz. Mesnevi'de İdris Peygamber'in bir enkarnasyonunda 8 yıl Satürn'de (Zuhal) öğrenim görüp inisiye olduğu, Dünya'ya döndüğünde de, astrolojiyi ve astronomiyi uygulayıp öğrettiğini şu dizelerle anlatılmaktadır:

İdris , yıldızların cinsindendi . Onun için sekiz yıl Zühal'de kaldı. Zuhal , Doğular'da da onun dostu oldu, Batılar'da da. Her halde onunla konuştu, onun sırlarına mahrem oldu. Kaybolduktan sonra tekrar Dünya'ya gelince yeryüzünde yıldızlar bilimine dair ders verdi. İdris Peygamber'le Thot'un aynı kişiler olduklarını bir kez daha hatırlatacak olursak, Mevlânâ'nın bu dizelerinde dile getirdikleriyle, Thot'un Kitabı'nda dile getirilen ne kadar birbirleriyle paralellik gösterdiği derhal ortaya çıkacaktır. Bu nedenle bu dizelerin ayrı bir önemi vardır.Çoğunlukla ezoterizmde karşılaştığımız "Satürn'de eğilim gören kimiler meselesi" Mesnevi'de gayet açık bir şekilde dile getirilmiş bulunmaktadır. Mevlânâ bu sırrı dizelerinde dile getirirken aynı zamanda "Kozmik-Galaktik Uygarlıklar"ın dünyamız üzerindeki fonksiyonlarını da dolaylı bir şekilde ortaya koymaktadır. Aynı Thot'un kitabında olduğu gibi...

Satürn Bölgesi'yle irtibata girmek demek, Thot'un kitabında geçen bu yedi kat göğün sırrına varmak demektir. Nitekim Osiris de Thot'a bu sırra ancak inisiyeler ulaşabilir dememiş miydi?... Kur'an-ı Kerim'de bu ezoterik bilgileri doğrular nitelikte ayetler vardır. Bu ayetlerin öncesinde bir takım peygamberlerin Muhammed Peygamberce anılması istenir ve sıra İdris Peygambere gelir:

Ey Muhammed, Kitap'ta idris'e dair söylediklerimizi de an; çünkü o dosdoğru bir peygamberdi. Onu yüce bir yere yükselttik. (Meryem: 19/56-57)

Ayetin hemen devamında İdris Peygamber'in Tufan'ndan önceki nesle ait olan bir kişi olduğu son derece açık bir şekilde ifade edilir:

İşte onlar Adem'in ve Nuh'la beraber taşıdıklarımızın soyundan; İbrahim ve israil'in soyundan ve seçip doğru yola eriştirdiğimiz, Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberlerdendir.., (Meryem Suresi: 19/58)

Konu belli bir oranda da olsa, sanırım açıklığa kavuşmuştur. Biz Thot'un Kitabı'nda anlatılanlara tekrar geri dönelim.

Cehennem Sembolü ve "Astral Tortular"ın yakılması...

Thot Osiris'in kendisine izlettiği bu vizyondan çok etkilenmişti. Ancak aklına bazı sorular takılmıştı:

- "Dünyaya kadar gelen bu ruhlara sonra ne oluyor? Bu madde girdabından kurtulamamak diye bir şey söz konusu olabiliyor muydu?"

Zihninden bu sorular geçerken, Osiris'in kendisine gösterdiği vizyon da yavaş yavaş silikleşmeye başlamıştı. Bir ara Osiris'in o muhteşem görüntüsüyle karşı karşıya geldi ve ardından Thot kendisini siyah bir bulutun içinde buluverdi. Ancak bu sefer gördükleri hiç de iç açıcı şeyler değildi. Canavarımsı hayvanları andıran garip mahluklar tarafından parçalanmakta olan çaresizlik içindeki insanlar bu kez gözünün önünde canlanmıştı... Çevresini çok korkunç bir manzara kaplamıştı...

Pırıltılar içindeki dünyadan, sanki yeraltındaki zindanlara inmiş gibiydi...

Derken yine Osiris'in sesi duyuldu

> – Kendilerini bu girdaptan kurtaramayan ruhların kaderi budur işte!... Onların bu ıstırapları ancak, tam bir şuur kaybı demek olan, tahrip oluşlarıyla birlikte sona ermektedir.

Metapsişik çalışmalarda ve ezoterik öğretilerde dile getirilen çok önemli bir bilgiyle burada karşılaşılmaktadır. Thot'un Kitabı'nda geçen ***"Tahrip Olmak"*** kavramı, metapsişik ve ezoterik öğretilerde "Astral Yanma" olarak tanımlanır.

Bu konuyu biraz açalım...

Maddeye bağlanabilmek için kendi ışığını azaltmak zorunda kalan varlık, dünyada yaşarken astral yapısında da çok büyük bir kabalaşmaya maruz kalmaktadır. İşte varlığın en çok etkilendiği olumsuz koşul da budur. Astral yapısı kabalaşan ve adeta bir kabuk gibi varlığın iç ışığını bedensel yaşamına aktarmasına engel olan bu sonuçla her varlık karşılaşmaktadır. Ve her varlık bu dünyadan ayrılıp asıl vatanına dönerken bu astral kabuktan kurtulmak zorunluluğu ile karşı karşıya gelmektedir. İnisiyasyonun asıl amacı işte bu kabuğu henüz daha dünyadayken yok etmektir. Ancak unutmamak gerekir ki, özel bir inisiyasyona alınmayan varlıklar da bu kabuklarından kurtulmak zorundadır. Peki bu mümkün müdür? Evet. Bunun da tek bir yolu bulunmaktadır: Pozitif enerjiler içinde kalabilmek. Çünkü bu astral tortuyu oluşturan ana faktör negatif enerjilerdir. Bunu temizleyecek temel unsur ise bunun karşıtı olan pozitif enerjilerdir.

Evet... görüldüğü gibi bunun çaresi son derece basittir. Ama bunun uygulanabilmesi son derece güçtür. Çünkü "negatif enerjilerden uzak kalınız" demekle negatif enerjilerin kullanımına son verilemez. Bunun için özel çalışmalar gereklidir. Tüm dinlerin insanları pozitif alana yöneltmeye çalışmalarının asıl sebebi işte bu teknik meseleye dayanır Dinlerde

uygulanan çeşitli ibadet ve ayinlerle bu gerçekleştirilmeye çalışılır. Dinlerde bu konuyla ilgili söylenilen bir başka şey daha vardır. Günah işleyen insanların cehenneme gideceğinden sözedilir. Cehennem sembolünün ana teması ise ateştir. Ateşte yanmakla anlatılmak istenen asıl mesele, astral tortuların yakılmasıdır. Gerçekten de astral tortuların yakılması diye bir olgu vardır. Bazı insanlarda bu tortu o denli ağırlaşır ki, bu tortu kendi başlarına temizlenebilme imkanını ortadan kaldırabilmektedir İşte böyle durumlarda varlığa bir yardım eli uzatılarak, kendi başına temizleyemediği bu tortu, özel bir manyetik etkiyle yok edilebilir. Ancak bu uygulama varlığın astral bilgi merkezindeki pekçok anıyı da yok etmektedir. Yani varlık, madde ile girdiği bu irtibat sırasında geçirdiği pekçok enkarnasyona ait bilgiyi bir anda kaybetmektedir. Az önce Thot'un Kitabı'nda geçen "Onların bu ıstırapları ancak, tam bir şuur kaybı demek olan, tahrip oluşlarıyla birlikte sona ermektedir" sözünün ardında yatan gerçekle, dinlerde dile getirilen "cehennemde yanma" temasının ardında yatan gizli mesaj işte budur...

Madde girdabından kurtuluş ve Ruhların tekrar yukarı çıkışları...

Sıra aşağıya inen ruhların tekrar yukarıya çıkış süreçlerini Thot'a göstermeye gelmişti. Tekrar gökyüzünü kaplayan yedi katlı gök Thot'un gözü önünde canlardınlmıştı. Osiris birinci kubbeye çıkan birkaç ruhu göstererek şunları söylüyordu:

– Birinci kubbeye doğru tırmanmaya çalışan şu ruh topluluğunu görüyor musun? Bir kısmı Dünya'ya doğru tıpkı fırtınaya tutulmuş kuşlar gibi düşmekte. Diğer bir kısmı da, var güçleriyle bir üst kubbeye ulaşmak için büyük bir çaba sarfetmekteler. Ve sırayla kubbeleri teker teker geçiyorlar. Her bir üst kubbeye tırmandıkça nasıl da pırıldadıklarını görüyor musun? En üst kubbeye varabilenler için bu serüven sona ermektedir.

Bu birkaç dakika içinde gördüklerin yüzyıllarca süren insanlık tarihinin kısa bir görünümünden ibarettir. Ve bu serüven hâlâ devam etmektedir. Bu yol, inenler ve çıkanlarla doludur... Ve şunu asla unutma ki, inmiş olanlar bir gün mutlaka yeniden çıkmak zorundadırlar. Bu onların değişmez kaderidir. Ancak bunun hiç de kolay bir şey olmadığını görüyorsun. Umarım gördüklerini anlıyorsundur...

Thot büyülenmiş gibi olduğu yerde hareketsiz donup kalmış, kendisine seyrettirilenleri takip etmeye çalışıyordu. Osiris'in ne anlatmaya çalıştığını anladığını belirtmek için başını hafifçe aşağıya doğru eğdi.

- "Bu çıkışı başarabilmek için ne yapmam gerekiyor? "

– Ruhunu yükseltebilmek için fazlalıklarından kurtulman gerekir. Ruhunu hafifleştirmeye bak. Yedi kubbeyi tırmanan ve içinden geçtikleri bölgelere kıvılcımlar saçan şu uzaklardaki ruhların uçuşlarını seyrederek, kararmış manevi varlığını günlük güneşlik hale getirmeye çalış. Zira sen de onları takip edebilirsin. Yücelmek için istemek yeterlidir. Etrafa nasıl dağıldıklarına ve ilâhi gruplar oluşturduklarına bir bak. Her biri kendilerine uygun bölgelere kadar yükselip, o bölgenin meleğinin kanatları altında toplanmaktalar. Bu yedi bölge hep bir ağızdan şunu söylemektedir:

"Bilgelik... Aşk... Adalet... Güzellik... Görkem... Bilim... Ölümsüzlük..."

Öte Alem'in çok belirleyici bir özelliği burada dile getirilmektedir. Bedenini terk eden varlığın Spatyom'da kendisine uygun bir bölgede yer edinebildiği bugüne kadar gerçekleştirilen Metapisişik çalışmalarda net bir şekilde anaşılmış durumdadır. Metapisişik çalışmalarda "Spatyom", dinsel terminolojide ise "Ahiret" olarak isimlendirilen Öte Alem'in maddesel yapısının, çok yüksek titreşimli maddelerden oluştuğu ve bu oluşumun da kendi içinde en kabasından en süptiline kadar çeşitli merhalelerden meydana geldiği tespit edilmiştir.Metapisişik çalışmaları yakından takip eden okurlarımızın bildiği gibi, bedenini terk eden her varlık, astral bedeniyle bu mekana intikâl etmektedir. Dünyada yaşarken astral bedenimizi ne kadar inceltebildiysek yani astral tortularımızı ne kadar temizleyebildiysek. Öte Alem'de o kadar yüksek seviyelerde bir yer edinebilmemiz mümkün olabilmektedir. Bu tamamen kendiliğinden gerçekleşen bir süreçtir. Öte Alem'in hangi vibrasyonel kısmına Astral Bedenimiz senkronize olursa, orada bir yer edinmemiz kaçınılmaz bir sonuç olarak karşımıza çıkmaktadır. İstesek de daha ötelere geçemcmiz mümkün olamamaktadır. Thot'un Kitabı'nda bu mesele tek bir cümleyle özetlenmiş durumdadır: "...Her biri kendilerine uygun bölgelere kadar yükselip, o bölgenin meleğinin kanatları altında toplanmaktalar...."

Dünya Spatyomu için geçerli olan bu husus dünya spatyomunu terk etmeyi başarabilen varlıkların ruhsal planına kavuşmak için yapacağı ruhsal yolculuğu için de geçerlidir. Ve sonunda her varlık evrensel varoluşta bağlı bulunduğu ruhsal planına dahil olacaktır. Dönüşümüz onadır...

Sizlerin de farkettiğiniz gibi Thot'un Kitabı'nda yazılanlar her ne kadar sembolik unsurlar taşısa da yine de anlaşılması son derece basit duramdadır. Bunun nedeni, bu kitabın bizim devremize ait bir kitap olmamasıdır. Atlantis'te bilgiler bu şekilde insanlara aktarılmaktaydı. Bilgilerin bohçalanması, üstünün örtülerek sembollere büründürülerek insanlara aktarılması bizim devremize ait bir üsluptur. Bu üslubun nedenini daha önce söylemiştik: İnsanlığın aşamalı olarak aşağıya inebilmesi için buna gerek vardı.

OSİRİS MABEDİ'NDE SAKLANAN THOT'UN SIRLARI

Büyük Piramit'te bıraktığımız inisiye adayının yaşadıklarına geri dönüyoruz...

Büyük Piramidi'nin içinde gerçekleştirilen Osiris İnisiyasyonu'nda, yukarıda kısaca Özetlemeye çalıştığımız Thot'un Kitabı'nın içerdiği sırların inisiye adayına açıklanması önemli bir yer tutardı. Thot'un Kitabı inisiye adayına okuyup, "Atlantisli rahip Thot'un gördükleri ve öğrencilerinin de bize ulaştırdıkları şeyler bunlardır" dedikten sonra Başrahip sözlerine şöyle devam etmekteydi:

Bilgenin sözleri, evrenin yasalarını dile getiren sırları içerir. Onun yedi kubbesi, müziğin tümünü içeren lirin yedi notası gibidir. Nasıl ki, yedi notadan tüm müzik parçaları oluşuyorsa, yedi kat kubbe de varoluşun temel boyutlarını, yasalarını ve bunların idareci meleklerini anlatır.
Bir çocuk için gökyüzü, ışıltılı kubbeden başka bir şey değildir. Bilge için ise, içinde nice dünyaların kendi ritimleriyle ve kendi ahenkleriyle döndüğü sonsuz sınırsız yaşam mekânlarıdır.
Thot'un vizyonunun içerdiği sırları ne kadar iyi öğrenirsen, kendi sınırlarının da ne kadar ötelere yayıldığını daha iyi kavrarsın. Çünkü tüm alemleri temelde hep aynı yasalar yönetmektedir. Ne var ki, bu yasaların her alemde tezahürleri farklı farklı görünür. Ancak bu sadece gö- görüntüdür.

Başrahibin bu sözlerinden sonra inisiye adayı kendisine anlatılanlar üzerinde düşünür, yaptığı meditasyonlarda bunların derinliklerine nüfuz etmeye çalışırdı. Thot'un Kitabı üzerine, inisiye adayına mabedin kâhini de zaman zaman dersler verirdi. Bu dersler, kutsal kitabı yorumlanmasından oluşmaktaydı. Başrahibin anlattığı temel ilkeleri inisiye adayının anlamasında, kâhin kendisine yardımcı olurdu. Osiris Mabedi'nin kâhini, İnisiye adayını karşısına aldıktan sonra, Thot'un Kitabı'nı açar ve "Işık Kelâm Öğretisi"ne ait varoluş, evren ve ruhla ilgili kitapta dile getirilenleri önce üstü örtülü bir şekilde dile getirmeye başlardı. Bu anlattıklarının perdesini, her derste biraz daha fazla açar ve sonunda inisiye adayının bazı sırlara kendisinin ulaşmasını sağlardı. Perdeli inisiyasyonun perdeleri teker teker ve belli bir süreç gözetilerek açılırdı. Sırlar bir kerede ve açık olarak asla dile getirilmezdi:

Dinle ey sırlar yolunun yolcusu!...
Thot'a gösterilen vizyonun ikinci aşaması, evrende dinamik ve işler halde bulunan uluhiyeti temsil etmektedir.

Aynı zamanda bu vizyon, ruhların ve maddenin aktif evrimini anlatır. Bir başka deyişle; görünen ve görünmeyen evrenin, hayattar olan göğün ifadesidir.
Yedi kubbe ile anlatılmak istenen ise, maddenin ve ruhsal varlığın yedi farklı halidir. Bu insanlığın kat etmek zorunda olduğu evrim sürecini gösterir.

Maddenin ve ruhsal varlığm yedi farklı hali ile kâhinin anlatmak istediği: Maddi alemin farklı boyutları ve bu farklı boyutlara enkarne olmuş ruhsal varlıklarıdır. Nitekim açıklamasının ileriki bölümlerinde, bu daha açık bir şekilde ortaya çıkmaktadır.

Devam edelim...

(Yedi Melek veya başka türlü bir söyleyişle Yedi Kozmogonik Tanrı, tüm kubbelerin evrim sürecini tamamlamış üstün yönetici varlıklardır).

Böylelikle "Yedi Melek" sembolünün tam bir açıklaması adaya yapılmış oluyordu:

"Yedi Melek": Kozmosun Melekleridir. Yani kozmik varoluşun görüp gözeticilik sisteminin uygulayıcısı olan yönetici varlıklardır... Bu bilgi daha sonraları "Evrensel İdare Mekanizması" ya da "Ruhsal İdare Mekanizması" adı altında Metapsişik ve Ezoterik çalışmalarda yer almıştır. Evrensel İdare Mekanizması'nın yedili hiyerarşik yapısı sadece Mısır Ezoterizmi'nde değil, daha pekçok toplumun ezoterik öğretilerinde açık olarak, dinlerinde ise üstü kapalı bir şekilde yer almıştır:

Hint'in Yedi Deva'sı, Persler'in Yedi Amşapand'ı , Kalde'nin Yedi Yüce Meleği, Kabal'ın Yedi Sefirot'u, Hristiyanlığın Yedi Baş Meleğii, İslâm Tasavvufu'ndaki ve Orta Asya Türk Geleneklerindeki Yedi Katlı Gök anlayışları hep bu ezoterik bilginin yansımalarındandır. Bu bilginin yansımaları hemen hemen tüm toplumların mitolojik kayıtlarında da yer almış ve hayli köklü bir tema olarak ele alınmıştır. Mısır Ezoterizmi'nin "Yedili Sistemi" ile ilgili adaya daha sonra bir başka bilginin daha aktırıldığını yine Thot'un Kitabı'ndaki anlatımlarda görmekteyiz. Thot'un Kitabı'ndaki aşağıdaki satırlar, insanın ruhsal ve fiziksel yapısında da "Yedili Sistem"in bir yansıması olduğunu açıkça dile getirmektedir:

Evreni içine alan bu "Yüce Yedili Sistem", sadece gökkuşağının yedi renginde ve Gam'ın yedi notasında değil, aynı zamanda insanın yedili yapısında da tezahür eder.

İnsanın yedili yapısı ile anlatılmak istenen kavram insanın ruhsal ve fiziksel bağlantı noktalarıyla ilgilidir. Bu bağlantı noktaları Doğu Ezoterizmi'nde "Şakralar" olarak isimlendirilmiş ve Batı Dünyası'nda da aynı isim günümüze kadar kullanılarak gelmiştir. Şakralar da yedi adettir. Buradan da inisiye adayına şakralarla ilgili önemli bilgilerin aktarılmış olduğu anlaşılmaktadır. Zaten inisiyasyonda şakraların açılması temel hedeflerden biriydi. Şakraların işlevselliğini artırarak, daha yoğun ruhsal enerjinin fizik bedene yansıtılmasına imkan sağlıyorlardı. Bu hem telepati, durugörü gibi parapsişik yeteneklerin kullanılmasını güçlendiriyor hem de şuursal aydınlanma yolunda adaya önemli bir iç aydınlanma sağlıyordu.

Özetleyecek olursak:

Şakraların açılması ile hedeflenen son nokta, adaya kendi miracı yaşatabilmekti. Yani kendi ruhsal enerjisi ile ya da başka bir yorumla söyleyecek olursak, bağlı bulunduğu ruhsal planıyla irtibatını gerçekleştirmek ve tam bir şuurluluk halinin yaşanmasını sağlamaktı...

Ve sonunda inisiye ilahilikle olan irtibatını farketmekte ve "Kendini bil böylelikle Tanrıları da bilirsin " sözünün ne anlama geldiğinin şuuruna varabiliyordu.

"İnsanın yedili yapısı" sözüyle anlatılmak istenen bir başka bilgi daha vardır. Az sonra değineceğimiz gibi Mısır İnisiyatik bilgilerine göre insan sadece fizik bedenden ve ruhtan meydana gelen bir varlık değildir. Fizik bedeniyle ruhsal enerjisi arasında -ruhsal enerjinin fizik enerjiyle uyumunu sağlayan- bir takım tampon unsurlara da sahiptir. (Astral Beden, Kozal Beden, Mantal Beden gibi) İnsanı oluşturan bu yedili yapı Mısır İnisiyasyonu'nda "Khat", "Khaibit", "Ka",Ab", "Ba", "Khu", "Khabs" olarak isimlendirilmişti. Evrenin yedili yapısı bu şekilde insanda da tezahür etmiş olmaktaydı ki, öldükten sonra varlık evrenin yedi katına karşılığı gelen bedeni vasıtasıyla gidebilmekteydi.

Bir örnekle açıklamak gerekirse:

Fizik Bedeni ile (Khat'ı) ile Fizik Dünya'da yaşarken, bedenini terk ettikten sonra Öte Alem'e yani Astral Mekan'a Astral bedeniyle (Ka'sıyla) geçmekteydi. Bu konuya tekrar döneceğiz... O nedenle daha fazla uzatmak istemiyorum...

Tüm bu derslerin sonunda Başrahip gelerek Thot'un Vizyonu ile ilgili şu son açıklamalarda bulunurdu:

Böylece gelip büyük sırrın eşiğine dayanmış oldun. İlâhi yaşam, gözlerinin önüne vizyonlar halinde serildi. Thot'un sırları sana görünmeyen göğün sırlarını açtı... Böylelikle Osiris'in Işığıyla ilk kez temasa geçmiş oldun. Bir zamanlar Osiris'ten Thot'un aldığı sırları, şimdi bizim aracılığımızla sen alarak, sen de inisiyatik zincirin halkasına dahil oldun.

Şu andan itibaren Osiris'in gösterdiği yedi kat göğün en üst noktalarına kadar çıkmak sana düşüyor. Çünkü sen artık ölüp dirilmişlerdensin ve sana da gerek şifahen, gerekse de vizyonlar aracılığıyla sırlar aktarılmış bulunmaktadır.

Tüm bu yaşadıkları ve en son söylenen sözlerden sonra içinden şu sözler geçmeye başlamıştı:

- "Gerçekler ülkesine varmış bir insanım. Yaşayan bir Tanrı gibi ölür de, dirilirim ben. Sonra Göklerde ikamet eden Tanrılar topluluğunda ışıldarım. Çünkü onların soyundanım ben."

Bir an için neler söylüyorum ben diye düşünmekten kendisini alamamıştı... Ama içinde karşı konulamaz bir enerjiyle bu sözlerinin doğruluğuna kuşku duymuyordu. Yine de kendisinin mırıldandığı bu sözlerinin ne anlama geldiğini tam olarak anlayamadığının farkındaydı. Bu sözleri ileride daha derinden kavrayacağını hissediyordu.İşte tam bu sırada varlığının derinliklerinden gelen bir söz şunları söylemekteydi:

- "Ruh perdelenmiş bir ışıktır. Onu ihmal edersen kararır ve söner. Ama onun kandiline kutsal aşk yağı koyarsan, ölümsüz bir ışık halinde yanar durur ve sana rehber olur."

Bu sözleri o mu söylüyordu, yoksa ona söyletiliyor muydu?... İçinden gelen ve karşı konulamaz akış tüm benliğini adeta sarıp sarmalamaya başlamıştı. Bu sözler, artık ruhsal bir bağlantının kurulduğunun açık bir göstergesiydi. Ruhsal rehberleri artık devredeydi. Ve onların sesleri

kulaklarının içinde çınlamaktaydı... O artık yeryüzünde gökyüzünün sesini duyabiliyordu. Evet... O da artık inisiyatik zincirin bir halkasıydı... Spiritüel güç artık onun da bünyesinden akıp geçmeye ve çevreye onun bünyesinden yayılmaya başlamıştı. O artık inisiye adayı değil, "Sırlar Öğretisi"nin bir üyesi olmuş gerçek bir inisiyeydi. Mabedin derinliklerinde, gökyüzü ile yeryüzünün bir irtibat noktası daha böylelikle kurulmuş oluyordu. Bu, inisiyasyonda ikinci aşamadan üçüncü aşamaya geçiş anlamına gelmekteydi.

SIRLAR MABEDİ'NDEN AYRILIŞ

Üç aşamalı Mısır înisiyasyonu'nun sonuna gelindiğinde inisiye artık "Osiris Rahibi" olarak anılmaya hak kazanmaktaydı. Bu aşamaya kadar gelemeyip, inisiyasyonun "birinci" ve "ikinci" aşamasına kadar gelebilmeyi başarabilenler de vardı. Birinci aşamayı geçenler mabette kendilerine uygun çalışmalarda görevlendirilirdi. Ve yaşamlarının sonuna kadar mabette kalırlardı. İnisiyasyonun "ikinci" ve "üçüncü" aşamasına kadar gelebilenlerin mabetten dışarıya çıkmasına izin verilirdi. Bunlar zaman zaman mabetten dışarı çıkıp sonra tekrar mabede geri dönebilirlerdi. Bunlar arasından seçilen bazı inisiyelere ise, bir misyonu yerine getirmek için tamamen mabedi terk etmesine ve gelmiş olduğu ülkelerinde kendi okullarım kurma görevi verilebilirdi.

Mutlak Sessizlik Yemini

Fakat ayrılmadan önce Başrahip ve Majlar'ın huzurunda mabedin sırlan konusunda mutlak bir sessizliğe gömüleceğine, en küçük bir ayrıntıyı bile açık olarak söylemeyeceğine dair yemin etmekte ve bu yeminle birlikte çok ağır şartlara razı olmaktaydı. Mabede ilk geldiğinde kendisini karşılayan Başrahip şimdi de onu uğurlamak için oradaydı. Mabede kabul eden, mabetten ayrılmasına da izin vermek için son kez müridiyle karşı karşıya geldiğinde, yıllar süren emeğin ürününü karşısına alır ve belki de bir daha hiç göremeyeceği müridine son kez şöyle seslenirdi:

Ey Sırlar Bilimi'nin sadık evladı... Sana son kez sesleniyorum. Sen de bu sesimize bir yankı olmak üzere birazdan aramızdan ayrılacaksın.

Sırlar Bilimi'nin üç temel anahtarı vardır.

Bu anahtarların birincisi şudur:
Eşyanın dışı da içi gibidir. Küçük büyük gibidir.

Tek bir yasa mevcuttur ve faaliyet halinde olan Bir'dir. İlâhi düzende hiçbir şey küçük olmadığı gibi, hiçbir şey de büyük değildir.

İkincisi ise şudur:
İnsanlar ölümlü Tanrılar'dır. Tanrılar ise ölümsüz insanlardır. Ne mutlu bu sözleri anlayabilene. Çünkü bunları anlamak demek, her şeyin anahtarına sahip olmak demektir.

Üçüncüsüne gelince:
Sırlar Öğretisi'nin Yüce Hakikati içerdiğini hep hatırında tut.
Tam ve açık bilgi ancak bizim geçtiğimiz yollardan geçmiş olan kardeşlerimize sunulabilir.
Hakikati karşındaki kişinin kapasitesine göre ifşa etmek, duyunca yoldan sapabilecek kadar zayıf olanlardan ve ancak bir bölümünü kavrayıp kötü maksatlar için bunları kullanabilecek olanlardan esirgemek şarttır.
Onu gönlüne göm... O sadece eserlerinde görünsün, eserlerinde konuşsun...
Sırlar Bilimi gücün, iman kılıcın, sükût da kırılmaz zırhın olsun.

Yıllar süren zorlu eğitimin bunlar son sözleriydi... Müridine son kez seslenen Başrahip onu son kez kucaklayıp, mabedin dışına kadar gelerek onu yeni yaşamına doğru yolcu ederdi...

Evet... Gördükleri ve işittikleri konusunda hiç kimseye asla bir şey söylemeyecek ve "Osiris Öğretisi"nı ancak üç kat perdeli mitolojik semboller ve hikâyeler halinde olmak şartıyla ifşa edebilecekti.

Filozofi ve mitolojilerin ortaya çıkışı Mısır İnisiyasyonu'nun gerçekleştirildiği işte bu dönemlere rastlar.

Bu merkezlerde yetiştirilen bazı inisiyeler, geldikleri ülkelerine döndüklerinde burada, filozofik görünümleri altında, Osiris Sırları'nı üç kat perdeleyerek mitolojik hikâyeler tarzında halka sunmaya başlamışlardı. Buna örnek olarak Örfe, Fisagor ve Eflatun'u gösterebiliriz. Batı Kültürü'nde çok önemli bir yeri olan Yunan Mitolojisi'nin oluşumu tamamen bu inisiyelere bağlıdır. Bir Osiris Rahibi olan Musa'ya ise, içinde bulunulan zamanın özelliğinden dolayı hepsinden farklı bir görev verilmiştir. Mısır İnisiyasyonu'na ayırdığımız bu bölümümüzde mabetlerin içinde yaptığımız kısa yolculuğu burada noktalıyoruz...

Bu bölümümüzde "Thot'un Kitabı"ndaki ezoterik bilgileri çok genel hatlarıyla özetlemeye çalıştık... Şimdi sıra "'Mısır'ın Ölüler Kitabı"na geldi..

Mısır'ın Ölüler Kitabı baştan sona mitolojik semboller kullanılarak kaleme alınmış yazıtlardan oluşur. Bu mitolojik üslubun sakladığı bilgilere ulaşabilmek için o dönemde bu kayıtları tutan rahiplerin, hangi konuyu hangi sembolle ifade etmiş olduğunu öncelikle belirlemek gerekir. Aksi takdirde Mısır'ın Ölüler Kitabı bize hiç bir şey ifade etmez. İşte bu nedenle Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda geçen bu sembolik bilgileri gün ışığına çıkartabilmek için, Mısır Kozmogonisini ve Mısırlılar'ın insanı fiziksel ve ruhsal olarak nasıl tanımladıklarını ve bu tanımlamalarını hangi sembolik kavramlarla dile getirdiklerini çok iyi anlamak gerekir. Biz de şimdi bu yolu takip edeceğiz ve önce "Mısır Mitolojisi'nin Kozmogonisi"ni oluşturan temel sembolleri ele alacağız. Sonra da Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın gizemli sayfaları arasmda, tarihin yine çok eski dönemlerine doğru bir başka yolculuğa çıkacağız.

5. BÖLÜM

MISIR KOZMOGONİSİ

EVREN VE İNSAN

İnsanlar ölümlü Tanrılar, Tanrılar ise, ölümsüz insanlardır.
Tanrıları bilmek istiyorsan önce kendini bilmelisin...
Sırlar dünyasının kapısı işte burada açılır ve burada kapanır.
Bu kapının açık ya da kapalı olması sana bağlıdır.
Sırlar yolunun yolcusuna bu kapı apaçıktır...

NETER- KHERT

Eski Mısırlılar Evren'e "Neter-Khert" ismini vermişti. **Neter-Khert, bu dünya üzerinde var olan süptil planların genel ismidir**. Bu kelime aynı zamanda, *"ölülerin ziyaret ettiği yer"* anlamına da gelir. Neter-Khert'in bir diğer anlamı da "Büyüsel-Tanrısal Evren"dir:

Tanrısal Evren

Evren'e büyüsel kavramının yüklenmesi, evrende işleyen ve sadece inisiyelerce bilinen kozmik yasaların varlığından dolayı idi. Evren kendisine özgü kozmik yasalarla işlemekteydi. Bu yasalar evrenin her bir noktasında geçerli olan değişmez prensiplerdi. Dolayısıyla dünyamızda da geçerli olan yasalardı bunlar. İşte dünya üzerinde de geçerli olan bu yasaları kullanabilme çalışmaları da "Majik Çalışmalar"ın temelini oluşturmaktaydı. Bu çalışmalar o denli ileri bir boyuta ulaşmıştı ki, Mısır tam anlamıyla

majik bir kültüre bürünmüştü. Majik teknikleri kullanmak son derece olağan bir iş haline gelmişti. Mısır'ın Ölüler Kitabı ile ilgili çalışmalarıyla tanınmış dünyaca ünlü araştırmacı E.A. Wallis Budge, "Neter" sözcüğünün üzerinde bir hayli durmuş ve bu sözcüğün ne anlama geldiğini ve Eski Mısırlı rahiplerce bu sözcüğe hangi anlamlar yüklendiğini farklı açılardan ele alarak ortaya çıkartmaya çalışmıştır. Budge'ye göre:

"Mısırlılar'ın Tanrı'ya ve her türdenı ruha ve herhangi bir insanüstü veya doğaüstü güce sahip olduğu ileri sürülen her türden varlığa verdikleri genel isim Neter'dir."

Evet... Tanrı ya da İlâhi Varlığın Mısır dilindeki karşılığı "Neter"dir. Ezoterizm konusunda bir başka tanınmış araştırmacı Murry Hope ise, bu isimle ilgili olarak şu tespitlerde bulunur:

"Kavramın hiyeroglif metinlerindeki kullanımıyla ilgili yoğun araştırmalar göstermektedir ki,bu kelimenin bir yaşam niteliği ya da ölümsüzlük veya yaşamı canlandırma kuvvetiyle ilgili olduğuna işaret etme yönündedir "

Dikkat edilirse Neter ile ilgili tüm açıklamalar birbirini destekleyen kavramlar üzerinde odaklanmaktadır.

(Hiyeroglifler'de Neter ve Neterler

Neter sözcüğü Mısır'da şeklinde gösterilmekteydi. Hiyeroglif yazıtlarında ise şeklinde gösterilir. Eğer bu çoğul olarak yani Tanrılar anlamında kullanılmak istenirse veya şeklinde gösterilmiştir. Hiyeroglif yazı dilindeki Tanrı ya da Tanrısallığı ifade eden bu şeklin Kur'an terminolojisinde ve Batıni İslâm Kültürü'nde Bir olan Tanrı'yı ifade eden Elif harfiyle olan yakın benzerliği de dikkat çekicidir.)

Kısaca özetlemek gerekirse: Mısırlılar Neter-Khert sözcüğüyle, Tanrısal bir yönetimin bulunduğu, farklı boyutlardan oluşmuş hiyerarşik işleyişin geçerli olduğu bir evren modelini dile getirmişlerdir. Ölümden sonra serbest kalan ruhsal varlıklar, bu alemlerin çeşitli safhalarına

gitmektedirler. Hatta sadece ölümden sonra değil, ölmeden önce de. Mısırlı rahipler bu alemlerle irtibata girebilmekteydiler. Bu irtibat Mısır İnisiyasyonu'nun en temel hedeflerinin başında gelmekteydi. Nitekim Thot'un Kitabı'nda Yedi Küre vizyonuyla bu konu inisiyelere ayrıntılı bir şekilde anlatılmaktaydı. Az sonra ayrıntılarıyla göreceğimiz gibi Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın muhtelif bölümlerinde de bu tema pekçok kez tekrarlanarak anlatılır:

Osiris Ani'nin Ruh-ruhu ve Ba-ruhu için bir yol aç. Güç sözleriyle donandım. Güç sözleriyle donanmış bir Ruh-Ruhuyum. Ra ve Hathor'un olduğu yere doğru yolumu açtım.

Eğer bu Bölüm ölü tarafından bilinirse, o kendisini Khert-Neter'de donanmış bir Ruh-ruha dönüştürebilecek ve Dünya'ya gelirken ya da Khert-Neter'e dönerken Amentet'e hiçbir kapı ardında kapatılmayacak.

Her inisiye böyle bir kontağı henüz daha dünyadayken kurmak zorundaydı. Böylelikle yeryüzündeyken gökyüzünün prensiplerine ulaşılabilmek mümkün olabiliyordu. Bu nedenle tüm Mısır mabetleri gökyüzüne açılan kapılar olarak nitelenmekteydi.

NETER - KHERT'İN KATLARI

Neter-Khert'te Mısırlı rahipler tarafından ziyaret edilen pekçok bölge vardı. Mısır İnisiyasyonu'nun en derin sırlarından birini oluşturan Neter-Khert'i oluşturan bu bölgelerin Mısırlılarca nasıl tanımlandığını ve bu tanımlamanın ezoterik bilgilerde ne anlama geldiğini önce kısaca özetlemeye çalışalım. Daha sonra bunların ayrıntılarını tekrar ele alacağız:

1- MAATİ SALONU: Kişinin geçmiş söz ve davranışlarmın gözden geçirildiği yer. Bu dünya ile öte alem (Spatyom) arasmdaki tampon bölgedir.

2-ARİTLER: Arit kelimesi "Kabul Salonu" demektir. Ruhun öldükten sonra ilerlediği yedi kabul salonu vardır. Bunlar aynı zamanda bedeninden ayrılmış olan varlığın geçip bitirmiş olduğu safhaları temsil eder.

3-TUAT: Oniki kısma ayrılır. Tuat kelimesi "Astral Mekân" (Spatyom) anlamına gelir.

4- OSİRİS'İN EVİ: Yirmibir Pilon'a ayrılır. Pilonlar sübtil dünyadaki farklı safhalardır. Spatyom'un üst merhalelerini ve Ruhsal İdareci Planları ifade eder.

5- AATLAR: Onbeş tane aat vardır. Kelime olarak "Bölümler" anlamına gelir. Aynı zamanda geçirilen şuur halleridir.

6- SEKHET-HETEP: "Barış ve Beslenme Tarlası"dır. Dört ana bölüme ayrılır. Ruhun ulaşacağı en üst düzeydeki planın adıdır. İşte tüm bu planları da Tanrılar yönetmekteydi...

MİTOLOJİK TANRILAR

Klasik Mitoloji kitaplarından herhangi birisini açtığınızda, tıpkı Antik Yunan'ın Olimpos Tanrıları gibi Mısır Mitolojisi'nde de bir "Tanrılar Birliği"nin bulunduğunu; insanların da bu Tanrılar'a tapmakta olduklarının yazılı olduğunu görürsünüz. Ancak bu tespitte eksik olan birçok noktalar vardır. Çünkü eski uygarlıkların mitolojilerinde olduğu gibi Antik Mısır Kültürü'nün ve özellikle de Mısır İnisiyasyonu'nun bir yansıması olan bu mitolojik Tanrı sembollerinin tümü, sembolik bir anlama sahiptir. İşte eksik olan da budur. "Tanrılar Birliği"nin ne anlama geldiği anlaşılamadıgı için bu basit bir putperest inancı olarak yorumlanmıştır. Mısır Mitolojisi'nde karşımıza çıkan "Tanrılar Hiyerarşisi", tıpkı Yunan'ın Olimpos Tanrılar

Hiyerarşisi'nde olduğu gibi "Evrensel İdare Mekanizması"mn sembollerle ifadesinden başka bir şey değildir.

Tanrılar (İlâhi Varlıklar) Birliği

Mısır Mitolojisi'nde Ra tarafından yönetilen bir Tannlar Birliği vardır. Bu birliğe ilâhlar birliği de denebilir. Mısır inisiyatik anlayışına göre: "İnsanlar ölümlü Tanrılar, Tanrılar ise ölümsüz insanlardır." Bu söz, o dönemlerde yaşayan bir Mısırlı'nın düşünce sistemini anlayabilmek için çok önemli bir ipucudur. Antik Mısır Kültürü'nün bu düşünce sistemini daha iyi kavrayabilmek için, "Tanrılar - İhâhlar'" ve "İnsanlar" meselesini ve bu isimlere yüklenen anlamlan ezoterik bakış açısı altında ele almak gerekir. Önce İnsanlardan başlayalım...

İNSANLAR

Mısır'ın Thot Öğretisi'ne göre insanlar dört ayrı grupta değerlendirilmekteydi.

"Ölümlü Otomatlar": Özel eğitimden geçirilmemiş, yaşamı içgüdüleri ile algılayan kapalı şuurlu, otomatizmaya bağlı yaşayan insanların oluşturduğu ilk gruptur. Bu gruptakiler her türlü spiritüelliğekapalıdırlar.

"Ölümlüler": Eğitilmiş olmakla birlikte henüz içsel görüş kazanamamış olanlar. Bu gruptaki varlıklar spiritüel şeylere inanmakla birlikte sadece inanç varlıklarıdır. İnançlarını kuvvetlendirmek için mucize ve alametlere ihtiyaç duyarlar.

"Uyanmış Bilinçler": İnisiyasyondan geçmiş, içsel görüş kazanmış, kabuklarını kırmış yani uyanmış insanların aşamasıdır. Bu gruptaki insanlar evrendeki diğer yaşam biçimleri ile uyumlu bir hale gelmiş olanlardır.

"Işık Varlıklar": Işıkla bir olmuş olanlar. Bu grupla ilgili ayrıntılı bilgi verilmemiştir. İnisiyasyonun son aşamasma ulaşabilenlerin safhasıdır.

"Ölümlüler", "Uyanmış Bilinçler" ve "İşıklı Varlıklar" aynı zamanda üç aşamalı Mısır İnisiyasyonu'nun aşamalarına da karşılık gelmekteydi.

TANRILAR – İLAHLAR

Eski Mısır Mitolojisi'nde karşımıza çıkan Tanrılar sözcüğünün altında birden fazla anlam gizlidir. Mısır Mitolojisi'nin Tanrılar Birliği'ni oluşturan ve Tanrılar olarak ifade edilen semboller, başlıca beş farklı anlama sahiptir:

1- Mısır Mitolojisini oluşturan Tanrılar Birliği öncelikle "Evrensel İdare Mekanizması"nın hiyerarşik yapısını ifade eder.

2- Bu Tanrılar Birliği içinde Siriusyen Kültürü ya da bizzat "Siriusyen Kültür Temsilcileri"ni sembolize eden ileri seviyeli "Galaktlk Varlıklar" da bulunmaktadır. Mısır Mito lojisi'ndeki Anubis, Şu, Tefnut gibi Tanrılar bu tür varlıkların sembolleridir. Bunlar da Evrensel İdare Mekanizması içinde değerlendirilebilirler çünkü "Evrensel İdare Mekanizması"nı oluşturan unsurlarındandır. Ama yine de bunlar Ezoterizm'de ayrı bir bölüm içinde değerlendirilmektedir.

3- Bazı Tanrı isimlerinin üçüncü bir anlamı ise Kozmik işleyişi yöneten "Evrensel Yasalar"la ilgilidir. Tanrılar Birliği içindeki bazı Tanrı isimleri Evrensel - Kozmik Yasaları ifade eder.

4- Mısır Mitolojisi'ndeki bir diğer grup Tanrısal Varlıklar ise doğrudan Mu ile bağlantılı Atlantisli rahiplerdir. Bunlar da Mısır Mitolojisi'nde Tanrılar olarak nitelendirilmiştir. Burada tekrar belirtelim ki, bunlara Tanrı ismini Klasik Mitoloji araştırmacıları takmıştır. Mısırlılar'a göre bunlar İlâhi Varlıklar'dı. (Osiris, Thot, gibi...)

5- Bazı ezoterik bilgileri aktarmak için kullanılan sembollerdir. Bu grup içinde kullanılan sembollerle, dünyamızda meydana gelen fiziksel ve ruhsal değişimlerle ilgili meseleler anlatılır. Çoğunlukla bir olgu ya da bir uygarlığı anlatmak için kullanılmıştır.

Ezoterik Sırlar Sembollerde Gizli

Yukarıda maddeler halinde özetlediğimiz bazı Tanrı sembolleri bazen kullanıldıkları yere göre birden fazla da anlama sahip olabilmektedir. Yani

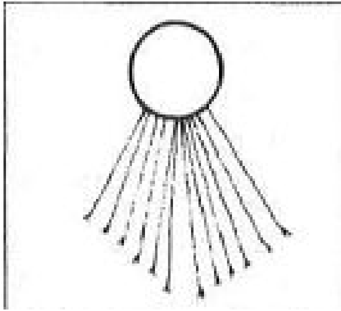
aynı isim birden farklı anlamlarda da kullanılmıştır. Aynı durum diğer semboller için de geçerlidir. Bu, mitolojik anlatımın bir özelliğidir. Sırlar kat kat birbiri içine bohçalanarak saklandığı için, tek bir sembolle, birden fazla anlam iç içe bohçalanmış durumdadır. Buna bir örnek vermek gerekirse Osiris'i gösterebiliriz. Osiris hem birinci, hem de dördüncü gruptaki Tanrılar sembolizmine ait niteliklere sahiptir. Yani bazen biri, bazen ise diğeri mitlojik bir unsur olarak kullanılmıştır. Hangisinin nerede kullanıldığını anlayabilmek için kullanılış şekline bakmak yeterlidir.

Evet... Artık Mısır Kozmogonisi'ni oluşturan Tanrılar sembollerini bilinen ve bilinmeyen yönleriyle teker teker ele almaya başlayabiliriz. (Parantez içindeki numaralar, o Tanrı Sembolü'nün hangi gruba ait olduğunu göstermektedir.)

Nu (I ,3,5)

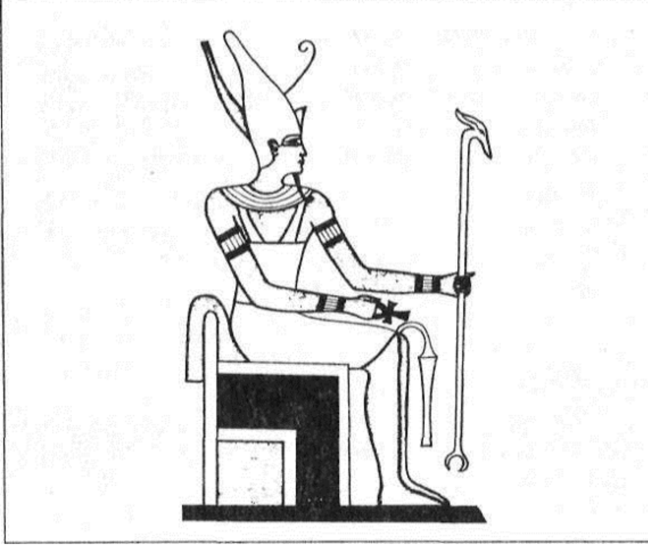
Tanrı Nu tüm tezahürlerin babasıdır. Tüm hayatın tohumlarını barındıran denizdir.

Ra-Atum (1 ,3,5)

Osiris, İsis, Neftis ve Set'in babasıdır. Ra'nın sembolü daire ve güneştir. Doğmamış haldeki ya da batan güneş ise Atum adını alır.

Tem (1 ,3, 5)

En yaşlı Tanrılar'dandır. Batan güneş olarak ifade edilen yaratıcı bir Tanrı'dır. Kuzey ve Güney Tacı'nı giyen kral olarak gösterilir.

Nu, Ra,Tem (5)

Mısır Mitolojisi'nde Nu, Ra ve Tem'in birlikte ele alındığı bir bölüm vardır. Bu Mitolojik anlatımda söz konusu Tanrılar sadece 5. Grup'taki anlamlarıyla karşımıza çıkmaktadır. Eski bir Mısır yaradılış efsanesine göre:

> Nu yaradılış öncesi var olan ve bütün yaşamın kendisinden ortaya çıkmış olduğu başlangıçtaki okyanustur. Nu'nun derinliklerinden yaratılan ilk varlık ise Ra'dır.

Ancak hemen belirtelim ki, bu yoktan varoluşu ifade eden ilk başlangıç değildir. Bizim devremizin başlangıcıdır. Yani "Demir Çağı"nın başlangıcı...

Burada Tanrı Nu olarak ifade edilen sembol. Mu Uygarlığı'na karşılık gelmektedir. Mu ile ilgili bilgilerin kayıtlı olduğu tüm eski yazıtlarda, insanlığın ilk ana vatanının Mu olduğu açık bir şekilde dile getirilmiştir. Mu'nun sulara gömülmüş olmasından dolayı, Mu'nun sembollerinden biri de denizdir. Mısır Kozmogonisi'nde Nu'dan, "tüm hayatın tohumlarım barındıran denizdir" diye sözedilmesinin nedeni de budur. Ayrıca "Nu"

sözcüğü ile "Mu" sözcüğünün benzerliğine de dikkatlerinizi çekmek isterim. Buradaki suyla ilgili anlatımlar, farklı toplumların kutsal kitaplarında da geçer. Örneğin Tekvin Bölümü'nde dünyanm yaradılışıyla ilgili ilk satırlar şöyle başlar:

Başlangıçta Allah gökleri ve yeri yarattı. Ve yer ıssız ve boştu; ve enginin yüzü üzerinde karanlık vardı; ve Allah'ın Ruhu suların yüzü üzerinde hareket ediyordu. (Tekvin Bap 1/1-2)

Kutsal kitapları bilimsel bulgularla karşılaştıran birçok araştımıacı, dünyanın yaradılışı ile ilgili olduğu varsayılan bu metinlerde geçen suların ne anlama geldiğini bir türlü bulamadıkları için, evrenin bu başlangıç aşamasında bir gaz kütlesi ile dolu olduğunu ve orda suyun bulunduğunu söylemenin tamamen bir hata olduğunu ileri sürmüşlerdir. Burada hesaba katılmayan mesele söz konusu metinlerde anlatılan başlangıcın hangi başlangıç olduğudur. Burada dile getirilen başlangıç dünyanın ilk varoluşu değil, dünyanın Tufan sonrası yeni bir çağa geçtiği dönemdir. Ve burada geçen sular kavramı mecazi değil, reel bir kavramdır. Bilinen anlamıyla dünya üzerindeki birçok bölgenin Tufan sırasında sular altında kalmasını anlatmaktadır. Kaldığımız yerden devam edelim...

Efsanenin ayrıntılarında da bu konuyla ilgili hayli önemli ipuçları bulunmaktadır.

Efsaneye göre:

Ra ilk olarak bugünkünden farklı olan ilk evreni yarattı. Genç ve şevkli olduğu günlerde Tanrıları ve insanları barışsever biçimde yönetmiştir. Ancak yaşı ilerledikçe kendisine bağlı olanlar onun zayıfladığını hissedip ona başkaldırarak isyan etmişlerdir.

İsyan eden bu halk hakkında efsanede başka bir bilgi ya da ipucu verilmez. Bu da, efsanede sözü edilen halkın bizim devremize ait bir halk olmadığı fikrini destekler. Bu efsanede anlatılanlar, Mu Uygarlığı'nın

varlığını sürdürdüğü dönemlerde hayli ileri düzeyde bir kültürün dünyaya hakim olduğundan söz eden ezoterik bilgi ve kayıtlarla büyük bir paralellik gösterir. "Nu"dan sonra "Ra" yönetimi ile anlatılmak istenen "Atlantis Dönemi"dir Gerçekten de Atlantis'in ilk dönemlerinde Mu Kültürü'nün hakim olduğu hayli ileri düzeyde bir yaşam düzeyinin mevcut olduğunu, ancak zaman ilerledikçe bu kültürün dejenere olmaya başladığını biliyoruz. Efsanede bu husus, mitolojik bir üslupla sembolik olarak anlatılmıştır. Efsanedeki bu mitolojik anlatım üslubu içindeki sembolleri alt alta maddeler halinde sıralayalım:

"Ra'nın genç ve şevkli olduğu günler": Atlantis'in ilk dönemleridir.

"Barış sever yönetim": Atlantis'teki Altın Çag'ı anlatır. Ancak zamanla bu gidiş negatif anlamda bir iniş göstermiştir. Atlantis'in son dönemlerine doğru çıkan pozitif negatif çatışması en sonunda ciddi bir savaşa dönüşmüştür ki, efsanede bu durum, açıkça şu satırlarla belirtilmiştir: "Ancak yaşı ilerledikçe kendisine bağlı olanlar onun zayıfladığını hissedip ona başkaldırarak isyan etmişlerdir." Efsane bu isyandan sonrasını özetle şöyle anlatır:

Ra Tanrılar'ın başı olduğu için bütün bu olup bitenlerin farkındadır. Diğer Tanrılar'la görüştükten sonra Tanrısal gözünü, Hathor / Sekhment görünümünde isyankârlara yöneltmeye karar verir.

Güneşin gözünün insanlara intikam için yönelmesi, başlı başına kozmik bir felâketin göstergesidir. Dünyamızda meydana gelen ve bizim devremizin başlangıcını oluşturan Tufan, bu yönelmenin sonunda gerçekleşmiş olmalıdır. Efsane bizim devremizin başlangıcını ise şöyle anlatır:

Ra'nın gözleri vasıtasıyla insanlardan intikam alınır. Ancak bütün bu olup bitenlerden sonra Ra insanların bu şekildeki davranışından rahat-

sız olmuş ve evrenin çok ötelerine kendisini gizlemiştir.

Daha önce aynı sembolün birden farklı anlamlarda kullanılmış olduğundan söz etmiştik. Burada bunun açık bir örneğiyle karşılaşmaktayız. Ra'nın daha önce Atlantis Kültürü'nü sembolize ettiğinden söz etmiştik. Burada da yine aynı şekilde Atlantis'teki bilgeliğin sembolü olarak kullanılmıştır. Ra'nın "insanlardan intikam alması" ve "evrenin ötelerine gizlenmesi" dünya üzerinde yaşayan insanların bilgelikten uzaklaşmaya başlayacağını anlatmaktadır. Bu da, başlayan bizim devremize ait insanların bilgiden mahrum yaşayacaklarının açık bir sembolüdür. Efsanenin bu bölümünde Demir Çağ'ın başlangıcı anlatılmaktadır.

Ra'nın kendisini geri çekmesi üzerine Nu'nun emriyle Tanrıça Nut kendisini bir ineğe dönüştürerek Ra'yı sırtına alır ve onu Gök Kubbe'nin yukarılarına çıkartır. Böylelikle yeni bir düzen kurulur. Güneş Gemisi Doğu'dan Batı'ya hareket etmeye başlar.

Demek ki önceden Doğu'dan Batı'ya hareket etmiyordu. Bu da dünyanın kutupsal bir değişime maruz kaldığını göstermektedir. "Yeni düzen" tanımlamasıyla Tufan'dan sonra başlayan bizim devremize ait süreç anlatılmaktadır "Tanrıça Nut" sembolü ise Kur'an-ı Kerim'de geçen "Nuh Tufanı"na karşılık gelir. İlk başta son derece basit bir efsane gibi görülen bu anlatımlarda gördüğünüz gibi, Dünya'nın ezoterik geçmişi ile ilgili pek çok sır, perdeli bir şekilde Tanrılar ve Tanrıçalar sembolleri kullanılarak anlatılmış durumdadır.

Şu ve Tefnut (2,3)

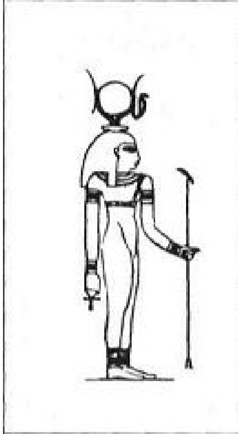
"Şu": Ra ve Hathor'un oğlu, Tefnut'un ikiz kardeşidir. Gökyüzünü yani Nuit'i kaldırdı ve topraktan yani Seb'den ayırdı. Elinde tüy olan ya da iki tüylü başlığı olan insan şeklinde gösterilir.

"Tefnut": Ra ve Hathor'un kızı, Şu'nun ikizidir. Nemdir, aynı zamanda güneş ışığının yaratıcı gücüdür. Aslan başlı insan şeklinde gösterilir.

Başının üstünde bir disk vardır. Firavunlar döneminde astrolojik çağ olarak ikizlerin egemenliği söz konusuydu. Mısır'da ikizler Şu ve Tefnut isimli mitolojik Tanrılar'la semboUeştirilmişti. Mısır Mitolojisi'ne göre İkizlerin görevleri, göklerle yeryüzünü birbirlerinden ayırmak. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda ikiz aslan Tanrılar olarak tanımlanmışlardır.

Bu mitolojik sembolizmin anlamı son derece açıktır. İkizler öncelikle düaliteyi yani ikiliği sembolize eder. Bu Tanrılar'in göklerle yeryüzünü ayınnası ise, insanların göksel-semavi irtibatlarını yavaş yavaş kaybetmeye başlayacakları anlamına gelir. İçine girdiğimiz "Demir Çağ"ın bir anlatımıdır. Ancak bu irtibat eskisi gibi yani Mu'da olduğu gibi açık ve kuvvetli bir şekilde olmasa da yine de belirli bir oranda Mısır'da devam ettiğini Tefnut'un Aslan Başlı ancak insan şeklinde gösterilen sembolünden anlayabiliyoruz. Bu sembol söz konusu göksel irtibatın adresini de bize verir. Bu adresin merkezi Siriusyen Kültür'dür. Çünkü daha önce de değinmiş olduğumuz gibi hem Ezoterizm'de hem de Mitolojiler'de Sirius'un sembollerinden biri de Aslan'dır.

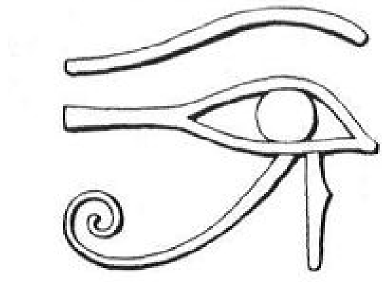
Hathor(1,2,4)

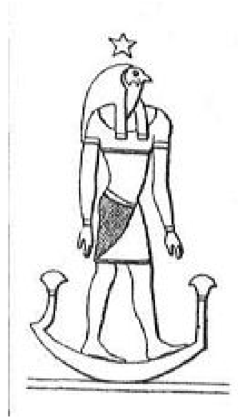
Bir Gökyüzü Tanrıçasıydı. Çok eski dönemlerde Ra'mn kızı olarak nitelendirilmişti. Sonraları Horus'un eşi Het Heru olarak isimlendirildi. Het Heru "Horus'un Evi" anlamına gelen bir isimdir. Bu eski dönemlerin Gökyüzü Tanrıçası genellikle başında bir disk ve bonuzları olan bir kadın olarak gösterilirdi. Horusla olan ilintisi, Siriusyen Kültür'le olan bağlantısını

göstermektedir. Başının üzerindeki yılan sembolü de bunu desteklemektedir.

Hor- Horus (1 , 2)

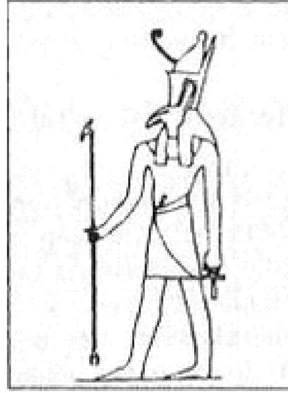
Horus ismi Eski Mısır'da "Hor" olarak anılmaktaydı. Horus Eski Yunanca'daki karşılığıdır. Ezoterik Öğretiler'de Dünya Rabbi'nin sembolüdür. Horus'un bilinen en yaygın sembollerinden biri Ra'nın sol gözü olarak ifade edilen göz şeklindeki amblemidir. Dünyayı görüp gözeten ve "Evrensel İdare Mekaniztnası"nın bir unsuru olan "Siriusyen Kültür"ün dünyayı görüp gözeten ve kontrol eden keskin gözünün sembolüdür.

Mitolojik anlatımlarda genellikle şahin ya da şahin başlı insan görünümünde sembolleştirilmiştir. Yolculuğu simgeleyen bir kayık içinde ve başının üstünde bir yıldız amblemi ile temsil edilen şekli en yaygın olanıdır. Yolculuktan kasıt kozmik irtibat ya da bir başka değişle kozmik tesirlerin dünyamıza gelişidir. Kozmik tesirlerden kastedilenin ne olduğu, şahin başlı insan vücutlu Horus sembolünün üstündeki yıldız ambleminde gizlidir.

Horus ve Seth'in Mücadelesi (1, 2, 3)

AYDINLIK VE KARANLIK GÜÇLER

Her iki sembolde görülen başlıkların birbirlerine ne kadar çok benzediğine dikkat ediniz. Her ikisinin de benzer başlıklara sahip olması mitolojide tanımlanmış olduğu gibi denk güçlere sahip olduklarının bir göstergesidir. Aynı Agarta ve Şambala'da olduğu gibi.

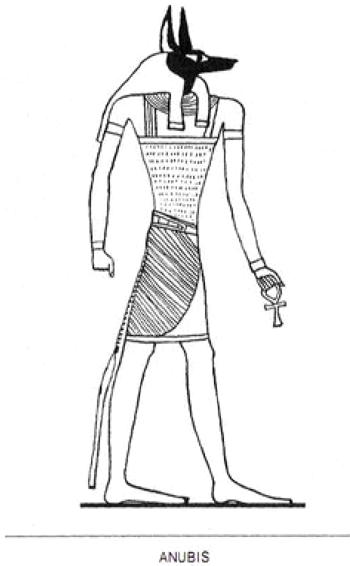
Mısır Mitolojisi'nde negatif güçlerin ve şeytani - negatif enerjilerin sembolü olan Seth, Horus ile sürekli bir savaş içindedir. Bu, evrendeki pozitif ve negatif güçlerin sembolü olduğu gibi; bu savaş aynı zamanda vicdanın nefsaniyetle olan mücadelesidir. Bu pozitif ve negatif enerjilerin dünya üzerine de çok büyük etkileri vardır. (-3-) Hatta Atlantis'te başlayıp daha sonraları bizim kıtalarımızda birbirleriyle mücadelelerini süren Agarta ile Şambala'nın beslendikleri ana kaynak da, Horus ile Seth'in temsil ettikleri kozmik planlardır. Agarta ve Şambala, bu planlardan aldıkları enerjileri dünyaya yansıtan birer paratoner işlevi görmüşlerdir. Bu işlevleri bugün de sürmektedir. (-1-) Antik Mısır Metinleri'nde Horus'un akla gelebilecek her türlü şeytani silahı kullanan Seth ile mücadelesi, menfiliğe ve karanlığa karşı savaşan ışığın; ışık güçlerinin mücadelesi olarak anlatılır. Işık Güçleri, Şahin başlı Horus sembolünün üstündeki Sirius'u ifade eden bir yıldızla gösterilmiştir. Ve Eski Mısır Kültürü'ne ait pek çok ezoterik metinde de Horus, Dünya'ya Sirius'tan gelen tesirlerin kaynağı olarak tanımlanmıştır. (-2-) Horus'un karşıt kutbu Seth, Mısır Mitolojisi'nde Osiris'in kardeşi ve katili, Neftis'in kocası ve Ra'nın oğlu olarak tanımlanır. Mısır Ezoterizmi'nde Seth, Kur'an-ı Kerim tenninoloji-sinde geçen Şeytan sembolüne karşılık gelir. Seth ile ilgili Mitolojik anlatımlar bu yorumumuzu

tam anlamıyla desteklemektedir. Mısır Mitolojisi Seth'i Horus'la güçleri denktir diye tanımlar ve hemen arkasından şöyle bir açıklama yapar. Özetle aktarıyorum:

> Başlangıçta Horus'la güçleri denktir... Fakat daha sonra Set varoluşun prensiplerine karşı çıkar... Başlangıçta iyi ve koruyucu olan bu Tanrı sonraları kötülüğün merkezi haline gelir.

Sırtlana benzeyen (ama hangi hayvan olduğu tam olarak anlaşılamayan) bir hayvan şeklinde resmedilen Seth ile İlgili anlatılanlar, görmüş olduğunuz gibi Kur'an-ı Kerim terminolojisinde Şeytan'la ilgili anlatılanlara tıpa tıp uymaktadır. Kur'an-ı Kerim'de de Şeytan'in bir melek olduğu ancak ancak daha sonra Rabbi'ne isyan ettiği için insanları negatif alana yönlendirmek için çalışmaya başladığı anlatılır. İşlenen tema aynıdır. Çünkü anlatılmak istenen bilgi aynıdır. Bu bilgi de Seylan'ın negatif enerji üreten ve bunu insanlığa yansıtan ruhsal bir plan olduğudur... Dini terminolojideki adı Şeytan, Mısır Mitolojisi'ndeki ismi ise Seth'tir. İsimler bile birbirine ne kadar çok benziyor, öyle değil mi?... Tabii Satanizm isminin benzerliğini de ayrıca vurgulamak gerekir.

Anubis (1)

ANUBİS

Mısır yazıtlarında Köpek başlı insan olarak sembolleştirilmiştir. Mısır Mitolojisi onu Tuat'ın rehberi ve Neter-Khert'te koruyuculuk fonksiyonu gören bir Tanrı olarak tanımlar. Osiris ve Neftis'in oğlu, Horus'un üvey kardeşidir. Horus'un üvey kardeşi olarak nitelendirilmesi de son derece manidardır. Burada ince bir nüansla çok önemli bir bilgi anlatılmak istenmiştir. Üvey kardeş değil de kardeş denseydi sembolde anlatılmak istenen bilgi çok farklı olurdu. Kısaca bunu açalım...

Horus, Siriusyen Kültür'e ait bir varlığı sembolize ettiğine göre, kardeşi denseydi, bu plana ait bir başka varlık ya da bu plana benzer bir başka ruhsal planın burada kastedilmiş olabileceğini düşünürdük. Ama üvey kardeş denmiştir. Yani yine aynı vazifeyle görevli Horus'un temsil ettiği plana karşı sorumlu olan, bir alt kademedeki plan burada kastedilmektedir.

Peki bu sistemin kimliği belli midir? Evet... Ezoterizm'de bunun cevabı mevcuttur.

Bu sistemin kimliği Anubis'in şekilsel sembolünde gizlidir. Anubis'in tüm Mısır yazılı metinlerinde dik kulaklı köpek kafasına sahip bir insan şeklinde sembolleştirilmiş olması önemli bir anlamı vardır. Yani rast gele seçilmiş bir hayvan değildir. Aynen Eski Türk Gelenekleri'nin en önemli sembollerinden biri olan Kurt'da olduğu gibi...

Dik kulaklı bir köpek kafası ya da Kurt Büyük Köpek Takım Yıldızı'nın bir üyesi olan Sirius Yıldız Sistemi ile ilintilidir. Türkler'in Kültür Kökenleri isimli son kitabımda ayrıntıarıyla açıklamış olduğum gibi, Eski Türk Mitolojisi'nin en özgün ve en önemli sembolü Kurt'tur. Ezoterizm'de Kurt ya da dik kulaklı köpek Sirius Yıldız Sistemi'nin sembolüdür. Ancak burada bir başka ayrıntıya daha dikkat etmemiz gerekmektedir. Mısır hiyerogliflerinde resmedilen Anubis'in başı köpek, vücudu ise insan olarak çizilmiştir. Yani sadece köpek ya da sadece insan değil, ikisinin karışımıdır. Bu sembolik özelliği, mitolojide sözü edilen Horus'un üvey kardeşi olmasıyla da büyük bir paralellik gösterir. Tüm bu inceliklere dikkat ederek konuyu tek bir cümleyle özetleyecek olursak, şunları söyleyebiliriz: Anubus Sirius Kültürü İle dolaylı olarak bağlantılı

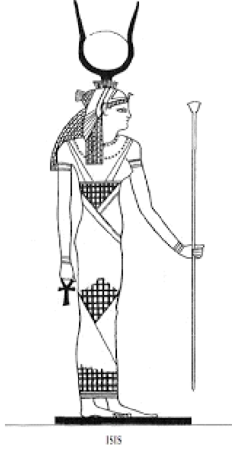
dünya spatyomunda bedensiz varlıklara yardımcı olan vazifeli bir varlıktır. Metapsişik araştırmacıların rehber varlıklar olarak isimlendirdiği türden bir varlıktır. Ya da bu tür vazifeli varlıkların genel ismidir. Mısır Mitolojisi'nde ölülerin kalbini tartması da, bu yorumumuzu desteklemektedir.

Osiris (1,4)

Ölüler Tanrısı'dır Seb ve Nuit'in oğludur. İsis, Neüis ve Set'in kardeşidir Mısır Mitolojisi'ne göre: Başlangıçta Osiris "Doğa Tanrısı"ydı. Kardeşi Set tarafından öldürüldükten ve Thot'un sihirli asası yardımıyla karısı İsis tarafından tekrar canlandırıldıktan sonra "Ölüler Tanrısı" olmuştur Adı "reenkarne olan" demektir. Evet Mısır Mitolojisi'nde Osiris bu şekilde tanımlanır. Ancak buradaki "Ölüler Tanrısı" tanımlaması bilinen ölüm olayıyla ilgili değildir. Mısır Ezoterismi'nde ölü inisiyeyi sembolize eden Bu sembolik bilgi dikkate alındığında Osiris'in İnisiyeler'in başı olduğu anlamı çıkar Yani Mısır İnisiyasyonu'nun lideridir Bu liderin kimliğini daha önce açıklamıştık. Aynı zamanda Evrensel İdare Mekanizması'nin ruhsal planlarından, vahiy mekanizmasıyla ilgili vazifeli planın da sembolüdür. Bu açıklamalarımızdan da anlaşılacağı üzere, Osiris hem birinci hem de dördüncü gruba ait sembolik anlamlara sahiptir.

İsis (1,4)

ISIS

Osiris'in karısı ve kardeşi, Horus'un annesidir. "Güç Sözlerinin Efendisi" ve "Doğa Tanrıçası"dır. Başında tahta benzeyen başlığı olan kadınla gösterildiği gibi bazen de başmda güneş kursu ve boynuzlu başlığı olan bir kadın şeklinde de ifade edilmiştir. Ve heykel ya da resimlerinin çoğunda alnını çevreleyen bir yılan vardır. Mısır İnisiyasyonu'nda çok önemli bir yere sahip olan kabinelerin sembolüdür. "Güç Sözler'in Efendisi" tanımlamasıyla Mısır Mitolojisi bunun ipucunu vermektedir Aynı zamanda Osiris'te olduğu gibi. Evrensel İdare Mekanizması'nın vazifeli planlanndan da birinin sembolü konumundadır. Yani hem birinci hem de dördüncü gruba ait bir semboldür.

Thot (4)

THOT

Mısır Mitolojisi'ne göre "Bilgelik Tanrısıdır. Genellikle balıkçıl başlı insan olarak gösterilir. Maat'ın kocasıdır-. Thot, "Osiris'in Doğruyu

Söyleyeni "dır. İnsanların dünyada söylediği tüm sözleri ve yaptığı her işi kaydeder ve sonuçları Osiris'e bildirir. Birçok eski kayıt Thot'tan Mısır topraklarına Yengeç Zodyak Çağı'nda gelen bir yabancı olarak söz eder. Bu son derece önemli bir tanımlamadır. Çünkü Yengeç Zodyak Çağı Atlantis'in batışından sonraki ilk çağdır. Eski Mısır kayıtları arasında önemli bir yere sahip olan Piramit metinlerinde Thot'un "Tanrısal Konuşma Bilgisi'ne sahip olduğunu söyler. Yine aynı metinlerde sanat ve bilimlerin kurucusu olduğu, sesinin çok güçlü bir etkiye sahip olduğu anlatılırken, ondan "Tanrıların Yazıcısı" olarak bahsedilir. Bu mitolojik anlatımlarda geçen üç tanımlama Thot'un ezoterik kimliğini açık olarak olmasa da, üstü örtülü bir şekilde dile getirir. "Bilgelik Tanrısı", "Osiris'in Doğruyu Söyleyeni", "Tanrısal Konulma Bilgisine Sahip Olmak" ve "Tanrılar'ın Yazıcısı" Thot'un, kökeni Mu'ya ait olan öğretiyi Atlantis'ten getiren bir rahip olduğunu göz önüne alarak yukarıdaki tanımlamaları değerlendirecek olursak, her şey çok daha anlaşılır bir hale gelecektir...

Bu tanımlamaların ne anlama geldiğini kısaca maddeler halinde sıralayalım:

"Bilgelik Tanrısı": Önde gelen inisiyatörlerden biri olduğunu gösterir. Bir sonraki tanımlama bu inisiyasyonun ismini açıkça ortaya koymaktadır. "Osiris'in Doğruyu Söyleyeni"

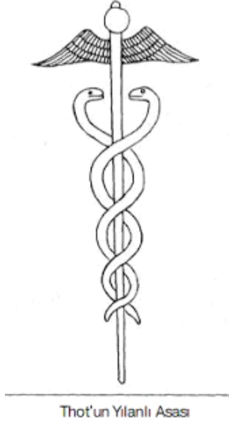
"Tanrısal Konuşma Bilgisine Sahip Olmak": Mısır'da Tanrılar'la birlikte yaşanan dönemler ve Tanrısal konuşma lisanı tanımlamalarına sıklıkla rastlanır. Bu ifadelerde kastedilen dönem Mu Uygarlığı'nın dünya üzerinde varolduğu süreç, Tanrısal Lisan ise Mu'da konuşulan dildir. Bu konuyla ilgili tarihi kayıtlarımıza geçmiş satırlar da bulunmaktadır. Bu kayıtlar ünlü Tarihçi Herodot'a aittir. Herodot'un Mısır'daki seyahati sırasında Teb Rahipleri ona 341 dev heykel göstermişler ve bunların 11.340 yıllık Mısır Tarihi içinde dikildiklerini söylemişlerdi. Teb Rahipleri'nin bu konuda anlattıkları arasında ilginç bir cümle geçmektedir (Herodot bu cümleyi Tarih Kitabı'na olduğu gibi almıştır.) Teb Rahipleri bu heykellerin

kendi geçmiş nesillerine ait olduklarını ancak bu heykellerin yapımından önce Tanrılar'ın insanlar arasında yaşadıklarını söylemişlerdi.

Gelelim son tanımlamaya...

"Tanrılar'ın Yazıcısı": Thot'un Atlantis'te Osiris Öğretisı adı altında yaşamakla olan Mu Bilgeliğini Mısır'a geliren bir rahip olduğunu ve bu öğretiye ait sırlan kendi adıyla anılan bir kitapta (Thot'un Kitabı) yazmış olduğunu dikkate aldığımızda mitolojik anlatımlarda geçen "Tanrılar Katibi" tanımlamasının ne anlama geldiği sanınm tüm açıklığıyla ortaya çıkmaktadır.

Thot'un Asası

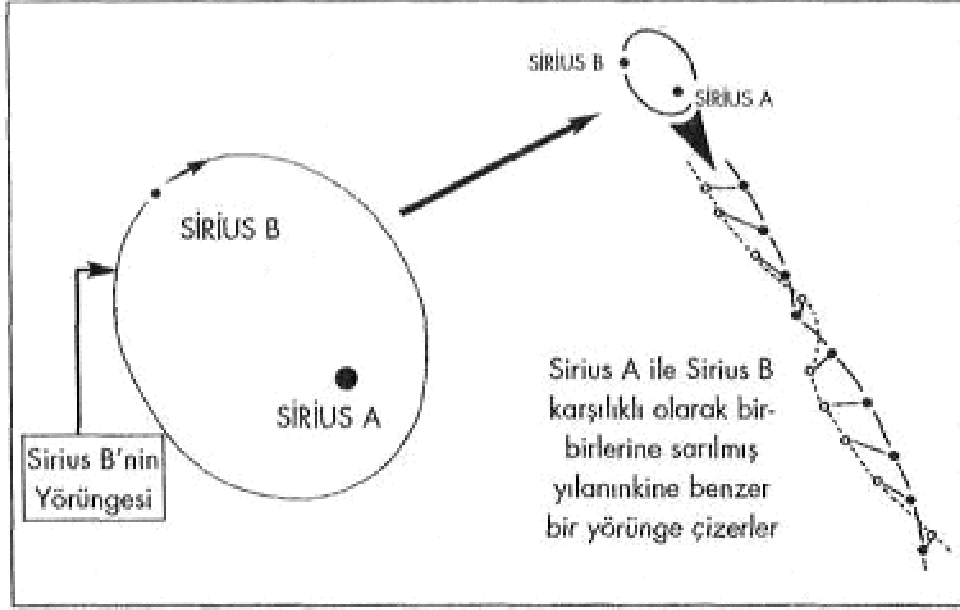

Thot'un Yılanlı Asası

Thot'un Asası da başlı başına üzerinde durulması gereken önemli sembolik unsurlara sahiptir. Mu'dan Atlantis yoluyla çevre kıtalara taşman sembollerden biridir. Yunanistan'da,Mezopotamya'da, Hindistan'da arkeolojik kazılarda sıklıkla karşımıza çıkmış olan bir semboldür. Yılan sembolünün "Yılan Oğulları" ya da "Tanrı Oğulları" olarak ifade edilen "Galaktik Uygarlığın" sembolü olduğunu biliyoruz. Bir eksen üzerine spiral bir tarzda dolanan iki yılan bu Galaktik Uygarlığın adresini göstermektedir.

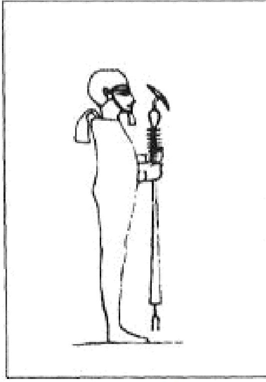
Şeklimizde görmüş olduğunuz birbirine sarılmış iki yılan Sirius A ve Sirius B yıldızlarının karşılıklı olarak çizdikleri yörüngelerinin sembolüdür. Asa'nın üst noktasındaki kanatlar da daha önce söylemiş olduğumuz gibi Sirius Yıldızı'nın sembolüdür. Böylelikle yılan ve kartal bir arada

kullanılarak birbirlerini destekleyen bir özellik sergilemektedirler. Böylelikle her iki sembol birbirlerini desteklemiş olmaktadır.

Sirius A ile Sirius B'nin karşılıklı çizdikleri yörüngeleri

Ptah (1)

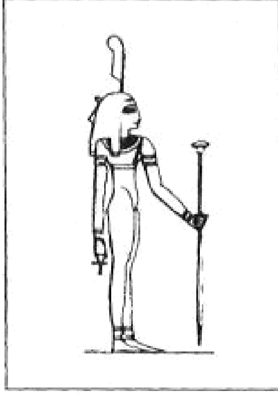

PTAH

Hayat'ın Efendisi'dir, Mısır Mitolojisi'nin en eski Tanrılarındandır. Yaratıcıdır ve insan bedeni yarattıklarından bir tanesidir. Sakallı, başı kel ve sargılarının arasından ellerini çıkarmış bir vaziyette gösterilir. Elindeki asası diğer asalara göre daha farklıdır. Gizli Sırlar Öğretisi isimli kitabımda ayrıntılarıyla açıklamış olduğum gibi, dünya üzerinde yaşamlarını sürdürecek ilk insan bedenleri (ademleri) Galaktik Uygarlıklar'ca

oluşturulduğundan bahsetmiştim. Ptah, işte dünya üzerinde ilk insanların bedenlerini oluşturan Galaktik Uygarlıklara ait varlıkların sembolüdür.

Maat(l ,3)

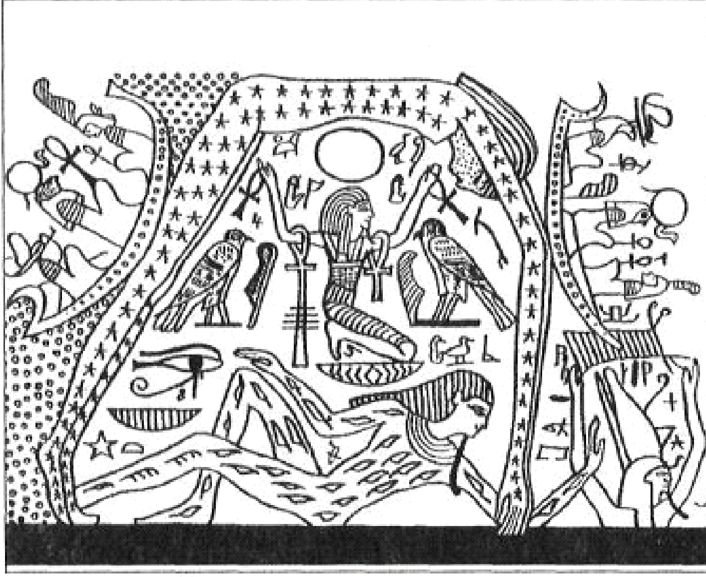
Thot'un karısı, Ra'nın kızıdır Kanun ve adaleti temsil eder. Başında tüylü başlığı olan kadın şeklinde gösterilir. Mısır Metinleri'nde geçtiği yere göre farklılık gösteren, Maat'ın üç ayrı anlamı vardır;

1- Öte Alemi

2- Öte Alem'de işleyen ve varlıkların yaşam planlarını yönlendiren Sebep Sonuç Yasası'nı. Bu yasa Karma Yasası olarak da isimlendirilmektedir.

3- Öte Alem'de bedenini terketmiş olanlara rehberlik eden bedensiz vazifeli varlıkları.

Nuit (1)

NUİT

Osiris, İsis, Neftis ve Set'in annesidir. Nuit ebedi annedir. Genellikle dünya üzerine eğilmiş bir vaziyette gösterilir Bedeni yıldızlarla süslenmiş olarak resmedilmesi, Nuit Tanrıçası'nın semavi-kozmik tesirlerin sembolü olduğunu göstermektedir. Nuit'in kızı olarak tanımlanan Neftis de göksel-semavi tesirleri alıp bir paratoner gibi dünyada çevresine yansıtan varlıkları sembolize etmektedir. Üzerinde "Evin Hanımı" hiyeroglifi olan bir başlık takan kadınla gösterilmesi bu yüzdendir.

Neb-er-tçer (3)

Klasik Mısır Mitolojisi'nde Osiris'le eşdeğer tutulmuştur. "Zamanın Efendisi" demektir. Ezoterizm'de "Zaman Enerjisi"ne karşılık gelir.

Seb (3)

Toprak Tannsı'dır. Başında tacı olan insan şeklinde gösterilir. Ezoterizm'de "Dünya Eneıjisi"nin sembolüdür.

Khepera (3)

Dışkıböceği yada dışkıböceği başlı insan şeklinde gösterilir. Yükselen güneştir, çok yaratıcıdır. Klasik Mitoloji kitaplarında Khepera bu şekilde tanımlanır. Ancak czoterik olarak çok farklı bir anlama sahiptir. Dışkıböceği

olarak ifade edilen Khepera kendini feda ederek varoluşa hizmet etmenin sembolüdür. Bu anlamı dışkıböceğinin özelliğinde gizlidir. Bilenler vardır ama bu böceğin karakteristik bir özelliğini bilmeyenler için hemen açıklayalım: Dışkıböceği yavrularına besin sağlamak için sırtına nispetle son derece yumşak olan karnını yemeleri için sırtı üstü yatarak kendisini yemeleri için yavrularına feda eden bir hayvandır. İşte bu nedenden dolayı inisiyasyonda çok önemli bir anlamı olan "kendini feda ermenin sembolü" olarak bu böcek seçilmiştir. Feda inisiyasyonun temelidir Kendi egosunu feda edebilmek her türlü duygusal zaaflardan kurtulmak demektir ki, bu astral temizliğin yapılabilmesiyle ortaya çıkabilecek bir durumdur. Mısır Mitolojisi'nde çok saygı görmesi ve çok yaratıcı olarak tanımlanmasının nedeni budur.

İNSANIN FİZİKSEL VE RUHSAL UNSURLARI

Mısırlılara göre insan sadece üç boyutlu maddeden oluşan bir varlık değildi. Mısırlılar'a göre nasıl ki evren sadece üç boyutlu maddelerden ibaret değilse, insan da sadece görünen fiziksel bedeninden ibaret bir varlık değil, kökeni Tanrılar'a doğru uzanan ilâhi bir varlıktı. Mısır Kültürü ile ilgili hangi kitabı açarsanız açın, insan bedeniyle ilgili Mısırlılar'a atfedilen şöyle bir tanımlamayla karşılaşırsınız: "Eski Mısırlılar, insanın fiziksel bir bedenden daha fazlası olduğuna inanmışlardı, Bu inançlarından dolayı da insanın yapısını bazı bölümlere ayırıyorlardı." Mısırlılar'ın insan bedenini birden fazla unsurlara sahip olarak tanımlamalarının altında, ileri düzeyde metapsişik ve ezoterik bir temel yatmaktaydı. İnsanı meydana getiren temel unsurlar, ezoterik içerikli bilgilere göre başlıca yedi katmandan oluşmaktaydı. Bunlar sırasıyla şöyle tanınılanınaktaydı:

1- Fizik Beden

2- Eterik Beden

3- Astral Beden

4- Mantal Beden

5- Kozai Beden

6- Ruhsal Beden

7- İlâhi Beden

Yedi farklı beden olarak isimlendirilen bu katmanlar, ruh enerjisinin kendisini tezahür ettirdiği farklı maddesel oluşumlardır. Ruhsal enerji, fizik bedene gelinceye kadar yüksek enerjisini bu alanlarda kabalaştırmaktadır.

Metapsişik ve Ezoterili Bilgiler'e göre:

Ruhsal enerjinin dünyada bir beden içinde tezahür edebilmesi için bu tampon bölgelere ihtiyacı vardır. Bu, enkarnasyon için gerekli olan bir durumdur. Bu tampon maddesel oluşumlar sayesinde ruh varlığı üç boyutlu kaba vibrasyonlu madde ile irtibata girebilmektedir. Ezoterik Öğretiler'de dile getirilen insanı meydana getiren yedi temel unsurun, Mısır dilindeki karşılıkları şöyle sıralanmıştır;

Ezoterik --> Mısır

Fiziksel --> khal (tçet)

Eterik --> (biyomanyetik) khailjit

Astral --> ka

Mantal --> ab

Kozal --> (Yüksek Mantal) ba

Ruhsal --> khu (sah), (sahu), (sah-tut)

İlâhi --> khahs

Ezoterik geleneğe göre, bu bedenler en ruhsal olandan en maddesel olana doğru sıralanır ve birbirlerine gümüş kordon denilen nıanyelik bir bağ ile bağlıdır. Bilinç, kendisini, her bir bedene bu gümüş kordon aracılığıyla

odaklar. Gün boyunca bilinç fiziksel bedene odaklanır. Gece uyurken süptil bedenlerden birine, genellikle aslral ya da çok ender olmak üzere mantal bedene odaklanır. Diğer bedenlere bilincin odaklanabilmesi çok özel koşullara bağlıdır.

İçsel Kıyamet - İçsel Uyanış

Mısır İnisiyasyonu'nda adaylara öğretilen psişik çalışmalardan en önemlisi, bilincin bu süptil bedenler arasında istenildiği zaman istenilene otlaklanmasıydı. Mısırlı rahipler bilinçlerini istedikleri zaman istedikleri bir süptil bedene odaklayabilmekteydiler. Bu da, onlara hayâl bile edilemeyecek yüksek bir algılama yetisi kazandırmaktaydı. Karşılarına aldıkları bir adayın tüm eski yaşamlarını kolaylıkla okuyabilmelerinin teknik açıklaması işte bu yeteneklerine bağlıydı. Majik çalışmalarda da bu alandaki yetenekleri çok önemli bir rol oynamaktaydı. Bu nedenle her Mısır inisiyesi bilincini, bu süptil bedenler arasında gezdirmeyi öğrenmek zorundaydı ki, bu yıllarca süren çok zorlu psişik çalışmalar sonunda elde edilebilmekteydi. Ancak bunu sadece bir yetenek ve majik çalışmalarda kullanılan bir teknik olarak görmemek gerekir. Bu aynı zamanda inisiyasyonda adayı uyanışa götüren bir sürece de karşılık gelmekteydi. Bilinç daha üst bedenlere odaklanabildikçe büyük bir içsel aydınlanma ve uyanma da beraberinde gelmekteydi ki, bu inisiyasyonun da ana hedefini oluşturmaktaydı. Bu içsel bir miraç yani içsel uyanış ya da Tasavvufi çalışmalarda kullanılan terminoloji ile söyleyecek olursak, bu tam anlamıyla içsel kıyamete doğru süren bir yükselişi ifade etmekteydi. Bu öylesine büyük bir algılama yeteneği sağlıyordu ki, öncelikle inisiye adayı kendi özüyle karşı karşıya gelerek, ruhsal büyüklüğününün ne boyutlarda olduğunu anlayabiliyordu. Ruhsal özünde ne denli büyük bir potansiyal gücü içinde barındırdığını farkeden inisiye bu gücü nasıl kullanabileceğini de böylelikle anlayabiliyordu. Bu tam anlamıyla bir uyanışı ifade etmekteydi. Kendi sırrını keşfederek, Tanrılar'ın da sırrını (iğrenebiliyordu. Böylelikle "'Kendini bilen Tanrıları da bilir" sözünün içerdiği derin anlamı, tüm benliğinin içinde hissedebilmekteydi. Ezoterik çalışmalarda "İçsel

Uyanış olarak ifade edilen bu konu, İslâm Tasavvufu'nda "İçsel Kıyamet" olarak isimlendirilmiştir.

Ka'sına Geçmek

"Ka'sına geçmek" deyimi Eski Mısır Dili'nde "ölmek" anlamına kullanılmaktaydı. Ka'sına geçmekten kasıt, fizik bedeninden Ka'nın ayrılmasıdır Yani Astral Beden'in fizik bedeni terkedişi ifade edilmektedir. Bedenin terkedilişi yani ölüm olayı hiyeroglif resimlerinde insan başlı kara leylek türü bir kuşun bedenin içinden çıkıp yükselmesi şeklinde temsil edilmekteydi. Bu diğer ulusların ezoterik öğretilerde de aynı şekilde sembolleştirilmiştir. Örneğin Anadolu Halk Gelenekleri'nde yeni doğan bir bebeği leyleklerin getirdiğinin söylenmesi de işte bu eski ezoterik sembolizme dayanmaktadır. Anadolu'da bebekleri leyleklerin getirdiğinin söylenmesi, aslında bebeklerin ruhsal olarak astral bedenleriyle (Ka'larıyla) dünyaya doğdukları anlamına gelmektedir. Yani Mısır'daki siyah kuşun yerini leylek almıştır. Günümüzde bu anlam unutulmuş olsa da, bu Halk Kültürü halen kolektif hafızalarda yaşamaya devam etmektedir. Neyse, biz konumuzu dağıtmayalım ve Anadolu'dan tekrar Antik Mısır'a dönelim...

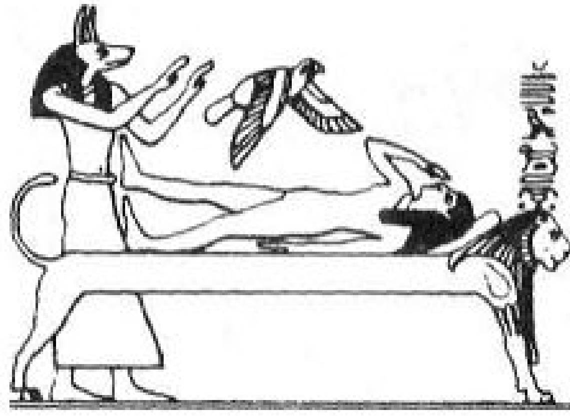
Ölüm Deneyimi ve Astral Tortular

Ayrıntılı örneklerini, Mısır'ın Ölüler Kitabı'nı inceleyeceğimiz bir sonraki bölümde göreceğimiz gibi. Mısırlılar'ın Öte Alem tasavvurlarıyla, ruhun bu hiyerarşik yapısının çok önemli bir paralelliği vardı. Bedenin terkedilişinden sonra ruhsal varlığın Öte Alem'de hangi seviyede bir yer edinebileceği, ruhun yaşarken bilincini hangi bedene kadar yükselterek odaklayabildiğine bağlıydı.

Mısır'da Astral Bedeni sembolize eden insan başlı kuş

Bilincin kendisini daha yüksek bedenlere odaklayabilmesi için yapılması gereken ilk şey: Astral Beden'in temizlenmesiydi. Astral tortular bilincin diğer bedenlere odaklanmasına engel teşkil eden en önemli etkendi. Hiyerogliflerde kuşun insan bedeninden ayrılışı ölüm anını dile getirdiği gibi aynı zamanda astral seyahati da ifade etmektedir. Özellikle de inisiyasyonda ölüm deneyimi olarak adlandırılan inisiye adayının fizik bedeninden ayrılarak ruhsal planlarla kurduğu irtibat da ayın sembolle dile getirilmiştir. Ölmeden önce inisiye adayına yaşatılan ölüm deneyimi ile öldükten sonra neler olacağı adaya gösterilmiş oluyordu ki, burada astral tortularından ne kadar sıyrılabilip sıyrılamadığı da adaya pratik olarak gösterilmiş oluyordu. Çünkü ister öldükten sonra isterse de ölmeden önce gerçekleştirilen astral bedeniyle öte aleme geçiş yapan varlığın, o alemin hangi aşamasmda kendisine bir yer edinebileceği sadece astral bedeninin kalitesine bağlı bulunmaktaydı. Bugün için de aynı şey geçerlidir Bugün de diğer bedenlerimize odaklanamıyorsak bunun nedeni Astral Bedemizi bir zırh gibi sarıp sarmalamış bulunan tortularımızdır. Ki halihazırda insanlığın büyük bir bölümü bu şekilde yaşamaktadır.

Hiyerogliflerde resmedilen kuşun insan bedeninden ayrılışı, ölüm anını dile getirdiği gibi aynı zamanda astral seyahati da ifade etmektedir. Özellikle de inisiyasyonda "Ölüm Deneyimi" olarak adlandırılan inisiye adayının fizik bedeninden ayrılarak ruhsal planlarla kurduğu irtibat da, aynı sembolle dile getirilmiştir. Yukarıdaki resimde bu tema işlenmektedir. Anubis'in ellerini kuşa uzatması Öte Alem'e astral seyahat yapan inisiye adayına yolladığı tesirlerin ifadesidir. Yatmakta olan inisiye adayının sağ ayağı ve sağ eli yukarıya kalkmış olarak gösterilmektedir. Astral Seyahat'ın başlangıcında astral beden fizik bedeni terk ederken, vücutta ani seyirmeler meydana gelir. Sağ ayağının ve sağ elinin havaya kalkmış olması bu seyirmeleri ifade etmektedir. Genellikle uykuya dalarken pekçoğumuzun yaşadığı ani düşme refleksi bu seyirmelere örnek olarak gösterilebilir.

Neyse... Biz bugünü şimdilik bir kenara bırakalım ve kökeni onbinlerce yıl öncesine dayanan Mısır'ın Kutsal Sırlan'm içinde barındıran ünlü *"Ölüler Kitabı"na* geçelim...

6. BÖLÜM

MISIR'IN ÖLÜLER KİTABI

Burada insanların Tanrılar'ın ve ölülerin tarihi başlar...
Ve herşey ezelden beri "Ölüler Kitabı"nda yazılmıştır...
Gerçekten de bu kitap çok gizli ve çok derin bir sırdır...
Albert Champdor

Eski Mısır'ın ezoterik yönünü sembolik bir biçimde, en iyi anlatan metinlerin başında "Mısır'ın Ölüler Kitabı" gelir. Bilinen ilk Ölüler Kitabı, 453 Bab'dan oluşan metinlerden oluşur. Bu metinler. Eski Mısır'ın kutsal yazıları olarak kabul edilmişlerdir.

Atlantisli bilgeler tarafından eğitilen Mısırlı rahiplerce hiyeroglif harflerle kaleme alındığı tahmin edilmektedir. Bu metinler, Mısır mabetlerinde yüzyıllarca gizli tutulmuş ve içindeki sembollerde gizlenen sırlar çok az sayıda kişiye aktarılmıştır. Bu orjinal metinler günümüze kadar gelememiştir.

GÜNÜMÜZDEKİ "ÖLÜLER KİTABI"

Günümüzde "Mısır'ın Ölüler Kitabı" ismi verilen ve ikiyüze yakın Bab'dan oluşan metinler, piramit duvarlarından, lahit üzerindeki kayıtlardan ve çeşitli papirüslerde bulunan yazıtların derlenip bir araya getirilmesiyle oluşmuştur. Günümüze kadar gelen ve "Mısır'ın Ölüler Kitabı" ismi verilen metinler. Antik Mısır'daki "Osiris-Thot Öğretisi" anlayışı üzerine kurulmuş, fakat öğretinin kısmen ilk günkü halinden uzaklaştığı, Mısır'ın geç dönem hanedanları zamanına ait derlemelerdir. "Mısır'ın Ölüler Kitabı" olarak isimlendirilen üç farklı derleme söz konusudur. Bunlar: "Heliopolis", "Teb" ve "Saite Derlemeleri "dir.

1- Heliopolis Derlemesi; Sakkara'daki piramitlerin dış duvarlarına, odalarına ve bazı lahitlerine işlenmiş hiyeroglif yazıtlardan derlenmiştir. Beşinci ve altıncı hanedanlar dönemine aittir. Onikinci hanedanlar dönemine kadar bu derlemeler kullanılmıştır.

2-Teb Derlemesi: Onsekizinci hanedandan yirmikinci hanedana dek papirüslere yazılmış ve lahitlere işlenmiş hiyeroglif yazıtlardan derlenmiştir. Yirmi ikinci hanedan döneminde son halini almıştır.

3-Saite Derlemesi: Yirmi altıncı ve sonraki hanedanlar döneminde papirüs ve lahitler üzerine hiyeroglif, hiyeralik ve demotik karakterler kullanılarak yazılmıştır. "Ölüler Kitabı "nın son biçimi olarak kabul edilir.

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın en eskisi olan Heliopolis Derlemesi'nin yazılışının M.Ö. 3.500'lerden öncelerine ait olduğu tahmin edilmektedir. Bu derleme, bu tarihten de çok daha eskilere ait metinlerden kopya edilmişlerdir. Bunu yapılan hatalardan anlayabilmekteyiz. Bu kopyalamayı yapanların, ellerindeki orjinal metinlerin bazı bölümlerini okuyamadıkları anlaşılıyor Çünkü yer yer kendi yorumlarını getirmişler ve okuyamadıkları yerlerle ilgili tahminler yürütmüşlerdir. Demek ki, bu metinlerin oluşturulduğu dönemde ilk orjinallerinin bazı bölümleri okunamayacak derecede eskiydiler. Okuyabildikleri ama belki de anlayamadıkları bazı bölümlerle ilgili Mısırlı katiplerin yaptıkları yorumlar ise, orjinal metinlerin ilk halinin bozulmasına neden olmuştur. Bunu çok doğal karşılamak gerekir çünkü ilk metinlerin en az on - oniki bin yıl öncesine ait olduğunu unutmamak gerekir. Eldeki tüm veriler göstermektedir ki, orjinal metinler aradan geçen binlerce yılın ardından kuşaktan kuşağa geçişi sırasında, yapılan kopyalama hatalarına maruz kalmıştır.

Metinler mitolojik bir üsluba sahiptir.

Burada bir ihtimali de göz ardı etmemek gerekir Atlantisli bilge Thot vasıtasıyla, ilk kez Mısır'a gelen bu metinler belki de son derece açık bilgiler içermekteydi. Yani mitolojik anlatım üslubuna büründürülmemiş bir haldeydi. Bger bu savımı/ doğruysa, o halde söz konusu metinlerin mitolojik bir üslupta kaleme alınması Mısırlı rahipler tarafından daha sonraki yıllarda gerçekleştirilmiştir ki, bunun böyle olduğuna dair ezoterik bulgular mevcuttur. Daha önceki yayınlarımızı takip eden okurlarımızın hatırlayacağı üzere, sembolik

eğitim sistemine geçiş bizim devremizle birlikte yani Demir Çağ'ında başlamıştır. Sembolik eğitim sisteminin en önemli müesseseleri ise dinler ve mitolojilerdir. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın da anlatım üslubunun mitolojik bir özellik taşıdığı ortadadır. O halde bu sembolik üsluba büründürülme işleminin. Mısırlı rahiplerce gerçekleştirilmiş olma ihtimali oldukça yüksek görünmektedir.

Mısır Ezoterik Kültürü Mısırlı Gibi Düşünmeden Çözülemez

Bu bölümde sizlere sözünü ettiğimiz bu binlerce yıl öncesine ait sırları içinde barındıran Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın çeşitli derlemelerinden çıkarttığımız özeti, içerdiği konularına göre sınıflayarak aktarmaya çalışacağım. Az sonra çok farklı bir dünyanın kapılarını aralamaya kendinizi hazırlayın... Çünkü daha ilk satırlarından itibaren kendinizi Mısır'ın o sihirli dünyasının ve Mısır'ın o kendisine özgü anlatım biçiminin içinde bulacaksınız. Bu gizemlerle dolu dünyaya girmeden önce önemli bir ayrıntıya değinmek istiyorum:

Sözünü ettiğimiz bu çevirilerin asla tam anlamıyla Antik Mısır Kültürü'nün kavramlarını ve bu kavramlara yükledikleri anlamlan sizlere tam olarak aktarabileceğimizi asla düşünmeyin. Böyle bir iddiada bulunmak Osiris ve Thot'un torunlarına büyük bir haksızlık olur. Düşünün ki, bu metinlerin ilk başta Batı dünyasınca çözülmesi ve okunabilmesi gerekmekteydi. Çünkü uzun yıllar bu metinlerin grameri çözülememişti. Çözüldükten sonra da, çevirinin ne kadar doğru yapılabildiği ayrı bir tartışma konusu olmuştur. Buna bir de Fransızca ve İngilizce'den Türkçe'ye çeviri hatalarını kuşkusuz ki ilave etmek gerekir. Mesele bununla da bitmiyor. Bu metinler son derece kapalı sembolik bir dile sahiptir. Bu sembollerin ne anlama geldiğini ortaya çıkartabilmek için Mısır Ezoterik Geleneği'ni çok iyi anlamak halta anlamaktan öte, onların duygu ve düşüncelerini kendi içinizde yaşatabilmeniz gerekmektedir. Şunu kabul etmek gerekir ki, Mısır Ezoterik Kültürü'ne ait sırlan içinde barındıran sembolleri açmak ,sanıldığı kadar kolay değildir. Ama bir kez bir yerlerden başladınız mı, göreceksiniz ki, gerisi kendiliğinden gelecektir.

Sırların bir gün açılacağı biliniyordu...

Atlantisliler tarafından eğitilen Mısırlı rahipler daha sonraki yıllarda, bu sırların bekçiliğini üstlendiler. Atlantis kökenli inisiyasyonun merkezi de Mısır

olmuş ve sırlar gizli mabetlerde saklanmıştı. Ancak şunu kesinlikle unutmamak gerekir: Tufan Öncesi'ne ait sırlar sonsuza dek saklı kalsınlar diye değil, zamanı geldiğinde ortaya çıksmlar diye buraya gizlenmişti. Bu sırların ebediyen gizli kalması istenseydi, bunlar hiçbir şekilde -üstü kapalı da olsa- gelecek kuşaklara yazılarak aktarılmazdı. Aktarıldı ve yazıldıysa, bir gün mutlaka anlaşılsın diye Mısırlı rahiplerce kaleme alınmış olmalıdır...

İnsanlık "Evrensel Lisanı" yani "Sembolizmi" okumayı öğrenene kadar bu bilgelik de saklı kalmak zorundaydı. Ve saklı da kalmıştır. Çünkü anlaşılamamıştır. İşte bu duygu ve düşünceyle şimdi kökeni onbinlerce yıl öncesine ait sırların hiç değilse bir kısmını gün ışığına çıkartmaya çalışacağız... Bunu yapabilmek için kendinizi o devrin Mısırlıları yerine koymanız şarttır. Çünkü Mısır Ezoterik Kültürü, Mısırlı gibi düşünülmeden çözülemez...

REU PERT EM HRU

Mısırlılar'ın kutsal saydıkları metinlerinden derlenerek oluşturulan kitaba günümüzde genel olarak "Ölüler Kitabı" denir. Kitap "Reu Pert Em Hru" başlığıyla başlar. Bu nedenle kitabın isminin "Ölüler Kitabı" değil, "Reu Pert Em Uru" olduğunu iddia edenler de vardır. "Reu Pert Em Hru" İngilizce'ye "Chapters of the Coing Forth by Day" olarak çevrilmiştir. Türkçe'ye bu cümleyi: "Günle Gelecek Olana Ait Bölümler" ya da "Güne Çıkış'ın Bölümleri" olarak çevirebiliriz. Osiris rahiplerinin burada "gün"den kastettikleri büyük bir ihtimalle gecenin karşıtı olan "gündüz"dür: Yani "ışığa" ve "aydınlığa" çıkış kastedilmektedir. Burada önemli olan "Işık"la olan buluşmanın vurgulanıyor olmasıdır ki, bu ezoterik geleneğe göre: "Ruhsal Aydınlanma" anlamına gelir. Bu nedenle, bu başlığın içerdiği anlamı, "Aydınlanma ve Uyanmaya Giden Yolun Bölümleri" olarak yorumlamak hiç de zor değildir.

Ölüler Kitabı'ndaki "Ölüler"

Bu yorumumuzu destekleyen bir başka ifade de bizzat kitabın ismiyle ilgilidir: Mısır'ın Ölüler Kitabı...

Evet... Bu metinlere neden Ölüler Kitabı ismi verilmiştir?...

Söz konusu metinlere bu ismin verilmesinin nedeni olarak, belki bu metinlerin ölümden sonrasıyla ilgili çok çeşitli konulara değinmiş olması gösterilebilir. Ki bu yorumun tamamen yanlış olduğunu söyleyebilmek, pek mümkün değildir. Çünkü gerçekten de Ölüler Kitabı'nın büyük bir bölümünün konusu bu dünyada geçmez. Az sonra hep birlikte ayrıntılarıyla göreceğimiz gibi çoğunlukla konuların geçtiği mekân "Öte Alem"dir. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın bu özelliği bir çok araştırmacıyı, aşağıdaki örneğimizde görebileceğiniz benzer tanımlamalara itmiştir:

Kısmen kendisine öte alemde yardımcı olması amacıyla, ölmekte olan kimsenin huzurunda okunan metinlerden, kısmen ile ölülerin gömülme yönlemlerini açıklayan metinlerden derlenmiş, eski Mısırlılar'a ait bir kitaba verilen isim "Olüler Kitabı'dır. Ölüler Kitabı" ikiyüz civarında sihirli söz topluluğu veya Egyplologlar'ın ifadesini kullanırsak, Bab içermekledir. Bunların bazıları pek uzun bazıları ise birkaç satırdan ibarettir. Bunların bilinmesi ölüye geçmek zorunda olduğu Tuat'ın oniki bölgesindeki maceralı yolculuğu sırasında ona yardımcı olacak mabet kapılarının ve kentlerin koruyucu Tanrıları'nı tanımayı, bazıları Osirise dua gibi olan bu yakarışlarla onların iyi tesirlerini çekmekte ve özellikle pek çok sayıda yırtıcı, sinsi kötü ruhun fenalıklarından veya isimleri, zihni, iç organları yiyen, sürekli ölüler aleminin uluhiyetlerinin gölgesinde yaşayan yılan-şeytanlara yakalanmamasında yardımcı olmaktır-. Bunlara benzer tanmılamalarla birçok kitapta karşılaşmak mümkündür. Ancak bu tanımlama meselenin tamamı değildir.

Konuyu biraz açalım...

Ölüler Kitabı'm, sadece ruh varlığının bedenini terk ettikten sonra karşılaşacağı olayların bir açıklaması olarak görmek, onu gerçek değerinden uzaklaştıracaktır. Her ne kadar bedenini terk ederek Öte Alem'e yani Spatyom'a geçen varlığın (ölünün) karşılaşacağı olaylar hakkında ayrıntılı bilgiler de kitabın konusu içinde varsa da, esas özelliği; varlığın hem bu dünyada, hem de Öte Alem'de sadeleşmesi, arınması ve onların tabiriyle söyleyecek olursak: "Tannlar'a eşit olabilmesi için öğrenilmesi gereken bilgiler" içermesidir. İşte bu yüzden, mabetlerde ezoterik bilime inisiye olan adaylara, belirli bir metotla açıklanan sırları bünyesinde sembolik bir dille muhafaza eden Mısır'ın Ölüler Kitabı, her iki açıdan da değerlendirilmesi gereken bir özelliğe sahiptir. Yani Ölüler Kitabı'nda anlatılanları hem bedenini terk eden varlığın karşılaşacağı olaylar,

hem de inisiye adayının eğitimi sırasında yaşayacağı şuur halleri olarak görmek mümkündür. Aslında her ikisini de birbirinden ayırmak oldukça güçtür. Hatta ayırmamak da icabeder. Çünkü her ikisi de birbirinin parçası ve devamıdır. Bunun nedeni, öncelikle İnisiyatik Çalışma'nın ruhsal bağlantılı bir süreç olmasında gizlidir. Mısırlı rahipler ve bu rahiplerin denetiminde eğitimlerini sürdüren rahip adayları Astral Seyahat Teknikleri ve Durugörü Yetenekleri'ni kullanarak öldükten sonra gidilecek olan Astral Mekânı yani bugünkü tabiriyle Spatyomu (Öle Alemi) daha ölmeden önce inceleme ve o mekânın özelliklerini öğrenme imkânını bulabiliyorlardı.

Hatta Öte Alem'le bu alemi bir arada yaşayabiliyorlar, spalyomdaki varlıklarla da ruhsal irtibatlar kurabiliyorlardı. Bu, sadece Mısır İnisiyasyonu'na ait bir özellik değil, tüm inisiyatik çalışmalarda uygulanan metotlardan biriydi. Az sonra göreceğimiz gibi bu ruhsal irtibat, sadece Spatyom'daki varlıklarla kısıtlı değil, evrensel - kozmik bağlantılar da söz konusuydu. Bu konuya az sonra döneceğiz...

Evet... Dikkat ederseniz kitabın ismi bile bizi ne kadar meşgul etti... Bizi kitabın ismi bu kadar meşgul ettiyse, içinin içinden nasıl çıkacağız diye düşünebilirsiniz... Bu düşüncenizde son derece haklı olduğunuzu söylemek zorundayım... Çünkü konu Mısır'ın Ölüler Kitabı olunca, meselenin özüne ulaşmak, gördüğünüz gibi pek kolay olamıyor.

AYDİNLANMA YOLU'NDA RUHUN SAFLAŞMASI

Mısır'ın Ölüler Kitabı ruhsal değişim için, hem ölünün hem de ölüye yardımcı olacakların yapmaları gereken bir dizi ritüelden bahseder. Bu ritüellerin çoğu majik unsurları da içinde barındırır. Sözü edilen bu ritüellerin uygulanmasından sonra ne olacağını da, yine o kendisine has üslubuyla şöyle dile getirir:

Kendisi için tüm bunlar yapılan her Ruh-ruh,
kutsal bir Tanrı gibi olacak.
Neter-Khert'de ve Osiris'in izinde olacak,
düzenli olarak ve sonsuza dek...

Ölüler Kitabı'nın ana konusu "Ruhun Saflaşması"na yardımcı olmaktır. Ölünün ya da inisiyenin Öte Alem'in çeşitli safhalarından geçerek "Tanrılar'ın

Huzuru"na çıkabilmesi için yapması gerekenler, Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın Bablarını oluşturmuştur. Yani ölmeden önce ya da öldükten sonra inisiye rahiplerin yaptıkları ruhsal deneyimlerin ve kozmik irtibatların mitolojik bir üslupla anlatılmasıyla ortaya çıkmış metinlerdir bunlar...

İçerdiği konular...

Mısır'ın Ölüler Kitabı, daha sonraları bir araya getirilen Mısır yazılı kayıtlarından derlenerek oluşturulduğu için, işlediği konular arasında tam bir devamlılık söz konusu değildir. Bu özellik daha sonra bir araya getirilen bazı Kutsal Kitaplar için de geçerlidir. Bir örnek vermek gerekirse Kur'an-ı Kerim'in içindeki sureler de, vahyin iniş sırasına ve içerdiği konularına göre yer almamıştır. En son Kutsal kitap olma özelliğine sahip olan Kur'an-ı Kerim'in de içerdiği konular belirli bir sıra takip etmez. Neyse bu ayrı bir konu...

Biz şu anda incelemeye başlayacağımız Antik Mısır'ın Kutsal Kitabı'nı, içerdiği konulara göre sınıflayarak ele alacağız. Böylelikle içerdiği temaları daha kolay ortaya çıkartma imkanına ulaşabileceğiz.

Derlemelere verilen İsimler...

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın önemli bir bölümünün çeşitli papirüslerden alınan yazıtlardan derlenerek hazırlandığını söylemiştik. Bu yazıtlar, o papirüsleri kaleme alan katiplerin isimleriyle anılır. Nu Papirüsü, Ani Papirüsü, Anhai Papirüsü, Nefer-uben-f Papirüsü, Turin Papirüsü gibi...

Bu nedenle de bu papirüslerde çeşitli konuların başlangıçlarında: "Osiris Nu der ki: ...", "Osiris Ani der ki:..." gibi ibarelere rastlanır. Osiris Nu, Osiris Ani gibi tanımlamalar o papirüsü kaleme alan katibin bir Osiris Rahibi okluğu anlamına gelir. Yani Osiris Öğretisi'nin sırlarına vakıf inisiyeler demektir. Evet.. Bu küçük hatırlatmadan da sonra, artık bu gizemli kitabın satırları arasında dolaşmaya başlayabiliriz...

MISIR'IN ÖLÜLER KİTABI GÜNLE GELECEK OLANA AİT BÖLÜMLER

Ölünün Neter-Khert'deki yolculuğu sırasında olacakların kısa bir özeti ve majik etkilere sahip bazı ilâhilerin okunmasıile Mısır'ın Ölüler Kitabı başlar:

Günle gelecek olana ait bölümler burada başlar ve gelecek olanla Neter-Khert'e giriş için söylenen övgü ve methiye içeren ilahiler ve güzel Amen-tet'te söylenen büyüler ceza gününde içeri girerken söylenecekler. Güzel Amen-tet'te söylenen büyülerden kasıt majik uygulamalardır. Peki ama güzel olarak nitelindirilen Amen-tet neresidir?

Amen-tet sözcük anlamı itibariyle "Saklı Yer" anlamına gelir. "Batı 'daki Dağ" olarak da tercüme edilebilir. Bazı ezoterizm araştırmacıları bu sözcüğün farklı bir boyutu ya da halk hafızasında Atlantis'i ifade ettiği görüşündedirler. Muhtemelen Tufan önceki Atlantis'teki büyük inisiyatik merkez kastedilmektedir. Güzel Amen-tet'te söylenen büyüler ise bu inisiyatik merkezde gerçekleştirilen majik çalışmalardır. Metnin devamı övgü ve ilâhi özelliği taşır. Bu sözleri basit bir övgüymüş gibi düşünmemek gerekir. Bu sözlerin üzerine yüklenen enerjilerin meydana getireceği etki burada söz konusudur ancak tercüme edildiğinde, bu etkinin ortadan kalktığı da unutulmamalıdır. Bu konunun bir yönü. Diğer bir yönüyle ilgili olarak şunları söyleyebiliriz:

Ölüler kitabında ölüye Öte Alem'deki yolculuğu sırasında açıklanan yöntemler ve okuması gerektiği söylenilen ilâhiler, ölen varlığa astral mekandaki görevlilerce açıklanan inisiyatik sırlar ve bilgilerdir.

Osiris katip Ani der ki:

Ey Tanrılar'ın Efendisi. Hürmetler sana, ey benim ilâhi babam Osiris... Hürmetler sana, ey Amentet Boğası, sonsuzluğun kralı Thot benimle. İlâhi geminin yanındaki büyük Tanrıyım, se-

nin için savaştım, ben o Tanrılar'dan biriyim, kelimelerin tartıldığı gün Osiris'in doğru-sözünü düşmanlarının önünde ispat eden o ilâhi reislerdenim. Ben senin akrabanım Osiris. Ben senin akrabanım Horus, senin namına savaştım, sana senin adının hatırına geldim.

Ra, Thot'a, Osiris'in sözlerinin doğruluğunu düşmanlarının önünde ispat etmesini emretti; emredilen şeyi benim yapmama izin verin Thot'un yanında.

Urt-ab'ın yıkanmaları için gizli su pınarlarını açarım. Ra-stau'daki Şetait Kabri'nin kapısının kilidini açarım.

Osiris'in sol omzunun koruyucusu olarak Horus'un yanındayım. Sekhem'de Sebau şeytanlarının yok edildiği gün onlarla içeri girer ve gelirim Alev-Tanrıları'ndan.

Ülkenin yüksek yerinde olanı yüceltirim. Ra-stau'da saklı şeylere bakarım. Tetu'da Ruh-Tanrı'nın bayramındaki ayinin sözlerini söylerim. Ben Sem rahibiyim ve görevlerini yerine getiririm.

Selam sana, mükemmel ruhları Osiris'in Evi'ne sokana, Osiris Ani katibinin ruhunu iyi eğitene, sözü doğru olana, Osiris'in Evi'ne girmek ve seninle orada olmak için. Senin duyduğun gibi onun duymasına; gördüğün gibi görmesine; yerinde oturduğun gibi oturmasına izin ver.

Yukarıdaki sözler her ne kadar bir övgü, ilâhi ve dua niteliği taşıyorsa da aynı zamanda olacakların da kısa bir özetini bize sunmaktadır. İnisiyasyonda ya da ölümden sonra karşılaşılacak zorluklardan sonra ulaşılması hedeflenen Osiris'in Evi'ne girişin saflıalan burada anlatılmaktadır. Burada geçen sembollerin bir kısmını kısa maddeler halinde açalım:

"İlâhi Baba Osiris": Burada Mu Uygarlığı'na ait çok eski bir sembolle karşılaşmış bulunuyoruz. Mu Kültürü'ne ait bir sembol olan "Baha" sembolü, daha sonra Atlantis'e oradan da Mısır'a geçmiştir. Bu sembolü daha sonra İsa Peygamber de kullanmıştır. Baba sembolü, o sözü söyleyenin bağlı bulunduğu ruhsal planın en üst hiyerarşik noktasını ifade eder,

"Savaşmak": Hem Öte Alem'de, hem de yaşarken inisiyasyon sırasında geçilen safhalar sırasında sarfedilen çaba ve zorlukları ifede eder. Bu, insanın kendisiyle olan savaşıdır.

"Gizli su pınarlarının açılması": Şuurlandıncı spiritüel tesirlerin ortaya çıkışının sembolüdür. Su aynı zamanda bilginin de sembolüdür. **"Kabrin kapısının kilidinin açılması":** Ölümün ne olduğunu ve ruhsal varoluşun süreklilliğinin anlaşılmasını ifade eder. Aynı zamanda ruhsal irtibatın kurulması anlamına da gelir.

"Sebau Şeytanları": Negatif enerjilerin merkezi konumundaki ruhsal planın sembolüdür.

"Osiris'in duyduğu gibi duymak ve gördüğü gibi görmek": Onun anlayış ve bilgisine ulaşmak demektir Öte Alem'de Osiris'in cennetine ulaşmak, yeryüzünde ise inisiyasyonu tamamlamak anlamına gelir.

Çoğunluğun ağzına göre yargılanmama izin verme. Dünyadayken saf bulunduktan sonra ruhumun Osiris'in önünde yükselmesine izin ver.

"Çoğunluğun ağzı": İnisiyasyondan geçmemiş kişilerin anlayışını ifade eder.

"Dünyadayken saf bulunmak": İnisiyasyonu tamamlamış ve astral tortularından kurtulmuş kişi demektir.

"Osiris'in önünde yükselmek": Astral tortularından kurtulan varlıklar Öte Alem'in ya da Mısırlı 1ar'in terminolojisiyle söyleyecek olursak, Neter-Khert'in katlarında kolaylıkla yükselebilecekler demektir. Bunun da, Osiris'in bilgisinine ulaşmakla mümkün olacağı anlatılmaktadır. Bu yükselişin nihai noktasını ise "Tanrılar gibi olmak" diye ifade eder;

Senin huzuruna geleyim, ey Tanrılar'ın Efendisi; Maati Salonu'na geleyim; oturduğum yerden hayat bahşedilmiş bir Tanrı gibi kalkabileyim; cennette oturan Tanrılar Birliği gibi ışık saçayım; sizin gibi olayım; Kher-Aha şehrinde adımlarımı kaldırayım, Tanrı Saah'ın, yüce olanın, Sektet Gemisi'ne bakayım, gökyüzünden geçerken; geri gönderilmeyeyim; Tuat'ın Efendileri'ne bakayım veya diğer bir öğretiye göre Tanrılar Birliği'ne; Tanrılar Birliği'nin ilâhi yemeğinin kokusunu alayım; onlarla oturayım. Ve ne kalp-ruhum ne de onun efendisi geri gönderilmesin.

Bu bölümde de rehberlik sisteminin varlıklara yardımı dile getirilmektedir. Yolun açılması ve engellerin bu yardım sayesinde ortadan kaldırılması anlatılmaktadır. Böylelikle o meşhur tartılma ritüelinden varlığın geçebilmesine olanak sağlanmaktadır. Turin Papirüsü'nde, bu bölüm aşağıdaki sözlerle biter:

Mısır'ın Ölüler Kitabı bu bölümün ölü tarafından bilinmesi halinde olacakları şöyle açıklar:

Eğer bu metni dünyada bilirse (ölü) veya metnin mezarının üstüne yazılmasına sebep olursa, istediği gün gelebilir ve evine uzaklaştırılmadan girebilir. Ra'nın sunağından ona kek, bira ve et verilecek, ve dünyada zenginleştiği gibi orada da zenginleşecek.

Cenaze gününde Sahu'nun Tuat'a girebilmesi için gerekli sözler:

Bu Bölüm, yıkanıp temizlendikten ve keten elbise giydirildikten ve ayağına beyaz deri sandalet geçirildikten ve gözleri rastıkla boyandıktan ve bedeni mürrüsafi merhemiyle meshedildikten sonra ölü tarafından söylenecek.

Ve hiçbir kapıdan geri çevrilmeyecek ve Güney'in ve Kuzey'in krallarıyla gidecek ve Osiris'in koruyucularının arasında olacak, sonsuza dek sürekli ve düzenli bir biçimde. Ve dilediği her şekilde yaşayan bir ruh olarak gelecek, ebediyen ve ebediyen ve ebediyen.

Ve o, kralın ve onun prenslerinin kalplerini dolduran gibi olacak.

Ölümden sonra cesede de yapılacak bir takım manyetik enerji aktarımları söz konusudur. Bundaki amaç ruh ve beden ilişkisinin kesilmesidir. Ölünün yıkanmasının da ardında yatan metapsişik prensip bununla ilgildir. Ölümle birlikte her ne kadar ruhsal ve fiziksel ayrışma zaten kendiliğinden meydana geliyorsa da, fizik beden ruhsal enerjiyi astral enerjisiyle bir girdap gibi kendisine çekmeye devam eder. Ve bu çekim varlığın fizik alemden kopuşunu zorlaştırır. Yükselişini engeller. İşte ölümden sonra yapılan çeşitli ritüeller bu çekimi ortadan kaldırmaya yöneliktir. Bu yapılan ritüellerde uygulanan asıl yöntem, manyetik enerjilerle bu çekime karşı bir barikat oluşturmaktır. Su manyetik enerjileri bünyesinde depolayabilme özelliğine sahip olduğundan, manyetik enerjiler öncelikle suya aktarılır ve daha sonra da bu suyla ceset yıkanırdı. Keten kumaş ve merhemler de yine bu yöntemin bir parçasıdır. Bu konuyla ilgili bir başka bölümde şu satırlara yer verilmiştir:

Bu Bölüm, en kaliteli Thehennu merhemiyle meshedilmiş atma kumaşından yapılmış dört fener üzerine söylenecek. Kollarında Horus'un sütunlarının adları yazılı olan adamların ellerine verilecek fenerler ve onları Ra'nın güzel ışığında yakacaklar ve bu, ölünün Ruh-ruhuna güç ve kudret ihsan edecek hiç batmayan yıldızların arasında. Bu Bölüm kimin için söylenirse, o, asla ama asla yok olmayacak ve sonsuza kadar yaşayan bir ruh olacak. Bu fenerler, Osiris Khenti-Amenti gibi zenginleştirecek Ruh-ruhu, düzenli bir şekilde ve her zaman. Bu bir mücadeledir. Bu seremoniyi kendin, baban ya da oğlun dışında kimsenin önünde yapmayacaksın çünkü o, Amentet'in son derece büyük bir sırrıdır ve Tuat'taki gizli şeylerin bir şeklidir. Ölü için bu tören yapıldığında, Tanrılar, Ruh-ruhlar ve ölüler onu Khenti-Amenti şeklinde görecekler ve onun bu Tanrı gibi gücü ve egemenliği olacak.

Eğer, bu "Dört Yanan Fener'le İlgili Bölüm"de emredilen şeyleri ölü için her gün yapma sorumluluğunu üstlenirsen, ölünün şeklinin Tuat'taki her salondan ve Osiris'in Yedi Salonu'ndan gelmesini sağlayacaksın. Ve o, Tanrı'nın şeklin-

de yaşayacak. Tanrılar'ın ve Ruh-ruhlarınki gibi sonsuza dek sürecek gücü ve hakimiyeti olacak. Gizli pilonlardan içeri girecek ve Osiris'in huzurunda geri çevrilmeyecek. Onun için bunlar yapıldığı takdirde, o içeri girecek ve ileri gidecek. Reddedilmeyecek. Gideceği yerlere sınır çizilmeyecek ve Kelimeler'in Tartıldığı gün, Osiris'in önünde, ölüm kararı onun için asla ama asla verilmeyecek.

Ve sen, yaptıkların sayesinde kusursuz ve saf olacak ölü adına bu kitapta yazılmış her şeyi yapacaksın. Ve demirden aletle "onun ağzını açacaksın".Ve onları, mabetleri, mabet malikanelerini ve Tanrılar'ın sığınaklarını denetlemek amacıyla çıktığı yolculuğunda gizli bir sandık içinde keşfeden Thot'un kendi el yazısıyla yazılmış ve Tanrıça Unnut'un Mabedi'ne konulmuş Prens Herutataf'ın kitaplarındaki talimatlara göre yazacaksın. Ve törenleri, mezarın odasında gizlice yapacaksın, çünkü onlar Tuat'ın sırlarıdır ve Neter-Khert'de yapılan şeylerin sembolik halidir.
Ve şöyle diyeceksin: Geldim, çabucak ilerledim. Onun (ölünün) adımlarının üstüne ışık tutarım. Saklıyım ama onun gizli yerine ışık tutarım.

Buraya kadar ilk bilgiler verilir. Artık sıra ölümden sonra "Sahu "nun yani bedenini terk etmiş ruhsal varlığın öte aleme intibak edebilmesi için gerekli açıklamalardadır. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın bu konuyla ilgili babları şu sözlerle başlar :

Bu Bölüm'ün sözleri ölü istirahate yatırıldıktan sonra söylenecek, onlar sayesinde Tenn-t bölgesi efendisiyle memnun olacak. Ve Osiris, kraliyet katibi, Nekhtu-Amen, sözü doğru olan gelecek ve Ra Gemisine binecek ve Sahu tabutunun üstünde sayılacak ve Tuat'a yerleştirilecek.

Ölümden sonra ruhun bedenden ayrılıp kendi varlığını sürdürmesi Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda son derece açık bir şekilde dile getirilmektedir. "Sahu'nun tabutunun üstünde sayılması" ile bu açık bir şekilde dile getirilmektedir. Ölüm hadisesinin ruhun bedeni terketmesi olduğu Ölüler Kitabı'nda şöyle dile getirilmiştir:

Ve ruh çıktıktan sonra, kişi bozulmayı görür, vücudunun kemikleri ufalanır ve iğrenç şeyler olur, organları birbiri ardına çürür, kemikleri ümitsiz bir yığın haline gelir ve eti de kokuşmuş bir sıvıya dönüşür.

Hemen devamında, ölümden sonra varoluşun devam ettiği şu satırlarla anlatılmaktadır;

... Aynı şey ölen tüm varlıkların başına gelsin, ister hayvan, ister kuş, ister balık, ister solucan, ister sürüngen olsun. Ölümden hayat meydana gelsin.
Varolacağım, varolacağım; yaşayacağım, yaşayacağım; gelişeceğim, gelişeceğim, gelişeceğim, huzur içinde uyanacağım. Bu dünya üzerinde ne yıkılacak ne de yok olacağım..
Gel o zaman, nefesime kuvvet ver, kendine benzeyen bu ilâhi varlıkları yücelten ey rüzgarların Efendisi. Bana şekil ver, bana şekil ver ve beni güçlü kıl, ey cenaze sandığının Efendisi. Kendisi ve bedeni hiç bozulmayan baban Tem'e ve sana bahşedildiği gibi bana "Ebediyet'in Ülkesi-"ne girmeyi bahşet.

Neter - Khert'de ikinci kez ölüm yoktur

Osiris Ani der ki:
- Saklandığım yer açıldı, saklandığım yer açıldı. Ruhlar karanlıkta pervasızca düşerler, ama Horus'un Gözü beni kutsal kıldı ve Upuati bana baktı. Sizin aranızda saklanacağım, ey siz yok olmayan yıldızlar. Yüzüm Ra'nın yüzü gibidir. Alnım açıktır. Kalp-kutum tahtındadır, nasıl söz söyleneceğini bilirim. Gerçekte ben Ra'nın kendisiyim. Değersiz biri değilim.
Zorbalık yapılabilecek biri değilim. Baban senin için yaşar, ey Nut'un oğlu. Ben senin oğlunum, ey büyük olan, senin olan saklı şeyleri gördüm. Tanrılar'ın kralı gibi tahtımda tacımı giydim. Neter-Khert'de ikinci kez ölmeyeceğim.

Beden terkedildikten sonra varlığın yok olmadığı, Neter-Khert'de ikinci kez ölmeyeceğim sözüyle anlatılmaktadır. Bu konuyla ilgili bir diğer bölümde, ölümden sonra geçilen mekanın özellikleriyle ilgili bilgilere yer verilmiştir:

Sözü doğru olan Osiris, katip Ani der ki:
- Selam Temuya!. Geldiğim bu toprak ne çeşittir?
Suyu yok, havası yok; derinliği kavranılamaz, en karanlık gece kadar karanlık ve orada insanlar aciz bir şekilde dolaşırlar. Orada insan gönül rahatlığıyla yaşayamaz; ne de orada aşkın özlemi giderilebilir. Ama bana su ve hava yerine Ruh-ruhların halinin verilmesine izin ver ve aşk özleminin giderilmesine ve kek ve bira yerine gönül rahatlığı verilmesine.

Aktarmış olduğumuz bu bablann ilk satırlarında Tuat'ın yani Öte Alem'in (Spatyom'un) ilk merhaleleri ile ilgili son derece önemli bilgiler yer almaktadır. Mısırlılar Tuat'ın bu ilk bölümlerine Maati Salonu ismini vermişlerdir. Öte Alem'e yeni intikal etmiş olan her varlık kısa ya da uzun bir adaptasyon bozukluğu dönemi geçirir. Bu adaptasyon dönemi tam anlamıyla bir teşevvüş yani bocalama ve şaşkınlık halinin yaşandığı bir süreçtir. Çünkü yeni geçilen bu alemin özelliklerine uyum sağlayabilmek, ilk başta pek kolay olamamaktadır. Dünya maddesiyle kıyaslandığında son derece süptil (yüksek titreşimli) maddelerden oluşan bir mekan olan Spatyom'un ilk merhalelerine uyum sağlayabilmek için her varlığın belli bir süreye ihtiyacı olmaktadır. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda Spatyom'un farklı bir maddesel yapıya sahip olduğu "suyu yok, havası yok, derinliği kavranılamaz" sözleriyle dile getirildiğini görmekteyiz. Bu mekânın özellikle ilk aşamalarında bir adaptasyon sorunu yaşandığı da "orada insanlar aciz bir şekilde dolaşırlar" cümlesiyle özetlenmiştir.

"Su ve hava yerine Ruh-ruhlar'ın halinin verilmesinin istenmesi" bu acizlikten kurtulma isteğini dilegetirmektedir. Yine aynı şekilde "kek ve bira yerine gönül rahatlığı verilme" isteği de Öte Alem'e intibak etme çabalarnıı dile getirmektedir. Metnin sonundaki bu cümleler, Öte Alem'deki ihtiyaçlarını dünyadaki ihtiyaçlardan son derece farklı olduğunu da anlatmaktadır. Metnin devamında bu ilk bocalama devresi atlatıldıktan sonra, bir aydınlanmanın gerçekleşeceği şu sözlerle açıklanmıştır:

Tanrı Tem senin yüzünü görmemi ve senin çektiğin ıstırapları benim çekmememi emretti. Her bir Tanrı kendi tahtını sana milyonlarca yıl boyunca versin. Tanrı Tem senin yolunun kutsal prensler arasında olması emrini verdi. Doğrusu o, senin tahtından yönetecek ve kızgın Göl'de Oturan'ın tahtının varisi olacak. Doğrusu, onun bende kendi suretini görmesi ve benim yüzümün Efendi Tem'in yüzüne bakması emredildi.

O zaman, ben daha ne kadar yaşayacağım? Senin milyonlarca yıl boyunca, milyonlarca yıllık bir hayat yaşaman emredildi. Kutsal prenslerden olmamın bana bahşedilmesine izin ver, çünkü hakikaten, yaptığım tüm kötülükleri sildim, bu dünya Nu'dan var olmaya başladığından beri, eski günlerde olduğu gibi sulak uçurumdan fışkırdığından beri.

Ölüm Ve Maati Salonu

Mısırlılar'da karma sözcüğü olmasa da, kavram olarak bunu adalet anlamma gelen "Maat'la karşılarlar. Büyüsel Evren'deki bölgelerden birinin adı "Maati Salonu"dur ve ölen her kişi buraya mutlaka gelir. Bu bölge Tanrıça Maat taralından yönetilir. Buraya gelen herkesin kalbi terazide tartılır; bir kefede kalp, diğer kefede maat tüyü olmak üzere. Kişinin buradan sonra nereye gideceği bu yargılamya bağlıdır. İnisiye rahipler, bu bölgeyi deneyimlemek için, ölmeyi beklemek yerine "Terazi Ritüeli" ve "Maati Salonu Ritüeli"ni uygulayarak buraya gelirler. Bu tam anlamıyla astral bir deneyimdir.

Bu astral deneyim sayesinde inisiyeler ölümden sonra nelerle karşılaşacaklarını, henüz daha ölmeden dünyada yaşarken öğrenebilmekteydiler. Mısırlılar, "Evrensel Sebep-Sonuç Yasası" olan "Karma"yı "Tanrıça Maai'la sembolleştirmişlerdir. Tanrıça Maat'ın başındaki "doğruluğu", "adaleti", "erdemi", "bilgeliğl" ve "kanunu" simgeleyen tüyle gösterilmesinin sebebi budur. Az sonra göreceğimiz kalbin tüyle tartılması da yine bu sembolik tanımlamanın bir devamıdır. Şimdi Maati Salonu ile ilgili Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda geçen bölümleri özetle ele alalım:

Bu sözler sözü doğru olan, mührü elinde tutanın yardımcısı Nu tarafından, Maati Salonu'na geldiğinde, işlediği tüm günahlardan kurtulabilmesi ve Tanrılar'ın yüzlerine bakabilmesi için söylenecek.

Sözü doğru olan Osiris Nu der ki:

- Hürmetler sana ey büyük Tanrı, Maati'nin Efendisi. Sana geldim ey Efendim ve kendimi buraya senin güzelliklerine bakabilmek için getirdim. Seni tanırım, adını bilirim, bu Maati Salonu'nda seninle beraber yaşayan, günahkarları uzak tutmakla geçinen ve insanların vicdanlarının Tanrı Un-Nefer huzurunda hesap edildiği gün onların kanlarıyla beslenen Kırkiki Tanrı'nın adlarını da bilirim. Aslında senin adın "Rekti-Merti-Nebti-Maati"dir. Aslında ben sana geldim, sana Maati'yi (Doğruluğu) getirdim. Günahı senin için ortadan kaldırdım. İnsanlara karşı günah işlemedim. Doğruluk Makamı'nda hilekar davranmadım. Kötülük yapmadım. İtibar kazanmak için adımı öne sürmedim. hizmetkârları yönetmeye teşebbüs etmedim.

Mütevazı insanın malını elinden almadım. Tanrılar'ın nefret ettiğini yapmadım. Acı vermedim. Kimseyi aç bırakmadım. Kimseyi ağlatmadım. Cinayet işlemedim. Cinayet işlenmesi için emir vermedim. Erkek ve kadınların başlarına bela gelmesine sebep olmadım. Başkalarının tarlalarına tecavüz etmedim. Terazinin kefelerine ağırlık eklemedim. Terazinin ibresinin değerini azaltmadım. Çocukların ağızlarından sütlerini almadım. Sığırları otlaklarından uzaklaştırmadım. Tanrılar'ın kümeslerindeki kazlarını tuzağa düşürmedim. Kendi türünden balık yemiyle balık yakalamadım. Akması gerekirken suyu durdurmadım. İçinden su geçen bir kanalı delmedim. Yanması gerekirken ateşi söndürmedim. Görünüşlerinden dolayı Tanrıyı geri çevirmedim. Ben safım. Ben safım. Bu Maati Salonu'nda başıma bela gelmesine izin verme, çünkü oradaki Tanrılar'ın adlarını bilirim.

Burada öncelikle birbirini tamamlayan iki sembol üzerinde durmak istiyorum:

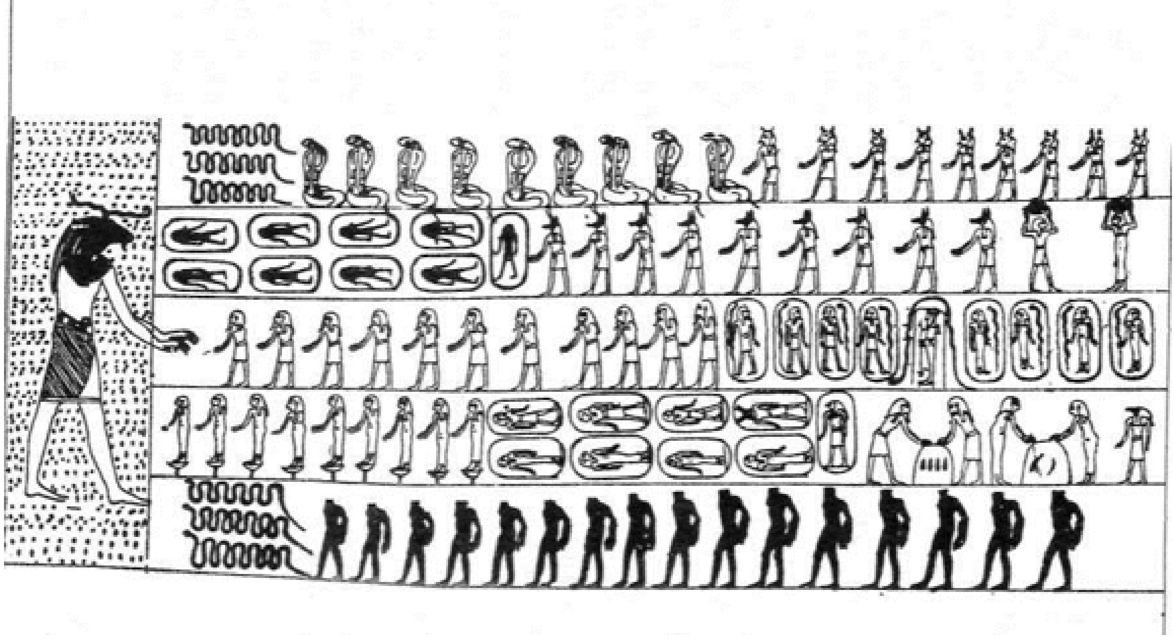
"Tanrı'nın ismini bilmek" ve "Tanrının yüzüne bakabilmek"

"Tanrı'nın ismini bilmek": Mısır tenninolojisine göre söyleyecek olursak Tanrılar Bilgisine sahip olmak demektir. Yani Evrensel İdare Mekanizması'nın işleyişi ile ilgili bilgi sahibi olmak anlamına gelir.

"Tanrı'nın yüzüne bakabilmek": O Tanrı ile semboleştirilen ruhsal planla irtibata girmek ve onun tesiriyle aydınlanmak demektir Yani teorik olarak önceden kendisine öğretilen bir bilginin pratiğe geçirilişi söz konusudur. Metinde geçen bir diğer önemli sembol de kanla beslendiği söylenilen Tanrılardır..

"Kanla beslenen kırkiki Tanrı": Burada kan, astral planda bulunan varlığın astral yapısıyla ilgili tesir alanıdır. Yani geçmiş yaşamı sırasında, astral bedeninde biriktirdiği enerjiyi ifade eder. Astral arınmasını gerçekleştirememiş hatta tam tersine daha da kabalaştırarak Maati'ye gelen varlık daha yukarılara yükselebilmek için. dünyada yapamadığı bu arınmayı şimdi yapmak zorundadır. Burada da yapamadığı sürece varlığın Maati'den Tuat'ın üst safhalarına çıkışı hiç bir zaman mümkün olamayacaktır. Bu noktada varlığı tekrar dünyaya döndümıekten başka çare yoktur. Bu tekrar doğuşlar bazen öyle bir noktaya gelebilir ki, varlığın astral tortuları adeta bir zırh gibi kabuklaşabilir ve bu süreç tam bir kısır döngüye dönüşebilir. İşte bu andan itibaren yapılabilecek sadece tek bir şey kalmaktadır. İşte bu noktada Spatyom'un rehber - vazifeli varlıkları devreye girererler. Bedenini terk ederek astral bedeniyle bu mekana intikâl etmiş olan varlığın astral tortusu spatyomun: bu konuyla ilgili vazifeli varlıklannca yok edilir. Buna daha önce de değinmiş olduğumu gibi "Astral Yakma" adı verilir. Bu kısır döngüye düşmüş olan varlığa uzatılan bir yardım elidir. Ancak bu yardımın hem olumlu, hem de olumsuz yönleri vardır. Çünkü bu astral tortuların vazifeli varlıklarca ruhsal bir yönelişle yakarışı sırasında, varlığın geçmiş yaşamlanyla ilgili birçok anısı da silinmektedir. Bu da birçok yaşamın heba olması anlamına gelmektedir. Gerçi varlık astral tortularından kurtulmuştur ama geçmişine yönelik birçok anı ve deneyimi de ortadan kalkmış olmaktadır.

Kanla beslenen kırkiki Tanrı işte bu meseleyi anlatır.

Astral tortuları yakılmış kesik kafalı insanlar

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda bu konuyla ilgili bir de çizim yer alır. Arka sayfada görmüş olduğunuz kesik kafalı insanlar astral tortuları yakılmış varlıkları sembolize etmektedir. Ve dikkat ederseniz, Tuat'ın en alt kısmında bulunmaktadırlar. Önlerindeki yılan sembolleri bu insanların aydınlığa doğru ilerlediğini göstermektedir. Çünkü astral tortularından artık kurtulmuşlardır. Kesik kafaları ise, artık eskiye ait bilgilerinin silinmiş olduğunu simgelemektedir. Gelelim az önce aktarmış olduğumuz metnin sonundaki anlatımlara...

Az önce aktardığımız metinin sonu, varlığın geçmiş yaşamının değerlendirilişi ile ilgili satırlardan oluşur. "Falan, falan şeyi yaptım", "falan falan şeyi yapmadım" gibi ibareler, varlığın Maati Salonu'ndaki rehber vazifeli varlıkların karşısında geçmiş yaşamı ile ilgili değerlendirmelerini anlatmaktadır. Çünkü Maati Salonu varlığın geçmiş yaşamında yaptığı işlerin bir değerlendirilme yeriydi. Bu değerlendirmeden sonra varlık yoluna devam etmekteydi.

Seninle Ka için bir yol olacak ve ölülerin gölgelerini tutsak tutanlar tarafından ruhun hazırlanacak. Cennet seni bağlı tutmayacak, dünya seni esir almayacak.

Maati Salonu'ndan Tual'a geçişle ilgili anlatılanlara kısa bir ara verip buraya kadar aktırdığımız satırların arasına gizlenmiş sembolleri maddeler halinde ele

alalım:

"Sözle görünür şeyler": Yoğun bir konsantrasyonla düşünce enerjisinin belli bir noktada odaklandınlınasıyla oluşturulan maddesel formlardır Günümüzdeki Parapsikolojik çalışmalarda bu maddesel oluşumlara düşünce formları ismi verilmektedir. Yoğun enerjiye sahip olan bu düşünce formlarının fiziksel etkiler meydana getirme (izelikleri de vardır. Mısır'ın majik çalışmalarında bu enerjilerden etkin bir şekilde yararlanılmaktaydı.

"Persea ağacından her şeyi görmek": Ezoterizm'de Ağaç, yere saldığı kökleri ve göğe uzattığı dallarıyla gökyüzü ile yeryüzü arasında kurulan irtibatın sembolü olmuştur. Bu ağaç vasıtasıyla her şeyi görmekle, göksel planlarla kurulan ruhsal itibat sayesinde inisiyenin bilgilenmesi anlatılmak istenmektedir. Nitekim az sonra metnin devamını aktardığımızda sizlerin de rahatlıkla göreceğiniz gibi, bu ruhsal irtibat karşılıklı konuşmalarla gayet açık bir şekilde dile getirilmektedir.

"Göl'de yıkanmak": Göl ruhsal planların sembolüdür. Göl'de yıkanmak ise, bu ruhsal planların tesirlerine muhatap olmak demektir .

"Ra'nın denizcileri": Mısır Mitolojisi'nde daire ve güneşle sembolize edilen Ra, birliğin ve mükemmelliyetin sembolüdür. Aynı zamanda Ruhsal İdare Mekanizması'nın hiyerarşik merkezini de ifade eder. Deniz ise bilginin sembolüdür. O halde her iki sembolü birleştirecek olursak, Ra'nın denizcilerinin Ruhsal İdare Mekanizması'na bağlı vazifeli ruhsal planların sembolü olduğu açık bir şekilde ortaya çıkacaktır.

"Kristalden tılsımlı asa": Atlantis'te kozmik enerjileri depolayabilme özelliğine sahip kristal enerji merkezlerinden bahsetmiştik. Bu asa da aynı teknikle çalışan ve muhtemelen kökeni Atlantis olan bir objeydi.

"Çakmak taşından bir asa": Rüzgarların vereni olarak tanımlanması son derece manidardn. Çünkü bu tür asalarla rüzgar çıkartıldığı ve yağmur yagdırıldıgına dair birçok tarihi kayıt bulunmaktadır. Bunlardan daha önce bahsetmiştik. Enerjileri bir yerden bir yere aktarmada kullanılan asalar, özellikle majik çalışmalarda çok önemli bir fonksiyon görmekteydi. Nitekim Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda ölünün bunlarla büyü yaptığını söylenmesi, bu asaların sıradışı özelliğini gözler önüne sergiler.

"Kapı'nın çeşitli bölümleri": Her bir kapı, Maati Salonu'nun ayrı bir özelliğine karşılık gelmektedir. Bu isimlerin ifade edilişi ise, bu özelliklerin varhk tarafmdan anlaşılmış olduğunun sembolüdür.

"Kendi vaktinde oturan Tanrı": Farklı bir maddesel yapıya sahip olan Spatyom'un zaman bakımmdan da farklı bir sürece sahip olduğunun mitolojik anlatımıdır. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda geçen şu söz, zamanın rölatifIiğini ve evrende farklı zamanlar bulunduğunu açıkça şöyle dile getirir: "Ben Dün'üm, Bugün'ü bilirim."

"Cennetin ateşten, duvarlarının canlı yılandan ve yerinin ise akarsudan meydana gelmesi": İslam Geleneği'nde Cehennem ateşler içinde tasvir elmiş olduğu için, ilk başta Cennet'te ateşin ne işi var diye düşünenler olabilir. Ancak Ateş'in arınmanın sembolü olduğu hatırlanacak olursa, burada çizilen motifin ne kadar yerli yerinde olduğu derhal anlaşılacaktır. Nitekim, İslam Tasavvufu'nda "Cennetin yolu cehennemden geçer" sözüyle anlatılmak istenen de yine aynı bilgidir.

Kur'an-ı Kerim'de cennet tasviri yapılırken altından ırmaklar aktığı ifade edilmektedir. Aynı tema Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda da cennetin yerinin akarsudan meydana geldiği sözüyle dile getirilmiştir. Görüldüğü gibi sembolizmde hiç bir farklılık yoktur. Hangi zaman, hangi mekân ve hangi toplumda olursa olsun, hep ezoterik bilgiler aynı sembollerle anlatılmıştır. Artık Tuat'ın kapıları açılmıştır Varlık Maati Salonu'ndan geçip Tuat'ın katlarında yükselişe geçebilecek ve Osiris'in Cenneti'ne doğru ilerleyebilecektir.

"Tuat'a zorla yol açmak": Öte Alem'in şartlarına uyum sağlama sürecinin zorluklarla atlatıldığının ifadesidir.

"Hazır Ruh-Beden ve Hazır Ruh-Ruh": Dünya'da ve Öte Alem'de aydınlanmış bir inisiye olduğu anlamına gelir.

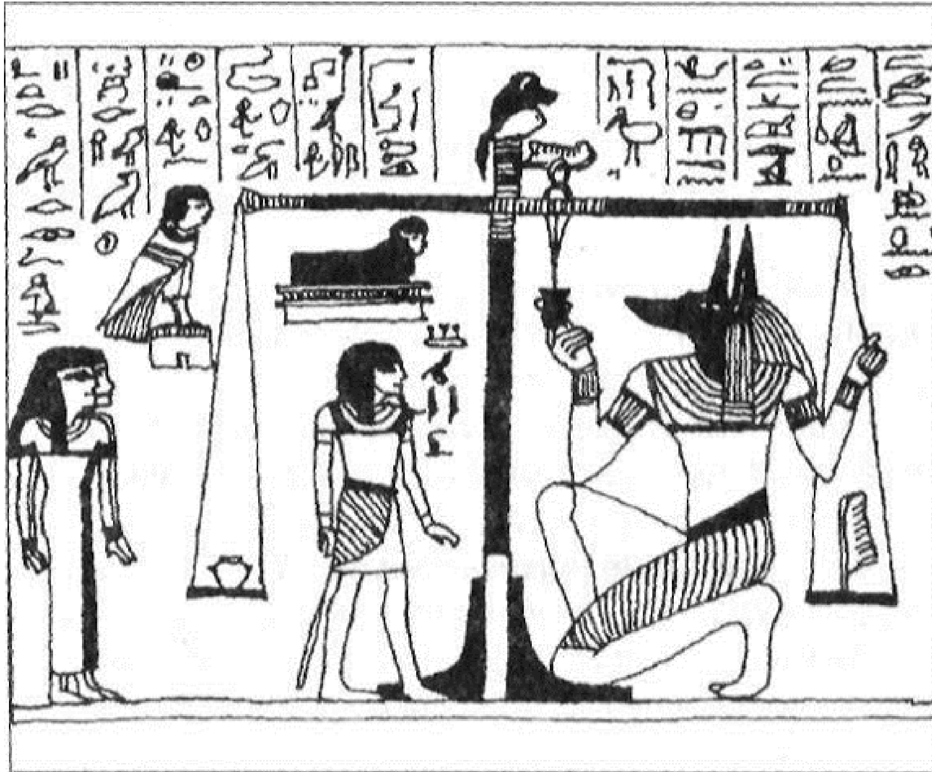
Artık sıra büyük sınava gelmiştir... Gerçekten de ölünün (inisiyenin) söylediği gibi bir yaşam geçirip geçirmediği ve sırlara inisiye olup olmadığının tespiti için o meşhur yargılamanın daha doğrusu tartmın yapdacağı ritüele sıra gelmiştir...

Kalbin Tartılması

Kalbin tartılmasıyla ilgili bölümler Büyük Birlik Tanrıları'nın isimlerinin sıralanmasıyla başlar..

Ölüler Kitabı'na göre ölünün ruhu, Tanrısal Mahkeme'nin gerçek ve adalet efendilerinin önüne çıktığında, Osiris'in önünde yeri öptükten sonra, bütün pisliklerden temizle-nebilecekti. Çünkü ruhu kısa dünya yaşamı boyunca kendisi ne yakışmayan tutkular ve hırslarla pislenmişti... Ve arınması gerekiyordu...

Onu yargılamak için mahkeme üyeleri yerlerini almışlardı... Ondan beklenen kendisini temize çıkartmaktı... Aksi takdirde karanlık alt dünyaya geri gönderilecekti. Thot'un önünde olumsuz itiraf denilen ilk aşama kendisini bekliyordu. Yaşamı sırasmda yaptığı hataları Thot'a itiraf etmek mahkemelerin ilk aşamasnıı oluşturuyordu. Gizli kitapların sahibi ve Tanrılar'ın yazıcısı Thot bir yanda, Kurt başlı Anubis ise diğer yandaydı. Tam ortalarında ise bir terazi bulunmaktaydı. Mahkeme üyeleri ise hemen arkalarında olup bitenleri izlemekteydiler.

KALBİN TÜYLE TARTILMASI:Anubis'in ölünün kalbini tüyle tartması başlı başına inisiyatik ve ezoterik içerikli bir semboldür. Kalp vicdanı sembolize ettiği gibi, öncelikle ölünün dünyada yaşarken yaptığı tüm fiileri de ifade

etmekteydi, Kalbin sembolize ettiği bir diğer unsur da, ölünün astral bedeniydi. Kalp Ruhu olarak Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda yer alan astral bedenin tortulardan ne kadar arınıp arınmadığının ortaya konuluş sembollerinden biri de gerçeğin sembolü olan tüyle tartılmasıdır.

Ölü, dünyadaki yaşamıyla ilgili uzun bir konuşmaya başladığında, tüm ayrıntılar mahkemenin üyelerince dikkatle dinlenirdi

Selam, Anu'dan gelen Usekh-nemmt'e, günah işlemedim.
Selam, Kher-aha'dan gelen Hept-khet'e, zor kullanarak hırsızlık yapmadım.
Selam, Khemenu'dan gelen Fenti'ye, hiçbir şey çalmadım.
Selam, Kernet'ten gelen Neha-her'e, tahıl çalmadım.
Selam, cennetten gelen Ruruti'ye, sunulardan aşırmadım.
Selam, gelen ve giden Neba'ya, yalan söylemedim.
Selam, Amentet'ten gelen Kerrti'ye, zina işlemedim, erkeklerle kalmadım.
Selam, Mağarasından gelen Her-f-ha-f'a, kimseyi ağlatmadım.
Selam, Bast'tan gelen Basti'ye, kalbi yemedim.
Selam, geceden gelen Ta-retiu'ya, hiçbir insana saldırmadım.
Selam, Rasta'dan gelen Neha-hau'ya, adam

öldürmedim.

Selam, idam odasından gelen Unem-snef'e, hilekâr bir adam değilim.

Selam, Kenmet'ten gelen Kenmti'ye, kimseye küfretmedim.

Selam, Mabit'ten gelen Unem-besek'e, işlenmiş toprak çalmadım.

Selam, Maati'den gelen Neb-Maat'a, kulak misafiri olmadım.

Selam, Bast'tan gelen Tenemiu'ya, kimseye iftira etmedim.

Selam, Anu'dan gelen Sertiu'ya, haklı sebebim olmadan sinirlenmedim.

Selam, Ati'den gelen Tutu'ya, hiçbir erkeğin karısını baştan çıkarmadım.

Selam, Per-Menu'dan gelen Maa-antuf'a, kendimi kirletmedim.

Selam, Nehatu'dan gelen Her-uru'ya, kimseyi dehşete düşürmedim.

Selam, Urit'ten gelen Şet-kheru'ya, hiddetli olmadım.

Selam, Hekat'tan gelen Nekhenu'ya, doğru sözlere kulaklarımı tıkamadım.

Selam, Kenmet'ten gelen Kenemti'ye, Tanrı hakkında kötü konuşmadım.

Selam, Sau'dan gelen An-hetep-f'e, şiddet kullanan bir adam değilim.

Selam, Unaset'ten gelen Sera-kheru'ya, çatışma çıkaran olmadım.

Selam, Netçfet'ten gelen Neb-heru'ya, çok acele davranmadım.

Selam, Bast'tan gelen Thenemi'ye, kötülük yapmak niyetiyle işlerin gizlisini saklısını araştırmadım.

Selam, Sauti'den gelen Neb-abui'ye, konuşurken sözlerimi çoğaltmadım.

Selam, Het-ka-Ptah'tan gelen Nefer-Tem'e, hiç yanlış yapmadım, hiç kötülük yapmadım.

Selam, Tetu'dan gelen Tem-Sepu'ya, krala karşı kötü niyetle büyücülük yapmadım.

Selam, Hek-at'tan gelen Nekhem'e, sağır bir kulağı doğruluk sözlerine çevirmedim.

Selam, Tebu'dan gelen Ari-em-ab-f'a, suyun akışını asla durdurmadım.

Selam, Nu'dan gelen Ahi'ye, sesimi hiç yükseltmedim.

Selam, mağarasından gelen Neheb-ka'ya, kibirli davranmadım.

Selam, Maati'den gelen An-af'a, çocuğun ekmeğini kapmadım, ne de şehrimin Tanrısını hor gördüm.

Bu uzun konuşmasını şu sözlerle bitirirdi:

Kalbim, annem; kalbim, annem! Kalbim varolma sebebim! Yargılandığımda bana karşı gelen olmasın, Tçatçau Reislerin huzurunda bana karşı gelen olmasın; Terazi'yi tutanın huzurunda senden olan hiçbirşey benden ayrılmasın! Sen benim vücudumdaki Ka'sın. İnsanların hayatlarını düzenleyen Şeniu memurları adımı kötülemesin ve Tanrı'nın huzurunda aleyhimde hiç ya-

lan söylenmesin. Dinleyen Tanrı bizim tarafımızda olsun ve kelimeler tartıldığı zaman kalbimizde neşe olsun.
Tanrısal ruhlar sizlere ebediyen şükürler olsun.

Artık son söz Tanrılar'a kalmıştır...

Acılarından sıyrıl, ey yere kapanıp yatan. Onlar (Tanrılar), senin başını gözetirler ufukta. Yüceltilirsin, yaptıklarınla ilgili sözün doğrudur.
Ptah, boylu boyunca devirdi senin düşmanlarını.
Bunun yapılması emredildi senin için.

Sözlerinin doğruluğu değerlendirildikten sonra sırasıyla Tanrılar'ın ileri gelenleri konuşmaya başlar:

İsis der ki:
- Seni korumak üzere geldim. Burun deliklerin için sana hava üflerim ve burnuna da Tanrı Tem'den gelen kuzey rüzgarını. Nefes borunu bütün ettim.
Sen bir Tanrı gibi yaşatırım. Düşmanların senin ayaklarının altında kaldılar. Sözünü Nut'un önünde doğru kıldım ve Tanrılar'ın önünde kudretlisin.

Neftis der ki:
-Kuvvetim seninle olacak, kuvvetim seninle olacak, sonsuza kadar. Ra, senin çığlığını duydu ve Tanrılar senin sözünü doğru kıldı. Sen yüceltilirsin. Sana yapılanlarla ilgili sözlerin doğru-

dur. Ptah, senin düşmanlarını altetti ve sen artık Hathor'un oğlu oldun.

Anubis der ki:
-Teraziye dikkat et, şahitliği destekleyecek olan erdemli hakim. Ani'nin kalbi Terazi'de tartılırken dikkat edin. Kalbinizi Büyük Tanrı'nın huzurunda doğruluk yerine koyun.

Büyük Tanrılar Birliği, Khemenu'da oturan Thot'a der ki:
-Senin ağzından çıkanlar doğru kabul edilecek. Sözü doğru olan Osiris katip Ani ilâhi ve dürüst. O hiç günah işlemedi ve bize hiç kötülük yapmadı. Hırslı Am-mit'in (57) ona hakim olmasına izin verilmeyecek. Osiris'in huzuruna kabul bahşedilecek.

Sıra o meşhur tartının yapılma anına gelmiştir... Bu tartı ölünün sözlerini ya doğrulayacak ya da yalanlayacaktı. Anubis tarafından terazinin bir kefesine ölünün kalbi, diğer bir kefesine ise gerçeğin sembolü olan bir tüy konurdu. Thot ölünün kalbiyle tüyün bulunduğu terazinin kefelerine bakar ve sonucu açıklardı

Osiris'in huzurundaki Büyük Tanrılar Birliği'nde doğru ve gerçeğin hakimi olan Thot der ki:

- Bu kararı duyun. Osiris'in kalbi doğru bir şekilde tartıldı ve Kalp-ruhu onun namına şahitlik

etti; Büyük Terazi'deki mahkemede kalbi doğru bulundu.
Onda hiçbir günahkarlık bulunmadı; tapınaklarda verilen sunuları boşa harcamadı; hiç kötülük yapmadı ve dünyadayken ağzını kötü sözler için kullanmadı.

Horus der ki:
- Sana geldim, ey Un-Nefer ve sana Osiris Ani'yi getirdim. Onun kalbi dürüsttür, Terazi'den doğru çıktı; hiçbir Tanrı ya da Tanrıçaya karşı günah işlemedi. Thot onun kalbini Tanrılar Birliği tarafından açıklanan emre uyarak tarttı ve kalp doğru ve erdemli çıktı. Tanrı Osiris'in huzuruna çıkmasına ve sonsuza dek Horus'u İzleyenler gibi olmasına izin verin.

Ve son olarak söz tekrar ölüye gelmekteydi:

-İşte, huzurunuzdayım... Benliğimde günah yok. Ne bilerek yanlış bir şey söyledim ne de kötü niyetle bir şey yaptım. Senin izinde olan o sevilenler gibi olmayı, güzel Tanrı'nın en gözdesi olan Osiris olmayı ve İki Toprak'ın Efendisi'nin sevdiği olmayı bana bahşet. Ki ben seni seven ve gerçekleri söyleyen kraliyet katibi Ani'yim ve Tanrı Osiris'in önünde doğruyu söyleyenim.

Ölü artık serbesttir. Ebediyen istediği her yere gidebilecektir. İster yaşayanların topraklarına ister Samanyolu'nun derinliklerine; nereye isterse artık yollar önünde açılmıştır.

Ve seçim kendisine aittir..

İşte o anda derinliklerden gelen bir ruhun sesi duyulur:

- Sözü doğru olan Osiris Ani, Neter-Khert'de huzur içinde Ra'yı över. Cennetin batı ufkuna geldiğinde şöyle der: "Ben mükemmel bir ruhum."

Gerçek Tartı, Kıyamet Günü'ndedir.

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın en önemli sembollerinden biri, bedenini terk ederek Öte Aleme geçen varlığın kalbinin tüy ile tartılma temasıdır. Bu, birçok papirüs ve mabetlerin duvarlarına resmedilerek de ölümsüzleştirilmiş bir semboldür. Kökeni onbinlerce yıl öncesine ait bu sembolün dünya üzerindeki en son din olma özelliğine sahip İslâmiyet'te de kullanılmış olması, konunun dikkate değer bir diğer yönünü oluşturur.

Bu sembol Kur'an-ı Kerim'deki bir ayette son derece kısa ve net bir ifadeyle şöyle dile getirilmiştir:"And olsun ki, yaptıklarını kendilerine bir bir anlatacağız zira anlardan uzak değildik. Gerçek tartı kıyamet günündedir. Tartılan ağır gelenler, işte onlar kurtulanlardandır. Tartıları hafif gelenler, ayetlerimize yaptıkları haksızlıklardan ötürü kendilerini mahvetmiş olanlardır." (Araf Suresi: 7/7-8)

Kıyamet Alametleri isimli kitabımda tüm ayrıntılarıyla ele almış olduğum gibi; Kıyamet, dünya okulunda insanların topluca uyanışa geçecekleri günlerin adıdır. Kıyam etmek kelime anlamı itibariyle *"ayağa kalkmak"*demektir. Bu kelimenin mecazi anlamı dinsel literatürde *"ölülerin ayağa kalkışı"* olarak da yorumlanmıştır. Ölülerin ayağa kalkışı ise ölü anlayışların uyanışı anlamına gelir.

Kıyamet gününü elimizdeki son bilgiler ışığında şöyle özetleyerek yorumlayabiliriz: O günlere gelinceye kadar uyanışını gerçekleştirememiş insanların topluca uyanma imkanına ulaşabilecekleri günlerin adına*"Kıyamet Zamanı"* diyebiliriz. (58) Ancak o günlere gelinceye kadar uyanabilcn insanların da bulunduğu unutulmamlıdır. Özel inisiyasyondan geçirilen insanları bunlar arasında sayabiliriz ki, Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda anlatılanlar bu kişilerin uyanışlarıyla ilgili serüveni üstü örtülü bir şekilde dile getirmektedir.

Evet... Biz bu serüveni takip etmeye devam edelim...

Ölüye Rehberlik edilmesi ve bir rehberin kullandığı kayık tahsis edilmesi

Tartıdan başarıyla çıkanlar için önlerinde kat etmeleri gereken uzun bir yolculuk vardır.

Bu, Osiris'in cennetine ve Ra'ya doğru bir yolculuktur...

Bu yolculuğu sırasında kendisine çeşitli rehberler yardımcı olacaktır...

Ve Tanrı der ki:
- Cennete geleceksin, gökyüzünde gemiyle gezeceksin ve Yıldız-Tanrılar'la sevgi dolu ilişkilerin olacak. Gemi'de övüleceksin. Adın ilan edi-

lecek. Mabedinde olan Ra'ya bakacaksın. Ra hoş bir rüzgar eşliğinde gemisiyle gider ve sevinçten bayram eder Ra'nın denizcileri. Horus'u Gemi'de dümencinin yerinde dururken göreceksin ve onun bir yanında Thot, diğer yanında Maat duracak. Ra'nın, Ruh-ruhların kalplerini yaşatmak için sağ salim geldiğini gördüklerinde tüm Tanrılar sevinecekler ve sözü doğru olan Osiris Ani onlarla olacak.

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın bu bölümünde, ölünün Ra'nın Kayığı ile gökyüzündeki yolculuğu anlatılmaya başlanmaktadır.

Bu yolculuğu sırasında neler olacağı anlatılırken önemli bir sembolün son derece açık bir şekilde kullanıldığını görüyoruz: *"Yıldız Tanrılar'la sevgi dolu ilişkisi olmak"* Yıldız Tanrılar'dan kasıt Galaktik Uygarlıklara ait varlıklardır. Sevgi dolu ilişkisi olmak ise bu varlıklarla kurulan irtibatı ifade eder. O halde, burada sözü edilen olayların, Dünya Spatyomu'ndan kurtulmuş olan bir varlığın yaşadıklarıyla ilgili olduğunu anlıyoruz. Kullanılan bir sonraki sembol, bu

anlattıklarımızı teyid etmektedir: Birisiyle tanıştığımızda ilk olarak ne yaparız? Karşılıklı olarak birbirimize adımızı söyleriz değil mi?

İşte burada *"Adının ilan edilmesi"* ile anlatılmak istenen. Yıldız Tanrılar'la ölünün kurduğu irtibatın, ilk anıdır. Osiris Rahibi Ani'nin sonunda Tanrılar'la birlikte olacağının söylenmesi de bu anlatılanları sonuçlar niteliktedir. Bu konuyla ilgili bir başka yerde geçenTanrılar'ın Toprağı tanımlaması da yine Yıldız Tanrılar'la ilgilidir. Bu tanımlama Yıldız Tanrılar'ın mekanlarını ifade etmektedir:

Hürmetler sana, ey Ra şeklinde kendi ufkunda yükselen, Kanun'a uyan. Işığın tüm yüzleri aydınlatır, türlü türlü renkleriyle anlaşılmaz gelir insana ve göz alıcı ışınların anlatılamaz. Tanrılar'ın Toprakları seni görür. Yaradılışın gizlidir.

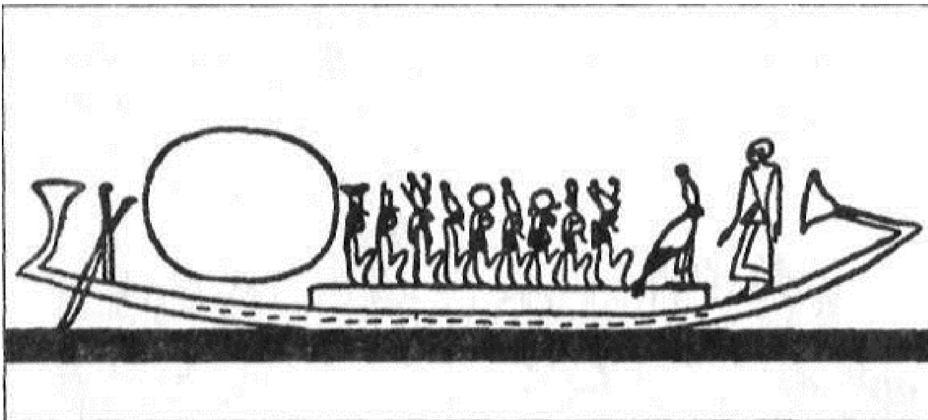
Bu yolculuk sırasında ölünün (Osiris Rahibi Ani'nin) karşılaşacağı diğer varlıklarla ilgili de anlatımlara rastlıyoruz:

Bakın, ey Ruh-ruhlar ve insanlar ve Tanrılar ve siz ölüler, sözü doğru olan Osiris Ani'yi, Horus olarak ve Urrt Tacı'nın çok sevdiği şeklinde görünce başınızı yere eğin. Osiris Ani'nin sözü düşmanlarının önünde, yukarıda cennette ve aşağıda dünyada ve tüm Tanrı ve Tanrıçalar'ın ve Tçatçau Reisleri önünde doğrudur.

Bu yolculuk sırasında Osiris Ani'nin, çoğu bir dilek tarzında anlattığı şeyler de vardır:

Osiris Ani der ki:

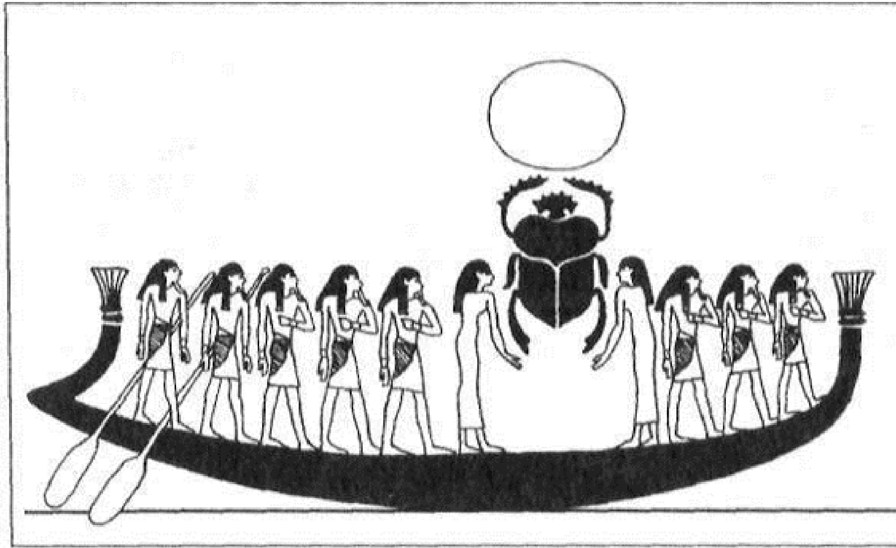
- Selam sana, Tanrı Aniu! Selam sana, kendi salonunda yaşayan Tanrı Pehreri, Büyük Tanrı. Bana ruhumun her neredeyse gelebilmesini bahşet. Ruhum oyalansa bile onun bana neredeyse oradan getirilmesine izin ver. Sözü doğru olan Osiris Ani'nin ölüp, binlerce ruhun bedenleriyle birleştiği toprak olan Anu'da yatanlar arasında yatmasına izin verme. Ba-ruhuma ve Ruh-ruhuma hakim olmama ve sözümün nerede olursa olsun onunla doğru olmasına izin ver. Ey siz Cennet'in koruyucuları, nerede olursa olsun ruhumu gözlemleyin o zaman. Oyalansa bile, Ba-ruhumun bedenimi görmesini sağlayın. Selam size Milyonlarca Yıl'ın Efendisi'nin gemisini iten, onu Tuat'ın gökyüzüne getiren, Nent üzerinde yolculuk ettiren, Ba-ruhların Ruh-bedenlerine girmelerini sağlayan, dümen sırığını tutan ve doğru yönlendiren, küreklerini sıkıca kavrayan ey Tanrılar, Düşman'ı yok edin; böylece Gemi şenlenecek ve Büyük Tanrı huzur içinde yolculuk edecek. Ayrıca, Tanrılar'ın önünde sözü doğru olan Osiris Ani'nin Ba-ruhunun, gökyüzünün doğu tarafında göbek kordonlarınızla gelmesini ve Ra'yı dün olduğu yere kadar izlemesini ve Neter-Khert'de huzur içinde, huzur içinde yerleşmesini kabul edin.

NETER-KHERT'DE GÜNEŞ KAYIĞI İLE YOLCULUK

Nu Papirüsü'nden alınan bu vinyette, "ölü" Güneş Kayığı'nın başında ayakta durmakta. Yüzü kendisine refakat eden Tanrılar'a dönük durumda. Terazideki tartıyı geçen ve doğrulardan bulunmuş olan "ölü", Ra'nın Kayığı'nda yerini almıştır. Ruhu Ra'ya ulaşıp onda erimeden evvel, Osiris'le birlikte Neter-Khert'de yol alıyor.

Osiris Rahibi Ani'nin bu anlattıklarının büyük bir bölümü ***"Ba Ruhu", "Ruh Ruhu"*** tanımlamalanyla ifade edilen astral, kozal bedenlerinin gittiği mekana uyum sağlayabilip sağlayamayacağı ile ilgili endişeleri dile getirmektedir. Neler Khert'teki bu yolculuk sırasında birbirlerine kordonla bağlı olduğu açıkça anlatılan bu bedenlerden bir diğerine geçişten de söz edilmektedir. *"Ba Ruhlar'in Ruh Bedenleri'ne içirmesi"* sözü, bir üst bedene geçiş ve bu yeni geçilen bir üst safhanın anlayışına kavuşmak demektir. Astral bedenden daha üst bedenlere bilincin konsantre edilebilmesi için arınmanın en üst seviyede yapılabilmiş olması gerektiğini daha önce de vurgulamıştık. Ra'nın kayığında yapılan seyahat sırasında bu arınmanın gerçekleştirilme zarureti aşağıdaki vinyette dile getirilen skarabe sembolüyle de dile getirilmektedir. Arınma için değişmez koşul dünyasal arzu ve isteklerin terki bu sembolle anlatılmaktadır.

Güneş kayığıyla Ra'ya ulaşabilmenin en önemli koşulu dünyasal arzu ve isteklerin terkidir. Skarabe ve üzerinde güneşi simgeleyen daire ile bu mesele, vinyette sembolik bir şekilde anlatılmaktadır.

Ölüyle birlikte biz de yolculuğumaza devam edelim...

Ra'nın kayığı ile Neter-Khert'in katlan arasındaki yolculuğun bir çok geçilen aşamaları vardır.

Kapalı olan açıldı, ölü olan. Kapalı olan ayakları üzerinde gücü olana açılmalıdır yol ve pruvasında ruhların ve yılların sayıldığı Ra'nın Gemisi'nde Büyük Tanrı'yı görmelidir.

Bana sonsuzluğun cennetine ve çok sevilenlerin oturduğu yere ulaşabilmeyi bahşet. Neter-Khert'in o ilâhi ve mükemmel Ruh-ruhlarıyla birleşeyim.

Tanrı'nın yola çıktığı gün Güneş'in Gemisi'nde bana bir yer hazırlanmasına izin ver. Doğrusözler Toprağı'nda Osiris'in huzuruna çıkmama izin ver.

Bana cennette şeref, dünyada güç, İlâhi Yeraltı'nda doğru söz ve Tuat'ın efendilerinin kapılarından içeri ve dışarı geçmem için güç bahşet.

Ancak bunun gerçekleşebilmesi için Tuat'ın oniki bölgesinin sırasıyla geçilmesi gerekmekteydi. Tuat'ın son bölgesine gelindiğinde kayığı çekmeye yarayan halatların yılana dönüştüğü görülmektedir. Ölü artık Tuat'ın sınırlarının sonuna gelmiştir ama yine de Neter-Khert'de kat etmesi gereken safhalar kendisini beklemekteydi..;

Öte Alem'in Merhalelerinden Geçiş

Öte Alem'in Merhaleleri'nden Geçiş
Aritler ve Pilonlar

Aritler yedi kattan oluşmakta ve ölü bu katları da teker teker geçmek zorundaydı.

Eğer bu sözler ruh tarafından Yedi Arit'e geldiğinde ve kapılardan girerken söylenirse, Osiris'in önünden ne uzakalaştırılacak ne de geri çevrilecek ve o kutsanmış ruhlar arasında varolmaya başlayacak ve Osiris'in ataları olan izleyenleri içinde hakimiyeti olacak. Eğer bunlar harhangi bir ruh için yapılırsa, o sonsuzluğun bir efendisi gibi Osiris'le tek vücutta orada olacak ve hiçbir yerde hiçbir varlık onun aleyhine mücadele etmeyecek.

Kapı Bekçisi'nin adı Sekhet-her-aşt-aru'dur. Nöbetçi'nin adı Smetti'dir. Haberci'nin adı Hakheru'dur.

Sözü doğru olan Osiris Ani Birinci Arit'e geldiğinde şöyle diyecek:

-"Ben kendi ışığını yaratan kudretli olanım. Sana geldim, ey Osiris. Önderlik et. Sen cennette dolaşırsın, Ra'nın huzurunda gemi ile yola çıkarsın, bilgisi olan tüm varlıklara bakarsın. Selam, Ra, gökyüzünde dolaşan, derim ki, ey doğru olan Osiris, ben Tanrı'nın Sahu'suyum (Ruh-beden) ve sana yalvarıyorum ki uzaklaştırılmayayım ve alev alev yanan ateşin duvarından savrulmayayım. Terazi'nin tarttıklarını ku-

cakla, Büyük Vadi'de Osiris için bir yol açılmasına ve ona yol boyunca eşlik edecek bir ışığı olmasına izin ver. Ben Osiris'in oğluyum, yolculuğu tamamladım, Neter-Khert'te sona yaklaştım. Ben büyük derinlikte gizlenmiş olanım. Bana iyi olan ve sana ulaşan tüm yolları hazırla."

Sıra Osiris'in Evi'ne ulaşabilmek için 21 katı geçmeye gelmiştir. Bu katlara Osiris'in Evi'nin Pilonları ismi verilir. Varlık bıınlan da sırasıyla kat etmek ve böylelikle yükselmek zorundadır. Burası Neter-Khert'in üst katmanlarıdır. Şuursal algılaması her üst planlara geçtikçe daha da genişlemekte ve olup bitenleri daha iyi anlamaya başlamaktadır. Şuuru genişledikçe sadece son yaşamı ile ilgili hatıraları değil, daha önceki yaşamlarını da hatırlamaya başlamaktadır. Bu durum Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda tek bir cümleyle şöyle özetlenmiştir:

Tanrılar onun için çalışacak ve milyonlarca yıl boyunca çabalayacaklar. Milyonlarca yılı Gözü'nün önünden geçirecek.

Konuyu biraz açalım...

Metapsişik Olaylarla ilgili tutulan literatürde *"Ölüme Yakın Deneyimler"* başlığı altında toplanan bazı yaşanmış ölüm deneyimleri vardır. Parapsikoloji Bilimi'nin yakından ilgilendiği *"Ölüme Yakın Deneyim"*, çeşitli nedenlerle örneğin ağır hastalık, yüksek ateş, yaralanma ya da başka nedenlerle komaya giren ve ruh beden ilişkisi kopma noktasına gelen in sanların yaşadıkları hâle verilen bir isimdir. *Ruh ve beden ilişkisi kopma noktasına kadar gelen kimilerin "karanlık bir tünelden geçmek", "daha önce ölmüş olan sevdikleriyle buluşmak"* ya da *"ışıktan varlıklarla karşılaşmak"* gibi ortak yaşadıkları bazı olaylar vardır. Bu olaylardan biri de hayatının bir film şeridi gibi gözlerinin önünden geçmesidir.

Ölüm olayının meydana gelmediği ve yeniden ruh beden ilişkisinin kuvvetlenip, komadan çıkıp kişinin yaşama dönebildiği durumlarda, bazılarının bu yaşadıklarını hatırlayabildikleri görülmüştür. Başından bu tür olay geçen binlerce kişinin kayıtlara geçmiş örnekleri vardır. Bunların bir kısmı yurtiçinde

ve yurtdışında çeşitli kitap ve makalelerde yayınlanmıştır. Mısır'ın Ölüler Kilabından aktardığımız yukarıdaki satırlar, bedenin terkedilişinden ve ilk aşama olan "Teşevvüş Devresi" atlatıldıktan sonra (yani Spatyom'a uyum sağlandıktan sonra) Spatyom'un üst kademelerinde ve sonrasında yaşanacak önemli bir süreci dile getirmektedir...

Bu süreç varlığın tüm kozmik serüvenini hatırlamasıyla ilgili bir durumdur

Konuyu kısaca özetleyelim:

Ölüm olayı meydana geldiğinde spatyoma uyum sağlanıncaya kadar adına *"Teşevvüş Devresi"* demlen bir süreçten geçildiği bilinmektedir. Bu dönem atlatıldıktan sonra ruhsal varlığa önce son hayatı ile ilgili değerlendirme yapabilmesi için geçmiş anılar bir film şeridi gibi gösterilir. Böylelikle son yaşamının bir değerlendirilmesi varlığa yaptırılmış olur. Maati Salonu'yla ilgili anlatımlarda bunları görmüştük. Bundan sonra sıra, varlığın kozmik yaşamı boyunca geçirdiği süreci hatırlamasına gelir... İşte Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda ifade edilen *"milyonlarca yılı gözünün önünden geçirecek"* sözü bu hatırlatma aşamasını dile getirmektedir. Mısır'ın Ölüler Kitabı'ndaki terminolojiyle konuyu noktalayalım: Bunun varlık tarafından yaşanabilmesi için *"ağzının**açılması"*** **ve *"adım hatırlaması"*** gerekmektedir.

O halde şimdi bunları görelim...

Ölünün Ağzı'nın Açılması ve Adının Hatırlatılması

Ölüye yeni bir ağız verilmesi, dünyadayken beden içinde daralan şuurunun öte dünyada gittikçe açılmaya başlayacağını ii'ade eder. Bu şuur açıklığının ana nedeni beden baskısından varlığın artık kurtulmuş olmasıdır. Ancak bunun gerçekleşebilmesi için gerekli olan tek şart astral tortulardan arınmadır. Böylelikle varlık iç potansiyai gücünü ortaya çıkartabilecektir. Ayrıca geçmişe ait tüm anılan da, yeniden kendisince hatırlanmaya başlayacaktır. Kendisinin kozmik bir yolcu olduğunu bu şekilde idrak edebilecektir. Varlığın iç potansiyai gücünü ortaya çıkartabilmesi Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda Ruh-Ruha dönüşme sembolüyle dile getirilmiştir:

Eğer bu Bölüm ölü tarafından bilinirse, o kendisini Neter-Khert'de donanmış bir Ruh-ruha dönüştürebilecek ve Dünya'ya gelirken ya da Neter-Khert'e dönerken hiçbir kapı ardında kapatılmayacak.

Bunun da tek yolu; ister fizik dünyada, ister astral mekanda olsun, inisiyasyondan geçer. Ağzının açılma sembolüyle anlatılmak istenen de işte budur.

Bana Ağzımı verin ki konuşabileyim:

Saklı Toprak'ta Yumurta'dan çıktım. Ağzım bana verilsin ki onunla Büyük Tanrı'nın huzurunda konuşabileyim. Hiçbir Tanrı'nın Reisleri'nin huzurunda elim ve kolum geri çevrilmesin.

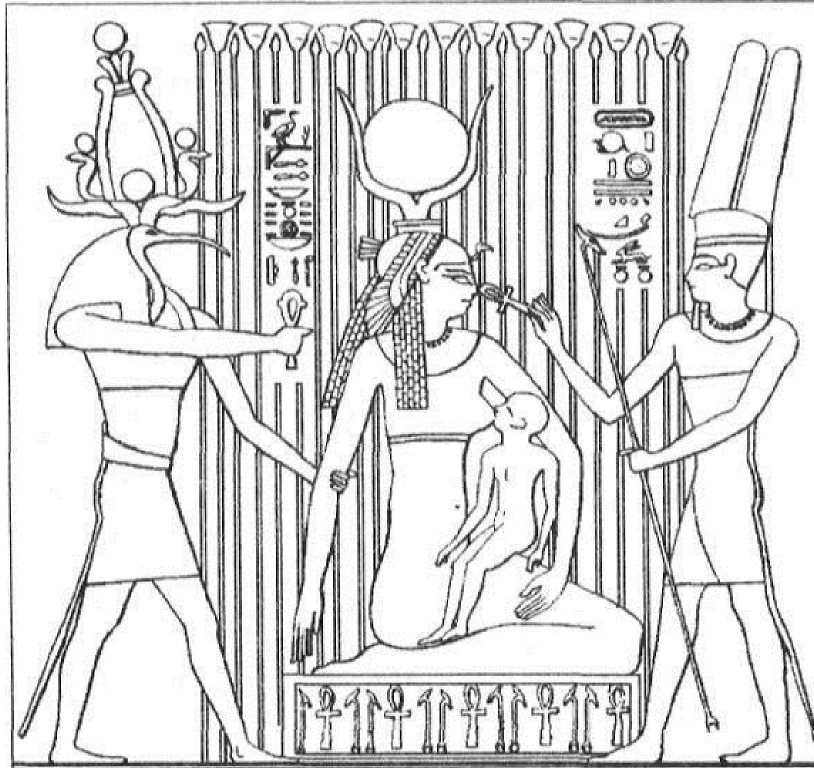
Hürmetler sana, ey sen aydınlığın efendisi, Tapınak'ın Hükümdarı, gecenin ve zifiri karanlığın Prensi. Sana geldim. Parıldıyorum, safım. Bana ağzımı ver ki onunla konuşabileyim.
Bakın, sözü doğru olan katip Nebseni der ki: Hürmetler sana, günahsız olan ve ebediyeti oluşturan sonsuz müddetler boyunca yaşayan Kau'nun Efendileri. Sizlere kendim için bir yol açtım. Kendi şekillerimde bir ruh oldum, sözlerimde sihirli gücün ustalığını kazandım ve ben hüküm verilmiş bir ruhum. Bana ağzımı bahşedin ki onunla konuşabileyim. Ben sizi bilirim ve isimlerinizi ve huzurunda ilâhi yemeğinizi koyduğunuz kudretli Tanrı'nın adını da bilirim. Onun adı "Tekem." O, beni de yanında götürsün ki sağ salim olabileyim.

Ölü'nün Ağzı Açılıyor...

Tanrı Ptah ağzımı açacak ve benim şehrimin Tanrısı sargıları, ağzımın üstündeki sargıları çözecek. Derhal bol miktarda güç sözleriyle Thot gelecek ve bağları açacak. Şimdi aleyhimde yapılacak olan her büyü ve söylenecek her söze İlâhi Birlik'in her bir Tanrısı karşı gelecek.

Ölü'ye Neter-Khert'de adı hatırlatılıyor.

Ölüye isminin hatırlatılması: Astral tortularından kurtulan ölünün akaşik hafızasına kavuşması ve şuurunun açılması anlamına gelir. Tüm geçmişini hatırladığı için kendisinin aslında kim olduğunu böylelikle tam olarak idrak edebilir. İnisiyatik çalışmalarda ***"Kendini Bilmek"*** adı verilen aşama işte bu sürece karşılık gelir.

***KULPLU HAÇLA İSİS'İN AĞZNIN AÇILIŞI:**Ağzının açılma sembolü Mısır'daki çeşitli resimlere de konu olmuştur. Yukarıda Kulplu Haç'la Isis'in Ağzı'nın açılışı gösterilmektedir.*

Ölü der ki:
-Bana adım Büyük Ev'de (Per-ur) verilsin ve yılların sayıldığı ve ayların sayısının söylendiği gece Ateş Evi'nde adımı hatırlayayım. Ben İlâhi Olan'la otururum, gökyüzünün doğu tarafındaki yerimi alırım. Eğer herhangi bir Tanrı arkamdan gelirse hemen adını açıklayabileceğim.

Böylelikle gözleri görecek kulakları işitecek:

Sözü doğru olan Osiris Ani dünyada ve Neter-Khert'de kuvvetlidir.
Sözü doğru olan Osiris Ani, uyan ve her gün Ra gibi kuvvetli ol. Sözü doğru olan Osiris Ani vakit kaybetmeyecek, bu toprakta sonsuza dek hareketsiz kalmayacak. İki gözüyle de çok iyi görecek, iki kulağıyla da çok iyi duyacak doğru olan şeyleri, doğru olan şeyleri.

Orada sözlerim kuvvetli olacak. Orada boyun eğmeyeceğim. Orada kudretli bir adam olacağım. Sen, ağzı ve boğazı kuvvetli yaptın. Hetep Kettbu'dur onun adı. O, yılları bölen, ağzı saklı olandır; ağzı sessizdir, söylediği gizlidir, o, sonsuzluğu doldurur, o varoluşun sonsuzluğunun hakimidir.

Eğer bu Bölüm ölü tarafından bilinirse, ölü mükemmel bir Ruh-ruh olacak Khert-Neter'de ve ikinci bir kere ölmeyecek ve yemeğini Osiris'le yanyana yiyecek.

Ölünün yıldızlar arasi yolculuk yapması ve Slrius'un kapısına ulaşması:

Ölü'nün Neter-Khert'deki yolculukları arasında yıldızlararası yolculuk yapması da Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda dile getirilir. Bu yıldızlar arası yolculukta özellikle bir yıldız diğerlerinden hemen ayrıcalıklı bir yere konur.

Bu yıldız: Sirius'tur.

Sözü doğru olan Osiris Ani der ki:

- Horus, Set'i altetti. Yumurtası'ndaki İlâhi Ruh'a hava üfledi. O'nun evi yıldızlardır. Oranın şehirlerine ulaşmak için gölleri üstünde gemiyle yolculuk ettim. Ağzımı kuvvetli kıldım.

Ptah'ın katip ve ressamı Nebseni der ki:

Bana bak! Bu büyük gemide kürek çekerim Tanrı Hetep'in Gölü'nde; ona, Şu'nun malikanesinde el koydum. Malikanesinin yıldızları gençlik tazeler, gençlik tazeler. Oradaki Göller'de kürek çekerim şehirlerine ulaşabilmek için.

İlâhi varlıkların rehberi gibi davranırım. Yere ait varlıkları geliştiririm. Boğa'nın, ilâhi varlıkların ve Tanrılar Birliği'nin kalpleri memnundur. Ben de, türkuaz üzerinde ilerleyen bir Tanrıyım. İleri geldim. Tanrılar Birliği'nin en iyi sunularını izleyerek ilerledim Gemimi, ilâhi varlıkların göllerinde direğe bağladım. Sekhet-Hetepet'te oturan Tanrılar'a sözler söyledim ve övgüler atfettim.

Selam sana Büyük Derin'den gelen, ikiz Aslan-Tanrılar'ın şekli altında harikulade parlayan Tanrı Tem, huzurundakilere kuvvetle sözlerini gönder ve Osiris Nu'nun onların meclisine girmesine izin ver. O, akşam vakti gemicilere söylenen emirlere uydu ve sözü doğru olan Osiris Nu ölümünden sonra yaşayacak, Ra'nın her gün yaptığı gibi. Ve bütün Tanrılar Osiris Nu'nun hayatı için sevinçten bayram edecek...

"Şu", "Tem " ve *"Aslan İkiz Tanrılar"ın* Sirius'a ait semboller olduğunu daha önce görmüştük. Bu sembolik anlamları göz önüne ahrsak aşağıdaki sembollerin ne anlama geldikleri zaten kendiliğiniden ortaya çıkmaktadır:

"Şu'nun malikanesi", "Büyük Derin'deki İkiz Aslan Tanrı"* ve *"Harikulade parlayan Tanrı Tem"

Sirius'la ilgili bir diğer sembol: Tçatça Reisleri

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda birçok özel isim kullanılmıştır.Bunlar arasında özellikle üzerinde durmak istediğim bir isme dikkatlerinizi çekmek istiyorum: **Tçesert Mekanı'nda oturan Tçatça Reisleri...**

Tçatça Reisleri'nden Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın birçok bölümünde bahsedilir. Biz burada hepsini değil sadece birkaçını aktaracağız.Bu konu hakkında ölünün bilgi sahibi olması halinde elde edeceği kazanımlar, teker teker anlatılır. Önce bunları görelim:

re günle gelecek. O dünya üzerinde gelişecek ve her ateşten kaçacak ve kendisine ait olan hiçbir kötülük onun etrafında asla olmayacak; milyonlarca kez bu böyle olacak.

Şimdi de Tçatça Reisleri'nden söz eden bölümlerle ilgili birkaç örneği gözden geçirelim:

Size geldim, cennette, dünyada ve Neter-Khert'de oturan ey büyük Tçatça Reisleri ve size Osiris Ani'yi getirdim.
Size geldim, Rasta'da oturan ey Tçatça Reisleri ve size Osiris Ani'yi getirdim, ona su, hava ve Horus'izleyenler gibi Sekhet-hetep'te bir ev bahşedin. Sözü doğru olan Osiris katip Ani Osiris'i, ebediyetin Efendisi'ni ve Rasta Efendileri olan Tçatça Reisleri'ni çılgınca sever.

Selam, düşmanlarının karşısında Osiris'in sözünü doğru çıkaran Thot, Anu'da Ra ve Osiris'le beraber olan Tçatça Reisleri'nin huzurunda katip Nebseni'nin sözünü de düşmanlarının karşısında doğru çıkar.
Selam, düşmanlarının karşısında Osiris'in sözünü doğru çıkaran Thot, İsis'in yere uzandığı ve kardeşi Osiris için ağladığı gece, Rekhti Toprakları'nda olan büyük Tçatça Reisleri'yle beraber Osiris katip Ani'nin sözünü de huzur içinde düşmanlarının karşısında doğru çıkar.
Selam, düşmanlarının karşısında Osiris'in sözünü doğru çıkaran Thot, ölüler arasında kimle-

rin yok edileceğinin denetlendiği gece ölüleri inceleyen Tçatça Reisleri'yle beraber, katip ve tüm Tanrılar'a sunulan sunulara değer biçen Osiris'in, Ani'nin sözünü de düşmanlarının karşısında doğru çıkar.

Evet... Şimdi üzerinde durduğumuz konuya gelelim...Tçatça Reisleri ile sembolleştirilen su-nedir?

Mısır Kozmogonisi'nde Tanrı Şu'nun Sirusyen Kültüre ait varlıkları sembolize ettiğinden bahsetmiştik. Tçesert Reisleri ile ilgili tannnlamalann da yine Sirus Yıldızı ile alakalı olduğunu Mısır'ın Ölüler Kitabı'ndaki ifadelerden anlıyoruz. Tçatça Reislerine Tçeseret Kapısından geçilerek ulaşılabilmektedir Tçaseret Kapısı ise şöyle tanımlanır:

Şimdi Tçerset Kapısı, Şu'nun sütunlarının kapısıdır. Bu Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda Tuat'ın Kuzey Kapısı olarak isimlendirilir.Yine Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın bir başka bölümünde şöyle bir tanımlamayla karşılaşıyoruz: Şimdi Anu'daki büyük Tçatça Reisleri Tem, Tefnut… **Az önce Şu'nun şimdi ise Tem ve Tefnut'un TçatçaReisleri'nden olduğu söylenmektedir.** Bu da önceki sayfada aktardığımız eski Mısır Mitolojisi'yle ve o bölümde dile getirdiğimiz Şu, Tem ve Tefnut'un Sirusyen varlıklar olduğu ezoterik bilgiyle tamamen örtülmektedir. Mısır'ın Ölüler Kitabı'uda geçen bir başka satır da, bu yorumlarımızı sanki tasdik edercesine şöyle demektedir: Diğer yandan başkaları der ki, Tçeseret Kapısı, Tem'in gökyüzünün doğu ufkuna giderken geçtiği kapının iki kanadıdır. Îlk başta belki hiç bir önemi olmayan bir ayrmtıymış gibi görülebilecek bir sembol olan *"Kapı'nın **İki** Kapağı"* aslında son derece önemli kozmik bir semboldür. Bilindiği gibi Sirius Takını Yıldızı Sirius A ve Sirus B'den oluşan ikili bir yıldız sistemidir. Kapı'nın İki Kapağı sembolüyle anlatılmak istenen de işte budur. Yani Sirius A ve Sirius B'nin mitolojik bir tanımlamasıdır.

Tcatça reislerinin yaşadıkları mekana Tçatçau, Tçesert (Ta-Tcesert) gibi isimler verildiğini görüyoruz.

Bu Bölüm, Tçatçau'nun yeşil taşından yapılmış, yedi arşın uzunluğunda bir gemi üzerine söylenecek. Onu tabi sodyum karbonat ve tütsüyle arındır ve temizle.

Ey Ta-tçesert'teki Güzel Yüz, bana cennette şeref, dünyada güç, İlâhi Yeraltı'nda doğru söz ve yaşayan bir Ba-ruh şeklinde Tetu nehrinden aşağıya açılmam için güç ve hiç engelsiz Ta-Tçesert'in maddesini oluşturan ve aldatma ve hileden nefret eden Abtu'nun Efendisi, Ta-tçesert'te yaşayan Kalp-ruhların arasına katıl-

masına izin ver.

Tçesert toprağında yaşayabileceğim bir yer tahsis edin bana. Sonsozluk'un Efendileri'nin huzurunda beni kabul edin. Ruhumun dilediği yere gelmesine izin verin.

Tçesert Gölleri'ne daldım; bak, her tür kirlilik benden uzaklaştırıldı. Orada, ilahi Büyük Olan zenginleşir. İşte, onu buldum.

Selam size Ta-tçesert'i yönlendiren, dünyanın üzerinde olan ve Tuat rehberleri olan Tanrılar.

Bu kısacık metinde birbirinden önemli ve her biri birbiriyle bağlantılı birçok, sembol bir arada bulunmaktadır:

"Tçatçau'nun yeşil taşı": Siriusyen kültürle yakın teması olan hatta aralarında Siriusyen varlıkların da bulunduğu söylenilen Agarta yeraltı uygarlığının sembolik rengi yeşildir. Hatta bazı görgü şahitleri bu yeraltı tüneller

sistemlerine giriş noktaları olabileceği tahmin edilen bazı mağaralardan yeşil bir ışığın da zaman zaman yansıdığından hep söz etmişlerdir. İşte bütün bunlar göz önüne alındığında Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda Siriusa ait bir maddenin yeşil olarak tanımlamış olması son derece manidar gelmektedir. Fakat burada asıl üzerinde durmamız gereken nokta yeşil olarak tanımlanan bu taşın, Tçatçau'dan gelmiş olduğudur. Bu çok önemli bir ifadedir. Demek ki nasıl ki, İslam Geleneği'nde Cennet'ten geldiği ileri sürülen siyah bir taş varsa, Mısır'da da Tçatçau'dan gelen yeşil taşlar vardı.

"Ta-tçesert'teki Güzel Yüz": Tçesert'de yaşayan Tçatça Reislerinin mitolojik tanımlanmasıdır.

"Ta-tçesert toprağı": Sirius Yıldızı ya da bu yıldıza bağlı gezegenlerden birini ifade etmektedir.

"Ta-tçesert'te yaşayan Kalp Ruhları": Burada yaşayan varlıkların bedensel özelliğini anlatan bir semboldür.

"Tçeseret Gölleri": Siriusyen Varlıklar'in arındırıcı ve şuurlanndırıcı tesirlerinin sembolüdür.

Ruh Beden İlişkisi ve İnsanın Tanımı

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda Ra'nın Kayığı ile yapılan Neter-Klıert'deki yolculuk, insanın Tanrılar'a doğru yaptığı bir yolculuktur. Çünkü Antik Mısır Kültürü'nde insana, Tanrılar'a eşdeğer bir değer verilmiş ve bu düşünce sistemi çok ilginç bir tanımlamayla dile getirilmiştir.

Bu tanımlamada şöyle denir:

İnsanlar ölümlü Tanrılar,

Tanrılar ise ölümsüz insanlardır...

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın hemen hemen her yerinde bu düşünce sisteminin izlerini görmek mümkündür. Ve dikkatlice incelendiğinde, Tanrılar'ın ***"ilâhi Ruhlar"*** olarak tanımlandığı kolaylıkla anlaşılabilir. Tıpkı Kızılderililerin *"Büyük Ruh"* dedikleri gibi...

Însanı bu şekilde tanımlayan Mısırlılar, insanın ruh beden ilişkisinde de ayrıntılı bilgilere sahiptiler. Önceki sayfalarımızda Mısır Ezoterizmi'ne göre ruh ve beden ilişkisini sağlayan unsurlardan söz etmiştik. Bu unsurlar Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın birçok bölümünde *"Ba-Ruhu"*, *"Kalp-Ruhu"*, *"Ruh-Ruhu"* gibi isimlerle ifade edilmiştir. Günümüzde astral beden, kozal beden, ruhsal beden olarak isimlendirilen ve ruhsal özümüzle irtibatımızı sağlayan bu unsurlar, Mısır'ın Ölüler Kitabı'nm haricinde hemen hemen hiçbir dinsel kitapta bu denli açık olarak ifade edilmemiştir:

Ra'nın Kalp-ruhu, Tanrılar'ın Tuat yolunda rehberi. Kalp-ruhları, Kau'larının dilediğini yapmak üzere dünyaya gelir ve Osiris Ani'nin Kalp-ruhu da, Ka'sının dilediğini yapmak için gelecek.

Kapalı olan yer açıldı ve kapalı olan yer mühürlendi. Kapalı yerde yatan, içindeki Ba-ruh tarafından açıldı. Ruhum ve gölgeme yol açıktır.

Ruhların sayıldığı gün, mabette Büyük Tanrı'yı görür. Osiris'in sözlerini tekrar eder. Oturdukları yer görünmez olanlar, Osiris'in organlarını bağlayanlar, Kalp-ruhları ve Ruh-ruhları bağlayanlar, ölüleri mühürleyenler ve bana kötülük yapabilecek olanlar, bana kötülük yapmayacak. Benim yolumda acele et. Kalbin seninle. Kalp-ruhum ve Ruh-ruhum hazırdır; sana yol gösterirler.

Selam, Ruhlar'ın Kudretli Olanı'na, sen büyük korku uyandıran İlâhi Ruh, korkusunu Tanrılar üzerinde yerleştiren, kuvvetli koltuğunda tahta çıkarılan. Osiris Ani'nin Ruh-ruhu ve Ba-ruhu için bir yol aç. Onun Ta-tçesert'te yaşayan Kalp-ruhların arasına katılmasına izin ver. Orada efendi olmama izin ver. Orada bir Khu olmama izin ver.

Khu'yu Mükemmelleştirmenin Kitabı

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın içinde geçen bir bölümde, bu kitabın Khu'yıı mükemmelleştirme kitabı olduğu söylenir. Ancak kitabın içindeki sırların açık değil kapalı olduğu da ifade edilir Ayrıca bu kitabı okuyanlara içerdiği sırlan kimseye açıklamamaları gerektiği konusunda da bir dizi uyanlarda bulunulur. Mısır înisiyasyonu'na ait sırların açıkça ifade edilmediği Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda şöyle ifade edilmiştir:

(Saite Metni'nden)

Khu'yu Mükemmelleştirmenin Kitabı

Bu Kitap hangi Khu için okunacaksa, onun ruhu yaşayanlarla beraber günle gelecek, Tanrılar arasında güç sahibi olacak ve onu sonsuza dek karşı konulmaz kılacak. Bu Tanrılar onun etrafında dönecek ve onu kabul edecekler. Onlardan biri olacak.

Orada anlatılanlar Khu'nun kalbini zenginleştirip adımlarını uzun kılacak, onu ilerletecek, yüzünü aydınlatacak ve Tanrı'nın içine işleyecek. Kral ve Kherheb rahibi dışında kimsenin anlatılana şahit olmasına izin verme, yardım etmek için gelen hizmetkârın onu görmesine de.

Bu Kitap, ona başlangıçta nasıl varolduğunu anlatacak. Aslında bu Kitap gerçek bir gizemdir. Hiçbir yerde, hiçbir yabancı ondan haberdar olmasın. Onun hakkında hiç kimseye konuş-

ma. Onu tekrar etme. Başka gözlerin onu görmesine izin verme. Başka kulakların onu görmesine izin verme.

Onu, kendin ve onu sana öğreten dışında kimsenin görmesine izin verme. Kendin ve kalbinin sevdiği dostun dışında çoğunluğun onu bilmesine izin verme. Bu kitabı, seh odasında, üzerine renkli yıldızlar çizilmiş bir kumaş üzerine yazacaksın. O gerçekten bir sırdır. Delta'nın bataklıklarında oturanlar ve etrafındakiler onu bilmeyecekler. O, Neter-Khert'de, ilâhi yemek sağlayacak Khu'ya. Kalp-ruhuna dünyada yemek verecek. Onu sonsuza dek yaşatacak. Hiçbir kötülük ona hakim olmayacak.

Hatırlayacağınız gibi Mısırlılar ruh beden ilişkisini kuran bedenleri hiyerarşik olarak şöyle tanımlamaktaydılar:

Khat: Fiziksel, KhabitıEterik,

Ka: Astral,

Ab: Mantal,

Ba: Kozal,

Khu: Ruhsal,

Khabas: İlâhi Beden.

Görüldüğü gibi Khu (Sahu), ruh beden ilişkisinde sondan bir önceki bedenin adıdır. Bu safhadan sonra varlık îlâhileşmeyle sonuçlanacak son aşamadaki bedenine kavuşmaktadır. Khu'nun mükemmelleştirilmesi demek, işte bu son safhaya varlığın ulaşması demektir. Khu ile ilgili bir başka bölümde geçen tanımlama bunu daha açık ortaya koyar: Ey kendi çemberinde ve Neter-Khert'de ayaklarımda oturan. Ben cennetin Uyluk'una ışık gönderenim. Ben cennetten

gelirim. Işık Tanrı’sı Khu’nunyanında otururum. Acizim. Acizim. Yürürdüm. Acizim. Neter-Khert’de yağma edenlerin yerlerinde acizim, ben, sözü doğru olan, huzur içinde, Osiris Ani’yim.

Khu'nun *"Işık Tanrısı"* olarak tanımlandığına dikkatlerinizi çekmek isterim. Khu'nun mekanı da yine dikkat ettiğiniz gibi Cennet olarak tanımlanmaktadır. Ancak bir başka bölümde varlığın cennette bile bağlı tutulmayacağından bahsedilir. Bu oldukça önemli bir açıklamadır.

Şöyle der: Cennet seni bağlı tutmayacak, dünya seni esir almayacak. Selam, cennet ile dünyayı dengede tutan ve ilahi yemek veren ey Ruh’un Evi’nin Tanrıları. Burada anlatılandan öncelikle, Khu'nun da bir üst aşamasının bulunduğunu anlıyoruz. Nitekim bunu Khabas olarak Mısırlılar ifade etmişlerdir. Burada bir başka incelik daha son derece açık bir şekilde ifade edilmiştir:

Ruh kozmik bir yolcudur. Bu nedenle ne Dünya, ne de *"Cennet"* olarak sembolleştirilen aşama Ruhsal Varlık için bir son değildir. Sufi boşuna söylememiş, *"Cennetteki hurileri isteyenlere sen onları ver. Bana seni gerek seni"* diye...

Mısır'ın Ölüler Kitabı ise şöyle diyor: *"Yoluna devam et çünkü bilgi sahibisin..."*

Şimdi, yaşanılan gizli yere girdim. Koruyucum bana yaklaştı, yüzü örtülüydü.

Osiris'in evine girdi, oradaki saklı şeyleri gördü. Pilonlar'ın Tçatçau Reisleri, Ruh şeklindeydi. Tanrı Anpu, çevresindekilerle bir insan sözleriyle konuştu, şöyle diyerek, "O, bizim yollarımızı ve şehirlerimizi bilir. Onunla uzlaştım. Onun kokusunu aldığımda sizden birinin kokusu gibi gelir bana."

O, beni, Benu kuşu şekline getirecek ve konuşturacak. Arınmak için akarsudaydım. Tütsüler sundum.

Rasta'ya girdim ve oradaki Gizli Olan'ı gördüm. Onu gördüm, yani Tanrı'nın Salonu'nu Yöneten'i.

Osiris'in Evi'ne girdim ve başlıklarını kaldırdım. Osiris bana kendisiyle ilgili olan gerçek şeyleri söyledi.

Ve Tanrı Anpu'nun Majestesi şöyle diyecek: "Ey katip Osiris, sadık hizmetin efendisi, devam et çünkü bilgi sahibisin."

Gökyüzü'ndeki Kutsallığın Merkezi

İnsanoğlu dünya üzerinde varolduğu ilk günden bugüne kadar, gökyüzüne karşı büyük bir ilgi ve sevgiyle bakmıştır. Bazen bu sevgisi korkuya dönüşse de; gökyüzü tarihin tüm zamanlarında, dinlerin, Tanrılar'ın ve insanüstü güçlerin merkezi olarak görülmüştür. 2000'li yılların dünyası için de durum aynıdır...

İster Hristiyan, ister Müslüman hangi dinden olursa olsun, insanlar dualarını hâlâ gökyüzüne ellerini çevirerek yapmaya devam etmektedir. Yani o ilk günkü uygulama hiç bir zaman değişmemiştir. Kutsallığın yönü hep gökyüzü olmuştur. Bu dün de böyleydi, bugün de böyle olmaya devam etmektedir. Peki bunun anlamı neydi?...

Gökyüzü kutsallığın merkezi olarak; insanlığın kollektif hafızasında, geçmiş anılarından süzülüp günümüze kadar nasıl gelebilmiştir?

Günümüzde gökyüzünün gözlemi ve tanımlanması, teknolojik ilerlemeye dayalı uzay ve astronomi bilimince gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Eski Uygarlıklar'da ise gökyüzünün tanımlanması ruhsal bağlantı ile sağlanabiliyordu. Özel ve gizli mabetlerde eğitilen rahip ve rahibeler, ruhsal kanalları kullanarak, göksel bilgileri elde edebiliyorlardı. Çünkü gökyüzü ile yeryüzü arasında hiç kesilmeyen bir bağı oluşturabilmenin, sırrına sahiptiler. Bu yolla uzayın hem fiziksel hem de ruhsal yapısı hakkında hayli ileri seviyeli bilgilere ulaşılabiliyordu. Tabii bu noktada hemen akıllara bir soru geliyor: ***"Bu sırra*** *o* ***dönemin rahip*** *ve* ***rahibeleri nasıl*** *ulaşabilmişlerdi?...'"*

Bunun cevabının *''Dümyaınızın Tufan Öncesi Tarihi"nde* gizli olduğunu artık kesin olarak biliyoruz. Ancak bu cevap hiçbir zaman açık bir şekilde yazılı tarihi kayıtlarda yer almamıştır. Daha doğrusu bu ve buna benzer daha pekçok sırrın gizli tutulmasına çizen gösterilmiştir. Bu gizlilik eski uygarlıkların yazılı tarihi ve dini kayıtlarında, mitolojik bir üslupla sembollere büründürülerek günümüze kadar taşınmıştır. Günümüze kadar gelen bu kayıtlara baktığımızda dünyanın farklı yörelerinde yaşamış olan birçok eski uygarlığın kutsallığın gökyüzündeki merkezi olarak hep belirli bir noktayı işaret etmiş olduklarını görmekteyiz. **İşaret edilen bu noktada yer alan bir yıldız sistemi bulunmaktadır. Bu yıldız Sistemi: Büyük Köpek Takım Yıldızı'dır.**Halta bazı toplumlar bu noktayı daha da belirginleştirerek, bu yıldız sisteminin içindeki özel bir yeri belirlemişlerdir. **Bu belirlenen noktada yeralan yıldızın adı Sirius'tur...**

Bu noktayı kutsallığın merkezi olarak gören eski toplumlardan biri de Mısır'dır. Ezoterik bilgilerini Mu ve Atlantis'ten gelen Naacal Rahipleri'nden alan Mısır Rahipleri, Sirius'u dünyanın gelişiminde çok ayrıcalıklı bir yere oturtmuşlardı. Dünya insanlığının fiziksel ve ruhsal evrimleşmesinde görüp gözeticilik yapan bir merkez olarak, Sirius'un fonksiyon gördüğüne

inanmaktaydılar. Bu inançlarının temelinde yeralan sırlarını ise hiçbir zaman mabetlerinin dışına taşımamışlardır. Bu sırlarını inisiyasyondan geçirdikleri kişilerin haricinde kimseye anlatmamışlardır. Ancak Mısır yazıtlarında karşılaştığımız bazı sözler bu bilginin bir zamanlar Mısır mabetlerinin gizli derinliklerinde saklı tutlduğunu açıkça göstermektedir...

İşte onlardan bir tanesi:

Tanrısal ruhlar ,köpek başlı ruhlar sizlere ebediyen şükürler olsun..,"

Evet...Yüzünü ve gönlünü gökyüzüne çeviren rahipler, *"Varoloş'un Sırrı"nı* da göksel - semavi bilgilerde bulmuşlardı. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda sembollere büründürülen sırlardan biri de, insanın nereden gelip gereye gittiğine aittir. Bu sırlar Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda üstü örtülü olarak anlatıldığı için bunların adaya yorumlanarak anlatılması yani açıklanması gerekmekteydi.Bu bilgiler çoğunlukla mabedin kahini tarafından inisiye adayına aktarılmaktaydı. Kahin, kutsal kitabı yorumlarken, Işık Kelâm Öğretisi'nin ulûhiyeti temsil ettiğini söyledikten sonra, kitapta dile getirilen diğer sırlara geçerdi. Bunlar *"Evren"* ve *"Varoluşla* ilgili bilgilerdi. "Görünen her şey aslında bir ve aynı şeydir. Her şey Bir'in yansımasıdır. Yansımadan kasıt, tecelli, tezahür ve varoluşlardır. Evrende varolan tüm ruhları, kendini cüzler haline getirmek suretiyle tek bir ruh yani Bütün'ün yüce ruhu yaratmıştır."

İşte büyük bilmeceyi çözecek olan anahtar bu sözlerde kendisini göstermekteydi...Böylelikle İnisiye adayı Tannlar ve Ruhlarla ilgili bir zamanlar kendisine söylenmiş olan şu sözleri şimdi daha iyi anlamaya başlıyordu: "Her ruh gökyüzüne doğru uçar. Amaçları "Tanrısal-Evrensel Ruh"ta erimektir. Evrensel Ruh; ruhların ruhu. Tanrıları yapan esrarlı ruh olup, Tanrılar onun şekilleri ve tezahürleridir. O bütün varlıkların hayat kaynağı, Tanrısallığın da ta kendisidir,"

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda ise şöyle denmekteydi: Selam, Bir olan, ölülerin ve Kuzey, Güney, Doğu ve Batı Tanrılar Birliği’nin yaratıcısı. İlahi varlıklar seni över, dünyevi varlıklar seni över.

Burada dört yön: Tanrılar Birliği'ni oluşturan dört temel unsur olarak ele alınmış durumdadır. Bu, dinlerde ve ezoterizmde geçen çok önemli bir semboldür. İslam Geleneği'nde dört büyük melek olarak sembolleştirilen bu bilgi.

Antik Çağ'da evreni oluşturan dört temel madde olarak ifade edilmişti**: Ateş, Hava, Toprak, Su...**

Ezoterizmı'de ise bu sembollerin karşılıkları *"Ruh Enerjisi", "Fizik Enerji", "Zaman Enerjisi ' ve "Hayat Enerjisi"* olarak tanımlanmıştı. Bundan daha önce bahsetmiştik. İşte Mısır'ın Ölüler Kitabı'ndaki Tanrılar Birliğini oluşturan dört yön, yukarıda saydığımız evrenin dört temel yapı taşının sembolleridir. Mısır'ın Ölüler Kitabı'na Türin Papirüsü'nden alınan bir paragrafta cennetteki dört Tanrı'dan açıkça sözedilir: “Aslında o gelir ve o yolculuk halindeki Ra’dır ve o yukarıda cennetteki Dört İlahi Tanrı’dır” Kâhin adayın sırlarla yüzyüze gelişinde nasıl bir hale girdigini kontrol ettikten sonra eğer uygun görürse bu aktardıklarını biraz daha açmaya başlar ve sözlerine şöyle devam ederdi:

Başlangıçta Bütün'e ait sadece tek bir yasa vardı. Varoluşun temel yasası eril ve dişil olarak sembolize edilen + (pozitif) ve - (negatif) enerjilerle meydana gelmiştir. Osiris ve isis'in sembolize ettiği ezoterik anlamlardan biri de işte budur.

Peki ama insan bu varoluşun hangi noktasındaydı?... işte cevaplanması gereken en önemli sır burada düğümlenmekteydi... Bu düğümü çözmek ise hiç de kolay değildi...Thot Öğöretisi'nin çok önemli öğelerinden biri de evren ve insan ilişkisidir. Bu ilişki Mısır mabetlerinin derinliklerinde Thot'un şu kısa ancak açılımı büyük iki cümlesiyle şifrelendirilmiştir:

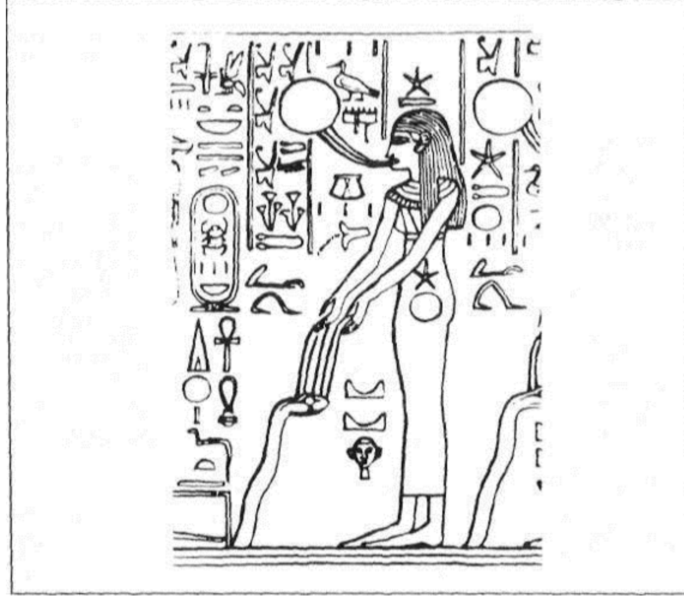
"Aşağıdaki yukarıdaki gibidir... Yukarıdaki aşağıdaki gibidir..." Yani Evrende işlemekte olan yasaların yansımaları dünyada ve insanda da işlemekteydi. O halde insan kendi sırlarını çözebilirse, evrensel snilara da ulaşabilecek demekti...

Buradan da ş()yle bir sonuç çıkmaktaydı: Gökyüzü ile yeryüzü arasında hiç kopmayan büyük bir bağ bulunmaktaydı... Ve bu büyük iletişim her an devam etmekteydi...**Ezoterizın'de canlı bir varlık olarak kabul edilen Dünya Gezegeni'ne *"Anima Mundi"* adı verilir.** İnsan bedeninin beyin, kalp, mide, karaciğer gibi çeşitli organlarından oluşmasına benzer şekilde, Güneş Sistemi gibi yıldız sistemleri de, bir takım kozmik bedenlerin çeşitli organlarını oluştururlar.

Aşağısı ile yukarısı arasında işte böyle bir benzerlik de vardı. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda geçen insanın organlarının Tanrısallaşması ile ilgili bölümler, üstü kapah bir şekilde bu konunun sembolik ifadeleridir:

Sözü doğru olan Osiris Nu der ki:
Ben, Aser ağacındaki Tanrı'nın Düğüm'üyüm ve görüntüm, Ra'nın bugünkü görüntüsüdür. Vücudumda, bir Tanrı'nın organı olmayan hiçbir organ yoktur. Thot, tüm vücudumu korur ve her gün Ra olurum.

Saçım, Nu'nun saçıdır. Yüzüm, Disk'in yüzüdür. Gözlerim, Hathor'un gözleridir. Kulaklarım, Up-uat'ın kulaklarıdır. Burnum, Khenti-Khabas'ın burnudur. Dudaklarım, Anpu'nun dudaklarıdır. Dişlerim, Serket'in dişleridir. Yanaklarım, Tanrıça İsis'in yanaklarıdır. Ellerim, Ba-neb-Tet'in elleridir. Kollarım, Neith'in, yani Sais Hanımı'nın ön kollarıdır. Omurgam, Suti'nin omurgasıdır. Erkeklik organım, Beba'nın erkeklik organıdır. Dizginlerim, Kher-aha Efendileri'nin dizginleridir. Göğsüm, Aa-şefit'in göğsüdür. Karnım ve sırtım, Sekhmet'in karnı ve sırtıdır. Kalçalarım, Horus'un Gözü'nün kalçalarıdır. Kalçalarım ve bacaklarım, Nut'un kalçaları ve bacaklarıdır. Ayaklarım, Ptah'ın ayaklarıdır. Ayak parmaklarım, Yaşayan Tanrılar'ın ayak parmaklarıdır.

Tesirlerin dunya'ya aktarılması Spiritül Güneş'ten gelen tesirlerin bir Yıldız Tanrıça vasıtasıyla kademeli olarak dünyaya aktarılması.

İşte bu sözlerin altında yatan gizli mesaj şudur: İnsan kendi bedenini yöneten yasaları anlarsa, evrenin kendi iç dinamiğini yöneten yasaları da anlayacaktır. Böylelikle ilâhilikle olan irtibatını larkedecek ve nasıl ki, en küçük bir parça bile bütüne aitse, o da büyük evrensel hiyerarşisinin bir parçası olduğunu anlamaya başlayacaktır. Aynı sembolizme Sirius'la ilgili çok derin bir bilgiye sahip olan Dogon Tradisyonu'nda Nommo'nun organları sembolizminde rastlanır. Bu organlar arasındaki kan dolaşımı gibi bir dolaşım söz konusudur. Bu dolaşımın merkezi (kalbi) Sirius Yıldızı'dır. Mu kolonilerinden olan Amerika Kıtası'ndaki Mayalar'da da aynı sembolizm vardır. Mısır'dan kaynaklanan bu konuyla ilgili ezoterik bilgilere göre, her kozmik nesnenin bir takım kozmik güçlerin, seyyâl akımların dolaşımında derece derece rolleri vardır. Dünya'ya yıldızlardan, Güneş'ten, Ay'dan ve Güneş Sistemi'nde-ki diğer gezegenlerden yalnızca ışık değil, manyetik-seyyâl kozmik tesirler de gelmektedir. Bu tesirlerin canlı organizmalar üzerinde çok önemli etkileri bulunmaktadır.

Buna karşılık Dünya da bağlı bulunduğu kozmik sisteme tesirler yayınlar. Dünya'nın diğer gök cisimleriyle bu tür etkileşiminde Ay'ın düzenleyici bir etkisi vardır. Astroloji'nin temelini oluşturan Mısır inisiyasyonuna ait bu ezoterik bilgiler günümüzde tamamen yozlaştırılmış Astrolojik fallara yerini bırakmış durumdadır. Îşte kozmostan gelen tesirlerin kalbi olarak gösterilen Sirius, bu

sistemin merkezini oluşturmaktaydı. Spiritüel Güneş olarak tanımlanan Sirius'tan gelen enerjileri, Mısırıı rahipler çizdikleri çeşitli resimlerle sembolleştirerek anlatmışlardır.

MISIR'IN MAJİK UYGULAMALARI

Mısır İnisiyasyonu'nda geniş bir uygulama alanı olan maji. Antik Mısır Kültürii'nün en temel unsurlarından biri haline gelmişti. Mısır tam anlamıyla majik bir toplumdu. Majik uygulamalar günlük yaşamın adeta bir parçası olmuş durumdaydı. Mısır'da majik uygulamalarının halk arasında da çok etkin ve çok yaygın bir kullanım alanı vardı. Vet bu uygulamaların çıkış noktası Mısır mabetlerinin derinliklerinde gizliydi. Mısır Kültürü her yönüyle majik bir kültürdür. İlk dönemlerdeki Mu'dan gelen atalarının kendilerine bırakmış oldukları kültürün spiritüel tarafı, daha sonraları bölgeye gelen son dönem Atlantisliler'in etkisiyle bir kenara itilmiş, majik tarafı daha çok benimsenmişti. Klasik Mısır Kültürü'yle ilgili yayınlanan kitaplarda iki farklı Mısır Büyü Ritüelleri'nden sözedilir. Bunlar ***"Alçak Büyü"*** ve ***"Yüksek Büyü"*** olarak tanımlanmıştır. Mısır'ın Alçak ve Yüksek Büyüsü'nün iki ana amacı vardı. *"Alçak Büyü"* yönlendirilmiş bir isteğin fiziksel dünyadaki etkisiyle, *"Yüksek Büyü"* ise psişik ve ruhsal alanla ilgilenir.

"Yönlendirilmiş istek"ten kastedilen,konsantre edilmiş ve belli bir hedefe yönlendirilmiş düşünce enerjisidir. Bu tür uygulamalar, psişik enerjinin fizik üzerinde yani dünyasal yaşam planı içinde meydana getirdikleri etkilerle ilgilidir. Buna karşılık Yüksek Büyü ruhsal planla ilgili ritüelleri içerir. İnsanın ruhsal doğasının gelişimi ve zenginleşmesiyle ilgilenir. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda dile getirilen sembolik anlatımların da büyük bir bölümü majik uygulamada ilgilidir.

Ancak burada bir konuyu açıklığa kavuşturma gereklili ğini hissediyorum. Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın içerdiği konuların büyük bir bölümü daha önce de söylemiş olduğumuz gibi Mısırlılarca Neter-Kherl olarak adlandırılan görünmeyen dünyaların çeşitli durura ve safhalarını anlatır. Ve bu noktada birçok araştırmacı bu görünmeyen dünyalara ulaşabilmek için de uygulanan yöntemler arasında majinin çok büyük bir rolü olduğu kanısına ulaşmıştır. Bu doğrudur. Ama burada majik uygulamalardan neyi kastedildiğini iyi anlamak gerekir.

Mısır'da uygulanan Maji, psişik çalışmalara verilen genel bir isimdi. Bunun nedeni psişik yetenekleri hayli gelişmiş olan rahiplere *"Maj"* adının verilmiş olmasından kaynaklanmıştır. Günümüzde Büyü'ye karşılık kullanmakta olduğumuz *"Maji"* sözcüğünün ortaya çıkışı Mısır'daki Maj'lar dan kaynaklanmıştır. Özetleyecek olursak: Kehanet, durugörü, telepati, astral seyahat, ruhsal irtibat medyomluğu gibi birçok parapsişik uygulamalara verilen genel isim, *"Majik Çalınmalar"* altında toplanmıştı. Nitekim Neter-Khert isminin bile kelime anlamının Büyüsel Evren olduğunu hatırlayacak olursak, Büyüsel Evrene ulaşmanın yollarının da, Mısırlılarca Büyüsel çalışmalardan geçeceği fikrine sahip olmalarını son derece doğal karşılamak gerekir.

Yüksek Büyü'ye Giriş

Konuya bu açıdan yaklaşıldığında Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın majisyene, beden içi ve dışı deneyimlerde yardımcı olmak için düzenlenmiş birbirinden bağımsız ritüellerden oluştuğu da söylenebilir. Mısır Öğretileri'ne göre, bu alanlara giren her kişi bura larda kendi ruhsal gelişim seviyesine göre olaylarla karşılaşır. Büyü'nün asıl işlevi büyücüye buralarda kendi ruhsallığını hatırlatmak ve kendisi ve çevresi üstünde bilinçli kontrol sağlamasına yardımcı olmaktır.

Nasıl Evrenin Master'i olunur?

Orijinal, asıl, öz bilgisine sahip olma anlamına gelen *"Master"* sözcüğünün Türkçe karşılığı *"Üstadır"* Master sözcüğünden daha sonraları *"dine ait sır"* anlamına gelen ***"Mister"*** sözcüğü türetilmiştir.

Mısır Büyüsü; insan, evren ve hayat gerçeğini ortaya koymaya çalışan oldukça karışık bir öğretidir. Mısır Yüksek Biiyüsü'nün amacı büyücünün fiziksel bedenini terkederek süptil bedenleriyle Büyüsel Evren'in faklı bölgelerini doğrudan doğruya keşfetmesiydi. Bu tür büyüsel çalışmalarda bulunmanın iki sebebi vardır: Hayatın ne olduğunu anlatabilmek için genel bir bilgiye, ulaşmak ve insanın dünyadaki durumunu geliştirmek için bilgiler elde etmek. Alçak Büyü'yle Yüksek Büyü'nün birbirinden ayrıldığı sınır net değildir Evrenin Üstadı unvanı bütün Yüksek Büyü ritüellerinin başarıyla uygulanabilmesine bağlıdır Ama her büyüsel işlem işe önce Alçak Büyü'yle başlar. Evrenin Üstadı olmak için öncelikle pekçok aşamaların geçilmesi gerekir. Süptil bedenleriyle rahatlıkla seyahat yapabilecek bir aşamaya gelmek en önemli şarttır. Evren'in Üstadı

aşamasına gelen bir büyücünün yaşamındaki tüm durumlar, olaylar ve tekrar doğuşları üzerinde bilinçli bir kontrolünün olduğu söylenin Tüm bu aşamaların geçilişinde uygulanan birçok ritüeller vardı. Her ritüelde Mısır'ın Ölüler Kitabı'nın bazı bölümleri okunurdu. Büyüsel Evren'i keşfederken bu ri tüellerin büyücünün keşiflerine yardımcı olduğu söylenirdi. Bunlar büyüsel yol haritaları işlevi görürmekteydi.

En çok uygulanan ritüeller şunlardı:

Nefes Tutma Ritüeli

Ağzın Açılışı Ritüeli

On sübtil bölge Ritüeli

Osiris'in Evi'nin Pilonlar Ritüeli

Yedi Arit Ritüeli

Sekhet-Hetepet Ritüeli

Yanan Dört Fener Ritüeli

Maati Salonu Ritüeli

Terazi Ritüeli

Işığa Kavuşma Ritüeli

Yurtdışında yayınlanan bazı kitaplarda bu ritüellerde okunan metinlerin tercümeleriyle, sizlerin de bu ritüelleri uygulayabileceğiniz söylenir ama daha önce açıkladığımız nedenden dolayı bu mümkün değildir. Çünkü bu metinlerin orjinal dillerinde okunması gerekir. Aksi takdirde istenen enerjileri odaklamak mümkün değildir. Bu nedenle biz bu ritüellerdeki metinlerin tercümelerini teker teker vermenin bir yaran olmadığını düşünüyoruz.

Fakat yine de sadece bir fikir vermesi için içlerinden bir tanesini sizlere aktararak bu bölümü noktalayalım:

IŞIĞA KAVUŞMA RİTÜELİ

Işık her zaman bilincin bir simgesi olmuştur. Öyleyse büyücünün büyüsel faaliyetlerde ışığa gelmesi demek, bilinci sübtil "Ka Beden"de tutabilmek de

mektir. Trans, rüya ya da ölüm esnasında fiziksel beden terkedildiğinde bilincin akışında bir kesilme meydana gelebilir. Mısır Büyüsü bunu önlemeye çalışır.

Ritüel şöyledir:

1– Doğu yönüne dönük vaziyette durun. Önünüzde bulunacak tek bir ışık dışında oda karanlık olmalıdır. Eğer Büyük Terazi Ritüelini başarıyla tamamladıysanız, Ani Papirüsü'nün X. Bölümünden alınan aşağıdaki bölümü söyleyiniz.

"Ben Büyüsel Evren'de yaptıklarıyla ışığa gelenim. Cennetle olan ilişkim kuvvetlidir. Ba Ruhum güçlüdür ufukta. Dünya üzerinde gezebilir, her yerine gidebilirim ve Büyük Olanlar'ın ruhlarını kontrol edebilirim. Bununla ilgili, görün ki, hafızam, ağzım ve bedenimi oluşturan organlar için milyonlarca yıl büyüyle hazırlandım. Bakın, ben bir Tanrı'yım, Tuat'ın Efendisi'yim ve ben yükselirken verilen karara göre benim için yasaklanan şey bana verilecek."

2 Konumunuzu sağlamlaştırmak için, Nebseni Papirüsü'nün X. Bölümünden alınan aşağıdakileri söyleyin:

"Cennetle olan ilişkim kuvvetlidir ve canım (ba) ufka doğru yol açabilir. Dünya üzerinde gezebilir, her yerine gidebilirim ve Büyük Olanlar'ın

aziz ruhları eşlik eder bana. Zihnimde, ağzımda ve bedenimi oluşturan organlardaki için milyonlarca yıl büyüyle hazırlandım. Bununla ilgili, görün ki, bana kendi korunmam ve güçlenmemde yardımcı olacak Tuat'ın her Tanrısı'na şükrettim."

3– İşlemi tamamlamak için Nu Papirüsü'nün XI. Bölümünden alınan aşağıdakileri söyleyin:

"Büyücü için Büyüsel Evren'de yapılacakları başarıyla tamamlamanın yolu Am-a-f (susuzluğunu gideren kişi) diye yakarmaktır. Aşağıdaki gibi: Yolda yürürüm. Ra'yım ve yaptıklarımla ufka gelirim. O bana yardım etsin. Bana yardım etmeyi reddetmesin. Yetkim bana Urert Tacı'nın Efendisi tarafından verildi. İki ayağım üstünde dikkatle yürürüm ve Güneş Doğmaları'nın Tanrıçası'na rastlarım. Ölmeme izin verilmesin. Tüm bu işlemler boyunca bana yardım edilsin. O bana yardım etsin. Bana yardım etmeyi reddetmesin. Kalkabilir ve Horus gibi gelebilirim. Ptah gibi eğilebilirim. Thot gibi kuvvetliyim. Tem gibi güçlüyüm. İki ayağım üstünde gidebilirim. İşlemlerimden geçerken ağzımla konuşabilirim. O bana yardım etsin. Bana yardım etmeyi reddetmesin."

4 Bilin ki Büyüsel Evren'deki faaliyetleriniz boyunca ışığa gelmede Tanrılar size yardımcı olacaklar.

Muskalar

Bu majik uygulamaların en önemli öğelerinden biri de muskalardı. Muska belirli bir tür enerjinin yüklendiği objedir. Genel likle korunma ve şifa gibi amaçlarla kullanılırlar. İngilizcesi *"Amulet"* olan Muska sözcüğü, Arapça'dan gelir ve *"taşımak*" demektir.

"Tet" ismi verilen bu muskalar Mısır'ın Ölüler Kıtabı'nda da geçer:

Altından bir Tet

Kendin için ayağa kalkarsın, ey Dingin-kalp! Kendin için parlarsın, ey Dingin-kalp! Kendini temeline yerleştir, ben gelirim, sana Altın bir Tet getiririm, çok sevineceksin orada.

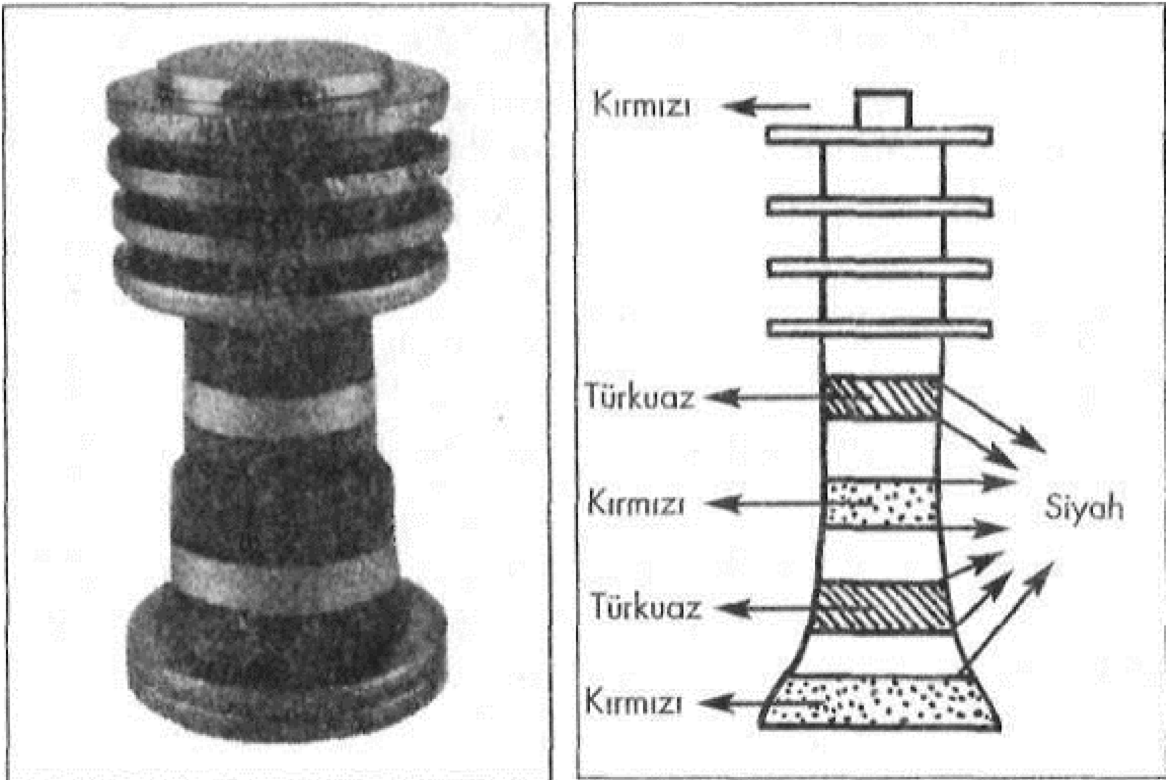
Bu Bölüm, ankhamu çiçeği tentüründe bekletilmiş ve firavuninciri tahtasından yapılmış bir sehpanın üstüne konmuş Altın bir Tet üstüne söylenecek ve cenaze gününde, ölünün boynuna yerleştirilecek. Bu muska kimin boynuna yerleştirilirse, o, Neter-Khert'de mükemmel bir Khu olacak ve Yeni Yıl bayramlarında, Osiris'i İzleyenler gibi olacak, her zaman ve sonsuza dek.

Bu Bölüm, firavuninciri ağacının gövdesinden şekillendirilmiş Altın bir Tet üzerine söylenecek ve bu, ölünün boynuna konacak.
Sonra o (ölü), Tuat kapılarından içeri girecek.

Konuşmayacak. Yeni Yıl Günü'nde, Osiris'i İzleyenler arasında, yerde yerini alacak.
Eğer, ölü bu Bölüm'ü bilirse, Neter-Khert'de mükemmel bir Khu gibi yaşayacak.

Akik'ten bir Tet

Bu Bölüm, Ankhamu çiçeği tentürüyle yıkanmış ve firavuninciri ağacı gövdesinden şekillendirilmiş, Akik'ten bir Tet üzerine söylenecek. Cenaze gününde, ölünün boynuna yerleştirilecek. Bunlar yapıldığı takdirde, İsis'in sihirli güçleri onu koruyacak. İsis'in oğlu Horus, onu görünce sevinecek. Hiçbir kapı ona kapalı olmayacak. Eli cennete uzanacak, eli dünyaya uzanacak, daima.

TET Firavun inciri Ağacı gövdesinden şekillendirilmiş, Akik'ten bir Tet

"ANTİK MISIR SIRLARI"

Bu Bölüm, ankhamu çiçeği tentürüyle meshedilmiş, firavuninciri ağacı gövdesinden yapılmış, akikten bir Tet üzerine söylenecek.
Khu'nun boynuna yerleştirilecek. Bu kitap onun için hazırlanırsa, İsis'in sihirli güçleri onu koruyacak ve İsis'in oğlu Horus onu görünce sevinecek. Hiçbir yol ona kapalı olmayacak. Eli cennete uzanacak, eli dünyaya uzanacak.

Eğer o, bu kitabı bilirse, Osiris Un-Nefer'i izleyenlerden olacak ve sözü doğru olacak Neter-Khert'de. Neter-Khert kapıları ona açılacak. Adı, oradaki Tanrılar'ın, Horus'un ekin biçen İzleyenleri'nin adları gibi olacak.

...

İsis'in sihirli güçleri tılsım olacak

İsis'in kanı, İsis'in büyüleri, İsis'in sihirli güçleri, bu büyük olanı kuvvetli kılacak ve onu tiksindiği şeylerden koruyacak bir tılsım olacak.

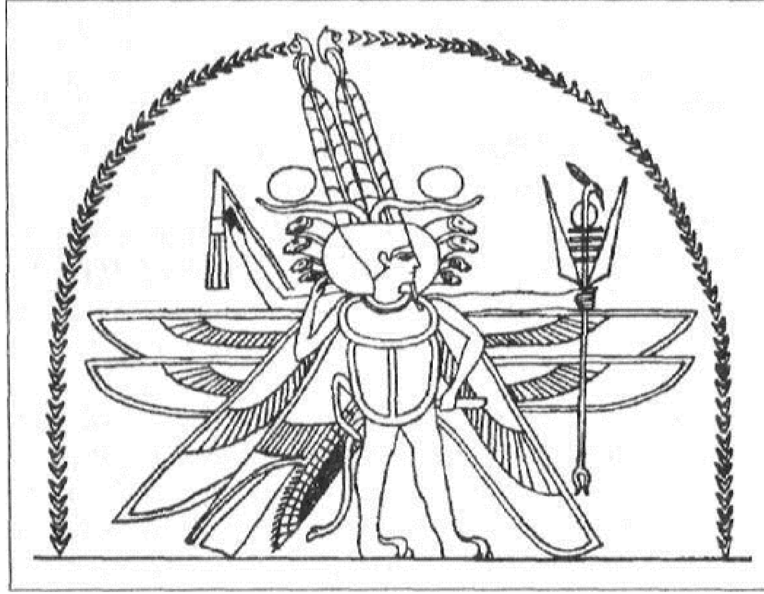
Fakat bunun için bir şartı vardır:

Kimsenin onu görmesine izin verme.

Çünkü söz konusu objenin üzerine yüklenen enerjinin başkaları tarafından tüketilmemesi gerekmekteydi. Muska olarak kullanılan objelerin üzerine özel konsantrasyon teknikleriyle rahipler taralından yüklenen enerjiler burada söz konusu olduğu gibi aynı zamanda Allantis'ten getirilen özel maddelerden imal edilen muska, asa ve çeşitli takılar da Mısır'da bulunmaktaydı

Majik Yöntemleri Uygulama Yasaları

Dünya üzerinde hemen her toplumda; büyü inancı vardır. Ve her çağda büyü ve büyüsel uygulamalar insanların zihinlerini kurcalamıştır. Maji bir zamanlar kendine özgü kuralları olan ve bu kuralların öğretildiği gerçek bir bilimdi. Majinin dayandığı esaslar, modern biliminkinin aynıdır. Mısırlı majisyen dünyadaki ve evrendeki aynı sebeplerin aynı sonuçlar dogracağını bil mekteydi. Böylelikle yeryüzünde gerçekleştirdiği bir sebebin göksel sonuçlar doğuracağının da bilincindeydi.

ENERJI KALKANI:Adeta bir enerji üreteci gibi çalışan Mısırlı'nın giydiği bu başlık, resimden de anlaşılabileceği gibi, giyenini adeta bir zırh gibi koruyan enerjetik bir alanın oluşmasını sağlamaktaydı. Bu tür eşyaların, asaların ve bazı muskaların Atlantis'ten getirilmiş olduğu tahmin edilmektedir.

Konuyu biraz açalım…

Maji'nin temeli bir takım kozmik yasaların kullanılmasına dayanır. Bunlar içinde en önemlileri "Anoloji Yasası" ile "Destek Alametleri Yasaları"dır. Bunlar majik uygulamaların temelini oluşturmuşlardır.

Analoji (Benzeşim) Yasası: Ezoterizm'de Mısır'ın Thot Öğretisi'nden kaynaklanmış

olan çok önemli bir tanımlama vardır Bu tanımlamada ***"Aşağısı yukarıya, yukarısı*** *aşağıya benzer"* denir. Bu tanımlama Evereısci oluşumla ilgili çok önemli bir özelliği içinde gizler. Evrendeki bu benzeşim, ***"benzer benzeri meydana getirir*** *ve benzer benzeri çeker"* ilkesini oluşturmuştur. Evrenin her köşesinde işlemekte olan bu prensip, dünyamızda, *"benzer* ***bir işlemin*** *benzer* ***sonuçlar doğuracağı"*** ilkesini beraberinde getirmiştir.

Destek Alametleri Yasası: Parça bütüne aittir. Ve parça bütüne ait bilgiye sahiptir. Evreni oluşturan en küçük birimde bile bütünün bilgisi gizlidir. İşle Ezoterik Öğretiler'de: *"İnsanda Tanrısal Sırlar gizlidir, hu nedenle de kendim bilen Rabhini bilir"* denmesinin asıl nedeni budur. Evrenin sırlarını çözmek için dünya yeterlidir. Çünkü evrensel oluşum prensibine göre nasıl ki insanda *"Tanrısal Sırlar"* gizliyse, dünya da da*"Evrensel Sırlar"* gizli bulunmaktadır... **Yani evrendeki en küçük bir unsurda bile "Bütün"e ait bilgi gizli bulunmaktadır.**

Bu evrensel prensibin dünyamızda çeşitli tezahürleri vardır. Onlardan biri de, *"yeryüzünde gerçekleştirilen bir işle min sonuçları gökyüzünde de tezahür etmektedir"* ilkesidir.

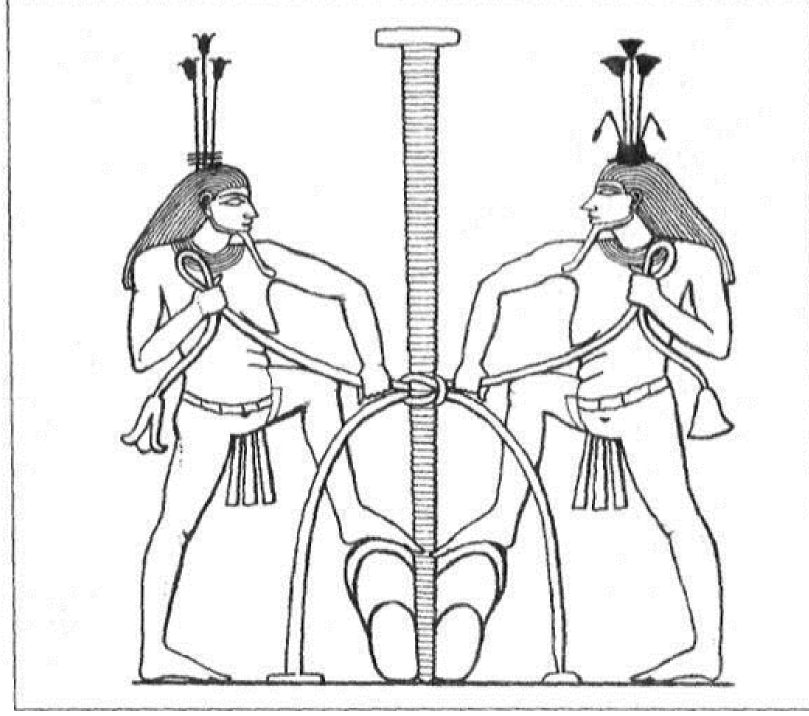
Sıraladığımız işte bu iki *"Kozmik Yasa"* Dünyamız'daki Majik Uygulamalar'ın da temelini oluşturmuştur. Ancak bu yasalar durdukları yerde majik etkiler meydana getirmezler. Onları tetikleyecek bir unsur gerekir. İşte bu tetikleyici unsur, düşünce enerjisinin konsantrasyonuydu. Bu nedenle majik çalışmalarda düşünce ile meydana getirilen enerji ve bu enerjinin meydana getirdiği etkilerin çok önemli bir yeri vardı.

Maji'nin ne olduğunu anlayabilmek için; öncelikle düşüncelerimizin belli bir noktaya; belli bir süre odaklanmasıyla ne tür sonuçları ortaya çıkartacağını çok iyi farketmemiz gerekir. Düşünce dediğimiz şey, basit anlamda bir takını fikirlerin zihnimizden geçmesi anlamına gelmez. Düşünce temelde bir enerji

yayma faliyetidir. Düşüncelerimizi belli bir konu üzerinde uzun bir süre odaklayabilmek yani konsantre olmak hiç de zannedildiği gibi kolay değildir. Bir konu üzerinde düşünmeye başlar başlamaz hemen zihnimize bir sürü başka düşüncelerin üşüştüğüne şahit olmuşuzdur. Bunun sebebi, düşüncelerimize hakim olamayışımızdır. Dikkat edilirse, aslında sadece düşüncelerimize değil; duygularımıza da hakim olamadığımızı görürüz. Duygularımıza ve düşüncelerimize hakimi olabilmek için konsantrasyon yeteneğimizi geliştirmemiz şarttır. *"Belki dünyanın en kolay şeyi için; düşünmektir"* denir ama işin aslı hiç de öyle değildir. Düşüncenin yönlendirilmesi ve düşüncelere hakirn olunarak onların konsantre edilebilmesi başlı başına özel bir eğitimi gerektirir. İnsan bu konuda kendisini eğitmediği müddetçe, bunu gerçekleştirmesi mümkün değildir.

Tam bir konsantrasyon ustası olan Mısırlı Majlar bunu gayet iyi bilmekteydiler.

Düşünce konsantrasyonlanyla oluşturdukları yoğun enerji toplarını, Anoloji ve Destek Alametleri Yasaları'nı harekete geçirerek; gerek fiziksel, gerekse de ruhsal alanda sıradışı uygulamaları gerçekleştirebilmekteydiler. Daha sonraları Araplar'a geçen bir uygulama olan İpe Düğüm Atma Teknikleri de hep bu yöntemlerin uygulama sahasına giren majik araçlardı. Burada ipe düğüm atmak; hem düşüncenin konsantrasyounu, hem de benzer bir işlemin yapılması ile Anoloji Yasası'nı hareket geçirmeye yarıyordu. Böylelikle konsantre edilen enerji hedeflenen olaya yollanıyordu. Majik literatürle söyleyecek olursak, ortaya yönlendirilen enerji hedefe bağlanıyor yani düğümleniyordu.

İpe duğum atan misirli majlar

Bu konuyla ilgili İncilde Peter'in Kilise yöneticisi olarak atanmasıyla ilgili Matta'nın aktardıklarında, bağlama ve çözmeyle ilgili şu ifadeler yer alır: Sen Peter'sin ve bu kayanın üzerine kilisemi yapacağım... Göklerdeki Krallığın anahtarını da sana vereceğim. Yeryüzünde ne bağlarsan, göklerde de bağlanacak ve yeryüzünde ne çözersen göklerde de çözülecek. (Matta 16/18-20)

İncil'de geçen bu bab, yeryüzünde gerçekleştirilen bir işlemin göksel planda nasıl benzer bir sonuç doğuracağını göstermesi bakımından son derece önemlidir.

Bu konuya İslam Geleneği içinde de rastlamaktayız.

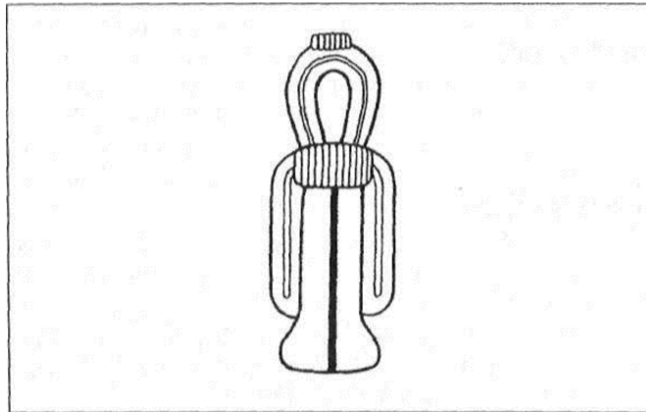
İpi Düğüm atma yöntemi Araplara ve Orta Doğu'ya Mısır'dan geçmiştir. Her majik uygulamada olduğu gibi, ipe düğüm atma tekniği de, ne yazık ki negatif alanda kara maji uygulamalarında da kullanılınıştır. Bu konuyla ilgili kayıtlara geçen örneklerden biri de Muhammet Peygamber'e yapılan kara maji ile ilgilidir. Bu konuya yurtdışında yayınlanan birçok kitapta da yer verilmiştir. Birçok kayıtta hem kadınların, hem de erkeklerden olmak üzere bazı Arap Majisyenler'in bir ip ya da halata sihirli kelimeler okuyarak düğümler attığı ve bu sihirli kelimeleri de attıkları düğümlerin üzerine yazdıkları anlatılmaktadır. Birçok yerde karşılaştığım bir iddaya göre, Lubaid isimli bir Yahudi ve iki kızı,

Hz. Muhaınmed'e bir büyü yaparlar. Bir halata on bir düğüm yapıp bir kuyuya atarlar. Bunun üzerine Tanrı en büyük melek Cebrali gönderir ve Cebrail de peygambere büyüyü nasıl bozacağını öğretir. Bu anlatılanlara göre, eğer bu çözme işlemi yapılmasaydı, peygamberin ölümüyle sonuçlanacak bir durumla karşılaşılabilirdi. Kur'an-ı Kerim'in toplam beş ayetten oluşan 113. Suresi tamamen bu konuyla ilgilidir. Surede direkt olarak Cebrail Muhamed Peygambere hitaben, düğüme nefes eden büyücülerin senidinden kurtulması için Rabbine dua etmesini söylemektedir.

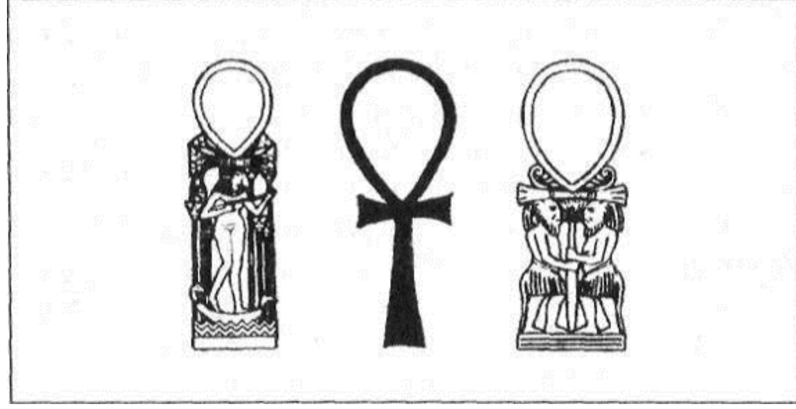
Ey Muhammedi De ki: "Yaratıkların şerrinden, bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere nefes eden büyücülerin şerrinden, hased ettiği zaman hasedçinin şerrinden, tan yerini ağartan Rabbe sığınırım." (Felak Suresi: 113/1-5)

İsis'in Düğümü

Bir sembol olarak da karşımıza çıkan İsis'in dügümüyle de hedeflenen, İsis'e ait enerjilerin bulundukları mabede bağlanması yani odaklanmasıydı. Bu sembol Kulplu haç olarak da sitilize edilmiştir. Ve Mısır'ın en önemli sembollerinden biri haline gelmiştir. Birden fazla anlama sahiptir. Sırların anahtarı olarak da yorumlanan bu sembolün sahip olduğu en önemli anlamı, göksel tesirlerin inisiyeye düğümlenmesiydi. Çeşitli resimlerde karşımıza çıkan, elinde kulplu haç tutan bir Mısırlı, göksel tesirlerin merkezi olduğunu yani bu tesirlerin kendisinde odaklandığını ifade etmekteydi. Kulplu Haç'ın ifade ettiği bir diğer anlam da Evren'in Dört Büyük Eenerjisi ile ilgilidir. Konunun bu yönüyle ilgili *"Gizli Sırlar Öğretisi"* isimli kitabımda ayrıntılı açıklamalara yer verdiğim için burada bu konuya girmeyeceğim.

Isıs dugumu

Kulplu haç

İsmin Mâjik Gücü

Antik Mısır Kültürü'nde varlıkların isimlerine çok ayrı bir önem verilirdi. Geleneksel Mısır Ezoterik anlayışına göre her varlığın taşıdığı ismin o varlığı hem fiziksel, hem de ruhsal olarak etkilediği düşünülmekteydi. Bu inancın kökenini, ismin sahip olduğu anlamı ve titreşimsel özelliğiyle ilgiliydi. Bu geleneksel düşünceye göre ismin anlamı ve titreşimsel özelliği, fiziksel ve ruhsal alanda önemli bir etki etme gücüne sahipti. İsmin hem titreşimsel özelliği, hem nümerik (sayısal) değeri, hem de içerdiği anlamı, o isinin sahip olduğu etkiyi belirlemektedir. Ve bu enerjinin yaşamı olumlu ya da olumsuz yönde etkileyebilirle özelliği vardır. Bu etki hem fiziksel bedenimizde, hem de astral bedenimizde gözle görülmeyen sonuçlarm doğmasına neden olmaktadır. Bunun tam tersi de mümkündü. İsmin sahibi, ismin üzerine de kendi enerjisini bindirmekteydi. Böylelikle o isim, o insanla tam anlamıyla bütünleşen üçüncü bir unsur haline gelmekteydi. Bu unsur da bütüne ait bir parçayı teşkil ettiğinden, ismin üzerine yapılabilecek her türlü majik etkinin ismin sahibine ulaşması mümkün olacak demekti. Ayrıca o ismin sahibinin enerjisini de, yine o isim aracılığıyla çekmek da aynı majik prensiplerle söz konusu olabiliyordu. İsim sahibini, sahibi ise ismi karşılıklı olarak etkiledikleri için aynı ismi kullanan insanların, isimlerinin sahip oldukları enerjiler aynı olmamaktadır. Kaldı ki, Orta Asya Türk Gelenekleri, Kızılderili Gelenekleri gibi eski inisiyatik kökenli uygarlıklarda, her bir yeni doğan çocuğa ayrı bir isim takma gibi önemli bir gelenek yaşamaktaydı. Aynı gelenek Mısırlılar'da da vardı. Mısırlılar hem kendi

isimlerinin, hem de kutsal saydıkları varlıkların isimlerinin korunmasına büyük bir özen göstermişlerdir. Bunun en canlı örneği mabetlerinin duvarlarına resmettikleri Osiris, İsis ve benzeri kutsal varlıkların resim ve heykellerin çokluğunda kendisini belli eder. Mabetlerinde ve mezar odalarında bu denli yoğun olarak kutsal saydıkları varlıkların resim ve heykellerini yapmalarının nedeni, onların enerjilerini oraya odaklamak istemeleriyle ilgilidir. Çünkü o resim ve heykellerle o varlıkların isimleri de anılmakta böylelikle o isimlerin sahip olduğu ruhsal etkiler oraya çekilebilmekteydi. Tabii bu enerji çekme işlemi, rahiplerce özel başka tekniklerde kullanılmak suretiyle, daha etkin bir şekilde uygulanmaktaydı. İsimler büyüsel güçle eş tutulmuştur. Herhangi bir şeyin adını bilmek onun üstünde belirli bir güç sağlar. Sadece, hakkında hiçbir şey bilinmeyen kontrol edilemez. Mısırlılar'ın isimlerini özenle korudukları ve onları her türlü negatif enerjiden uzak tutmaya çalıştıkları bilinmektedir. Bu nedenle tanımadıkları ve iyi niyetinden kuşku duydukları kişilere kesinlikle isimlerini söylemezlerdi. Benzer inanış hem Kızılderililer'de, hem de Orta Asya Türkler'inde de vardı. Bu inancın Orta Amerika, Orta Asya ve Mısır'da hayli yaygın olması bir tesadüf değildir Bu bölgelerin Mu Kültürü ile ilişkileri dikkate alındığında, bu ortak inancın kökenlerinin nereye dayandığı derhal anlaşılabilir.

Sözün Gücü, Sihirli Sözler – Dualar

Bu Bölüm, ölünün boynuna yerleştirilecek olan, Horus'un lacivert taştan yapılmış figürünün üstüne söylenecek. Bu, dünyada korunmak içindir ve ölü için mükemmel olan insanların, Tanrılar'ın

ve Ruh-ruhların şefkatli olmalarını sağlar. Bununla beraber, Neter-Khert'de büyü görevi de görür ama senin tarafından Osiris Ra namına düzenli olarak söylenmelidir.

Düzenli olarak söylenmesi gerektiğinin vurgulanması, önemli bir açıklamadır. Çünkü belli bir enerjiye sahip kelime ya da cümleleri arka arkaya söylemekle o enerjinin sürekliliği sağlanmaktadır. Mantra ve zikirlerin de çıkışı bu prensibe dayanmaktadır. Dua ve ilhâhiler için de durum ayinidir **Dua** ve **İlâhilerin temeli, Söz'ün Gücü'ne dayanır...**

Mısırlılar bunu *"Güç Sözleri"* olarak isimlendirmişlerdi...

Kadim zamanlarda ağızdan çıkan söz yaratıcı enerjileri harekete geçirirdi. O yüzden söylenen bir sözün geri alınması mümkün değildi. Çünkü sözün kullanımı, tezahür yasalarını harekete geçiren en etken yöntemdir.

Söz, Ruhun gücünü harekete geçiriyor, evrensel enerjiler de ruhsal enerjinin etkisiyle hedeflenen amaca yönleniyor ve sözün amacı bu şekilde gerçekleşiyordu. Yani kelime ya da kelimelerin söylenişi ile bir dizi tetikleme ortaya çıkıyordu. Bunun olabilmesi için bu tetikleme sistemi ile ilgili tam bir bilgiye ihtiyaç vardı. Dünya üzerinde ezoterik-inisiyatik çalışmaların gerçekleştirildiği hemen her yerde, *"Sözün Gücü"ünden*bahsedilir. Ancak şunu gayet iyi biliyoruz ki, günümüze kadar gelinceye kadar sözün gücü yitirilmiştir. Çünkü insanoğlu evrensel enerjilerle doğrudan bağını kaybetmiştir. Atlantis'ten sonra başlayan bizim devremizde, söz, ikili-düalist bir yapı içinde, çok anlamlı ve birbirine göre anlamı değişen süreçler için kullanılmaya başladı.Ve gerçeğin sana göresi, bana göresi oluştu. Ve en önemlisi yalan oluştu. Bizim devremizde artık yalan söylenebiliyordu.Yani gerçekler kolaylıkla karşıdaki bir varlıktan saklanabiliyordu. Hatta bundan yararlanarak kişisel fayda bile sağlanır oldu. Tufan Öncesi'ne ait uygarlıkların ilk dönemlerinde yalan yoktu. Tüm gerçekler olabildiğince açık herkesin gözü önünde bulunuyordu. Çünkü içtenliğin saklanması diye bir olgu yoktu. Çünkü sözün enerjisi sonsuzdu ve yalanın hedef aldığı şeyin o günlerde anlamı ve hükmü yoktu. O yüzden yalan yoktu. Çünkü *"Sözün Gücü"* vardı.

Günümüzde *"Sözün Gücü"ne* **yeniden ulaşabiliriz...**

Bizim devremize ait dinsel çalışmalarda evrensel enerjileri harekete geçiren *"Sözün Gücü"nden* yararlanabilmek için yapılan pratik çalışmalar, duanın temelini oluşturmuştur. İnsanlar bireysel ya da topluca gerçekleştirdikleri ibadetleri sırasında ettikleri dua ile, bilmeden de olsa bu tekniği aslında kullanmış ve halen de kullanmaya devam etmektedirler. *"Sözün Gücü"* ile

günümüzde de herkes için evrensel enerjileri harekete geçirmek mümkündür. Ama yeter ki, bunu bilinçli olarak yapabilelim. Sözün Gücü nereden geliyordu? Bu meseleyi birkaç cümleyle özetleyelim:

Birbirini tetikleyen enerjiler kelimelerin telaffuzuyla başlıyordu...

1- Duayı oluşturan kelimelerin üzerine yüklenen enerjinin bu kelimelerin telaffuzu sırasında açığa çıkması.

2- Bu sözlerin söylenişi ile oluşturulan düşünce enerjisi nin konsantrasyonu. Ve bu konsantre edilmiş enerjinin yönlendirilmesi.

İşte bu yönlenen enerjiler fizik planda ve ruhsal planda ayrı ayrı etkilere neden olmaktaydı. Fizik planda fiziksel etkilere neden olan bu enerjiler, ruhsal planda (astral) ruhsal etkilerin harekete geçişine neden olmakta ve bu harekete geçen enerjiler tekrar fizik plana yansımaktaydı.

MISIR MUMYALARI

Ölüler Kitabı'nın çeşitli bölümleri, ölünün mumyalanmış bedeni üzerine yüksek sesle okunmaktaydı. Bunun yapılmasındaki amaç, bedeninden ayrılmış olan varlığı ycinlendirmek ve ona başta öte alemle ilgili olmak üzere inisiyatik bilgiler vermekti. İşte bu noktada akıllara bir soru talılmaktadır: "Peki ama ölüler neden mumyalanırdı... "Mumyalamanın ardında metapsişik bir düşünce bulunmaktaydı. Ancak bu metapisişik düşünce üzerinde çok fazla durulmamıştır Mumyalamanın metapsişik anlamına geçmeden önce, mumyalamanın nasıl yapıldığını bir hatırlayalım. Tarihçiler'in Arkeologların, Fizikçiler'in ve Kimyacılar'nı birlikte yürüttükleri araştırmalardan çıkan sonuçlara göre:

Mısır'da Mumyalama işlemi yetmiş günde tamamlanırdı . Önce beden içindeki çürüyebilcek her şey boşaltılır ve vücut sodyum karbonatlı bir karışım içinde kurumaya bırakılırdı . Kalp ve böbrekler genellikle bedende bırakılır; karaciğer, akciğerler,mide ve bağırsakların her biri özel kavanozlarında saklanırdı. Beden kuruduktan sonra sodyum karbonattan temizlenir, yıkanır, yağlanır ve keten bandajlara sarılırdı. Zengin kimselere yüzlerini anımsatması için maske takılır. Mesela Kral Tutankamon’un maskesi altından yapılmış ve değerli taşlarla süslenmişti. İsis’in Muskası gibi muskalar da ölüyü öte alemdeki yolculuğunda koruması amacıyla bandajların arasına koyulurdu. Bu anlatılanlara

bir itirazımız yok. Ama ortada bir sorun bulunmakladır. Bu anlatılanları aynen uygulayarak yapılan mumyalama deneylerinin tümü başarısız olmuştur. Çünkü günümüz biliminin hesaba katmadığı bir etken, bu araştırmalarda göz ardı edilmişti. Mısırlılar mumyalama işlemlerini yukarıda özet halinde aktardığımız gibi yapıyorlardı ama bu işlemlere ek olarak ayrıca manyetik enerjilerden de yararlanıyorlardı. İşte göz ardı edilen etken buydu. Metapsişik çalışmalarda "manyetik dondurma" adı verilen bir uygulama vardır. Bu uygulamada ellerden çıkan manyetik enerjiler sayesinde, ölü organik maddeler çürümeden ve büyük bir oranda orjinal hali bozulmadan kalabilmektedir. Günümüz metapsişik çalışmalarında manyetik enerjilerini elleri vasıtasıyla aktarabilme yeteneğine sahip kişilerin (manyetizörlerin) ölü organik maddeleri (balık, çiçek, sığırdili vb.) manyetik yolla mumyalayabildikleri deneylerle ispatlanmış bulunmaktadır. Manyetik etkilerin gücüne göre bu mumyalanmış organizmalar bazen yıllarca renk, biçim ve bazı özelliklerini (tad, koku hariç) bozulmadan kalabilmişlerdir. Yoğun manyetik enerjilerin aktarılabildiği deneylerde, mumyalanan organik maddelerin üzerleri sanki ince bir mum tabakası sürülmüş görünümüne bürünmüşlerdir. Günümüzde Yuıtdışı'ndaki Üniversiteler'in Parapsikoloji kürsülerinde deneysel olarak araştırılan bu uygulama tekniğinin en iyi uygulayıcıları, bu bilglerini Atiantisliler'den almış olan Mısırlılar'dı.

Firavunların laneti değil, manyetik etkiler!...

Bazı firavunların mezarlarına giren tarihçilerin ve arkeologların başlarına gelen başdönmesi, bayılma, halisinasyon1ar görme ya da fiziksel bazı rahatsızlıklarla karşılaşmak gibi fenomenlerin nedenlerini, işte bu yoğun manyetik enerjilerde aramak gerekir. Binlerce yıl bozulmadan bu bedenlerin saklanabilmesi için ne kadar yoğun manyetik enerjilerin uygulanmış olabileceği düşünüldüğünde, yaşanılan bu sıradışı fenomenler daha iyi anlaşılabilir. Neyse bütün bunları bir kenara bırakalım... Ve asıl sorulması gereken soruyu soralım:

- 'Eski Mısırlılar ölülerini neden mumyalıyorlardı?..."

Eski Mısırlılar'ın en popüler geleneklerinden biri kuşkusuz ki, ölülerini mumyalayarak saklamalarıdır. Ancak şunu kesin olarak söyleyebiliriz ki, bu denli popüler olmasına rağmen mumyalama geleneklerinin gerçek anlamı üzerinde çok fazla durulamamıştır. Konuyu açalım...

Gerek eski ezoterik bilgiler, gerekse de son elli yıldır günümüze kadar yapılagelmiş metapsişik alandaki çalışmalara göre; ölümden sonra ruh ve beden ilişkisinin bir an önce kesilmesi, ruhun özgürleşmesine ve bu dünyadan daha kolay kopabilmesine büyük bir katkı sağlamaktadır. Söz konusu ettiğimiz bu ruh ve beden ilişkisinin ölümden sonra kesilmesine en iyi olanak sağlamanın yolu, bedenin bir an önce ortadan kaldırılmasıdır. Çünkü beden bir girdap gibi astral bedeni kendisine çeker. Ve varlığın spatyoma geçişini zorlaştırır. Bundan kurtulmak için bedeni bir an önce yakmak ya da gömmek en uygun yoldur.

İnisiyatik Ekoller'deki bu farklılığın nedeni neydi?...

Bilindiği üzere Mısır ve Hint - Tibet Ezoterizmi dünyaya felsefi açıdan yön vermiş iki büyük merkezdi. Ezoterzm'in en önemli kuralı, nerede olursa olsun, hangi toplumda varolmuş olursa olsun, temel gerçekleri hep aynı olmak durumundaydı. Şekilsel olarak bazı farklar varmış gibi görünse de, kökenine inildiğinde, tüm bu merkezlerdeki ezoterik kökenli bilgilerin hep aynı olduğu görülmüştür. Ancak bu sefer ciddi bir farklılıkla karşı karşıya olduğumuz görülmektedir. Eğer ölüm ve ölüm ötesi ile ilgili ezoterik bilgiler de aynı istikametteyse, bir yerde cesedin yakılması bir yerde ise yokedilmek bir yana, aksine saklanmak için özel uygulamalar yapılması bu konuda ciddi bir farklılığın olduğunu göstermektedir. İlk başta gerçekten de bu bir çelişkiymiş gibi görülebilir. Bu nedenle de meseleyi bu şekilde ortaya koymak istedim. Öncelikle şunu açıklamak isterim ki, ölülerin mumyalanması ilk başta genele yayılmış bir uygulama değildi. Mumyalanan ölüler inisiyatik alanda önde gelen kişilerdi. Bu, kökeni Atlantis'e ait majik bir uygulamadır. Mısır'ın son dönemlerinde dejenere edilmiş ve olur olmaz herkes mumyalanmaya başlanmıştır. Hata ölenin sevdiği hayvanlar bile...

Atlantis'e ait bu majik uygulama, Orta Asya Türkleri'nde görülen Atalar Kültü ile bağlantılı bir konudur. Konu ölümle ilgili olduğu için konuyu önce metapsişik kurallar içinde ele almak icabeder. Çeşitli toplumlarda da görülmekle birlikte özellikle Orta Asya Türk Geleneği'nde ön plana çıkmış olan Atalar Kültü, yaşarken ailenin koruyucusu ve reisi olan büyüğün, öldükten sonra da ailesini koruyacağı inancına dayanır. Bu inancın temelinde ise, metapsişik çalışmalarda ayrıntılı bir şekilde dile getirilmiş olan insanlara yardım eden bedensiz rehber varlıklar yatmaktadır. Gelelim Mısır'a...

İlk başta mumyalanan ölülerin inisiyatik alanda önde gelen kişiler olduğundan söz etmiştik. Bunun sebebi, söz konusu kişinin tesirlerini öldükten sonra da çekebilmekti. Bedenin ortadan kaldırılmayışıyla bu çok daha kolay sağlanabiliyordu. O dönemler Mısır inisiyatik çalışmaların merkezi olduğu için, bu enerjilerin merkezileştirilmesi çok önemliydi. Bunun için de böyle bir teknikten yararlanmışlardır. Bedenli yaşamlarında Mısır İnisiyasyonu'na hizmet eden bu varlıkların öldükten sonra da bu fonksiyonlarına belli bir süre daha devam etmelerini normal karşılamak gerekir. Mısır inisiyasyon merkezi olma fonksiyonunu bitirdiğinde her halde onlar da buraları çoktan terkedip gitmişlerdir.

SİMYA

Mısır'da uygulanan bir başka gizemli çalışma da simya alanında kendisini göstermiştir.

Simya: Maddenin gizli prensiplerini bulup maddeye hükmetmeyi amaçlayan okült bir bilim dalı olarak tanımlanmaktadır. Simya isminin kökeni Arapça'daki "El Kimya" sözcüğüdür Araplar'ın bu ismi kullanmalarının nedeni isi Mısır'la bağlantılıdır Antik Çağ'da Araplar, "siyah ülke" anlamına gelen "Khem" sözcüğünü Mısır için kullanmaktaydılar. Mısırlılar'da gördükleri bu çalışmaya da bu isimden hareketle türettikleri "El Kimya" ismini vermişlerdir. Günümüze kadar gelen Kimya isminin kökeni de bu isimlerle ilgilidir. Günümüz Kimyası'nın doğuşu da tamamen Simya'ya dayanır. Atlantisliler'in Mısır'a geldiği ilk dönemlerde Simya Thot Öğretisi'nin içindeki bir unsurdu. Sonraları bu tek başına alınmaya başladı. Bu haliyle en son İskenderiye Okulu'nda varlığını sürdürdü. Avrupa'ya ve Arabistan'a buradan yayılmıştır. Ancak o ilk günkü halinden çok şeyler kaybetmiş ve bir hayli yozlaşmış bir şekilde oralara ulaşabilnıiştir. Avrupa'da uzun bir süre büyücülükle eş tutulmuş gizli bir çalışma olarak görülmüştür O dönemlerde Avrupa'daki simyacıların büyük bir bölümü Bakır'ı Altın'a dönüştürme çabası içine girmişlerdi. Ancak orjinal halinden oldukça uzaklaşıldığı için bunda başarıya ulaşmak hiç de kolay olmuyordu. Hatta neredeyse imkansız bir hale bürünmüştü. Bu amaçla adına "Filozof Taşı" denilen bir maddeyi elde etmeye uğraşıyorlardı. Elde etmeye çalıştıkları tüm minerallerin türediği ilk madde cevheri olan filozof taşının iki önemli özelliği vardı. Birinci

özelliği maddelerin birbirlerine dönüşümünü sağlaması ikincisi ise ölümsüzlük sağlamasıydı. Ancak bu tanımlamalar Ezoterik Simya'nın anlaşılamamış, yozlaştırılmış sembollerinden ibaretti. Mısır'da Thot Öğretisi'nin içinde bir zamanlar varlığını sürdüren ve buradan da İskenderiye Okuluna taşınan Ezoterik Simya'da asıl amaç maddeleri birbirine dönüştürmek ya da uzun yaşamak değil, aydmlanmayı sağlayan "Şuur Dönüşümü"nü sağlamaktı. İskenderiye Okulu'nda bu dönüşüme "Büyük Eser" anlamına gelen "Ars Magna" ismi verilmekteydi. Ezoterik Simya ile uğraşan İskenderiyeli İnisiye Simyagerler için "Filozof Taşı" astral tortuların tamamiyle ortadan kaldırılmasını ifade eden bir sembolden ibaretti. İnisiye Simyagerler için metalin altına dönüşümü ise, bu astral arınmadan sonra meydana gelen auranın altın renginde ışıldamaya başlamasının bir sembolü konumundaydı. Ölümsüzlük kazanmak ise Dünya Okulu'na tekrar doğma zaruretinin ortadan kalkmasına karşılık gelmekteydi. Avrupa'daki simyagerler, ölümsüzlük sağlayan filozof taşının sıvı haline Abı Hayat ismi vennişlerdi. Ancak bu "su" da, onların bildiği anlamda bir sıvı değildi. Bu su, göksel - spiritüel tesirlere karşılık gelen bir semboldü. Onlar bunu da yanlış anlamışlardı. Orta Çağ'ın simyagerleri işi asıl amacından öyle bir çıkartmış durumdaydılar ki, tüm bunların birer ezoterik sembol olduklarını akıllarına bile getirmeden, imkansız bir uğraşın içine kendilerini adeta hapsetmişlerdi. Bakırı altına çevirerek dünyasal zenginlik kazanına hevesleri gözlerini öyle bir karartmıştı ki, bu yoldaki asıl hedef olan arınma ve sadeleşmenin gerçekleştirilmeden madde üzerinde hakimiyet kurulamayacağını hatırlarına bile getiremiyorlardı. Oysa ki gerçekten de maddeleri birbirine çevirebilmek de mümkündü... Altın elde etmek de... Ama amaç sadece altın olunca sadeleşme olamıyor, dolayısıyla hedefe ulaşılamıyordu. Çünkü Tufan Öncesine ait bilgilerden uzaklaşılmış Demir Çağı'nın yozlaştırıcı etkisi altına girilmiş durumdaydaydı...

ATLANTİS

Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda Tufan Öncesi Uygarlıklar ve bu uygarlıklarla ilgili çeşitli bilgilere de yer verilmiştir. Aşağıdaki satırlar Atlantis ve Atlantis'in son dönemlerinde ortaya çıkan büyük savaşla ilgilidir. Bu anlatılanlarla, Kur'an-ı Kerimde anlatılan geçmiş uygarlıklar hakkındaki ifadelerin birbirlerine ne kadar benzediğine özellikle dikkatlerinizi çekmek istiyorum:

Selam Thot'a! Nut'un çocuklarına ne oldu? Savaş açtılar, kavgayı desteklediler, kötülük yaptılar, şeytanları yarattılar, öldürdüler, sorunlara sebep oldular; doğrusu tüm yaptıklarında güçlü zayıfa karşı çalıştı.

Ey Thot'un kudreti, Tanrı Tem'in emrettiğinin yapılmasına izin ver! Sen kötülüğe kulak vermezsin, ne de yıllarını karışıklığa getirdiklerinde ve aylarını altüst etmek için itip kaktıklarında onlara kızarsın. Sana tüm yaptıkları içinde günahı gizlice işlediler. Ben onların yazma paletiyim ey Thot ve sana mürekkep kavanozunu getirdim.

Ben Osiris'in düşmanlarını parça parça eden, onun adına Sebau Şeytanları'nın ordusunun ayağına zincir vuran Tanrıça Nut'un çocukları olan Tanrılardanım. Ben günahı gizli yerlerinde işleyenlerden değilim; başıma kötülük gelmesine izin verme.

"Nuh'un Çocukları" ile Mu Uygarlığının mirasını devralan Atlantisliler kastedilmektedir. Metnin devamında yaşanan doğal aletler "fırtına" ve "felaket" olarak nitelenmekte ve bu felaket bittiğinde Osiris'e atıf yapılmaktadır ki, bu da Osiıis Öğretisi'nin tüm bu olup biten yıkımdan sonra varlığını sürdüğüne bir işarettir:

İki Toprak fırtınaya kapıldığında Set'in kötü güçlerine hakim olduğu gibi. Ben de hemen geldim ve yüzü saklı olan Tanrı'nın adımlarını geri çevirdim. Sığınağını aydınlattım. Felaketin bitirildiği gün, Tanrı Tet'in yanında dururum. Seni korumak üzere gözetirim ey Osiris.

İsyan'nın Oğulları bir daha asla kalkmayacak. Başı önde yere düştü, ön ayakları zincirle bağlıydı, arka ayakları ise Ra tarafından götürüldü.

Görmüş olduğunuz gibi, Mısır'ın Ölüler Kitabı öncelikle Mısır'ın İnisiyeler Kitabı'dır. Aynı zamanda majik bir kitaptır. Hem öldükten sonra varlığın geçireceği safhaları, hem de henüz daha Dünya'da yaşarken, inisiye adayına Öte Alemi tanımada büyük bir işlev görmekteydi. Her ne kadar o ilk orjinalinin bir kopyası günümüze kadar gelememiş olsa da, kopyalarının, kopyalan bile, bir zamanlar Mısır mabetlerinin derinliklerinde neler yaşandığı ve nelerle uğraşıldığı konusunda bize önemli ipuçlarını verebilmektedir. Gelecekte değeri sanırım çok daha iyi anlaşılacaktır... Böylelikle şu an için ulaşamadığımız ve mabetlerin derinliklerinde kalan diğer sırlar da, umarım bir gün tüm açıklığıyla ortaya çıkacaktır...

7. BÖLÜM

MISIR İNİSİYELERİ

Mısır'da yüzyıllarca sürdürülen inisiyatik eğitimin dünya üzerinde birçok etkileri ve bu etkilerin çeşitli yansımaları olmuştur. Çünkü dünya üzerindeki birçok ülkeden kalkıp Mısır'a gelip inisiye edilen kişiler, daha sonra geldikleri ülkelere dönmüşler ve eğitildikleri merkeze ait bilgileri üstü örtülü bir şekilde kendi ülkelerinde dile getimıişlerdir. Böylelikle inisiyatik sırlar bilgisine ait gelenek, farklı yerlerde, farklı görünümler altında yeşerme imkânı bulmuştur. Bunların başında Antik Yunan Kültürü gelir.

"Sayılar evrene hükmeder..."

"KutsalMatematik" ve "Sayılar Bilimi", Fisâgor tarafından işte tek bir cümleyle böyle ifade edilmişti... Evet... Antik Yunan Kültürü dendiğinde ilk akıllara gelen isim Fisagor'dur. Fisagor gerçekten de. Yunan Kültürü'nde çok önemli bir basamak taşı oluşturmuştur. Ancak Fisagor'a gelmeden önce Yunanistan'da yaşananları kısaca hatırlayalım... Böylelikle Mısır Kültürü ile Yunan Kültürü'nün bağlantılarını çok daha iyi gözler önüne serme imkânını elde edebileceğimizi düşünüyorum...

FİSAGOR ÖNCESİ YUNANİSTAN

Dişil Ay İnisiyasyonu'nun dejenere edilmiş hali olan "Baküs" ile Eril Güneş İnisiyasyonu'nun dejenere edilmiş hali olan "Apollon" dinleri Yunanistan'da bir arada yaşatılmaklaydı. Bunlar bir arada yaşamaktan ziyade, birbirleriyle sürekli çekişen ve birbirlerine üstünlük sağlamaya çalışan iki ayrı rahipler grubunun başını çektiği bir kaos ortamı içinde bulunmaktaydılar demek, aslında daha doğru olur. İşte bu dönemde (M.Ö. 800 - 700) Apollon Rahipleri'nin en büyük merkezi Delf Mabedi'ydi. M.Ö.

700'lerde bu iki grup arasındaki sürtüşme ciddi kıyımlara kadar ulaşmıştı. Azınlıktaki Apollon taraftarları, çoğunluğu ellerinde bulunduran Baküs taraftarlarınca yokedilrae tehdidi altında bulunmaktaydılar. İşte bu ortamda Örfe, Delf Mabedi'nin bakire rahibelerinden birinin oğlu olarak dünyaya geldi. Bu mabbette görevli rahibelerin bakire olması zarureti vardı. Bu nedenle söz konusu rahibenin, Tanrı Apollon tarafından hamile kaldığı iddiası halk arasında dolaşmaya başlamıştı. Benzer fenomenler bilindiği gibi başka dinlerde ve başka toplumlarda da ortaya çıkmıştır. Göksel Güçlerce hamile kalan bir bakire rahibeden doğduğu ileri sürülen Orfe'nin yaşamı tehlike altındaydı. Baküs taraftarlarının elinden kurtulmak için Örfe Yunanistan'dan kaçarak Mısır'a geldi ve Osiris Rahipleri'ne sığındı. Burada inisiye edilen ve Osiris Rahipleri arasında 20 yıl geçirerek "Sırlar Öğretisi"ni alan Orfe, Apolion Ögretisi'ni yeni baştan revize edip düzeltmek ve ona yeni bir çehre vermek göreviyle Osiris Rahipleri'nce ülkesine geri gönderildi. Mısır'a geldiği döneme kadar Yunanistan'da Apollon'un Oğlu olarak isimlendiriliyordu. Orfe ismi Mısır'daki eğitimini tamamlayıp Yunanistan'a döndüğünde kendisine verildi. Anlamı ***"Şifalı lşık"***. Bir zamanlar Osiris'in Atlantis'te yaptığı gibi, güçlü kişiliği ve bilgeliği sayesinde kısa sürede çevresine birçok yandaş topladı. Baküs Rahipleri'nin karşısına dikilecek kadar güçlenen Orfe taraftarları, halk üzerinde pozitif yönde büyük bir etki alanı yaratmayı başardılar. Orfe kendi ekolünü kurarken eski Yunan inançlarını reddetmedi. Eski inançlardaki Zeus, Diyonizos gibi ilâhlara ezoterik anlamlar yükleyerek Apolion Kültü'nün içinde bunları eritme ve bütünleştirme yöntemine başvurdu. Bir zamanlar Delf Mabedi'nde yaşatılan Apolion Kültü, Örfe tarafından revize edilip dejenere olmuş yönlerinden arındırıldıktan sonra Diyonizos Kültü olarak da anılan bir ekol yine aynı mabette yaşatılmaya devam ettirildi. Böylelikle ortaya "Zeus" ve "Diyonizos Kültleri" ortaya çıktı. Aslında Orfe'nin yaptığı yozlaşan eski inançlara ait sembollerin asıl anlamlarını kendi öğretisi içinde Yunan'a yeniden hatırlatmaktı. Örfe kendi öğretisini halka açıklarken Mısırlı rahiplerin yöntemini kullandı ve sırları perdeleyerek aktardı. Böylece Yunan Mitolojisi'nin ana öğeleri oluşmuş oldu. Ve bunu yaparken dejenere olmuş Ay İnisiyasyonu'nun bir uzantısı olan ve o dönemler

Yunanistan'da hakim öğreti halinde bulunan Baküs Dini'ne karşılık Diyonizos Kültü'nü etkin kıldı. Halk'ın Orfik Öğreti'den anladığıyla, bu öğretinin asıl sırları hiçbir zaman aynı olmadı. Zaten aynı olmamasına bizzat Örfe özen göstermişti. Çünkü Mısırlılar'ın kuralı böyleydi ve o da kayıtsız şartsız bu kurala uymak zorunluluğundaydı. O da öyle yaptı...

Orfik Öğreti'nin halka açıklanan kısmının özeti şuydu:

Tanrısal Ruhlar'ın en büyüğü Zeus'tur. Diyonizos ise onun oğlu yani tezahür etmiş ilahi kelâmıdır. Diyonizos yani Zeus'un tezahürü tüm insanların içinde gizlenmiş durumdadır. Bunu uyandırmak insana düşmektedir. Diyonizos her insanın kalbinde uyanmayı beklemektedir. Bu nedenle Orfe halka *"Tanrılar bizde ölür, bizde dirilir"* derdi. Bu sözünün ne anlama geldiğini ancak onun çok yakınındaki kısıtlı sayıdaki rahipler bilmekteydiler. Halk ise bu sözün altındaki gerçeği sadece küçük kırıntılarla sezinleyebilmekteydi. *"Evrensel İdare Mekanizması"*nın hiyerarşik yapısını halka, *"Tanrısal Hiyerarşi"* sözüyle anlatan Orfe; gerçek Tanrı'nın tek, ancak ikincil Tanrılar'ın sonsuz sayıda ve çeşit çeşit olduklarını söylemişti. Orfik Öğreti'ye göre *"Yarı Tanrılar"* (ikincil Tanrılar) kamil insan statüsüne erişerek yeniden doğuş zincirinden kurtulmuş *"İlâhi Ruhlar"*dır.

Kendini Bil

Bir zamanlar Delf Mabedi'nde yaşatılan Apollon Kültü, Orfe tarafından revize edilip dejenere olmuş yönlerinden arındırıldıktan sonra, Diyonizos Kültü ile birlikte yine aynı mabette yaşatılmaya devam ettirildi. Orfe'nin Diyonizos'u inisiyeler arasında "Tanrısal Işık" olarak sembolleştirilmişti. Bu ışığa ulaşabilmek için insanın kendi içinde gizli olan bu ışığa ulaşması gerekmekteydi. Bunun yolu ise insanın kendi sırlarını tanımaktan yani

kendini bilmekten geçmekteydi. Bu nedenden dolayı da mabedin kapısına iki sözcükten oluşan şifreli bir cümle yazılmıştı:

"Kendini Bil"

Daha sonraları bu söz, Sufiler arasında da yayılarak, "kendini bilmeyen Rabbi'ni bilemez" şeklinde Anadolu'da da kullanılmaya başlanmıştır...

Dört Dorik sütun üzerindeki üçgen bir çatıdan oluşan Delf Mabedi, sadece Ezoterik Öğreti'nin temellerini bünyesinde barındırmakla kalmamış, bu şekliyle de büyük bir sırrı içinde barındırdığını gelecek kuşaklara aktarmıştır. Çünkü mabedin üzerine inşa edildiği dört sütün, Mu İnisiyatik Kültürü'nün temelini oluşturduğu "Dört Büyük Kozmik Varedici Gücün" sembolleriydi. Bunlar Ruh Enerjisi, Zaman Enerjisi, Fizik Enerjisi ve Hayat Enerjisi'ydi. Dış halkaya ise bu sır: Ateş, Hava, Toprak ve Su sembollerine büründürülerek aktarılmıştır. Bu dört sütün aynı zamanda insanoğlunun varolduğu fizik ortamı yani dünyayı, bir başka deyişle mikro kozmosu da temsil etmekteydi. Dört sütunun üzerindeki, ucu yukarı, yani İlâhiliğe dönük olan üçgen tavan ise, insanın ulaşmaya çalıştığı Tanrısallığın yani makro kozmosun sembolüydü. Dört ana sütun ve tepesindeki üçgen biçimli çatısı bulunan Delf Mabedi'nin içinde ateş yanan Altın bir kaseyi başlarıyla tutan, birbirine spiral şeklinde sarih üç yılandan oluşan Bronz bir sütun bulunmaktaydı. Bu sütun daha sonraları Osmanlılar'ca İstanbul'a getirilmiştir. Halen, üst kısmı kırılmış durumda, İstanbul'un Sultanahmet Meydanı'nda bulunmaktadır.

Örfe, Mısır'da öğrendiklerini aynen uygulamış kendi okulunu kurmuş ve kendi yandaşları arasından uygun gördüğü kişileri seçerek, onları sırlar öğretisine inisiye etmiştir. İşte o günleri zihnimizde daha iyi canlandırabilınek için gelin şimdi Delf Mabedi'nin içinde yaşananları hep birlikte izleyelim...

Delf Mabedi'nde İnisiyasyon

Rahipler meşalelerle aydınlatılmış sunağın çevresinde ilâhiler söyleyerek büyükçene bir halka oluşturacak şekilde sıralanmışlardı. Elinde kozalak başlı asası ve belinde ise ışıltılar saçan kristallerle bezenmiş, Altın'dan yapılmış bir kemer bulunan Örfe, üstüne giydiği beyaz keten elbisesiyle ağır ağır yürüyerek rahiplerin oluşturduğu halkanın tam ortasına gelip, heyecandan rengi solmuş ve hayranlıktan titremeye başlamış bir halde kendisini bekleyen müridinin yanına oturmuştu...

Uzun bir süredir mabette eğitimi süren genç müride Delf in sırları az sonra Örfe tarafından rahiplerin huzurunda açıklanmaya başlayacaktı...

Meşalelerin aydınlattığı mabedin sunağında rahiplerin söylediği ilâhi, Orfe'nin yerini almasıyla bir anda kesilmiş ve herkes bundan sonra olup bitecekleri beklemeye başlamıştı...

Mabedin derinliklerinden gelen meditatif bir müziğin sesi, Orfe'nin sözleriyle tam aynı anda başlamış ve Orfe müridinin omuzuna elini atarak ilk sözlerine babacan bir tavırla şöyle başlamıştı: Hakikate ulaşabilmek için kendi iç aleminin derinliklerine gömül. Bedenini düşüncenin ateşiyle eritip yok et. Alev nasıl için için kemirdiği odundan ayrılıp serbestleşiyorsa, sen de maddeden aynı şeklide kopup serbestleş. Ruhun ancak bu takdirde Ezeli - Ebedi Sebeplere doğru yükselebilir. Şimdi sana Delf'e ait ilk sırları örtülü bir şekilde ifşa edeceğim... Bu sırların üzerindeki örtüyü açacak olan ben değilim. Bunu ancak sen yapabilirsen, mabedimizin sırlarına ulaşabileceksin. Önce şu yüce sırrı dinle:

Yer ile Gök evlidir. Ancak Gök ile Yer arasındaki bu İlâhi Aşkı, özel yol mensubu olmayan kişi bilemez. Engin göklerde de, yeryüzünün derinliklerinde de Tek Olan Varlık hüküm sürmektedir. Bu varlık Zeus'tur. Çok latif aşk ve sevgi de odur, kudretli kin de odur. O hem eril hem de dişil ateştir. Hem Zevc'dir, hem de Zevce. Hem ilâhi Ana, hem de ilâhi Baha'dır. O yüce bir Kral yüce bir mürşittir. Bazen sevgisiyle yeryüzünü kucaklar bazen de oklarıyla yeryüzünü vurur. Ama O'nun rahipleri olan bizler, onun özünü biliriz. Biz onun oklarından korunabiliriz ve hatta bazen onları yönlendirebiliriz bile.

Diyonizos ise O'nun Oğludur. Yani O'nun tezahür etmiş kelâmıdır. Bir zamanlar geldiği mekanı gökler ama şimdi yaşadığı mekanı ise yaşayan kalplerdir. O kalplerde uyuyan bir Tanrı'dır. Onu ancak özel yol mensupları uyandırabilir. Bunu sen de yapabilirsin...

Sen de bizlerden biri olabilirsin. Gönül gözünle tüm bu anlattıkları seyredebilir ve kavrayabilirsin. Bizler ruhların kurtarıcılarıyız. Mıknatıslar misali biz insanları cezbederiz. Tanrılar da bizi. Tanrılar bizde ölür, bizde dirilir. İşte tam bu sırada Orfe'nin önünde diz çökmüş ve ellerini gökyüzüne doğru kaldırmış, vecd hali içinde mürşidini dinleyen müridin yanına gelen bir rahip, müridin başına ellerini koyarak güçlü manyetik enerjilerini aktarırdı. Böylelikle müridin vecd halini daha derinleşmesine yardımcı olurdu. Rahip ellerini müritten çekerken şunları söylerdi:

Söze dile sığmaz Zeus ile, her üç alemde de yani ölüm ötesi derinlikerde de, dünyada da, göklerde de onun sırrını ifşa eden Diyonizos senin benliğini Tanrılar'ın ilmiyle doldursun. Bir süre sonra içine girmiş olduğu vecd halinden çıkan müritin çevresinde halka oluşturmuş bulunan rahipler, dönerek dans etmeye başlarlardı. Sırlar Ritüeli adı verilen bu ayinin sonunuda mürit sütünlu salondan çıkartılarak tek basma bir odaya alınarak birkaç saat dinlendirilirdi. Vecd halinden yeni çıktığı için buna ihtiyaç vardı. Gerekli olan dinlenme süresinin sonunda Oıfe yine o kendisine has heybetiyle müridin odasına gelirdi. Mürit yaşadıkları ve hissettikleri ile ilgili kısa bir açıklama yaptıktan sonra sözü yine Örfe almaktaydı.

- Buradan Tanrılar'a doğru uzanan yol diktir, çetindir, zorlu bir yoldur bu. Önce çiçekli bir patika gelir. Ardından aşılması imkansızmış gibi görünen dik bir yamaç, sonra da muazzam bir mekanın ortasında yer alan yıldırımlı kayalıklar. Görücünün ve Elçi'nin yeryüzündeki kaderi budur evladım... Sen ovadaki çiçekli patikada yürü. Ötesini bırak.

- Susuzluğumu giderdikçe hararetim daha da artmakta. Bana öğretmiş olduğun Tanrısal hiyerarşide yer alan varlıklan görmek mümkün mü? Onları bir gün görebilecek miyim?

- Evet ama beden gözlerinle değil. Gönül gözünle. Fakat şu anda sadece beden gözlerinle görmeyi biliyorsun. Vecd'deki derinleşmen yeterli gözükmüyor. Gönül özünü açabilmen için uzun süre çalışman gerek. Büyük ıstıraplara katlanman gerek. Bu zorlu yola girmeye kendini hazır hissediyor musun?...

Bu yolda ilerlemeyi seçip seçmemek tamamen müridin seçimine bırakılmaktaydı. Eğer bu zorlu yola girmeye mürit karar verirse, inisiyasyonun bir üst aşamasına geçilmekteydi ki, bu inisiyasyonun üçüncü ve son aşamasına karşılık gelmekteydi. Aynı zamanda bir sınav niteliği de taşıyan bu karşılıklı konuşma sonucunda eğer mürit devam etme kararı alırsa, Örfe sözlerini şöyle bitirirdi.

- Madem ki istiyorsun, dinle öyleyse... Tesalya'daki sihirli Tampe Vadisi'nde özel yol mensubu olmayanlara yasak olan mistik bir mabet vardır. Özel yol ehline ve görücülere Diyonozos işte orada görünmektedir. Gelecek yıl seni orada düzenlenecek gizli ayine davet edeceğim. Orada sihirli bir uykuya dalacaksın, işte o sırada ben de senin gözlerini ilâhi Alem'e açacağım. Yeter ki, o güne kadar auran temiz kalabilsin. Aksi takdirde orada muhatap olacağın enerji karşısında felç geçirebilir hatta yaşamını dahi yitirebilirsin. Mürit o gün gelinceye kadar mabette tam bir arınma çalışmasından geçirilmekte ve kendisine mabedin gizli kitapları okutturulmaktaydı. Sedir ağacından yapılmış sandıklarda saklanan bu kitaplar papirüs rulolarından oluşmaktaydı. Bunların bir kısmı Orfe'nin Mısır'dan getirdiği papiılis rulolarıydı. Diğerleri ise mabedin yazıcıları tarafından Fenike ve Yunan dillerinde yazılmış olan papirüs rulolarından oluşmaktaydı. Yunan dilinde bizzat Orfe'nin yazdığı kitaplar da mabedin kütüphanesinde bulunmaktaydı.

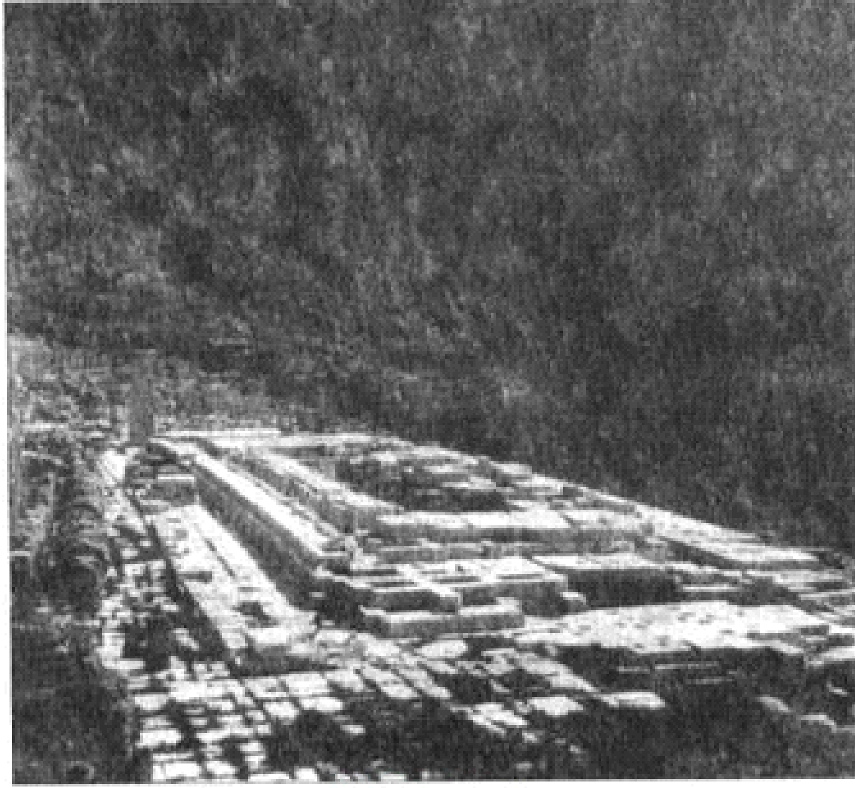

Delf Mabedi'nin kitaplığında saklanan bu ruloların çok az bir kısmı günümüze kadar gelebilmiştir. Büyük bir bölümünün akıbeti bilinmemektedir. Eğer bir zamanlar birileri tarafından hiç değilse bazıları saklonmışsa, umarız aradan geçen süre içinde kaybolmomışlardır.

Orfe tarafından kaleme alındığı bilinen ama ne yazık ki günümüze kadar gelememiş olan bu kitaplar arasında şunlar yer almaktaydı:

Hermetik felsefe taşını konu alan "Argonotikler", kozmogoniyi işleyen "Demetreid", teolojiyi içeren "Baküs'ün Kutsal Şarkıları", Ayinsel sırlara yer veren "Ruhların Perdesi", simyayı konu edinen "Dönüşümler Kitabı."

Mabette aynca dünyanın fiziksel yapısı, atmosferi, ve bitkiler alemi ile ilgili de son derece önemli bilgiler içeren kitaplar bulunmaktaydı.

DELF MABEDİ

Geniş bir alana yayılmış bu inisiyasyon merkezi, Orfe'nin Öğretisi'nin merkezi konumundaydı. Daha sonraları Fisogor da bu mabette inisiyatik öğretisini sürdürmüştür. Bir zamanlar önemli bir kehanet merkezi olarak da işlev görmüş olan mabedin bugünkü kalıntıları bile muhteşemdir.

Tanrısal Düzeni Görmek

Az sonra Oıfe'nin Öğretisi'nde Diyonizos'u görmeyle ilgili anlatımlara yer vereceğiz. Ancak bu konuya girmeden önce bunun ne anlama geldiğini ortaya koymak istiyorum. Tanrıyı görmek demek en genel anlamıyla "Tanrısal Düzeni Farketmek" demektir.

Tanrıyı görmekle ilgili bir anlatım Tevrat't da yer alır. Bir zamanlar Sina Dağı'nda yaşanan bu olaydan Kur'an-ı Kerim'de de bahsedilmiştir:

Musa'ya tayin ettiğimiz vakitte gelip Rabbi onunla konuşunca

Musa: "Rabbim! Bana Kendini göster, Sana bakayım" dedi.

Allah: "Sen Beni göremezsin ama dağa bak, eğer o yerinde kalırsa sen de Beni göreceksin" buyurdu. Rabi dağa tecelli edince onu yerle bir etti ve Musa da baygın düştü; ayılınca: "Yarabbi, münezzehsin. Sana tevbe ettim, ben inanların ilkiyim" dedi. (Araf Suresi: 7/143)

Orfe Öğretisi'nde Diyonizos'u, Musa'nın Öğretisi'nde ise Elohim'i görme isteği ezoterik bilgilere göre iki anlama sahiptir:

Birincisi: Görmek demek anlamak manasına gelir. Yani teorik olarak bu Evrensel İdare Mekanizması'na ait anlatılan unsurların ne anlama geldiğini tam olarak idrak etmek demektir.

İkincisi ise: Teorik olarak algılanan bu sırrın deneyimlenmesidir. Yani Örfe Öğretisi'nde Diyonizos ismiyle, Musa'nın Öğretisi'nde ise Elohim'le ifade edilen ruhsal idareci planla, doğrudan ruhsal irtibata girmek kastedilmektedir. Her ikisinde de bu irtibatın gerçekten de kurulmuş olduğunu bize sunulan anlatımlardan rahatlıkla anlayabiliyoruz. Şimdi gelin Tampe Vadisi'nde yaşananların içine girip biz de o anları gözümüzde canlandıralım.

Diyonizos Bayramı

Gökyüzü ile kurulan ruhsal irtibatların gerçekleştirildiği özel günlere tüm inisiyatik çalışmalarda "Bayram Günü" denmiştir. Daha sonra bu sözcük dinsel literatürde de kullanılmıştır. Bu özel günler bizzat inisiyelerce tertip edilmekte ve bu günlerin birçoğuna, uzaktan izlemek kaydıyla halkın da katılmasına izin verilmekteydi. Böylelikle çekilen enerjiden herkesin yararlanması sağlanmaktaydı. Bu özel günlere katılan halk pasif bir şekilde sadece orada bulunmak suretiyle bu yüksek seviyeli süptil ruhsal enerjilerle adeta yıkanmakta ve bir anlamda şarj olmaktaydı. Bu enerjilerle muhatap olmak herkes üzerinde anndırıcı ve şuuru yükseltici etkilerde bulunmaktaydı. Diyonizos Bayramları adı altında düzenlenen ve adeta bir şöleni anımsatan ayinsel ritüellerde de gerçekleştirilen buydu. Fakat Tampe Vadisi'nde düzenlenen ayine sadece özel yol mensupları dahil olabilmekteydi. Özel yol mensuplarının haricinde hiç bir kimsenin buraya

gelmesine izin verilmezdi. Çünkü burada diğer bayramlarla karşılaştırılamayacak derecede çok yüksek seviyeli enerjilerin odaklanması söz konusuydu. Bu enerjilere aurası müsait olmayanların dayanabilmesi mümkün olmadığı için böyle bir kısıtlamaya gidilme zorunluluğu bulunmaktaydı.

Orfe'nin müridine: "Yeter ki, o güne kadar auran temiz, kalabilsin. Aksi takdirde orada muhatap olacağın enerji karşısında felç geçirebilir hatta yaşammı dahi yitirebilirsin." demesinin nedeni işte bundan dolayıydı.

Orfe'nin dediği gibi eğer mürit aurasını o güne kadar yeteri kadar temiz tutabildiyse, mabetteki bir rahibin eşliğinde ayinin gerçekleştirileceği vadiye getirilirdi. Bundan sonrasını gelin yine hep birlikte izleyelim...

Tampe Vadisi'nde Yaşananlar

Mürit rahiple birlikte gecenin karanlığında ilerlerken, önünü zar zor görebilecek bir yolda ilerleyerek vadiye doğru yol almaktaydı... Her iki yanında yüksek sivri kayalıkların bulunduğu dar ve derin bir boğazdan geçip genişçe bir vadiye ulaştıklarında, uzaktaki bazı patikalardan tüm vadiye yayılan birkaç ışığın belirdiğini gördüler. Garip bir ışıktı bu. Gözleri kamaştırmayan sımsıcacık ışık dalgaları vadiye adeta akıp durmakta ve geçtikleri yeri aydınlatmaktaydı. Ağaçların arasında oraya buraya gidip gelen ışıklar bir süre sonra ortadan kaybolmuştu. Sadece olup biteni sanki bir rüya alemindeymiş gibi seyretmekte olan müride bu konudaki açıklama yanındaki rahipten gelmişti:

- "Bunlar özel yol mensupları, demek ki yürüyüşe geçmişler. Her grubun meşaleli bir rehberi vardır. Biz de onları izleyeceğiz."

Mürit her grubun başındaki meşaleli rehberlerinin bu ışıklan saçtığnı anlamıştı ama bu yayılan ışığın bilinen bir meşaleden değil de, o grubun rehberinin aurasından yayıldığını daha sonra anlayacaktı. Nitekim gördüğü ışığın yapısı daha önce gördüğü meşale ışıklarına benzemediğinin farkındaydı. Ortada garip bir şeylerin döndüğünü ilk işte o zaman

hissetmeye başlamıştı. Sağındaki ve solundaki patika yollardan birçok grubun aynı yöne doğru ilerlemekteydi. Sonunda tek bir yolda birleşen gruplar Tampe Vadisi'nde toplandıklarında, sadece Delf Mabedi'nin rahiplerinin değil tanımadığı birçok grubun burada yer aldıklarını gören mürit bunların kimler olduklarını sormuştu. Belli ki buraya başka inisiyatik gruplar da gelmişti...

- "Burada gördüğün herkes bu akşam Diyonizos Sırlan'na inisiye olmaya gelmiş bulunuyor. Burada kimse kimsenin adını bilmez. Aksine herkes kendi adını unutur. Çünkü özel yol mensupları kendilerine tahsis edilmiş olan alana girmeden önce, kirli çamaşırlarını atıp yıkandıkları ve ardından da temiz keten elbise giydikleri anda asıl adlannı atıp yerine bir yenisini edinmektedirler. Bu insanlar yedi gün yedi gece boyunca değişime uğrayıp yeni bir yaşama geçmek için buraya gelmiş bulunuyorlar."

Demek ki, burada tam yedi gece kalacaktı... Bu kendisine daha önce söylenmemişti. O bir gecelik bir ayine katılıp geri döneceklerini zannediyordu!... Artık büyük bir değişimin eşiğinde olduğunu çok iyi anlamıştı. Bunun şimdiye kadar katıldığı ayinlere hiç benzemediği ortadaydı. Bunu farkettiği an, içinin ürpermesine engel olamamıştı. Acaba kendisini burada neler bekliyordu?!... Tam bu düşünceler peşpeşe zihninden akıp gitmekteydi ki, havanın yavaş yavaş ağırmaya başladığını farketti. Artık büyük korteje katılan küçük gruplar çok daha iyi görülebiliyordu. Farklı noktalardan gelen gruplar bir alanda toplanmıştı. Kısa bir mola verildikten sonra biraz ileride elinde asasıyla beyaz keten kıyafetli Orfe'nin orada olduğunu gördü. Mürşidini görmek müridi hayli rahatlatmaya yetmişti. Tüm grupların gelmesinden sonra kortej Orfe'nin önderliğinde yeniden yürüyüşe geçti. O ana kadar kendisiyle birlikte yürüyen rahiple birlikte Delf mabedinin diğer rahiplerine katılmışlardı. Havanın da iyice aydmlanmasıyla, içindeki gizemli düşünceler dağılıp gitmişti. Oluşan kortejde sadece Yunanistan'daki inisiyatik gruplar değil, başka ülkelerden de gelen grupların bulunduğu anlaşılıyordu. Çünkü bazı grupların farklı lisanlarda konuştuklarını duyabiliyordu.

Tampe Vadisi'ne ulaşıldığında vadide bulunan bir tepenin üzerine inşa edilmiş "Gizli Diyonizos Mabedi" tüm heybetiyle nihayet karşılarında belirmişti. Ağır adımlarla tepeyi tırmanan kortej sonunda mabede varabilmişti... Başlarındaki kukuletaları yüzlerinin büyük bir bölümünü gizleyen ve yeşil cüppeler giymiş bulunan oniki rahip, kendilerini avluda karşılamıştı. Bir platformun üzerinde bulunan oniki rahibin önünüde Örfe yerini alarak, mabede gelen korteje seslenmeye başladığında Orfe'nin tüm vücudunu bir ışık halesinin kapladığını herkes gözleriyle görebiliyordu. Mabette yaşanılanları tam olarak bilmiyoruz. Çünkü burada yaşananlar gerçekten de büyük bir sır olarak saklanmıştır. Ancak mabede gelindiğinde Orfe'nin korteje yaptığı şu konuşma mabette olanları adeta özetler niteliktedir.

- Yeryüzü ıstıraplannın ardından tekrar doğmak üzere buraya gelmiş bulunan sizlere selâm olsun... Karanlıktan çıkmış olan ey özel yol mensupları, gelin mabedin nurundan kana kana için. Şu anda başlarınızın üzerine yansıtmaya başladığım ışık, Diyonizos'un arı ışığıdır. İnisiyelerin yüce güneşidir. Bu güneş ruhlarınızın derinliklerinde ışıldamaya başlayacak. Çünkü bu yolda sarfettiğiniz çabalarınızla bu yıkanmayı hakkettiniz. Bu size sunulan bir ayrıcalık ve rahmettir, Uzun bir karanlık yaşamlar dizisinden sonra bir gün bu ıstıraplı tekrardoğuşlar çemberinden kurtulacak ve hep birlikte Diyonizos'un ışığında tek bir beden ve tek bir ruh olacaksınız. Dünya'da bize rehberlik eden İlâhi Kıvılcım içimizde bulunmaktadır. O mabette meşale, gökte yıldız haline gelir. Göklerin enginlikleri burada size ayan beyan olacaktır. Muhatap olmaya başladığınız Diyonizos'un ışığı astralinizdeki tüm tortuları temizleyecek ve böylelikle herbirinizin gönül gözü açılacaktır. Bu gerçekten de size sunulan büyük bir ayrıcalıktır. Buraya arınmak için gelen ey özel yol mensupları... Arınmakla neyi elde etmiş olacağız? Evet.., Bu sorunun cevabını artık hepinizin bilmesini istiyorum. Ruhlar ışıklı aleme döndüklerinde astral bedenlerinin üzerinde geçmiş yaşamlarının tüm hatalarını lekeler halinde taşımaktadırlar. Onları silip atmak yani kefaretlerini ödemek için dünyaya tekrar doğmak zorunda kalmaktadırlar. Ancak annmışlar Diyonizos'un güneşine

gitmektedirler. İşte arınmakla elde edilecek olan budur. Diyonizos'un ışığını üzerinize saçtığı şu an size diyorum ki, seviniz, çünkü her şey sevmektedir. Yeraltındaki Tanrılar da göklerdeki Tanrılar da... Seviniz. Ama karanlığı değil, ışığı seviniz. Şimdi Diyonizos'u daha da güçlü bir şekilde ışığını sizlere ulaştırması için davet ediyorum. Kendinizi ona teslim ediniz. Ve Evohe'yi terennüm ediniz...

Bunun üzerine mabedin avlusunun dört bir yanında hazır bulunanlar hep bir ağızdan "Evohe!" diye haykırmaya başlamışlardı.

- "Evohe!", "Evohe!", "Evohe!"

Yüzlerce kişi tarafından aynı anda haykırılan bu çığlık vadiye dalga dalga yayılmış ve kayalıklarda yankılanmaya başlamıştı. Ve vadinin çevresinde koyunlarını otlatmakta olan çobanlar da bu çığlığa, -ne anlama geldiğini bilmeseler de- içleri ürpererek cevap vermişlerdi:

- "Evohe!"

Şifrelendirilen "Gizli Kod"

Örfe ve taraftarlarının etkisi tüm Yunanistan'a dalga dalga yayılırken, belli bir süre sonra "Evohe" sözcüğü Orfeik İnisiyasyon'un gizli parolası haline geldi. Kutsal ayinlerde ve bayramlarda Evohe sözcüğü, yüzlerce katılan tarafından bir slogan gibi hepbir ağızdan haykırılmaya başlanmıştı...

- "Evohe..., Evohe..., Evohe..."

Bu haykırışlar, adeta yeri göğü inletiyordu. Neyi ifade ettiği sadece Orfe'nin gizli inisiyasyonundan geçenlerce bilinen bu şifreli sözcük, halk tarafından Orfe'nin Öğretisi'nin bir sembolü olarak benimsenmişti. Ne anlama geldiğini tam olarak bilmese de, bu sözcüğü tekrarlamak halk için Orfe'ye bir bağlılık ifadesi olarak görülmekteydi. Bu aslında Mısır'a ait kodlanmış şifreli hecelerden oluşan bir sözcüktü. Bu sözcüğü oluşturan hecelerin Mısır'daki orjinal telaffuzu "He vau he" şeklindeydi. Ayrıca

Mısır'da bu sözcüğün başına bir de "lod" hecesi eklenmişti. Yani tam sözcük şu şekildeydi:

"lod + He Vau He"

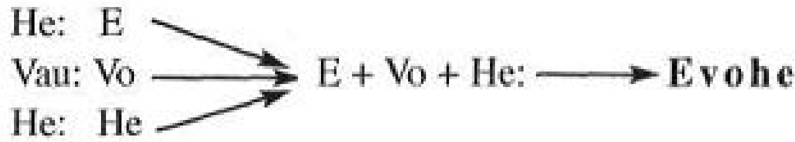
Bu şifreli söz Mısır'ın, Orta Doğu'nun, Fenike'nin, Anadolu'nun ve Yunan'ın tüm inisiyelerine ait kutsal bir haykırış şekliydi, "lod He Vau He" şeklinde telaffuz edilen dört kutsal harf, Tanrı'nın varoluşu ezelden beri içten ve dıştan sarıp sarmalamış olduğunu temsil etmekteydi. Bu harfler varoluşun bütününü, yani evrenin tümünü kucaklamaktaydı.

Mısır'da "lod" Osiris'e karşılık kullanılmış bir kotlamaydı. Her yerde ve her şeyde bulunan Ezeli-Ebedi Eril enerjiyi sembolize etmekteydi.

"He Vau He " ise görünen ve görünmeyen formuyla. Ezeli- Ebedi Dişil enerjiyi ifade etmekteydi. Bu da İsis'e karşılık gelmekteydi.

Mısır'da '"lod + He Vau He" şeklinde telaffuz edilen bu şifreli kodlanmış sözcük, Orfe'nin Öğretisi'nde "Evohe" halini almıştı.

Yani Örfe "lod + He Vau He" kalıbının içinden sadece "He Vau He " kodunu kullanmıştır ki, bu da İsis İnisiyasyonu'na karşılık gelmekleydi. Bu da aynı zamanda, Orfe'nin Mısır'daki geçtiği eğitimin derecesini göstemıekteydi. Mısır mabetlerinin derinliklerinde "He Vau He" şeklinde telaffuz edilen bu şifreli sözcük. Örfe taraftarlarınca küçük bir ses uyumuna uğratılmış ve ortaya '"Evohe" çıkmıştır:

Görüldüğü gibi Mısır'da "lod + He Vau He" şeklinde teleffuz edilen kodlanmış bu sözcükten uyarlanan bir şifreyi Örfe kendi öğretisinin sembolü haline getirmiştir. Bu kodlamada gizlenen gerçek, öğretisinin aslında İsis İnisiyasyonu'nun perdelenmiş bir şekli olduğuydu. Aynı kodlama Musa Peygamber tarafından da kullanılmıştır. Türkçemize Yahova olarak geçen Tevrat'taki bu sözcüğün îbranice'deki karşılığı IEVE'dir.

Burada I: Osiris'e, EVE: İsis'e karşılık gelir.

Birleştirilmiş IEVE ise, Osiris-İsis İnisiyasyonları'na ve aynı zamanda varoluşun iki kutsal kutbuna karşılık gelir. Biz tekrar Gizli Diyonizos Mabedin geri dönelim...

İnisiyatik Sırların Açıklanması

Gizli Diyonizos Mabedi'nde Yedi gün yedi gece süren astral yıkanmanın yanı sıra, mabede gelen özel yol mensuplarına öğretiye ait gizli sırlar, bizzat Örfe tarafından mabedin yeraltındaki gizli odalarda aktarılmaktaydı:

Yaradan bir ve tektir. Her yerde onun kudreti hükümrandır Ama Tanrılar sonsuz sayıda ve çeşittedirler. Uluhiyet ezeli-ebedı ve sonsuz-sınırsızdır. Yerkürelerin ve yıldızların kendi idareci ruhları vardır. Bu ruhların hepsi Zeus'un semavi ateşinden ve ilk ışıktan hasıl olmuşlardır. Gerçek mahiyetine vakıf olunamaz ve şaşmaz değişmez nitelikli olan bu yarı şuurlu ruhlar, düzenli faaliyetleriyle yüce bütünü yönetmektedirler. Bunlara yarı Tanrılar ya da ışık salan ruhlar da diyebilirsin. Bunlar bir zamanlar insan iken, alemler skalasından basamak basamak aşağılara inip, sonra da siklustan siklusa şanları ve şerefleriyle sıçraya sıçraya tekrar yukarılara tırmanmış ve böylece tekrardoğuş zaruretinden kurtulmuş olan İlâhi Ruhlar'dır. Onlar daha geri düzeyli varlık gruplarına kumanda etmekte, dünyaları yönetmektedirler. Uzaktan veya yakından bizi sarıp sarmalamış bulunan ancak özleri bakımından ölümsüz olmalarına rağmen, daima halklara, zamana ve bölgelere göre değişiklik arz eden kisvelere bürünmektedirler. Onları inkâr eden inançsız kişi neyi inkâr ettiğinin farkında değildir. İnançlı kişi de bilmeden tanımadan aslında onlara ibadet etmektedir. Ancak inisiyelere gelince... Inisiyeler onları kendilerine cezbetmekte ve görmektedir. Dipsiz derinliklerdeki karanlık güçleri alt etmek ve engin göğün yer ile evlenmesini sağlamak ve bu sayede yerkürenin ilâhi sesi dinlemesini mümkün kılmak için tüm ömrümü

harcadım. Eğer onları bulmak için bu kadar uğraştıysam, eğer ölüme meydan okuduysam, eğer ölüm ötesi mekâna gittiysem hepsi bunun içindi...

Yerin Gökle evlenebilmesi için yerin bu evliliğe hazırlanması gerekir, Bu adeta bir akort işi gibidir. Buraya gelen siz özel yol mensupları, burada akort edilecek ve gökyüzü ile yeryüzünün evliliğine şahit olacaksınız. İnisiyatik sırların aktarılışını çok özel ve çok gizli ayinler takip etmekte ve bu ayinlerde, yukarıda sözü edilen gökyüzünün "Işık Ruhtan" mabede davet edilmekteydi. Bu, inisiyatik bilgilendirmenin ve astral yıkanmanın en önemli anlarını oluşturmaktaydı. Ancak bu ayine mabede gelenler arasından bizzat Orfe'nin seçtiği sadece 10-15 kişi dahil edilmekteydi. Bundan sonrasını yine birlikte takip edelim:

Örfe ilk olarak daha önce söz verdiği müridini çağırarak yeraltında özenle hazırlanmış bulunan ve ilk bakışta bir mezara benzeyen oyuğa uzanmasını istemişti.

- Şimdi mistik bir deneyim yaşayacak ve Tanrıları sen de görebileceksin. Şu kayanın içine oyulmuş boşluğa uzan... Hiç bir şeyden korkma... Az sonra sana daha evvel söylemiş olduğum sihirli bir uykuya dalacaksın. Önce bir titreyeceksin. Ardından feci şeyler göreceksin. Ama daha sonra duyularını ve iç varlığını tatlı bir ışık duyulmadık işitilmedik bir mutluluk kaplayacak.

Mürit kendisine söylendiği gibi oyulmuş kayanın içine uzanmış ve bundan sonra olacaklara, kendisini teslim etmişti. Bu sırada Örfe odadaki ateşin içine bazı kokular atmış ve elindeki asasını odada bulunan sfenksin yanına yaklastnaıak etkileyici bir ses tonuyla ruhsal irtibat ayinine başlamıştı:

Kibele... Kibele... Ey yüce ana... Sesime kulak ver... Senin şimşekler çaktıran ışıklı hizmetkârlarını davet ediyorum. Ey evrensel ruh. Ey sinesinde ezeli-ebedi simgeleri saklı bulunduran Dünyaların yüce anası. Ey kadim Kibele... Gel... Gel... Sihirli Asam'ın ve "Semavi Varlıklarla ittifakın yüzü suyu hürmetine gel. Şu mağarayı ışığınla doldur. Gel ve yanımda duran evladına dünyanın ve göklerin ruhsal varlıklarını göster.

Orfe'nin insanın tüylerini ürpertici bu sözlerinin ardından birkaç dakika geçmişti ki, derinliklerinde bulundukları dağ zangır zangır titremeye başlamıştı... Tam bu sırada müridin vücudundan önce soğuk bir ter boşalmış ve çevresini sarmaya başlayan garip bir sis perdesinin içinde kaybolmaya başlamıştı. Orfe'nin söyledigi sihirli uykuya yani transa işte böyle geçmişti. Bu transı sırasmda tekrardoğuş çarkında sıkışan ruhların ıstıraplarını ve daha sonra bu girdaptan kurtuluşlarını görmüş sonrasında ise, bu düzenin yönetici ruhları ile konuşma imkânını elde ettikten sonra uyandığında kelimenin tam anlamıyla sanki bambaşka biri olmuştu. Görünmeyen dünyanın kapıları kendisine açılmış ve gönül gözüyle bunları görmenin ötesinde, adeta bunların içinde yaşayarak, varoluşun büyük bir gizine şahit olmuştu. Transtan çıkarken ilk hissettiği şey, büyük bir ağırlığın kendisini sarmaya başladığıydı. Gözlerini açtığında karşısında Orfe'nin gülümseyen yüzüyle karşılaştığında ilk sözü "ben nerdeyim" olmuştu... Orfe, sihirli uykudan uyandığını ve artık mağrada bulunduğunu söylediğinde "ey sevgili mürşidim, bana neler oldu böyle" diye sordu. Buna Orfe'nin son derece kısa bir cevabı vardı:

- Inisiyasyonun tacına nail oldun. Sen de artık bizlerden birisin.

Mabedin Gizli Yeraltı Odaları

Gizli Diyonizos Mabedi'ne geldiklerinde kendilerini karşılayan ve daha sonra da mabette sık sık gördükleri, yeşil kıyafetli çevrelerine ışıklar saçan oniki rahip kimdi? Bu konu hakkında hiç bir yerde bir bilgiye rastlanamamıştır. Ancak bu gizemli mabedin yeraltına açılan bir kapısının bulunduğu bilinmektedir. Bu açılan kapıdan uzanan yeraltı galerileri, dağların derinliklerine doğru uzanmaktaydı. Bu galerilerle ilgili de bilgilerimiz son derece kısıtlıdır. Bildiğimiz tek şey Orfe'nin zaman zaman bu galerilere yeşil cüppeli rahipler eşliğinde girip çıktığıdır. Elimizdeki kısıtlı da olsa bu bilgiler. Gizli Diyonizos Mabedi'nin büyük bir olasılıkla, Agarta Yeraltı Uygarlığı ile irtibatlı bir mekan olduğunu göstermektedir.

Orfe'nin Ölümü ve Sırlar Öğretisi'ne Büyük Darbe

Mısır İnisiyasyonu ile başlayıp bunun çevre ülkelere olan yansıması dalga dalga yayılırken ,bir taraftan da içine girilmiş olunan Demir Çağ'ın bir zarureti olarak yıpratıcı ve dejenere edici koşullar da iyice artmaya başlamıştı... Bundan Orfe'nin ülkesi Yunan da nasibini alıyor ve negatif unsurlar güçlerini artırıcı ortamı kolaylıkla bulabiliyorlardı. Yine o günlere geri dönüyoruz...

Gecenin zifiri karanlığını, düşen yıldırımlar aydınlattığında, Jüpiter mabedi tüm heybetiyle ortaya çıkıyor sonra yine karanlıklar arasında kayboluyordu... Fırtına gittikçe etkisini yükseltmekte ve mabedin pencerelerinde büyük uğultular kopartarak esmekteydi. Olacakların sanki bir ön işareti gibi gökyüzünden yıldırımlar her düşüşünde mabedin temelleri sallanıyordu. Zeus rahipleri sunağın kubbeli bir mahzeninde toplanmışlar ve yarım daire oluşturacak şekilde bronz koltukların üzerinde oturmuşlardı. Örfe ise sanki sorguya çekilecek bir sanıkmış gibi onlarm tam orta yerinde ayakta durmaktaydı. Benzi her zamankinden daha solgun ama gözlerinden aynı ateş çevresine yayılıyordu. Rahiplerin en yaşlısı, yargıçları andıran bir tarzda sesini ciddi bir edayla yükselterek şunları söylemeye başlamıştı:

- "Ey Apollon'un Oğlu Örfe... Seni büyük rahip ve kral diye adlandırıp sana Tanrı Oğulları'nın mistik asasını verdik. Buz ülkedeki Jüpiter ve Apollon mabetlerini sen yücelttin. Sır gecelerinde Diyonizos'un ilâhi güneşini sen ışıldattın."

"Ama bizi şu an tehdit eden şeyden haberin var mı?..."

"Sen ki korkunç sırları bilirsin. Sen ki bize kaç kez geleceği okumuşsundur Sen ki müritlerine hayal halinde görünerek uzak mesafelerden onlara hitap etmişsindir Ama galiba şu anda başında dönenleri bilmiyorsun."

"Şu lanetli rahibeler, Bakantlar kara majiye dayalı dinlerini yeniden güçlendirmek için harekete geçtiler. Kandırdıkları bin Trakyalı ellerindeki meşalelerle mabedimizin bulunduğu dağın eteklerinde mevzilenmiş bulunuyorlar. Bu kara cüppeli karanlığın rahibelerinin tahriklerine kapılmış

bin kişi yarın mabedimize saldıracaklar. Tüm bu olup bitenlere ne diyeceksin?..."

Örfe bu soruya son derece sakin ve alçak bir ses tonuyla:

'Hepsini biliyorum... Bütün bunların olması şarttı!..." diyerek cevap vermişti. Ama heyecana kapılmış rahip için bu cevap yeterli değildi:

- "Madem biliyordun niçin bizi savunmak için bir şey yapmadın?"

Örfe aynı sakinlikle dinliyor ve aynı sakinlikle cevaplıyordu:

- "Şu an en zor anınızda sizinle birlikte değil miyim ki, bana bunu soruyorsunuz?!..."

Rahiplerin arasındaki bir diğer ihtiyar kendisini tutamayıp söze atdmış ve şunları söylemişti:

- "Evet geldin ama çok geç... Şimdi onları Jüpiter'in yıldırımlarıyla mı, yoksa Apollon 'un oklarıyla mı püskürteceksin? Neden çevre kentlerdeki sana bağlı müritlerini yardıma çağırmıyorsun:

Orfe'nin ses tonu yavaş yavaş yükselmeye başlamıştı:

- "Tanrılar silahla değil, kelâmla savunulur!... Alt edilmesi gerekenler Bakantlar'dır. Onlara tek başıma karşı çıkacağım. Endişeniz olmasın. Şu anda içinde bulunduğumuz mabede hiçbir yabancı giremeyecek. Kan dökücü kara maji ehli rahibelerin saltanatı yarın sona erecek. Kara cüppelilerin karşısında tir tir titreyen sizler şunu iyi bilin ki, Göksel ve Güneşsel Tanrılar muzaffer olacaklardır.'"

Bu sözlerini tam bitirmişti ki, seri bir hareketle ihtiyar rahibe dönerek yüksek bir ses tonuyla sözlerini şöyle noktaladı:

- 'Benden şüphe eden ihtiyar... Sana gelince... Büyük rahip asası ile Başrahip tacını sana bırakıyorum..."

Bu söz üzerine ihtiyar büyük bir kaygıya kapılmıştı. Titrek bir sesle: "Ne yapmayı düşünüyorsun" diye sordu.

Orfe'nin cevabı bir anda mabedin duvarlarında patlarcasına yankılandı:

- "Tanrılar'a kavuşacağım!... Hoşça kalın!..."

Koltuklarının üzerinde şaşkınlık içinde donup kalan rahiplerin yanından ayrılıp avluya çıktı... İlk işi Delfli müridini bulmak oldu...

- "Haydi bakalım... Trakyalılar'in karargahına gidiyorum... Düşpeşime..."

Meşe ağaçlarının altında yürümeye başladıklarında Örfe sadık müridine son sözlerini söylemeye başlamıştı:

- "Seni sırların sırayla yüz yüze getirdim... Taunlar sana hitap etti. Böylelikle onları görmüş oldun. Onları sen de duydun. Bu Dünya'daki son saatim yaklaştı. Az sonra olacaklara kendini hazırla..."

- "Mürşidim!... Sana itaat ediyorum!... Ve seni dinliyorum..."

- "Ruhun göğün evlâdı olduğunu artık net bir şekilde biliyorsun. Kökenini de gördün bu dünyadan sonra gideceğin yeri de... Kendininin kim olduğunu yaşarken hatırladın... Sen de biliyorsun ki, ruh bedene bağlanınca yukarının tesirlerini çok az nisbette alabilmektedir. Ama senin için durum farklı. Sen yeryüzünde gökyüzü ile birlikte yaşayabilmektesin."

"Ben bir Apollon rahibesinden doğdum. İlk eğitimimi de burda aldım. Keten elbiseyi giydiğim ilk günden bugüne kadar kendimi yüce inisiyasyona ve münzevi yaşama adadım. Majiye nüfuz edişim, gizli mağaralardaki, piramitlerin derin kuyularında ve Mısır mabetlerindeki serüvenim hep bu aşkımdan dolayıydı. Tüm hayatımı ölümün içindeki gizlenmiş yaşamı anlamak için geçirdim. Bu süre içinde dünya bana dipsiz derinliklerini, gök ise ışıl ışıl mabetlerini bana sundu. Ayrıca İsis ve Osiris rahipleri de bana sırlarını ifşa etmişlerdi. Jüpiter'in ve Apollon'un kelâmlarını anlamamda onların büyük yardımları olmuştu."

"Artık ölümün içinde gizlenmiş yaşama adım atmak üzereyim. Artık sana anlatacaklarım burada sona eriyor. Göğe yükselmeden önce yeraltı alemine inmem gerekiyor."

Bu onun müridine aktardığı son inisiyatik bilgilerdi...

Yeraltı aleminden kastettiği spatyomun alt seviyeleridir. Muhammed Peygamber de bunu kabir azabı olarak dile getirmiştir. Çünkü nasıl ki ruh varlığı en süptilinden en kabasına kadar kendi ışığını karartarak yeryüzüne inebiliyorsa, yukarıya çıkış serüveni de en kabasından başlamak zorundaydı. Daha sonra Örfe sadık müridiyle birlikte Trakyalılar'ın karargahına vardığında henüz daha hava aydınlanmamıştı. Nöbet tutan bir askerin yanına yaklaştıklarında Örfe yüksek sesle şöyle demişti:

- "Ben Jüpiter'in elçisiyim. Reislerini çağır. Buraya gelsinler "

Nöbetçi gözlerine inanamamıştı. Peşlerine düştükleri rahip, ayaklarına gelmişti... Hem de kendi karargahlarının tam Ortasına!... Nöbetçinin uyarısıyla bir anda tüm karargah ayaklanmış ve Orfe'nin çevresini sarmışlardı. Örfe çevresindekileri hayretler içinde bırakacak kadar kendisine güvenli ve bir o kadar da sevecen bir konuşma üslubuyla sözlerine başladığında, çevresini saran kalabalık olup biten karşısında ne yapacaklarını şaşırmışlardı.

- "Trakya'nın kralları, reisleri ve savaşçıları size sesleniyorum. Işık Oğulları ile savaşmaktan vazgeçin. Jüpiter'in ve Apollon'un kutsiyetini kabul edin. Şu anda ağzımdan size, Göğün Tanrıları hitap ediyor."

Tam o sırada ruhsal bir bağlantı içinde bir konuşma yaptığını anladığımız Orfe'nin sözleri o denli etkili olmuştu ki, tüm askerler adeta ipnoza girmiş gibi oldukları yerde donup kalmış ve büyük bir hayranlıkla kendisini dinlemeye başlamışlardı. Örfe kendisinden yayılan tesirlerle bir anda tüm karargahı etkisi altına almıştı. Olup bitenleri uzaktan izleyen kara majisyen Aglaonis kendi yarattığı negatif enerjilerin dağılmaya başladığını ve artık topluluğu etkisi altına alamayacağını farkettiği için yanındaki dört beş kişi ile birlikte derhal Orfe'nin yanına gelerek onun sözlerini kesmiş ve şöyle demişti:

- "Hayır. Tanrı falan değil o! O sizi kandıran hir sihirbazdır!... Apollon'un oğlu ha?... Hem de büyük rahip?... Saldırın üstüne!...Tanrıysa

kendisini korusun da görelim!..."

Orfe'nin çevresini sarmış olan topluluktan bir kişi bile Orfe'ye saldırmamıştı. Fakat Aglaonis'in yanında negatif enerjilerle besleyerek etkisi altında tutmayı başarabildiği dört beş kişi, bir anda Orfe'nin üzerine çullanarak kılıç darbeleriyle onu delik deşik etmişlerdi. Orfe'nin sözleri karşısında adeta büyülenmiş bir şekilde donup kalan kalabalık, işlenen bu büyük günahın korkusuyla bir anda sağa sola koşuşmaya başlamış ve meydan bir anda bomboş kalıvermişti. Aldığı yaralar nedeniyle son nefesini vermek üzere olan Örfe, yanına gelen sadık müridine elini zorlukla uzatarak şunları söyleyebilmişti:

- "Gerçi ben ölüyorum ama Tanrılar daima diridirler!..."

FİSAGOR DÖNEMİ

Orfe'nin ölümünden sonra, kendilerini gizlemeyi başarmış olan eski dejenere edilmiş Baküs Dini yanlıları ortaya çıktılar. Ve büyük bir kampanya başlattılar. Amaçlan Orfe'nin Ezoterik Öğretisi'nin izlerini halkın inanaçlarından silip atmaktı. Bu uzun yıllar süren son derece kapsamlı ve örgütlü bir faaliyetti. Orfe karşıtlarının bu sistemli çalışmaları sonunda öyle bir başarıya ulaştı ki, Orfe ismi bile masalımsı bir varlığın ismi haline getirildi. Günümüz Klasik Yunan Kültürü araştırmacıları bile, Orfe'nin gerçekte yaşayıp yaşamadığı konusunda emin olamamaktadırlar. Orfe'den sonra Delf Mabedi kendi sınırları içinde varlığını son derece kısıtlı bir ortamda sürdürdü. Orfe'nin rahipleri tamamen kendi içine kapanmış ve kısıtlı sayıda kişiye eğitim vermeye başlamışlardı. İşte bu mabette eğitilenlerden biri de, Orfe'den ikiyüzyıl sonra doğan Fisagor'du...

Fisagor'un doğumuyla ilgili bir kehanet

Fisagor, Anadolu topraklarının hemen yanı başında bulunan Sisam Adası'nda yaşayan zengin bir yüzük satıcısı ile Partenis isimli bir kadının

oğluydu. Bir seyahatleri sırasında genç çift Delf Mabedi'ni ziyaret ettiklerinde, mabedin Piti'si yanlarına gelerek şunları söylemişti:

- "Tüm zamanlarda, tüm insanlara hayrı dokunacak olan bir oğlunuz olacak..."

Delf mabedinde Apollon adına kehanette bulunan kahinenin bu sözleri genç çifti çok etkilemişti. Eğer birgün kabinenin söylediği gibi bir oğulları olursa onu Apollon'un nuruna adamaya söz verdiler. Fisagor, M.Ö. 570'de Dünya'ya geldi... İlk derslerini Tales ve Anaksimandres'ten aldı. Daha sonra Delf Mabedi'nde eğtitilmiş ve Ezoterik Öğretiler dünyasına asıl önemli adımını burada atmıştı. Buradaki eğitimini tamamladıktan sonra, bir zamanlar Örfe taralından Delf'te yaşatılan bu öğretinin ana kaynağını öğrenmeye karar vererek Mısır'a gitmiştir. Mısır'da Örfe gibi önce Isis İnisiyasyonu'ndan geçti. Daha sonra Orfe'den farklı olarak Osiris İnisiyasyonu'na dahil oldu. 23 yıl boyunca Teb ve Menfis kentlerindeki Mısır mabetlerinde kaldı. Fisagor Mısır'a gidip de ilk kez Mısır mabedinin kapısını çaldığında rahipler onu hiç de istekli karşılamamışlardı. Çünkü Yunan'dan gelenleri biraz hafif ve sebatkârsız bir tutum içinde getirmekteydiler Yunan'dan gelip de inisiyasyonu başarıyla bitirenlerin .sayısı oldukça azdı. Bu nedenle Yunan'dan gelen adayları mabede kabul etmeden önce, diğerlerine oranla daha katı sınavlardan geçirmekteydiler. Fisagor'a da öyle yaptılar. Fisagor'u caydırmak için ne gerekiyorsa her yolu denediler...

Adeta kılı kırk yardılar... Fakat önlerine gelen bu inisiye adayının pes etmeye hiç de niyeti yoktu... Önüne konan her türlü güçlüğe ve her türlü sınava sarsılmaz bir sabır ve cesaretle katlanabilmişti. Sonu ölümle dahi noktalanabilecek sınavlardan birinden başarıyla çıkan Fisagor'a bir rahip "hiç korkmadın mı" diye sorduğunda, aldığı cevap rahibi de derinden etkilemişti.

- "Asıl hayatın Öte Alem'deki hayat olduğunu bilenler için bu dünyada ölmenin ne anlamı olabilir ki!..."

Sonunda mabede girmeyi başaran Fisagor, kısa sürede Mısırlı rahiplerin güvenini tam anlamıyla kazanmayı başardı. İsis İnisiyasyonu'ndan sonra kendisini Osiris İnisiyasyonu'na da kabul eden rahipler 23 yıl boyunca kendilerine ait tüm sırları Fisagor'la paylaştılar. Daha sonra Sayılar Bilimi adı altında kendi okulunda aktaracağı sırların kaynağını yani "Evrensel Prensipler Bilimin" i hep bu rahiplerden öğrenmişti. Yıllarca süren eğitimi sırasında kendisine majik çalışmalarla ilgili de son derece kapsamlı bilgiler de aktarılmıştı. Burada tüm inceliğini öğrendiği majik çalışmalarla ilgili olarak Fisagor Mısırlı rahiplerin kendisine söylediği bir sözü daha sonra şu şekilde aktarmıştır;

Sayılar bilimi ve iradeyi konsantre ederek arzu edilen istikamette kullanma sanatı, majinin iki temel anahtarıdır. Fisagor, Mısır İnisiyasyonu'nun son aşamasına kadar gelebilmeyi başaran ender inisiyelerden biri olmuştu. Eğitimi tamamlanmış ve artık o da mabedin Osiris rahiplerinden biri haline gelmişti. Kendisine, gelmiş olduğu ülkesine dönerek kendi okulunu kurma izni de verilmişti ama bu bir süreliğine gerçekleşemeyecekti. Çünkü tam bu sırada Mısır işgal ordularının zulmüyle tanıştı. Bu Mısır'ın talan edilmeye başladığı ilk işgaldi.

Mısır'dan Babil'e zorunlu seyahat

Babilliler Mısır'ı işgal etmekle kalmamışlar bu işgali tam bir katliama dönüştürmüşlerdi. Teb ve Menfis'teki mabetler de bu talandan nasibini almışlar ve çok sayıdaki rahip Babillilerce tutsak alınmıştı. Tutsak alman çok sayıdaki rahip Babile esir olarak götürüldüğünde, bunlar arasında Fisagor da vardı. O dönemlerde Babil, karanlığm ve dejenerasyonun hüküm sürdüğü bir merkez konumundaydı. Nitekim Mısır'ın işgal edilişinin bir katliama dönüşmesi de bunun bir kanıtıydı. Fisagor diğer mısırlı rahiplerle birlikte tam 12 yıl Babil'de gözaltında tutulmuştu. Ve bu süre içinde Babil'den çıkışına izin verilmemişti. Gözaltında geçen yıllar ,Fisagor'a dünya üzerindeki inisiyatik geleneklerin büyük bir bölümünü ve dinler tarihini araştırma imkânı da sunmuştu.Dinlerin geçmişi, kıtaların ve ırkların tarihi konularında nice sırlar edinmişti. Birbirlerinden belirli oranlarda

farklılıklar gösteren dinler arasında sağlıklı mukayeseler yapabilir duruma gelmişti. Tüm dinlerin farklı sosyal ihtiyaçlar için farklı görünümlere bürünmüş, tek bir hakikatin ışınlarından başka şeyler olmadıklarını aıtık apaçık şekilde bilmekteydi. Tüm bu dini sistemlerin anahtarlarının Mısır Mabetleri'nde kendisine aktarılan "Ezoterik Sırlar"ın içinde gizlenmiş olduklarını şimdi açık bir şekilde görüyordu. Mısır mabetlerinde edindiği majik yeteneklerini de burada geliştirme imkanı bulmuştu. Bu konuda özellikle eski Zerdüşt rahiplerinden çok yararlanmıştı. Majik uygulamalar konusunda eski Zerdüşt Geleneği'ne bağlı rahipler oldukça ileri düzeyde pratik uygulamalar yapabilmekteydiler. Bu rahipler astral enerjileri belirli bir yere yönlendirme konusunda gerçekten çok başarılıydılar.

Ayrıca yerküreye ait manyetik akımlardan yararlanarak da, başta telekinetik uygulamalar olmak üzere birçok mucizevi diye adlandırılabilecek fenomenler gerçekleştirebilmekteydiler.

Tüm bu gözlem ve çalışmaları sırasında halkın uyguladığı "dua" ve "ibadet"in de eski majik nitelikli prensiplerden kaynaklanmış ritüeller olduğunu farketmişti. Halk bunların farkında değildi. Ve zaten halk da bu ritüelleri olması gerektiği gibi değil sadece şeklen yapabiliyordu. Mısır'dan sonra 12 yıl Babil'de zorunlu olarak kalması, başta ak maji bilgisini derinleştirmek olmak üzere pekçok şey elde etmesine neden olmuştu ama artık ülkesine geri dönmek için can atıyordu. Ve sonunda istediği oldu. Özel bir izinle Babil'den ayrılmasına izin verildi... Dönüşünde vatanını can çekişir bir halde buldu. Mısır'ı işgal eden güçler burasını da darmadağın etmişti. Okullar ve mabetler kapatılmış ve inisiyeler çil yavrusu gibi dağılıp oraya buraya sığınmak zorunda kalmışlardı.

Bu felaketlere rağmen, hiç değilse geri döneceğinden bir an bile şüphe etmemiş olan anacığını kucaklayabilme imkanını bulmuştu. Herkes Sisamlı kuyumcunun maceraperest oğlunun ölüp gittiğine inanmıştı ama anacığı bir zamanlar kabinenin kendisine söylediklerinden hiç bir zaman şüphe duymamıştı. Oğlunun Mısırlı rahiplere özgü beyaz giyisiler içinde yüce misyona hazırlandığı inancını hep içinde yaşatmştı. Fisagor'un ilk işi, 35 yıl

boyunca edindiği inisiyatik kültürün bir sentezini Delf Mabedi'nde tesis etmek oldu. Böylelikle Orfe'nin temellerini attığı öğretiyi aradan geçen yılların ardından yeniden güçlendirdi. Bir yıl gibi kısa bir sürede Delf Mabedi'ni eskisinden de güçlü bir hale getirdi. İnisiyatik sırlarını buradaki rahiplerle paylaştı. Teoklea isimli bir rahibeyle özel olarak ilgilenerek onu tam anlamıyla bir Piti haline getirdi. Onu Tanrılar'ın nefeslerine aracılık etsin diye bir liri ayarlar gibi ayarladı. Delf Mabedi'ni canlandırdıktan sonra İtalya'ya geçti. Taranto Körfezi'nin uç noktasında bulunan Kroton'da kendi okulunu kurdu.

Fisagor'un İnisiyatik Öğretisi

Fisagor İnisiyasyonu'nda da inisiye adayı özel eğitime alınmadan önce bir takım sınavlardan geçirilirdi. Ancak bu sınavlar, Mısır'daki orjinalleriyle kıyaslandığında çok daha yumuşatılmış ve Batı'nın mizacına uyarlanmış sınavlardı. Ama bu sözlerimizin sınavların çok da basit olduğu anlamına gelmemesi gerektiğini hemen vurgulamak istiyorum.

Neden mi?... Bunun nedenini, gelin adaya uygulanan sınavların içinde arayalım...

Mabetteki sınavdan önce mabedin dışındaki bir sınavdan adayın geçmesi gerekiyordu. İlk sınav, kentin dışındaki dağlık bir mekanda bulunan ve içinde hayaletlerin bulunduğu ifade edilen bir mağarada, adayın gece karardıktan gün ağırana kadar yalnız başına kalma cesaretini gösterip gösteremeyeceğinin anlaşılmasından oluşmaktaydı. Bu ürkütücü mağarada gece tek başına kalmayı reddedenler henüz daha yolun başında, gecelemeyi kabul edip de sabah olmadan oradan kaçanlar ise hemen ardından sınavı başaramamış sayılır ve mabette gerçekleştirilecek diğer sınavlara dahil edilmezlerdi. İlk sınavı geçenler sabah olunca mağaradan alınarak mabede getirilirdi. Adaya ikinci sınava hazırlanmasına fırsat verilmeden ve kendisiyle hiç konuşulmadan hemen mabetteki küçük bir odaya kapatılırdı. Kendisine verilen bir taş levha ve bir de tebeşiri kullanarak, rahiplerce belirlenen bir ezoterik sembolü yorumlaması istenirdi. Sabahın erken

saatlerinden havanın kararıncaya kadar geçen yaklaşık 12 saat süresince bu odada tutulan adaya bir kap su ve biraz da yavan ekmek verilirdi.Kuşkusuz ki bu ezoterik sembolün açılımı kendisinden beklenmemekteydi. Ondan beklenen aslında çok daha başka bir şeydi. Fakat aday bunun farkında değildi. Saatlerce tek başına kalıp bu sembol hakkında pek de bir şey tablete yazamamış olan aday, sınavı kaybettiğini düşündüğü bir sırada odanın kapısı açılır ve yüzü asık bir rahip gelerek, onu mabette eğitimleri süren inisiye adaylarının bulunduğu bir salona alırdı. Sembolü çözememenin verdiği mahcubiyet ve smavı kaybetmiş olmanın verdiği sıkıntısı içinde çevresindekilere bakan adayı aslında asıl sınav beklemekteydi. Sembolü zaten çözemeyeceği bilinmekteydi. Bu sadece şimdi karşılaşacağı sınav için bir senaryodan ibaretti. Onu şimdi "tahriklere rağmen kendisine hakim olabilme" sınavı beklemekteydi. Mabetteki eğitimleri henüz daha yeni başlamış olan bu grup, kasıtlı olarak böbürlenmekte ve adayı aşağılamaya başlamaktaydılar:

- "Haydi buyrun bakalım, yeni bir filozof gelmiş!... Yüzünde ne kadar da ilham ehli ifadesi var!... Şimdi bize oniki saat boyunca uğraşıp çözdüğü sembolü anlatacak. Dinleyelim bakalım... Oniki saat aç kaldı bu sembolü çözdü. Bir ay aç kalsa her halde bütün sembolleri bir bir bize anlatır!..."

Tıpkı daha önce kendilerine yapıldığı gibi adayı ellerinden geldiğince küçük düşürmeye çalışırlardı. Amaç, kendisiyle alay edilmesine adayın nasıl tepkiler vereceğini gözlemekti. Çünkü bu "tahriklere rağmen kendisine hakim olabilme" sınavıydı.

Tüm bunlar olup biterken, Fisagor gizli bir köşeden delikanlının davranışlarını ve özellikle de fizyonomisini derin bir dikkatle gözlemlemekteydi. Nice aday burada kendisine hakim olamamış, kimi öfkelenmiş, kimi ise ağlamaya başlamıştı... Hatta aralarında ellerindeki tahtayı kırarak mabede küfür edenler bile çıkmıştır. Kendisine hakim olamayanlar, hiç bir açıklama yapılmadan ve bunun bir sınav olduğu bile söylenmeden derhal mabetten dışarıya çıkartılırdı. Bunun bir sınav olduğunu anlayamayan bazıları öylesine hiddete kapılmışlardır ki, bunlar

daha sonra Fisagor Okulu'nun can düşmanı bile kesilmişlerdir. Halkı Fisagorcular'a karşı kışkırtıp okulun felaketini hazırlamış olan Silon isimli kişi de bunlardan biriydi. Bu konuya az sonra döneceğiz...

Hazırlık Aşaması: ÇÖMEZLİK

Bu sınavlardan geçebilenler, inisiyasyonun ikiyle beş yıl arasında bir süre boyunca devam edecek olan hazırlık aşamasına kabul edilirdi. Bu aşamanın ne kadar süreceği adayın niteliğine bağlıydı. Ancak ne kadar yüksek performans gösterse de aday iki yıldan önce bu aşamadan, bir üst aşamaya geçirilmezdi. Beş yıl boyunca istenilen aşamaya gelemeyenler için ise her şey sona erer ve daha fazla bu aday üzerinde uğraşılmaz ve başarısız kabul edilerek eğitimine son verilirdi. Fisagor İnisiyasyonu'nda bu aşamaya "Dinleyenler Adaması" adı verilmekteydi. Bu aşamada eğitimine devam edilenlere de "çömezler" anlamına gelen "noviceler" denmekteydi. Öğrenciler dahil olduğu bu aşamada kendisine verilen dersleri hiç bir yorum yapmadan ve hiç bir şey sormadan sadece dinlemekle yetinmek zorundaydılar. Öğrenciden beklenen, kendisine sunulan bilgileri aynen kabul edip, bunlar üzerine uzun uzun düşünmesiydi. Bu süre içinde öğrenciye sadece ders anatılmaz aynı zamanda onun sezgi kapılarını açıcı yoğun enerjiler kendilerine farkettirilmeden rahipler tarafından yansıtılırdı. Fisagor, mabette derslere katılan öğrencilere bu aşamada yoğun ezoterik bilgilerin aktarılmasna gerek olmadığını düşünürdü. Dış halkaya açıklanması istenmeyen ezoterik bilgiler bu aşamada adaya açıklanmazdı. Böyle olmasına rağmen kendisine aktarılan sınırlı bilgileri ne denli saklı tutup tutmadığı ve bunları gelişi güzel arkadaşlarıyla gevezelik edercesine konuşup konuşmadığına da dikkat edilirdi. İnisiyasyonun hazırlık aşamasında bulunanların topluca eğitim gördükleri sınıflarında bir parmağını "sus" anlamına gelecek şekilde, kendi ağzının üzerine koymuş bir kadın heykeli bulunmaktaydı. Bu kadın Mısır'daki İsis heykelinden başkası değildi...

Bu aşamada öğrencide süptil duyguların uyanmasına öncelik tanınırdı. Bunun için de öğrencilerin kendi aralarında kendilerine en uygun ikili

arkadaş grupları oluşturmaları istenirdi. Kendisine en yakın bulduğu arkadaşı hakkında rahipler şunları söylemekteydi:

- "Dost bir başka sen'dir. Onu bir Tanrı'yı kutsar gibi kutsa ve sev."

Üç Aşamalı İnisiyasyon: ARINMA, MÜKEMMELLİK VE EPİFANİ

İnisiyasyona hazırlık devresini tamamlayanlar inisiyasyonun ezoterik halkasına dahil edelirlerdi. Bu Fisagor İnisiyasyonu'nun birinci aşamasına karşılık gelen bir süreçti. Bu süreç içinde inisiye adayı, bilgiyi direkt inisiyatörden yani Fisagor'dan alma olanağına kavuşmuş olmaktaydı. Bu asıl inisiyasyonun da başladığı anlamına gelmekteydi. Bu önemli bir dönüm noktasıydı... Bunun önemini belirtmek için de, inisiyasyonun birinci halkasına dahil olunanlar için düzenlenen ritücllere "Altın Günler" adı verilmişti. Bu aşamaya gelen inisiye adayına "Matematikçi" ünvanı verilirdi. Ve Fisagor Ögretisi'nin temelleri bu aşamada atılmaya başlanırdı. Ancak bu öğretiye ait sırların aktarılışından önce adayın mutlak ketumiyet yemini edeceği törene katılması gerekmekteydi. Bu törenden sonra yıllar sürecek döneme geçilirdi. Bu dönemde, sayılar bilimi, geometrik sembolizm, harflerin gizemi, kelimelerin içinde gizlenen sesin gücü, insanın ruhsal yapısı ve ruhsal tekâmül gibi son derece önemli ezoterik bilgileri içeren dersler başlardı. Fisagor'un Ögretisi'nin temelini teşkil eden "Sayılar Bilimi"ne, daha sonra gelen kültürlerin inisiyatik çalışmalarında "Nümoroloji" ismi verilmiştir. Sayılar Bilimi evrensel prensiplerin sayısal sembolizim kullanılarak anlatılma yöntemiydi. Evrende ve insanda bulunan yani makrokozmosta ve mikrokozmosta faal durumda bulunan "ilâhi Güçler Bilimi" demekti.

Sayısal semboller kullanılarak anlatılmak istenen mesele adeta formülleştirilirdi. Bu yöntemde geometrik sembollerden de azami derecede yararlanılırdı. Temeli Mısır'a ait olan bu yöntemi Fisagor çok ağırlıklı olarak kullandığı için Sayılar Bilimi Fisagor'a atfedilmiş bir yöntem olarak kabul görmüştür. Fisagor bu yöntemin tüm inceliklerini bizzat kendisinin kaleme aldığı "Kutsal Kelâm" isimli kitabında açıklamıştı. Bu kitap

Fisagor'un okulunda kutsal bir emenet gibi muhafaza edilmiş ve ancak ezoterik halkaya dahil edilenlere açıklanmıştı. Ne yazık ki, bu kitap da günümüze kadar gelememiştir. Okulun yakılışı sırasında kaybolmuş ve bir daha izine rastlanmamıştır!...

Birinci aşamada bulunan öğrencilerine Fisagor, öğretisini daima dairesel bir şekle sahip olan "Müzler Mahedi"nde sunardı. Kroton yetkilileri bu mabedi onun arzusuna ve tarifine uygun olarak, etrafı çevrili bir bahçe içinde inşa etmişlerdi. Bu yuvarlak şekilli mabedin içinde mermerden yapılmış dokuz heykel bulunmaktaydı. Bu dokuz mermer heykelin tam ortasında ise, ayakta duraran Hestia heykeli yeralmaktaydı. Heykel sol eliyle önündeki ocağın içindeki ateşi korumakta, sağ eliyle ise göğü işaret etmekteydi. Heykelin bu sembolik hareketi, muhafaza ettiği ateşin kökenini göstermekteydi. Bu ateş, her şeyin içinde gizli bulunan İlâhi Prensibi sembolize etmekteydi. Heykelin kendisi ise bu sırrın muhafızıydı. Diğer heykellerin de her birinin ayrı bir sembolik anlamı vardı. Hepsi toplandığında varoluşun temel prensipleri ve sırları teker teker ortaya çıkmış oluyordu. Hangi heykelin neyi sembolize ettiğini kısaca özetleyelim:

Uraniya: Astronomi ve astroloji biliminin.

Polimnia: Ruhların Öte Alem'deki bilimlerinin ve kehanet sanatının.

Melpomen: Bu heykelin yüzünde trajik bir maske bulunmaktaydı. Hayat ve Ölüm Bilimi'nin ayrıca tekrardoğuşlar sürecinin.

Kalyope: Tıp biliminin.

Kliyo: Maji biliminin.

Öterp: İnsan bilimini ve insanın psikolojik yapısını. Yerküre üzerindeki unsurları ise üç heykel sembolize etmekteydi. Bunlar:

Terpsikor: Taşlar biliminin

Erato: Bitkiler biliminin

Talia: Hayvanlar biliminin sembolleriydi.

Fisagor ilk kez bu heykellerle karşılayan öğrencilerine şunları söylemekteydi: Bu heykeller, yakında yüce güzelliklerini kendi iç aleminizde seyredeceğiniz ilâhi Güçler'in yeryüzündeki suretlerinden ve tasvirlerinden başka bir şey değillerdir. İnsanın hakikati kendi iç aleminde bulma olgusu, öyle bir kaç günde gerçekleştirilebilecek bir olgu değildi. Bu iş, yıllar boyunca egzersiz yapmayı, bu yolda çeşitli çalışmalar gerçekleştirmeyi, sabır göstermeyi ve aynı zamanda zeka ile irade arasındaki ahengi kurmayı gerektirmekteydi. Yani arzu edilen mükemmeliyete ulaşmak gerçekten de hiç de kolay bir mesele değildi. İşte inisiyatik çalışmaların yıllarca sürmesinin nedeni buydu.

Arzu edilen mükemmelliyete ulaşmanın ise değişmez bir kuralı vardı: Arınmak... işte bu nedenle aday ne kadar çok inisiyatik sırla karşılaşırsa karşılaşsın, arınmasını gerçekleştiremediği müddetçe bir üst aşama olan mükemmelliyet aşamasına yükselememekteydi.

Fisagor "İlâhi Güçler"in sembolleri olarak tanımladığı mabetteki bu heykellerin sembolize ettiği gerçeklere, ancak arınmayla ulaşılabileceğini şu sözlerle aktarmaktaydı:

Varlığınız yani ruhunuz bir mikrokozmos, bir küçük evren değil midir? Ama o şu anda fırtınalar ve fazlalıklarla dolu bulunmaktadır. Öyleyse orada birliği, ahengi gerçekleştirmek için arınmanız gerekmektedir. İlâhi Güçler sizin şuurunuz içine ancak o zaman inip dahil olacaktır. Ama onları davet etmek sizlere düşmektedir İnisiyasyon'da hedeflenen arınmayı gerçekleştirebilenler ezoterik zincirin ikinci halkasına alınırdı. Mükemmellik adı verilen ikinci aşama Seres Mabedi'nde gerçekleştirilirdi. Çalışmalar çoğunlukla geceleri mabedin terasında gerçekleştirilmekteydi. Bu aşamada dünyanın gizli tarihi, yaşanmış tufanlar, tekamül devreleri ile ruhun ve maddenin karşılıklı tekamülü ile ilgili konular ayrıntılarıyla işlenmekteydi. Fisagor'un Öğretisi ruhsal tekamülle maddesel tekamülün birbirleriyle paralellik gösterdiğini ileri sürmekteydi. Bu öğretiye göre. Alemin yerküre açısından akılcı bir açıklamasını yapabilmek için, işe maddi tekamül ile başlamak gerekir. Çünkü alem bize kendisini öncelikle maddi

yapısıyla göstermektedir. Fakat bir de alemin görünmeyen kısmı vardır. Bunu ancak ruhsal algılama ile farkedebiliriz. Bu tekamül şekli bize Evrensel Ruh'un maddedeki faaliyetlerini gösterirken, bizi yavaş yavaş sürükleyip maddenin dışından içine intikâl ettirir. Fisagor evreni yüce bir canın hayattar kıldığı ve içine yüce zekanın nüfuz ettiği canlı bir varlık olarak tanımlamaktaydı.

Fisagor öğrencilerine ruhsal ve maddesel tekamülde tekrar doğuşun nasıl işlediğini ise şu cümlelerle anlatmaktaydı: Birçok hayatlar yaşadığımız, ölümden sonra da yenilerini yaşayacağımız ve tüm bu hayatlarımız sırasında ektiğini biçme yasasının sürekli hükümran bulunduğunu göz önüne aldığınızda insanlar arasındaki eşitsizliğin nedenini de anlamış olursunuz. Böylelikle, ruhlar arasındaki seviye farklılıkları ile kader çeşitliliklerinin, önceki hayatların sonuçlarından ve ektiğini biçme yasasının doğurduğu sonuçlardan başka bir şey olmadığını görebilirsiniz. Üçüncü aşamaya gelen öğrencileri artık gerçek bir inisiye olma vasfına ulaşmış kişilerdi. Üçüncü aşama Fisagor Inisiyasyonu'nda "Epifani" olarak isimlendirilmişti. Epifam kelime anlamı itibariyle yukarılardan aşağılan seyretmek demektir. Fisagor'un Öğretisi'nde bu safha, varoluşun bütünselliğini ruhsal düzeyde seyretme hali olarak nitelendirilmekteydi.

Bunun yolunu öğrencilerine şöyle açıklamaktaydı: Kendini bil. Bu yolla Tanrılar alemini de bilirsin, işte size inisiye bilgelerin sırrı. Görünmez alemin sonsuz büyüklük ve ihtişamının içinde bu dar kapı vasıtasıyla nüfuz edebilmek için içimizde o arınmış ruha özgü olan vasıtasız iletişim yeteneğini uyandıralım. Kendimizi Kutsal Sayılar Bilimi'nin meşalesiyle teçhiz edelim...

Yeni bir okul ve yeni bir yönetim modeli

Fisagor'un kurmuş olduğu okul, inisiyatik bir okul olma özelliğinin haricinde aynı zamanda bilimsel bir akademi olma niteliğine de sahipti. Bu okulda inisiyatik çalışmalar, dinler tarihi ve insanın içsel gelişimi ile ilgili bilgilerin yanısıra fizik, matematik, astronomi, siyaset bilimi ve benzeri

maddi bilimlere de ağırlıklı olarak yer veriliyordu. Fisagor bu bilimlere "insan bilgisinin tümünü kuşatan" anlamına gelen "Maîematalar" ismini vermişti. Bugün kullanılan matematik ismi bu sözcükten doğmuştur. İnisiyelerinin "Matematikçi" olarak nitelendirilmesi de bundan dolayıydı. Fisagor kurduğu okulda, devlet yönetim biçimi ile ilgili ilk kez Orfe'nin ileri sürdüğü bir model üzerinde de yoğun olarak çalıştı. Bu yönetim biçiminin temeli ülkeyi yönetecek grubun inisiyatik bilgilere sahip kişiler arasından seçilmesi prensibine dayanıyordu. Fisagor'un bu yönetim modelinden daha sonraları Eflatun da söz etmiştir. Eflatun "Devlet" isimli yapıtında yönetici sınıfın liyakata göre atamayla seçilen inisiyelerden oluştuğu bir yönetim modelinin, toplumda arzu adaleti yerine getirebileceğini ayrıntılarıyla anlatmıştır. Fisagor'un açtığı okulu, küçük bir site devletinde yer almaktaydı. Bu nedenle ileri sürdüğü yönelim biçimini ilk kez burada uygulayabilirdi. Nitekim öyle de oldu. Site devleti içinde okulun gittikçe güç kazanması, belli bir süre sonra Fisagorculara bu imkanı sağladı. Önceleri Aristoklar'dan yani zengin yurttaşlardan oluşan 1000ler meclisince yönetilen Kroton, bu meclisin üzerinde yetkilerle donatılan 300 inisiyeden oluşan bir konsey tarafından yönetilmeye başlandı. Yönetimin inisiyelerce gerçekleştirilmesi bir anda çok farklı bir yönetim biçiminin ortaya çıkmasına neden oldu. Bu yönetimde öylesine büyük bir başarı elde edildi ki, Fisagorcu yapılaşma giderek Güney İtalya'nın diğer kentlerine ve Akdeniz'deki irili ufaklı adalara da sıçramaya başladı. İlk başta 2000 Krotonlu'nun her zamanki yaşam biçimlerini terkederek, varlarını yoklarını bir nevi komün hayatına adayarak birlikte yaşamak üzere çoluk çocuk bir araya gelmesiyle başlayan bu yeni yönetim biçimi, bir süre sonra önü alınmaz bir şekilde başka yerlere de yayılmaya başlamıştı. Diğer yörelerde de benzer yapılaşmalar başlamış ve hepsi merkezi Kroton'da bulunun Fisagor Okulu'yla dirket bağlantılı bir şekilde çalışmaya başlamışlardı. Fakat bu olumlu yönde ilerleyen yapılaşma, olumsuz tepkileri de üzerine çekmekte gecikmedi!...

Inisiyasyona dahil edilmeyenler, içine düştükleri kıskançlıkla, halkı sürekli olarak tahrik etmekte ve bu tarikatın halkı küçümsediği

dedikodularını sürekli olarak yaptıkları küçüklü büyüklü toplantılarda yaymaya çalışıyorlardı. Bu dedikodular ilk başta küçük masumane şikayetlermiş gibi görünse de, zamanla büyük bir kinin ve tepkinin doğmasına neden oldu. Bu kinin büyümesinde en önemli etken, bir zamanlar Fisagor Okulu'na girmek için müracat edip de, okula kabul edilmeyen Silon isimli kişi olmuştur. Bundan az önce bahsetmiştik. Hatırlayacağınız gibi, Silon mabede kabul sınavlarında kendisiyle alay edildiğini zannederek büyük bir kinle mabedi terketmişti. Halk arasında yavaş yavaş başlayan söylentileri bu kişi iyice alevlendirmiş ve bu yolda Fisagorcular'a muhalif bir de kulüp kurmuştu. Halka yön veren ileri gelen kişileri de bu kulüpte toplamayı başaran Silon, sonunda bir ihtilâl girişimi için gerekli desteği bulmuştu.

Yine bir gün bu kulüpte toplanan Silon ve yandaşları Fisagor Okulu'na artık bir son vermenin zamanın geldiği kararını aldılar. Kulüpte yapılan ateşli konuşmalarla iyice tahrik olan kalabalık bir grup, Fisagor Okulu'nun en önde gelen kırk asli üyesinin bir evde yaptıkları toplantıyı ellerinde meşaleler ve kılıçlarla bastılar.

Buradan kurtulmak mümkün değildi!...

Aralarında Fisagor'un da bulunduğu kırk kişiden sadece iki kişi buradan canlı çıkmayı başarabilmişti. Aralarında Fisagor'un da bulunduğu 38 kişiden bir kısmı yanarak bir kısmı ise kılıç ve sopa darbeleriyle katledilmişti. Bu katliamdan sonra Okul dağılmış ve çeşitli şehirlerde bulunan Fisagorcular teker teker avlanmışlardı. Uzun çabalarla oluşturulan Fisagor Okulu ve bu okula bağlı diğer okullar ve mabetler darmadağın edilmişti. Ciddi boyutlara ulaşan katliama rağmen hayatta kalmayı başarabilen Fisagorcular, İtalya'dan Yunanistan'a kadar uzanan topraklarda üstatlarının öğretisini uzun yıllar yaymayı sürdürebilmişlerdir. Başından beri birbirlerini tek bir ailenin üyeleri gibi gören Fisagor Öğretisi'ne bağlı olan inisiyelcr, tam 250 yıl boyunca varlıklarını sürdürebilmişlerdir. Üstadın fikirlerine ve bilgilerine gelince... Onlar bugün dahi yaşamaktadır...

Fisagoryen Etki

Fisagor'un Öğretisi Antik Çağ'da başta Eflatun olmak üzere Sokrat, Öklid, Aristo gibi pekçok bilgin ve filozofu etkilemiştir. Dünya üzerinde önemli etkilerde bulunan birçok felsefi ekol de, yine Eflatun'un Öğretileri'nden etkilenmiştir. Örneğin M.Ö.1.Yüzyıl'da Piblius Nigidius tarafından Fisagor'un Öğretisi'ni eses alan Neo Fisagorculuk ismiyle bilinen bir felsefe ekolü kurulmuştur. Bu ekolü izleyenlerden en ünlü filozof Tyanalı Apollonius'tur. Bu felsefi ekol daha sonraları M.S. 3. Yüzyıl'da ortaya çıkan ve Batıni İslâm Felsefesi üzerinde de derin etkiler bırakmış olan Neo Eflatunculuk tarafından özümsenerek yeni bir felsefi ekolün ortaya çıkmasma neden olmuştur. Fisagoryen Öğreti sadece felsefi ekollere değil aynı zamanda pozitif bilimler üzerinde de önemli etkilerde bulunmuştur. Fisagor, aynı zamanda birçok bilim dalının gelişimine, özellikle de matematik ve astronomiye katkısı olmuş bir bilim adamı olarak da kabul görmüştür. Bugün de okullarımızda kendisine ait bulgulara yer verilmektedir. Bunlar arasında en fazla bilineni ve hepimizin okullarda okuduklarımızdan hatırlayacağımız Matematik'teki "Fisagor Bağıntısı" ismiyle tanımlanan "dik üçgenin dik kenarlarının karelerinin toplamının hipotenüsün karesine eşit olduğu" bilgisidir. Fisagor Dünya'nın bir küre olduğunu ve ikili bir hareket içinde bulunduğunu yalnızca inisiyelerine açıklamıştı. Unutmamak gerekir ki, bu bilgi o dönem için bilimsel ve dinsel anlayışla hiç örtüşmeyen ve aykırı bir bilgiydi. Bunu yüzyıllarca sonra söyleyen bilimadamlannın başına neler geldiğini hepimiz biliyoruz!...

Fisagor'un müzik alanındaki gelişmelere de önemli katkıları olmuştur. Müziğin matematiksel oranlara indirgenebileceğini ortaya koymuş ve diadonik skalayı keşfiyle bu alanda önemli bir adımın atılmasına yol açmıştır. Fisagor'a göre müzikteki matematiksel oranlar, evrenin yapısal düzeninde de geçerliydi. Ortaya attığı "Küreler'in Armonisi" ismiyle anılan teorisine göre, kozmik cisimler yani gezegenler ve yıldızlar, arasında birtakım öyle armonik ilişkiler vardır ki, hareket halindeki bu cisimlerin armonik ilişkileri şu anda bizim duyamadığımız ama gerçekte varolan bir müzik oluşturmaktadırlar. Fizik bedende ve astral bedende ortaya çıkan düzensizliklerin tedavisinde müziği de bir tedavi aracı olarak kullanan

Fisagor, bitkilerle tedavi alanında da önemli çalışmalar gerçekleştirmiştir. Fisagor Öğretisi'nin temel görüşlerini maddeler halinde sıralayacak olursak, bunları şöyle özetleyebiliriz:

· Ruh ölümsüzdür.

· İnsan ruhu, İlâhi Ruh'un bir cüzzü, bir kıvılcımıdır.

· Ruhlar arasındaki farklılık, yaşamların çoğulluluğuyla açıklanabilir. Tekrardoğuş bu nedenle kaçınılmaz bir kaderdir.

· Ruh ve madde birbirleriyle etkileşim içinde birlikte tekamül etmektedir.

· İnsanlık basamağı tekamülün bir aşamasıdır. Ama sonu değildir. İnsanlık aşamasından sonra geçilecek olan safha İlâhlık aşamasıdır.

· İlâhlar Alemi'ni anlamanın yolu insanın kendi sırlarına ulaşmasıyla mümkündür. Bu, Fisagor'un Ogretisi'nde "kendini bilmek" olarak nitelendirilmiştir.

· İnsanlık aşamasından ilâhilik aşamasına geçişi inisiyasyon sağlar. Bu aşamada tekrardoğuş zorunluluğu ortadan kalkar. Bu aşamaya ulaşabilenler için artık dünyaya tekrar doğma zorunluluğu ortadan kalkar. Ancak bu düzeye erişebilmiş varlıklar dünyaya özel görevlerle yeniden gönderilebilirler. Bu tür varlıklar bedenli oldukları halde Tanrısal nuru bünyelerinde barındırabilirler ve dünyaya bu ışıklarını saçarlar.

· Evren tümüyle canlıdır.

· Tüm evren matematiksel olarak düzenlenmiş bir bütündür. Sayılar üzerine kurulu bir düzene sahiptir. Bu sayısal düzenle ilgili bilgiler sayısal sembolizmde gizlenmiştir. Bu sembolizimin şifresi inisiyasyonla çözülebilir.

· Tekamül hayatın yasasıdır. Sayı evrenin yasasıdır. Birlik ve Teklik ise Tanrı'nın yasasıdır.

· Alemleri şekillendiren ve kozmik cisimleri muazzam kütleler halinde yoğunlaştıranlar ruhlardır.

· Alemler İlâhi Ruhlar tarafından yönetilir sevk ve idare edilir

· Dünya altı tufan geçirmiştir Bu tufanların kaotik gibi görünen periyodik bir devreselliği vardır. Her bir tufanla bir devre (sikius) kapanmış ve yeni bir devre açılmıştır.

· Her bir tufanın adem ve havvaları vardır Bir zamanlar yeryüzünde de yaşamış olan üstün düzeyli varlıklar, zamanı geldiğinde evrensel yasalar uyarınca yeni canlı türlerinin ortaya çıkmasnı sağlarlar

· Uyku, rüya ve vecd Öte Alem'in açık olan üç kapısıdır Ruh ilmi ve kehanet sanatı bu kapılardan gelir.

EFLATUN DÖNEMİ

M.Ö. 427'de Atinada doğan Eflatun, gençliğinde Sokrat'ın öğrencisi oldu. Bir süre Delf'teki Apollon Mabedi'nde bulundu. Gençlerin kafasını karıştırdığı iddiasıyla ölüm cezasına çarptırılan Sokrat'ın ölümünden sonra "O'nun hakikati ifade edişindeki zorluğu şimdi daha iyi anladım" diyerek ülkesini terketti. Bu süre içinde Anadolu'nun muhtelif yörelerinde bulunan filozof ve inisiyelerin derslerini izledi. Daha sonra Anadolu'dan Mısır'a geçti ve İsis İnisiyasyonu'na dahil olmayı başardı. Fakat bu inisiyasyonun son aşamasına kadar gelemedi. Zaten Mısır'da kaldığı süre dikkate alındığında ve bu süre Örfe ve Fisagor'la karşılaştırıldığında bunun böyle olduğu rahatlıkla anlaşılmaktadır. Mısır'dan ayrıldıktan sonra Güney İtalya'da küçük gruplar halinde faaliyetlerine devam eden Fisagorcularla irtibata girdi. Ülkesini terkettikten sonraki tüm bu faaliyetlerinin toplam süresi 12 yıldır. Ki bunun sadece belli bir bölümünün Mısır mabetlerinde geçtiği gözönüne alındığında, Mısır'daki eğitiminin ne kadar kısa sürdüğü hemen ortaya çıkmaktadır. 12 yıl sonra Yunanistan'a tekrar geri döndüğünde Akademi (Academia) ismiyle bilinen ünlü okulunu kurdu. Ünlü okulunu diyoruz çünkü gerçekten de bu kurmuş olduğu okulu, tam 900 yıldan fazla

bir süre varlığını sürdürebilmiştir. Bu diğer okulların varlıklarıyla kıyaslandığında oldukça uzun bir süredir.

Edindiği ezoterik kültürün halka açıklanamayacak kısmını "Elözis Misterleri" adı altında oluşturduğu inisiyatik okulda, buna karşılık halka açıklanabilecek kısmını ise "Diyologlar" adı verilen yazdığı kitaplarla paylaşmıştır. Yazdığı kitaplarda inisiyatik eğitimin önemini, semboller kullanarak anlatmaktan da geri kalmamıştır. Örneğin "Mağara'dan Çıkış Öyküsü" bunlardan bir tanesidir:

Hikayeleştirilmiş bir üslupla dile getirdiği öyküsünde, mağaranın girişine sırtı dönük duran ve zincire vurulmuş bir insandan sözetmektedir. Ve bu insanın gördükleri, mağaranın dışındakilerin mağaranın duvarına yansıyan gölgelerden ibarettir. Bu, dünyada kapalı şuurla yaşayan ve gerçeklerle temasa geçemeyen insanın sembolüdür. İlüzyondan kendisini kurtaramayan yani yanılgılar içinde bocalayan insanın tarifini bu şekilde yapmıştır. Buna karşılık hikayesinde bir başka insandan daha sözetmektedir. Bu insan zincirlerini kırmış ve mağaranın dışına çıkarak güneş ışığına kavuşabilmiştir. Burada sözünü ettiği sembol ise, inisiye olmuş, uyanmış ve gerçeklerle yüzyüze gelebilmiş insanı tarif etmektedir. O, artık gölgeleri değil, eskiden gördüğü gölgelerin sahiplerini görmeye başlamıştır. Eflatun "gölgeler" ve "gölgelerin sahipleri" sembolüyle, uyanmanın nasıl bir şey olduğunu burada çok güzel ifade etmiştir. Bu sembolik tasvir aynı zamanda uyuyan insanın da dünyayı nasıl algıladığını göstermesi bakımından bizlere güzel bir fikir vermektedir. Bu sembol günümüze de ışık tutması bakımından önemlidir. Şu anda gerçekten de insanlık ailesi olarak büyük bir çoğunlukla bu şekilde yaşamaktayız. İşin ilginç tarafı, aynen Eflatun'un söylemiş olduğu gibi, gördüğümüz gölgelerin gölgeler olduğunu dahi anlayamıyoruz. Bu tüm algılayışımızı etkiliyor. Kendimizi, çevremizi, dünyayı, evreni kısacası tüm varoluşu hep gölgeleri takip ederek algılamaya çalışıyoruz. Bu dinsel inançlarımızda da kendisini gösterdiği için bizler yine büyük bir çoğunluk olarak dinleri de asıl sahipleriyle değil, onların yeryüzüne vuran gölgeleriyle tanımlamaya ve anlamaya çalışıyoruz. Durum böyle olunca, dinler de bizler için gölge dinler olmaktan öteye gidemiyor.

Neyse... Biz şimdilik bugünü bırakalım ve geçmişe geri dönelim...

Narsis Mitosu

Etlatun halka açık öğretisinde bunları söylerken kendi okulunda öğrencilerine insanın kökeni ile ilgili önemli bilgiler aktarmaktaydı. İnsanın kökeniyle ilgili anlattıklarından bir kısmı daha sonraları Yunan Mitolojisi'ne girmiş olan Narsis Mitosu'dur. Bu mitos uykuda olan insanın uyanması için ihtiyacı olan gücü kendi içinde barındırdığını anlatması bakımından önemlidir. Ama ne ilginçtir ki, bu mitos da uykuda olan insanlarca anlaşılamadığı için, bu mitosta geçen Narsis'in egoist insanın sembolü olduğu zannedilmiştir!...

Kahin Tiresias, Narsis'in ana babasına, onun kendi kendisini görmediği müddetçe uzun yıllar yaşayacağını bildirmişti. Efsane bize onun harikulade bir yakışıklılıkta olduğun söyler. Korularda dolaştığı bir gün, su birikintisine dökülen bir kaynağın yanı başına geldi. Su birikintisine doğru eğildi ve suda kendi yüzünü gördü. Yansıyan bu çehreye hemen oracıkta aşık oldu. Kendsini bu seyirden bir türlü ayıramadı . Giderek hissisleşti, hareket edemez bir hale girdi. Sonunda bulunduğu yerde kök salarak kendi ismini taşıyan Nergis çiçeğine dönüştü. Narsis'in kendisine aşık olması, kendisini beğendiği anlamına gelmemektedir. Burada fizik değil, fizik ötesi bir durum söz konusuydu... Efsanede Narsis bu olayı bir su birikintisinde yaşamıştı. Buraya dikkatlerinizi çekmek istiyorum: Suya bakmak daha doğrusu suya konsantre olmak duru-görü yeteneğini harekete geçirmek için kullanılan yöntemlerden biridir. Bu, çok eskiden beri uygulanan bir tekniktir. Konsantrasyon araçlarından biri olan suya bakarak kehanette bulunmak, hemen hemen bütün toplumların geleneksel bilgilerinde mevcuttur. Günümüzde hâlâ görücü medyumların bir kısmı, durugörü yeteneğini harekete geçirebilmek için bir bardağın ya da bir tasın içindeki suya bakarlar. Narsis'in üzerine eğilip baktığı su birikintisi de onun durugörü yeteneğini harekete geçirmişti... Suda gördüğü kendi yüzü değil, kalpteki Tanrı Diyonizos'un çehresiydi. Efsanede olduğu yerde hareketsiz kaldığının söylenmesi, durugörü yeteneğinin devreye girdiği andaki yoğun

konsantrasyonunu ifade eder. Yaşadığı büyük cezbe ve aşk, gördüğü mükemmelliyeti ifade eder. Görmüş olduğu Diyonizos ise, kendi ilâhi benliğinden başkası değildi. Böylelikle en büyük sırrın kendi içinde saklı olduğunu farketmişti... O andan itibaren büyük bir değişim içine girdiğini, yine efsanede anlatılan çiçeğe dönüşme motifinden anlamaktayız. Diyonizos Sırları'nın altında yatan gerçek de işte bu efsanede aktarılan gizli bilgiye dayanmaktadır. Orfe'nin ve daha sonra da Fisagor'un peşinde koştuğu ana bilgi işte buydu: Kalplerde gizlenmiş olan Diyonizos'u uyandırmak...

Yunan Mitolojisi'ne Eflatun vasıtasıyla girmiş olan Narsis Efsanesi'nin perde arkasında işte böyle bir ezoterik bilgi vardır. Yunan Mitolojisi'nde kalpte uyuyan Tanrı Diyonizos'un Mısır Mitolojisi'ndeki karşılığı Horus'tur. Yunan'da Diyonizos, Mısır'da ise Horus sembolleri, insanın içindeki ilâhi gücün ve insanın ilâhi bir kökene sahip olduğunun mitolojik anlatımlarıdır. Yani İnisiyasyonda ortaya çıkartılması hedeflenen insanın içindeki ilâhi gücün mitolojilerdeki yansımalandır. Bu sırrın İslâm Felsefesi'nde de dile getirilmiş olduğunu yurtdışındaki bazı yazarlar da farketmişlerdir. Örneğin, ünlü ezoterizm araştırmacısı Frithjof Schuon kalpteki Tanrı sembolünün İslâm Felsefesi içinde de bulunduğunu şu sözlerle dile getirmiştir:

"Yere, göğe sığmam da, mümin kulumun kalbine sığarım" şeklindeki Hadis-i Kutsi işte bu husus dile getirmektedir.

Kur'an-ı Kerim'de de "Biz size şah damarınızdan da yakınız" ayetiyle bu konuya yer verilmiştir.

Eflatun'un Felsefesi

Eflatun kendisinden sonraki birçok felsefi akıma yön verdiği için Eflatun'un inisiyatik öğretisine ait bilgiler çoğunlukla "Eflatun Felsefesi" adı altında değerlendirilmiştir. Ancak bu bilgilerin halka açık olan bölümle ilgili bilgiler olduğunu göz önünde tutmak gerekir. Halka açıklanabilecek bilgileri ele aldığı kitaplarının büyük bir bölümü günümüzde çeşitli dillere çevrilerek yayınlanmış durumdadır. Eflatun ruhun tekrar bedenlenmesi ve

ruhsal tekamül konularına "Le Banquet" ve "Fedon" isimli yapıtlarında yer vermiştir. İnsanın Dünya'ya doğuşu ile ilgili felsefi yorumunu bir benzetmeyle şöyle anlatmıştır: "İnsanın Dünya'ya gelişi, dalganın kıyıya vurması gibidir. Gelir ve geri döner."

Atlantis hakkında ilk kez bir kitap yazan kişi olarak da Eflatun tarihe geçmiştir. Mısır'da öğrendiği ve o dönem için bir sır olarak saklanan bu konu hakkında ilk kez bir inisiye bu kadar açık bilgiler vermiştir. Ancak tüm araştırmacıların üzerinde birleştiği gibi Atlantis hakkındaki bu anlattıkları, Mısır'da kendisinin öğrenmesine izin verilen kadarıyla kısıtlıdır. Büyük bir ihtimalle Eflatun'un bazı sırları açıklayabileceği kaygısıyla daha fazla bilgi kendisine verilmemiş olabilir. Eğer bu konuda daha ayrıntılı bilgi kendisine verilmişse de, o dış halkaya açıklanmasında sakınca olmayan kısmını açıklamıştır. Ancak birçok araştırmacı, Eflatun'un Mısır İnisiyasyonu'nun sonuna kadar gelemediği için bu konuda da birçok sırrın kendisinden Mısırlı rahiplerce saklanmış olabileceği ihtimali üzerinde birleşmişlerdir. Bizim de kanımızca sadece bu konuyla ilgili değil, daha pekçok sır kendisine açıklanmamıştır. Edindiği bilgilerin büyük bir bölümünü Fisagorculardan aldığını tahmin etmekteyiz. Zaten Fisagorcular'dan en fazla etkilenen filozofların başında Eflatun'un sayılması da bunun bir göstergesidir. Tabii şunu da vurgulamak gerekir ki, bir bilginin nereden edinildiğinin hiç bir önemi yoktur. Yeter ki, o bilgiye ulaşılabilmiş olsun. İster Mısırlı rahiplerden, ister Fisagorcular'dan...

Eflatun'un dünya üzerinde en çok okunan kitabı "Devlet" olmuştur. Fisagor'la ilgili bölümümüzde de söylemiş olduğumuz gibi, bu konuyla ilgili bilgilerini de Eflatun Fisagorcular'dan almış ve bunu kendi tarzında yeniden yorumlamıştır. Ama bu meselenin özü öncelikle Mısır'a ve sonra da sırasıyla Orfe ve Fisagor'a kadar uzanır. "Devlet" isimli kitabının ana konusu, dünya üzerinde uygulanabilecek ideal yönetim biçimiyle ilgilidir Bu yönetim biçiminin temeli, devleti ve vatandaşları yönetecek kişilerin mutlak surette inisiyatik bilgilere sahip olması gerektiği fikrine dayanır. Bunu için de genç kızların ve genç erkeklerin küçük yaştan itibaren devlet tarafından iyi bir eğitimden geçirildikten sonra, bunlar arasında başarılı

olanların seçilip ezoterik öğretiyle donatılması gerektiğini ayrıntılarıyla anlattıktan sonra, bu yetişen kişiler arasından yöneticilerin seçilmesi gerektiğini açıklar. Eflatun bu konuda ilginç bir fikre daha sahiptir. Bu fikri yönetici sınıfın ülke yönetiminde bir rant elde etmesini önlemeye yöneliktir. Bu yöneticilerin kesinlikle özel toprakları, kendisine ait evleri ve altınlarının olmaması gerektiğini. sadece geçinebilecekleri kadar sabit bir maaşın bu kişilere bağlanması gerektiğini söyler. Bu konuda o kadar ince düşünmüştür ki, bu kişilerin kendi çoluk çocuğuna bir ayrıcalık sağlayabilme ihtimaline karşı, üst düzey yöneticilerin mümkünse evli olmayanlar arasından seçilmesinin daha da iyi sonuçlar getireceğini de ileri sürer. Adalet ve fırsat eşitliği konusunda hayli titiz davranan Eflatun, bu özelliğini bu konuda da son derece radikal bir şekilde ortaya koymuştur.

Elözis Mabedi

Yunanistandaki Elözis Mabedi ilk olarak Mısır'da inisiye edilmiş bir grup rahip tarafından kurulmuştu. Nasıl ki Delf Mabedi de aradan geçen yıllarla eski gücünü belli bir süre sonra yitirmiş ve eski gücüne Fisagor vasıtasıyla kavuşabildiyse, benzer bir süreç de Elözis Mabedi'nde yaşanmıştı. Fisagor'un Delf te yaptığını, Eflatun da Elözis'te yapmış ve Elözis Mabedi'nin yeniden canlanmasını sağlamıştır.

Delf Mabedi'yle Elözis Mabetleri arasında inisiyatik bir fark vardı. Bu konuyla ilgili dünya üzerinde yayınlanmış hangi kitabı açarsanız açın Delf Mabedi'nin "Eril", Elözis Mabedi ise "Dişil" inisiyasyonun uygulandığı mabetler olduğunun yazılmış olduğunu görürsünüz. Bu nedemektir? Bunun cevabı yine Mısır İnisiyasyonlan'nda gizlidir. Mısır'da hem dişil hem de eril inisiyasyon bir arada uygulanmaktaydı. Dişil olarak tanımlanan inisiyasyon genel Mısır İnisiyasyonu'nun birinci bölümünü, eril inisiyasyon ise ikinci ve son bölümünü ifade etmekteydi. İsis ile sembolleştirilen inisiyasyon biçimi dişil inisiyasyona, Osiris'le sembolleştirilen inisiyasyon ise eril inisiyasyona karşılık gelmekteydi. Bu inisiyasyonlardan geçen rahiplerin İsis rahibi ya da Osiris rahibi olarak isimlendirilmelerinin nedeni buydu. Tam bir inisiyasyondan geçmek bu her iki aşamayı da tamamlamakla mümkün olsa

da, bunlardan sadece İsis İnisiyasyonu'nu geçtikten sonra Eflatun'da olduğu gibi Osiris İnisiyasyonu'nu tamamlamamış olan çok sayıda inisiye olmuştur. Delf Mabedi başından beri eril inisiyasyonun merkezi olduğu için kendisi de bir Osiris rahibi olan Fisagor'un nasıl Delf Mabedi'ne gitmesi son derece bu işin doğası gereği idiyse, bir İsis rahibi olan Eflatun'un da dişil inisiyasyona bağlı bir mabet olarak kurulmuş olan Elözis Mabedi'ne gitmesi o kadar doğaldı. Delf'te Apollon Kültü adı altında oluşturulan inisiyatik çalışmalara karşılık Elözis'te Demeter Kültü olarak isimlendirilen bir inisiyasyon merkezi oluşturulmuştu. Bu gelenek Eflatun tarafından da sürdürülmüştür.

Eflatun'un Gizli İnisiyasyonu: Elözis Sırları

Elözis rahipleri tarafından daima, Mısır kökenli olan İsis İnisiyasyonu'nun ezoterik bilgileri burada öğretilmekteydi ama bu sırlar, Eflatun ve diğer Yunanlı rahiplerce şairane ve insanda hayranlık uyandıracak mitolojik motiflere büründürülerek, mabettekilere açık dış halkaya ise kapalı bir tarzda aktarılmıştı. Oluşturulan mitolojik metinlerin altında hep Mısır'a özgü sırları görmek mümkündür. Bu metinlerin ana konusu, ruhun öyküsüyle ilgilidir. Yani onun süptil (ince) alemden süfli (kaba) aleme inişinin burada ıstırap çekişinin ve sonra yeniden yükselerek yukarılara tırmanışının ve nihayet İlâhi Yaşam'a yeniden kavuşmasının sembolize edilmesiydi. Başka bir deyişle ruhun düşüş ve tekrar kurtuluş draranını Helenvari bir edayla gözler önüne serilişiydi. Bir anlamda softlaştnılmış diyebileceğimiz öğretinin geneline baktığımızda, yaşamın temelde kefaret ödeme ya da sınanma olgusu olarak tanımlandığnıı görürüz. Bu anlayışa göre yaşam insana verilen bir armağandır. Çünkü sınanması için bir araç ve bunun sonunda elde edeceği ruhsal yükselişle tekamülünü sürdürmesine bir olanak sağlanmış olunmaktadır. Kendisine armağan olarak verilmiş olan bu yaşamın öncesinde ve sonrasında, insan, ilâhi bir geçmiş ile ilâhi bir geleceğin sonsuz imkanlarını keşfetmekteydi.

Küçük Sırlar'dan Büyük Sırlara Geçiş

Elözis'te de inisiyasyonun birinci aşamasından ikinci aşamasına geçiş, tıpkı diğer inisiyasyonlarda olduğu gibi özel ayin ve ritüeller eşliğinde gerçekleştirilmekteydi. Bu ritüeller aynı zamanda psişik tecrübelerin ve ruhsal irtibatların ınisiye adayına yaşatıldığı özel günlerdi. Mabede kabul edildikleri günden itibaren arınma çalışmalarıyla günlerini geçiren inisiye adaylarına artık inisiyasyonun birinci derecesine ait sırların açıklanacağı bu özel gün geldiğinde bu hakkı elde edebilen öğrenciler mabedin avlusuna getirilirdi. Ve ardından bir rahip gelerek kendilerine kısa bir açıklamada bulunurdu. Bu aynı zamanda, bundan sonra olacakların da kısa bir özeti niteliğindeydi:

Ey sırların müritleri, şu anda eşiğin önünde bulunuyorsunuz. Az sonra göreceklerimiz sizi şaşkınlığa uğratacak, işte o an, içinde yaşamakta olduğunuz hayatın yalancı ve muğlâk hayallerden ibaret bir dokuma olduğunu anlayacaksınız. Sizi bir zulmet alanı gibi sarıp sarmalamakta olan uyku, rüyalarınızı da günlerinizide alıp götürmektedir. Tıpkı gözden dalga dalga kaybolup giden kalıntılar gibi.. Fakat ötelerde ebedi ışık mekânı yayılıp gitmektedir. Persefon yardımcınız olsun ve zulmet nehrini geçip Semavi Demeter'e nasıl ulaşılacağını size öğretsin. Mabede yeni kabul edilmiş adaylar da bu törene alınır fakat bu ayini sadece bir tiyatro gibi dışarıdan izlemelerine müsade edilirdi. Ayine katılan rahipler yarım daire oluşturmuş bir şekilde küçük sırların açıklanacağı inisıye adaylarının çevresini kuşatmaktaydılar. Bu grubun içinde bulunan mabedin kabinesi bir adım öne çıkarak son bir ikazda bulunurdu. Bu aynı zamanda töreni izlemekte olan yeni adaylara da bir uyarı anlamı taşımaktaydı:

Az sonra mabedimizin küçük sırları sizlere açıklanacak. Fakat sırlara saygısızlık etmek için gelmiş olanların vay haline!... Mabedemizin koruyucu Tanrıçası onları tüm yaşamları boyunca izleyecek ve avını karanlıklar aleminde de elinden kaçırmayacaktır!...

Mabede yeni katılanların izledikleri bununla kısıtlıydı.. Çünkü bundan sonra yaşanacakları görmelerine izin verilmemekteydi. Ayinin bundan sonraki bölümüne, bir yıl süren çalışmalardan sonra hak edebilenler şahit

olabilmekteydi. Küçük Sırlar'ın açıklanacağı grup avludan alınıp, mabedin içinde ayinin düzenleneceği salona getirilirken, avluda kalanlara, içeride yaşananların temsili olarak canlandırıldığı bir tiyatro seyrettirilmekteydi.İçeride ruhsal irtibata dayalı ritüel gerçekleştirilirken dışarıda kalan mabedin çömez adaylan, rahipler tarafından sahneye konulan bu tiyatroyu izleyerek içeride olanlar hakknıda bir bilgi sahibi olabiliyorlardı. Bu tiyatro oyunundaki Tanrı ve Tanrıçalar'la konuşma sahnelerinin gerçeği, içeride ruhsal irtibatla gerçekleştirilen çalışmalara karşılık gelmekteydi. Dış halkaya seyrettirilen tiyatronun ana temasını, öz bakımından mükemmel bir yapıya sahip olan ruhun, dünyaya doğduktan sonra girdiği şuursuz halinin sembolik bir tasviri oluşturmaktaydı. Tiyatro, Hermes rolüne bürünmüş rahibin şu sözleriyle noktalanıyordu:

— Şuuru kararmı ş durumda bulunan ey yeni müritler... Seyretmiş olduğunuz bu öykü sizin öykünüzdür . Şu sözü aklımzdan hiç çıkartmayın ve üzerinde; derin derin düşünün:

Bedenleniş olgusu, hayatlar varlıkları ölüler haline dönüştüren feci bir yıkımdır. Bir zamanlar siz gerçek hayatı yaşamıştınız. Ama sonra, esrarlı bir cazibeye kapılıp yerküresel uçurumun içine düştünüz ve bedenin esareti altına girdiniz. Şu anda içinde bulunduğunuz haliniz mukadder bir rüyadan başka bir şey değildir. Gerçek anlamda sadece geçmiş ve gelecek mevcuttur. Kendinizi hatırlamaya ve yarınlarınızı görmeye gayret ediniz. İçerdekilere bizzat yaşatılarak, dışardakilere ise bir tiyatro sahnesinde izlettirilerek gösterilen "Küçük Sırlar" bu şekilde rahip adaylarına aktarılmış oluyordu. Bu ayinsel tören her yıl düzenleniyordu. Buna karşılık Büyük Sırlar kutlamaları ise beş yılda bir yapılmaktaydı. Buradan da Küçük Sırlar aşamasının bir, Büyük Sırlar aşamasının ise dört yıl sürdüğünü anlıyoruz. Toplam beş yılllık bir eğitimin ardından düzenlenen Büyük Sırlar kutlamaları tam dokuz gün sürmekteydi. Tören, oluşturulan kortejin Atina ile Elözis arasında bulunan çeşitli yerleşim birimlerini dolaşmasıyla başlardı. Kendi yerleşim birimlerinden geçen korteji halk, büyük bir sevgiyle ellerinde meşalelerle karşılardı. Sekizinci günün sonunda Elözis mabedine geri dönen kortejdeki Büyük Sırlar aşamasını bitirecek olan

rahiplere birer asa ve içinde sırların anahtarı bulunduğu söylenilen mühürlenmiş bir sepet hediye edilirdi. Fakat bu sepetin mührünü inisiyasyonun üçüncü aşamasını bitirinceye kadar inisiye adaylarının açmasına izin verilmezdi. Fisagor Okulu'nun ikinci aşaması ile birlikte inisiye adaylarının parapsişik yeteneklerinde önemli gelişmeler olurdu. Durugörü, astral seyahat gibi fenomenleri rahatlıkla gerçekleştirebilen inisiye adaylarından asıl beklenen, ilham almaya başlamasıydı. Yani kendi başına üst ruhsal planlardan ve kendi serbest şuurundan bilgi çekip bunu aktarabilecek duruma gelmesi hedeflenmekteydi.İnisiye adayının üst planlarla bu teması başladığında, öğrencide birtakım değişiklikler meydana gelirdi ki, bu değişim inisiyatörlerince derhal farkedilirdi. Bu, inisiye adayının, adaylıktan gerçek bir inisiye safhasına geçmiş olduğunun göstergesiydi. Artık o da inisiyatörleri gibi, o büyük zincirin bir halkası olmuş demekti. Eflatun bu aşamayı mağaradan çıkış olarak sembolize etmiştir. Kuşkusuz ki, diğer inisiyasyonlarda olduğu gibi Eflatun'un Öğretisi de hayli zorlu bir yolda yürünmekle anlaşılabilmekte ve sırlara ancak bu zorluklara katlanabilenler ulaşabilmekteydi. Zaten Eflatun da bizzat bu zorluğu kendisi şöyle dile getirmişti:

Dünyada yaşarken ıstırap insanlara merhameti öğretir. Burada karşılaşacağınız zorluklar ise, size sırlar bilgisini öğretecektir. İşte bu nedenle, Eflatun'un rahipleri "Işığa kavuşabilmek için karanlığa meydan okumak gerekir" diyordu.

8. BOLÜM

SON SÖZ

AYDINLIK VE KARANLIK GÜÇLER

Antik Mısır Sırlan'nı konu edindiğimiz bu kitabımızda Mısır'da yetişen inisiyelerden de örnekler vermek zaten gerekliydi ve biz de öyle yaptık. Ancak Mısır İnisiyeleri ile ilgili bir bölüm yapmamızın bir diğer nedeni de, bu inisiyatik bilgilerin dünya üzerinde ne denli zorluklarla karşılaşmış olduğunu bir kez daha sizlere hatırlatmak içindi...

Mısır'da yetişen inisiyeler kuşkusuz ki verdiğimiz bu üç örnekle kısıtlı değildir. Bu kişiler, sadece birer örnek olması bakmımından ele alınmalıdır... Bu birkaç örneğimizden de çok kolaylıkla anlaşılacağı gibi inisiyasyona ait bilgiler, Tufan sonrasında birtakım güçler tarafından her çağda büyük bir baskıya manız kalmıştır. Bu baskılar ilk olarak Mısır'daki İskenderiye Kitaplığı'nın yakılışı ve Mısırlı rahiplerin katledilmesi ile kendisini göstermiş, sonra da bu merkezlerde yetişen kişiler gittikleri ülkelerinde büyük baskılara maruz kalmışlardır. Yani ezoterik bilgiler. Demir Çağ'ın hemen her döneminde bilinen ve bilinmeyen karanlık güçlerce hep aşağılanmış, baskıya maruz bırakılmış hatta bunlarla da yetinilmeyerek, bu öğretileri savunanlar bizzat bu güçlerce acımasızca katledilmişlerdir. Bu konuya özellikle dikkatlerinizi çekmek istiyorum.

Evet, şunu asla unutmayın: Ezoterik bilgi birikimi bir takım karanlık güçlerce hep yokedilmek ve bu bilgilerin halka yansıması hep engellenmek istenmiştir. Bu yolda sadece inisiyeler, mürşitler, filozoflar, rahipler değil, paygamberler bile katledilebilıniştir. Bu konu son derece önemlidir... Ve bu konu günümüzde de geçerlidir...

İlk kez Atlantis'teki "Bir'in Oğulları" ile "Belial'in Oğulları" arasında başlayan ve sonrasında bizim kıtalarımızda Agarta ve Şambala Rahipleri'nce sürdürülen aydınlık güçlerle karanlık güçlerin mücadelesi, Demir Çağ'da cinayet ve katliamlarla kendisini göstermiştir. İskenderiye Kitaplığının yakılışıyla bizim

deveremizde etkisini hissettirmeye başlayan "Karanlık Güçler"in baskıları Örfe, Fisagor, İsa Peygamber, Hallaç-ı Mansur gibi inisiyatik ve batnıi şahsiyetlerin katledilişleriyle doruk noktasına çıkmıştır. Çinliler tarafından katledilen Tibetli rahipler ise başlı başına bir kitap konusudur...

Canları pahasına da olsa, kanlarıyla inisiyasyonun bilgeliğini geleceğe taşımış olan tüm batini düşünür, filozof ve inisiyeleri burada saygıyla anıyoruz...

Eğer bugün batınilikten, ezoterik öğretilerden ve inisiyatik sırlardan söz edebiliyorsak, onlar sayesindedir... Bu baskılar bugün de vardır, bundan sonra da olacaktır. Ta ki, gerçekler apaçık ortaya çıkıp uyanışın esintileri dünyamızı sarana dek...

VARILACAK SON NOKTA: KIYAM ETMEKTİR...

Geleneksel sürünün içinde değil, dışında yaşamaya çalışan okurlarımıza sunduğumuz bu kitapla, apaçık bilgilerin ortaya çıkacağı günlere doğru bir adım daha atmış bulunuyoruz. Evet... Henüz apaçık bilgilerle konuşamıyoruz... Hâlâ sembollerin üstünü açmaya çalışıyoruz... Ama biliyoruz ki, bir gün perdesiz olarak gerçeklerle temas edebileceğiz. O günler uzak değildir!... Göreceksiniz, duyacaksınız... Başlangıçta vaadedilen o günlere doğru hızla yaklaşmaktayız. Gerçekler apaçık bir halde ortaya çıktığında "görünenin hiç de göründüğü gibi olmadığı" herkes tarafından anlaşılacaktır.

Ancak apaçık gerçeklere bakabilmek için buna gözlerimizi hazırlamamız gerekmektedir. Uzun bir süre karanlıklar içinde kalan bir göze aniden ışık verildiğinde nasıl bir sonuçla karşılaşacağı ortadadır. İşte şu an yapılmaya çalışılan, karanlıklar içinde yaşamaya alışmış gözlere perdelenmiş ışığı tutmaktan ibarettir. Işığı perdesiz bir şekilde seyredebilecek yetkinliğe gelinceye kadar, dinler, felsefeler ve mitolojiler fonksiyonlarım sürdürmeye devam edeceklerdir. Işık perdesiz olarak ortaya çıktığında ise bu müesseselere artık ihtiyaç kalmayacağı için bütün bu müesseseler fonksiyonlarını bitireceklerdir. Geleceği söylenilen Altın Çağ'da dinler devrinin kapanacağının anlamı işte budur. Bunu yüzyıllar öncesinden ifade edenler olmuştur. İslâm Dini içindeki önde gelen Batıniler'den Muhyiddin Arabi bunu tek bir cümleyle şöyle özetlemişti: "Arif için din yoktur..."

Tüm bu sözlerin ne anlama geldiği apaçık bilgilerin ortaya çıkmasıyla yakında çok daha iyi anlaşılacaktır. İşimize gelse de gelmese de, varılacak en son nokta budur. Dinlerin son nokta olarak gösterdiği kıyam etmek de budur.

Uyanış!... Ama ne zaman?...

Söz konusu olan bu ezoterik bilgiye göre:

Dünya nüfusu 7 Milyar olduğunda içinde bulunduğumuz devrenin biterek, yeni bir devrenin başlayacağın söylenmektedir. Dünya nüfusunun artış oranı dikkate alındığında, bu rakkama 2010 - 2014 yılları arasında ulaşılması beklenmektedir. Bu birçok kehanet ve eski uygarlıklardan günümüze kalan ezoterik bilgilerle örtüşen bir tarihtir. Ayrıca bilindiği gibi 2012 Balık Burcu Çağı'nın sona erip. Kova Burcu Çağı'nın başlayacağı bir tarihtir. Bu tarih başta Orta Amerika yerlileri olmak üzere birçok toplumun ezoterik bilgilerinde genel uyanış günlerinin yoğun olarak hissedileceği sürecin başlangıcı olarak da nitelendirilmektedir. Bunlardan hep daha önce söz etmiştik. Ancak işin ilginç yanı ruhlann sayılması ile ilgili Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda da söz edilmesidir. Evet, son derece manider bir şekilde Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda da ruhlann sayılmasıyla ilgili bir tema işlenmiştir Sözlerimi Mısır'ın Ölüler Kitabı'nda geçen bu konuyla ilgili bir satırla noktalamak istiyorum:

Ruhların sayıldığı gün mabette Büyük Tanrı'yı görmelerine izin ver ve oturdukları yerler gizli olanların Osiris'le konuşmalarına izin ver.

Ruhların sayıldığı gün...

Ruhlar niçin sayılsın diye düşündüğümüzde, buna klasik bir yaklaşımla, mantıklı bir cevap vermenin zorluğu ortadadır. Demek ki belli bir sayının tutup tutmadığının anlaşılması bur rada söz konusu edilmektedir. Bu sayıyla ilgili Ölüler Kitabı'nda net bir bilgi verilmemektedir ama ruhların sayılacağından açıkça bahsedilmektedir. Bu da 7 Milyarla ilgili ezoterik bilgiyi daha ilginç kılmaktadır.

AÇIKLAMALAR

(1) Ezoterik Bilgiler'de Atlantis'in son dönemlerinde iki gruba ayrıldıkları ve bu iki grubun birbirleriyle savaştığı anlatılır. Yine bu aynı bilgilerde, bu gruplardan negatif kutbu temsil edenlerin (Belial'in Oğuilan'nın) yaklaşmakta olan büyük bir doğal afetin kıtalarını yerle bir edeceğine inanmadıkları da ifade edilir. Bu ayrıntının yukarıda alıntı yaptığımız ayette de *"tepelerine inecek bu gerçeği yalanladılar"* cümlesiyle dile getirilmiş olduğunu görüyoruz. (Ayrıntılı bilgi için bkz: *"GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ"* Sy: 22-34, 244-247)

(2) Kayıp Atlantis Kıtası'nın varlığını bilimsel olarak kanıtlamaya çalışan pekçok bilimadamı, günümüzde önemli bulgulara ulaşmışlar ve bunların çoğunu basın yoluyla dünya kamuoyuna duyurmuşlardır. *"1997'den beri Bimini'de arattırma yapan Miami Ejiptoloji Derneği, Atlantis'in kalıntıları olduğu iddia edilen 'Scott Taşları 'ndaki son durumu anlatıyor"* üst başlığıyla duyurulan haber, **"Bimini'de Atlantis İzleri"** başlığı ile basında yer almıştı. İşte bu konuyla ilgili geçtiğimiz yıl basında çıkmış olan haberi sizlere olduğu gibi aktarıyoruz:

BİMİNİ'DE ATLANTİS İZLERİ

1998 yılı ilkbaharında, Miami Egyptoloji Derneği'nin yöneticisi ve hasın sözcüsü Aaron DuVal, medya kuruluşlarmın haber merkezlerine bütün dünyada epey yankı yaratan bir basın duyurusu gönderdi. Bu bildiride, Miami açıklarındaki Bimini Adası'nda bir süre dir devam eden araştırmaların sonunda, Atlantis'in izleri olduğunu düşündükleri son derece şaşırtıcı ve çarpıcı kalıntılar, tabletler ve duvar parçaları bulunduğunu söylüyonlu DuVal. Ekip bütün hızıyla araştırmaları sürdürüyor, ancak bölgenin güvenliği sağlanmadıkça, bulguların yerinin açıklanmayacağı vurgulanıyordu. Bu haber, .1998 boyunca büyük yankı yaratnnştı. Yaz aylarında, Miami Egyploloji Derneği'ıde bir basın toplantısı düzenleyen ve eldeki bulguları ortaya çıkaramayacağını çünkü bunun son derece sıradışı bir keşif olduğunu bu nedenle bölgenin koruma altına alınmasının şart olduğunu söyleyen DuVal, izleyen dönemde medyanın ilgi odağı olmasına rağmen birkaç ciddi yayın organı hariç, röportaj vermeyi reddetti ve güvendiği arkeologlarla, bilim kurumlarıyla bağlantı kurmaya çalıştı. Ne var ki, aradığı desteği bir türlü bulamadı. Bölgenin güvenliğinin sağlanmasına ilişkin ısrarlı talepleri de yanıtsız kaldı. Akademik çevreler, 1968 yılında bulunan Bimini Yolu'nun da bir Atlantis göstergesi olmadığını düşündüklerinden, DuVal'in iddiasını duymazdan gedmeyi seçmişlerdi. Oysa Miami Egyptoloji derneği, buldukları kalıntılar arasında Güneş Sistemi takvimi olduğunu sandıkları

kabartmalar; Yucatan bölgesinin üslubuna uygun olduğu kadar Mısır'daki bulgularla da paralellik gösterdiğini söyledikleri birtakım tarihsel kayıtlar da olduğundan söz ediyorlar ve metalin çok ilginç kullanımlarıyla ilgili bazı bilgilerle yüz yüze geldiklerini vurguluyorlardı. Bimini'deki çalışmalarla ilgili Aaron DuVal'in son basın duyurusu, geçtiğimiz Şubat ayında yapıldı. DuVal, çalışmalarında onları motive eden hocaları Profesör Scolt'un onuruna, bu bulguları *"ScottTaşları"* olarak adlandırdıklarını duyurdu ve güvenlik sağlanıncaya kadar yeni bir basın duyurusu yapmayacaklarını söyledi. Uzunca bir aradan sonra, geçtiğimiz hafta DuVal, İnterreks'e yolladığı e-mail'de, çalışmalardaki son durumu ve bugün varılan noktayı anlattı. DuVal'e göre artık iyice çoğalan ve sınıflanmaya başlayan tablet, kabartma, hiyeroglif ve muhtelif çizimler, Platon'un Atlantis'i ile karşı karşıya okluğumuzu, tartışılmaz biçimde ortaya koyuyordu ve yakında her şey açıklanacaktı. Ama, bölgenin güvenliği hâlâ sağlanmamıştı!

Duval, en son duruma ilişkin şunları söylüyordu:

"Araştırmalarımız sürüyor. Bir yandan da, sürekli olarak *'Bize kanıt gösterin, bize Atlantis'i gösterin deinanalım' benzeri* haykırışlara mubatap oluyoruz. Biz araştırmacılarız, bir şey kanıtlamak gibi bir misyonumuz yok. Bizim bulduklarımızı değerlendirerek bu kanıtı ortaya koyacak olanlar, belki de bugün bize inanmamayı yeğleyenler. Elimizde çok sayıda kanıt birikmiş durumda. *"Scott Taşları"*, bugüne kadar çok ekibin ısrarla aradığı Platon'un Atlantis'inin kanıtları. Ama çok dikkatli ve soğukkanlı davranmamız gerekiyor. Her şeyden önce, araştırma bölgesinin güvenliğinin sağlanması ve belli bir histeriyle bölgeye akın edebileceklerin kanıtlardan bir süre uzak tutulması şart. Burada yalnızca Atlantis fikrine karşı çıkanlardan değil, Atlantis destekçilerinden de söz ediyoruz. Birçok insan, bu konuda kendi teorisini oluşturraıış ve bir fikir ortaya atmış durumda. Böyle bir bulgunun, yıllardır savundukları teoriyi geçersiz kılmasından rahatsız olabilecekler var."

DuVal, Bimini'deki araştırma bölgesinde bugüne dek ele geçirilenler arasında antik takvimler, gökyüzü ve yeryüzü haritaları, astronomik belgeler, mühendislik planları, metal kaplı duvar parçaları, dünyada bugüne dek bulunmuş en eski toprak kaplar ve binlerce yıl öncesine yönelik tarihi kayıtlar bulnduğunu açıklıyor.

(3) 1926 yılmda *"THE CHILDREN OF MU"* ismiyle yayınlanan ve Mustafa Kemal Atatürk'ün yurdumuza getirterek tercüme ettirdiği notlardan alınmıştır. James Churchvvard'ın bu ve diğer dört kitabı ile tercüme notları, halen Anıtkabir Müzesi'nde muhafaza edilmektedir.

(4) Kutuplar'uı yerdeğiştirmesi ile ilgili ayrıntılı bilgi için bkz: *"KIYAMET ALAMETLERİ"* Sy: 88-102.

(5) Mayalar'la Mu'nun koloni kollarından birini kastetmektedir.

(6) Verilen tarihlerin yaklaşık veriler olarak ele alınması gerekir. (+) (-) 2000 yılık oynama olabileceği ihtimal dahilindedir.

(7) Poseidon: Yunan Gelenekleri'nde Atlantis'e karşılık gelen mitolojik bir sembol olarak kullanılmıştır. Yunan Mitolojisi'nde denizlerin, adaların ve sahillerin tanrısı olarak nitelendirilmiştir. Klasik Yunan Mitolojisi'nde Poseidon şöyle tanımlanır: Denizlerin Tanrısı denizin mavi derinliklerinde yaşıyordu. Onun muhteşem sarayı dalgaların koşuştuğu deniz yüzeyinin çok dibinde kurulmuş idi. Sarayın du

varları güneş parladığı zaman suyun altından gökkuşağı gibi çeşit çeşit renkler gösteren şeffaf sedeflerden yapılmıştı. Bütün denizlerin bitkilerinden en güzelleri sarayın has bahçesini süslerdi.

Kardeşi Zeus kızdığı zaman nasıl yıldırımlar fırlatır, göğü inletirse, Poseidon da sinirleri bozulduğu zaman suların yüzünü karartır, kocaman dalgaları kabartır, onları vahşi hayvanlar gibi kıyılara saldırtırdı.

Poseidon yalnız denizin sükunetini bozmazdı. O aynı zamanda, uluyan, korkunç sesler çıkaran dalgaları ve deniz anaforlarını da meydana getirerek koşturur ve yüksek sahillerin diplerine çarpar oraları sarsar, çökertir, yıktırırdı.

Ayrıntılı bilgi için bkz: "*KLÂSİK YUNAN MİTOLOJİSİ*", Sy: 138-143.

(8) Kur'an-ı Kerim'de sözü edilen Firavunla Musa'nın arasında geçen fikir ayrılığıyla ilgili anlatım üslubunun perde arkası:

Firavun milletinin ileri gelenleri: "Musa'yı ve milletini yeryüzünde bozgunculuk yapsınlar, seni ve tanrılarını bıraksınlar diye mi salıveriyorsun?" dediler. (Araf Suresi: 7/127)

İçinde bir kehanet niteliği de taşıyan bu ayetin dile getirilişi, Kur'an-ı Kerim'e özgü bir üsluba sahiptir. Bu uslup, herhangi bir konuda sanki fikir ayrılığı varmış gibi gösterme prensibine dayanır.

"*Firavun milletinin ileri gelenleri*" Mısır İnisiyasyonundan geçmiş ya da bu inisiyasyondan belirli ölçüde de olsa haberdar olan yöneticileri ifade eder. Bu kişilerin olup bitenlerden habersiz olmaları söz konusu değildir. Ancak bir anlatım üslubu olarak sanki bundan habersizmiş gibi bir görünüm sergilenmektedir. Maksat, içinde bir kehanet unsuru da taşıyan bir bilgiyi aktarmaktır. Bu kehanet bozgunculuk yapacak bir ulusun ileride ortaya çıkacağıdır. Gerçekten de İsrailoğullan'nın torunları dünya üzerindeki negatif güçlerle o denli bir birlikteliğe girmişlerdir ki, Kur'an-ı Kerim'de açık bir şekilde dile getirilen bu kehanet, tam anlamıyla gerçekleşmiştir. Hatta bu kehanet günümüzde de halen

gerçekleşmeye devam çimektedir. Bu anlatım üslubu Kur'an-ı Kerim'de başka bir konunun dile getirilişinde de kullanılmıştır:

Rabbin meleklere "Ben yeryüzünde bir halife var edeceğim" demişti; melekler, "orada bozgunculuk yapacak kanlar akıtacak birini mi varedeceksin? Oysa biz seni överek yüceltiyor ve Seni devamlı takdis ediyoruz" dediler. Allah "Ben şüphesiz sizin bilmediklerinizi bilirim" dedi. (Bakara Suresi: 2/30)

Bir bilginin üstü örtülü bir şekilde aktarılışının çeşitli yollan vardır. Bu yollardan biri de hikayeleştirerek bir meseleyi anlatmaktır. Hikayeleştirme yönteminin içinde de farklı üsluplara yer verilmiştir. Yukarıdaki her iki ayet de bu şekilde bir yöntem ve üslup kullanılmıştır. Bu üslubun temelinde karşılıklı bir çekişme ve fikir ayrılığı sanki varmış gibi gösterme vardın

(9) Musa Peygamber'in Mısır'daki eğitimi ve sonrasındaki vazifesiyle ilgili ayrıntılı bilgi için bkz: *"SON ÜÇ PEYGAMBER"*, Sy: 27-92.

(10) Kur'an-ı Kerim'de de İsrailoğulları ile ilgili hem bir uyarı hem de bir kehanet niteliği taşıyan bir ayet daha vardır. Bakara Suresi'nin 60. Ayeti'nin bitişinde İsrailoğulları ile ilgili şöyle bir ifadeyle karşılaşmaktayız. Bu ifade öncelikle bir nasihat özelliği taşır. Fakat İsrailoğulları'nın tarih içindeki davranışları dik kate alındığında bu nasihate pek uymadıkları açıkça görülmektedir. Bu nedenle bu ifadenin gizli bir kehanet niteliği taşıdığı bugün daha iyi anlaşılmaktadır.

"... Allah'ın rızkından yiyin, için, yalnız yeryüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın." (Bakara Suresi: 2/60)

(11) Dünyanın bazı bölgelerinde ruhsal ve kozmik tesirlerin odaklandığı merkezler bulunduğunu *"TÜRKLER'İN KÜLTÜR KÖKENLERİ"* isimli kitabımızda ayrıntılarıyla anlatmıştık. *"Spiritüel Coğrafya"* başlığı altında Ezoterizm'de yer alan bu konu son derece önemlidir. Bu merkezlerin tarih içinde dünya üzerinde yer değiştirmiş olduğu bilinmektedir. İşte dikkatlerinizi çekmek istediğim konu bununla ilgili...

Burada Osiiis Rahipleri'nin Kudüs'e gidişi ile ilgili küçük bir aynntıymış gibi görünen ancak son derece önemli olan bir konuya değinmek istiyorum: **Sözünü ettiğimiz o dönemlere kadar Dünya'nm en önemlispiritUcl merkezi Mısır'da odaklanmış durumdaydı. Fakat o günlerden sonra merkez Mısır'dan**

Kudüs'e kaymıştır. Dikkat ederseniz spiritüel merkezin Mısır'dan Kudüs'e kayması ile Osiris Rahipleri'nin Kudüse gitmeleri aynı dönemlere denk gelmektedir.

(12) *"Filozof* sözcüğünün ilk ortaya çıkışı da bu sözcükle bağlantılıdır. Filozof sözcüğü *"sevgi"* ve *"güzellik"*anlamlarına gelen *"Pilos"* ile *"Sofos"* sözcüklerinin birleştirilmesinden ortaya çıkmıştır.

(13) Ayrıntılı bilgi için bkz: *"TÜRKLERİN KÜLTÜR KÖKENLERİ"*, IV. Bölüm, Sy: 281-382.

(14) Murry HOPE'un *"ANCIENT EGYPT THE SIRI US (ONNECTION"* isimli kitabında, kimliğini açıklamadığı Mısırlı bir rahipten, yakın bir tarihte kendisine gelen bir mektup yayınlamıştır. Bizim size aktardığımız metin bu mektubun kısa bir özetidir.

(15) Ignatius Donnelly, *"ATLANTÎS"*, Sy: 125.

(16) Bu belgeyi ilk kez Hrich von Daniken *'TANRILARIN ARABALARI"* isimli kitabında gündeme getirmiştir. Söz konusu kayıt halen Oxford'daki Bodleian Kitaplığı'nda bulunmaktadır.

(17) A.P. Sinnett'in *"PİRAMİTLER ve STONEHENGE"* isimli kitabından.

(18) Murry Hopc, *"THE SIRTUS CONNECTION'* Sy: 31.

(19) Musa Peygambcr'in Mısır'dan ayrılırken yanında getirdiği Mısır kökenli ezoterik sırları içeren papirüs rulolarını, hiyeroglif hadlerle yazdığı Tekvin'i ve yine Mısır'daki eğitim gördüğü mabetten aldığı asasını içinde taşıdığı sandığa "Kutsal Emanet Sandığı" denilmekteydi. Bu gizemli sandığın üzerinde sürekli olarak ışıklan bir halenin bulunduğunu gören çok sayıda kişi olmuştur. Elde edilen bilgilere göre, -ki bunları dinsel kayıtlar da bire bir doğrulamaktadır- ışıklı bir bulutla çevrili olduğu söylenilen bu sandığın saklandığı çadıra bile insanlar yayılan manyetik enerjiden dolayı girememekteydi. Girmeye ısrar edenler arasından yüzlerce kişinin felç geçirdiği hatta bazı kişilerin yaşamını yitirdiği de yine aktarılan bilgiler arasındadır. Bu ölenler arasında Harun'un oğlu da bulunmaktaydı... Bu manyetik enerji yayılımına neyin sebebiyet verdiği konusunda dini kayıtlarda herhangi bir açıklama yoktur. Konunun Ezoterik açılımıyla ilgili ayrıntılı bilgi için bkz: *"SON ÜÇ PEYGAMBER"*, Sy: 65-76

(20) *"Ön Oda"nm* girişinden 35 cm içerde başlayan ve zeminden 60 cm yukarıda asılı duran ağır bir granit bloktur. (Bkz. Sy: 76) (21) Ayrıntılı bilgi için bkz: *'GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ"* Sy 244-253.

(22) *"LE CHAMAN"* Jean Paul Roux, Sy: 217.

(23) Biçtirin Hyacinl, *"Sohranic svedeniy o narodah, ohilavih V Sr. Azli"*, Petersburg, 184X. Ayrıntılı bilgi için bkz: *"TÜRK HALKI'NIN KÜLTÜR KÖKENLERİ"*, Sy: 462 468

Musa Peygamber'in Mısır'dan ayrılırken yanında taşıdığı ve günümüzde halen gizemini koruyan AHİT SANDIGI'nın temsili çizilen resmi.

(24) Prof. Dr. Hikmet Tanyu, *"TÜRKLER'DE TAŞLA İLGİLİ İNANÇLAR"* isimli kitabında *"El-Lügat'ün Neviyye"den* nakletmiştir. Sy: 47.

(25) Celâlettin Harzemşah'ın 1231 yılında Moğollar'a yenildiği savaş sırasında yaşanan bir olaydır. Olaya şahit olan Şihabeddin Ahmed'ün Nesevi daha sonra *"Celâlettin Harzemşah"* adlı eserinde bunu kaleme almıştır. Söz konusu kitap 1934'de Necip Asım tarafından Türkçeye çevrilerek basılmıştır.

(26) Kabe'de bulunan *"Hacerül Esved"* de bu tür taşlardan biriydi. İslamiyet açısından büyük bir öneme sahip olan Kabe hakkında bildiklerimiz, bilmediklerimizden çok daha azdır. Örneğin, Kabe'nin ilk kez ne zaman inşa edildiği bilinmiyor...

Kâba adı verilen ve ilk kurulduğunda bir mabet olarak inşa edilen bu yapının bulunduğu yer *"Spiritüel Coğrafya"nm* önemli bir noktasında bulunuyordu. Bulunduğu nokta, o devirlerde kozmik tesirleri çekmeye çok müsait bir yapıdaydı. Bir de buna *"Hacerül Esved"* denilen, enerji toplayan ve topladığı enerjileri yansıtma özelliğine sahip siyah taş eklenince, Kabe bir zamanlar büyük bir enerji yayan merkez konumuna gelmişti. Her yıl insanlar bu enerjiden yararlanabilmek için Kabe'ye giderler ve burada düzenlenen özel törenlere katılırlardı. Ayrıntılı bilgi için bkz: *"SON ÜÇ PEYGAMBER", Sy. 293-291*.

(27) İstanbul'da olduğu söylenilen bu gizemli taşla ilgili en önemli ezoterik bilgi Tyanalı Apollonius'Ia ilintilidir. Konuyu açalım:

İsa Peygamber'in çağdaşı olan ApoJlonius, Antik Çağ'ın önemli inisiyelerinden biridir. Anadolu'nun Kapadokya yöresinde o dönemler Tyana olarak isimlendirilen kentte dünyaya gelmiştir. Gençlik yıllarında Eleusis Misterleri İnisiyasyonu'na dahil oldu. Fi sagor ve Eflatun'un gizli öğretileriyle tanıştı. Daha sonra Tibet'e ve Himalayalar'a gittiği ileri sürülmektedir. Burada hangi merkezlerle irtibata girdiği bilinmemektedir. Ancak bazı ezoterik kaynaklarda, Tibet'e gittiği dönemle ilgili çok ilginç ifadeler yer alır. Bu kaynaklara göre Apollonius Himalaya-1ar'in altında bulunan gizli yeraltı merkezi Agarta ile irtibata girmiş ve orada gelecekte insanlığın ruhsal gelişiminde önemli rol oynayacak bazı merkezlere gömmesi için, Atlantis'tekilere benzeyen*"Tılsımlı Taşlar"* kendisine verilmiştir. **Bu taşları gömmesi istenen kentlerden biri de İstanbul'dur.** Daha sonra vatanı Anadolu'ya tekrar döndüğünde sergilediği mucizeleri herkesin dilinde dolaşmaya başladı.Anadolu'nun çeşitli yörelerinde yaptığı konuşmalarla halk arasında büyük bir takdir topladı. Efes'te halka hitaben yaptığı bir konuşma sırasında bir ara sözlerini keserek, Roma'da o anda katledilen İmparator Titus Flavius'un öldürülüşünü durugörü yeteneğiyle gördü ve bunu anında halka bildirdi. Efes'te çok sayıda mucize ortaya koyduktan sonra Roma'ya gitti. Roma'da ölüleri diriltme, salgın hastalıkları önleme gibi mucizeler sergilerken bir yandan da İsa Peygamber'in Öğretisi'nin hemen hemen aynısını yaymaya çalıştı. Gösterdiği mucizeler de İsa Peygamber'in mucizeleriyle aynıydı. Bu özelliklerinden ötürü Ezoterizm'de Apollonius İsa Peygamber'in adete ikiz kardeşi gibiydi. İsa Peygamber'le olan benzerliği yaşamına da yansımış durumdaydı. O da İsa Peygamber gibi devrin dini otoritelerince tutuklanmış ve

yargılanmıştı. Bu yargılanmaya bizzat şahit olan Damis'in tuttuğu kayıtlar, mahkeme salonunda da sıradışı olayların yaşandığını göstermektedir:

Olay özetle şöyle gelişmiştir:

İlk Hristiyanlar'a yaptığı zulümle tanınan Roma İmparator'u Domitien de mahkeme salonundaydı. Birkaç celse süren mahkeme nin son gününde, Apollonıus imparatora dönerek şunları söylemiştir:

"Senin gibi insanların yüzünden kentler ve insanlar mahvoldu. Bana gelince, bedenimi ele geçirebilirsin ama ruhumu asla... Hatta bedenimi de ele geçiremezsin!..."

Son sözleri ağzından dökülürken bedenini bir bulut sararak gözönünden kaybolmasına neden olmuş ve bulutdağıldığında mahkeme salonundan yokolduğu farkedilmiştir. Bu olaydan sonra kendisini Efes'te görenler olmuştur. Daha sonra izine rastlanmamıştır. Ölümüyle ilgili tarihi hiç bir kayıt yoktur.

(28) Nilgün Sözer tarafından derlenip, yayınevimizden çıkan *'TAŞLARIN GİZLİ GÜCÜ"* isimli kitapta Taşlar'ın Psişik ve Fiziksel etkileri ayrıntılarıyla ele alınmıştır.

(29) Türk sözcüğünün çıkışı da bu konuyla ilgilidir Ayrıntılı bilgi için bkz: *"TÜRKLERİN KÜLTÜR KÖKENLERİ",*Sy: 477-483

(30) **Spiritüel Coğrafya:** Yeryüzünün öyle coğraFik bölgeleri vardır ki, bu yerler insan anlayışını yükseltici kozmik tesirleri taşımak bakımından diğer yerlere oranla daha yeteneklidirler. Bu tür yerlere Ezolerizm'de***"Kutsal Coğrafik** Merkezler" adi* verilmiştir. Kozmik tesirlerin biriktiği ve yansıtıldığı bu yerlerde ortaya çıkan muazzam enerjiler çevreye adeta bir ışın gibi yayılır...

Bir zamanlar Spiritüel Coğrafya'nm en uygun olduğu bölge Mısır'da bulunuyordu. Daha sonra sırasıyla Delfe, oradan da İsa Peygamber'in doğacağı yıllarda Kudüs'e sonrasında ise *"Kabe"nin* bulunduğu Mekke'ye kaymıştır. Dinsel kayıtlarda bu yörelerin ***"Kutsal Topraklar"*** olarak adlandırılmasının nedeni budur. Son üç dinin gelişinden sonra, bu merkez tekrar yer değiştirmistir. Bu büyük merkezin haricinde, irili ufaklı daha pekçok merkezin bulunduğu da bilinmektedir. Hint'te Meni Dağı, Tibel'le Himalayalar'ın Güney eteklerine bakan bazı noktalar, Dell'te Onfolos Dağı, Musa Peygamber'in Sina Dağı, Muhamnıed Peygamber'in Hira Dağı, İsa Peygamber'in Zeytinlik Dağı, Çanakkale'deki 'Troya

Kenti'nin bulunduğu tepe, Bursa'daki Uludağ, yedi tepeli şehir İstanbul'un belirli bölgesi hep bu kutsal coğrafyanın belidi noktalarına denk gelen merkezlerdi. Bunlardan hangisinin halen işlerliğini sürdürdüğü bilinmiyor. Ancak bilinen bir gerçek varsa irili ufaklı birçok merkezin halen dünyanın çeşitli bcilgelerinde bulunmaya devam ettiğidir. Ayrıntılı bilgi için bkz: *"TÜRKLERİN KÜLTÜR KÖKENLERİ"* ' 169-174.

(31)**TROYA İLE CUMÂE ARASINDAKİ BAĞLANTI**

Troya ve Troya'nın Sihirli Heykeli

Hisarlık Tepe'nin içinde kurulmuş olan Troya, birbiri üstüne inşa edilmiş olan 9 ayrı kent tabakasından oluşmuştur. Bir tepenin, içinde inşa edilmiş 9 katlı Troya kenti sadece Anadolu'nun değil, dünyanın da en ilginç ve gizemli tarihi eserlerinden biridir...

Troya'yı ilginç kılan bir diğer unsur da; bir zamanlar Troya'da bulunduğu söylenilen gizemli bir heykelle ilgili anlatılan mitolojik ve tarihi kayıtlardır...

Yunan Mitolojisi'nde ZekaTannçası Athena'mn yaptığı ve adına Palladion denilen sihirli bir heykelden sözedilir. Denildiğine göre: "Zeus bu heykeli göklerden aşağıya indirmiş ve Troya'nın korunması amacıyla, Troya Kralları'ndan Dardanus'a hediye etmişti." Bu heykelden bahseden en eski tarihi kayıta M.Ö. 140'larda yaşamış olan Atinalı yazar Apollodoros'un el yazmasında rastlanılmıştır. Apollodoros bu heykelin otomatik bir şekilde kendi kendine hareket etme özelliğine sahip olduğunu söylemektedir. İşte bu önemli tarihi kayıt konuyu tam anlamıyla gizem perdesine büründürmüştür. Göklerden geldiği söylenilen ve sihirli okluğu özellikle vurgulanan bu heykelin mahiyeti, günümüze kadar çözülememiştir. Heykel Kral Dardanus'a hediye edildikten sonra o devirde Ate Tepesi olarak bilinen, bugünkü ismiyle Hisarlık Tepesi'ne yerleştirilmişti. Yunan Ezoterizmi'ne göre bu sihirli heykelin lanrılar'ın koruyuculuğunu kente yansıtma özelliği vardı. Bu esrarengiz heykelden ünlü ezoterizm araştırmacısı Rene Guenon da "Metatron" isimli kitabında bahsetmiş ve bu heykelin"spiritüel tesirleri toplayan bir anten olarak kullanıldığını" açıklamıştır. Anlatılanları şöyle bir gözümüzün önünde canlandıracak olursak; üzerinde spiritüel enerjileri çeken bir paratonerin bulunduğu 9 katlı kentin tamamının, bir mabet gibi inşa edildiğini derhal farkedebiliriz. Yurtdışındaki bazı

araştırmacıların Troya'dan bir *"Ma-bet-Kent"* olarak bahsetmelerinin nedeni işte budur.

İtalya'nın Gizemli Yöresi: Cumae

Cumae: Roma Gelenekleri'ne göre İtalya'daki Cumae denilen yerde "Yeraltı Dünyası"na inişi sağlayan bir geçit vardır. Palladion'u Troya'dan İtalya'ya götürmüş olan Aeneas, yeraltı dünyasına Cumae denilen yerden inmişti. Yine bazı kaynaklara göre, Yunan Mitolojisi'nde ifade edilen Troya'nın düşüşünden sonra, Aeneas'ın yamsıra Erithreia Kâhinesi de İtalya'ya göç etmiş ve Kyme Merkezi'ni oraya taşıyarak Cumae'yi tesis etmiş olup, ünlü Cumae Kâhinesi ile aynı kişidir. Burada gerçekten de, Cumae Kâhinesi'nin yaşadığı söylenilen mağarada son bulan 1 km uzunluğunda bir tünel bulunmaktadır. Ayrıntılı bilgi için bkz: *"TÜRKLER'İN KÜLTÜR KÖKENLERİ",*

(32) *'GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ" Sy: 247-253.*

(33) Bu sürecin tüm ayrıntılıları ve bununla bağlantılı diğer konular ımimkün olduğunca açık bir şekilde*"KIYAMET ALAMETLERİ"isimli kitabımızda ele alınmıştır.Söz* konusu fiziksel ve ruhsal değişimlerle ilgili Yurtdışı'nda pekçok araştırmacı,ellerindeki verileri kamuoylarıyla paylaşmaktadır. Bu araştırmacılar hem ezoterik bilgilerden, hem de bilimsel verilerden çıkarttıkları sonuçları yayınladıkları kitaplarında ele almakladırlar. Hitler ve Nazi Partisi'nin gizli Tule Tarikatı'yla olan ilişkilerini yayınlayan ve şu anda Almanya sınırlan içinde kitaplarmın satılmasının yasaklı bulunduğu Jan van Hclsing'in fiziksel ve ruhsal değişimle ilgili kitabında anlattıklarından çok kısa bir özetini sizlerle paylaşmak istiyorum:

DEĞİŞİM ve DÖNÜŞÜM

Bizim güneş sistemi kendi galaksisi etrafında ekliptik bir yörünge çizer. Galaksinin merkezinde bir yıldız bulunur (Bu yıldıza aynı zamanda Siyah güneş de denir?). Bu yörüngede güneş sistemimizin bir dönüşüne"Platonik", veya "Kozmik" yıl deniliyor.Yaklaşık olarak 26.000 yıl sürüyor bir dönüşü. Bu yörünge her biri 12 astrolojik sembol ile temsil edilen ve her bir bölüme "Aon" veya "Dünya Devri" denilen bölümlere ayrılıyor. Her bir devir 2.160 yıl sürer. Sistemimiz, bu ekliplik yörüngesinde siyah güneşe en uzak olduğu noktaya doğru eriştiği zaman, spiritüel olarak dünya enerjisi yavaşlar. Bu döneme "uyku

dönemi" de denilebilir. Bunu bir ışık kaynağından giderek uzaklaşır-ken. karanlığın etrafımızı sarması şeklinde algılayabiliriz.

"ANTİK MISIR SIRLARI"

Bu dönem "Balık devri" nden çıktığımız ve "Kova devri" ne girdiğimizi belirtir. Aynı zamanda yeni bir dönemin başladığını ve tekrar o devasa güneş kaynağına yaklaştığımızı da belirtir. Bu geri dönüş gezegenlerin üzerinde yaşayan varlıklar için, yeni bir dönüşüm ve değişim noktası olarak belirtiliyor.

Bu dönüşüm varlıkların bilincinin yükseldiği,spiritüel enerjinin arttığı ve gezegenlerin manyetik kutbunun değiştiği anlamındadır.

Manyetik kutupların değişmesi, çeşitli manyetik bozulmaları da beraberinde getirir. Mesela Atom saatleri (günümüzün en dakik saatleri olarak kabul edilir) günümüzde birkaç kez tekrardan ayarlanmak zorunda kalmıştır.

Jan van Helsing

Bazı araştırmacılar ise kitap yazmakla kalmayıp, Gregg BRADEN gibi televizyon ve radyoları teker teker dolaşıp insanlara bu bilgileri aktarmaya çalışmaktadırlar.

1997 yılında yayınladığı *"SIFIR NOKTASI'NA UYANIŞ - KOLLEKTİF İNİSİYASYON"* isimli kitabında Gregg BRADEN üzerinde durduğumuz konuyla ilgili özetle şunları söylemektedir:

DÜNYA'NIN ZAYIFLAYAN MANYETİK ALANI

Dünya'nın manyetik alanındaki güç zayıflıyor. New Mexico Üniversitesindeki Profesör Bannerjee'ye göre, manyetik alan son 4000 yıldaki yoğunluğunun yarısını kaybetti. Ve manyetik kutup değişiminin bir göstergesi de, bu alan güçlülüğü olduğu için, Profesör Bannerjee bir diğer manyetik tersliğin gelmek üzere olduğunu

söylüyor.

Dünya'nın jeolojik kayıtları incelendiğinde bu manyetik değişimlerin büyük bir zaman skalası içinde birkaç kez meydana geldiği kesin olarak ortaya çıkmaktadır.

Ortaya çıkan bir diğer gerçek de bu manyetik değişimlerin belirli bir devresel (periyodik) özellik göstermesidir.

Sıfır Noktasından sonra Güneş 'in Batı'dan yükseleceği (doğacağı) ve Doğu'dan batacağı söyleniyor. Bu değişimin geçmişte de meydana gelmiş olduğu, eski kayıtlarda bulunmuştur.

Manyetik Kutupların Taklası Muhtemelen Yakında

Sıfır Noktası binlerce yıl önce yaşamış kadim insanlar tarafından tahmin edilmiştir. 26,000 yılın her bir yarısı olan 13,000 yılda bir daima meydana gelen kayma da dahil olmak üzere, bir çok kayma meydana gelmiştir.

Maya Takvimi şimdi gerçekleşmekte olan tüm değişimleri önceden tahmin etmiştir. Onlar teknolojinin ötesine geçeceğimizi ve doğanın ve Evren'in doğal döngülerine geri döneceğimizi söylüyorlar. 2012 yılına kadar büyük değişimlere hazır olun...

Tüm bu bilgiler korku verici değildir. Işığın yeni çağını getirecek olan bu değişiklikler için hazırlanın. Korku temelli kavramların tamamen çözüleceği zamanın ötesine gidiyoruz.

(34) Dans ve Müzik: Eski Mısırlılar'ın dans ve müziğe çok önem vermelerinin nedeni her ikisinin de anndırıcı bir özelliğe sahip olduğunu bilmeleriydi. Çoğumuz buna dikkat etmeyiz ama bazı müzikal titreşimlerin insanı nasıl rahatlattığını farketmck aslında hiç de zor değildir. Evde güzel bir müzik dinlerken ya da bir konserden çıktığımızda hepimiz bunu hissetmişizdir.

Tabi çok yüksek desibclleri olan müzikler hariç! İşte eskiler müziğin bu anndırıcı etkisinin farkındaydı ve bu yüzen onu mabetlerinden eksik etmezlerdi. Mabetlerde kullanılan mü/.iğiıı en büyük özelliği ritmik bir sitile sahip olmasıydı. Belirli ritmik tekrarlar, konsantrasyonun sağlanmasında önemli bir fonksiyon görmekteydi. Dansın size kazandıracağı enerjilerden siz de yararlanabilirsiniz. Bu konuda ayrıntılı araştırına ve pratik yapmak isleyen okurlarımıza New Age Yayınlan'ndan çıkan *"BÜYÜSEL DANS TEKNİKLERİ"* isimli kitabı öneririz.

(35) İNISİYASYONDA ALGILAMA YETISININ ARTMASI:İnisiyasyonun içindeki sırlar dış halkaya hiçbir zaman açıkça anlatılmaz ve bu sırların muhafaza edilmesine aşırı bir özen gösterilirdi demiştik. İnisiyasyonun başlangıcında adayı inisiyatik öğretiye hazırlamak için uygulanan ilk metoUardan biri de, ona hikayeleştirilmişyaşam örneklerinin anlatılmasıydı. Bunlar gerçekten yaşanmış örnekler olabileceği gibi tamamen hayal ürünü hikayeler de olabilirdi. Bu arada amaç, inisiyatik bir bilginin son derece basitleştirilmiş bir halinin aktarılmasıydı. İnisiyasyonun başında adaya anlatılan bu hikayelerin bir kısmının inisiyatik çalışmalara dahil olmayanlara da anlatılmasına izin verilmiştir. Böylelikle inisiyatik çalışmaların içerdiği atmosfer kısmen de olsa dışarıya gösterilmiş oluyordu. Halkla iç içe yaşamayı gaye edinmiş ve bu özellikleriyle tanınmış büyük Sufi Bilgeleri, bu metodu en fazla

kullanan kişiler olmuştur. Sufi Bilgeleri'nin anlattıkları bu hikayelerin halk üzerinde pozitif yönde çok derin etkileri olmuştur.

Bu hikayelerden bir örnek verelim... Aşağıdaki hikaye insanın şuursa! algılama yeteneğinin artışıyla yaşamı nasıl çok daha farklı yorumlayabileceğine verilen çok güzel örneklerden biridir...

TUZ ve SU

Bir Sufi hocası, müridinin sürekli bir şeylerden şikâyet etmesinden bıkmıştı...

Bir gün müridini tuz almaya gönderdi. Hayatındaki her şeyden mutsuz olan çırak döndüğünde, yaşlı hocası ona, bir avuç tuzu, bir bardak suya atıp içmesini söyledi. Çırak, yaşlı hocasının söylediğini yaptı ama içer içmez ağzındaki suyu tükürmeye başladı. *"Tadı nasıl?"* diye soran hocasına yü

zünü buruşturarak "*iğrenç*" diye cevap verdi.

Sufi hocası gülümseyerek müridini kolundan tuttu ve dışarı çıkarttı. Sessizce az ilerdeki gölün kıyısına götürdü... Ve çırağına bu kez de, bir avuç tuzu göle atıp, sonra da gölden bir avuç su içmesini söyledi. Sonra aynı soruyu sordu: "*Tadı nasıl?*"

"*Ferahlatıcı*" diye cevap verdi genç çırak. "*Tuzun tadını aldın mı?*" diye sordu hocası, "*hayır*" diye cevapladı çırağı. Bunun üzerine hocası, suyun yanına diz çökmüş olan çırağının yanına oturdu ve şöyle dedi:

> - *"Yaşamdaki ıstıraplar tuz gibidir, ne azdır, ne de çok. Istırabın miktarı hep aynıdır. Ancak bu ıstırabın acılığı, neyin içine konulduğuna bağlıdır. Istırabın olduğunda yapman gereken tek şey, ıstırap veren şeyle ilgili hislerini genişletmektir. Onun için sen de artık bardak olmayı bırak, bundan sonra göl olmaya çalış."*

(36) Sizlere burada aktarmaya gayret ettiğim, Mısır'daki mabetlerde yaşananlar, bu ritüellerde yaşananlardan esinlenerek tasvir edilmiştir. Mabetlerdeki asıl inisiyasyonda yaşananlarla ilgili elimizde hiçbir bilgi bulunmamaktadır. Yani sembolik bir şekilde anlatılanlardan ezoterik bilgiler ışığında çözümleyebildiklerimizi burada sizlerle paylaşmış bulunmaktayız. Ancak tüm bu anlatılanlar, bu mabetlerde eğitilenlerin daha sonra aktardığı sembolik anlatımlardan çıkartılmıştır. Bir kısmı ise, inisiyasyonunu tamamlayamamış ve mabedin hizmetkârı olarak yine mabette kalanlarca daha sonraları anlatılanlardan derlenmiştir. Antik Mısır Sırları'na olan saygımızdan dolayı tekrar söylemek zorundayım ki, sizlere aktardıklarımız her ne kadar gerçeğe çok yakın bilgilere karşılık gelse de, yine de bu anlatılanların mabetlerde yaşananlara birebir karşılık geldiğini söyleyemeyiz. Çünkü bu sırlar o denli gizli tutulmuştur ki, bazılarına belki de hiçbir zaman ulaşamayacağız.

(37) **Adept:** Mısır İnisiyasyonu'nda kullanılan bir tabirdir. El Almış, Sırlar Öğretisi ile ilgili çalışmalarda bulunmasına izin verilmiş ve bu sırları bilen kişi anlamına gelir Burada *"El Almak"ian* kasıt, öğrencinin mürşidi sayesinde ruhsal kontak kurması demektir. Yunanistan'dan Mısır'a gelen filozoflar daha sonra memleketlerine geri döndüklerinde aldıkları eğitimi Yunanistan'da açtıkları inisiyatik merkezlerde sürdürmüşlerdir Adept sözcüğü de bu şekilde Yunanistan'a da taşınmıştır Tasavvuf! Sufi Öğretisi'ne de bu yolla gelen bu sözcük, günümüz Türkçesi'nde *"Edep"* olarak kullanılmaktadır. Kökeni *"Adept"* olan bu sözcüğün asıl anlamı budur.Edebe uygun davranışlarda bulunmak, inisiyatik öğretilere uygun yaşamak demektir. Ancak bu anlamı günümüzde unutulmuş durumdadır Anadolu Halk Gelenekleri'nde buna benzer daha pek çok deyim ve uygulanan örf ve adet bulunmaktadır. Ayrıntılı bilgi için *hkr. "TÜRKLERİN KÜLTÜR KÖKENLERİ"*

(38) Mısır Mabetleri'ndeki İsis Inisiyasyonu *"Küçük **Sırlar,"*** Osiris Inisiyasyonu ise *"Büyük Sırlar"* aşamasına karşılık gelmekteydi.

(39) Ünlü tarihçi Herodot Mısır'a yaptığı yolculuğu sırasında, Mısırlı rahiplerden öğrendiklerini kendi yorumlarını da ekleyerek daha sonra kaleme alınıştır Fakat şurası unutulmamalıdır ki, Herodot hiçbir zaman inisiyasyona alınmamış ve inisiyatik sırlar kendisine açıklanmamıştın Bu nedenle de anlattıklarının büyük bir bölümü çok yüzeysel ve kendi yorumuna ait şeylerdir Bu yorumlarından biri de söz konusu ettiğimiz mezarla ilgilidir Herodotun ifadesine bel bağlamış olan arkeologlar, Büyük Piramit'teki bu mezarı uzun süre Kral Sezotris'in mezarı sanmışlardır. Fakat Mısır Krallan'nın mezarları başka yerdedir Daha sonra yapılan arkeolojik çalışmalarda da bu zaten tespit edilmiş durumdadır. Sözünü ettiğimiz mermer mezara *"Hakikat Kuyusu"* adı verilmekteydi. Mezar'ın bulunduğu oda, Adept'in Büyük Sırlar aşamasına geçmeden önce götürüldüğü yerdir. Adept bunun içine yatırılarak ölüm ötesi ruhsal deneyimi rahiplerin gözetiminde yaşardı. Aynı yapı tertibi Orta ve Yukarı Mısır Mabetleri'nde de bulunmaktadır.

(40) Günümüz Parapsikoloji çalışmalarmdan bildiğimiz gibi Astral Seyahat'ın iki farklı uygulaması vardır:

I- Fizik Mekan'da Astral Seyahat

2-Astral Mekan'da Astral Seyahat.

Fizik Mekan'da Astral Seyalıat'ta fizik beden icrkediklikten sonra fizik dünyada kalınır ve düşünce gücüyle istenilen yere şuur yönlendirilin Astral Mekan'da Astral Scyahat'ta ise isminden de anlaşılabileceği gibi, Metapsişik çalışmalarda Spatyom adı verilen Öte Alem'e doğru bir geçişin gerçekleştirilmesi söz konusudur.Mısır'da gerçekleştirilen çalışmanın özü de bu tekniğe dayanır. Muhammed Peygamber'in gerçekleştirdiği ve Kur'an-ı Kerim'de sözü edilen Miraç olayının ardındaki gerçek de bu konuyla ilintilidir. Ayrıntılı bilgi için bkz:*"SON Üç PEYGAMBER"*, Sy: 289-293.

(41) **Thot - Hermes - İdris Peygamber:** Ölüler Kitabı onu *"İlâhi Kelam'in Efendisi"* ve *"İlâhi Sırr'ın Sahibi"*olarak tanımlar. Osiris'in Mu Kökenli Öğretisini Mısır'a getiren Atlantisli bilim rahibidir. Atlantis'ten çok sayıda rahiple birlikte gelip Mısır'a yerleştikten sonra, Sais'te bir mabet kurdu ve Osiris Dini'ni Mısır'da öğretmeye başladı. Mısır'a daha önceden Mu'dan gerçekleştirilen göçler, zaten bu kültürle Mısır'ın tanışmasına neden olmuştu. Ancak aradan geçen süre içinde meydana gelen dejenerasyon. Mu bilgilerinin o ilk günkü halinden uzaklaşmasına neden olmuştu. Thot zaten Mu kökenli olan Osiris Öğretisi'ni teşkilatlandırmakta fazla bir zorluk çekmedi. Kuzey Mısır, Thot döneminden. Firavun Menes dönemine kadar (M.Ö. 5.000) bu kültürün savunucuları olan rahipler tarafından yönetildi.

Thot'a: Yunan Kültürü'nde Hermes, Tevrat'ta Enok Peygamber, daha sonraları İslâm Kültürü'nde ise İdris Peygamber ismi verilmiştir. Atlantis ve Mısır'da Thot, Yunan'da Hermes, Tevrat'te Enok Peygamber, Kur'an-ı Kerim'de ise İdris Peygamber olarak anılan, tek bir kişidir. Yani diğer kültürlerdeki isimlerle Thoth aynı kişidir.Yunan Kültürü'nde bu kişiden hem kral, hem baş rahip, hem de din kurucusu olarak sözedilmesi ona üç defa büyük anlamına gelen *"Trimejist"* sıfatının verilmesine neden olmuştur.

(42) İsa Peygamber'in gizli öğretisi ve bu sembollerin ezoterik anlamlarıyla ilgili *"SON ÜÇ PEYGAMBER"* isimli kitabımızda ayrıntılı açıklamalara yer verilmiştin Bkz. Sy: 93-204

(43) Eski toplumların mitolojilerinde burada olduğu gibi göğün yedi bazen ise dokuz katlı olduğundan hep sözedilmistir. Evrensel İdare Mekanizması'nı dile getiren bu sembolik anlatıınlarla ilgili ayrıntılı bilgi için bkz:*"TÜRKLERİN KÜLTÜR KÖKENLERİ"*, Sy: 161-174

(44) İnisiyasyonun üçüncü aşamasına farklı toplumlar, farklı isimler vermişlerdir. Örneğin İslâm Tasavvufu'nda bu safha Tanrı'da yok olma anlamına gelen *"Fena Fillah"*, Hind Öğretileri'nde *"Nirvana'ya ulaşmak"*, Elözis Sırları'nda *"İlâhilik'le Birleşmek"*, Eflatun'un Öğretisi'nde ise *"Mağara'dan Dışarı Çıkış"* olarak isimlendirilmiştir. Ezoterizm'de bu aşama *"Gerçek Sırlar"* ya da *"İlâhi Sırlar"* olarak tanımlanmıştır. Ancak bu aşamanın ayrıntılı bilgileri hiç bir toplumda açıklanmamıştır. Mısır İnisiyasyonu'nun üçüncü aşamasında gerçekleşliıileıı çalışmalarla ilgili de hemen hemen hiç bir bilgi bulunmamaktadır. Bu nedenle bu aşamayla ilgili fazla hiçbir şey yazamıyoruz.

(45) Mısır'da eğitilen ve tarihe filozof olarak geçen çok sayıda ki^ji vardır. Eflatun, Örfe ve Fisagor bunlar içinde en fazla ön plana çıkanlardır. İsmi bilinmeyenler bilinenlerden daha fazladır.

(46) Günümüzde *"Musevilik"* olarak anılan ve *"Musa'nın Öğretisi"yle* uzaktan yakından bir ilgisi kalmayan dinin ortaya çıkışı da Mısır İnisiyasyonuna dayanır *"SON ÜÇ PEYGAMBER"* isimli kitabımda bu konuya hayli uzun yer verdiğim için burada bu konulara tekrar girmeyeceğim. Tarihin bu dönemiyle ilgili ayrıntılı araştırma yapmak isteyen okurlarım, ismini verdiğim bu kitaptan yararlanabilirler. Bkz: Sy: 27-92

(47) Mısır'daki mabetlerin merkezine açılan kapılara da *"Filon"* adı verilirdi. Mabedin etrafını koruyucu bir duvar çevreler. İçeriye taşlarla örülmüş ve kenarlarında sfenksler olan bir yoldan girilirdi. Mabedin merkezinde ise *"Pilan"* adı verilen büyük kapılar vardı. Bu pilonlann tapınağı sadece fiziksel olarak değil, ruhsal olarak da koruduğuna inanılırdı. Bu inancın altında ise mabetlerin evrene açılan kapılar olduğu ezoterik anlayışı vardı. Mabedin merkezine açılan kapılara *"Filon"* isminin verilişinin nedeni işte buydu. Mabet de zaten Osiris'in Evi'ydi. Yani Osiris Kültürü'nün yaşadığı merkezdi. Bu da zaten Osiris'e açılan bir kapı anlamına gelmekteydi.

(48) Evrensel İdare Mekanizması'nın hiyerarşik yapısı ile ilgili ayrıntılı bilgi için bkz: *"SON ÜÇ PEYGAMBER"*,Sy: 255-276.

(49) Mısır'daki Ra Kültü'nün merkezi Heliopolis'teydi.

(50) Tevrat'ı Türkçe'ye çeviren Kitab-ı Mukaddes Şirketi, maalesef orjinal metinde olmayan *"Allah"* ismini*"Elohim"* ve *"Yahve"* olarak geçen orjinal isimler

yerine kullanmıştır.Bilerek yapıldığına kuşku olmayan bu hatayla ve Elohimler'le ilgili ayrıntılı bir araştırma, *"SON ÜÇ PEYGAMBER"* kitabımızın Musa Peygamber bölümünde ayrıntılarıyla ele alınmıştır.

(51) Dünyamızın geçmiş dönemleri içinde, birden fazla kutupsal kaymalara maruz kaldığı ve buna bağlı olarak ani iklim değişikliklerinin yaşanmış olduğuna dair hem bilimsel hem de ezoterik bulgular mevcuttur. Dinsel metinlerde de bu konudan sözedilmiş-tir. Bu dinsel metinler arasında Kur'an-ı Kerim de bulunmaktadır.Konunun belki de bizi ilgilendiren en çarpıcı yönü, yakın gelecekte böyle bir kutupsal değişimin daha beklenmekte olduğudur. Bu konu tüm ayrıntılarıyla *"KIYAMET ALAMETLERİ"* isimli kitabımızda ele alınmıştır.

(52) Orta Asya Türk Kültürü'nün en temel yapı taşlarından biri olan Kurt'tan Türeyiş Efsanesi'nin Sirius Kültürü ile olan bağlantısı ile ilgili ayrıntılı bilgi için bkz: *'TÜRKLERİNKÜLTÜR KÖKENLERİ"*

(53) Mısır'daki çeşitli semboller daha sonraları Yunanistan'da küçük değişikliklerle kullanılmıştır Bunlardan biri de İsis sembolüyle ilgilidir. Önce Yunan'a ve sonrasında ise Roma'ya taşınan İsis sembolü Batıhlaştırılarak, arka sayfada yayınladığımız hale büründürülmüştür.

(54) Galaktik Uygarlıklar'la ilgili ayrıntılı bilgi için bkz: *"GİZLİ SIRLAR ÖĞRETİSİ"*, Sy: 86 , 93.

(55) Sirusyen Kültüre ait varlıklar da, Galaktik Uygarlıklar'in mensuplarındandır.

Elinde Sistrium çalgı aleti bulunan Greko Romen Sitilinde yapılmış Isis Heykeli

(56) Albert Champdor'un *"LE LİVREDES MORTS"* isimli kitabından alınmıştır.

(57) Am-Mit olarak isimlendirilen hayvanın ön tarafı bir tim-sahınki gibi, vücudunun orta kısmı bir aslan gibi, arka butlan da gergedanınki gibidir.

(58) Bunun nasıl ve hangi şartlarda gerçekleşeceği ile ilgili ayrıntılı araştırma yapmak isteyen okurlarımıza*"KIYAMET ALAMETLERİ" isimli kitabımızı öneririz.*

(59) Konuyla ilgili ayrıntılı bilgi için bkz: *"YAŞANMIŞ ESRARENGİZ OLAYLAR", Sy: ...*

(60) Sirius Takım Yıldızı'nın çok çok küçük üçüncü bir üyesi daha vardır. Sirius C ismi verilen bu yıldız ancak matematiksel hesaplamalarla Astronomide tespit edilebilecek kadar küçük bir yıldızdır. Astronomide geçtiğimiz yüzyılın sonlarına doğru tespit edilebilmiştir. Ezoterik tradisyonlarda bu yıldızdan bahsedilmiş olsa da, asıl önem Sirus Takım Yıldızı'nı oluşturan Sirius A ve Sirius B'ye verilmiştir.

(61) Murry HOPE'un, *'THE SRIRIUS CONNECTION: Unloc-king the Secrets of Ancient Egypt"* isimli kitabından alınmıştır.

(62) Toutankhamon'un mumyasının bulunduğu salonun giriş kapısının üstünde bu konuyla ilgili bir uyarı yazısı bulunmaktadır. Bu uyarı yazısında insanın tüylerini ürperten şu sözler bulunmaktadır:

"Burada dinlenen firavunu ebediyeti içinde ralıatsız edecek kişiye ölüm kanatlarıyla dokunacaktır." İlk kez kez 12 Şubat 1924"de yedi yıllık bir kazının sonunda mezara girmeyi başaran Lord Camarvon ve Hovvard Carler'ın 16 adamı bu yazıyı okuduklarında neler düşünmüşlerdi bilemiyoruz ama bilinen bir gerçek varsa, bu grubun üyelerinin hemen hemen lamamımn, mezara girdikten çok kısa bir süre sonra aynen bu yazıda olduğu gibi bilinmeyen nedenlerle yaşamlarını yitirmiş olduğudur. Albay Aubrey Herbert firavunun mumyasını gördüğü an hemen oracıkta yaşamını yitirdi. Grubun liderlerinden Lord Camarvon mezara girdikten kısa bir süre sonra can çekişmeye başladı ve korkunç vizyonlar içinde, Toutankhamon'un ismini haykıra haykıra öldü. Ölümler birbiri arkasına gelmeye devam etti bazıları kendilerini astı, bazıları ise ne olduğu belli olmayan sebeplerden dolayı yaşamlarını yitirdiler Grubun içinden sadece Hovvard Carter uzun yıllar tam bir sağlıklı bir şekilde yaşayabildi. 3500 yıl önce ölen Toutankhamon'un mezarının üzerine Mısırlılarca yazılmış bu uyarıda olduğu gibi, mezara giren gruba ölüm gerçekten de, sanki kanatlarıyla dokunmuştu...

(63) **Apollon Kültü:** *"Ölen"* Fenike lisanında Evrensel Vadık anlamına gelmektedir Apollon sözcüğü de aynı kökten türemiştir. *"Alp Ölen"* veya *"Ap Wlıolon"* Evrensel Baba demektir Delf Mabedi'nin ilk kurulduğu dönemde Apollon Kültü bu anlamıyla Mısır ve Hint mabetlerinde o dönemde egemen durumda bulunan Güneş Kelam Doktrini'ni benimsemiş yenilikçi bir rahip grubu tarafından kurulmuştu.

(64) Bakire Meryem'den doğan İsa Peygamber de bu örnekler arasındadır. Bakirenin hamile kalması ezoterizmde galaktik aşılanmayla ilgili bir fenomendir. Sadece dinler tarahinde değil, eski uygarlıkların inisiyatik kültürünü anlatan mitolojik kayıtlarda da buna benzer olaylar kayıtlıdır. Kuşkusuz ki, bu iddiaların tamamının "Glalaktik Aşılanmayla" ilgili olduklarını söylemek çok kolay değildir. Ancak gerçekte böyle bir fenomen vardır. Hangisinin bu fenomene dahil olduğunu, belki de hiçbir zaman tam olarak bilemeyeceğiz. Bu konuyla ilgili en

açık anlatımlara Eski Türk Mitolojisi'nde rastlamaktayız. Ayrıntılı araştırma yapmak isteyen okurlarımıza *'TÜRKLER'İN KÜLTÜR KÖKENLERİ"* isimli kitabımızı öneririz.

(65) Musa Peygaınber'in Sina Dağı'nda gerçekleştirdiği bu irtibatla ilgili ayrıntılı bilgi için bkz: *"SON ÜÇ PEYGAMBER"*, Sy: 50-55

(66) Frithjof Schuon'un *"DE L'UNITE TRANSCENDANTE DES RELİGİONS"* isimli eserinden alınmıştır.

(67) Avrupa'da ilk tiyatro, inisiyatik bilgilerin dış halkaya sembolik bir biçimde aktarılması için kullanılan bir sanattı.